Stjórnartíðindi
1965 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. V, 22, 70, 78, 83, 85, 88, 96-97, 134, 168, 295, 322, 693, og 705.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1965

B-DEILD

REYKJAVÍK — 1965
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Útgefandi dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.
Reikningar.
Skrá um hlutafélög.
Skrá um firmatilkynningar.
Vörumerkjaauglýsingar.
Auglýsingar um útkomin lög m. m.
Embætti, sýslanir m. m.
Sendiherrar og ræðismenn.
Heiðursmerki.
Einkaleyfi.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
151	17/8 1964	Auglýsing um sendiferðabifreiðir skv. tollskrárnúmeri 87.02.36 og athugasemd 4 við 87. kafla tollskrárinnar í lögum nr. 7 frá 29. apríl 1964	322
209	22/8 1964	Reglugerð um Tækniskóla Íslands	425—429
210	22/8 1964	Reglugerð um undirbúningsdeild undir tæknínám	429—432
1	14. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Elliðavatns	1—2
2	18. jan.	Reglugerð um holræsi á Akranesi	2—15
3	19. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár	16—17
4	S. d.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	17
11	S. d.	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 4 á Lyfjaverðskrá II frá 15. febrúar 1963	33
5	21. jan.	Auglýsing um hækkun bóta samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar	18
6	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 182 5. nóv. 1962, um landsútsvör	18
7	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatta í Bessastaðahreppi, Gullbringusýslu	19
12	25. jan.	Reglugerð um öryggisráðstafanir við frystikerfi og búnað í frystihúsum	33—41
13	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 100 29. júní 1957, um takmörkun leigubifreiða í Hafnarfirði og um ráðstöfun atvinnuleyfa	41—42
8	27. jan.	Reglugerð um nýja lánaflokka Stofnlánadeildar sjávarútvegsins við Seðlabanka Íslands	19—22
14	S. d.	Auglýsing um skipulag í Eyrarhreppi, Norður-Ísafjarðarsýslu	43
9	29. jan.	Auglýsing um innflutningskvóta	22—26
10	S. d.	Reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	26—32
15	S. d.	Samþykkt um breytingu á samþykkt fyrir Veiðifélag Sæmundarár, nr. 135 16. júlí 1951	43

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
31	30. jan.	Bæjanöfn	66—67
32	S. d.	Bæjanöfn	67—68
16	1. febr.	Auglýsing um breytingu á reglugerð fyrir nefnd Verkakvennafélagsins Framsóknar, Reykjavík, til úthlutunarbóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar	44
33	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 194 26. nóvember 1949, um búnaðarmálasjóð	69
48	5. febr.	Auglýsing um breytingar nr. 5 á Lyfjaverðskrá frá 1. marz 1963	120
28	S. d.	Auglýsing um laun og yfirvinnugreiðslur ríkisstjórnarinnar	60—61
29	S. d.	Fyrirmæli um gerð þorsk- og ýsunóta	61—62
17	6. febr.	Arðskrá fyrir Veiðifélagið Blöndu	44—46
21	S. d.	Reglugerð um viðauka við reglugerð frá 9. desember 1964, um breytingu á reglugerð nr. 1 13. janúar 1961, um ferskfiskeftirlit	56
23	8. febr.	Samþykkt um bann við veiði göngusilungs við Vesturós Héraðsvatna	57
22	9. febr.	Reglugerð um fasteignaskatt í Kelduneshreppi, Norður-Þingeyjarsýslu	56
24	10. febr.	Samþykkt fyrir forkaupsrétt Siglufjarðar á lóðum og fasteignum, sem að sjó liggja í Siglufirði	57—58
25	S. d.	Auglýsing um umferð í Sandgerði	58
26	12. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness, nr. 119 15. júlí 1960	59—60
27	15. febr.	Reglugerð um breyting á bráðabirgðareglugerð nr. 187 20. ágúst 1964, um greiðslu launaskatts, þegar um er að ræða ákvæðisvinnu og verktakasamninga	60
30	S. d.	Auglýsing um laun stundakennara	62—66
34	17. febr.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Stöðvarhrepps	70—72
35	22. febr.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Búðardals	73—75
36	S. d.	Samþykkt fyrir Vatnsveitufélagið Lindin í Leirár- og Melahreppi, Borgarfjarðarsýslu	75—77
37	23. febr.	Samþykkt um breytingu á samþykktum nr. 80 10. apríl 1943, fyrir Sparisjóð Arnarneshrepps	77—78
42	25. febr.	Reglugerð um fasteignaskatt í Hafnarfirði	111
38	26. febr.	Gjaldskrá Fiskræktarfélagsins Hvítá í Borgarfirði	78—79
45	27. febr.	Skipulagsskrá fyrir Menningarsjóð Súðavíkurhrepps	117—118
46	2. marz	Reglur um sérfræðileyfi tannlækna	118—119
47	6. marz	Auglýsing um umferð í Reykjavík	120
44	8. marz	Reglugerð um þjóðvegi í kaupstöðum og kauptúnum	113—116
40	10. marz	Auglýsing um laun stundakennara	104—108
49	S. d.	Reglur um starfsemi íslenzkrar málnefndar	120—121
50	11. marz	Skipulagsskrá fyrir Áhaldasjóð Barnaspítala Hringsins	121—122
51	S. d.	Auglýsing um flokkun á kartöflum	122—123
52	12. marz	Reglur um breytingu á reglum nr. 11 20. janúar 1953, um eftirlit með skipum og öryggi þeirra	123—134

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
53	19. marz	Skipulagsskrá Líknarsjóðs Áslaugar Maack	134—135
55	S. d.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Skaftár í Vestur-Skaftafellssýslu	137—138
56	S. d.	Reglugerð um barnavernd í Ólafsvíkurhreppi	138—139
57	S. d.	Reglugerð um barnavernd í Neshreppi utan Ennis	139—140
58	20. marz	Reglugerð um barnaverndarnefnd á Reyðarfirði	141
196	22. marz	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 214 22. janúar 1958, um heilsuvernd í skólum	405
54	23. marz	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð frú Stefaníu Guðmundsdóttur	135—136
39	24. marz	Byggingarsamþykkt Reykjavíkur	79—104
59	26. marz	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Dalvík, nr. 157 17. júlí 1950	142—144
43	27. marz	Reglugerð um þorsk- og ýsuveiðar með nót o. fl.	112
60	29. marz	Reglugerð um fasteignaskatt í Seyðisfjarðarkaupstað	144
61	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 183 21. okt. 1960, um heimilishjálp í Kelduneshreppi	145
62	S. d.	Samþykkt fyrir Vatnsveitufélag býlanna Nýibær, Fornusandar og Efri-Rot í Vestur-Eyjafjallahreppi	145—146
63	S. d.	Samþykkt fyrir Vatnsveitufélag Þykkvabæjar	147—148
64	S. d.	Reglugerð um holræsi og holræsagerð í Ólafsvík	149—150
65	30. marz	Auglýsing um útgáfu nýs 100 króna bankaseðils samkvæmt lögum um Seðlabanka Íslands	150
74	S. d.	Reglugerð um möskvastærð botnvörpunetja og lágmarksstærðir fisktegunda	173—174
66	1. apríl	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Hafnarfjarðar	151
67	7. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir Vatnsveitu Siglufjarðarkaupstaðar nr. 44 5. maí 1958, sbr. breyting á þeirri reglugerð, nr. 232 31. des. 1959	151—152
68	8. apríl	Gjaldskrá Vatnsveitu Akureyrar	152—153
69	9. apríl	Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag vélstjóra	154—158
70	S. d.	Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag verkamanna og sjómanna, Reykjavík	159—163
71	20. apríl	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Eskifjarðarkauptún, nr. 82 10. apríl 1945	164—165
72	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Stykkishólmskauptún	165—172
41	24. apríl	Reglugerð um komu, brottför og yfirflug erlendra flugfara í millilandaflugi yfir íslenzkt yfirráðasvæði	108—111
75	26. apríl	Byggingarsamþykkt fyrir Vesturlandsumdæmi	175—179
73	29. apríl	Reglugerð um fasteignaskatt í Kolbeinsstaðahreppi, Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	172
76	S. d.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	179
106	30. apríl	Reglugerð um starfskjör á póst- og símstöðvum	203—204
78	4. maí	Samþykkt fyrir Vatnsveitufélag Flúðahverfis og nágrennis í Hrunamannahreppi, Árnessýslu	180—181
77	5. maí	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	179
79	S. d.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Reyðarfjarðar	181—183

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
108	7. maí	Samþykkt um breytingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Kópavogskaupstað nr. 16 frá 15. febrúar 1958	205—206
102	10. maí	Reglugerð um vaxtabréfalán Iðnlánasjóðs	199—200
101	11. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 122 29. desember 1931, um einkasölu á tóbaki	198
107	13. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð um kjarasamninga starfsmanna sveitarfélaga nr. 159 20. sept. 1962	205
109	15. maí	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Barðastrandarsýslu	206—208
110	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Barðastrandarsýslu	209—211
111	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Strandasýslu	211—214
112	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Húnavatnssýslu	214—217
103	20. maí	Auglýsing um mat á bifreiðum, er skemmast á leið til landsins.	201
113	22. maí	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna í Keflavíkurkaupstað	217—227
114	24. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 160 29. nóv. 1956, um takmörkun leigubifreiða á Akureyri og ráðstöfun atvinnuleyfa, sbr. reglugerð nr. 89 4. júní 1963	228
115	25. maí	Reglugerð fyrir bændaskólana á Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði á Hvanneyri ...	228—236
116	28. maí	Reglur um vátryggingu vegna loftferða	237—238
117	S. d.	Reglugerð um vísitölulán veðdeildar Landsbanka Íslands	239—243
104	31. maí	Auglýsing um útgáfu nýs 100 króna bankaseðils samkvæmt lögum um Seðlabanka Íslands	201—202
119	S. d.	Reglugerð um launaskatt	244—250
120	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Afmælisgjafasjóð Hafnfirðinga ..	250—251
118	1. júní	Auglýsing um breyting á samþykkt Sjúkrasamlags Ísafjarðar, nr. 4 í auglýsingu nr. 45 20. marz 1957 .	243—244
121	S. d.	Fjallskilareglugerð fyrir Gullbringusýslu og Hafnarfjörð	251—259
105	3. júní	Skipulagsskrá um barnaheimili fyrir vangefin börn að Tjaldanesi, Mosfellssveit	202—203
122	9. júní	Samþykkt um sýsluvegasjóð Eyjafjarðarsýslu	259—262
123	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð Borgarfjarðarsýslu	262—265
124	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Mýrasýslu	265—268
125	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Dalasýslu	269—271
126	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Suður-Þingeyjarsýslu .	272—276
127	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Norður-Þingeyjarsýslu	276—279
128	S. d.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu	279—281
129	12. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 87 15. júní 1954, um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins ..	282
193	14. júní	Auglýsing um umferð í Akraneskaupstað	404
153	16. júní	Reglur um tryggingarfé ferðaskrifstofa	327
138	18. júní	Auglýsing um umferðartakmarkanir í Ísafjarðarkaupstað	303—304

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
144	18. júní	Reglur fyrir samvinnunefnd um skipulagsmál Reykjavíkur og nágrennis	307—308
154	S. d.	Samþykkt um forkaupsrétt Stykkishólms á lóðum og fasteignum í Stykkishólmshreppi	327—328
152	22. júní	Reglugerð um fasteignaskatt í Svarfaðardalshreppi	326
137	30. júní	Auglýsing um byggingariðnaðargjald	303
155	S. d.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Ólafsvíkurkauptún, nr. 154 2. nóvember 1961	328—330
139	2. júlí	Reglugerð um gjald af fob-verði bifreiða og bifhjóla	304—305
156	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Hellu í Rangárvallasýslu nr. 208 30. nóvember 1960	330—331
157	5. júlí	Auglýsing um skipulag í Laugardalshreppi í Árnessýslu	331
194	7. júlí	Auglýsing varðandi hreindýraveiðar	405
158	8. júlí	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ásmundar Jónssonar skálds frá Skúfsstöðum	331—332
140	14. júlí	Reglugerð um eftirlitsgjald lyfjabúða fyrir árið 1965	305—306
141	16. júlí	Auglýsing um umferð í Stöðvarfjarðarkauptúni	306
142	S. d.	Auglýsing um umferð í Egilsstaðakauptúni	306
143	17. júlí	Auglýsing um umferð á Seyðisfirði	307
159	20. júlí	Reglugerð um fasteignaskatt í Húsavík	332
160	21. júlí	Samþykkt um lokun sölubúða í Húsavík	332—333
161	27. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	334
197	S. d.	Auglýsing um breytingar nr. 5 á Lyfjaverðskrá II frá 15. febrúar 1963	406
146	29. júlí	Reglugerð um rekstrarstyrk ríkissjóðs til sjúkrahúsa sveitarfélaga vegna ársins 1964	309—310
162	S. d.	Heilbrigðissamþykkt fyrir Miðneshrepp	334—351
163	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 57 12. apríl 1960 um ökukennslu, próf ökumanna o. fl.	351
164	S. d.	Auglýsing um umferð í Egilsstaðahreppi	352
195	S. d.	Auglýsing um umferðartakmarkanir í Neskaupstað	405
192	4. ágúst	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir dýralækna, nr. 114 20. september 1948	404
165	9. ágúst	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	352—354
100	10. ágúst	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Rvík, sbr. breytingu nr. 112 28. júní 1963	198
166	S. d.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur nr. 164/1962, sbr. breyt. nr. 235/1963	355
167	S. d.	Reglugerð um fasteignaskatt í Laxárdalshreppi	355
179	18. ágúst	Lögreglusamþykkt fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	382—396
168	20. ágúst	Reglugerð um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	356
200	25. ágúst	Reglugerð um námsstjórn	407—411
145	27. ágúst	Auglýsing um löggildingu danska lyfseðlasafnins 1963 á Íslandi	308

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
147	1. sept.	Auglýsing um breyting á námsskrá fyrir nemendur á fræðsluskyldualdri	310—311
148	3. sept.	Reglugerð um eftirlit með útlendingum	311—316
149	S. d.	Auglýsing um komu- og brottfararstaði fyrir útlendinga hér á landi, sbr. 17. gr. reglugerðar um eftirlit með útlendingum, útg. 3. september 1965	316—317
169	S. d.	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Seyðisfjarðar	356—358
174	7. sept.	Auglýsing um veitingu sérleyfis til áætlunarflugs innanlands	368—369
171	10. sept.	Reglugerð um fasteignaskatt í Stafholtstungnahreppi	363
175	S. d.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	369
172	13. sept.	Auglýsing um ýmsar ráðstafanir til öryggis við siglingar	363—365
173	S. d.	Reglugerð fyrir vatnsveitu Grundarfjarðar	366—368
176	S. d.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	369
170	15. sept.	Auglýsing um laun stundakennara	359—362
178	S. d.	Lögreglusamþykkt fyrir Ólafsfjarðarkaupstað	370—382
177	20. sept.	Samþykkt um breyting á lögreglusamþykkt fyrir Dalasýslu, nr. 149 28. ágúst 1940	370
150	21. sept.	Reglugerð um lánveitingar húsnæðismálastjórnar	317—321
198	S. d.	Auglýsing um Lyfjaverðskrá III. Dýralyf	406
199	30. sept.	Auglýsing um útgáfu sérlyfjaskrár, innflutnings sérlyfja og sölu birgða óskáðra sérlyfja	406
211	4. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 60 28. maí 1962, um innheimtu gjalda til Stofnlánadeildar landbúnaðarins	433
201	5. okt.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	412
212	8. okt.	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	434—437
213	14. okt.	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	438—441
202	18. okt.	Auglýsing um innheimtu umferðargjalds af bifreiðum og öðrum ökutækjum, sem aka um Reykjanesbraut	412—413
214	26. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Ólafsfjarðarhöfn	441—448
215	S. d.	Samþykkt um lokun sölubúða í Neskaupstað	448—449
206	29. okt.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	420
203	1. nóv.	Auglýsing um komu- og brottfararstaði fyrir útlendinga hér á landi, sbr. 17. gr. reglugerðar um eftirlit með útlendingum, nr. 148 frá 3. sept. 1965	413—414
207	8. nóv.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	420
235	12. nóv.	Reglugerð um sjúkrahjálp	487—488
208	16. nóv.	Reglugerð fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 19. flokki bankavaxtabréfa samkvæmt lögum nr. 73 frá 22. maí 1965	421—425
219	S. d.	Auglýsing um bifreiðastöður í Hafnarfirði	466
204	18. nóv.	Reglugerð um notkun nafnskírteina við greiðslu starfslauna, skýrslugerðir til skattyfirvalda o. fl.	414—415
220	22. nóv.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	467
205	25. nóv.	Auglýsing um laun stundakennara	416—419

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
236	25. nóv.	Skipulagsskrá fyrir Menningarsetur Skagfirðinga í Varmahlíð	488—490
221	29. nóv.	Tilkynning um bólusetningu gegn garnaveiki	467
231	30. nóv.	Gjaldskrá Rafveitu Selfoss	475—477
216	1. des.	Auglýsing um laun ríkisstarfsmanna, reglur og vinnutíma, yfirvinnugreiðslu o. fl. samkvæmt dómi Kjaradóms 30. nóvember 1965	450—461
232	S. d.	Gjaldskrá Rafveitu Stokkseyrar	478—480
237	2. des.	Skipulagsskrá Minningarsjóðs Ólafs Þ. Ágústssonar, skátaforingja í Njarðvíkum	490—491
223	3. des.	Auglýsing um umferð á Akureyri	471
233	4. des.	Gjaldskrá Rafveitu Hveragerðis	481—483
234	6. des.	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka	484—486
439	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð um kjarasamninga starfsmanna sveitarfélaga nr. 159 20. sept. 1962	491—492
224	8. des.	Auglýsing um löggildingu lyfseðlasafns danska lyfsalafélagsins DAK-præparater 1963 á Íslandi	471
226	S. d.	Auglýsing um innflutning og sölu sérlyfja handa dýrum	472
438	9. des.	Arðskrá fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár samkvæmt mati yfirmatsmanna hinn 4. desember 1965	491
240	10. des.	Skipulagsskrá Varasjóðs Sparisjóðs Húsavíkur, Húsavík	492—493
222	13. des.	Gjaldskrá um póstburðargjöld	468—470
241	S. d.	Gjaldskrá og Reglur fyrir Landssímann	493—509
242	14. des.	Reglur um kaup tryggingarfélaga á íbúðalánabréfum Húsnæðismálastofnunar ríkisins árið 1966	509—510
225	20. des.	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 1. við sérlyfjaskrá, útgefna 30. september 1965	471
243	21. des.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn nr. 233 29. desember 1961	511—514
230	23. des.	Auglýsing um breyting á auglýsingu nr. 18 5. febr. 1964, um breyting á samþykkt Sjúkrasamlags Reykjavíkur, nr. 13 26. sept. 1958	474
244	S. d.	Reglur um radíó-leyfi áhugamanna	514—518
245	S. d.	Fjallskilasamþykkt fyrir Vestur-Skaftafellssýslu	518—525
227	27. des.	Auglýsing um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka	472
247	30. des.	Reglugerð um notkun rotvarnarefna til geymslu á síld, loðnu og öðrum bræðslufiski	526—527
248	S. d.	Reglugerð um iðgjöld hinna tryggðu og atvinnurekenda til lífeyrisdeildar almannatrygginga árið 1946	527
249	S. d.	Auglýsing um breyting á fjallskilareglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu, nr. 90 12. júlí 1956	528
252	S. d.	Auglýsing um merki Kópavogskaupstaðar	531
228	31. des.	Auglýsing um innheimtu sérstaks gjalds af gjaldeyrissölu bankanna	473
229	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 57 12. apríl 1960, um ökukennslu, próf ökumanna o. fl.	473

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
246	31. des.	Auglýsing um skiptingu Hafnarfjarðarprestakalls í Kjalarnesprófastsdæmi í tvö prestaköll	525
250	S. d.	Reglugerð fyrir vatnsveitu Hríseyjar	528—530
251	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Kópavogskaupstaðar, nr. 183 12. desember 1958	530
253	S. d.	Reglugerð fyrir vatnsveitu Stokkseyrar	531—533
254	S. d.	Reglugerð um veitingu lögreglustarfs, lögregluskóla o. fl.	534—539
		Reikningar árið 1965.	
		I. Sjóðir undir umsjá Stjórnarráðsins.	
92		Minningarsjóður Vestur-Ísafjarðarsýslu	194
93		Sjóðurinn Stígur	194
94		Styrktarsjóður Gísla J. Nikulássonar	195
95		Styrktarsjóður Þórarins Tuliniusar	195
96		Styrktarsjóður sjómanna	196
97		Minningarsjóður Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar	196
98		Grímseyjarsjóður W. Fischers	197
99		Styrktarsjóður Christians konungs hins tíunda og Alexandríu drottningar til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík	197
133		Styrktarsjóður W. Fischers	286
134		Minningarsjóður hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur	287
135		Styrktarsjóður þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum	288
181		Styrktarsjóður Friðriks konungs Áttunda	398
182		Styrktarsjóður Kristjáns konungs Níunda	399
183		Gjafasjóður C. Liebe's	399
184		Framfarasjóður Jóns prófasts Melsted og frú Steinunnar Bjarnadóttur	400
185		Styrktarsjóður V. Giga's	400
186		Styrktarsjóður Þorvaldarminning	401
187		Styrktarsjóður verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti	401
188		Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	402
189		Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar	402
190		Styrktarsjóður Páls Jónssonar	403
		II. Sjóðir undir umsjá biskups.	
255		Hinn almenni kirkjusjóður	540
256		Hinn almenni kirkjusjóður, skýrsla	541—548
257		Árgjaldasjóður	549
258		Guttormslegat	549
259		Dalhoffslegat	550
260		Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar	550
261		Hjálparsjóður Æskufólks	551

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
262		Kirkjubyggingasjóður	551
263		Ljósavatnssjóður	552
264		Minningarsjóður Flekkudalshjóna	552
265		Minningarsjóður Ingunnar Knútsdóttur og Sigríðar Kristjánsdóttur	553
266		Minningarsjóður Sigurðar Melsted	553
267		Prestsekknasjóður	554
268		Styrktarsjóður Hjálmars Jónssonar	555
269		Vallholtslegat	556
		III. Sjóðir undir umsjá landlæknis.	
80		Sóttvarnarsjóður ríkisins	184
81		Minningarsjóður Guðrúnar Jafetsdóttur	184
82		Gjafasjóður Aðalsteins Kristjánssonar, Winnipeg	185
83		Gjafasjóður Sturlu Jónssonar	185
84		Minningarsjóður Guðrúnar Teitsdóttur	186
85		Ólafssjóður	186
86		Minningarsjóður Lárusar G. Lúðvigssonar og Málfríðar Jónsdóttur	187
87		Læknishéraðssjóður	187—189
		IV. Bankareikningar.	
90		Samvinnubanki Íslands Hf.	191—192
180		Búnaðarbanki Íslands, yfirlit	397—398
191		Samvinnubanki Íslands Hf. með útibúum	403
		V. Ýmsir reikningar.	
18		Minningargjafasjóður Landsspítala Íslands	46—50
19		Minningargjafasjóður Landsspítala Íslands	50—54
20		Bjargráðasjóður Íslands	55—56
88		Styrktarsjóður verkamanna og sjómannafélaganna í Reykjavík	189—190
89		Jöfnunarsjóður sveitarfélaga	190—191
91		Fiskveiðasjóður Íslands	193
136		Tryggingastofnun ríkisins	288—302
130		Kanadasjóður til styrktar íslenzkum námsmönnum	282—284
131		Gerðuminning	285
132		Snorrasjóður 1930	285—286
217		Minningarsjóður Þórleifar Kr. Sigurðardóttur, ljósmóður frá Kóngsbakka	462
218		Samábyrgð Íslands á fiskiskipum	462—466
		Auglýsing um útkomin lög m. m.	323—326 709
270		**Skrá um ný hlutafélög, skv. Lögbirtingablaðinu 1965**	557—560
271		**Skrá um ný samvinnufélög, skv. Lögbirtingablaðinu 1965**	560

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
272		Skrá um firmatilkynningar, sem birtar voru í Lögbirtingablaðinu 1965	560—571
273		Vörumerkjaauglýsingar	585—709
		Embætti, sýslanir m. m.	574—582
		Sendiherrar, ræðismenn	573—574
		Heiðursmerki Fálkaorðunnar	571—573
		Einkaleyfi	583—584

Registur

nafna og orða.

A.

Aðalbjörg Guðmundsdóttir, kennari, 576.
Aðalgeir Pálsson, kennari, 575.
Aðalsteinn Kristjánsson, gjafasjóður, rkn., 185.
Aðalsteinn Pétursson, héraðslæknir, 578.
Akranes: Holræsi, rg., 2—15; rafveita, gjsk., br., 59—60; umferð, augl., 404.
Akureyri: Vatnsveita, gjsk., 152—153; umferð, augl., 471.
Almannatryggingar: Hækkun bóta, rg., 356; lífeyrisdeild, iðgjald, 527.
Almenni kirkjusjóður, rkn., 540—548.
Angantýr Einarsson, kennari, 575.
Anna Sigurkarlsdóttir, kennari, 576.
Ansnes, Bjarni, skólastjóri, 574.
Ari Gíslason, kennari, 576.
Arinbjörn Kolbeinsson, lektor, 582.
Arnar Þorgeirsson, lækningaleyfi, 582.
Arnfríður Richardsdóttir, kennari, 575.
Arnþrúður Björnsdóttir, kennari, 575.
Atvinnuleysistryggingar: Hækkun bóta, augl., 18; Verkakvennafél. Framsókn, augl., br., 44.
Auður Karlsdóttir, kennari, 577.
Axel Einarsson, hrl., 578.
Axel Kristjánsson, hrl., 579.

Á.

Ágúst N. Jónsson, lækningaleyfi, 578.
Ágústa Guðjónsdóttir, kennari, 574.
Árgjaldasjóður, rkn., 549.
Árni Magnús Emilsson, kennari, 576.
Árni Tryggvason, ambassador, 580.
Ásdís Þorsteinsdóttir, ritari og bókari, 578.
Ásgeir Jónsson, héraðslæknir, 579.
Ásthildur Kjartansdóttir, kennari, 575.
Áætlunarflug innanlands, sérleyfi, augl., 368—369.

B.

Baldvin Jónsson, hrl., bankaráð Landsbanka Íslands, 577.
Balguarie, Bertrand Georges, vararæðismaður, 578.
Bankavaxtabréf, útgáfa, rg., 412—425.
Bar-Yaacov, Nathan, ambassador, 573.
Barðastrandarsýsla: Austur og vestur, sýsluvegasjóður, sþ., 206—211.
Barnavernd: Ólafsvík, rg., 138—139: Neshreppur utan Ennis, rg., 139—140; Reyðarfjörður, rg., 141.
Beck, Unnsteinn, borgarfógeti, 581.
Benedikt Sveinsson, hdl., 582.
Bergmann, Sverrir, aðstoðarhéraðslæknir, 577.
Bernharð Guðmundsson, sóknarprestur, 580.
Bessastaðahreppur, fasteignaskattur, rg., 19.
Bifreiðastöður, Hafnarfjörður, augl., 466.
Bifreiðir, mat, augl., 201.
Bjargráðasjóður Íslands, rkn., 55—56.
Bjarman, Björn, kennari, 576.
Bjarni Aðalsteinsson, kennari, 575.
Bjarni Arngrímsson, aðstoðarhéraðslæknir, 577.
Bjarni Guðjónsson, sóknarprestur, 580.
Bjarni Þorsteinsson og Þórunn Hannesdóttir, Gullbrúðkaupssjóður, rkn., 402.
Björgvin Guðmundsson, viðskiptafr., fulltrúi, 577.
Björgvin Haraldsson, kennari, 576.
Björgvin Salómonsson, skólastjóri, 576.
Björgvin Sighvatsson, skólastjóri, 575.
Björn Daníelsson, kennari, 576.
Björn Hermannsson, hrl., 582.
Björn Magnússon, skólastjóri, 574.
Björn Ólafsson, bankaráð Útvegsbanka Íslands, 577 og 581.
Björn Sveinbjörnsson, hrl., 582.
Björn Tryggvason, hdl., 578.

Björnsson, Henrik Sv., ambassador, 581.
Blöndal, Hannes, aðstoðarhéraðslæknir, 580.
Bogi G. Hallgrímsson, kennari, 576.
Borgarfjarðarsýsla, sýsluvegir, sþ., 262—265.
Botnvörpur, möskvastærð og lágmarksstærðir fisktegunda, rg., 173—174.
Bragi Árnason, sérfræðingur við Eðlisfræðistofnun Háskólans, 574.
Bragi Björnsson, hdl., 580.
Bragi Guðmundsson, héraðslæknir, 579.
Bragi Steinarsson, hdl., 581.
Bryndís Steinþórsdóttir, kennari, 575.
Brynja Árnadóttir, kennari, 574.
Búðardalur, vatnsveita, rg., 73—75.
Buie, Paul D., hm., 572.
Búnaðarbanki Íslands, rkn., 397—398.
Búnaðarmálasjóður, rg., br., 69.
Byggingariðnaðargjald, augl., 303.
Byggingarsamvinnufélög: Vélstjórar, sþ., 154—158; verkamanna- og sjómanna, Rvík, sþ., 159—163.
Byggingarsamþykkt: Reykjavík, 79—104; Vesturlandsumdæmi, 175—179.
Bæjanöfn, 66—68.
Bæjarmálefni, stjórn, Keflavík, sþ., 217—227.
Bændaskólar, Hólar, Hvanneyri, framhaldsnám, rg., 228—236.

C.

Callejón, E. Propper de, hm., 573.
Cappelen, Johan Zeier, hm., 572; ambassador, lausn, 573.
Christian konungur IX., styrktarsjóður, rkn., 399.
Christian konungur X. og Alexandría drottning, styrktarsjóður, rkn., 197.
Costopoulus, Stavros, hm., 573.

D.

Dalasýsla: Sýsluvegir, sþ., 269—271; lögreglusamþykkt, br., 370.
Dalhoffslegat, rkn., 550.
Dalvík, Hafnarreglugerð, br., 142—144.
Daníel Jónasson, kennari, 574.
Dreyfus, Louis G., hm., 573.
Drífa Sigurbjarnardóttir, kennari, 576.
Dýralyf, lyfjaverðskrá, augl., 406.
Dýralæknar, gjsk. br., augl., 404.

E.

Eggert Einarsson, héraðslæknir, 578.
Eggert Guðmundsson, kennari, 575.
Eggert Kristjánsson, aðalræðismaður, 574, lausn, 580.
Eggert G. Þorsteinsson, ráðherra, 580.
Egill Vilhjálmsson, hm., 571.
Egilsstaðahreppur, umferð, augl., 352.
Egilsstaðakauptún, umferð, augl., 306.
Einar Ingimundarson, bæjarfógeti og sýslumaður, 582.
Einar Magnússon, hm., 572, rektor, 580.
Einkaleyfi, 583—584.
Einkasala, tóbak, rg., br., 198.
Eiríkur Kristinsson, kennari, 576.
Elías Halldórsson, hm., 572.
Elísabet Hannesdóttir, kennari, 575.
Embætti, sýslanir m. m., 574—582.
Emil R. Hjartarson, kennari, 574.
Emil Jónsson, ráðherra, bankaráð Seðlabanka Íslands, 577 og 580.
Erlendur Sigmundsson, prófastur, lausn, 579.
Erlingur Jónsson, kennari, 575.
Erna Jakobsdóttir, aðstoðarlyfjafræðingur, 577.
Eskifjörður, hafnarreglugerð, br., 164—165.
Eyjafjarðarsýsla: Sýsluvegir, sþ., 259—262; fjallskilareglugerð, augl., br., 528.
Eyrarbakki, rafveita, gjsk., 484—486.
Eyrarhreppur, skipulag, augl., 43.
Eyjólfur Þ. Haraldsson, héraðslæknir, 579.
Eyjólfur Pálsson, skólastjóri, 576.

F.

Fasteignaskattur: Bessastaðahreppur, rg., 19; Kelduneshreppur, rg., 56; Hafnarfjörður, rg., 111; Seyðisfjörður, rg., 144; Kolbeinsstaðahreppur, rg., 172; Svarfaðardalshreppur, rg., 326; Húsavík, rg., 332; Laxárdalshreppur, rg., 355; Stafholtstungnahreppur, rg., 363.
Ferðaskrifstofur, tryggingarfé, r., 327.
Ferskfiskeftirlit, rg., br., 56.
Firmatilkynningar, skrá, 560—571.
Fischer, W., styrktarsjóður, rkn., 286.
Fiskes, W., Grímseyjarsjóður, rkn., 197.
Fiskræktarfélag, Hvítá, 78—79.
Fiskveiðasjóður Íslands, rkn., 193.
Fjallskilareglugerð: Gullbringusýsla og

Hafnarfjörður, 251—259; V.-Skaftafellssýsla, 518—525; Eyjafjarðarsýsla, augl., br., 528.
Flekkudalshjón, minningarsjóður, rkn., 552.
Flosi Sigurbjörnsson, kennari, 575.
Flug: Erlend flugför yfir ísl. yfirráðasvæði, rg., 108—111; sérleyfi innanlands, augl., 368—369.
Friðjón Þórðarson, sýslumaður, 579.
Friðrik konungur VIII., styrktarsjóður, rkn., 398.
Friðþjófur Björnsson, lækningaleyfi, 578; héraðslæknir, 580.
Frystikerfi og frystihús, sjá öryggisráðstafanir.
Fræðsluskyldualdur, námsskrá, augl., br., 310—311.

G.

Garðaprestakall, úr Hafnarfjarðarprestakalli, augl., 525.
Garðar Sigurðsson, kennari, 574.
Garnaveiki, bólusetning, tilk., 467.
Gautchev, Laliou Vassilev, ambassador, 573.
Gerðuminning, rkn., 285.
Giga's, V., styrktarsjóður, rkn., 400.
Gizur Í. Helgason, kennari, 575.
Gísli Gunnarsson, kennari, 575.
Gísli J. Nikulásson, styrktarsjóður, rkn., 195.
Gísli Kr. Valdimarsson, kennari, 574.
Gísli A. Þorsteinsson, lækningaleyfi, 582.
Gíslrún Sigurbjörnsdóttir, kennari, 575.
Gjaldeyrisleyfi, sjá innflutningsleyfi.
Gjaldeyrissala bankanna, innh., augl., 473.
Goudie, G. E., hm., 573.
Gropello, Adalberto F. di, ambassador, 573.
Grant, H., hm., 573.
Green, J. C., hm., 572.
Grímseyjarsjóður, W. Fiskes, rkn., 197.
Grundarfjörður, vatnsveita, rg., 366—368.
Guðbjartur Andrésson, kennari, 576.
Guðjón Sævar Jóhannesson, lækningaleyfi, 577.
Guðmundur Arnlaugsson, rektor, 580.
Guðmundur Í. Guðmundsson, ráðherra, bankaráð Útvegsbanka Íslands, 577; utanríkisráðherra, lausn, og bankaráð Útvegsbankans, lausn, 580 og 581; sendiherra, 581.
Guðmundur Tómas Magnússon, héraðslæknir, 577.
Guðmundur Ólafs, hdl., 579.
Guðmundur Karl Pétursson, hm., 572.
Guðmundur Þorsteinsson, kennari, 575.
Guðný Matthíasdóttir, kennari, 574
Guðríður Hjördís Guðbjörnsdóttir, kennari, 575.
Guðríður Margrét Jónsdóttir, kennari, 575.
Guðrún Jafetsdóttir, minningarsjóður, rkn., 184.
Guðrún Teitsdóttir, minningarsjóður, rkn., 186.
Guðrún Þórðardóttir, kennari, 575.
Guðsteinn Þengilsson, héraðslæknir, 580.
Gullbringusýsla, fjallskilareglugerð, 251—259.
Gunnar J. Friðriksson, framkv.stj. við þátttöku Íslands í heimssýningu, 577.
Gunnar M. Magnússon, kennari, 575.
Gunnar Ragnarsson, skólastjóri, 575.
Gunnar Sveinsson, skjalavörður, 579.

H.

Hafnarfjarðarprestakall, skipting, augl., 525.
Hafnarfjörður: Leigubifreiðir, rg., br., 41—42; fasteignaskattur, rg., 111; vatnsveita, gjsk, 151; umferð, augl., 179; fjallskilareglugerð, 251—259; rafveita, gjsk., 438—441; bifreiðastöður, augl., 466.
Hafnarreglugerð: Dalvík, br., 142—144; Eskifjörður, br., 164—165; Stykkishólmur, 165—172; Ólafsvík, br., 328—330; Ólafsfjörður, 441—448; Reykjavík, br., 511—514.
Hafstein, Jóhann, hm., 572.
Hafstein, Hannes, fulltrúi, 579.
Hafsteinn Sigurðsson, hrl., 579.
Halla Þorbjörnsdóttir, aðstoðarhéraðslæknir, 582.
Halldóra Árnadóttir, kennari, 575.
Halldóra Guðmundsdóttir, hm., 572.
Hallur Gunnlaugsson, kennari, 576.
Hallvarður Einvarðsson, hdl., 578.
Halvorsen, John, hm., 572.
Hannes Kjartansson, sendinefnd Sameinuðu þjóðanna, 577; ambassador, 579.

Hannes Jónsson, deildarstjóri, 578.
Hansen, Valdemar, héraðslæknir, 580; lækningaleyfi, 582.
Hanssen, Thorleif, hm., 572.
Haraldur Björnsson, ræðismaður, 574.
Hartmansdorff, August von, hm., 573.
Haukur S. Magnússon, héraðslæknir, 578.
Haukur Þórðarson, aðstoðarhéraðslæknir, 580.
Hálfdán Helgason, kennari, 574.
Hálfdán Sveinsson, bankaráð Útvegsbanka Íslands, 581.
Heiðdal, Herdís, kennari, 575.
Heiðursmerki, 571—573.
Heilbrigðissamþykkt: Kópavogur, br., 205—206; Miðneshreppur, 334—351.
Heilsuvernd í skólum, rg., br., 405.
Heimilishjálp, Kelduneshreppur, rg., br., 145.
Helga Einarsdóttir, kennari, 575.
Helga Haraldsdóttir, kennari, 575.
Helga G. Pálsdóttir, kennari, 575.
Helgi Hólm Friðbjörnsson, kennari, 574.
Helgi Hallgrímsson, yfirkennari, 574.
Helgi Þ. Valdimarsson, héraðslæknir, 581.
Hella, vatnsveita, rg., br., 330—331.
Hempel, Heinrich, hm., 573.
Hitaveita, Reykjavík, gjsk. br., 355.
Hjalti Guðmundsson, sóknarprestur, 582.
Hjálmar Jónsson, styrktarsjóður, rkn., 555.
Hjálparsjóður æskufólks, rkn., 551.
Hlutafélög, skrá, 557—560.
Hnappadalssýsla, sýsluvegir, sþ., 434—437.
Holræsi: Akranes, rg., 2—15; Ólafsvík, rg., 149—150.
Hope, Harald, hm., 573.
Hrafnkell Ásgeirsson, hdl., 582.
Hreggviður Hermannsson, héraðslæknir, 577.
Hreiðar Stefánsson, kennari, 575.
Hreindýraveiðar, augl., 405.
Hrísey, vatnsveita, rg., 528—530.
Hulda Árnadóttir, kennari, 576.
Húnavatnssýsla: Austur, sþ., 279—281; vestur, sýsluvegasjóður, 214—217.
Húsavík: Fasteignaskattur, rg., 332; sölubúðir, lokun, sþ., 332—333.
Húsnæðismálastjórn, lánveitingar, rg., 317—321.
Húsnæðismálastofnun ríkisins, íbúðalánabréf, r., 509—510.
Hveragerði, rafveita, gjsk., 481—483.
Hörður Guðmundsson, kennari, 575.
Hörður Ólafsson, kennari, 574.
Hörður Þorleifsson, sérfræðingsleyfi, 581.

I.

Iðnlánasjóður, vaxtabréfalán, rg., 199—200.
Ingibjörg Magnúsdóttir, kennari, 575.
Ingibjörg Þorkelsdóttir, kennari, 576.
Ingimar S. Hjálmarsson, aðstoðarhéraðslæknir, 578.
Ingimar Ingimarsson, sóknarprestur, 582.
Ingólfur Sveinsson, héraðslæknir, 581 og 582.
Ingunn Knútsdóttir og Sigríður Kristjánsdóttir, minningarsjóður, rkn., 553.
Ingvar Vilhjálmsson, hm., 571.
Ingvi Ingvarsson, deildarstjóri, 582.
Innflutnings- og gjaldeyrisleyfi, rg., 26—32.
Innflutningskvóti, augl., 22—26.

Í.

Ísafjarðarsýsla, Vestur-, minningarsjóður, rkn., 194.
Ísafjörður: Sjúkrasamlag, augl., br., 243—244; umferðartakmarkanir, augl., 303—304.
Ísleifur Halldórsson, héraðslæknir, 580.

J.

Jakob Jakobsson, hm., 572.
Jarðeldasjóður, rkn., 288.
Jens Sumarliðason, kennari, 575.
Jóhann Daníelsson, kennari, 574.
Jóhann Jóhannesson og Sigurbjörg Guðnadóttir, minningarsjóður, rkn., 287.
Jóhann Hinrik Níelsson, hdl., 578.
Jóhanna Traustadóttir, kennari, 575
Jóhannes Guðfinnsson, hdl., 578.
Jóhannes Gunnarsson, hm., 571.
Jóhannes Jónsson, kennari, 575.
Johnsen, Anna, hm., 572.
Jón Hilmar Alfreðsson, lækningaleyfi, 581.
Jón Arason, hdl., 579.
Jón Eiríksson, kollektusjóður, rkn., 550.
Jón Finnsson, hrl., 582.

Jón M. Guðjónsson, hm., 572.
Jón Jóhannesson, héraðslæknir, 577.
Jón R. Jóhannsson, kennari, 574.
Jón Jónsson, hm., 572.
Jón Þórir Jónsson, skólastjóri, 576.
Jón Kjartansson, aðalræðismaður, 574 og 580.
Jón Ólafsson, skólastjóri, 576.
Jón Axel Pétursson, bankastjóri, 577.
Jónas Hallgrímsson, aðstoðarhéraðslæknir, 577.
Jónas Jónsson, hm., 571.
Jónas Snæbjörnsson, hm., 572.
Jónas Þorbergsson, hm., 572.
Jónína Gústafsdóttir, kennari, 575.
Jöfnunarsjóður sveitarfélaga, rkn., 190—191.
Jökull Sigurðsson, kennari, 575.

K.

Kanadasjóður, rkn., 282—284.
Karl Guðjónsson, kennari, 575.
Karl Th. Sæmundsson, kennari, 575.
Karl Þorsteins, ræðismaður, 574.
Kartöflur, flokkun, 122—123.
Kári Sigurbergsson, héraðslæknir, 577 og 579.
Keflavík, stjórn bæjarmálefna, sþ., 217—227.
Kelduneshreppur, heimilishjálp, rg., br., 145.
Kirkjubyggingasjóður, rkn., 551.
Kirkjusjóður, hinn almenni, rkn., 540—548.
Kjaradómur, sjá ríkisstarfsmenn, augl., 450—461.
Kjarasamningar, starfsmenn sveitarfélaga, rg., br., 205 og 491—492.
Kjaran, Birgir, hagfr., bankaráð Seðlabanka Íslands, 577.
Kjartan Rúnar Gíslason, dómtúlkur og skjalaþýðandi, 580.
Kjartan Ólafsson, hm., 572.
Kjartan Sigurjónsson, kennari, 575.
Knudsen, Dietlef, hm., 572.
Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar, rkn., 550.
Konráð Sigurðsson, héraðslæknir, 582.
Kópavogur: Heilbrigðissamþykkt, br., 205—206; umferð, augl., 420; vatnsveita, rg., br., 530; merki, augl., 531.
Krag, Sigvald M., hm., 573.
Kremer, Hermann, hm., 572
Kremer, Johann-Hinrich, ræðismaður, 580.
Kremer, Max, hm., 572.
Kristinn Ármannsson, hm., 572; rektor, lausn, 580.
Kristinn Guðmundsson, dr., ambassador, 578.
Kristinn Indriðason, hm., 572.
Kristinn G. Jóhannsson, skólastjóri, 576.
Kristinn Jóhannsson, kennari, 576.
Kristín Einarsdóttir, aðstoðarlyfjafræðingur, 577.
Kristín Gísladóttir, kennari, 575.
Kristján Pétur Guðmundsson, lyfjafræðingsleyfi, 578.
Kristjón Kristjánsson, hm., 572.

L.

Lagabirting, 323—326; 709.
Landspítali Íslands, Minningargjafasjóður, rkn., 46—54.
Landssími, gjsk. og r., 493—509.
Landsútsvör, rg., br., 18.
Laugardalshreppur, skipulag, augl., 331.
Laun- og yfirvinnugreiðslur; augl., 60—61.
Launaskattur, rg., 244—250.
Launaskattur, ákvæðisvinna og verktakasamningar, rg., br., 60
Laxárdalshreppur, fasteignaskattur, rg., 355.
Lárus G. Lúðvígsson og Málfríður Jónsdóttir, minningarsjóður, rkn., 187.
Leifur Eiríksson, kennari, 575.
Leigubifreiðir, takmörkun leyfa og atvinnuleyfi, Hafnarfj., rg., br., 41—42.
Leivo-Larsson, Tyyne, hm., 573.
Liebe's, C., gjafasjóður, rkn., 399.
Ljósavatnssjóður, rkn., 552.
Loftferðir, vátrygging, r., 237—238.
Logi Guðbrandsson, hdl., 578.
Lone, Harald, chargé d'affairs, 573.
Lyfjabúðir, eftirlitsgjald, rg., 305—306.
Lyfjaverðskrá, augl., br., 33, 120 og 406; dýralyf, augl., 406.
Lyfseðlasafn, löggilding, augl., 308 og 471.
Læknishéraðssjóður, rkn., 187—189.
Lögreglusamþykkt: Dalasýsla, br., 370; Ólafsfjörður, 370—382; Snæfellsness- og Hnappadalssýsla, 382—396.

Lögreglustarf, lögregluskóli, veiting, rg., 534—539.

M.

Mageröy, Halvard, hm., 572.
Magnús Jónsson, hm., 572.
Magnús Jónsson, ráðherra, 579.
Magnús H. Ólafsson, kennari, 575.
Magnús Óskarsson, hrl., 577.
Magnús Karl Pétursson, lækningaleyfi, 579.
Magnús Sigurðsson, lækningaleyfi, 581.
Magnús L. Stefánsson, aðstoðarhéraðslæknir, 579; héraðslæknir, 581; lækningaleyfi, 582.
Magnússon, Ingibjörg, hm., 572.
Margrét P. Guðmundsdóttir, kennari, 575.
Margrét Jónsdóttir, kennari, 575.
Margrét Kristjánsdóttir, kennari, 575.
Málnefnd, íslenzk, starfsemi, r., 120—121.
Melax, Bragi, kennari, 574.
Melsted, Jón og Steinunn, framfarasjóður, rkn., 400.
Melsted, Sigurður, minningarsjóður, rkn., 553.
Meseck, Gerhard, hm., 573.
Mesquita, Antonio Pinto de, sendiherra, 573.
Miðneshreppur, heilbrigðissamþykkt, 334—351.
Myklebost, Thor, ambassador, 573.
Mýrasýsla, sýsluvegir, sþ., 265—268.

N.

Nafnskírteini, notkun, rg., 414—415.
Námsskrá, fræðsluskyldualdur, augl., br., 310—311.
Námsstjórn, rg., 407—411.
Neshreppur utan Ennis, barnavernd, rg., 139—140.
Neskaupstaður: Umferðartakmarkanir, augl., 405; sölubúðir, lokun, sþ., 448—449.
Nordenson, Nils Göran, hm., 573.

O.

Oddur Sveinbjarnarson, kennari, 577.
Opinber gjöld, sameiginleg innheimta, rg., br., 198.
Orlof og veikindaforföll, starfsmenn ríkisins, rg., br., 282.

Ó.

Óla Björk Halldórsdóttir, kennari, 574.
Ólafsfjörður: Lögreglusamþykkt, 370—382; hafnarreglugerð, 441—448.
Ólafssjóður, rkn., 186.
Ólafsvík: Barnavernd, rg., 138—139; holræsi, rg., 148—150; hafnarreglugerð, br., 328—330.
Ólafur Björgúlfsson, tannlækningaleyfi, 579.
Ólafur H. Finnbogason, sóknarprestur, 580.
Ólafur Stefánsson, hdl., 578.
Ólafur St. Sigurðsson, hdl., 578.
Ólafur Unnsteinsson, kennari, 575.
Óli Vestmann Einarsson, kennari, 575.
Ómar Konráðsson, tannlækningaleyfi, 577.
Óskar Ólafsson, kennari, 575.

P.

Paulson, Bjarne W., hm., 573.
Páll Jónsson, samgöngubótasjóður, rkn., 402; styrktarsjóður, rkn., 403.
Páll Pálsson, sóknarprestur, lausn, 580.
Petrén, Gustaf, hm., 573.
Pétur Vilhjálmsson, kennari, 575.
Póst- og símstöðvar, starfskjör, 203—204.
Póstburðargjöld, gjsk., 468—470.
Prestsekknasjóður, rkn., 554.

R.

Radío-leyfi áhugamanna, r., 514—518.
Rafveitur: Akranes, gjsk., br., 59—60; Siglufjörður, gjsk., 352—354; Hafnarfjörður, gjsk., 438—441; Selfoss, gjsk., 475—477; Stokkseyri, gjsk., 478—480; Hveragerði, gjsk., 481—483; Eyrarbakki, gjsk., 484—486.
Ragnar Steinbergsson, hrl., 579.
Ragnar Tómasson, hdl., 582.
Ragnhildur Helgadóttir, hdl., 582.
Reyðarfjörður: Barnavernd, rg., 141; vatnsveita, rg., 181—183.
Reykjanesbraut, umferðargjald, augl., 412—413.
Reykjavík: Byggingarsamþykkt, 79—104; umferð, augl., 17, 120, 179, 334; hitaveita, gjsk., br., 355; umferð, augl. (2), 369, 412, 420, 467; sjúkrasamlag, augl., 474; hafnarreglugerð, br., 511—514.

Reykjavík og nágr., skipulagsmál, r., 307—308.
Ríkisstarfsmenn: Laun og yfirvinnugreiðslur, augl., 60—61; orlof og veikindaforföll, rg., br., 282; laun skv. kjaradómi, augl., 450—461.
Rogstad, Gunnar, hm., 572.
Rotvarnarefni, notkun, rg., 526—527.
Ryeland, David Charles, vararæðismaður, 579.

S.

Samábyrgð Íslands, rkn., 462—466.
Samivel, hm., 573.
Samvinnubanki Íslands, rkn.,191—192 og 403.
Samvinnufélög, skrá, 560.
Sandgerði, umferð, augl., 58.
Seðlar, útgáfa nýs 100 kr. bankaseðils, augl., 150; augl., 201—202.
Selfoss, rafveita, gjsk., 475—477.
Seljan, Helgi, skólastjóri, 576.
Sendiferðabifreiðir, augl., 322.
Sendiherrar, ræðismenn, 573—574.
Seyðisfjörður: Fasteignaskattur, rg., 144, umferð, augl., 307 (2); vatnsveita, rg., 356—358.
Sérlyf: Innflutningur og sala óskráðra sérlyfja, augl., 406; dýra, innflutningur og sala, augl., 472.
Sérlyfjaskrá, augl., 406 og 471.
Siemsen, Franz, ræðismaður, 580.
Siglingar, öryggisráðstafanir, augl., 363—365.
Siglufjörður: Forkaupsréttur lóða og fasteigna, sþ., 57—58; vatnsveita, rg., br., 151—152; rafveita, gjsk., 352—354.
Sigríður Lára Árnadóttir, kennari, 574.
Sigríður Eiríksdóttir, hm., 571.
Sigurbjörg H. Jóhannesdóttir, kennari, 576.
Sigurður Rafn Bjarnason, lyfjafræðingur, 581.
Sigurður Björnsson, aðstoðarhéraðslæknir, 579.
Sigurður Þ. Guðmundsson, sérfræðingsleyfi, 582.
Sigurður Kristjánsson, yfirkennari, 574.
Sigurður Ó. Lárusson, sóknarprestur, lausn, 580.
Sigurður Pálsson, sóknarprestur, prófastur, 581.
Sigurður B. Sigurðsson, hm., 571.
Sigurður Þorkelsson, viðskiptafr., fulltrúi, 579.
Sigurður Stefánsson, vígslubiskup, lausn, 580.
Sigurgeir Kjartansson, aðstoðarhéraðslæknir, 578.
Sigurgeir Steingrímsson, tannlækningaleyfi, 579.
Sigurjón Sigurðsson, hm., 571.
Sjómenn, Styrktarsjóður, rkn., 196.
Sjúkrahjálp, rg., 487—488.
Sjúkrahús sveitarfélaga, rekstrarstyrkur, rg., 309—310.
Sjúkrasamlög: Ísafjörður, augl., br., 243—244; Reykjavík, augl., 474.
Skaftafellssýsla, vestur, fjallskilareglugerð, 518—525.
Skip, eftirlit og öryggi, r., 123—134.
Skipulag: Eyrarhreppur, augl., 43; Laugardalshreppur, augl., 331.
Skipulagsmál, Reykjavík og nágr., r., 307—308.
Skipulagsskrár: Menningarsjóður Súðavíkurhrepps, 117—118; Áhaldasjóður Barnaspítala Hringsins, 121—122; Líknarsjóður Áslaugar Maack, 134—135; Minningarsjóður frú Stefaníu Guðmundsdóttur, 135—136; Barnaheimili fyrir vangefin börn að Tjaldanesi, 202—203; Afmælisgjafasjóður Hafnfirðinga, 250—251; Minningarsjóður Ásmundar Jónssonar, 331—332; Menningarsetur Skagfirðinga í Varmahlíð, 488—489; Minningarsjóður Ólafs Þ. Ágústssonar, 490; Varasjóður Sparisjóðs Húsavíkur, 492—493.
Skúli Ágústsson, kennari, 575.
Skúli Skúlason, hm., 572.
Skúli Pálmason, hdl., 581.
Snorrasjóður, rkn., 285—286.
Snæfellsness- og Hnappadalssýsla: Lögreglusamþykkt, 382—396; sýsluvegir, sþ., 434—437.
Soffía Þórarinsdóttir, kennari, 575.
Sóttvarnarsjóður ríkisins, rkn., 184.
Sparisjóður, Arnarhreppur, sþ., br., 77—78.
Starfsmenn sveitarfélaga, kjarasamningar, rg., br., 491—492.
Stefán Pétursson, hrl., 579.
Stefán M. Stefánsson, hdl., 578.

Steinar Lúðvíksson, kennari, 576.
Steindór Guðjónsson, kennari, 575.
Steinn Guðmundsson, kennari, 575.
Steinunn Jóhannsdóttir, kennari, 574.
Steinunn Sighvatsdóttir og Magnús Ólafsson, minningarsjóður, rkn., 196.
Stígur, sjóður, rkn., 194.
Stofnlánadeild landbúnaðarins, innh. gjalda, rg., br., 433.
Stofnlánadeild sjávarútvegsins, lánaflokkar, rg., 19—22.
Stokkseyri: Rafveita, gjsk., 478—480; vatnsveita, rg., 531—533.
Strandasýsla, sýsluvegasjóður, sþ., 211—214.
Stundakennarar, laun, augl., 62—66; 104—108; 359—362; 416—419.
Sturla Jónsson, gjafasjóður, rkn., 185.
Stykkishólmur: Hafnarreglugerð, 165—172; forkaupsréttur lóða og fasteigna, sþ., 327—328.
Styrktarsjóður verkamanna- og sjómannafélaginu í Reykjavík, rkn., 189—190.
Stöðvarfjörður, umferð, augl., 306.
Stöðvarhreppur, vatnsveita, rg., 70—72.
Svarfaðardalshreppur, fasteignaskattur, rg., 326.
Sveinbjörn Oddsson, hm., 572.
Sveitarfélög, starfsmenn, kjarasamningar, rg., br., 205.
Sverrir Pálsson, skólastjóri, 576.
Sýsluvegasjóðir: A.-Barðastrandarsýsla, sþ., 206—208; V.-Barðastrandarsýsla, sþ., 209—211; Strandasýsla, sþ., 211—214; Vestur-Húnavatnssýsla, sþ., 214—217; Eyjafjarðarsýsla, sþ., 259—262; Borgarfjarðarsýsla, sþ., 262—265; Mýrasýsla, sþ., 265—268; Dalasýsla, sþ., 269—271; Þingeyjarsýsla, suður og norður, sþ., 272—279; Húnavatnssýsla, austur, sþ., 279—281; Snæfellsness- og Hnappadalssýsla, sþ., 434—437.
Sæborg, Jónína, hm., 572.
Sætran, Jón, yfirkennari, 574.
Sölubúðir: Lokun, Húsavík, sþ., 332—333; Neskaupstaður, sþ., 448—449.

T.

Tannlæknar, sérfræðileyfi, r., 118—119.
Theodóra Emilsdóttir, kennari, 575.
Thomsen, Hennig, ambassador, 573.
Thorarensen, Aðalsteinn, kennari, 575.
Thoroddsen, Gunnar, ráðherra, bankaráð Landsbanka Íslands, lausn, 577; ráðherra, lausn, 579; ambassador, 581.
Thors, Kjartan, hm., 571.
Thors, Thor R., ræðismaður, 574.
Thorsteinsson, Pétur, ambassador, 580 og 582.
Tóbak, einkasala, rg., br., 198.
Trueba, Francisco Sainz, ræðismaður, 578.
Tryggingastofnun ríkisins, rkn., 288—302.
Tschöp, Eduard, ambassador, 573.
Tulinius, Þórarinn, styrktarsjóður, rkn., 195.
Tæknínám, undirbúningur, rg., 429—432.
Tækniskóli Íslands, rg., 425—429.

U.

Umferð: Sandgerði, augl., 58; Reykjavík, augl., 17, 120 og 179; Hafnarfjörður, augl., 179; Stöðvarfjörður, augl., 306; Egilsstaðakauptún, augl., 306; Reykjavík, augl., 334; Egilsstaðir, augl., 352; Reykjavík, augl. (2), 369; Akranes, augl. 404; Reykjavík, augl., 412 og 420; Kópavogur, augl., 420; Reykjavík, augl., 467; Akureyri, augl., 471.
Umferðargjald, Reykjanesbraut, augl., 412—413.
Umferðartakmarkanir: Ísafjörður, augl., 303—304; Neskaupstaður, augl., 405.
Unnur Rögnvaldsdóttir, kennari, 576.
Urquijo, Don Jaime, ræðismaður, 578 og 579.

Ú.

Útlendingar: Eftirlit, rg., 311—316; komu- og brottfararstaðir, augl., 316—317; komu- og brottfararstaðir, augl., 413—414.

V.

Valdimar Stefánsson, hm., 572.
Valfells, Sveinn B., hm., 572.
Vallholtslegat, rkn., 556.
Vatnsveita: Stöðvarhreppur, rg., 70—72; Búðardalur, rg., 73—75; Hafnarfjörður, gjsk., 151; Siglufjörður, rg., br., 151—152; Akureyri, gjsk., 152—153; Reyðarfjörður, rg., 181—183; Hella, rg., br., 330—331; Seyðisfjörður, rg., 356—358;

Grundarfjörður, rg., 366—368; Hrísey, rg., 528—530; Kópavogur, rg., br., 530; Stokkseyri, rg., 531—533.
Vatnsveitufélög: Lindin, Leirár- og Melahreppur, sþ., 75—77; býlin Nýibær o. fl., sþ., 145—146; Þykkvibær, sþ., 147—148; Flúðahverfis, sþ., 180—181.
Veiðibann, göngusilungs, Vesturós Héraðsvatna, sþ., 57.
Veiðifélög: Elliðavatn, sþ., 1—2; Vatnsdalsá, sþ., 16—17; Sæmundará, sþ., br., 43; Blanda, arðskrá, 44—46; Skaftá, sþ., 137—138; Vatnsdalsá, arðskrá, 491.
Verkakvennafélagið Framsókn, atvinnuleysistryggingar, augl., br., 44.
Verkamanna- og sjómannafélögin, Rvík, styrktarsjóður, rkn., 189—190.
Vesturlandsumdæmi, byggingarsamþykkt, 175—179.
Vigfús Magnússon, héraðslæknir, 578.
Vilhjálmur Lúðvíksson, hdl., 578.
Vilhjálmur Þórhallsson, hrl., 582.
Víglundur Þór Þorsteinsson, lækningaleyfi, 581.
Vísitölulán, veðdeild Landsbanka Íslands, rg., 239—243.
Vörumerki, 585—709.

W.

Watson, Richard Mark, hm., 572.

X.

Xenes, Raul Primelles, sendiherra, 573.

Y.

Yngvi Rafn Baldvinsson, kennari, 576.
Yngvi Ólafsson, sýslumaður, 580.

Ý.

Ýmis gjöld, innheimta, augl., 472.

Þ.

Þingeyjarsýsla, suður og norður, sýsluvegir, sþ., 272—279.
Þjóðjarðalandsetar, styrktarsjóður, rkn., 401.
Þjóðvegir í kaupstöðum og kauptúnum, rg., 113—116.
Þorgeir Gestsson, héraðslæknir, lausn, 579.
Þorgeir Jónsson, héraðslæknir, lausn, 577.
Þorsk- og ýsunætur, fyrirmæli um gerð, 61—62; rg., 112.
Þorsteinn S. Sigurðsson, héraðslæknir, 581.
Þorvaldarminning, styrktarsjóður, rkn., 401.
Þorvarður Brynjólfsson, aðstoðarhéraðslæknir, 580.
Þór, Örn, hrl., 578.
Þórarinn Andrewsson, kennari, 576.
Þórarinn Sveinsson, hm., 572.
Þórður Eyjólfsson, hrd., lausn, 581.
Þórður Eydal Magnússon, sérfræðingsleyfi, 581.
Þórður Örn Sigurðsson, kennari, 574.
Þórður Þorbjarnarson, hm., 572.
Þórey Guðmundsdóttir, kennari, 575.
Þórgnýr Guðmundsson, skólastjóri, 576.
Þórir Arinbjarnarson, héraðslæknir, 579 og 581.
Þórleif Kr. Sigurðardóttir, minningarsjóður, rkn., 462.
Þórólfur Friðgeirsson, skólastjóri, 576.

Ö.

Ökukennsla: próf ökumanna o. fl., rg., br., 351; próf o. fl., rg., 473.
Örn Bjarnason, aðstoðarhéraðslæknir, 577; lækningaleyfi, 582.
Örn Snorrason, kennari, 576.
Öryggisráðstafanir, frystikerfi og frystihús, rg., 33—41.

Skammstafanir í registri, B-deild.

augl. = auglýsing.
br. = breyting.
hm. = heiðursmerki.
gjsk. = gjaldskrá.
r. = reglur.
rg. = reglugerð.
rkn. = reikningur.
stj.bréf = stjórnarráðsbréf.
sþ. = samþykkt.

STJÓRNARTÍÐINDI B 1 — 1965

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Elliðavatns.

1. Félagið heitir Veiðifélag Elliðavatns. Heimili þess og varnarþing er í Reykjavík.
2. Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að vötnum frá Stíflu í ósum Elliðaáa, og þaðan, eins og vötn falla, í Silungapoll, Nátthagavatn og að vaði í Ós við austurhorn Sólheimagirðingar, skammt fyrir neðan Selvatn, en þessar jarðir eru:
   Vatnsendi,
   Elliðavatn,
   Hólmur,
   Gunnarshólmi,
   Elliðakot,
   Geithals,
   Lækjarbotnar,
   Sólheimar.
3. Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og að leigja það til stangaveiði. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu, og engin önnur veiðiaðferð en stangaveiði er leyfileg.
4. Eingöngu jarðeigendur á félagssvæðinu eða fulltrúar þeirra, geta orðið atkvæðisbærir félagar, en þeim, sem hafa öðlazt veiðiréttindi með löndum á svæðinu, er heimilt að gerast meðlimir í félaginu, en þá án atkvæðisréttar.
5. Stjórn félagsins skipa fjórir menn, formaður, framkvæmdastjóri og tveir meðstjórnendur.

   Skulu þeir kosnir á aðalfundi til fjögurra ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandi eftir tvö ár, framkvæmdastjóri eftir þrjú ár og hinn meðstjórnandi eftir fjögur ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í fjögur ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið og hinir hitt árið.

   Þeir félagar, sem ekki eru atkvæðisbærir, skulu hafa rétt til að eiga fulltrúa, er fylgist með ráðstöfunum stjórnarinnar, og mæti á fundum hennar.
6. Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins, framkvæmdastjóri hefur umsjón með daglegum störfum, veiði á félagssvæðinu og fjárreiðum félagsins.
7. Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðisvæði, veiðitíma og veiðtæki, svo og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

8. Aðalfund skal halda í aprílmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.
9. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá og fundargerðir.
10. Arði af sameignlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá.
11. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins þannig:
    Jarðeigendur greiði 20% af andvirði seldra veiðileyfa. Eigendur veiðiréttinda, aðrir en jarðeigendur, greiði kr. 200.00 á ári.
12. Allur kostnaður af starfsemi félagsins greiðist úr félagssjóði.
13. Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957, um lax- og silungsveiði.
14. Samþykkt þessi skal gilda um þriggja ára tímabil, en að þeim tíma liðnum koma til endurskoðunar eða endurnýjunar á aðalfundi félagsins.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 14. janúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

Nr. 2. 18. janúar 1965.

REGLUGERÐ

um holræsi á Akranesi.

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um allt lögsagnarumdæmi Akraness, nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.

Bæjarstjórn ákveður lagningar holræsa, aðalæða og götuæða.
Bæjarverkfræðingur sér um daglegan rekstur holræsakerfis bæjarins.

3. gr.

Hverjum þeim, sem á húseign, sem hægt er að tengja við holræsakerfi bæjarins, er skylt að tengja þá húseign við holræsakerfið eftir því sem nánar er tekið fram í reglugerð þessari.
Ef eigi er unnt eða ekki talið ráðlegt að dómi bæjarverkfræðings að tengja hús við holræsakerfið, ber að haga frágangi frárennslislagna svo sem fyrir er mælt í 32. gr.

4. gr.

Hyggist húseigandi tengja ræsi frá húsi sínu við holræsakerfi bæjarins eða gera breytingar eða viðbætur við eldra ræsi, ber honum með nægum fyrirvara að fá til þess skriflegt leyfi hjá bæjarverkfræðingi.

Umsóknir um leyfi ber að skrifa á eyðublöð, sem fást á skrifstofu bæjarverkfræðings, og skulu þær undirritaðar af eiganda hússins eða umboðsmanni hans.

5. gr.

Með umsókninni fylgi uppdráttur af fyrirhuguðum holræsum og/eða breytingum á þeim eldri. Uppdráttur þessi skal gerður af þar til hæfum manni, er hlotið hefur til þess löggildingu bæjarverkfræðings.

Sá, sem uppdrátt gerir, skal undirrita hann með eigin hendi, og ber hann ábyrgð á, að hann sé í samræmi við reglugerð þessa og brjóti eigi í bága við byggingarsamþykkt, brunamálasamþykkt, heilbrigðissamþykkt, né aðrar þær reglur um þessi mál, sem í gildi eru á Akranesi. Samþykkt bæjarverkfræðings á uppdrætti, sbr. 7. gr., rýrir á engan hátt þá ábyrgð.

6. gr.

Uppdráttum þeim, sem um getur í 5. gr., skal skila í tvíriti, og skulu bæði eintökin undirrituð. Uppdrættirnir skulu gerðir á haldgóðan, óstökkan pappír og þannig frá þeim gengið, að ekki máist drættir eða letur við geymslu. Stærð þeirra skal vera 42.0×59.4 eða 59.4×84.1 cm. Standi sérstaklega á, getur bæjarverkfræðingur leyft að gera uppdrættina á stærri blöð í DIN-broti. Nota skal mælikvarða 1 : 100 og 1 : 50, og ef sýna þarf smáatriði minnst 1 : 20.

Uppdrættir skulu sýna allar lagnir, utan húss sem innan, er tengjast eiga við holræsið. Öll tæki, vatnslásar, niðurföll, hreinsilok og brunnar, er kerfinu tilheyra, skulu og sýnd. Taka skal fram um vídd, efni og halla allra lagna.

Auk þess skal fylgja málsett afstöðumynd í mælikvarða 1 : 500, er sýni tengingu frárennsliskerfis hússins við götuholræsi.

Sérteikning skal fylgja af brunnum, fitu-, sand-, olíu- og benzíngildrum.

Nota skal tákn þau, sem sýnd eru í 38. gr.

Á ofangreinda uppdrætti skal rita allar hæðartölur, sem nauðynlegar eru, miðaðar við hæðarmerkjakerfi Akraness.

Ef bæjarverkfræðingur telur ástæðu til, getur hann krafizt ýtarlegri upplýsinga en um getur hér að framan.

7. gr.

Þegar bæjarverkfræðingur hefur samþykkt uppdrátt, stimplar hann og áritar bæði eintökin. Annað eintakið skal varðveitt í skjalasafni bæjarverkfræðings.

8. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af bæjarstjórn, hafa einir rétt til þess að annast holræsalagnir, og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri holræsalögnum. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykktan uppdrátt.

Ef pípulagningameistari brýtur í bág við fyrirmæli reglugerðar þessarar eða reglna, settra samkvæmt þeim, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, getur bæjarverkfræðingur veitt honum áminningu. Enn fremur getur bæjarstjórn svipt hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

9. gr.

Pípulagningameistari sá, er verkið á að vinna, ritar nafn sitt á bæði eintök samþykkts uppdráttar, áður en verkið hefst.

Pípulagningameistarinn ber fulla ábyrgð á, að verkið sé framkvæmt í samræmi við samþykktan uppdrátt. Sé skipt um pípulagningameistara, meðan á verki stendur, ber að tilkynna það bæjarverkfræðingi. Skal pípulagningameistari sá, er við tekur, gefa skriflegar upplýsingar um, hversu miklum hluta verksins sé þegar lokið. Er

honum eigi heimilt að halda verkinu áfram, fyrr en hann hefur áritað áðurnefnda uppdrætti.

Ávallt skal hafa áritaðan uppdrátt á vinnustað.

Uppdráttur fellur úr gildi eftir eitt ár, sé ekki farið að vinna eftir honum.

10. gr.

Með samþykkt uppdráttar er engin ábyrgð á því tekin, að unnt sé að leggja holræsi samkvæmt honum vegna lagna eða annarra mannvirkja, er kunna að verða fyrir.

11. gr.

Bæjarverkfræðingur skal hafa eftirlit með því, að lagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og reglugerð þessa.

Engar frárennslislagnir má hylja, fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af bæjarverkfræðingi.

Álíti bæjarverkfræðingur, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

Bæjarverkfræðingur hefur rétt til þess að láta þrýstiprófa frárennslislagnir á kostnað húseiganda, og sé það gert, skal pípulagningameistari sá, er ábyrgð ber á verkinu, vera viðstaddur og aðstoða starfsmenn bæjarverkfræðings við prófunina.

12. gr.

Þegar bæjarverkfræðingur hefur samþykkt uppdrátt, getur hann veitt heimild til tengingar við holræsakerfi bæjarins gegn sérstöku gjaldi, sem bæjarstjórn ákveður. Heimild þessa og götuleyfi vegna frárennslis, getur hann bundið þeim skilyrðum, er hann telur nauðsynleg.

Bæjarverkfræðingur getur ákveðið, að frárennslislögn utanhúss eða hluti hennar skuli lögð af starfsmönnum bæjarins á kostnað húseiganda. Ef fleiri húseigendur eiga í hlut, ákveður bæjarverkfræðingur skiptingu kostnaðar.

Að jafnaði skal ein lögn vera frá hverri húseign út í holræsakerfi bæjarins. Bæjarverkfræðingur getur þó ákveðið, að fleiri en eitt hús noti sama frárennsli að nokkru eða öllu leyti, og kveður þá nánar á um vídd og legu lagnarinnar.

Ef ágreiningur verður um skiptingu kostnaðar, sker bæjarverkfræðingur úr.

Allar viðgerðir á götum eða öðrum svæðum, er gera þarf vegna lagningar frárennslis, strax að verki loknu eða síðar, skulu gerðar á kostnað eiganda.

13. gr.

Skylt er mönnum að hlíta því, að holræsi sé lagt um eignarland þeirra eða umráðasvæði, og fram fari á því nauðsynlegt viðhald.

Um bætur fyrir slíkt fer skv. ákvæðum vatnalaga.

14. gr.

Eigi er heimilt að veita frárennsli, er valdið getur skemmdum á holræsakerfinu eða truflað rekstur þess, út í göturæsi. Þannig má ekki veita út í göturæsi vökvum, sem innihalda mikið magn af fitu, t. d. frá veitinga- og matgerðarhúsum, súrum vökvum, vökvum, sem eru heitari en 35° C, mælt í götubrunni, olíu, benzíni, eða öðrum efnum, sem hætta eða óþægindi geta stafað af.

Þar sem hætta er á, að skolp innihaldi ofangreind efni, ber húseiganda að gera ráðstafanir til að fjarlægja þau eða gera óskaðleg, áður en því er veitt út í holræsakerfið.

Ráðstöfunum þessum ber að haga samkvæmt fyrirmælum bæjarverkfræðings.

15. gr.

Húseigendum ber að sjá um hreinsun á frárennslislögnum frá húsum sínum og gæta þess, að þær stíflist ekki.

Rotþrær ber að hreinsa að minnsta kosti einu sinni á ári.

Fitu- og olíugildrur, benzín- og sandgildrur og þ. h. ber að hreinsa reglulega, þannig að tryggt sé, að útbúnaðurinn gegni sínu hlutverki.

16. gr.

Frárennslislögnum, sem teknar hafa verið úr notkun, skal lokað tryggilega.

II. KAFLI

Lagnir innanhúss.

17. gr.

a. Allar skolplagnir ber að leggja (einangra), svo að ekki nái frost til þeirra. Þar sem leiðslur eru í veggraufum, skulu raufarnar vera svo víðar, að pípurnar snerti ekki vegginn, og nægri einangrun verði við komið, bæði hvað snertir hljóð og hita.

b. Lagnir milli hæða, fallpípur, skulu vera lóðréttar, þar sem því verður við komið.

c. Stefnubreytingar skulu gerðar með beygjum, og skulu þær vera gleiðari en 90°.

Lagnir, sem tengdar eru við fallpípur, hliðarlagnir, skulu tengdar í greinpípu með skástút. Ef tvær hliðarlagnir eru tengdar við fallpípur í sömu hæð, má ekki nota greinar með krappara horni en 135°. Við tengingar á misvíðum pípum skal nota minnkanir.

d. Aldrei má mjókka lögn í stefnu rennslis.

e. Lagnir skulu að jafnaði hafa að minnsta kosti 50‰ halla. Bæjarverkfræðingur getur þó leyft, ef sérstaklega stendur á, að halli sé minni, en þó ekki minni en 20‰.

f. Hreinsilok skulu sett neðst á fallpípur og annars staðar, þar sem þörf er á, þannig að auðveldlega megi hreinsa allt kerfið.

g. Séu fleiri en eitt tæki við sömu fallpípu, skulu lagnir og vatnslásar svo gerð, að skolp geti ekki runnið milli tækja, né vatnslásar tæmzt við venjulega notkun.

h. Loftrás skal vera á öllum fallpípum, er salerni og eldhúsvaskar eru tengd við. Loftrásin skal ná upp fyrir þak eða út fyrir vegg undir þakbrún, og þannig frá gengið, að ekki valdi óþægindum.

Í eins og tveggja hæða húsum má loftræsa 2 fallpípur með 70 mm lögn og fleiri en 2 fallpípur með 100 mm lögn. Í 3—6 hæða húsum má loftræsa 2 fallpípur með einni 100 mm lögn.

Í húsum, sem eru meira en 6 hæðir, má loftræsa 2 fallpípur sameiginlega sé loftrásin víðari en sú fallpípan, sem víðari er.

i. Þar sem tæki eru tengd beint í holræsi undir húsi, er loftræstingar ekki krafizt.

18. gr.

a. Magn skolps skal talið í rennsliseiningum og telst hver eining vera 0.3 l/sek.

b. Reikna skal með eftirfarandi einingafjölda frá hverju tæki:

Baðker með vatnslás	5 einingar
Niðurfall í gólfi 50/70 mm	3 einingar
— - — 70/70 —	4 —
— - — 100/100 —	5 —
Handlaug	1 eining

Eldhúsvaskar	3 einingar
Uppþvottavél með vatnslás	4 —
Skolvaskar með 50/70 mm vatnslás	3 —
— — 40/50 — —	2 —
Regnvatn frá 3 m² fleti svala, þaks eða samsvarandi fleti á lóð	1 eining
Vatnssalerni	5 einingar

c Rennsliseiningar annarra tækja en nefnd eru hér að ofan, skal ákveða með tilliti til stærðar vatnslása þeirra og skolpmagns.

19. gr.

a. Tæki tengd frárennsliskerfi skulu hafa vatnslás. Við val lása skal höfð hliðsjón af eftirfarandi töflu:

Tæki	Þvermál vatnsláss að/frá mm	Athugasemdir
Baðker	50/70 40/50	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum. Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum.
Niðurföll: a. í neðsta gólfi b. í öðrum gólfum	 100/100 70/70–50/70	 50/70 vatnslás má aðeins nota fyrir lítil gólf ≦ 8 m².
Handlaug	32/40 25/32	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum; nota má poka-vatnslás.
Eldhúsvaskur	50/70 40/50	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum; 40/50 vatnslás má einvörðungu nota við stálvaska og glerjaða vaska.
Uppþvottavél	50/70	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum. Stærð þessi á aðeins við vélar til venjulegra heimilisnota.
Skolvaskar	50/70 40/50 40/50	Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum. Hreinsiskrúfa skal vera á vatnslásnum. Nota má poka-vatnslás.
Vatnssalerni	90/90 og 100/100	 Vatnslásar áfastir salernisskálinni.

b. Vatnslásar skulu vera S-lásar eða P-lásar, sbr. a-lið. Fyrir vaska má þó nota poka-vatnslás.

c. Dýpt vatnslása skal vera sem hér segir:

120 mm í 32/40 blývatnslás,
50 — - vatnslás fyrir salerni.
70 — - öðrum vatnslásum.

d. Vatnslásum skal þannig fyrir komið, að ekki nái til þeirra frost.

20. gr.

Loftræstar fallpípur.

a. Vídd fallpípna skal ákveða skv. eftirfarandi töflu:

Mesti fjöldi eininga, sem fallpípa getur flutt:

Þvermál í mm	Lóðrétt fallpípa og hliðarlagnir með meiri halla en 400 ‰		Hliðarlagnir með minni halla en 400 ‰		Beygjur neðst á fallpípum	Athugasemdir
	Án loftrásar	Með loftrás	Án loftrásar	Með loftrás		
70	20		15			Um stærðir einstakra hluta fallpípna, sjá b- og c-lið þessarar greinar
100	130	200	100	130	100	
125	300	450	200	300	200	
150	700	1000	500	700	500	

Beygjur frá 150 mm fallpípum, er flytja meira en 500 rennsliseiningar, skulu vera 200 mm. Við 70 mm lögn má ekki tengja salerni eða tæki með 100/100 mm vatnslás.

b. Stærð fallpípna, sem flytja eiga allt að 50 rennsliseiningar, skal vera eins og sýnt er í eftirfarandi töflu. Eigi má nota stærri vatnslása en 50/70 mm.

Hámarksfjöldi eininga, sem fallpípa getur flutt án loftræstingar.

Fjöldi eininga, er einstakir hlutar fallpípunnar geta flutt	Allt að 10 einingar	Án eldhúsvasks og án baðkers	Með eldhúsvaski eða baðkeri	Án eldhúsvasks og án baðkers	Með eldhúsvaski og með baðkeri
0—10	70 mm	70 mm	70 mm	70 mm	Sjá töflur í c-lið
11—20		70 mm	100 mm	70 mm	
21—50				100 mm	

Séu fallpípur hins vegar loftræstar, má reikna með 50% aukningu rennslis í 100 mm lögn.

Við ákvörðun hliðarlagna skal miða við stærðar-ákvarðanir í töflu í a-lið þessarar greinar.

c. Vídd fallpípna, sem vatnssalerni eru tengd við eða tæki með vatnslásum 70/70 mm eða stærri, skal vera eins og hér segir:

Hámarksfjöldi eininga, sem öll fallpípan getur flutt, án sérstakrar loftræstingar.

Fjöldi eininga, er einstakir hlutar fallpípunnar geta flutt	0—130	131—180	181—235	236—300	301—360	361—700
0—130	100 mm	100 mm	125 mm	125 mm	125 mm	150 mm
131—180		125 mm	125 mm	125 mm	125 mm	150 mm
181—235			125 mm	125 mm	150 mm	150 mm
236—300				125 mm	150 mm	150 mm
301—360					150 mm	150 mm
361—700						150 mm

Hámarksfjöldi eininga, sem loftræst fallpípa getur flutt.

Fjöldi eininga, er einstakir hlutar fallpípunnar geta flutt	0—200	201—270	271—350	351—450	451—500	501—1000
0—200	100 mm	100 mm	125 mm	125 mm	125 mm	150 mm
201—270		125 mm	125 mm	125 mm	125 mm	150 mm
271—350			125 mm	125 mm	150 mm	150 mm
351—450				125 mm	150 mm	150 mm
451—500					150 mm	150 mm
501–1000						150 mm

Er hliðarlagnir og beygjur eru ákveðnar, skal miðað við pípuviddir í töflu í a-lið þessarar greinar.

d. Eftirfarandi reglur gilda um regnvatnslagnir.

Lagnir, sem flytja regnvatn, má tengja við fallpípu samkvæmt eftirfarandi töflu.

Stærð fallpípu, sem tengt er í	Stærð regnflatar, ef tengt er fyrir ofan aðrar hliðarlagnir	Stærð regnflatar, ef tengt er fyrir neðan aðrar hliðarlagnir
100 mm	allt að 10 m^2	allt að 200 m^2
125 mm	allt að 300 m^2	allt að 600 m^2
150 mm	allt að 800 m^2	allt að 1500 m^2

Aldrei má þó tengja í 100 mm eða grennri fallpípu, ef hús er meira en 6 hæðir. Vatnslása ber að setja á regnvatnslagnir, sem tengdar eru skolpveitunni, nema tryggt sé, að óþefur eða gufa geti ekki valdið óþægindum eða skemmdum.

21. gr.

a. *Vídd fallpípna og hliðarlagna, sem ekki eru loftræstar.*

Þvermál lagnanna í mm	32	40	50	70	100	125	150
Samanlagður fjöldi rennsliseininga í lögninni	1	2	4	6	16	25	36

b. Sé óloftræst fallpípa tengd í loftræsta lögn, má mesti hæðarmunur frá efsta vatnslás, sem tengdur er í lögninni að tengingu, vera 4 m. Hámarksfjarlægð frá vatnslás á óloftræstri lögn að tengingu má vera 10 m, nema um sé að ræða 32 og 40 mm lagnir, en þar má fjarðlægð vera allt að 2 m, eða 50 mm lögn, þar sem fjarlægð má vera allt að 6 m.

Sé óloftræst lögn eigi tengd salerni, má hæðarmunur frá vatnslás að tengingu við loftræsta lögn vera allt að 5 m og lengd lagnarinnar alls 25 m.

Í 70 mm lögn má ekki tengja fleiri en einn 70/70 mm vatnslás eða eitt baðker.

Í 100 mm lögn, sem salerni er tengt við og hefur fallhæð yfir 1.5 m, má ekki tengja önnur tæki með meiri fallhæð en 1 m miðað við tengingu í loftræsta fallpípu.

Í 125 mm lögn, sem 1 salerni með fallhæð yfir 3 m eða 2 salerni með fallhæð yfir 1.5 m eru tengd við, má ekki tengja önnur tæki með meiri fallhæð en 1 m miðað við tengingu í loftræsta fallpípu.

Í 150 mm lögn, sem allt að 4 salerni eru tengd við með fallhæð yfir 1.5 m, má ekki tengja önnur tæki með meiri fallhæð en 1 m miðað við tengingu í loftræsta fallpípu.

III. KAFLI
Rennur og niðurföll.

22. gr.

Þverskurðarflatarmál þakrenna sé 0.5—1.0 cm² pr. m² miðað við ofanvarp þess þakflatar, sem rennan er tengd við á láréttan flöt.

Vídd á niðurföllum, er flytja vatn frá þökum og svölum, má eigi vera minni en hér segir:

Ofanvarp þakflatar allt að	Vídd fallpípu
30 m²	70 mm
100 m²	80 mm
250 m²	100 mm
400 m²	125 mm

Hámarksfjarlægð milli niðurfalla sé 20 m.

IV. KAFLI
Utanhússlagnir, rotþrær o. fl.

23. gr.

Eigi er öðrum en starfsmönnum bæjarverkfræðings heimilt að annast tengingu heimæða við holræsakerfi bæjarins.

24. gr.

a. Botn holræsa utanhúss má ekki leggja grynnra en 1.20 m frá yfirborði jarðvegs.

b. Holræsin skulu að jafnaði eigi hafa minni halla en 20‰ og mest 300‰. Bæjarverkfræðingur getur þó leyft minnst 15‰ halla, þar sem um verulegt skolpmagn er að ræða. Á 100 mm regnvatnslögnum má halli vera minnst 10‰ og 150 mm lögnum minnst 5‰.

Lagnir, sem einvörðungu flytja jarðvatn, má leggja með minnst 3‰ halla, séu þær tengdar holræsakerfi hússins í brunni.

Á jarðvatnslögnum skal vera U-vatnslás og tengistaður þeirra vera a. m. k. 20 cm ofar frárennsli úr brunni.

c. Lagnir, sem tengndar eru vatnssalernum eða þvottaherbergjum, skulu eigi vera grennri en 150 mm, og engar lagnir undir húsum skulu vera grennri en 100 mm.

d. Þar sem lagnir greinast, skal nota greinpípu með skástút. Við tengingu á misvíðum pípum skal nota minnkanir.

e. Stefnubreytingar skulu gerðar með beygju, og skulu þær ekki vera krappari en 135°. Við smábeygjur má sveigja í múffum, en þó ekki meir en svo, að örugglega megi þétta samskeytin.

f. Hreinsilok og hreinsibrunna skal setja á lagnir eftir því sem þörf krefur, svo að auðvelt sé að hreinsa allt kerfið. Hreinsilok skulu vera aðgengileg og eigi minni en 100—150 mm í þvermál, nema um mjög stutta hliðarlögn sé að ræða. Þar má hafa lok, sem er að minnsta kosti 65 mm í þvermál.

Hreinsibrunna á lögnum, allt að 200 mm, má gera úr 300 mm steinsteypupípu. Frá brunnopi skal þannig gengið, að eigi stafi hætta af.

Botn brunnsins skal vera í sömu hæð og lögn frá honum, en horn og kverkar skulu svo gerð, að ekki safnist botnfall.

g. Leiðslur, sem liggja samhliða undirstöðum, ber að leggja þannig, að burðarþol grunnsins, sem undirstaðan hvílir á, rýrni ekki. Þar sem skolplagnir liggja gegnum undirstöðuveggi, ber að gæta þess, að sig geti ekki valdið skemmdum á lögn.
h. Aldrei má mjókka lögn í stefnu rennslis.
i. Ganga skal svo frá skolplögn, að óþef leggi ekki frá henni né vatnslásar tæmist við sog í leiðslum.

25. gr.

a. *Vídd loftræstra lagna utanhúss.*

Í húsum allt að 7 hæðum gilda eftirfarandi reglur um vídd lagna utanhúss og í grunnum:

Vídd lagnar utanhúss eða í grunni	Fjöldi og stærð fallpípna, sem tengja má lögn	Rennsliseiningar	Auk þess regnvatn frá þakfleti eða garðfleti
100 mm	2 stk. 70 mm eða 1 stk. 100 mm		200 m²
150 mm		500	1500 m²

Í húsum 7—20 hæða gilda eftirfarandi reglur:

Vídd lagnar utanhúss eða í grunni	Fjöldi og stærð fallpípna, sem tengja má lögn	Rennsliseiningar	Auk þess regnvatn frá þakfleti eða garðfleti
100 mm	2 stk. 70 mm eða 1 stk. 100 mm	100	10 m²
150 mm		500	800 m²

Ef um meiri vatnsmagn er að ræða, skal vídd pípna ákveðin með hliðsjón af því.

b. *Vídd óloftræstra lagna utanhúss.*

Í 100 mm lögn má leiða skolp, allt að 16 rennsliseiningum ásamt regnvatni frá þak- eða garðfleti allt að 200 m². Í 150 mm lögn má leiða skolp allt að 25 rennsliseiningum ásamt regnvatni frá þak- eða garðfleti allt að 800 m².

Ef um meira vatnsmagn er að ræða en hér er nefnt að ofan, ber að nota 200 mm lagnir eða stærri.

26. gr.

Nú hagar svo til, að ekki er unnt að ná nægilegum halla frá niðurföllum, baðkeri eða vöskum í aðalfrárennslisæð húss, og er þá heimilt að dæla skolpinu upp í nægilega hæð.

Dælt skal úr safnbrunni í brunn eða loftræsta lögn, sem er minnst 100 mm í þvermál. Tryggt skal, að þetta geti ekki valdið tæmingu á vatnslásum.

Safnbrunnur skal vera loftræstur og komið þannig fyrir, að hann valdi ekki óþægindum.

Þar sem þörf krefur, má dæla jarðvatni úr safnbrunni. Ekki má nota sama safnbrunn fyrir jarðvatn og annað frárennsli.

Einnig er heimilt að dæla frárennsli frá vatnssalernum úr safnbrunni, ef notaðar eru tvær sjálfvirkar skolpdælur.

27. gr.

Heimilt er að setja einstreymisloka á lagnir, ef hætta er á, að inn í þær flæði, enda flytji þær frárennsli frá salernum eða þvagskálum.

28. gr.

Frárennsli frá sjúkrahúsum má ekki leiða út í holræsakerfi bæjarins, fyrr en það hefur verið hreinsað. Héraðslæknir og bæjarverkfræðingur skulu samþykkja hreinsunaraðferð.

29. gr.

Þar sem skolp inniheldur mikið magn af fitu (sbr. 14. gr.), skal það leitt í loftræstan fitubrunn.

Fitubrunnum skal að jafnaði komið fyrir utanhúss, og þannig að auðvelt sé að hreinsa þá.

Frárennsli frá salernum má ekki tengja fitubrunnum.

Í húsum, þar sem ekki hefur verið séð fyrir sérstökum lögnum fyrir vaska og önnur tæki, sem mikil fita fer í, má koma fyrir fitugildrum á lögnum innanhúss. Fitugildrur skulu gerðar úr málmi, sem tærist ekki, og settar eins nærri tæki því, sem um ræðir, og unnt er.

Gerð og frágangur fitubrunna og fitugildra eru háð samþykki bæjarverkfræðings.

30. gr.

Á skolplagnir frá benzínsölustöðvum, smurstöðvum, verkstæðum og öðrum þeim stöðum, þar sem olía eða benzín kann að berast út í holræsakerfi bæjarins, skal setja benzín- og olíugildru. Gildrur þessar skulu hljóta samþykki bæjarverkfræðings og slökkviliðsstjóra, áður en þær eru teknar í notkun.

31. gr.

Eigi er heimilt að veita gufu, t. d. frá efnalaugum og þvottahúsum, beint út í holræsakerfið. Skulu ráðstafanir gerðar til að þétta gufuna, áður en henni er veitt gegnum vatnslás út í holræsi.

32. gr.

Þegar svo er ástatt, sem segir í 2. mgr. 3. gr., getur bæjarverkfræðingur leyft, að gerð sé rotþró fyrir frárennsli hússins.

Umsókn um slíkt skal fylgja teikning, er sýni gerð og staðsetningu fyrirhugaðrar rotþróar.

Rotþró skal gera úr steinsteypu eða steinsteypupípum. Lok skal gera úr steinsteypu eða steypujárni, og þannig frá gengið, að auðvelt sé að hreinsa þróna.

Í rotþró skulu eigi vera færri hólf en tvö, og skal hún vera loftræst.

Ekki má taka rotþró í notkun, fyrr en hún hefur hlotið viðurkenningu héraðslæknis.

V. KAFLI

Um efni og frágang lagna, brunna o. fl.

33. gr.

Lagnir utanhúss.

Í lagnir í jörð utanhúss, þar með talin grunnlögn, má nota steinsteyptar pípur, glerjaðar leirpípur, bikaðar steypujárnspípur eða pípur úr öðru efni, er bæjarverkfræðingur samþykkir.

Pípur þessar skulu svo lagaðar, að þær hvíli á belgjum, en ekki múffum, og skal þess gætt, að lögnin sé bein. Pípurnar skulu lagðar á þétta undirstöðu og jarðvegi þjappað vel að þeim.

Steinsteyptar pípur skulu þéttar með tjöruhampi og sandsteypu.

Glerjaðar leirpípur skulu þéttar með tjöruhampi og asfaltsteypu.

Steypujárnspípur skulu þéttar með hampi og blýi eða öðru efni jafngóðu.

Þar sem jarðvegur eða skolpið innheldur jarðvegssýru eða skolp skaðleg efni, ber að verja pípurnar sérstaklega gegn áhrifum þeirra.

34. gr.

Niðurfallsbrunnar.

Niðurfallsbrunna má gera úr steinsteyptum pípum eða glerjuðum leirpípum.

35. gr.

Manngengir brunnar.

Manngengir brunnar skulu minnst vera 1 m að innanmáli. Brunna þessa skal að jafnaði gera úr þar til gerðum steinpípum og brunnkeilum. Karmar og lok skulu gerð úr steypujárni. Þrep ber að hafa í brunninum, þannig að auðveldlega megi ganga niður í hann. Rennur skulu gerðar í botn brunnsins, og skal halli að þeim vera a. m. k. 125‰. Allar lagnir aðrar en þær, sem flytja jarðvatn, ber að tengja neðst í brunninn.

36. gr.

Lagnir innanhúss.

Í lagnir innanhúss, að undanskilinni grunnlögn, má nota steypujárnspípur, blýpípur, koparpípur, messingpípur, zinkhúðaðar smíðajárnspípur eða pípur úr öðru efni, er bæjarverkfræðingur samþykkir.

Steypujárnspípur skulu þéttar með hampi og blýi eða öðru efni jafngóðu, en aðrar pípur skulu skrúfaðar eða lóðaðar saman.

37. gr.

Rennur og niðurföll fyrir regnvatn.

Rennur og niðurföll skal gera úr varanlegu efni, t. d. zinki, aluminium eða kopar.

Þar sem sérstök hætta er á, að renna verði fyrir skemmdum, ber að nota steypujárnspípur, zinkhúðaðar smíðajárnspípur eða pípur úr öðru efni jafngóðu.

VI. KAFLI

Tákn o. fl.

38. gr.

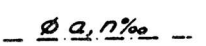
Frárennslislagnir, fallpípur o. fl.

ØaJn‰ *a* mm ný, bikuð steypujárnslögn, með *n*‰ halla.

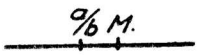
ØaGn‰ *a* mm ný, glerjuð lögn, með *n*‰ halla.

ØaStn‰ *a* mm ný, steinsteypulögn, með *n*‰ halla.

---------- Eldri lagnir, sem fyrir eru, skulu merktar með brotinni línu.

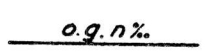
a mm jarðvatnslögn, með *n*‰ halla.

a × *b* mm minnkun.

Lögn undir lofti, með *n*‰ halla.

Lögn ofan við gólf, með *n*‰ halla.

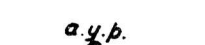
Lögn með *a* mm hreinsiloki.

a mm fallpípa.

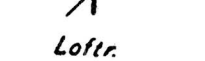
a mm fallpípa í veggrauf.

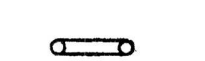
a mm fallpípa, sem leidd er upp í gegnum þak.

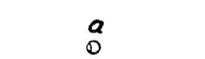
a mm loftrás með hettu.

Loftrás.

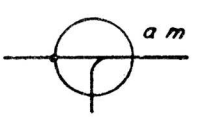

Aðalvatnslás.

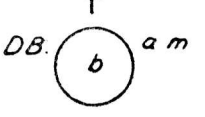

a mm beygja.

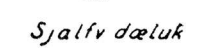
Brunnar, gólfniðurföll o. fl.

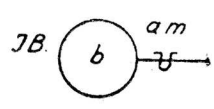
a m manngengur holræsabrunnur með karmi, loki og botnrásum.

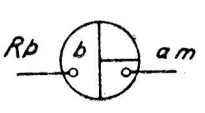
a m dælu- eða safnbrunnur, með *b* cm hæð undir lægstu aðrennslispípu, með karmi og þéttu loki.

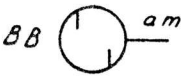
Sjálfvirkt dælukerfi.

a m jarðvatnsbrunnur, *b* cm hæð undir lægstu aðrennslispípu, með karmi, loki og *u*-vatnslás á aðalrennslispípu.

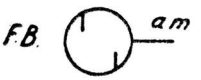
a m, 3-hólfa rotþró, *b* cm hæð undir aðrennslispípu, með karmi og loki.

a m benzínbrunnur eða -gildra, með karmi og loki.

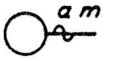
a m sandgildra, með karmi og loki.

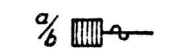
a m fitugildra utanhúss, með karmi og loki.

Fitugildra innanhúss.

a m brunnur, með vatnslás, karmi og loki.

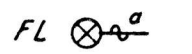
a × *b* cm niðurfall utanhúss, með rist og vatnslás.

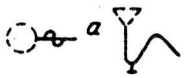
Gólfniðurfall með *a* mm vatnslás og fastri rist.

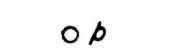
Gólfniðurfall með *a* mm vatnslás og lausri rist.

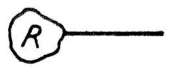
Gólfniðurfall með *a* mm vatnslás, flóðloku og fastri rist.

a mm vatnslás, með hreinsiskrúfu.

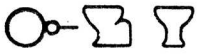

a mm niðurfallspípa fyrir regnvatn.

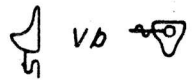

Grjótsvelgur fyrir regnvatn.

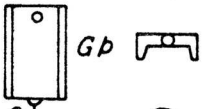
Tæki.

Vatnssalerni, með S-vatnslás.

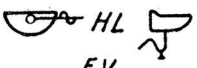
Þvagskál, með vatnslás, fest á vegg.

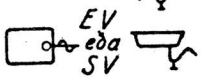
Þvagskál, með vatnslás, standandi á gólfi.

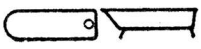
Skolskál fyrir sjúkrahús.

Handlaug með vatnslás og hreinsiskrúfu.

Eldhúsvaskur eða skolvaskur, með vatnslás og hreinsiskrúfu.

Baðker.

Hæðir.

a,bc m	Hæðir skulu gefnar með cm nákvæmni og miðaðar við hæðarmerki Akraness.
x a,bc m	Hæðir á yfirborði jarðvegs.
NG a,bc m	Hæð á neðsta gólfi.

VII. KAFLI
Refsiákvæði o. fl.

39. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að 20 þús. kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem bæjarverkfræðingur hefur fyrirskipað, skv. reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er honum þá heimilt að láta vinna það, sem þarf, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

Viðauki.

Bæjarstjórn getur með sérstakri samþykkt falið byggingarfulltrúa eftirlitsstörf þau, sem falin eru bæjarverkfræðingi í reglugerð þessari.

Ef bæjarstjórn þykir ástæða til, getur hún heimilað öðrum en pípulagningarmeisturum að annast holræsalagnir samkvæmt reglugerð þessari, enda fullnægi þeir þeim skilyrðum, er sett verða hverju sinni og taki á sig fulla ábyrgð á framkvæmd verksins, samkvæmt reglugerð þessari.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Akraness hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. janúar 1965.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Vatnsdalsár. Heimili þess og varnarþing er á Sveinsstöðum í Sveinsstaðahreppi.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Vatnsdalsá, Álftaskálará, Tunguá með Hólkotskvísl, Kornsá og Giljá og framrennsli þeirra, en jarðirnar eru: Hjaltabakki, Skinnastaðir I og II, Akur, Stóra-Giljá, Litla-Giljá, Beinkelda I og II, Hnausar I og II, Bjarnastaðir, Másstaðir, Hjallaland með Grundarkoti, Hvammur I og II, Eyjólfsstaðir, Bakki, Hof, Kötlustaðir, Gilá, Marðarnúpur, Guðrúnarstaðir, Kárdalstunga, Þórormstunga, Sunnuhlíð, Forsæludalur, Kvisthagi, Hjarðartunga, Grímstunga, Haukagil, Saurbær, Ásbrekka, Ás, Brúsastaðir, Snæringsstaðir, Undirfell, Nautabú, Kornsá, Kornsá II, Gilsstaðir, Flaga, Helgavatn, Hnjúkur, Breiðabólsstaður I og II, Miðhús, Vatnsdalshólar, Sveinsstaðir, Steinnes, Leysingjastaðir, Leysingjastaðir II, Þingeyrar og Geirastaðir.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu og leigja það til stangaveiði, eða nytja veiðina á annan hátt samkvæmt landslögum. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn, ásamt varamönnum. Enginn félagsmaður getur skorazt undan kosningu, nema hann hafi setið þrjú undanfarandi ár í stjórninni. Aldrei má nema einn stjórnarnefndarmaður vera búsettur í sama hreppi.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar (samanber þó 3. gr.). Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt. Þó má leyfið eigi vera nema til eins árs, nema lögmætur fundur samþykki og tekið hafi verið fram í fundarboði, að slíkt leyfi verði til umræðu.

6. gr.

Aðalfund skal halda í janúar eða febrúarmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins fyrir liðið ár og úrskurðar fundurinn um þá. Aðalfundur kýs stjórn og tvo endurskoðendur, ásamt varamönnum til þriggja ára.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikninga í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði, skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð. Aðalfundur getur ákveðið, að leggja allt að 2% — tvo af hundraði — af ársarði félagsins í sérstakan sjóð, er ætlaður sé til umbóta á fiskvegi, eða á annan hátt til aukningar fiskgengd í ánni.

9. gr.

Heimilt skal að endurskoða arðskrá félagsins á 10 ára fresti, þó getur helmingur félagsmanna krafizt endurskoðunar á 5 — fimm — ára fresti.

10. gr.

Eftir því, sem ekki er fram tekið í samþykkt þessari um starfsemi félagsins, fer eftir IX. kafla laga nr. 53/1957, um lax- og silungsveiði.

11. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957, um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi, sem gerð er samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin samþykkt nr. 115 30. júní 1960 fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár.

Landbúnaðarráðuneytið, 19. janúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

19. janúar 1965. Nr. 4.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga, nr. 26 1958, og að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur, hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. Bifreiðastöður verði bannaðar í Garðastræti, vestan megin götunnar.
2. Bifreiðastöður verði bannaðar á Þórsgötu, norðaustan megin götunnar.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 19. janúar 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

AUGLÝSING

um hækkun bóta samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar.

Grunnupphæðir bóta samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, skulu hækka um 5 af hundraði frá því, sem verið hefur.

Samkvæmt þessu verða bætur samkvæmt lögunum sem hér segir:

Lágmark bóta á dag verður:

Fyrir einhleypan mann kr. 38.85, fyrir kvæntan mann kr. 49.35 og fyrir hvert barn allt að þremur, kr. 10.50.

Hámark bóta á dag verður:

Fyrir einhleypan mann kr. 86.10, fyrir kvæntan mann kr. 98.70 og fyrir hvert barn allt að þremur, kr. 13.10.

Hækkun þessi er ákveðin til samræmingar við þær kauphækkanir, sem urðu í júlí 1964, samkvæmt heimild í 2. gr. laga nr. 4 20. janúar 1959, um breytingar á lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar og er jafnframt úr gildi numin auglýsing nr. 14 31. janúar 1964, um hækkun bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Félagsmálaráðuneytið, 21. janúar 1965.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 6. 21. janúar 1965.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 182 5. nóv. 1962, um landsútsvör.

1. gr.

Við 10. gr. 1. mgr. bætist:

Þegar um er að ræða fyrirtæki, sem aðallega er framleiðslufyrirtæki, skal sala vörunnar talin eiga sér stað í því sveitarfélagi, þar sem varan er framleidd.

2. gr.

Næstsíðasti málsliður 14. gr. falli niður.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, um tekjustofna sveitarfélaga, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. janúar 1965.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Bessastaðahreppi, Gullbringusýslu.

Fasteignaskatt í Bessastaðahreppi skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr., sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. janúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

27. janúar 1965. Nr. 8.

REGLUGERÐ

um nýja lánaflokka Stofnlánadeildar sjávarútvegsins við Seðlabanka Íslands.

1. gr.

Stofnlánadeild sjávarútvegsins er heimilt að opna nýja lánaflokka í þeim tilgangi að auka framleiðslu og framleiðni í fiskiðnaði og skyldri starfsemi.

2. gr.

Fé til þessara lána fær Stofnlánadeildin með framlagsfé og lánum frá Seðlabanka Íslands, Landsbanka Íslands og Útvegsbanka Íslands af því fé, sem óinnheimt var 1. janúar 1964 af lánum, er Stofnlánadeildin veitti samkvæmt lögum nr. 48/1961.

Einnig er Stofnlánadeildinni heimilt að taka lán hjá fyrrgreindum bönkum, svo og öðrum aðilum, og endurlána það í þessum lánaflokkum.

3. gr.

Sérstök stjórnarnefnd skal starfa vegna þeirra lána, sem veitt verða samkvæmt þessari reglugerð. Skal hún skipuð fimm mönnum, sem fyrrgreindir bankar tilnefna sem hér segir: Seðlabanki Íslands tilnefnir tvo, og skal annar þeirra vera formaður, Landsbanki Íslands tilnefnir tvo og Útvegsbanki Íslands einn. Skal nefndin skipuð að minnsta kosti einum bankastjóra frá hverjum bankanna.

Stjórnarnefndin tekur ákvarðanir um einstakar lánveitingar og leggur þær fyrir stjórn Stofnlánadeildarinnar til staðfestingar. Auk þess fjallar stjórnarnefndin um þessi mál:

1. Lántökur Stofnlánadeildarinnar samkvæmt 2. málsgr. 2. gr., enda er tilskilið einróma samþykki aðila í stjórnarnefndinni.
2. Skilmála einstakra lánveitinga að því leyti, sem þeir eru ekki bundnir af lögum eða þessari reglugerð.
3. Hún setur reglur um meðferð lánanna, þar á meðal um atriði, er varða tryggingar þeirra, innheimtu og annað, er verulegu máli skiptir um tilvist þeirra. Yfirstjórn lánaflokkanna skal vera í höndum stjórnar Stofnlánadeildarinnar.

4. gr.

Lánsumsóknir skulu afhentar Landsbankanum eða Útvegsbankanum, og skulu þeim fylgja eftirfarandi gögn:

1. Rækileg greinargerð fyrir þeim framkvæmdum, sem sótt er um lán til, ásamt rekstraráætlun. Upplýsingar þessar skulu vera í því formi, er Stofnlánadeildin óskar.
2. Eignar- og veðbókarvottorð, lóðasamningar og önnur skilríki varðandi eignir fyrirtækisins.
3. Skoðunar- og matsgerðir á eignum fyrirtækisins.
4. Vátryggingarskírteini eða óyggjandi vottorð um vátryggingu eigna fyrirtækisins.
5. Rekstrar- og efnahagsreikningar fyrirtækisins s. l. tvö ár í því formi, sem Stofnlánadeildin óskar.
6. Aðrar upplýsingar um rekstur og efnahag fyrirtækisins, sem óskað kann að verða.

Viðkomandi viðskiptabanki skal gera skriflega greinargerð um umsækjanda, fjárhag hans, rekstur og fyrirhugaða fjárfestingu og leggja umsóknina, ásamt þeim gögnum fyrir Stofnlánadeildina.

5. gr.

Sérstök matsnefnd skal meta þær eignir, sem í ráði er að veðsetja Stofnlánadeildinni. Skal nefndin skipuð þremur mönnum: einum tilnefndum af Seðlabanka Íslands, og skal hann vera formaður nefndarinnar, einum af Landsbanka Íslands og einum af Útvegsbanka Íslands. Skal nefndinni heimilt með samþykki stjórnar Stofnlánadeildarinnar að skipa menn til þess að meta eignir á sínum vegum, enda skal hún endurskoða matið og staðfesta það. Eignir skulu metnar til endurkaupsverðs, að frádregnum eðlilegum afskriftum, er miðist við rýrnun eignarinnar frá því, að hún var ný. Einnig skal við ákvörðun endurkaupsverðs taka tillit til tæknilegs notagildis eignarinnar, t. d. hvort hún fullnægi nútíma kröfum varðandi afkastagetu, framleiðslugæði, rekstrarhagkvæmni o. s. frv. Skal matsnefndin semja nákvæmar reglur um framkvæmd matsins, er staðfestar skulu af stjórn Stofnlánadeildarinnar.

Heimilt er matsnefndinni, eftir því sem henni þykir rétt, að notfæra sér möt, sem unnin hafa verið á vegum Ríkisábyrgðasjóðs og Stofnlánadeildarinnar eftir 1960.

6. gr.

Við ákvarðanir um lán og val milli lánsumsókna skal m. a. tekið tillit til eftirfarandi atriða:

1. Veða þeirra, sem boðin eru fram til tryggingar láninu.
2. Afraksturs á undanförnum árum af því heildarfjármagni, sem bundið hefur verið í fyrirtækinu (hagnaður, vaxtagjöld og afskriftir).
3. Áætlaðs arðs af þeirri fjárfestingu, sem sótt er um lán til.
4. Eigin fjár þess, sem lagt er til framkvæmdanna, svo og eigin fjár fyrirtækisins í heild.
5. Greiðslugetu fyrirtækisins að loknum framkvæmdum.
6. Áhrifa framkvæmdarinnar á afkomu og fjárhag annarra fiskiðnaðarfyrirtækja, svo og á vinnumarkaðinn á sama stað eða sama svæði.
7. Þörf fyrir aukna afkastagetu á viðkomandi stað.

7. gr.

Lán þessi skulu aðeins veitt gegn veði í fasteignum, er notaðar eru fyrir fiskvinnslu eða skylda starfsemi, ásamt tilheyrandi vélum og tækjum.

Lán, sem veitt verður samkvæmt reglugerð þessari, að viðbættum lánum, sem hvíla á undan því við veðsetningu, skulu nema hæst 60% af matsverði. Þó skal aldrei veita hærri lán til einstakrar framkvæmdar en 80% af kostnaðarverði hennar.

Hámarkslánstími lána til bygginga skal vera 15 ár, lána til véla 10 ár. Sé sama lánið veitt bæði til bygginga og véla, skal hámarkslánstíminn miðast við meðaltal matsverðs véla og fasteigna.

8. gr.

Vaxtakjör skulu ákveðin af stjórn Stofnlánadeildarinnar að höfðu samráði við ríkisstjórnina. Vaxtakjörin skulu einnig borin undir stjórnarnefnd lánaflokkanna, sbr. 3. gr. Skulu vextir greiddir eftir á á sömu gjalddögum og afborganir af lánunum. Dráttarvextir skulu vera þeir sömu og reiknaðir eru af eldri lánaflokkum deildarinnar. Auk matskostnaðar og annars beins kostnaðar skulu lántakendur greiða 1% lántökugjald í varasjóð þessara lánaflokka.

Skuldunautar skulu greiða jafnar afborganir og vexti tvisvar á ári með gjalddaga 1. maí og 1. nóv. ár hvert. Endurgreiðsla skal hefjast á öðrum gjalddaga, eftir að lán er útborgað, enda séu vextir greiddir fyrir fram til þess tíma, er annars ætti að vera fyrsti gjalddagi lánsins.

9. gr.

Skylt skal lántakendum að hafa hinar veðsettu eignir svo hátt vátryggðar, að vel nægi fyrir áhvílandi lánum, og tekur veðréttur Stofnlánadeildarinnar jafnan einnig til vátryggingarfjárins. Ef til útborgunar vátryggingarfjár kemur, getur Stofnlánadeildin krafizt þess, að henni sé greidd beint upphæð, sem svarar til áhvílandi láns eða lána hennar, enda sé tekið fullt tillit til þeirra veðhafa, er á undan eru í veðröð.

Öllum skuldunautum Stofnlánadeildarinnar er skylt að láta Stofnlánadeildinni í té árlegt afrit af rekstrar- og efnahagsreikningum sínum í því formi, sem hún ákveður, ef þeir afhenda þau ekki Landsbankanum eða Útvegsbankanum.

10. gr.

Heimilt er að telja lán eða eftirstöðvar láns úr Stofnlánadeildinni fallin í gjalddaga án uppsagnar:

a. þegar greiðslur af lánum eru ekki inntar af hendi á réttum gjalddaga,
b. við eigendaskipti að veði fyrir láni, eða ef veðið ferst eða rýrnar verulega í verði eða er selt eða sett á uppboð,
c. ef veðið er ekki starfrækt í 6 mánuði eða meira samfleytt samkvæmt eðli sínu og tilgangi,
d. ef veðið er flutt úr þeim stað, þar sem það var starfrækt, er lán var veitt.

11. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga, hefur Stofnlánadeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms, hvað veð í fasteignum með tilheyrandi áhrærir, samkvæmt lögum um nauðungaruppboð nr. 57 frá 1949, sbr. lög um veð frá 4. nóv. 1887, 3. gr., og skal í þessu sambandi heimilt að semja svo um, að uppboð á hinu veðsetta megi fara fram í skrifstofu uppboðshaldara.

Nú er fasteign seld á nauðungaruppboði, og ber þá uppboðshaldara að tilkynna Stofnlánadeildinni um uppboðið svo tímanlega, að Stofnlánadeildin geti látið fulltrúa sinn mæta við uppboðið.

12. gr.

Skuldunautar Stofnlánadeildarinnar eru skyldir til að fullnægja öllum kvöðum og skuldbindingum, sem á þá eru lagðar í lögum og reglugerðum fyrir Stofnlánadeildina, með öllum þeim breytingum, sem kunna að verða gerðar á þeim ákvæðum, sem nú eru í gildi.

13. gr.

Hagnaður af starfsemi þessara lánaflokka, svo og 1% lántökugjald, er tekið skal af nýjum lánum, rennur í sérstakan varasjóð, er varið sé til að mæta töpum. Nú verða töp umfram það, sem varasjóður getur greitt, og greiðast þau þá af framlagsfé aðila hlutfallslega.

14. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt tillögum stjórnar Stofnlánadeildar sjávarútvegsins og með heimild í lögum nr. 41/1946 og lögum nr. 48/1961 og samkvæmt 5 gr. gildandi laga um Seðlabanka Íslands nr. 10/1961, öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 27. janúar 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

Nr. 9. 29. janúar 1965.

AUGLÝSING

um innflutningskvóta.

Með skírskotun til 3. gr. reglugerðar nr. 79 27. maí 1960, um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála o. fl., hefur ríkisstjórnin í samráði við Seðlabankann ákveðið innflutningskvóta fyrir árið 1965 samkvæmt eftirfarandi lista.

Listinn í skiptist í tvo kafla. Í I. kafla eru taldar vörur, sem úthlutað verður þrisvar sinnum á árinu, í febrúar, júní og október. Í II. kafla eru vörur, sem bankarnir skulu úthluta á árinu 1965 á þeim tíma, sem þeir telja nauðsynlegt.

I. KAFLI

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund	Innflutnings-kvóti 1965
44.05.19		
44.13.19	Annar trjáviður úr barrtrjám, sagaður eftir endilöngu, flettur eða afbarkaður, en ekki frekar unninn, meira en 5 mm á þykkt; annar trjáviður úr barrtrjám, heflaður, plægður, grópaður, fasaður eða unninn á annan svipaðan hátt	kr. 30 000 000
44.15.00		
44.16.00		
44.18.00	Krossviður, spónlagður trjáviður og aðrar límdar plötur, einnig í sambandi við önnur efni, innlagður viður (með áteiknuðu eða máluðu mynstri); holplötur (lamelplötur), einnig lagðar ódýrum málmum; gervitrjáviður úr spónum o. s. frv., þó ekki plasthúðaðar plötur	— 14 000 000

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund	Innflutnings-kvóti 1965
48.09.00	Byggingaplötur úr viðartrefjum eða öðrum jurtatrefjum, einnig límdar með náttúrlegum harpix, gerviharpix eða öðrum þess háttar bindiefnum, þó ekki plasthúðaðar plötur	kr. 7 000 000
58.01.00		
58.02.00	Gólfteppi (þar með taldir gólfdreglar og mottur), þó ekki kókosmottur og plastgólfteppi og dreglar án vefnaðar	— 3 000 000
60.03.01		
60.03.02	Heilsokkar kvenna og aðrir sokkar, leistar, sokkahlífar og annað þess háttar úr silki eða gerviþráðum	— 13 000 000
60.03.04		
60.04.02		
61.03.01—		
61.03.09		
61.04.01	Sokkar, leistar, sokkahlífar og annað þess háttar og nærfatnaður úr baðmull	— 2 500 000
64.01.09		
64.02.01—		
64.02.09	Skófatnaður með ytri sóla úr gúmmíi, þó ekki með yfirhluta úr leðri eða skinni og ekki vaðstígvél með lágum hæl (ekki ætluð utan yfir aðra skó), eftir nánari skýrgreiningu og ákvörðun fjármálaráðuneytisins	kr. 6 000 000
68.08.00		
68.09.00		
68.11.01		
68.11.09		
68.12.01—		
68.12.09		
68.16.02—		
68.16.09		
69.06.00	Vörur úr asfalti, gipsi, sementi, asbestsementi og öðrum slíkum efnum, þó ekki valtarar og vélaþéttingar, vefnaður og þráður úr asbesti	— 4 000 000
70.04.00		
70.05.00		
70.06.00		
70.10.01—		
70.10.09	Gler; ámur, flöskur, krukkur o. s. frv. úr gleri	— 9 000 000
73.10.11—		
73.10.22		
73.15.67—		
73.15.71		
73.11.10—		
73.11.20		
73.15.72—		
73.15.75		
73.13.10		
73.15.76		
73.15.77		

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund	Innflutnings-kvóti 1965
73.13.20		
73.15.78		
73.15.79		
73.13.30		
73.13.40		
73.13.59		
73.15.81		
73.15.82		
73.13.59		
73.15.83		
73.15.84		
73.14.00		
73.15.87		
73.15.88		
73.17.00		
73.18.29—		
73.18.30		
73.20.00		
73.23.01		
73.26.00		
73.27.01	Járn og stál í stöngum, prófiljárn, járn og stál í plötum og þynnum, þó ekki ryð- og sýruheldar krómstálplötur; járn- eða stálvír, þó ekki raf- og logsuðuvír; járn- og stálpípur og pípuhlutar (fittings); aðrar vörur úr járni og stáli, sem teljast til þessara tollnúmera og ekki er frjáls innflutningur á	kr. 60 000.000
85.01.00	Rafhreyflar og spennar (transformatorar) þó ekki spennar (ballats) fyrir flúorescentljós	— 7 000 000
85.04.01		
85.04.09	Rafgeymar og efni í þá	— 3 000 000
93.01.00—		
93.07.29	Vopn og skotfæri og hlutar til þeirra, þó ekki línubyssur, hvalveiðibyssur og skutlar og skot í hvalveiðibyssur og línubyssur	— 2 500 000
94.01.00		
94.03.00		
94.04.00	Húsgögn og hlutar til þeirra, rúmbotnar, dýnur, púðar og þess háttar stoppaður húsbúnaður, þó ekki húsgögn fyrir læknisaðgerðir (nr. 94.02.00) og skjalaskápar og skrifborð með skjalageymslum úr járni og stáli	— 4 000 000
96.01.00		
96.02.01		
96.02.02		
96.02.09		
96.04.00	Burstagerðarvörur, þó ekki burstar, sem eru hlutar af vélum, málningarrúllur, gúmmíþvögur á skafti, skaftþvögur, tannburstar og listmálunarpenslar	— 1 200 000
		Kr.166 200 000

II. KAFLI

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund		Innflutnings-kvóti 1965
04.01.00—			
04.05.00	Mjólkurafurðir; fuglaegg	kr.	150 000
07.01.10	Kartöflur, nýjar	—	3 000 000
11.07.00	Malt, óbrennt eða brennt	—	150 000
17.01.21—			
17.01.24	Molasykur og strásykur	—	15 000 000
17.01.27			
17.02.01			
17.04.01			
17.04.03—			
17.04.09	Steinsykur (kandís), drúfusykur (glúkósi) og sykurvörur, sem ekki er kakaó í	—	250 000
25.20.01—			
25.20.09	Gips, anhydrit, brennt gips, einnig litað eða lítis háttar bætt mýkingarefnum (þó ekki gips til tannlækninga)	—	100 000
25.23.00	Portlandssement, alúmínatsement, slaggsement og annað hydroliskt sement, einnig litað eða sem sementsgjall	—	5 000 000
27.01.10	Steinkol	—	700 000
27.04.00	Koks og hálfkoks úr steinkolum, brúnkolum eða mó	—	300 000
76.02.09	Vír, ekki einangraður, og gaddavír úr aluminium	—	500 000
85.23.01	Jarð- og sæstrengir	—	10 000 000
99.01.00—			
99.06.00	Listaverk, safnmunir og forngripir	kr.	500 000
	Vörur, sem falla undir önnur tollnúmer og ekki er frjáls innflutningur á	—	500 000
		Kr.	36 150 000

59.04.01	Færi og línur til fiskveiða	300 tonn
59.04.02	Kaðlar, þó ekki grastóg og vírmanila	600 —

Á árinu 1965 verður gerð úthlutun í febrúar í eftirtöldum vöruflokkum, sem fara á frílista 1. júlí n. k., samkvæmt neðangreindum innflutningskvótum:

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund		Innflutnings-kvóti 1965
48 01.20			
48.07.10			
48.15.03			
48.14.01—			
48.14.09			
48.18.00	Prentpappír, skrifpappír og ýmsar pappírsvörur	kr.	5 000 000
55.07.10			
55.07.20			
55.08.10			
55.08.20			
55.09.13—			
55.09.19			
55.09.23			

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund	Innflutningskvóti 1965
55.09.29	Baðmullarvefnaður, þó ekki segl- og presseningsdúkur ..	kr. 10 000 000
69.11.00		
69.12.00		
70.13.00	Borðbúnaður og aðrar vörur almennt notaðar í húshaldi eða til hreinlætis úr postulíni, leir og gleri	— 1 500 000
73.31.01		
73.31.09	Galvanhúðaður saumur og aðrir naglar og stifti, þó ekki hóffjaðrir, járnsaumur til skósmíða, lykkjur, kengir, kassakrækjur, bólunaglar og teiknibólur	— 750 000
		Kr. 17 250 000

Ofangreindir innflutningskvótar gilda um vörukaup frá öðrum löndum en jafnkeypislöndum (Austur-Þýzklandi, Brazilíu, Póllandi, Rúmeníu, Sovétríkjunum, Tékkóslóvakíu og Ungverjalandi.).

Umsóknir um fyrstu úthlutun skulu hafa borizt Landsbanka Íslands eða Útvegsbanka Íslands fyrir 15. febrúar 1965.

Viðskiptamálaráðuneytið, 29. janúar 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

Nr. 10. 29. janúar 1965.

REGLUGERÐ

um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi.

1. gr.

Innflutningur annarra vara en hér eru taldar á eftir skal vera frjáls:

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund
01.01.00—	
01.06.20	Lifandi dýr.
02.01.10—	
02.01.50	Kjöt og ætir hlutar af dýrum þeim, er teljast til nr. 01.01—01.04, nýtt, kælt eða fryst.
02.02.00	Kjöt og ætir hlutar (þó ekki lifur) af alifuglum (hænsnum, öndum, gæsum, kalkúnum og perluhænum), nýtt, kælt eða fryst.
02.03.00	Lifur úr alifuglum, ný kæld, fryst, söltuð eða í saltlegi.
02.04.01	
02.04.09	Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða fryst.
02.05.00	Svínafita án kjöts og óbrædd og ópressuð alifuglafita, ný kæld, fryst, söltuð, í saltlegi, þurrkuð eða reykt.
02.06.10	
02.06.20	Kjöt og ætir hlutar af dýrum (þó ekki alifuglalifur), saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt.

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund
04.01.00—	
04.05.00	Mjólkurafurðir, fuglaegg.
07.01.10	Kartöflur, nýjar.
07.01.20	Tómatar, nýir.
09.01.11—	
09.01.20	Kaffi, óbrennt eða brennt, einnig kaffeinsneytt, kaffiskurn og kaffihýði, kaffilíki, sem innheldur kaffi.
11.01.25	
11.01.26	Rúgmjöl, þó ekki hálfsigtimjöl.
11.07.00	Malt, óbrennt eða brennt.
11.08.01	
11.08.02	Kartöflusterkja.
12.05.00	Síkoríurætur, nýjar eða þurrkaðar, heilar eða sundurskornar, óbrenndar.
12.06.00	Humall og humalmjöl (lúpúlín).
15.01.00	Feiti af svínum og fuglum, brædd eða pressuð.
15.02.00	Feiti af nautgripum, sauðfé og geitfé, hrá eða brædd (þar með talin „premier jus“).
15.03.00	Svínafeitisterín (lardstearin), oleosterín (pressutólg), svínafeitiolía, oleomargarín, tólgarolía, hvorki jafnblönduð, blönduð né unnin á annan hátt.
15.13.00	Smjörlíki, tilbúin svínafeiti (imitation lard) og önnur tilbúin matarfeiti.
16.01.00	Pylsur og þess háttar vörur úr kjöti eða öðrum sláturafurðum og dýrablóði.
16.02.00	Aðrar vörur úr kjöti eða öðrum sláturafurðum, tilreiddar eða niðursoðnar.
17.01.21	
17.01.22	Molasykur.
17.01.23	
17.01.24	Strásykur.
17.01.27	Steinsykur (kandís).
17.02.01	Drúfusykur (glúkósi).
17.04.01	
17.04.03—	
17.04.09	Sykurvörur, sem kakaó er ekki í, þó ekki möndlumassi í 10 kg blokkum og stærri.
18.06.09	Súkkulaði, og aðrar neyzluvörur, sem í er kakaó, þó ekki möndlumassi í 10 kg blokkum og stærri.
20.03.00	Ávextir frystir með sykri.
20.04.00	Ávextir, ávaxtahýði og plöntuhlutar, varið skemmdum með sykri (húðað, gljásykrað eða sykrað á annan hátt), þó ekki súkkat.
21.01.00	Brenndar síkoríurætur og annað brennt kaffilíki, einnig extraktar, kjarnar (essensar) og seyði úr þessum vörum.
22.02.00	Límonaði, gosdrykkir, einnig með bragðefnum, og aðrar óáfengar dykkjarvörur.
22.03.00	Öl gert úr malti.
22.04.00	Drúfusafi í gerjun og drúfusafi, sem í er stöðvuð gerjun með öðru en etanóli.
23.02.00	Klíð og annað úrgangsefni, sem fellur til við mölun, sáldun eða aðra vinnslu korns eða belgávaxta.

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund
25.20.01—	
25.20.09	Gips, anhydrít, brennt gips, einnig litað eða lítils háttar bætt mýkingarefnum (þó ekki gips til tannlækninga).
25.23.00	Portlandssement, alúmínatsement, slaggsement og annað hydrólískt sement, einnig litað eða sem sementsgjall.
27.01.10	Steinkol.
27.04.00	Koks og hálfkoks úr steinkolum, brúnkolum eða mó.
27.05.00	Gaskoks.
27.09.00	Jarðolía og skífuolía, óhreinsaðar.
27.10.10	Jarðolía hreinsuð að nokkru, þar með talin „topped crude".
27.10.29	Annað benzín en flugvélabenzín.
27.10.40	Gasolía (distillate fuel).
27.10.50	Brennsluolía (residual fuel).
36.06.00	Eldspýtur (þó ekki bengalskar eldspýtur).
44.05.19	Annar trjáviður úr barrtrjám, sagaður eftir endilöngu, flettur eða afbarkaður, en ekki frekar unninn, meir en 5 mm að þykkt.
44.13.19	Annar trjáviður úr barrtrjám, heflaður, plægður, grópaður, fasaður eða unninn á annan svipaðan hátt.
44.15.00	Krossviður, spónlagður trjáviður og aðrar límdar plötur, einnig í sambandi við önnur efni, innlagður viður (með áteiknuðu eða máluðu mynstri).
44.16.00	Holplötur (lamelplötur), einnig lagðar ódýrum málmum.
44.18.00	Gervitrjáviður úr spónum, sagi, viðarmjöli eða öðrum viðarkenndum úrgangi, haldið saman með náttúrlegum harpix, gerviharpix eða öðru lífrænu bindiefni, í plötum, bitum eða þess háttar, þó ekki plasthúðaðar plötur.
44.22.00	Ámur, tunnur, ker, balar, fötur og aðrar slíkar beykisvörur úr trjáviði, samsettar.
48.09.00	Byggingarplötur úr viðartrefjum eða öðrum jurtatrefjum, einnig límdar með náttúrlegum harpix, gerviharpix eða öðrum þess háttar bindiefnum, þó ekki plasthúðaðar plötur.
58.01.00	Gólfteppi (þar með taldir gólfdreglar og mottur), hnýtt, einnig fullfrágengin, þó ekki kókosmottur.
58.02.00	Önnur gólfteppi en hnýtt (þar með taldir gólfdreglar og mottur), einnig fullgerð, kelím-, sumak-, karamaniteppi og önnur svipuð teppi, einnig fullgerð, þó ekki plastgólfteppi og dreglar án vefnaðar og kókosmottur.
59.04.01	Færi og línur til fiskveiða.
59.04.01	Kaðlar, þó ekki grastóg og vírmanila.
60.03.01	Heilsokkar kvenna úr silki eða gerviþráðum.
60.03.02	Sokkar (þó ekki heilsokkar kvenna), leistar, sokkahlífar og annað þess háttar úr silki eða gerviþráðum.
60.03.04	Sokkar, leistar, sokkahlífar og annað þess háttar, eingöngu úr baðmull.
60.04.02	Nærfatnaður, prjónaður úr baðmull eingöngu, ekki teygjanlegur eða gúmmíborinn.
61.03.01—	
61.03.09	Nærfatnaður handa karlmönnum og drengjum (þar með taldir flibbar, skyrtur og ermalín), úr baðmull.
61.04.01	Næfatnaður handa kvenmönnum, telpum og smábörnum úr vefnaði, úr baðmull.

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund
64.01.09	Skófatnaður með ytri sóla og yfirhluta úr gúmmíi, þó ekki vaðstígvél með lágum hæl (ekki ætluð utan yfir aðra skó), eftir nánari skýrgreiningu og ákvörðun fjármálaráðuneytisins.
64.02.01— 64.02.09	Skófatnaður með ytri sóla úr gúmmíi, þó ekki með yfirhluta úr leðri eða skinni.
68.08.00	Vörur úr asfalti og öðru áþekku efni (t. d. jarðolíubiki og koltjörubiki), þó ekki vegg- og gólfflísar.
68.09.00	Plötur, flísar, hellur og þess háttar vörur úr jurtatrefjum, viðartrefjum, strái, viðarspónum eða viðarúrgangi (þar með talið sag), límt saman með sementi, gipsi eða öðru bindiefni úr steinaríkinu.
68.11.01 68.11.09	Vörur úr sementi (þar með talið gjallsement), úr steinsteypu eða tilbúnum steini (þar með talinn malaður marmari, bundinn saman með sementi), einnig styrkt, þó ekki valtarar.
68.12.01— 68.12.09	Vörur úr asbestsementi, úr sellulósasementi o. þ. h.
68.16.02— 68.16.09	Vörur úr steini eða jarðefnum (þar með taldar vörur úr mó) ót. a., þó ekki búsáhöld.
69.06.00	Pípur og rennur (þar með talin horn, beygjur o. þ. h. pípuhlutar („fittings")).
70.04.00	Óunnið steypt eða valsað gler (þar með talið gler, sem við framleiðsluna hefur verið yfirlagt öðru gleri eða styrkt með málmþræði), með rétthyrningslögun, einnig mynstrað.
70.05.00	Óunnið teygt eða blásið gler (einnig þakið öðru gleri við framleiðsluna), með rétthyrningslögun.
70.06.00	Steypt, valsað, teygt eða blásið gler (einnig yfirlagt öðru gleri við framleiðslu eða styrkt með málmþræði) með rétthyrningslögun og slípað eða fágað á yfirborði, en ekki frekar unnið.
70.10.01— 70.10.09	Ámur, flöskur, krukkur, byttur og sívöl ílát úr gleri, sem algengt er að nota við flutning og pökkun á vörum; tappar og önnur lok úr gleri.
70.21.09	Aðrar vörur úr gleri, þó ekki netjakúlur.
73.10.11— 73.10.22	
73.15.67— 73.15.71	Stál í stöngum (einnig vírstrengur) úr járni eða stáli, stállageringum eða kolefnisríku stáli, heitvalsaðar, slegnar, þrykktar eða kaldunnar.
73.11.10— 73.11.20	
73.15.72— 73.15.75	Prófíljárn og -stál, heitvalsað, þrykkt eða kaldunnið, þilstál með boruðum eða slegnum götum eða án gata, einnig samsett.
73.13.10 73.15.76 73.15.77	Þynnur og plötur, yfir 4.75 mm að þykkt, þó ekki tinaðar eða báraðar.
73.13.20 73.15.78	

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund
73.15.79	Þynnur og plötur 3—4.75 mm, þó ekki tinaðar eða báraðar.
73.13.30	
73.13.40	
73.13.59	
73.15.81	
73.15.82	Þynnur og plötur minna en 3 mm, þó ekki plettaðar, húðaðar eða klæddar og ekki ryð- og sýruheldar krómstálplötur.
73.13.59	
73.15.83	
73.15.84	Aðrar þynnur og plötur minna en 3 mm, plettaðar, húðaðar eða klæddar.
73.14.00	
73.15.87	
73.15.88	Járn- eða stálvír, einnig húðaður, en ekki einangraður, þó ekki raf- og logsuðuvír.
73.17.00	Pípur úr steypujárni, þó ekki nikkel- og krómhúðaðar og vatnslásar.
73.18.29—	
73.18.39	Pípur úr járni (nema steypujárni) eða stáli, þó ekki rafmagnspípur og nikkelhúðaðar eða krómaðar pípur.
73.20.00	Pípuhlutar (fittings), t. d. hólkar, hné, tengi og nipplar, úr járni eða stáli, þó ekki fittings fyrir rafmagnspípur.
73.23.01	Tunnur úr járn- eða stálþynnum eða plötum.
73.26.00	Gaddavír úr járni eða stáli; snúnar gjarðir eða flatur vír, með eða án gadda, laussnúinn tvöfaldur vír til girðinga, úr járni eða stáli.
73.27.01	Steypustyrktar- og múrhúðunarnet.
76.02.09	Vír, ekki einangraður, og gaddavír úr alumíni.
85.01.00	Rafhreyflar og spennar (transformatorar), þó ekki spennar (ballasts) fyrir fluorerscent ljós.
85.04.01	
85.04.09	Rafgeymar og efni í þá.
85.23.01	Jarð- og sæstrengir.
87.02.12—	
87.02.32	
87.02.35—	
87.02.39	Notaðar bifreiðar, að burðarmagni minna en 3 tonn.
93.01.00—	
93.07.29	Vopn og skotfæri og hlutar til þeirra, þó ekki línubyssur, hvalveiðibyssur og skutlar og skot í hvalveiðibyssur og línubyssur.
94.01.00	
94.03.00	
94.04.00	Húsgögn og hlutar til þeirra, rúmbotnar, dýnur, púðar og þess háttar stoppaður húsbúnaður, þó ekki húsgögn fyrir læknisaðgerðir (nr. 94.02.00) og skjalaskápar og skrifborð með skjalageymslum úr járni og stáli.
96.01.00	Sópar og burstar úr hrísi og öðrum jurtaefnum, aðeins samanbundið, en ekki fest á haus, með eða án skafts.
96.02.01	
96.02.09	Aðrir sópar, penslar og burstar, þó ekki burstar, sem eru hlutar af vélum, málningarrúllur, gúmmíþvögur á skafti, skaftþvögur, tannburstar og listmálunarpenslar.

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund
96.04.00	Fjaðrasópar.
99.01.00—	
99.06.00	Listaverk, safnmunir og forngripir.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar gr. ber innflytjendum að gæta ákvæða laga og annarra reglugerða um bann við innflutningi eða varúðarráðstafanir í sambandi við hann, svo sem vegna smitunarhættu.

2. gr.

Gjaldeyrisleyfi þarf fyrir greiðslum til útlanda, öðrum en þeim, sem taldar eru hér á eftir:

1. Opinber ríkisútgjöld, svo sem vextir og afborganir lána, kostnaður við utanríkisþjónustu og greiðslur til alþjóðastofnana.
2. Greiðslur vegna þjónustu pósts og síma.
3. Erlendur kostnaður gjaldeyrisbankanna.

3. gr.

Umsóknir um gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi fyrir vörum og greiðslum, sem ekki eru frjálsar skv. 1. og 2. gr. hér að framan, skulu sendar viðskiptabönkum þeim, sem rétt hafa til að verzla með erlendan gjaldeyri.

Þegar um innflutning frílistavöru gegn gjaldfresti er að ræða, ber innflytjanda, áður en varan er send af stað frá útlöndum, að gera viðskiptabanka, sem rétt hefur til að verzla með erlendan gjaldeyri, grein fyrir væntanlegum innflutningi og semja um greiðslufyrirkomulag vörunnar.

4. gr.

Viðskiptabönkunum er heimilt að binda kaup einstakra vörutegunda við opinber vörukaupalán, ef þær eru fáanlegar samkvæmt slíkum lánum. Á þetta einnig við um vörur, sem ætlaðar eru til sams konar nota og vörur, sem kaupa má samkvæmt slíkum lánum.

5. gr.

Aðrar vörur en þær, sem taldar eru í 1. gr. þessarar reglugerðar, skal tollafgreiða án innflutningsleyfis, en til tollafgreiðslu annarra vara þarf innflutningsleyfi.

6. gr.

Heimilt skal að flytja inn án innflutningsleyfis eftirtaldar vörur, enda þótt þær falli undir eitthvert tollskrárnr., sem talið er í 1. gr.:

1. Fatnað og aðrar ferðamannanauðsynjar, sem tilheyra farþegum, sem koma til landsins frá útlöndum, að svo miklu leyti, sem tollstarfsmenn telja farangur þennan til eigin afnota á ferðalaginu.
2. Vörur, sem sjómenn eða flugmenn flytja sjálfir með sér í fari sínu til persónulegra nota hlutaðeiganda eða skyldmenna hans og keyptar eru fyrir hinn svonefnda áhafnagjaldeyri, þó ekki yfir 3000 kr. verðmæti í hverri ferð.
3. Vörur, sem endursendar eru hingað frá útlöndum, vegna þess að þær seldust ekki, eða eru endursendar hingað af öðrum orsökum, enda séu færðar þær sannanir eða líkur, sem tollyfirvald tekur gildar, fyrir því, að um sé að ræða vörur útfluttar héðan.
4. Vörur, sem ætlaðar eru til afnota fyrir sendiherra erlendra ríkja og aðra, sem samkvæmt lögum og venju njóta hér tollfrelsis, eftir nánari reglum, sem fjármálaráðherra setur.

5. Gjafir og aðrar sendingar, sem sönnur eru færðar á, að sendar séu hingað án þess að greiðsla komi fyrir.

7. gr.

Ákvæði til bráðabirgða:

Innflutningur eftirtaldra vara skal háður gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfum til 30. júní 1965:

Tollskrá Kafli Nr.	Vörutegund
48.01.20	
48.07.10	
48.15.03	Prent- og skrifpappír.
48.14.01—	
48.14.09	Skrifpappír, blokkir, umslög, bréfkort, póstkort (án mynda), öskjur, möppur o. þ. h., sem aðeins innihalda bréfsefni, umslög og annað af því tagi til bréfaskrifta.
48.18.00	Skrifstofubækur, stílabækur, minnisbækur og blokkir, pöntunarbækur, kvittunarblokkir, dagbækur, ritundirlög, bréfa- og skjalabindi, bókabindi, skrifmöppur og annað þess háttar úr pappír og pappa; sýnishornaalbúm og önnur albúm og bókhlífar úr pappír og pappa.
55.07.10	
55.07.20	Snúðofin efni úr baðmull.
55.08.10	
55.08.20	Handklæðafrottéefni og svipuð frottéefni úr baðmull.
55.09.13—	
55.09.19	
55.09.23	
55.09.29	Annar vefnaður úr baðmull, þó ekki segl- og presseningsdúkur.
69.11.00	Borðbúnaður og aðrar vörur almennt notaðar í húshaldi eða til hreinlætis úr postulíni (þar með talið biscuit og parian).
69.12.00	Borðbúnaður og aðrar vörur almennt notaðar í húshaldi eða til hreinlætis úr annars konar leir en postulíni.
70.13.00	Borðbúnaður, húsbúnaður, snyrtiáhöld, hreinlætistæki og skrifstofuáhöld o. þ. h. úr gleri, þó ekki skrautmunir.
73.31.01	Galvanhúðaður saumur.
73.31.09	Aðrir naglar og stifti, þó ekki hóffjaðrir, járnsaumur til skósmíða, lykkjur, kengir, kassakrækjur, bólunaglar og teiknibólur.
84.51.00	Ritvélar, þó ekki rafmagnsritvélar.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 30 25. maí 1960, um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála, öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 75 29. apríl 1963, um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi, með áorðnum breytingum.

Viðskiptamálaráðuneytið, 29. janúar 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

AUGLÝSING

um viðauka og breytingar nr. 4 á Lyfjaverðskrá II frá 15. febrúar 1963.

Frá og með 10. febrúar 1965 ganga í gildi viðaukar og breytingar, útgefnar í dag, á Lyfjaverðskrá II frá 15. febrúar 1963.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 19. janúar 1965.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

25. janúar 1965. Nr. 12.

REGLUGERÐ

um öryggisráðstafanir við frystikerfi og búnað í frystihúsum.

1. gr.

1. Í reglum þessum miðast afköst kælikerfa í hitaeiningum við kílogrammkaloríur á klukkustund (kcal/h) og kæling fari fram við —15°/+30°/÷25°C.

Kælimiðlar.

2. gr.

1. Helztu kælimiðlar eru sem hér segir:

Nafn kælmiðils	Efnafræðitákn	Sameindarþungi
Ammoniak	NH_3	17.0
Diklordifluormetan (F12)	CCl_2F_2	120.9
Diklormetan (Carrene nr. 1)	CH_2Cl_2	84.9
Triklormonofluroetan (Carrene nr. 2) (F11)	CCl_3F	137.4
Triklortrifluormetan (F113)	$C_2Cl_3F_3$	187.4
Diklormonofluormetan (F21)	$CHCl_2F$	102.9
Monoklordifluormetan (F22)	$CHClF_2$	86.5
Metylklorid	CH_3Cl	50.5
Brennisteinssýrlingur	SO_2	64.1
Dikloretylen	$C_2H_2Cl_2$	96.9
Etylklorid	C_2H_5Cl	64.5
Metylformiat	$HCOOCH_3$	60.1
Kolsýra	CO_2	44.0

2. Aðra kælimiðla en þá, sem hér hafa verið taldir upp, má ekki nota nema að fengnu leyfi öryggismálastjóra.

3. gr.

1. Varabirgðir kælimiðils skal einungis geyma á þar til gerðum stálflöskum.
2. Þegar kælimiðill er settur á flösku, skal gæta þess vandlega að fylla hana í samræmi við áletrun hennar. Magn kælimiðils á flösku er fundið með því að fylgjast með þungaaukningu hennar.

3. Ekki má geyma meira af varabirgðum kælimiðils en nauðsynlegt getur talizt rekstraröryggis vegna, að dómi Öryggiseftirlits ríkisins.
4. Varabirgðir kælimiðils skulu geymdar í sérstakri geymslu, þar sem engir hlutar kerfisins eru. Í vélasal má aldrei geyma meira en tvær flöskur af kælimiðli.

4. gr.

1. Ef kælimiðlar, sem ekki hafa sterka lykt og ekki geta talizt ósaknæmir, eru notaðir, skal blanda í þá viðvörunarefni, sem viðurkennt er af Öryggiseftirliti ríkisins.

5. gr.

Gerð kælikerfis.

1. Á þjöppu kælikerfis skal vera merkispjald úr varanlegu efni og á það greinilega letrað nafn framleiðanda, gerðarmerki og framleiðslunúmer vélarinnar og hvaða kælimiðil vélin á að nota.
2. Sérhver hluti kælikerfis skal vera smíðaður í samræmi við viðurkenndar reglur eins og þær gerast í handbókum. Við útreikning styrkleika á hylkjum skal leggja til grundvallar þrýsting, sem er 0.8 sinnum raunþrýstingur samkv. grein 19.3.

6. gr.

1. Frystiþjöppur með meiri en 20.00 kcal/h afköst skulu hafa öryggisloka, sem opni milli sog- og þrýstihliðar þjöppunnar eða opni frá þrýstihlið beint undir bert loft, þannig að þrýstingurinn í kerfinu geti ekki farið fram úr eimþrýstingi við $\div 40°C$.
2. Á sérhverjum geymi eða hylki, sem er í kælikerfi og hægt er að loka frá kerfinu, skal vera öryggistæki, sem tryggi það, að þrýstingurinn geti aldrei farið fram úr 85% af eimþrýstingi við $\div 40°C$. Ef rúmtak hylkis er meira en 200 lítrar, skulu öryggistæki vera tvö hvort öðru óháð, og skulu þau vera öryggisloki og sprengiplata eða tvöfaldur öryggisloki. Hvort öryggistæki um sig skal geta haldið þrýstingnum innan hinna ákveðnu takmarka.
3. Ljósop öryggistækis skal ákveðast samkvæmt líkingunni $a = F \cdot \frac{\sqrt{M}}{P_1}$

fyrir alla kælimiðla, sem taldir eru í 2. grein, nema kolsýru, en þá skal hún vera $a = 2F \cdot \frac{\sqrt{M}}{P_1}$

Þar sem
a = ljósopið í cm^2.
F = yfirborðsflatarmál í m^2 þeirra hluta kerfisins, sem öryggistækið verndar.
M = sameindaþungi kælimiðilsins.
P_1 = raunþrýsingur $\div$ 1.
Ljósopið skal þó aldrei vera minna en 0.2 cm^2.

4. Frá öryggistæki skal liggja útblásturspípa út úr húsinu og skal pípan vera þannig, að ekki stafi hætta af útstreymi vökva eða eimi kælimiðils.
5. Op útblásturspípunnar skal vera í minnsta kosti 2 metra fjarlægð frá gluggum, dyrum, brunastiga, reykháf, loftinntaki eða umferðaleiðum og minnst 5 metra yfir jörðu. Pípuendinn skal vísa upp og yfir honum vera hetta úr ryðfríu efni með 5—10 mm stærra þvermáli en ytra þvermál pípunnar. Sama útblásturspípa getur legið frá meira en einu öryggistæki.

6. Ef kælimiðill er ammoniak eða brennsteinssýrlingur, er æskilegt, að útblásturspípan endi í loftræstum geymi, sem í er ísogsvökvi. Ef kælimiðill er ammoniak, skal ísogsvökvi vera hreint vatn, sem þá má ekki nota til annars en ísogs ammoníaks. Magn ísogsvökva skal vera að minnsta kosti 8.5 lítrar hreint vatn á móti hverju kg ammoníaks í kerfinu. Hindrað skal, að vatnið í geyminum geti frosið, án þess að nota salt eða önnur efni. Allar pípur í geyminn skulu ganga niður í gegnum hann. Útblásturspípur frá öryggislokum skulu blása ammoníakinu út í miðjum geymi nálægt botni. Ef kælimiðill er brennisteinssýrlingur, skal ísogsvökvi vera saltupplausn (brine), sem þá má ekki nota til neins annars en ísogs brennisteinssýrlings. Blöndun saltupplausnar skal vera 1 kg natrium dikrómat í 3.35 l vatns. Magn ísogsvökva skal vera að minnsta kosti 8.5 lítrar saltupplausnar á móti hverju kg brennisteinssýrlings í kerfinu. Allar pípur í geyminn skulu ganga niður í gegnum hann. Útblásturspípur frá öryggislokum skulu blása brennsteinssýrlingnum út í miðjum geymi nálægt botni.

7. Þvermál útblásturspípunnar í mm skal reiknað út samkvæmt eftirfarandi líkingu:

$$d = 9.1 \quad 5 \quad L \cdot F^2 \qquad \frac{M}{(0.6 \cdot p_1)^2 - 1}$$

Þar sem
d = þvermál útblásturspípunnar í mm
L = lengd pípunnar í m
F = yfirborðsflatarmál · m^2 þess hluta kælikerfis, sem verndað er af viðkomandi öryggistæki.
M = sameindaþungi kælimiðils.
P_1 = raunþrýstingur ÷ 1
Til þess að auðvelda lausn þessarar líkingar fylgir eftirfarandi tafla með gildum á $\frac{M}{(0.6 \cdot P_1)^2 - 1}$

Kælimiðill	Efnafræðiheiti	$\frac{M}{(0.6 \cdot P_1)^2 - 1}$	Raunþrýstingur í kg/cm^2
Ammoniak	NH_3	0.0494	30
F12	CCl_2F_2	1.038	18
Carrene nr. 1	CH_2Cl_2	15.4	3.5
F11	CCl_3F	21.8	3.5
F113	$C_2Cl_3F_3$	29.8	3.5
F21	$CHCl_2F$	12.86	4
F22	$CHClF_2$	0.268	30
Methylklorid	CH_2Cl	0.525	15.5
Brennisteinssýrling	SO_2	1.245	11
Dikloretylen	$C_2H_2Cl_2$	15.4	3.5
Etylklorid	C_2H_5Cl	10.24	3.5
Metylformit	$HSOOH_3$	9.6	3.5
Kolsýra	CO_2	0.0121	100

Þvermál skal þó aldrei vera minna en 10 mm.

8. Ef bulluþjappa með 1000—20.000 kcal/h afköstum er þannig fyrirkomið í kerfinu, að sambandinu milli hennar og eimsvalans verði lokað, skal á þjöppunni vera öryggistæki, sem ekki er hægt að loka eða öryggisrofi, sem stöðvar

þjöppuna, ef þrýstingurinn fer fram úr mesta leyfilegum þrýstingi samkv. 1. málsgrein þessarar greinar. Slíkur öryggisrofi skal vera á öllum vatnskældum kerfum og loftkældum kælikerfum með meira en 20.000 kcal/h afköst.

9. Á ísogskerfum (absorbtionskerfum) skal vera yfirþrýstivar, sem hindri, að þrýstingurinn fari fram úr því, sem hann má vera mestur samkvæmt 1. málsgr. þessarar greinar.

7. gr.

1. Sérhvert kælikerfi með meira en 5000 kcal/h afköstum skal hafa einn eða fleiri þrýstimæla með greinilegu merki við 85% af eimþrýstingi við ÷40°C.

8. gr.

1. Kælikerfi með meira en 5000 kcal/h afköstum skulu hafa sjálfvirka loka við hæðarglös á hylkjum fyrir kælimiðil eða olíu. Hlífar, sem komi í veg fyrir tjón af glösum, sem kunna að brotna, skulu og vera um öll hæðarglös. Ekki þarf þó hlíf eða sjálfvirka loka við þykk, flöt hæðarglös.
2. Ef þjappa í kælikerfi er með meira en 50.000 kcal/h afköstum skal þannig frá gengið, að hægt sé að stöðva þjöppuna frá stað utan vélasalar.

9. gr.

1. Loftræstingu í vélasal skal þannig fyrir komið, að óhreina loftið streymi út niður við gólf við alla kælimiðla nema ammoniak, þá skal það streyma út uppi við loft eða á hæsta stað í salnum.
2. Soggöng fyrir mengað loft skulu vera úr eldtraustu efni og úti skulu þau enda í hæfilegri fjarlægð frá reykháf, opnanlegum gluggum, útgöngudyrum og umferðarleiðum.
3. Op það, sem hreina loftið streymir inn um, skal og vera í hæfilegri fjarlægð frá þeim stað, sem óhreina loftið streymir út um. Sé þess kostur, skulu opin vera á gagnstæðum hornum vélasalar.
4. Rofar fyrir vélknúin loftræstingartæki skulu vera utan vélasalar.
5. Eftirfarandi tafla sýnir nauðsynlegt ljósop loftræstiganga og loftmagn á klst. miðað við magn kælimiðils í stærsta kælikerfi í vélasal, ef fleiri en eitt kerfi er.

	Vélknúin loftræsting		Loftræsting án vélaafls
Magn kæli-miðils í kg	Loftmagn m^3/klst.	Ljósop loft-ræstiganga í m^2	Ljósop loft-ræstiganga í m^2
10	240	0.025	0.4
100	1200	0.070	1.4
1000	5000	0.250	4.0
10.000	25.000	0.800	13.0

Undanþegið ákvæðum greinar þessarar eru vélasalir, þar sem eru algerlega lokuð, sjálfvirk kerfi.

10. gr.

1. Á vélasölum skulu vera tvennar dyr, sem helzt skulu vera í gagnstæðum endum, og skulu aðrar veita útgönguleið beint út úr húsinu undir bert loft. Útgönguleiðir skulu vera tálmunarlausar og hurðir opnast út. Hurðir, sem vita inn í aðra hluta hússins, skulu falla sjálfar að stöfum.
2. Kælikerfi, sem sett eru upp eftir að reglur þessar taka gildi og afkasta meira en 20.000 kcal/h, skulu vera í sérstöku eldtraustu herbergi. Hurðir í dyrum skulu einnig vera úr eldtraustu efni.
3. Eldstæði mega ekki vera í vélasal eða herbergjum, þar sem eru pípur eða tæki með kælimiðli í.

4. Á utanverðum hurðum í dyrum til vélasalar kælikerfis skal vera spjald með greinilegri áletrun, sem gefi til kynna hvaða kælimiðill er notaður í kerfinu.
5. Ef afköst kælikerfis eru meira en 250.000 kcal/h, mega vélar þess og geymar tilheyrandi því ekki vera í kjallara eða rými, sem er yfir eða undir vinnusölum eða geymslurými, þar sem aðrir en gæzlumenn kerfisins eiga að jafnaði erindi um.

   Þó mega þau frystihús, sem reist hafa verið fyrir gildistöku þessarar reglugerðar, starfa áfram án breytinga, þótt þessum skilyrðum sé ekki fullnægt að öllu leyti, enda sé þannig frá gengið, þar sem geymslur, vinnusalir eða annað íverurými er yfir eða undir vélasölum, að loft á milli sé úr járnbentri steinsteypu og alveg lokað. Þó má aldrei hafa íbúðarherbergi yfir vélasölum.
6. Ef afköst kælikerfis eru 50.000 kcal/h eða meira skal í eða við vélasalinn vera klefi fyrir vélgæzlumann. Skal á klefanum vera stór gluggi með öryggisgleri þannig staðsettur, að gegn um hann sjáist til vélanna og helztu mæla kerfisins.

Öryggisbúnaðar í frystitækjaklefum.

11. gr.

1. Allar öryggisráðstafanir um vélasal samkvæmt 9. grein skulu gilda jafnt um frystitækjaklefa.
2. Enn fremur það, sem sagt er um útgöngudyr í grein 10. 1, nema eigi er nauðsynlegt, að aðrar hvorar útgöngudyr viti út úr húsinu.
3. Gluggar í frystitækjaklefum skulu þannig gerðir, að sólarljós geti ekki skinið beint á tækin.

Öryggisbúnaður í kæli- og frystiklefum.

12. gr.

1. Sérhver kæli- eða frystiklefi skal hafa hurðir, sem opnast út og eru búnar slíkum læsingum, að þær verði opnaðar bæði utan og innan frá.

13. gr.

1. Sérhver kæli- eða frystiklefi skal vera vel lýstur.
2. Ef gólfflötur kæli- eða frystiklefa er meiri en 25 m^2 skulu í honum vera minnst 2 ljós hvort á sinni vargrein. Rofar fyrir ljós skulu vera í klefanum og þannig tengdir, að um leið og ljós er kveikt kvikni á rauðu ljósi utan við inngöngudyr hans. Skal rauða ljósið loga meðan ljós logar í klefanum.

14. gr.

1. Í sérhverjum kæli- eða frystiklefa, skal vera hringingakerfi, svo að hægt sé að gefa merki frá klefanum og skal bjallan vera þar sem hringingin heyrist örugglega og umferð er eða menn halda sig að staðaldri.
2. Við bjölluna skal vera spjald með greinilegri áletrun, sem gefi til kynna hvað hringingin merki og hvað gera beri, er hringt er. Við bjölluna skal og vera ljósakerfi, sem í er eitt ljós fyrir hvern klefa hússins og gefi til kynna hvaðan hringt er.
3. Snertlar hringingarkerfis skulu vera innan við dyr klefa sem næst hurðarlæsingu. Í stórum kæli- eða frystiklefum skulu vera aukasnertlar og skal fjarlægð milli þeirra vera sem næst 10 m mælt í beinni loftlínu. Hleðslu í klefum skal haga þannig, að allir snertlar séu aðgengilegir. Hæð snertla frá gólfi skal vera nálægt 1.20 m.

4. Snertlar skulu vera upplýstir og við þá skal vera spjald með orðinu „neyðarbjalla".
5. Snertill skal vera þannig gerður, að hringinguna sé ekki hægt að rjúfa, nema með lykli, sem geymdur er við bjölluna.
6. Hringingarkerfi skal að jafnaði fá rafmagn frá rafkerfi hússins, en þó skal tenging þess vera þannig, að rofni straumur af húsinu, skal hringingarkerfi sjálfkrafa fá straum frá sérstöku rafgeymakerfi. Skal þetta gilda um allt hringingarkerfið, jafnt sambandið milli snertla og bjöllu, sem ljósin við bjöllu og snertla. Eigi sjaldnar en vikulega skal próf rafgeyma- og hringingarkerfi.

Sérstök ákvæði um kælikerfi í húsum, þar sem mannaumferð er mikil.

15. gr.

1. Í leikhúsum, kvikmyndahúsum, samkomuhúsum, verzlunarhúsum og öðrum húsum, þar sem menn safnast saman eða mannaumferð er mikil, má ekki setja upp kælikerfi, sem notar kælimiðil, sem er eldfimur eða eitraður.
2. Ekki mega vélar, tæki eða pípur, kælikerfis vera í samkomusölum, búningsherbergjum, snyrtiklefum eða öðrum herbergjum, þar sem umferð er að staðaldri. Undanþegin ákvæði þessu eru þó kælikerfi, sem eru minni en 2000 kcal/h.
3. Ekki má vélaherbergi kælikerfis vera beint undir samkomusal eða leiksviðsgólfi. Vélaherbergi skulu vera gasþétt og algerlega aðskilin frá öðrum herbergjum og göngum hússins, þar sem mannaumferð er mikil.
4. Vélaherbergi skal loftræsta svo sem sagt er í 9. grein.

Gæzla og eftirlit.

16. gr.

1. Gæzlumaður kælikerfis skal vera fullra 18 ára og hljóta viðurkenningu öryggismálastjóra til starfsins.
2. Gæzlumanni kælikerfis er skylt að kynna sér ýtarlega reglur þær, sem gefnar eru í leiðbeiningum um meðferð kerfisins, sbr. grein 20.3.
3. Ekki má gæzlumaður kælikerfis fara út úr vélasala fyrstu 15 mínúturnar eftir að vélar kerfisins hafa verið ræstar og hann hefur gengið úr skugga um, að þær gangi eðlilega.
4. Ef þjöppukerfi er ekki með sjálfvirkum lokum, má ekki ræsa vélina fyrr en búið er að opna loka í þrýstihlið hennar og opna nægilega fyrir kælivatn kerfisins.
5. Gæzlumaður skal þegar lagfæra alla þá galla, sem hann verður var við á kerfinu eða tilkynna þá eiganda kerfisins eða umboðsmanni hans, verði ekki bætt úr gallanum án þess að stöðva reksturinn.
6. Verði leka vart á kælikerfi, skal strax stöðva hann, en sé þessi ekki kostur, skal þegar stöðva þjöppuna.
7. Verði mikið útstreymi kælimiðils í vélasal, skal þegar stöðva þjöppuna, loka öllum dyrum, sem eru milli vélasalar og annarra herbergja í húsinu og loftræsta síðan vélasalinn rækilega.
8. Ef kælikerfi hefur meira en 100.000 kcal/h afköst skulu ávallt vera til greinilegar tengimyndir af öllum lögnum og hlutum, sem tilheyra kerfinu. Sé kerfinu breytt, skal breyta tengimyndum í samræmi við það. Eiganda kerfisins er skylt að sjá um, að þessu ákvæði sé framfylgt og tengimyndir séu varðveittar í klefa gæzlumanns.

17. gr.

1. Kælikerfi í íbúðarhúsum til afnota fyrir meira en eina fjölskyldu skulu skoðuð á 6 mánaða fresti af manni, sem til þess hefur næga sérþekkingu, og viðurkenndur er af öryggismálastjóra til starfsins.
2. Sams konar skoðun skal fara fram á 12 mánaða fresti á kerfum, sem hafa meira en 1000 kcal/h afköst.
3. Ef samanlögð afköst kælikerfa í frystihúsi eru meiri en 100.000 kcal/h, má fela einum starfsmanni þess eftirlitið, enda hafi hann til þess næga þekkingu og hlotið viðurkenningu öryggismálastjóra til þess.
4. Hafi kælikerfi, sem um getur í 1. málsgrein þessarar greinar, ekki verið í notkun í 6 mánuði eða lengur, skal það skoðað, áður en það er tekið í notkun á ný.
5. Allir gallar, sem koma í ljós við skoðun, skulu þegar lagfærðir, en sé þess ekki kostur, skal þegar stöðva rekstur kerfisins.
6. Sá, sem framkvæmir skoðun á kælikerfi, ritar niðurstöður hennar í véladagbók fyrirtækisins og staðfestir bókunina með undirskrift sinni (sbr. 21. grein).

18. gr.

1. Ef kælikerfi hefur meira en 50.000 kcal/h afköst, skulu fylgja því eigi færri en tvær öndunarhlífar, sem öryggiseftirlitið hefur viðurkennt. Ef afköst kælikerfis eru 5000—50.000 kcal/h skal fylgja því eigi minna en ein öndunarhlíf.
2. Undanþegin ákvæðum 1. málsgreinar eru lokuð kælikerfi og kælikerfi með allt að 50.000 kcal/h afköstum, sem nota kolsýru eða Freon sem kælimiðil.
3. Ef kælimiðill kælikerfis er kolsýra eða Freon, skal öndunarhlífin vera af fersklofts- eða hringrásargerð.
4. Ef kælikerfi hefur meira en 5000 kcal/h afköst og notar sem kælimiðil ammoniak, brennisteinssýrling, klormetyl eða lík efni, sem eru hættuleg augum, skal gríma öndunarhlífarinnar vera heilgríma, sem jafnframt verndar augun.
5. Öndunarhlífar skulu geymdar í hylki, sem verndar þær gegn ryki og á aðgengilegum stað, þar sem þær verða ekki fyrir raka eða of miklum hita. Skal geymslustaður öndunarhlífa að jafnaði vera utan vélasalar, en í námunda við hann. Fylgjast skal með því, að öndunarhlífar séu ávallt í nothæfi ástandi og að síur þeirra verði ekki of gamlar.
6. Öndunarhlífar skulu ávallt notaðar ef vinna sú, sem verið er að framkvæma getur orsakað útstreymi kælimiðils, svo sem við opnun hlemma, rannsókn á þjöppu, pípum eða lokum og við eftirlit þéttidósa o. s. frv.
7. Ef afköst kælikerfis eru meira en 50.000 kcal/h skal að minnsta kosti einu sinni á ári æfa gæzlumenn kerfisins í notkun öndunarhlífa.
8. Ammoniakkerfum skulu fylgja leður- eða gúmmíhanzkar.

Prófun.

19. gr.

1. Nýtt kælikerfi eða kælikerfi, sem hefur hlotið mikla viðgerð eða verið breytt verulega, skal standast þéttleikaprófun, og skal hún framkvæmd af manni, sem til þess hefur næga þekkingu og viðurkenndur er af öryggismálastjóra til þess.
2. Öryggiseftirlit ríkisins getur krafizt þéttleikaprófunar samkv. 1. málsgr. þessarar greinar, hvenær sem því þykir ástæða til.
3. Allir hlutar kælikerfis, sem kælimiðill fer um, skulu þrýstiprófaðir áður en þeir eru settir í kerfið og gildir þetta jafnt um nýja, viðgerða og breytta hluta. Raunþrýstingurinn skal að minnsta kosti nema tvöföldum eimþrýstingi viðkomandi kælimiðils við 40°C, þó skal hann aldrei vera minni en 3.5 kg/cm^2 á mæli. Raunþrýstingur helztu kælimiðla er gefinn í töflu í 6. grein.

4. Undanþegin þrýstiprófun eru mælitæki og viðkvæm stillitæki með belg- eða blöðkuþéttingum.
5. Þrýstiprófun skal framkvæmd af fulltrúa öryggiseftirlitsins eða manni, sem öryggismálastjóri viðurkennir til þess. Að lokinni þrýstiprófun skal gefið út vottorð um árangur hennar. Á öllum hylkjum skal vera varanleg áletrun, sem greini nafn framleiðanda, raunþrýsting og dag þann, sem þrýstiprófun fór fram.

Tilkynningarskylda, eftirlit o. fl.

20. gr.

1. Sá, sem setur upp kælikerfi, ber ábyrgð á því, að einstakir hlutar kerfisins og allur frágangur þess uppfylli kröfur þær, sem gerðar eru í reglum þessum og að fyrirskipaðar prófanir hafi farið fram.
2. Ef afköst kælikerfis eru meira en 5000 kcal/h, skal sá, sem setur kerfið upp, tilkynna Öryggiseftirlitinu um kerfið, áður en hann afhendir það til notkunar. Tilkynningunni skulu fylgja fullkomnar upplýsingar um tegund, stærð og fyrirkomulag kerfisins og prófanir skv. grein 19. 1. Tilkynningareyðublöð fást hjá Öryggiseftirlitinu.
3. Ef afköst frystikerfis eru meira en 1000 kcal/h skal seljandi láta fylgja því greinilegan leiðarvísi um meðferð og gæzlu kerfisins og skal leiðarvísirinn vera á íslenzku. Leiðarvísir þessi skal vera í vörzlu gæzlumanns kerfisins.

21. gr.

1. Sérhvert eftirlitsskylt kælikerfi skal hafa véladagbók viðurkennda af Öryggiseftirlitinu.

22. gr.

1. Ef kælikerfi, sem hefur meira en 5000 kcal/h afköst laskast svo, að kælimiðill streymir út, skal þegar tilkynna það Öryggiseftirlitinu og engar aðrar en óhjákvæmilegar breytingar má gera fyrr en að fengnu leyfi Öryggiseftirlitsins.

23. gr.

1. Ef ástand kælikerfis eða einstakra hluta þess er þannig, að Öryggiseftirlit ríkisins telji hættu geta stafað af, getur það stöðvað rekstur þess.

24. gr.

1. Öryggismálastjóri getur í samráði við öryggisráð gefið undanþágur frá ákvæðum reglna þessara, ef um kælikerfi af sérstakri gerð er að ræða eða kerfi, sem notast eiga í sérstöku augnamiði og trygging er fengin fyrir því, að það rýri á engan hátt öryggi.

Bráðabirgðaákvæði.

25. gr.

1. Svo fljótt sem við verður komið eftir að reglur þessar ganga í gildi, skal gera allsherjar skoðun á frystikerfi samkvæmt 17. gr. og þá jafnframt framkvæmdar þær prófanir, sem kunna að þykja nauðsynlegar.

26. gr.

1. Frystikerfi, sem í notkun eru þegar reglugerð þessi gengur í gildi, skulu fyrir árslok 1968 vera búin öllum þeim öryggistækjum, sem krafizt er í reglugerðinni.
2. Hylki öll í slíkum kerfum, svo sem soghylki, móttökuhylki, safnhylki, svo og olíuskiljur og eimsvala, sem ætla má, að ekki standist prófun samkvæmt 19.

gr., skal prófa með 15 kg/cm² raunþrýstingi og standist þau þá prófun, mega þau vera í kerfinu til ársloka 1968, en skulu að öðrum kosti þegar í stað endurnýjuð. Öll slík hylki skulu þó hafa verið endurnýjuð fyrir 1. janúar og eftir þann tíma öll hylki í frystikerfum geta staðist raunþrýsting samkv. 19. gr.

27. gr.

1. Frystipönnur í ammoniakkerfum, sem í notkun eru, þegar reglur þessar taka gildi og ætla má, að ekki standist hinn fyrirskipaða raunþrýsting samkvæmt 19. gr., má nota áfram, þó ekki lengur en svo að pönnurnar hafi allar verið endurnýjaðar innan 5 ára frá gildistöku reglugerðar þessarar og að undangenginni þrýstiprófun með 13 kg/cm² vatnsþrýstingi.
2. Prófun samkvæmt fyrstu málsgrein þessarar greinar má framkvæma þannig, að úr hverju frystitæki er af handahófi tekin ein panna til prófunar. Standist sú panna þrýstiraunina, skoðast allar pönnur þess tækis, sem pannan var tekin úr, hafa sama styrkleika. Þoli pannan hins vegar ekki þrýstiraunina, skulu allar pönnur sama tækis prófaðar eða skoðast ekki hafa staðizt prófun, án þess að vera prófaðar.
3. Hvenær, sem starfsmenn Öryggiseftirlitsins kunna að telja þess þörf á 5 ára tímabili því, sem um getur í 1. málsgr. þessarar greinar, geta þeir krafizt endurtekningar á prófun þeirri, sem um getur í greininni. Þó skal eftir föngum haga prófun þannig, að það trufli reksturinn sem minnst.

28. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum samkvæmt ákvæðum laga um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, nr. 23 1. febrúar 1952.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 25. janúar 1965.

Jóhann Hafstein.

Brynjólfur Ingólfsson.

25. janúar 1965. Nr. 13.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 100 29. júní 1957, um takmörkun leigubifreiða í Hafnarfirði og um ráðstöfun atvinnuleyfa.

1. gr.

Önnur grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Enginn bifreiðastjóri má aka allt að 8 farþega leigubifreið til mannflutninga í Hafnarfirði, nema hann hafi afgreiðslu hjá bifreiðastöð í Hafnarfirði, og hafi öðlazt atvinnuleyfi sem leigubifreiðastjóri í Hafnarfirði.

Atvinnuleyfin skulu tölusett og bundin við nafn leyfishafa.

2. gr.

Þriðja grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Óheimilt er að veita bifreiðastjóra atvinnuleyfi, nema hann skuldbindi sig til

að stunda akstur leigubifreiðar sinnar sem aðalatvinnu og sæki um upptöku í Bifreiðastjórafélagið Neista.

Þeir bifreiðastjórar, sem vinna störf þau, sem talin eru í b-lið 12. gr., halda óskertum rétti sínum, þótt þeir stundi ekki akstur bifreiðar sem aðalstarf.

3. gr.

Við 3. málsgr. 6. gr. bætist eftirfarandi:

Verði ágreiningur á milli úthlutunarmanna, sker samgöngumálaráðuneytið úr.

4. gr.

Á eftir 2. málsgr. 8. gr. komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Úthlutunarmönnum er heimilt að taka atvinnuleyfi leyfishafa hjá viðkomandi bifreiðastöð, hafi hann ekki notfært sér atvinnuleyfið í 6 mánuði eða lengur og ekki sótt um frest. Skulu þá úthlutunarmenn tilkynna leyfishafa innköllun leyfisins með ábyrgðarbréfi. Hafi leyfishafi ekki óskað eftir framlengingu leyfisins og fært fram ástæður, sem úthlutunarmenn geta tekið til greina, innan 30 daga, hefur hann fyrirgert rétti sínum til leyfisins.

5. gr.

Á eftir 2. málsgr. 10 gr. komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Sé atvinnuleyfi leyfishafa lagt inn til Bifreiðastjórafélagsins Neista, án undirskriftar leyfishafa, skulu úthlutunarmenn tilkynna leyfishafa það með ábyrgðarbréfi. Hafi hann ekki gefið skýringu, sem úthlutunarmenn geta tekið gildi, innan 30 daga, hefur hann fyrirgert rétti sínum til leyfisins.

6. gr.

A-liður 12. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

a. Ef leyfishafi er veikur, enda sanni hann veikindi sín með vottorði frá trúnaðarlækni Bifreiðastjórafélagsins Neista.

7. gr.

Við 12. gr. reglugerðarinnar bætist nýr liður, svo hljóðandi:

d. Stjórn Bifreiðastjórafélagsins Neista getur heimilað leyfishöfum að láta aka fyrir sig á orlofstíma, þó ekki lengur en allt að 4 vikum árlega, og ekki skemur en 1 viku í hvert sinn, sé orlofstímanum skipt í fleiri en 1 tímabil.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 40 29. maí 1957, um leigubifreiðar í kaupstöðum og kauptúnum, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 25. janúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um skipulag í Eyrarhreppi, Norður-Ísafjarðarsýslu.

Eftir beiðni hreppsnefndar Eyrarhrepps í Norður-Ísafjarðarsýslu og tillögu skipulagsstjórnar ríkisins, hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. laga nr. 19/1964, ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli framvegis taka til landsvæðisins frá Seljalandsósi að Hafrafellsmúla, í Eyrarhreppi.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 27. janúar 1965.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

29. janúar 1965. Nr. 15.

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykkt fyrir Veiðifélag Sæmundarár, nr. 135 16. júlí 1951.

1. gr.

3. gr. samþykktarinnar orðist þannig:

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Víkinni og útrennsli hennar til Héraðsvatna, Miklavatni og Sæmundará að Gýjarfossi. En þær eru: Sjávarborg ásamt hjáleigunni Borgargerði og hinu selda landi til Sauðárkróks, Messuholt, Kimbastaðir, Lyngholt, Lindarbær, Gil, Birkihlíð, Útvík, Glæsibær, Vík, Ögmundarstaðir, Hafsteinsstaðir, Gýgjarhóll, Reynistaður með hjál. Geitagerði og Mel, Geirmundarstaðir, Dúkur, Varmaland, Hóll, Hjallaland, Bessastaðir, Fosshóll, Sólheimar, Auðnir, Dæli, Skarðsá, Fjall, Stóra-Vatnsskarð 1.—2., Brekka, Íbishóll, Grófargil, Brautarholt, Stóra-Seyla, Elivogar, Þröm, Litla-Gröf, Stóra-Gröf syðri, Stóra-Gröf ytri, Holtsmúli, Ármúli og Grænhóll.

Félagsmenn eru allir ábúendur þeirra jarða, sem að ofan greinir.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 29. janúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

AUGLÝSING

um breytingu á reglugerð fyrir nefnd Verkakvennafélagsins Framsóknar, Reykjavík, til úthlutunar bóta samkvæmt lögum um atvinnuleysistryggingar.

Reglugerð úthlutunarnefndar Verkakvennafélagsins Framsóknar, Reykjavík, sem samþykkt var 4. apríl 1957 og staðfest með auglýsingu nr. 97 27. júní 1957, breytist sem hér segir:

12. gr. orðist svo:

Tryggingastofnun ríkisins í Reykjavík annast greiðslu bóta.

Framangreind reglugerðarbreyting staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 1. febrúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 17. 6. febrúar 1965.

ARÐSKRÁ

fyrir Veiðifélagið Blöndu.

1.	Blönduóshreppur og Hnjúkar ..	850	einingar
2.	Enni	300	—
3.	Breiðavað	26	—
4.	Björnólfsstaðir	16	—
5.	Yztagil	10	—
6.	Miðgil	13	—
7.	Engihlíð	15	—
8.	Glaumbær	12	—
9.	Fremstagil	19	—
10.	Geitaskarð	45	—
11.	Holtastaðir	34	—
12.	Fagranes	6	—
13.	Hvammur	17	—
14.	Móberg	22	—
15.	Strjúgsstaðir	15	—
16.	Hólabær	15	—
17.	Gunnsteinsstaðir	35	—
18.	Auðólfsstaðir	34	—
19.	Æsustaðir	65	—
20.	Kaldakinn	58	—
21.	Grænahlíð	20	—
22.	Kagaðarhóll	15	—

23.	Holtastaðareitur	19	einingar
24.	Gunnfríðarstaðir	16	—
25.	Hamar	44	—
26.	Ásar	39	—
27.	Kárastaðir	39	—
28.	Tungunes	45	—
29.	Bólstaðarhlíð	160	—
30.	Húnver	44	—
31.	Botnastaðir	21	—
32.	Hlíðarpartur	21	—
33.	Gil	21	—
34.	Fjósar	70	—
35.	Brattahlíð	54	—
36.	Eiríksstaðir	106	—
37.	Bergsstaðir	111	—
38.	Finnstunga	88	—
39.	Ártún	88	—
40.	Skeggjastaðir	243	—
41.	Brún	89	—
42.	Torfastaðir	56	—
43.	Barkarstaðir	78	—
44.	Leifsstaðir	20	—
45.	Skottastaðir	16	—
46.	Hvammur (Svartárdal)	25	—
47.	Kúfustaðir	10	—
48.	Stafn	60	—
49.	Steinárgerði	8	—
50.	Steiná	12	—
51.	Hóll	16	—
52.	Teigakot	40	—
53.	Brúarhlíð	10	—
54.	Blöndudalshólar	20	—
55.	Brandsstaðir	20	—
56.	Austurhlíð	10	—
57.	Eyvindarstaðir	25	—
58.	Bollastaðir	39	—
59.	Ytri-Langamýri	18	—
60.	Syðri-Langamýri	18	—
61.	Höllustaðir I	11	—
62.	Höllustaðir II	11	—
63.	Guðlaugsstaðir	33	—
64.	Eiðsstaðir	29	—
65.	Eldjárnsstaðir	31	—
66.	Rugludalur	5	—
67.	Eyvindarstaðaheiði	38	—
68.	Auðkúluheiði	105	—
69.	Fossar	12	—
70.	Mælifell	5	—
71.	Þröm	5	—
72.	Gautsdalur	5	—
73.	Mjóidalur	5	—
74.	Þverárdalur	5	—

75.	Kálfárdalur	5 einingar
76.	Mörk	5 —
77.	Hvammur	5 —
		3800 einingar

Arðskrá þessi, sem gerð hefur verið samkvæmt yfirmati, dags 5. janúar 1965, staðfestist hér með, sbr. lög nr. 53 5. júní 1957, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld arðskrá nr. 123 19. október 1955 fyrir fiskiræktar- og veiðifélagið Blöndu í Húnavatnssýslu.

Landbúnaðarráðuneytið, 6. febrúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

Nr. 18.

REIKNINGUR

Minningargjafasjóðs Landspítala Íslands 1963.

Tekjur:

1.	Eign sjóðsins 1. janúar 1963		kr.	2 631 438.16
2.	Minningargjafir afh. 1963	kr. 7 730.00		
3.	Samúðarskeyti Landssímans	— 420 571.50		
			—	428 301.50
4.	Greiddir vextir		—	242 210.93
5.	Ágóði á endurnýjun hlutabréfa í Eimskipafélagi Íslands		—	8 550.00
6.	Útdregin verðbréf 1963:			
	a. Veðdeildarbréf Landsbankans	kr. 10 000.00		
	b. Byggingarsamv.fél. starfsm. Stjórnarráðsins	— 8 000.00		
			—	18 000.00
			Kr.	3 328 500.59

Gjöld:

1.	Styrkveitingar til sjúklinga 1963		kr.	93.300.00
2.	Önnur gjöld, sbr. fskj. 1—15		—	20 394.00
3.	Til jafnaðar tekjulið 6		—	18 000.00
4.	Eign sjóðsins 1. janúar 1964:			
	a. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	kr. 9 500.00		
	b. Veðdeildarbréf Landsbankans	— 30 000.00		
	c. Innanríkislán Sogsvirkjunar 1951	— 15 000.00		
	d. Byggingarsamv.fél. starfsm. Stjórnarráðsins	— 14 000.00		
	e. Skuldabréfalán Siglufjarðarkaupstaðar 1943	— 5.000.00		
	f. Bankainnstæður	— 3 123 306.59		
			—	3 196 806.59
			Kr.	3 328 500.59

Steinunnar-arfur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963		kr. 33 664.28
Afgjald eftir jörðina Haga 1962		— 500.00
Vextir í Söfnunarsjóði 1962	kr. 517.60	
— - Landsbankanum, viðskiptabók	— 2 390.33	
— - — sparisjóðsbók	— 8.47	
		— 2 916.40
		Kr. 37 080.68

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:		
Hálf jörðin Hagi í Skorradal		kr. 1 050.00
Í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 460	kr. 6 642.60	
– Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5461	— 29 256.47	
– — sparisjóðsbók nr. 31 353	— 131.61	
		— 36 030.68
		Kr. 37 080.68

Minningargjöf um Hans Nathansson og Kristínu Þorvarðsdóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963	kr. 10 031.42
Vextir og vaxtabætur í Söfnunarsjóði 1962	— 830.28
	Kr. 10 861.70

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:	
Í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 456	kr. 10 861.70
	Kr. 10 861.70

Minningargjöf um Jóhann Guðmundsson og börn hans: Stefán, Ólafíu, Elísabet, Sveinbjörn og Steinunni.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963	kr. 11 847.49
Vextir í Búnaðarbankanum	— 1 066.23
	Kr. 12 913.72

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:	
Í Búnaðarbankanum, sparisjóðsbók nr. 60 749	kr. 12 913.72
	Kr. 12 913.72

Minningargjöf um Hans Wíum sýslumann.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963		kr. 6 386.75
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 547.83	
— - — sparisjóðsbók	— 20.93	
		— 568.76
		Kr. 6 955.51

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók, nr. 5468	kr. 6 635.21	
- — sparisjóðsbók nr. 9009	— 320.30	
		Kr. 6 955.51

Minningargjöf um Þórunni Jónassen.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963		kr. 13 088.74
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 1 114.56	
— - — sparisjóðsbók	— 32.06	
— - Útvegsbankanum, viðskiptabók	— 17.15	
		— 1 163.77
		Kr. 14 252.51

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5469	kr. 13 499.47	
- — sparisjóðsbók nr. 9011	— 753.04	
		kr. 14 252.51
		Kr. 14 252.51

Minningargjöf um Vigfús G. Melsteð.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963	kr. 8 311.68
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	— 747.99
	Kr. 9 059.67

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:	
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5462	kr. 9 059.67
	Kr. 9 059.67

Minningargjöf um Guðbjörgu Þorsteinsdóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963		kr. 28 129.19
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 2 530.62	
— - — sparisjóðsbók	— 0.77	
		— 2 531.39
		Kr. 30 660.58

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5467	kr. 30 648.90	
- — sparisjóðsbók nr. 9012	— 11.68	
		kr. 30 660.58
		Kr. 30 660.58

Minningargjöf um Gísla Oddsson skipstjóra.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963		kr. 23 478.80
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 2 074.32	
— - — sparisjóðsbók	— 30.10	
		— 2 104.42
		Kr. 25 583.22

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5466	kr. 25 122.42	
- — sparisjóðsbók nr. 9010	— 460.80	
		— 25 583.22
		Kr. 25 583.22

Minningarsjóður Guðjóns Björnssonar og Guðlaugar Jónsdóttur.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins 1. jan. 1963		kr. 131 621.65
2. Vextir af Innanríkisláni Sogsvirkjunar	kr. 2 700.00	
a. Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	— 8 414.73	
b. — - — sparisjóðsbók	— 5.11	
c. — - — —	— 6.16	
		— 11 126.00
3. Útdregið Sogsvirkjunarbréf		— 5.000.00
		Kr. 147 747.65

Gjöld:

1. Til jafnaðar tekjulið 3		kr. 5 000.00
2. Eign sjóðsins 1. jan. 1964:		
a. Innanríkislán Sogsvirkjunar 1951	kr. 40 000.00	
b. Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5471	— 102 575.24	
c. - — sparisjóðsbók nr. 9471	— 78.22	
d. - — — nr. 39 189	— 94.19	
		— 142 747.65
		Kr. 147 747.65

Sjóður Marsibilar Illugadóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1963		kr. 31 316.19
Vextir af Innanríkisláni Sogsvirkjunar	kr. 300.00	
— í Landsbankanum, viðskiptabók	— 2 380.86	
— - — sparisjóðsbók	— 9.43	
	—	— 2 690.29
		Kr. 34 006.48

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964:		
Innanríkislán Sogsvirkjunar 1951	kr. 5 000.00	
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5463	— 28 878.62	
– — sparisjóðsbók nr. 14 589	— 127.86	
		kr. 34 006.48
		Kr. 34 006.48

Reykjavík, 6. janúar 1964.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið ársreikning þennan og borið hann saman við tilheyrandi fylgiskjöl og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 15. janúar 1964.

Sigr. Brynjólfsdóttir. *María Sigurðadóttir.*

Nr. 19.

REIKNINGUR

Minningargjafasjóðs Landspítala Íslands 1964.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins 1. janúar 1964			kr. 3 196 806.59
2. Minningargjafir afh. 1964	kr. 3 335.00		
3. Samúðarskeyti Landssímans	— 678 249.85		
		—	681 584.85
4. Greiddir vextir		—	300 369.98
5. Útdregin verðbréf:			
a. Veðdeildarbréf Landsbankans	kr. 3 000.00		
b. Byggingarsamv.fél. starfsm. Stjórnarráðsins	— 3 000.00		
		—	6 000.00
			Kr. 4 184 761.42

Gjöld:

1. Styrkveitingar til sjúklinga 1964	kr.	134 100.00
2. Önnur gjöld, sbr. fskj. 1—17	—	25 707.00
3. Til jafnaðar tekjulið 5	—	6 000.00

4. Eign sjóðsins 1. janúar 1965:			
a. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	kr.	9 500.00	
b. Veðdeildarbréf Landsbankans	—	27 000.00	
c. Innanríkislán Sogsvirkjunar 1951	—	15 000.00	
d. Byggingarsamvinnufél. starfsm. stj.ráðsins	—	11 000.00	
e. Skuldabréfalán Siglufjarðarkaupst. 1943 ..	—	5 000.00	
f. Bankainnstæður	—	3 951 454.42	
			kr. 4 018 954.42
			Kr. 4 184 761.42

Steinunnar-arfur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964			kr. 37 080.68
Afgjald eftir jörðina Haga			— 500.00
Vextir í Söfnunarsjóði	kr.	564.62	
— - Landsbankanum, viðskiptabók	—	2 681.30	
— - — sparisjóðsbók	—	9.17	
			— 3 255.09
			Kr. 40 835.77

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:			
Hálf jörðin Hagi í Skorradal			kr. 1 050.00
Í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 460	kr.	6 830.82	
- Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5461	—	32 814.17	
- — sparisjóðsbók nr. 31 353	—	140.78	
			— 39 785.77
			Kr. 40 835.77

Minningargjöf um Hans Nathansson og Kristínu Þorvarðsdóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964	kr. 10 861.70
Vextir og vaxtabætur í Söfnunarsjóði 1963	— 953.19
	Kr. 11 814 89

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:	
Í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 456	kr. 11 814.89
	Kr. 11 814 89

Minningargjöf um Jóhann Guðmundsson og börn hans: Stefán, Ólafíu, Elísabet, Sveinbjörn og Steinunni.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964		kr. 12 913.72
Vextir í Búnaðarbankanum		— 1 162.17
		Kr. 14 075.89

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:		
Í Búnaðarbankanum, sparisjóðsbók nr. 60 749		kr. 14 075.89
		Kr. 14 075.89

Minningargjöf um Hans Wíum sýslumann.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964		kr. 6 955.51
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 597.15	
— - — sparisjóðsbók	— 22.40	
		— 619.55
		Kr. 7 575.06

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5468	kr. 7 232.36	
- — sparisjóðsbók nr. 9009	— 342.70	
		kr. 7 575.06
		Kr. 7 575.06

Minningargjöf um Þórunni Jónassen.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. janúar 1964		kr. 14 252.51
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 1 214.91	
— - — sparisjóðsbók	— 53.25	
		— 1 268.16
		Kr. 15 520.67

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5469	kr. 14 714.38	
- — sparisjóðsbók nr. 9011	— 806.29	
		kr. 15 520.67
		Kr. 15 520.67

Minningargjöf um Vigfús G. Melsteð.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964		kr. 9 059.67
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók		— 815.31
		Kr. 9 874.98

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5462		kr. 9 874.98
		Kr. 9 874.98

Minningargjöf um Guðbjörgu Þorsteinsdóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964		kr. 30 660.58
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 2 758.32	
— - — sparisjóðsbók	— 77	
		— 2 759.09
		Kr. 33 419.67

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5467	kr. 33 407.22	
- — sparisjóðsbók nr. 9012	— 12.45	
		kr. 33 419.67
		Kr. 33 419.67

Minningargjöf um Gísla Oddsson skipstjóra.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964		kr. 25 583.22
Vextir í Landsbankanum, viðskiptabók	kr. 2 260.98	
— - — sparisjóðsbók	— 32.20	
		— 2 293.18
		Kr. 27 876.40

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5466	kr. 27 383.40	
- — sparisjóðsbók nr. 9010	— 493.00	
		kr. 27 876.40
		Kr. 27 876.40

Minningarsjóður Guðjóns Björnssonar og Guðlaugar Jónsdóttur.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins 1. jan. 1964			kr. 142 747.65
2. a. Vextir af Innanríkisláni Sogsvirkjunar	kr.	2 400.00	
b. — í Landsbankanum, viðskiptabók	—	9 838.55	
c. — - — sparisjóðsbók	—	5.46	
d. — - — —	—	6.58	
			— 12 250 59
3. Útdregin Sogsvirkjunarbréf			— 5 000.00
			Kr. 159 998.24

Gjöld:

1. Til jafnaðar tekjulið 3			kr. 5.000.00
2. Eign sjóðsins 1. jan. 1965:			
a. Innanríkislán Sogsvirkjunar 1951	kr.	35 000.00	
b. Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5471	—	119 813.79	
c. - — sparisjóðsbók nr. 9471	—	83.68	
d. - — — nr. 39 189	—	100.77	
			— 154 998.24
			Kr. 159 998.24

Sjóður Marsibilar Illugadóttur.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1964			kr. 34 006.48
Vextir af Innanríkisláni Sogsvirkjunar	kr.	300.00	
— í Landsbankanum, viðskiptabók	—	2 623.62	
— - — sparisjóðsbók	—	8.89	
			— 2 932.51
			Kr. 36 938.99

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1965:			
Innanríkislán Sogsvirkjunar 1951	kr.	5 000.00	
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5463	—	31 802.24	
- — sparisjóðsbók nr. 14 589	—	136.75	
			kr. 36 938.99
			Kr. 36 938.99

Reykjavík, 5. janúar 1965.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið ársreikning þennan og borið hann saman við tilheyrandi fylgiskjöl og ekkert fundið athugavert.

Sigr. Brynjólfsdóttir. *María Sigurðardóttir.*

REIKNINGUR

Bjargráðasjóðs Íslands 1964.

Rekstrarreikningur.

Tekjur:

1. Bjargráðasjóðsgjöld ríkissjóðs og sveitarfélaga			kr. 2 042 935.00
2. Vaxtatekjur:			
a. Af óþurrkalánum	kr.	80 934.00	
b. — innstæðum séreignasjóðs	—	583 461.58	
c. — innstæðum sameignarsjóðs	—	163 730.59	
d. — skuldabréfum	—	678 533.31	
e. — hlaupareikningi	—	5 620.16	
			— 1 512 279.64
3. Húsaleigutekjur			— 93 750.00
4. Lántöku- og stimpilgjöld			— 11 595.00
			Kr. 3 660 559.64

Gjöld:

1. Kostnaðarreikningur			kr. 529 303.15
2. Eftirgefin lán:			
a. 20% eftirgjafir óþl. 1955	kr.	54 440.00	
b. Eftirgefin A-lán	—	2 000.00	
			— 56 440.00
3. Eftirgefnir vextir af óþl. 1955			— 43 477.50
4. Endurgreiddir vextir af óþl. 1955			— 3 840.00
5. Styrkir			— 160 000.00
6. Viðhald fasteignar			— 31 479.26
7. Afskriftarreikningur			— 30 976.71
8. Lífeyrissjóðsreikningur			— 4 174.20
9. Tekjuafgangur			— 2 800 868.82
			Kr. 3 660 559.64

Efnahagsreikningur.

Eignir:

1. Séreignasjóður sveitarfélaga:			
a. Innstæða frá fyrra ári	kr.	7 197 041.62	
b. Viðbót á árinu	—	1 139 929.08	
			kr. 8 336 970.70
2. Sameignarsjóður:			
a. Fasteignarreikningur	kr.	210 371.80	
b. Innbú og lausafé	—	278 790.41	
c. Skuldabréfaeign	—	14 012 529.71	
d. Bankainnstæður	—	2 861 269.25	
e. Hlaupareikningur	—	80 242.40	
f. Sjóðsreikningur	—	33 017.49	
g. Ógreiddir vextir í árslok	—	242 111.80	
h. Sjóðsmismunur frá 1961	—	3 046.00	
			— 17 721 378.86
			Kr. 26 058 349.56

Skuldir:

1.	Skuldabréf ríkissjóðs	kr.	500 000.00
2.	Geymslufjárreikningur	—	6 333.34
3.	Lán vegna húseignarinnar Laugavegur 105 hf.	—	13 518.01
4.	Höfuðstólsreikningur 1. jan. 1964	—	22 737 629.39
5.	Rekstrarhagnaður	—	2 800 868.82
		Kr.	26 058 349.56

Reykjavík, í janúar 1965.

Nr. 21. 6. febrúar 1965.

REGLUGERÐ

um viðauka við reglugerð frá 9. desember 1964, um breytingu á regulgerð nr. 1 13. janúar 1961, um ferskfiskeftirlit.

Aftan við 1. gr. reglugerðarinnar komi tvær nýjar málsgreinar svohljóðandi:

Á vetrarvertíð 1965 er ekki skylt að slægja um borð í fiskiskipum fisk, veiddan í nót, hafi veiðiför tekið skemmri tíma en 24 klst. og fiskkaupandi getur að dómi ferskfiskeftirlitsins komið fiskinum óskemmdum í geymslu.

Hafi fiskur, sem veiddur er í nót, eigi verið slægður, sbr. 1. mgr., ber engu að síður að ísa hann nægilega og ganga vel frá honum í lest.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 5. gr. laga nr. 42 9. júní 1960, um ferskfiskeftirlit, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 6. febrúar 1965.

Emil Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 22. 9. febrúar 1965.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Kelduneshreppi, Norður-Þingeyjarsýslu.

Fasteignaskatt í Kelduneshreppi skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um fasteignaskatt í Kelduneshreppi, Norður-Þingeyjarsýslu, nr. 108 16. ágúst 1962.

Félagsmálaráðuneytið, 9. febrúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

SAMÞYKKT

um bann við veiði göngusilungs við Vesturós Héraðsvatna.

1. gr.

Bönnuð er netjaveiði göngusilungs í sjó fyrir Vesturósi Héraðsvatna á tímabilinu frá 1. júní til 31. ágúst á svæði, er afmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin í beinu framhaldi rétt norður af landamerkjum Sjávarborgar og Sauðárkróksbæjar á Borgarsandi, 700 metra í sjó fram út frá stórstraumsfjöruborði, og frá norðurenda þeirrar línu í Hegranes 700 metrum norðan við Héraðsvatnaós, miðað við stórstraumsfjöruborð. Bann þetta tekur til hvers konar netja og veiðivéla, sem göngusilungur getur veiðst í.

2. gr.

Ráðherra veitir undanþágu til eins árs í senn frá veiðibanni því, sem sett er samkvæmt 1. gr., til dráttar fyrir síld og loðnu til beitu samkvæmt reglum, er hann setur þar um, enda liggi fyrir skrifleg umsókn um slíka undanþágu.

3. gr.

Samþykkt þessi, sem er gerð af sýslunefnd Skagafjarðarsýslu samkvæmt heimild í lögum nr. 53/1957, um lax- og silungsveiði, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Landbúnaðarráðuneytið, 8. febrúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

10. febrúar 1965. Nr. 24.

SAMÞYKKT

um forkaupsrétt Siglufjarðar á lóðum og fasteignum, sem að sjó liggja í Siglufirði.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 23. júní 1932, um forkaupsrétt kaupstaða og kauptúna á hafnarmannvirkjum og fleiru, samþykkti bæjarráð eftirfarandi:

Siglufjarðarkaupstað er áskilinn forkaupsréttur á öllum útgerðarstöðvum með lóðarréttindum, frá og með Hvanneyrarbakka að norðan og suður að lóðum Hafnarsjóðs Siglufjarðar í Innri-höfn, en það er eftirtaldar útgerðarstöðvar og lóðarréttindi:

Hvanneyrarbakki, eign Vigfúsar Friðjónssonar.
Hvanneyrarkrókur III, eign Skeljungs hf.
Ránargata 2, Kambsreitur, eign Olíuverzlunar Íslands hf.
Lóðir, bryggjur og mannvirki Síldarverksmiðja ríkisins, austan Vetrarbrautar.
Hraðfrystihús og lóðarréttindi hf. Hrímnir (Þormóðsreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi Samv.fél. Jarlinn (Þormóðsreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi dætra Óskars Halldórssonar (Ásgeirsreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi O. Henriksen (Hinriksreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi Sigf. Baldvinssonar (Búðarreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi Ólafs Ragnars (Ragnarsreitur).

Síldarstöð og lóðarréttindi hf. Hafliði (Hafliðareitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi d.b. Halldórs Jónassonar (Halldórsreitur).
Hús og lóðarréttindi Edwins Jakobsen (Hafliði Helgason v/Gránugötu).
Síldarstöð og lóðarréttindi Kaupfélags Siglfirðinga (Kveldúlfsreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi Silfurborg hf. (Hjaltalínsreitur).
Hraðfrystihús Sameignarfélagsins Ísafold (Friðleifsreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi sf. Ísafold (Friðleifsreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi Reykjanes hf. (Helgareitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi hf. Sunnu (Ólagata 1, 2 og 3, og 4 að hluta) (Álalækjarreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi Óskarssíld hf. (Ólagötu 1, 2 og 3 að hluta) (Álalækjarreitur).
Síldarstöð og lóðarréttindi hf. Sunnu (Ólagata 4).
Síldarstöð og lóðarréttindi Þórodds Guðmundssonar (Ólagata 5).
Síldarstöð og lóðarréttindi Skafta Stefánssonar (Snorragata 7).
Síldarstöð og lóðarréttindi hf. Njörður (Snorragata 9).
Síldarstöð og lóðarréttindi Síldarsöltun Ísfirðinga (Snorragata 11 og 13).
Síldarstöð og lóðarréttindi Ásgeirs Péturssonar hf., ásamt fiskimjölsverksmiðju og hraðfrystihúsi með lóðarréttindum.

Enn fremur áskilur Siglufjarðarkaupstaður sér forkaupsrétt að allri strandlengjunni austan fjarðarins, frá Álfhól út að Siglunesskriðum 150 m frá fjöruborði til fjalls, miðað við stórstraumsflóð.

Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað og gildir í 5 ár frá og með deginum í dag að telja. Birtist hún hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 10. febrúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 25. 10. febrúar 1965.

AUGLÝSING

um umferð í Sandgerði.

Að fengnum tillögum hreppsnefndar Miðneshrepps hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð í Sandgerði samkvæmt heimild í 65. grein umferðarlaga nr. 26 frá 2. maí 1958.

1. Einstefnuakstur.

Ákveðinn hefur verið einstefnuakstur um Túngötu frá suðri til norðurs frá Suðurgötu að Austurgötu. Ökutæki skal stöðva eða leggja hægra megin á nefndri götu.

2. Aðalbrautir.

Ákveðinn hefur verið aðalbrautarréttur á Heiðarvegi (Keflavíkurvegi) og Strandgötu að hafnargarði.

Athygli skal vakin á því, að vegir sem liggja að aðalbraut eru við vegamót merktir biðskylda eða stöðvunarmerki.

Sýslumaður Gullbringu- og Kjósarsýslu, 10. febrúar 1965.

Björn Sveinbjörnsson, settur.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness, nr. 119 15. júlí 1960.

III. kafli gjaldskrárinnar orðist svo:

TENGIGJÖLD (HEIMTAUGAGJÖLD)

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða tengigjald sem hér segir:

1. Tengigjöld miðuð við flutningsgetu heimtauga.

Gjaldskrárliður nr.	Málstraumur stofnvara í 3 × 220 v kerfi amp.	Málstraumur stofnvara í 3 × 380 v kerfi amp.	Flutningsgeta miðuð við stærð stofnvara	Tengigjald jarðstrengs allt að 15 m eða loftlína allt að 30 m skv. jöfnu 1200 + 120 × kVA kr.
1.1	2 × 60	1 × 60	13	2 760.00
1.2	3 × 60	2 × 60	22	2 840.00
1.3	3 × 100	3 × 60	38	5 760.00
1.4			66	9 120.00
1.5	3 × 200		76	10 320.00
1.6	3 × 350	3 × 200	132	17. 040.00
1.7		3 × 350	231	28 920.00

Fyrir aðrar stærðir stofnvara en hér eru taldar, skal reikna tengigjald eftir sömu jöfnu og að ofan.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, styzta greiðfæra leið að varkassa.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana, þannig: Yj = (240 + 3 × kVA) kr/m.

Yfirlengdargjald loftlína reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 metrana, þannig: Yl = (40 + 2 × kVA) kr/m, að viðbættum 2000 kr. á hvern stólpa í umfram-línu.

2. Tengigjöld miðuð við stærðir spenna.

Gjaldskrárliður nr.	Stærð spennis kVA	Tengigjald skv. jöfnu 1200 + 120 × kVA	Gjaldskrárliður nr.	Stærð spennis kVA	Tengigjald skv. jöfnu 1200 + 120 × kVA
2.1	150	19 200.00	2.3	500	61 200.00
2.2	300	37 200.00	2.4	750	91 200.00

Fyrir aðrar tegundir spenna en hér eru taldar, skal reikna tengigjaldið á sama hátt.

Tengigjald skal reikna eftir þessum gjaldskrárlið, þegar spennistöð er byggð að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi þá leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar. Húsnæðið skal fullnægja að öllu leyti

settum skilyrðum um gerð spennistöðvahúsa. Kostnaður notandans við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina kemur til frádráttar tengigjaldi skv. þessari gjaldskrá, þó aldrei meiri frádráttur en tengigjaldinu nemur.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan Akraneskaupstaðar. Í óskipulögðum hverfum greiðist tengigjald eftir kostnaði, skv. reikningi rafveitunnar.

Tengigjald fellur í gjalddaga, þegar setningu heimtaugar eða byggingu spennistöðvar er lokið.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 12. febrúar 1965.

Gunnar Thoroddsen.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 27. 15. febrúar 1965.

REGLUGERÐ

um breyting á bráðabirgðareglugerð nr. 187 20. ágúst 1964, um greiðslu launaskatts, þegar um er að ræða ákvæðisvinnu og verktakasamninga.

Aftan við 2. mgr. 1. gr. bætist:

Þó skal launaskattur vegna launa sjálfseignarvörubifreiðarstjóra lagður á þá, sem greiða fyrir afnot bifreiðarinnar.

Reglugerðarbreyting þessi er sett samkvæmt lögum nr. 53 30. júní 1964, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 15. febrúar 1965.

Emil Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 28. 5. febrúar 1965.

AUGLÝSING

um laun og yfirvinnugreiðslur ríkisstjórnarinnar.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs og Kjararáð f. h. Bandalags starfsmanna ríkis og bæja gerðu, með vísun til ákv. 7. gr. laga nr. 55/1962, þ. 28. f. m. með sér eftirfarandi samning um breytingar á launum ríkisstarfsmanna:

„1. Laun starfsmanna ríkisins hækka um 6.6% frá 1. október 1964. Þó skal yfirvinnukaup og vaktaálag haldast óbreytt fram til 1. janúar 1965.
2. Frá 1. janúar 1965 lækkar eftirvinnuálag úr 60% í 50%, þ. e. kaup fyrir eftirvinnu verður óbreytt að fjárhæð.
3. Um verðlagsuppbót á laun fer samkvæmt lögum.“

Mánaðarlaun í hverjum launaflokki verða því þessi frá 1. október 1964 að telja:

		Laun eftir				
	Byrjunarlaun	1 ár	3 ár	6 ár	10 ár	15 ár
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1. Launaflokkur ..	5 117.00					
2. Launaflokkur ..	5 330.00					
3. Launaflokkur ..	5 565.00	5 874.00	6 108.00	6 353.00	6 609.00	6 876.00
4. Launaflokkur ..	5 788.00	6 108.00	6 353.00	6 609.00	6 876.00	7 153.00
5. Launaflokkur ..	6 023.00	6 353.00	6 609.00	6 876.00	7 153.00	7 430.00
6. Launaflokkur ..	6 268.00	6 609.00	6 876.00	7 153.00	7 430.00	7 729.00
7. Launaflokkur ..	6 513.00	6 876.00	7 153.00	7 430.00	7 729.00	8 038.00
8. Launaflokkur ..	6 780.00	7 046.00	7 323.00	7 622.00	7 920.00	8 240.00
9. Launaflokkur ..	7 046.00	7 323.00	7 622.00	7 920.00	8 240.00	8 571.00
10. Launaflokkur ..	7 323.00	7 622.00	7 920.00	8 240.00	8 571.00	8 912.00
11. Launaflokkur ..	7 622.00	7 920.00	8 240.00	8 571.00	8 912.00	9 274.00
12. Launaflokkur ..	7 920.00	8 240.00	8 571.00	8 912.00	9 274.00	9 637.00
13. Launaflokkur ..	8 240.00	8 571.00	8 912.00	9 274.00	9 637.00	10 031.00
14. Launaflokkur ..	8 571.00	8 912.00	9 274.00	9 637.00	10 031.00	10 425.00
15. Launaflokkur ..	8 912.00	9 274.00	9 637.00	10 031.00	10 425.00	10 841.00
16. Launaflokkur ..	9 274.00	9 637.00	10 031.00	10 425.00	10 841.00	11 278.00
17. Launaflokkur ..	9 637.00	10 031.00	10 425.00	10 841.00	11 278.00	11 726.00
18. Launaflokkur ..	10 031.00	10 425.00	10 841.00	11 278.00	11 726.00	12 195.00
19. Launaflokkur ..	10 585.00	11 161.00	11 779.00	12 430.00	13 112.00	
20. Launaflokkur ..	11 161.00	11 779.00	12 430.00	13 112.00	13 837.00	
21. Launaflokkur ..	11 779.00	12 430.00	13 112.00	13 837.00	14 594.00	
22. Launaflokkur ..	13 112.00	13 837.00	14 594.00		15 393.00	
23. Launaflokkur ..	14 594.00		15 393.00		16 246.00	
24. Launaflokkur ..	15 393.00		16 246.00		17 131.00	
25. Launaflokkur ..	16 246.00		17 131.00		18 079.00	
26. Launaflokkur ..	18 079.00				19 071.00	
27. Launaflokkur ..	20 115.00					
28. Launaflokkur ..	21 224.00					

Fjármálaráðuneytið, 5. febrúar 1965.

5. febrúar 1965. Nr. 29.

FYRIRMÆLI

um gerð þorsk- og ýsunóta.

1. gr.

Gerð þorsk- og ýsunóta, sem notaðar eru til veiða innan endimarka landgrunns Íslands, skal vera þannig, að poki nótar, sem er 220 faðmar eða lengri, skal ekki vera stærri en 30 faðmar á teini. Poki styttri nóta skal vera minni hlutfallslega.

2. gr.

Möskvastærð þorsk- og ýsunóta skal minnst vera 110 mm, þegar möskvinn er mældur í votu neti, teygður horna á milli, eftir lengd netsins. Komist flöt mælistika, 110 mm breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott. Poki nótarinnar er ekki háður möskvastærðartakmörkuninni.

3. gr.

Ráðuneytið getur heimilað þeim aðilum, sem þegar eiga smáriðnari þorsk- og ýsunætur en í fyrirmælum þessum greinir, að nota þær nætur í næstu tvö ár eftir útgáfudag reglugerðar þessarar. Þó skal ávallt, er skipt er um nótabálk, setja bálk með 110 mm lágmarksstærð möskva í stað þess, er tekinn er í burtu.

Umsóknir um notkun þessara nóta skulu sendar ráðuneytinu innan eins mánaðar frá birtingu reglugerðar þessarar og skal umsókninni fylgja sönnun á, hvenær nótin var keypt og flutt til landsins.

Fyrirmæli þessi eru sett samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneyti, 5. febrúar 1965.

Emil Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 30. 15. febrúar 1965.

AUGLÝSING

um laun stundakennara.

1. gr.

Laun stundakennara miðast við þá launaflokka, sem kennararnir myndu taka laun samkvæmt, ef þeir væru fastir kennarar, og skulu vera fyrir hverja kennslustund sem hér segir:

I. **Í barnaskólum:**				
Miðað við	12. launaflokk	(kennarar án kennararéttinda)	kr.	67.70
—	— 15. —	.....	—	76.15
—	— 15. —	(söngkennarar með ⅘ kennsluskyldu) .	—	95.20
—	— 16. —	(kennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt, talkennarar, blindrakennarar og kennarar við heimavistarskóla)	—	79.20
—	— 16. —	(söngkennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt)	—	99.05
—	— 17. —	(vanvitaskólakennarar)	—	103.00
II. **Í húsmæðraskólum:**				
Miðað við	13. launaflokk	(kennarar án kennararéttinda)	—	87.15
—	— 16. —	.....	—	98.00
—	— 18. —	(kennarar með B.A.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	—	106.00
—	— 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	—	115.40

III. **Í gagnfræðastigsskólum** (unglingaskólum, miðskólum og gagnfræðaskólum):

Miðað við	16. launaflokk		kr. 98.00
— —	16. —	(söngkennarar með 4/5 kennsluskyldu)	— 122.55
— —	18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 106.00
— —	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 115.40

IV. **Í iðnskólum:**

Miðað við	16. launaflokk		— 98.00
— —	18. launaflokk	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 106.00
— —	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 115.40

V. **Í Hjúkrunarskóla Íslands:**

Miðað við	16. launaflokk		— 98.00
— —	18. —	(kennarar með B.A.-prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 106.00
— —	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 115.40

VI. **Í Handíða- og myndlistarskólanum:**

a) **Listiðnaðardeildir:**
Miðað við 16. launaflokk — 98.00

b) **Kennaradeildir** (vefnaðar- og teiknikennaradeildir):
Miðað við 18. launaflokk — 114.20

VII. **Í Heyrnleysingjaskólanum:**
Miðað við 16. launaflokk — 98.00

VIII. **Í Tónlistarskólanum í Reykjavík (kennaradeild):**
Miðað við 18. launaflokk — 114.20

IX. **Í Vélskólanum í Reykjavík:**

Miðað við	16. launaflokk		— 105.60
— —	18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 114.20
— —	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 124.30

X. **Í Íþróttakennaraskóla Íslands:**

Miðað við 18. launaflokk		kr. 114.20
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 124.30

XI. **Í Húsmæðrakennaraskóla Íslands:**

Miðað við 18. launaflokk		— 114.20
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 124.30

XII. **Í Kennaraskóla Íslands:**

a) **Íþróttakennarar:**

Miðað við 18. launaflokk		— 114.20

b) **Kennarar við handavinnudeild:**

Miðað við 18. launaflokk		— 114.20
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 124.30

c) **Aðrir kennarar:**

Miðað við 20. launaflokk		— 131.15

XIII. **Í menntaskólum:**

a) **Íþróttakennarar:**

Miðað við 18. launaflokk		— 114.20

b) **Aðrir kennarar:**

Miðað við 20. launaflokk		— 131.15

XIV. **Í Stýrimannaskólanum:**

Miðað við 16. launaflokk		— 105.60
— — 18. —	(kennarar með B.A.-próf frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 114.20
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 124.30

XV. **Í Matsveina- og veitingaþjónaskólanum:**

Miðað við 16. launaflokk		— 105.60
— — 18. —	(kennarar með B.A.-próf frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 114.20
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 124.30

XVI. **Í búnaðarskólum:**

Miðað við 16. launaflokk		kr. 105.60
— — 18. —	(kennarar með B.A.-próf frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 114.20
— — 19. —	(kennarar með próf frá búnaðarháskóla eða samsvarandi próf í kennslugreinum sínum)	— 124.30

XVII. **Í Garðyrkjuskóla ríkisins:**

Miðað við 16. launaflokk		— 105.60
— — 18. —	(kennarar með B.A.-próf frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 114.20
Miðað við 19. launaflokk	(kennarar með próf frá búnaðarháskóla eða samsvarandi próf í kennslugreinum sínum)	— 124.30

XVIII. **Í Tækniskóla Íslands:**

Miðað við 20. launaflokk		— 131.15

2. gr.

Í auglýsingu þessari eru framangreind laun stundakennara í barnaskólum miðuð við 40 mínútna kennslustund, en í öllum framhaldsskólum við 45 mínútna kennslustund. En sé hver kennslustund lengri eða skemmri, breytast launin í hlutfalli við það.

3. gr.

Orlofsfé er innifalið í launum þessum.

4. gr.

Stjórnskipaðir prófdómendur njóta sömu launa og stundakennarar skólanna, er þeir starfa við.

5. gr.

Stundakennsla greiðist af rekstrarfé skólanna hvers um sig.

6. gr.

Framangreint stundakennarakaup í auglýsingu þessari greiðist fyrir kennslu, sem fram fer á tímanum frá kl. 8 til kl. 17, þar með talinn matartími. Fyrir kennslu eftir kl. 17, svo og fyrir kennslu eftir kl. 13 á laugardögum, skal kaup stundakennara vera jafnhátt og eftirvinnukaup fastra kennara í viðkomandi launaflokkum, án tillits til lengdar kennslustundar, og vera sem hér segir:

Samkvæmt	12.	launaflokki	kr. 89.17
—	13.	—	— 92.80
—	15.	—	— 100.37
—	16.	—	— 104.32
—	18.	—	— 112.85
—	19.	—	— 124.37
—	20.	—	— 131.20

7. gr.

Eigi skal greiða fyrir eyður, sem verða kunna í starfstíma stundakennara.

8. gr.

Auglýsing þessi er gefin út í samráði við önnur ráðuneyti, sem með skólamál fara, svo og fjármálaráðuneytið, og gilda ákvæði hennar frá 1. október 1964 til 28. febrúar 1965.

Í menntamálaráðuneytinu, 15. febrúar 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Nr 31. 30. janúar 1965.

BÆJANÖFN

Menntamálaráðuneytið hefur samkvæmt lögum nr. 35 18. febrúar 1953 gefið út leyfisbréf fyrir eftirgreindum bæjanöfnum á árinu 1963:

Borgarfjarðarsýsla.

Hellubær, nýbýli í landi Hofstaða, Hálsahreppi.
Mýrar, garðyrkjubýli í landi Kleppjárnsreykja, Reykholtsdalshreppi.
Skálpastaðir II, nýbýli í landi Skálpastaða, Lundarreykjadalshreppi.
Sólvellir, hús á eignarlóð í Krosslandi, Innri-Akraneshreppi.

Hnappadalssýsla.

Hjarðarfell II, nýbýli í landi Hjarðarfells, Miklaholtshreppi.

Mýrasýsla.

Vesturholt, nýbýli í landi Skíðsholta, Hraunhreppi.

Snæfellsnessýsla.

Berg, nýbýli í landi Krossaness í Eyrarsveit.

Strandasýsla.

Guðlaugsvík II, nýbýli í landi Guðlaugsvíkur I, Bæjarhreppi.
Hrófá III, eignarhluti úr skiptu landi jarðarinnar Hrófá I, Hólmavíkurhreppi.

V.-Húnavatnssýsla.

Hjallholt, nýbýli úr landi Ytri-Sauðadalsár, Kirkjuhvammshreppi.
Lindarberg, nýbýli í landi Grafar, Kirkjuhvammshreppi.
Lækjarhvammur, eignarhluti úr landi Grafarkots, Kirkjuhvammshreppi.

A.-Húnavatnssýsla.

Beinakelda I, hálflenda af jörðinni Beinakeldu, Torfalækjarhreppi.
Beinakelda II, hálflenda af jörðinni Beinakeldu, Torfalækjarhreppi.
Leysingjastaðir II, nýbýli í landi Leysingjastaða, Sveinsstaðahreppi.
Norðurhagi, býli úr landi Haga, Sveinsstaðahreppi.

Eyjafjarðarsýsla.

Hríshóll, nýtt nafn á jörðinni Fjósakot í Saurbæjarhreppi.

S.-Þingeyjarsýsla.

Rein, nýbýli í landi Reykjarhóls, Reykjahreppi.

N.-Þingeyjarsýsla.

Vogur II, nýbýli í landi Vogs.

N.-Múlasýsla.

Egilsstaðir I og Egilsstaðir II, eignarhlutar í jörðinni Egilsstaðir, Vopnafjarðarhreppi.

Ketilsstaðir I og *Ketilsstaðir II,* eignarhlutar í landi jarðarinnar Ketilsstaða, Hlíðarhreppi.

S.-Múlasýsla.

Brimnes II, nýbýli í landi Brimness, Fáskrúðsfjarðarhreppi.

Útgarður, nýbýli í landi Egilsstaðakauptúns.

Árnessýsla.

Ásholt, garðyrkjubýli í landi Laugaráss, Biskupstungnahreppi.

Brúarhvammur, garðyrkjubýli í landi Reykja, Ölfushreppi.

Laxárhlíð, nýbýli í landi Grafar, Hrunamannahreppi.

Suðurkot, nýtt nafn á jörðinni Skrúðvangi í Grímsneshreppi.

Vatnsleysa III, nýbýli úr landi Vatnsleysu I, Biskupstungnahreppi.

Í menntamálaráðuneytinu, 30. janúar 1965.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Sigurður J. Briem.

30. janúar 1965. Nr. 32.

BÆJANÖFN

Menntamálaráðuneytið hefur samkvæmt lögum nr. 35. 18. febrúar 1953 gefið út leyfisbréf fyrir eftirgreindum bæjanöfnum á árinu 1964:

Gullbringusýsla.

Tjörn, nýbýli í landi Eyvindarstaða, Bessastaðahreppi.

Kjósarsýsla.

Hraðastaðir III, nýbýli í landi Hraðastaða, Mosfellshreppi.

Borgarfjarðarsýsla.

Berg, garðyrkjubýli í landi Snældubeinsstaða og Kleppjárnsreykja, Reykholtsdalshreppi.

V. Húnavatnssýsla.

Ytrabjarg II, nýbýli í landi Ytrabjargs, Fremri-Torfustaðahreppi.

A.-Húnavatnssýsla.

Steiná III, nýbýli í landi Steinár, Bólstaðarhlíðarhreppi.

Skagafjarðarsýsla.

Breiðsstaðir, nýbýli í landi, er áður tilheyrði jörðinni Breiðsstaða og hluta úr landi Heiðar, Skarðshreppi.

Eyjafjarðarsýsla.

Miðtún, nýbýli í landi Helgastaða, Grímsey.

N.-Þingeyjarsýsla.

Hvammur IV, nýbýli í landi Hvamms, Svalbarðshreppi.

N.-Múlasýsla.

Grænamýri, nýbýli í landi Grófarsels, Hlíðarhreppi.
Hrúthamar, nýbýli í landi Gilja, Jökuldalshreppi.
Refshöfði, nýtt nafn á jörðinni Skeggjastaðir II, Jökuldalshreppi.
Selland, nýbýli í landi Fossvalla, Hlíðarhreppi.
Sólbrekka, nýbýli í landi Skeggjastaða I, Fellahreppi.

Rangárvallasýsla.

Háirimi II, nýbýli í landi Háarima, Djúpárhreppi.
Ægissíða I, Ægissíða II og *Ægissíða III,* á býlum í landi Ægissíðu, Djúpárhreppi.

Árnessýsla.

Breiðanes, nýbýli í landi Sandlækjar, Gnúpverjahreppi.
Brúarholt, nýbýli í landi Efribrúar, Grímsneshreppi.
Helgastaðir I, Helgastaðir II og Helgastaðir III, eignarhlutar í landi Helgastaða, Biskupstungnahreppi.
Hlemmiskeið VI, nýbýli í landi Hlemmiskeiðs II og Brúnavallakots, Skeiðahreppi.
Hæll III, nýbýli í landi Hæls, Gnúpverjahreppi.
Lyngás, garðyrkjubýli í landi Laugaráss, Biskupstungnahreppi.
Ósabakki II, nýbýli í landi Ósabakka, Skeiðahreppi.
Öndverðarnes I og *Öndverðarnes II,* eignarhlutar í landi Öndverðarness, Grímsneshreppi.

Í menntamálaráðuneytinu, 30. janúar 1965.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Sigurður J. Briem.

Stjórnartíðindi B, nr. 1—32. Útgáfudagur 14. apríl 1965.

STJÓRNARTÍÐINDI B 2 — 1965

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 194 26. nóvember 1949, um búnaðarmálasjóð.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Greiða skal árlega gjald af þeim söluvörum landbúnaðarins sem hér segir:

a. Mjólk og mjólkurvörur, sem seldar eru frá mjólkurbúum, sérstökum mjólkurútsölum (sem ekki eru útibú eða útsala frá mjólkurbúum), rjómabúum og smjörsamlögum, svo og annarri mjólk, sem verðjöfnunarskyld er samkvæmt lögum nr. 94 frá 5. júní 1947, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarafurðum o. fl.
b. Kindakjöti, sem selt er frá sláturhúsum og öðrum viðurkenndum slátrunarstöðum, hvort sem það er selt á innlendum eða erlendum markaði, svo og slátri og kindainnyflum hvers konar.
c. Hrossa- og nautgripakjöti svo og húðum, sem selt er verzlunum af einstaklingum, sláturhúsum eða öðrum viðurkenndum slátrunarstöðum, samkvæmt lögum nr. 5 frá 22. febrúar 1949.
d. Grænmeti og gróðurhúsaframleiðslu hvers konar, sem seld er í verzlunum eða sölumiðstöðvum.
e. Garðávöxtum, er framleiðandi hefur selt eða lagt inn í verzlun eða til sölumiðstöðvar.
f. Eggjum, sem seld hafa verið verzlun eða sölumiðstöðvum, svo og fuglakjöti.
g. Líffé, sem selt er vegna fjárskipta, svo og sölu lifandi hrossa og nautgripa, er verzlanir eða sölumiðstöðvar verzla með.
h. Gærum og ull, sem tekið er á móti í verzlanir eða verksmiðjur.
i. Grávöru hvers konar, sem framleiðendur selja verzlunum eða verksmiðjum.
j. Svínakjöti, sem selt er verzlunum af einstaklingum eða sláturhúsum og öðrum viðurkenndum slátrunarstöðvum.
k. Æðardún, sem seldur er verzlunum hvort sem hann er seldur innanlands, eða fluttur úr landi.
l. Laxi, sem seldur er verzlunum eða sölumiðstöðvum.
m. Hótel og aðrir opinberir veitingastaðir, sem taka á móti gjaldskyldum vörum beint frá framleiðendum, skulu standa skil á gjaldinu eins og um verzlanir væri að ræða.

Reglugerðarbreyting þessi er gerð skv. lögum nr. 38 15. febrúar 1945, um stofnun búnaðarmálasjóðs, sbr. lög nr. 34 1948, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. febrúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

B 9

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Stöðvarhrepps.

1. gr.

Hreppsnefnd Stöðvarhrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á því svæði, er hún nær yfir.

2. gr.

Vatnsveitunefnd, sem kosin er af hreppsnefnd til fjögurra ára í senn, annast öll framkvæmdastörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, fjárreiður hennar og umsjón eigna, í samráði við oddvita og hreppsnefnd. Í vatnsveitunefnd skulu vera þrír menn og aðrir þrír til vara. Vatnsveitunefnd skiptir sjálf með sér verkum.

3. gr.

Vatnsveitan lætur leggja aðalvatnsæðar um þorpið svo víða, sem fært þykir, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim í fyrirhuguðu vegarstæði, götu eða opnu svæði, er lóðir þeirra liggja að. Frá aðalæðum skulu húseigendur leggja vatnsæðar í hús sín á sinn kostnað.

4. gr.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveitu Stöðvarhrepps, skal senda vatnsveitunefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um, hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota.

5. gr.

Skylt er húseiganda eða lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum vel við, og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í þeim. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna, nema með samþykki vatnsveitunefndar, og með þeim útbúnaði, sem hún telur tryggan.

6. gr.

Vatnsveitunefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið, þegar þarf vegna hreinsunar á vatnsgeymum eða viðgerðar á vatnsæðum. Slíka lokun skal tilkynna fyrirfram, ef tök eru á. Fullan vatnsskatt ber að greiða, þótt slík lokun fari fram.

7. gr.

Vatnsveitunefnd er heimilt að loka fyrir vatn hjá þeim, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, vanrækja að gera við bilanir á leiðslum sínum og hafa vatnsæðar þannig, að óþrif hljótist af, eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

8. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, er ekki næst samkomulag.

9. gr.

Vatnssala til skipa fer fram á bryggju hafnarsjóðs og fleiri bryggjum, ef þurfa þykir, og er bryggjueigendum skylt að leyfa afhendingu vatns til skipa á bryggjum sínum og lagningu vatnsæða og uppsetningar mælitækja í húsum og á bryggjum í þessu skyni samkvæmt 8. gr.

10. gr.

Hver sá, sem tekur vatn úr vatnsveitunni án heimildar, eða á annan hátt en ráð er fyrir gert, í þeim tilgangi að losna við að greiða gjald fyrir, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum, auk þess sem honum er skylt að greiða fyrir vatnið samkvæmt mati vatnsveitunefndar.

11. gr.

Hver sá, sem skemmir eða saurgar vatnsæðar vatnsveitunnar, brunna hennar eða önnur mannvirki, skal greiða fullar bætur fyrir samkvæmt mati tveggja dómkvaddra manna, og sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við.

12. gr.

Vatnsveitunefnd eða trúnaðarmönnum hennar er heimilt að fara í hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar og aðgerða. Ef útbúnaði er að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi tafarlaust bæta úr því, ella er vatnsveitunefnd heimilt að gera það á hans kostnað.

13. gr.

Af öllum húsum Stöðvarhrepps, sem virt eru til fasteignamats og vatni er veitt í, eða úr næst til vatnsæða í götu, vegi eða opnu svæði, er lóð þeirra telst til, skal greiða vatnsskatt.

Skatturinn skal lagður á eftir lögskipaðri fasteignamatsvirðingu húsanna. Skatt skal einnig greiða eftir virðingarverði fastra véla, sem í húsinu eru, ef þær eru vátryggðar ásamt því, og nota vatn úr vatnsveitu hreppsins.

Nú er hús, sem greiða ber af vatnsskatt, ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitunefnd skattinn.

14. gr.

Hver sá, sem fær tengt við vatnsveitu Stöðvarhrepps, skal greiða tengigjald kr. 1000.00 og 2% af fasteignamati húsa og tilheyrandi lóða. Af öllum íbúðarhúsum í Stöðvarhreppi sem vatn nota, skal greiða vatnsskatt kr. 800.00 á ári og 1.5% af fasteignamati húsa og tilheyrandi lóða. Auk þess skal greiða kr. 800.00 á ári fyrir hverja íbúð, sem búið er í umfram eina í hverju húsi.

15. gr.

Af húsum, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa vegna atvinnu, sem í þeim er rekin og útheimtir mikið vatn, svo sem verksmiðjur, baðhús, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki o. fl., skal greiða í vatnsskatt 3% — þrjá af hundraði — af fasteignamatsverði.

16. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða vatnsskatt sem hér segir:

1.	Af hverri tunnu saltaðrar síldar	kr.	1.00
2.	Af hverri tunnu flakaðrar síldar	—	1.00
3.	Af hverri smálest innvegins nýs fiskjar	—	2.50
4.	Fyrir vatn til fiskþvottar, af hverju skippundi	—	0.50
5.	Fyrir hverja frysta síldartunnu	—	1.00
6.	Fyrir hvern kjötskrokk	—	0.40
7.	Fyrir vatn í steypu, af hverri sementstunnu	—	1.00
8.	Fyrir hverja bifreið, skrásetta í Stöðvarhreppi, ársgj.	—	100.00
9.	Fyrir hvern krana utanhúss, ársgj.	—	30.00
10.	Fyrir hvern stórgrip sem stendur inni, ársgj.	—	30.00
11.	Fyrir hverja 100 lítra lifrar tekna til bræðslu	—	1.00

17. gr.

Komi til vatnsnotkunar umfram það, sem um getur í 14., 15. og 16. gr., hefur vatnsveitunefnd heimild til að ákveða vatnsskattinn. Heimilt er að selja vatn eftir mæli, er vatnsveitan leggur til, en notendur greiða fyrir hæfilega leigu eftir ákvörðun vatnsveitunefndar. Sé vatn selt eftir mæli, skal greiða kr. 1.20 fyrir smálest af fyrstu 1000 smálestunum og kr. 0.70 fyrir smálest af því, sem fram yfir er. Fyrirtæki, svo sem sláturhús og þvottastöðvar bifreiða, greiði vatnsskatt, sem stjórn vatnsveitunnar ákveður fyrir eitt ár í senn. Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi, útgerðarmaður eða útflytjandi ber ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslu vatnsskatts af síld og öðrum fiski. Eigandi framleiðslustöðvar ber ábyrgð á, að vatnsskattur sé greiddur af vatnsskattsskyldri framleiðslu eða verkun á stöð hans.

18. gr.

Fyrir vatn til skipa greiðist kr. 15.00 fyrir smálest, en minnsta gjald skal þó þó vera kr. 30.00 fyrir fiskiskip og kr. 50.00 fyrir önnur skip. Þá er hreppsnefnd heimilt að ákveða að hafskipabryggja Stöðvarhrepps greiði vatnsveitunni ákveðna upphæð á ári í vatnsskatt eftir ákvörðun hreppsnefndar, enda hafi bryggja þá allar tekjur af vatnssölu þeirri, er fram fer á bryggjunni, að undanskyldum framleiðslugjöldum sjávarafurða, sem um ræðir í 16. gr.

19. gr.

Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki, að viðlögðum sektum, fara úr höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur. Vatnsskatt má innheimta með lögtaki á kostnað notanda.

20. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts húsa er 30. júní ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskattur samkvæmt 16. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings. Vatnsskattur samkvæmt 17. gr. fellur í gjalddaga mánaðarlega eftir á eða þegar verksmiðjurekstur hættir ár hvert.

21. gr.

Heimilt er hreppsnefnd fyrir eitt ár í senn að hækka eða lækka vatnsskattinn um allt að 50%.

22. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 1000.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með mál út af brotum gegn reglugerðinni skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Stöðvarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 17. febrúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Búðardals.

1. gr.

Vatnsveita Búðardals er sjálfstætt fyrirtæki, sem Laxárdalshreppur er eigandi að og rekur í þeim tilgangi að fullnægja vatnsþörf heimila og fyrirtækja í Búðardal.

2. gr.

Hreppsnefnd Laxárdalshrepps hefur á hendi yfirstjórn vatnsveitunnar og einkarétt til sölu vatns á veitusvæðinu.

3. gr.

Vatnsveitunefnd, kosin af hreppsnefnd til 4 ára í senn, skipuð 3 aðalmönnum og jafnmörgum til vara, búsettum í Búðardal, annast öll framkvæmdastörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, fjárreiður hennar og umsjón eigna í samráði við oddvita og hreppsnefnd, sem ákveður þóknun vatnsveitunefndar. — Nefndin skiptir sjálf með sér verkum.

Að einróma tillögu vatnsveitunefndar getur hreppsnefnd ákveðið að ráða sérstakan umsjónarmann til að annast framangreind störf í þágu veitunnar, ásamt öðrum, sem honum kunna að verða falin.

4. gr.

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveituna, sæki um það skriflega til vatnsveitunefndar eða oddvita.

5. gr.

Enginn má án leyfis leggja vatnsæðar frá aðalvatnsæðum veitunnar.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu heimæðar í hús sitt frá aðalæð og annast viðhald þeirra.

Skylt er hverjum húseiganda að láta tafarlaust gera við vatnsæðar sínar, ef leki kemur að þeim eða útbúnaði er ábótavant.

Enginn má eyða vatni að óþörfu, né setja aflvélar í samband við vatnsveitukerfið án leyfis. Óheimilt er að taka vatn úr brunahönum veitunnar.

6. gr.

Skylt er þeim, sem nota vill vatn frá vatnsveitunni, að fara eftir fyrirmælum ráðamanna veitunnar um efni, lagningu og viðhald vatnsæða sinna, og annað það, sem lýtur að vatnslögnum í og við hús þeirra.

Heimilt er umsjónarmanni vatnsveitunnar að fara um hús og lóðir vatnsnotenda til að athuga vatnslagnir og gera þær ráðstafanir í þágu veitunnar, sem hann telur nauðsynlegar. Loka má fyrir vatn meðan hreinsun eða viðgerð fer fram á geymum eða æðum veitunnar, enda skal slíkt tilkynnt fyrir fram, ef þess er kostur.

7. gr.

Heimilt er að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt eða stofngjald á réttum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðar eru lokaðar.

8. gr.

Skylt er hverjum manni að láta af hendi land og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmarkanir á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

9. gr.

Hver sá, sem veldur skaða eða skemmdum á vatni eða veitukerfi, greiðir fullar fébætur, auk sekta, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

10. gr.

Af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem sérmetnar eru til fasteignamats og vatni er veitt í eða úr næst til vatnsæða, skal greiða vatnsskatt, sem nemur 2% — tveim af hundraði — af fasteignamatsverði árlega. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 200.00 af hverri húseign. Séu fleiri en ein íbúð í sama húsi, greiðist árlega kr. 200.00 af hverri íbúð, sem fram yfir er.

11. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða sem hér segir:

Fyrir vatn í steypu, af hverri notaðri sementstunnu	kr.	0.50
Fyrir gripi, þar sem vatn er leitt í hús:		
a. Fyrir hvern nautgrip, sem inni er að vetri	—	30.00
b. Fyrir hvert hross, sem inni er að vetri	—	20.00
c. Fyrir hverja sauðkind, sem inni er að vetri	—	1.00
Fyrir hverja sauðkind, sem slátrað er í sláturhúsi	—	0.60
Fyrir hvern stórgrip, sem slátrað er í sláturhúsi	—	8.00

Heimilt er að leggja vatnsskatt á hverja skrásetta bifreið í Búðardal, ef aðstaða er til þvottar.

Fyrir önnur vatnsnot, svo sem til veitingareksturs, mjólkurvinnslu, þvottastöðva bifreiða, skipa eða hvers annars, skal greiða eftir samkomulagi við yfirstjórn vatnsveitunnar.

12. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að breyta vatnsgjöldum samkvæmt reglugerð þessari um allt að 50% til hækkunar eða lækkunar, bæði í heild og einstökum liðum, fyrir eitt ár í senn.

13. gr.

Heimilt er að krefja hvern þann aðila, sem leyfi fær til að leggja heimæð frá aðalveitu, um allt að kr. 1000.00 í stofngjald. Eindagi stofngjalds er sá dagur, þegar tenging er framkvæmd.

14. gr.

Hreppsnefnd getur krafizt þess, að tillögu vatnsveitunefndar, að fyrirtæki og aðrir vatnsnotendur greiði vatnsskatt eftir mæli. Ber þá hverjum vatnsnotanda að greiða andvirði vatnsmælis, uppsetningu og viðhald, svo og vatnsskattinn sjálfan, eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar.

15. gr.

Gjalddagi vatnsskatts skal vera 1. marz ár hvert og greiðist skatturinn í einu lagi fyrir liðið ár. Greiðist vatnsskattur ekki á réttum gjalddaga, falla á hann dráttarvextir.

Vatnsskattinn má einnig taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði eða aðfararveði.

Vatnsveitunefnd eða annar aðili í umboði hreppsnefndar hefur á hendi reikningshald og innheimtu fyrir veituna.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið, og skulu reikningar hennar endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsins árlega.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 1000.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skulu sæta meðferð opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af vatnsveitunefnd Búðardals í samráði við hreppsnefnd Laxárdalshrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 frá 21. júní 1923, sbr. lög nr. 93 frá 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. ..

Félagsmálaráðuneytið, 22. febrúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

22. febrúar 1965. Nr. 36.

SAMÞYKKT

fyrir Vatnsveitufélagið Lindin í Leirár- og Melahreppi, Borgarfjarðarsýslu.

1. gr.

Félagið heitir Vatnsveitufélagið Lindin. Heimili þess og varnarþing er í Leirár- og Melahreppi, Borgarfjarðarsýslu.

2. gr.

Tilgangur félagsins er að sjá býlum á félagssvæðinu fyrir vatni.

3. gr.

Stofnendur félagsins eru fjórir. Einn ábúandi frá jörðunum Steinsholti og Melkoti og tveir frá Hávarðsstöðum.

Hver stofnandi greiðir stofngjald, fimm þúsund krónur, og telst hann ekki fullgildur félagsmaður fyrr en það gjald er greitt. Allt vatn til daglegra nota í íbúðarhús og útihús á hverri jörð teljast undir sama stofngjald. Félagsskylda skv. 1. málsgrein þessarar greinar er því skilyrði háð, að ábúanda séu látin í té afnot af vatni því, er félagið hefur til umráða.

4. gr.

Ábúendur væntanlegra nýrra býla á félagssvæðinu má taka í félagið með samþykkt lögmæts aðalfundar.

Nýr félagsmaður greiðir sama stofngjald og eldri félagar og öll gjöld, sem á félaginu hvíla, til jafns við aðra félagsmenn frá því er hann gekk í félagið. Sjálfur skal hann kosta allar framkvæmdir, sem gera verður sérstaklega hans vegna til þess að hann geti notað mannvirki félagsins.

5. gr.

Stofnkostnaður af upphaflegri aðalleiðslu vatnsveitunnar, skal að jöfnum hlutum greiða fyrir hvert býli á félagssvæðinu. Skal hann greiddur af stofngjöldum félagsmanna, svo sem þau hrökkva til og styrk, sem veittur kann að verða til vatnsveitunnar.

Vatnsskatt skal innheimta árlega af hverju býli á félagssvæðinu, sem vatns nýtur úr vatnsveitunni. Félagsstjórnin ákveður hæð hans þannig fyrir hvert reikningsár, að nægi til greiðslu vaxta og afborgana stofnkostnaðar aðalleiðslu vatnsveitunnar og til viðhalds.

Gjöld skv. 2. málsgr. þessarar greinar, má taka lögtaki, ásamt áföllnum innheimtukostnaði, ef ekki er staðið í skilum með greiðslu gjalda til félagsins. Eignir félagsins standa til fullnægingar skuldbindingum þess.

Enginn félagsmaður ber ábyrgð á skuldbindingum félagsins, umfram gjöld þau, er honum er gert að greiða til félagsins, samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar.

6. gr.

Félagsstjórn er skylt að boða til félagsfundar, ef þrír félagar eða tveir stjórnarnefndarmenn krefjast þess, enda greini þeir tilefni kröfunnar.

7. gr.

Félagsfundur er lögmætur, ef helmingur félagsmanna sækir hann, enda hafi verið löglega til hans boðað. Fundur er löglega boðaður, ef hverjum félagsmanni er tilkynnt fundarboð bréflega eða persónulega með fimm daga fyrirvara. Á félagsfundum hafa allir félagsmenn jafnan rétt og ræður afl atkvæða úrslitum.

8. gr.

Aðalfundur félagsins skal haldinn eigi síðar en 1. apríl ár hvert. Boðað verði til hans með viku fyrirvara, bréflega eða persónulega. Aðalfundur er lögmætur, er ¾ félagsmanna mæta. Verði hann ekki lögmætur, er boðað er til hans í fyrsta sinn, skal boða hann aftur, og er hann þá lögmætur, hver sem fundarsókn er.

Á aðalfundi skulu teknar ákvarðanir um starfsemi félagsins á árinu, lagðir fram reikningar þess og kosnir 3 menn í stjórn og tveir endurskoðendur til eins árs í senn.

Liggi önnur mál fyrir aðalfundi en venjuleg aðalfundarstörf, ber að geta þess í fundarboði.

9. gr.

Stjórn félagsins skiptir með sér verkum. Störf stjórnar og endurskoðenda skulu vera ólaunuð. Formaður kveður stjórnina saman til fundar og boðar félagsfundi og aðalfundi. Stjórnarfundir eru því aðeins lögmætir að allir stjórnarmenn séu mættir.

Færa skal gerðabók stjórnarfunda og ritari lesa fundargerð í lok hvers fundar. Hann undirritar hana ásamt formanni, þegar hún hefur verið samþykkt af fundarmönnum.

10. gr.

Stjórn félagsins hefur umsjón með vatnsveitunni, annast reikningshald hennar og innheimtu á gjöldum félagsins. Hún sér um viðhald og viðgerðir á vatnsbólum og aðalleiðslu.

Viðhald heimæða og umbúnað í húsum annast félagsmenn hver hjá sér.

11. gr.

Samþykkt þessari má ekki breyta nema á aðalfundi, enda hafi breytinganna verið getið í fundarboði og séu að minnsta kosti ¾ félagsmanna samþykkir þeim.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af vatnsveitufélaginu Lindin í Leirár- og Melahreppi, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 22. febrúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

23. febrúar 1965. Nr. 37.

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykktum nr. 80 10. apríl 1943, fyrir Sparisjóð Arnarneshrepps.

1. gr.

2. gr. samþykktanna orðist svo:

Trygging fyrir innstæðufé og öðrum kröfum á sjóðinn er varasjóður sparisjóðsins og aðrar eigur hans. Þá ábyrgist Arnarneshreppur skuldbindingar sparisjóðsins, allt að kr. 500 000.00, næst á eftir nefndum tryggingum.

2. gr.

7. gr. samþykktanna orðist svo:

Sparisjóðurinn tekur á móti innlánsfé og ávaxtar það. Hámark innlánsfjárhæðar er háð úrskurðarvaldi stjórnar sparisjóðsins. Vextir greiðast frá innleggsdegi og færast í viðskiptabækur um hver áramót.

Nýir innleggjendur fá löggilta viðskiptabók með númeri og nafni, þegar þeir byrja viðskipti. Þegar viðskiptum er lokið eða bók fullnotuð, ógildir stjórn sparisjóðsins hana. Heimilt er stjórninni að afhenda viðskiptamanni ógilta bók til eignar, enda liggi fyrir ósk viðskiptamannsins um það.

Sparisjóðurinn áskilur sér rétt til að neita að taka á móti innstæðufé, svo og að segja því upp til útborgunar, en það skal jafnan gert með ábyrgðarbréfi eða á annan tryggilegan hátt. Hefur stjórn sparisjóðsins um þetta úrskurðarvald.

Innstæðufé á sparisjóðsbókum skal greiða þá er viðskiptabók er framvísað, og er það ekki á ábyrgð sparisjóðsins, þó handhafi bókarinnar hafi ekki haft leyfi eiganda hennar, sbr. þó síðustu málsgrein 10. gr. laga nr. 69 1941.

Sparisjóðurinn er þó ekki skyldur að greiða hærri upphæð í einu en 5000 krónur, nema henni sé sagt upp með tveggja mánaða fyrirvara.

Framanritaðar breytingar, sem voru samþykktar samhljóða á fulltrúaráðsfundi Sparisjóðs Arnarneshrepps 4. maí 1964, staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 23. febrúar 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Yngvi Ólafsson.

Nr. 38. 26. febrúar 1965.

GJALDSKRÁ

Fiskræktarfélagsins Hvítá í Borgarfirði.

Gjöld skiptast milli eftirtaldra jarða og aðila sem hér segir:

1.	Einarsnes	9 ein.	33.	Móhylur	1 ein.
2.	Bóndhóll	118 —	34.	Veiðifélag Þverár	490 —
3.	Holt, Brennist., Lækjark.	42 —	35.	Veiðifélag Reykjadalsár	26 —
4.	Ölvaldsstaðir	187 —	36.	Veiðifélag Flóku	28 —
5.	Hvanneyri	152 —	37.	Svarthöfði	70 —
6.	Ferjubakki II	54 —	38.	Brenna	40 —
7.	Ferjubakki III	50 —	39.	Straumar	60 —
8.	Ferjukot og Ferjubakki I	366 —	40.	Stafholtsey	1 —
9.	Hvítárvellir I	168 —	41.	Neðranes	1 —
10.	Hvítárvellir II	159 —	42.	Fossatún	5 —
11.	Þingnes	125 —	43.	Hestur	45 —
12.	Hofsstaðir	37 —	44.	Múlakot	12 —
13.	Hvítárbakki	15 —	45.	Mávahlíð	2 —
14.	Stafholt (Hvítá)	60 —	46.	Skálpastaðir	10 —
15.	Melkot	30 —	47.	Gröf I	1 —
16.	Flóðatangi	30 —	48.	Kistufell	2 —
17.	Stafholt, Melkot, Flóðatangi (Norðurá)	50 —	49.	Arnþórsholt	2 —
18.	Svarfhóll	59 —	50.	Gröf II	9 —
19.	Veiðifélag Norðurár	330 —	51.	Kross	1 —
20.	Munaðarnes	15 —	52.	Skarð	6 —
21.	Haugar	20 —	53.	Lundur	6 —
22.	Hlöðutún	6 —	54.	Lundarhólmi	10 —
23.	Arnarholt	12 —	55.	Snartarstaðir	1 —
24.	Sólheimatunga	19 —	56.	Gullberastaðir	12 —
25.	Svignaskarð	10 —	57.	Oddsstaðir I	1 —
26.	Fróðhús	5 —	58.	Oddsstaðir II	1 —
27.	Gljúfurá	4 —	59.	Hóll	2 —
28.	Litlu-Skógar	3 —	60.	Brautartunga	2 —
29.	Stóru-Skógar	2 —	61.	Tungufell	1 —
30.	Tandrasel	3 —	62.	Brenna	2 —
31.	Sauðhússkógur	1 —	63.	Iðunnarstaðir	2 —
32.	Grísatunga	1 —	64.	England	4 —
			65.	Reykir	4 —

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá Fiskræktarfélagsins Hvítá í Borgarfirði, nr. 173 22. desember 1956.

Landbúnaðarráðuneytið, 26. febrúar 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

24. marz 1965. Nr. 39.

BYGGINGARSAMÞYKKT

Reykjavíkur.

I. KAFLI

Gildistaka byggingarsamþykktar.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Reykjavíkur. Þó er byggingarnefnd heimilt með sérstöku samþykki borgarstjórnar að gera vægari kröfur um frágang bygginga á tilteknum svæðum, og skal þá sérstaklega fram tekið frá hvaða ákvæðum víkja megi.

Byggingarnefnd getur gert auknar kröfur um styrkleika húsa eða frekari ráðstafanir til öryggis almenningi en samþykkt þessi gerir ráð fyrir eftir því sem ákveðið kann að verða, skv. lögum um almannavarnir og reglugerð, er sett verður samkvæmt þeim.

Samþykktin tekur til allra nýrra húsbygginga og annarra mannvirkja, sem áhrif hafa á útlit borgarinnar og ekki eru fullgerð, þegar hún öðlast gildi, þó svo, að ekki verður krafizt niðurrifs á því, sem verið er að gera með heimild í fyrri byggingarsamþykkt. Ef byggingarnefnd telur nauðsynlegt, getur hún þó krafizt þess, að gerð eða frágangi húss eða annars mannvirkis, sem byggingarleyfi er fyrir, verði breytt til samræmis við ákvæði samþykktar þessarar, ef unnt er að gera slíkar breytingar án verulegs kostnaðar.

II. KAFLI

Stjórn byggingarmála.

2. gr.

Byggingarnefnd Reykjavíkur skipa sjö menn: Borgarstjóri, borgarverkfræðingur, húsameistari borgarinnar, skipulagsstjóri ríkisins og þrír menn, kosnir hlutfallskosningu í borgarstjórn árlega, samtímis öðrum föstum nefndum. Borgarstjóri er formaður nefndarinnar. Byggingarfulltrúi, slökkviliðsstjóri, skipulagsstjóri borgarinnar og aðrir sérfræðingar, sem borgarstjórnin ákveður, eiga sæti á fundum byggingarnefndar og hafa þar tillögurétt.

Nú er einhver forfallaður, sem samkvæmt stöðu sinni skipar byggingarnefnd eða á sæti á fundum hennar, og kemur þá í hans stað sá, sem í forföllum gegnir starfi hans, nema borgarstjóri geri aðra skipan á, að því er varðar embættismenn og sérfræðinga borgarinnar. Í stað hinna kjörnu nefndarmanna koma varamenn, sem borgarstjóri kýs samtímis aðalmönnum og á sama hátt.

3. gr.

Byggingarnefnd fer með byggingarmálefni borgarinnar undir yfirstjórn borgarstjórnar og ráðherra. Byggingarnefnd er ályktunarfær, ef á fundi eru formaður og þrír nefndarmenn aðrir. Afl atkvæða ræður úrslitum, og telst mál samþykkt, ef það fær meiri hluta greiddra atkvæða, enda taki meiri hluti mættra nefndarmanna þátt í atkvæðagreiðslu. Skylt er þeim, sem ekki taka þátt í atkvæðagreiðslu að gera grein fyrir afstöðu sinni, ef óskað er. Ef atkvæðin eru jöfn, ræður atkvæði formanns.

Ályktanir byggingarnefndar skal bera undir borgarstjórn til samþykktar eða synjunar. Ef borgarstjórn samþykkir ályktun byggingarnefndar, öðlast hún gildi. Þó er lóðareiganda eða lóðarleigjanda heimilt, ef honum þykir rétti sínum hallað með ályktuninni, að skjóta henni til fullnaðarúrskurðar ráðherra innan 3 mánaða frá því, að honum varð um hana kunnugt. Nú greinir byggingarnefnd og borgarstjórn á um afgreiðslu máls, og sker þá ráðherra úr.

Nú hefur umsókn verið synjað í byggingarnefnd, og á umsækjandi þá rétt á að fá, ef óskað verður, skriflega greinargerð um ástæður til þeirrar afgreiðslu.

Borgarstjórn getur falið borgarráði um tiltekinn tíma í senn að afgreiða fundargerðir byggingarnefndar. Engin ályktun borgarráðs um þessi efni er þó lögmæt, nema samþykkt sé ágreiningslaust. Ef ágreiningur verður um afgreiðslu máls í borgarráði, bíður það afgreiðslu næsta borgarstjórnarfundar.

4. gr.

Byggingarnefnd heldur fundi tvisvar í mánuði hverjum, eða oftar, ef formaður ákveður. Reglulegir fundir skulu að jafnaði haldnir annan og síðasta fimmtudag í hverjum mánuði.

Nefndin skal halda gerðabók, og skulu viðstaddir fundarmenn undirrita gerðabókina í fundarlok.

Heimilt er hverjum nefndarmanni, sem ekki er samþykkur ályktun meiri hlutans, að láta bóka sérálit sitt. Sama rétt eiga og aðrir þeir, sem samkvæmt stöðu sinni sitja fundi nefndarinnar.

Ef byggingarnefnd fjallar um mál, sem varðar persónulega hagsmuni einhvers, sem er í nefndinni eða situr fundi hennar, hann hefur t. d. gert uppdrátt eða sent umsókn, sem fundurinn fjallar um, skal hann víkja af fundi meðan málið er afgreitt, nema byggingarnefnd ákveði annað.

5. gr.

Byggingarnefnd fer með stjórn byggingarmála Reykjavíkur, sbr. 3. gr. Hún hefur yfirstjórn á því, að byggingarsamþykktinni sé fylgt og byggt sé í samræmi við skipulag.

Nefndin úrskurðar uppdrætti, veitir löggildingar skv. samþykkt þessari, ákveður nöfn gatna, torga og borgarhverfa svo og tölusetningu lóða.

Borgarstjórn getur falið nefndinni sérstaklega stjórn tiltekinna mála varðandi skipulag og byggingarmálefni.

6. gr.

Borgarstjórn skipar byggingarfulltrúa að fengnum tillögum byggingarnefndar, og skal hann vera húsameistari eða byggingarverkfræðingur. Borgarstjórn skipar einnig eftirlitsmenn með byggingum, og starfa þeir í umboði byggingarfulltrúa. Hún skipar annað starfslið, eftir því sem þörf krefur.

Byggingarfulltrúi sér um allt nauðsynlegt skrifstofuhald fyrir byggingarnefndina og annast varðveizlu á skjölum hennar. Hann annast og undirbýr þau mál, sem lögð verða fyrir byggingarnefnd, og hann hefur daglegt eftirlit með því að byggingarsamþykkt sé fylgt, og sér að öðru leyti um framkvæmd á ákvörðunum bygg-

ingarnefndar. Hann sér um tölusetningu lóða og auðkenningu gatna og torga. Borgarstjórn getur falið honum eftirlit skv. öðrum reglugerðum, er settar verða um byggingarmál.

Byggingarnefndin getur sett byggingarfulltrúa sérstakt erindisbréf.

Byggingarnefndarmenn, byggingarfulltrúi og starfsmenn hans skulu jafnan hafa frjálsan aðgang að byggingum þeim, sem eru í smíðum.

III. KAFLI
Byggingarleyfi.

7. gr.

Hver, sem vill fá leyfi til að byggja hús eða breyta húsi eða notkun þess, gera girðingu eða önnur mannvirki á lóð sinni eða landi, skal leggja umsókn um það fyrir byggingarnefnd, ritaða á eyðublöð, sem byggingarfulltrúi lætur í té.

Ekki getur annar lagt fram leyfisumsókn en eigandi húss (lóðarhafi) eða fullgildur umboðsmaður hans.

Fyrir hvert byggingarleyfi skal greitt gjald, skv. 101. gr., og öðlast byggingarleyfi ekki gildi, fyrr en gjaldið er greitt.

Málefni, sem koma eiga fyrir byggingarnefnd, skulu komin til byggingarfulltrúa fyrir hádegi fimmtudag næstan fyrir fundinn.

Óheimilt er að hefja byggingu húss, þar á meðal grunngröft, eða ráðast í breytingar á húsi, nema leyfi byggingarnefndar sé fyrir hendi.

8. gr.

Umsókn um byggingarleyfi skal vera skrifleg, og skulu fylgja eftirrit uppdrátta í þrem eintökum.

Fylgja skulu mæliblöð frá borgarverkfræðingi, þar sem sýnd er afstaða og hæðarlega miðað við götu. Þegar sérstaklega stendur á, getur byggingarfulltrúi leyft, að vikið sé frá þessu ákvæði.

Uppdrættir skulu gerðir á haldgóðan pappír og þannig frá gengið, að ekki máist við geymslu, og skal við gerð þeirra nota tákn þau, sem sýnd eru í 103. gr. Stærð uppdráttur skal vera 42 · 59.4 cm, eða margfeldi þeirrar stærðar. Efst í hægra horni skal afmarkaður 7 · 10 cm reitur til áritunar fyrir byggingarnefnd.

Uppdráttur að húsi skal að jafnaði vera í mælikvarða 1:100 og sýna grunnflöt kjallara og allra hæða þess, þversneiðingar og allar hliðar. Á uppdrátt skal rita öll mál í metramáli og til hvers nota skuli hvert einstakt herbergi. Svo og skal tilgreina hæð á neðsta gólfi miðað við götuhæð og jarðhæð. Enn fremur skal á uppdrætti gera grein fyrir hæðarlegu lóðar eins og ætlazt er til, að hún verði gagnvart lóðum, sem að henni liggja.

Á uppdrætti skal sýna afstöðu þess, sem sótt er um, til aðliggjandi mannvirkja. Skal uppdráttur um það vera í mælikvarða 1:500 og sýna afstöðu til gatna og nágrannalóða ásamt öllum mannvirkjum, sem fyrir eru, í minnst 20 metra fjarlægð. Á uppdrætti skal sýna, hvernig haga skuli aðgangi að húsi og lóð. Á uppdrátt skal rita flatarmál lóðar og byggingar, svo og heildarflatarmál gólfflatar byggingar á lóðinni og nýtingarhlutfall miðað við lóðarstærð.

Á uppdrætti skal sýna áttir, svo og fyrirhugað leiksvæði barna, bifreiðastæði og annað það, sem tilgreint er í 24. gr.

Ef hús er í samfelldri húsaröð, skal sýna aðliggjandi húshliðar.

Ef um breytingu á húsi er að ræða, skal á uppdrætti sýna húsið, eins og það lítur út fyrir breytingu og eftir.

Þegar um er að ræða byggingu til atvinnureksturs, samkomuhús eða annars

konar hús, sem ætla má, að þurfi mikla raforku, þar á meðal íbúðarhús með fleiri íbúðum en 24, skal sýna á uppdrætti, hvar koma megi fyrir á lóð eða í húsi rafmagnsspennistöð, er fullnægi kröfum Rafmagnsveitu Reykjavíkur. Heimilt er að víkja frá þessu, ef fyrir liggur vottorð Rafmagnsveitunnar um, að slíks sé ekki þörf.

Í umsókn skal gera grein fyrir öllum þeim kvöðum, sem máli geta skipt í sambandi við byggingu þá, sem leyfisbeiðni fjallar um.

9. gr.

Skylt er að láta byggingarfulltrúa í té séruppdrætti að járnalögn svo og útreikninga á því, er máli skiptir um burðarþol, og eru uppdrættir og útreikningarnir háðir samþykki hans.

Séruppdrætti skal gera að vatnslögn, holræsalögn, hitalögn og rafmagnslögn, og fer um samþykkt á þeim eftir viðkomandi reglugerðum, og skulu þessir uppdrættir, svo og uppdrættir skv. 1. mgr., liggja fyrir samþykktir, áður en neðsta plata húss er steypt, enda hafi athugun skv. 4. mgr. þá farið fram.

Byggingarfulltrúi getur krafizt þess, að umsækjandi láti í té séruppdrætti í tilteknum mælikvarða að einstökum hlutum mannvirkis og láti að öðru leyti í té þær upplýsingar, sem hann telur þörf á og máli geta skipt um fyrirhugaða byggingu.

Þeim, sem uppdrátt gerir, skv. 11. gr., er skylt að sjá um, að samræmi sé milli uppdrátta að viðkomandi byggingu, þar á meðal séruppdrátta skv. þessari grein. Í því sambandi ber að gæta þess, að svo sé frá uppdráttum gengið, að burðarþol verði ekki rýrt.

Eitt eintak af öllum samþykktum uppdráttum skal varðveitt í skjalasafni byggingarfulltrúa.

10. gr.

Um uppdrætti að girðingum, auglýsingaspjöldum og öðru slíku skal fara eftir ákvæðum þessa kafla, eftir því sem við getur átt.

11. gr.

Uppdrættir skv. 8. gr. og 10. gr. skulu gerðir af húsameisturum, byggingarverkfræðingum, byggingartæknifræðingum eða þeim, sem hlotið hafa viðurkenningu nefndarinnar, þegar samþykkt þessi öðlast gildi. Sá, sem uppdrátt gerir, skal undirrita hann með eigin hendi, og ber hann ábyrgð á, að uppdráttur sé réttur og gerður samkvæmt gildandi lögum og reglum og brjóti ekki í bág við rétt annarra.

12. gr.

Rita skal á uppdrátt, hvaða afgreiðslu umsókn hefur fengið, og skal eitt eintak uppdráttar varðveitt af byggingarfulltrúa.

13. gr.

Ekki má nota byggingarleyfi fyrr en byggingarfulltrúa hefur verið tilkynnt skriflega, hver hafi umsjón með framkvæmdum, sbr. 16. og 17. gr.

14. gr.

Byggingarleyfi getur ekki veitt heimild til framkvæmda, sem kunna að fara í bág við ófrávíkjanlegar reglur byggingarsamþykktar eða annarra samþykkta og reglugerða eða ef í ljós kemur, að leyfi fer í bág við rétt annarra.

15. gr.

Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef framkvæmdir eru ekki hafnar eftir eitt ár frá endanlegri samþykkt leyfisins. Nú stöðvast byggingarframkvæmdir eitt ár eða lengur, og getur byggingarnefnd þá fellt úr gildi þann hluta leyfisins, sem ekki er farið að nota, ef hún telur ástæðu til.

IV. KAFLI
Umsjón með byggingarframkvæmdum.

16. gr.

Þeir einir mega hafa umsjón og bera ábyrgð á byggingarframkvæmdum, sem til þess hafa hlotið löggildingu byggingarnefndar, og getur hún sett sérstakar reglur um hvað til löggildingar þurfi.

Byggingarnefnd veitir húsasmíðameisturum og múrarameisturum löggildingu, og getur hún sett sérstakar reglur um, hvað til löggildingar þurfi.

17. gr.

Áður en framkvæmdir hefjast, skulu viðkomandi meistarar rita á samþykktan uppdrátt, eða á þar til gerð eyðublöð, að þeir taki að sér framkvæmdir. Með þeirri áritun tekur meistari á sig ábyrgð þess, að framkvæmdir verði í samræmi við uppdrætti, veitt leyfi og lög og reglur, sem til greina kunna að koma.

Ef meistari hættir umsjón með framkvæmdum, áður en verki er lokið, skal það tilkynnt til byggingarfulltrúa. Skal þá fara fram úttekt á þeim hluta byggingar, sem lokið er, og má ekki halda áfram framkvæmdum, fyrr en annar meistari hefur tekið við framkvæmdum, skv. 1. mgr.

18. gr.

Húsasmíðameistari, sem áritað hefur uppdrátt, sbr. 17. gr., ber ábyrgð á allri trésmíðavinnu við bygginguna, múrarameistari ber ábyrgð á allri múrvinnu, þ. á m. járnalögn, svo og grunngreftri.

Ef ágreiningur verður um starfssvið meistara við tiltekna framkvæmd, sker byggingarfulltrúi úr, en skjóta má úrskurði hans til byggingarnefndar.

19. gr.

Byggingarleyfishafa er skylt að sjá svo um, að aflað sé nauðsynlegra heimilda í sambandi við byggingarframkvæmdirnar, eftir því sem lög og reglugerðir mæla fyrir.

20. gr.

Viðkomandi meistara er skylt með minnst sólarhrings fyrirvara að tilkynna eftirfarandi til byggingarfulltrúa:

1) Hvenær undirstöður verði steyptar.
2) Hvenær lokið verður við frárennslislögn.
3) Hvenær rakavarnarlög verði gerð.
4) Hvenær grind eða þak verði reist.
5) Hvenær timburgólf verði lagt á bita.
6) Hvenær steyptir verði byggingarhlutar, sem járnbentir eru.
7. Hvenær hitaeinangrun veggja, gólfa og lofta verði hafin.

Óheimilt er að hefja slíkar framkvæmdir án samþykkis byggingarfulltrúa, og er viðkomandi meistara skylt að vera á staðnum, þegar úttekt á ofangreindum framkvæmdum fer fram. Í þessu sambandi skal byggingarfulltrúi gæta þess, að gætt sé ákvæða allra samþykkta og reglugerða, sem til greina koma við hverja tiltekna framkvæmd.

Ef byggingarframkvæmdum er hætt vegna frosta, skal gera byggingarfulltrúa aðvart, áður en verk er hafið að nýju.

V. KAFLI
Byggingarvinnustaðir

21. gr.

Meðan á verki stendur, er meisturum jafnan skylt að hafa til taks á vinnustað eftirrit af samþykktum uppdráttum, árituðum af byggingarfulltrúa eða þeim borgarstarfsmönnum öðrum, sem ákveðið er í viðkomandi reglugerðum.

22. gr.

Meistara er skylt að sjá um, að hætta, óþrifnaður eða önnur óþægindi stafi ekki af framkvæmdum og fylgt sé lögmæltum öryggisráðstöfunum. Um geymslu og meðferð sprengiefna fer eftir ákvörðun brunamálasamþykktar.

Byggingarfulltrúi getur mælt fyrir um gerð vinnupalla, þar sem hann telur þörf á.

Meistara er skylt, ef byggingarfulltrúi ákveður, að sjá svo um, að hindruð sé umferð óviðkomandi aðila um vinnustað. Ef grunnur stendur óhreyfður um langan tíma, getur byggingarfulltrúi ákveðið, að hann skuli afgirtur eða fylltur.

Ef byggingarvinnustaður liggur við götu eða það nálægt, að hætta geti stafað af fyrir vegfarendur, skal afgirða hann. Einnig getur byggingarfulltrúi krafizt þess, að hlífðarþak sé sett yfir gangstétt.

Heimilt skal án sérstaks leyfis að setja upp vinnuskúr fyrir verkamenn á byggingarstað. Byggingarfulltrúi getur mælt fyrir um staðsetningu og frágang slíkra skúra svo og ákveðið, hvenær þeir skuli fjarlægðir.

23. gr.

Nú liggja lagnir, t. d. vatnslagnir, holræsi eða rafmagnslagnir, um lóð og eru notaðar af öðrum en lóðarhafa, og er honum þá óheimilt að raska þeim, nema leyfi viðkomandi borgarstofnana sé fyrir hendi.

VI. KAFLI
Lóðir.

24. gr.

Hverju húsi skal fylgja óbyggð lóð, og fer um stærð hennar eftir notkun hússins og skipulagsákvörðunum.

Á lóð skal að jafnaði koma fyrir bifreiðastæðum, bifreiðageymslum, leiksvæði barna svo og öðru, sem þarf í sambandi við notkun hússins.

Skylt er að sjá svo fyrir, að ekki séu færri en eitt bifreiðastæði fyrir hverja byggða 100 m^2 gólfflatar, þegar um íbúðar-, verzlunar- eða iðnaðarhús er að ræða. Ef um samkomuhús er að ræða, svo sem kvikmyndahús, leikhús eða önnur slík hús, skal fylgja eitt bifreiðastæði fyrir hver 10 sæti.

Þegar um er að ræða annars konar hús, ákveður byggingarnefnd fjölda bifreiðastæða.

Hverri íbúð skal fylgja leiksvæði barna, og skal lágmarksstærð þess vera skv. eftirfarandi reglum:

$$\frac{N\ (32—N)}{2}$$

N merkir fjölda íbúða í húsi á viðkomandi lóð, og gildir reglan, þegar N er minna eða jafnt og 16, en úr því bætist við 1 ferm. fyrir hverja íbúð.

Ef um er að ræða hús til annars en til íbúðar, skal gera ráð fyrir, að ferming og afferming flutningatækja fari fram á lóð þess.

Þegar um er að ræða hús með íbúðum, skal að jafnaði gera ráð fyrir athafnasvæði á lóð þess fyrir íbúana.

25. gr.

Ef byggingarnefnd telur, að ekki verði komið fyrir á lóð nægilegum bifreiðastæðum og/eða leiksvæði barna, getur hún heimilað, að fyrir slíku verði séð annars staðar, í samræmi við reglur í 24. gr. Heimilt er borgarstjórn að leysa lóðarhafa undan þessari kvöð, ef hann greiðir andvirði þess lóðarhluta, sem á vantar, og skal þá andvirðið miðað við verðmæti þeirrar lóðar, sem byggt er á. Ef ágreiningur ris um andvirði milli lóðarhafa og borgarstjórnar, skal skorið úr honum með mati dómkvaddra manna.

Óheimilt er að veita byggingarleyfi, fyrr en endanlega hefur verið samið um eða skorið úr, hver verði framlög skv. þessari grein.

26. gr.

Inn á hverja lóð og baklóð skal vera greiður aðgangur frá götu, og skal á uppdrætti sína, hvernig honum er hagað.

Gangur gegnum hús inn á baklóð skal vera minnst 1.20 m á breidd og 2.20 m á hæð, nema ætlaður sé til umferðar fyrir bifreiðar. Þá skal hann ekki vera mjórri en 3.00 m og ekki lægri en 2.70 m að innanmáli. Slíkir gangar skulu vera eldtraustir og upplýstir, og er óheimilt að hafa nokkrar hindranir þar fyrir umferð.

27. gr.

Ekki má skipta landi eða lóð eða breyta landamerkjum eða lóðamörkum á annan hátt, nema byggingarnefnd samþykki.

Ekki má heldur skipta húseign, nema hvor hluti um sig fullnægi ákvæðum byggingarsamþykktar og annarra samþykkta og reglugerða.

28. gr.

Ef maður óskar að girða lóð eða land, skal hann leita samþykkis byggingarnefndar á gerð og frágangi girðingar og láta í té þær upplýsingar, þ. á m. uppdrætti, er byggingarfulltrúi telur nauðsynlegar.

Girðing má að jafnaði ekki vera hærri en 1 m, miðað við gangstétt. Hurð eða hlið á girðingu má aldrei opnast út á götu eða gangstétt.

Nú er skipulagi svo háttað, að girðing er talin óþörf eða til lýta eða rétt er talið, að girt sé með tilteknum hætti, og getur byggingarnefnd þá bannað girðingu lóðar eða sett sérstök ákvæði um gerð girðingar. Þinglýsa má þessum ákvörðunum sem kvöð á viðkomandi lóð eða lóðir.

Skylt er að haga gerð girðingar þannig, að ekki stafi hætta af. Ef girðing er til lýta eða óþrifnaðar eða öðruvísi girt en leyfi stendur til, er byggingarfulltrúa heimilt að láta lagfæra hana eða fjarlægja á kostnað eiganda.

Ef girðing, sem leyfi er fyrir, reynist vera til trafala fyrir umferð, er byggingarnefnd heimilt að láta fjarlægja hana eða breyta henni eftir því, sem hún telur nauðsynlegt.

Byggingarnefnd getur veitt byggingarfulltrúa heimild til að afgreiða mál skv. þessari grein.

29. gr.

Byggingarnefnd getur bannað, að hæðarlegu lóðar sé breytt frá samþykktum uppdrætti, ef ætla má, að slíkt geti valdið tjóni eða óþægindum á nágrannalóð.

Lóðarhafa er skylt að gera fullnægjandi ráðstafanir til þess, að yfirborðsvatn af lóð hans valdi ekki tjóni eða óþægindum á nágrannalóð eða gangstétt að dómi byggingarfulltrúa.

VII. KAFLI
Viðhorf húsa til aðliggjandi gatna og lóða.

30. gr.

Vegghæð húss á hverjum stað fer eftir ákvörðun borgarstjórnar og annarra skipulagsyfirvalda.

Ef vegghæð húss er ákveðin í metrum, ber að miða við fjarlægð frá gangstéttarbrún fyrir miðju húsi að skurðpunkti milli veggflatar og þaks, og er þá miðað við að hús sé byggt stallalaust. Ef hús er byggt í stöllum, skal vegghæð miðuð við fjarlægðina frá gangstéttarbrún að skurðlínu milli þaks og veggflatar fyrir hverjum stalli miðjum.

Ef vegghæð er ekki ákveðin í metrum, heldur tiltekið, hve margar hæðir megi byggja, skal, nema öðruvísi sé sérstaklega ákveðið, miðað við, að í íbúðarhúsi sé hver hæð, að gólfi og á, 2.80 m, í skrifstofu-, iðnaðar- og verzlunarhúsi 3.25 m. Mesta hæð kjallara yfir götu má vera 1.40 m, nema öðruvísi sé sérstaklega ákveðið. Miða skal við, að neðsta hæð verzlunarhúss sé 4.00 m.

Ef gert er ráð fyrir inndreginni hæð í skipulagi, án þess að kveðið sé á um stærð hennar, má hún ekki vera stærri að flatarmáli en 70% af hæðinni fyrir neðan.

Í sambyggðum húsum má halli á risi að jafnaði ekki vera meiri en 30°.

31. gr.

Nú er sótt um leyfi til að byggja öðruvísi hús en samþykkt skipulag gerir ráð fyrir, og getur byggingarnefnd þá ekki samþykkt slíkt, nema fyrir liggi meðmæli borgarstjórnar og skipulagsnefndar með umsókninni.

32. gr.

Bil milli húsa skal vera minnst 6.30 m, nema hafður sé eldvarnarveggur, og skal að jafnaði miðað við það, að hvort hús sé minnst 3.15 m frá lóðarmörkum.

Við endurbyggingu samkvæmt nýju skipulagi getur byggingarnefnd veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef ætla má, að hús það sem nær verður nýbyggingu en 1. mgr. heimilar, sé ekki til frambúðar.

Eldvarnarveggur má ekki vera sameiginlegur fyrir tvö hús, nema reist séu samtímis. Sameiginlegan eldvarnarvegg má aldrei fjarlægja meðan annað húsið stendur.

Byggingarnefnd getur leyft, að bifreiðaskýli úr timri sé reist á lóðamörkum, ef fyrir liggur þinglýst yfirlýsing lóðarhafa þeirra lóða, er skýlið liggur að, að þar verði eigi byggt nær skýlinu en 3.15 m.

33. gr.

Hús, sem standa í götulínu við gatnamót eða torg, skulu hornsneidd, ef hornið er minna en 135°, þannig að 2.5 m séu numdir af hvorri hlið frá horni, enda sé sniðlínan aldrei styttri en 2.5 m.

Ákveða má meiri hornsneiðingu en 1. mgr. gerir ráð fyrir.

34. gr.

Byggingarnefnd getur leyft, þótt hús standi í götulínu, að minni háttar útskot, svo sem gluggar, nái allt að 20 cm út fyrir hana.

Byggingarnefnd getur leyft, að komið sé fyrir hlífðarþaki úr gleri eða öðru slíku efni út frá húshlið, enda sé það í a. m. k. 2.6 m. hæð frá jörð og vatni veitt frá því í göturæsi.

35. gr.

Útitröppur mega ekki ná út fyrir götulínu, nema óhjákvæmilegt sé vegna breytinga á húsi eða götu.

Hurðir mega ekki opnast út á götu eða gangstétt og ekki gluggar, nema þeir séu í minnst 2 m hæð frá jörðu.

36. gr.

Allar byggingar skulu að utan vera húðaðar, málaðar eða þannig frá gengið á annan hátt, að útlit sé sæmilegt.

Ef byggingarnefnd þykir sérstök ástæða til, getur hún bundið byggingarleyfi því skilyrði, að gengið verði frá húsi að utan með tilteknum hætti, t. d. ákveðið lit á því.

Ef nefndin telur, að útlit húss sé mjög ósmekklegt eða óviðunandi á annan hátt, t. d. eigi hefur verið sinnt skilyrðum 2. mgr., eða hætta, óþrifnaður eða óþægindi stafa af húsinu, og eigandi sinnir ekki áskorun nefndarinnar um að bæta úr, getur hún látið framkvæma á hans kostnað þær endurbætur, er hún telur nauðsynlegar. Ef hús er svo hrörlegt, að nefndin telur ekki munu svara kostnaði að gera við það, getur hún ákveðið, að það skuli fjarlægt á kostnað eiganda, eða þá hluti þess, ef hún telur slíkt fullnægjandi.

37. gr.

Ef gróður á lóð veldur óþægindum eða hættu fyrir umferð, getur byggingarnefnd krafizt þess, að hann sé fjarlægður.

Sama gildir, ef gróður veldur óþægindum með því að skerða verulega birtu í íbúð eða á lóð.

VIII. KAFLI

Efni til húsagerðar.

38. gr.

Hús skulu gerð úr steinsteypu, steini eða öðru eldföstu efni, nema byggingarnefnd veiti sérstaka undanþágu fyrir tiltekin hverfi, þar sem vægari kröfur eru gerðar, sbr. 1. gr.

Í sundurlausri byggð má byggingarnefnd heimila, að reist verði einlyft hús úr timbri eða öðru óeldtraustu efni, enda sé grunnflötur húss ekki meiri en 180 m^2. Óheimilt er að nota ris í slíkum húsum til íbúðar.

Nú er sótt um leyfi til breytinga á timburhúsi, sem er á svæði, þar sem ákveðin er samfelld byggð eða fyrirhuguð er endurskipulagning á eldra borgarhverfi, og getur byggingarnefnd þá ekki leyft þær, nema óverulegar séu, enda hafi þær ekki í för með sér aukið eða breytt notagildi hússins.

Nú er hús í samfelldri byggð gert að nokkru úr eldtraustu efni, en þess óskað, að tilteknir hlutar þess verði gerðir úr timbri eða öðru óeldtraustu efni, og má þá leyfa slíkt að fengnu samþykki slökkviliðsstjóra.

39. gr.

Byggingarnefnd skal setja sérstakar reglur um gerð steinsteypu.

Hún getur einnig sett sérstakar reglur um, hverjar lágmarkskröfur gera skuli um aðrar tegundir byggingarefnis.

Nú telur byggingarnefnd, að framleitt sé og boðið til sölu byggingarefni, sem ekki fullnægi þeim kröfum, er gera verði, og skal hún þá banna notkun þess í Reykjavík.

Byggingarnefnd getur krafizt rannsóknar á byggingarefni, ef vafi leikur á um gæði þess, og skal sú rannsókn framkvæmd af rannsóknarstofnun, sem nefndin viðurkennir.

IX. KAFLI
Undirstöður.

40. gr.

Undirstöður allra burðarveggja skulu gerðar úr steinsteypu, og mega þær að jafnaði ekki vera þynnri en 25 cm.

Grafa skal fyrir undirstöðum burðarveggja, svo að þær standi á nægilega traustum jarðvegi. Undirstöður skulu ná minnst 1.2 m niður fyrir jarðvegsyfirborð við veggi, nema föst klöpp sé ofar, eða tryggt sé, að frostþensla í grunni raski ekki undirstöðum. Þó skulu þær aldrei ganga skemur en 30 cm niður fyrir efri brún botnplötu. Undir neðstu plötu ber að leggja pípur fyrir síma og rafmagnsheimtaug.

Byggingarfulltrúi getur krafizt þess, að sérstakar rannsóknir séu gerðar á burðarþoli jarðvegs, t. d. með borunum, reynslugreftri, efnagreiningu jarðvegs eða öðrum hætti.

Jarðvegur		H^1 m	N (t/m²) D 0m	N (t/m²) D 1m	N (t/m²) D ≧2m	Hámarks-þrýsting. σ_{m}^{max} t/m²
Möl og grófur sandur (kornastærð aðallega 20—2mm)		0	17	25	29	60
		≧2B	27	40	47	
Sandur: (Kornastærð aðallega 2—0,2 mm)	Fastur	0	13	19	22	50
		≧2B	20	30	35	
	Lausari	0	8	11	13	30
		≧2B	12	18	21	
Siltur (Kornastærð aðallega 0.2—0.02 mm)	Fastur	0	10	15	17	40
		≧2B	16	24	28	
	Lausari	0	4	6	8	20
		≧2B	7	10	12	

1) *H merkir minnstu dýpt grunnvatnsyfirborðs undir botni undirstöðunnar. Ef hæsta grunnvatnsyfirborð er fyrir ofan undirstöðubotn, reiknast H = O. Fyrir gildi á milli O og 2B finnst N í beinu hlufalli.*

2) *D merkir minnstu jarðvegsdýpt við undirstöðu. Fyrir milligildi á D finnst N í beinu hlutfalli.*

Ef ekki eru gerðar sérstakar rannsóknar á burðarþoli jarðvegs, er sýni, að annað sé réttara, skal nota eftirfarandi tölugildi fyrir leyfilegt meðalálag á grunn. Verður þess þá að gæta, að burðarminni jarðvegur sé ekki dýpra.

Klöpp	80—200	tonn/m²
Móhella	30— 80	—
Leir, þurr og fastur	8— 20	—
Leir, lausari	4— 8	—

Fyrir möl, sand og siltur fer leyfilegt álag eftir hæð grunnvatnsyfirborðs, breidd undirstöðu og jarðvegsdýpt við undirstöðu. Skal leyfilegt álag, σm, fundið eftir formúlunni:

$$\sigma m = BN \left(1 \div \frac{B}{3L} \right)$$

Þó skal það aldrei vera hærra en σm^{max} (sjá töflu).

B = breidd undirstöðu í m
L = lengd undirstöðu í m
N = tölugildi, samkv. töflu á bls. 88.

X. KAFLI
Steinsteypt hús.

41. gr.

Hús telst steinhús, ef a. m. k. öll gólf og allir burðarhlutar þess aðrir en þak eru gerðir úr steinsteypu eða óeldfimu efni, einangruðu með steinsteypu, sbr. 67. gr.

Öll steinsteypt loft í slíkum húsum skulu járnbent, og fer um útreikninga burðarþols eftir reglum, sem byggingarnefnd setur.

Lagnir fyrir rafmagn til hita og ljósa, svo og lagnir fyrir geislahitun, má leggja í gólf um leið og steypt er. Óheimilt er að koma þar fyrir öðrum lögnum, t. d. vatnslögnum eða frárennslislögnum. Ef leggja þarf slíkar lagnir gegnum gólf, skal gera op fyrir þeim.

42. gr.

Um þykkt og gerð burðarveggja skal fara eftir sérfræðilegum útreikningum, sem háðir eru samþykki byggingarfulltrúa. Útveggir mega aldrei vera þynnri en 18 cm, nema undir gluggum, í bifreiðaskýlum og í samsvarandi byggingum, þar sem þykkt má vera minnst 14 cm. Burðarveggir innan húss skulu minnst 12 cm á þykkt.

Járnbenda skal steypu kringum glugga og dyraop.

43. gr.

Á eldvarnarvegg, skv. 32. gr., má ekki gera glugga eða dyr né annars konar op eða raufar, nema minnst 18 cm verði eftir óskertir af þykkt veggjarins. Byggingarnefnd getur þó leyft, að gerð verði op á eldvarnarvegg, ef um er að ræða:

a. dyr, allt 2.2 m × 1.0 m, sem loka má með eldtraustri hurð, enda verði frágangur samþykktur af slökkviliðsstjóra.
b. óopnanlega glugga, sem í er eldtraust gler.
c. op fyrir sameiginlegar lagnir, t. d. hitalagnir, enda sé ekki talin stafa eldhætta af því.
d. op, sem eingöngu er ætlazt til að verði um takmarkaðan tíma, enda stafi ekki eldhætta af, og skal skylt að láta fylla í opið, hvenær sem byggingarnefnd eða slökkviliðsstjóri krefjast.

Milli eldvarnarveggja má ekki vera lengra bil en 50 m. Þó getur byggingarnefnd leyft, að lengra sé milli eldvarnarveggja í verzlunarhúsum, samkomuhúsum, iðnaðarhúsum og öðrum slíkum húsum, enda sé ekki talin sérstök eldhætta af fyrirhuguðum rekstri. Þar sem slík undanþága er veitt, getur nefndin jafnan áskilið, að gerðar séu sérstakar eldvarnarráðstafanir.

Þar sem þak húss eða húsa er ekki gert úr eldtraustu efni, má bil milli eldvarnarveggja ekki vera meira en 25 m, nema fyrir liggi samþykki slökkviliðsstjóra á frágangi.

Eldvarnarveggir skulu að jafnaði ná þétt upp að yztu þakklæðningu (járni). Þó getur byggingarnefnd krafizt þess, að eldvarnarveggur gangi upp úr þaki.

44. gr.

Frá útveggjum skal þannig gengið, annaðhvort með gerð (samsetningu) steypu eða rakavarnarlagi, t. d. múrhúðun, að viðkomandi bygging sé vatns- og rakaheld, þó þannig, að veggir séu ekki loftþéttir.

Frá grunni skal ganga þannig, að vatn safnist ekki undir neðsta gólf eða við útvegg í kjallara, og skal frágangi á grunnlögnum hagað samkvæmt gildandi reglugerð um holræsi. Neðsta gólf og kjallaraveggi skal gera úr vatnsheldri steinsteypu eða öðru rakaheldu efni. Sá hluti útveggja, sem verður neðan yfirborðs á jarðvegi, skal að utan málaður með asfaltefni eða öðru jafngóðu til rakavarnar. Nú hagar þannig til, að neðsta gólf verður undir grunnvatnsyfirborði, og skal þá í umsókn gerð sérstök grein fyrir rakavörnum.

Ef steypt þak er notað sem yzta klæðning er skylt að gera í umsókn um byggingarleyfi sérstaka grein fyrir, hvernig frá rakavörn skuli gengið.

45. gr.

Alla útveggi í íbúðarhúsum, gistihúsum, skrifstofuhúsum, veitingahúsum, verzlunarhúsum og öðrum slíkum húsum skal einangra gegn hitatapi, þannig að tapið verði ekki meira en 0.7 hitaeiningar (kcal/h° C m²) á klukkustund um 1 m² veggflatar fyrir hvert hitastig, er munar úti og inni. Sama gildir um kjallaragólf, loft og gólfplötu, sem útiloft leikur um. Undir neðstu plötu skal hafa rakavarnarlag og a. m. k. 20 cm þykkt lag af rauðamöl eða öðru efni, sem svipað einangrunargildi hefur að dómi byggingarfulltrúa.

Ef um er að ræða aðrar gerðir húsa en talið er að ofan, getur byggingarfulltrúi leyft minni einangrun.

Þegar sótt er um leyfi til byggingar frystihúss, skal fylgja umsókn greinargerð um fyrirkomulag einangrunar, og er hún háð samþykki byggingarnefndar.

Í öll hús, sem talin eru í 1. mgr. nema verzlunarhús, skal setja a. m. k. tvöfalt gler í glugga og gildir hið sama, þegar endurnýja skal gler í eldri húsum.

46. gr.

Veggir og gólf, sem aðskilja íbúð frá annarri íbúð eða annars konar húsnæði, skulu gerð þannig, að þau fullnægi kröfum þessarar greinar bæði um rúmeinangrun og um hljóðeinangrunarhæfni einstakra byggingarhluta. Kröfurnar miðast við meðaleinangrunargildi á tíðnissvæðinu 100 — 3150 Hz. Byggingarnefnd getur gert meiri kröfur um gerð veggja og gólfa, sem skilja á milli tvenns konar húsnæðis, þar sem fram fer starfsemi, er veldur sérstaklega miklum eða óþægilegum hávaða. Samskeyti veggja og lofta skulu vera þétt. Múrhúðun eða klæðning á lofti, gólfi eða veggjum má ekki vera sameiginleg fyrir tvær íbúðir eða íbúð og annað húsnæði. Á milli íveruherbergja og annarrar íbúðar eða annars húsnæðis skal meðalrúmeinangrun vera minnst 49 dB. Þegar rúmeinangrun, mæld í tíðnistölum eftirfarandi

töflu, er dregin frá samsvarandi tölugildum hennar, má summan af þeim jákvæðu mismunum, er fram koma, ekki vera meiri en 16 dB:

Hz	100	125	160	200	250	315	400	500	630
dB	31	34	37	40	43	46	49	50	51

Hz	800	1000	1250	1600	2000	2500	3150
dB	52	53	54	54	54	54	54

Telja skal ofangreindu að jafnaði fullnægt, er einstakir byggingarhlutar eru gerðir í samræmi við eftirfarandi kröfur:

Skilrúmsveggir: Skilrúmsveggir, sem aðskilja íbúð frá öðru húsnæði, eins og t. d. annarri íbúð eða sameiginlegum göngum o. þ. l., skulu þannig gerðir, að meðal hljóðdeyfingartala (reduktionstal) þeirra sé minnst 50 dB. Þegar hljóðdeyfingartölurnar, mældar við sömu tíðnistölum, eru dregnar frá samsvarandi tölugildum í eftirfarandi töflu, má summan af jákvæðum mismunum ekki fara yfir 16 dB:

Hz	100	125	160	200	250	315	400	500	630
dB	33	36	39	42	45	48	51	52	53

Hz	800	1000	1250	1600	2000	2500	3150
dB	54	55	56	56	56	56	56

Ofangreindum kröfum skal að jafnaði telja fullnægt, ef eftirfarandi vegggerðir eru notaðar: a) 15 cm þykkur steyptur veggur; b) tvöfaldur veggur hlaðinn úr 7—10 cm þykkum frauðsteypusteini, með að minnsta kosti 3 cm fjarlægð á milli veggjanna og einangrunarmottu í millibilinu, og báðar úthliðar múrhúðaðar.

Gólf: Gólf, sem aðskilur íbúð frá öðru húsnæði, sbr. það, er segir um skilrúmsveggi, skulu þannig gerð, að þau hafi meðalhljóðdeyfingartöluna minnst 52 dB. Auk þess má summan af þeim jákvæðu mismunum, er fram koma, er hljóðdeyfingartölurnar, mældar við sömu tíðnistölur, eru dregnar frá tölugildunum í eftirfarandi töflu, ekki vera meiri en 16 dB:

Hz	100	125	160	200	250	315	400	500	630
dB	35	38	41	44	47	50	53	54	55

Hz	800	1000	1250	1600	2000	2500	3150
dB	56	57	58	58	58	58	58

Ofangreindum kröfum skal að jafnaði telja fullnægt með 18 cm þykkri steinsteyptri plötu, og er þá gólfhúðun innifalin í þykktinni.

Pípulagnir o. fl.: Við staðsetningu og gerð á eldhúsum, salernum, baðherbergjum, þvottahúsum, kyndiklefum, lyftum, sorprennum og loftræstikerfum skal að því stefnt, að hljóðburður verði sem minnstur eftir lögnum og raufum í byggingarhluta hússins. Forðast skal eins og hægt er að setja pípur og tæki á veggi milli íbúða. Þar sem pípur liggja gegnum loft og veggi, skulu raufar vera svo víðar, að pípurnar snerti þær hvergi, og skal vandlega þétta á milli með teygjanlegu þéttiefni.

Byggingarnefnd getur sett sérreglur um högghljóðeinangrun.

XI. KAFLI

Timburhús.

47. gr.

Í timburhúsum, sem leyfð kunna að verða, sbr. 38. gr., skulu stoðir í útveggjum að jafnaði ekki vera grennri en 10 × 10 cm, sbr. og 50. gr., enda sé lofthæð

ekki meiri en 3 m, mælt af bita og á, og bil milli burðarveggja ekki meira en 4.25 m. Milli stoða í veggjum skal að jafnaði ekki vera lengra bil en 1.2 m.

Ef sótt er um að haga frágangi á annan hátt en greinir í 1. mgr., skal gerður séruppdráttur og burðarþolsútreikningur, og skulu þeir háðir samþykki byggingarfulltrúa.

48. gr.

Ef byggja skal kjallara undir timburhúsi eða hluta þess, skal hann gerður úr steinsteypu.

Á steypta gólfplötu skal höfð vegglægja undir öllum stoðum a. m. k. 7.5 · 10.0 cm að gildleika, og skal hún fest vandlega niður með járnboltum. Neðri brún plötu skal a. m. k. 20 cm yfir yfirborði jarðar.

Ef ekki er ráðgert að hafa kjallara undir húsi, skal yfir grunnstæði jafnað 7 cm þrifalagi úr grófsteypu. Ofan á undirstöður, a. m. k. 30 cm fyrir ofan þrifalag, skal leggja bita og festa þá vandlega með járnboltum eða á annan fullnægjandi hátt. Bilið milli þrifalags og gólfs skal vandlega loftræst um útvegg.

Ofan á bita skal leggja vegglægju, jafnbreiða og stoðir og ekki þynnri en 7.5 cm.

Þegar ákveða skal, hver skuli vera gildleiki bita, skal það reiknað eftir reglunni: $b \cdot h^2 \geqq 300 \cdot e \cdot l^2$.

Þar táknar b: breidd bita, og h: hæð hans, hvort tveggja í cm; e: bil milli bita, en l: bilið milli undirstaða, hvort tveggja í metrum. Breidd bita má aldrei vera minni en 5 cm. Ef hæð bita er minni en 1/20 af bili milli burðarveggja, skal leggja fram sérstaka útreikninga burðarþols, og eru þeir háðir samþykki byggingarfulltrúa. Svignun bita má aldrei vera meiri en 1:300 af lengd hans.

Ekki má gera raufar eða göt í bita, þannig að burðarþol rýrni.

49. gr.

Ofan á bita skal gera gólf úr minnst 3 cm þykkum, hefluðum og plægðum borðum.

Ef um harðvið er að ræða, getur byggingarfulltrúi heimilað notkun á þynnri borðum.

50. gr.

Að meðaltali má ekki vera lengra milli stoða en 1.2 m og hvergi meira en 1.6 m, nema fyrir liggi sérteikning, samþykkt af byggingarfulltrúa.

Máttarviði í húsgrind skal festa vandlega saman, og er sá frágangur háður sérstöku samþykki byggingarfulltrúa.

Milli allra stoða í vegg skal vera a. m. k. eitt þverband og í hverjum vegg a. m. k. tvö sniðbönd.

Þverbönd og sniðbönd skulu ekki vera úr grennri við en stoðin, nema fyrir liggi sérteikning, samþykkt af byggingarfulltrúa, en vegglægjur og syllur ekki grennri en 7.5 · 10 cm.

51. gr.

Utan á grind útveggjar skal setja klæðningu úr a. m. k. 2.5 cm þykkum borðum og síðan pappa og lista, en þar utan á skal klætt með skjólefni, sem byggingarfulltrúi samþykkir. Heimilt er byggingarfulltrúa að leyfa annars konar frágang, er hann telur jafntraustan.

Innan á útveggi komi rakaþéttur pappi eða málmþynnur og minnst 1.8 cm þykkt borð eða annað efni, jafnskjólgott að dómi byggingarfulltrúa.

52. gr.

Grind í vegg, sem ekki er burðarveggur, skal ekki grennri en 5 cm, og skal grindin klædd báðum megin með borðum, ekki þynnri en 1.8 cm, eða öðru efni, sem hlotið hefur viðurkenningu byggingarfulltrúa.

53. gr.

Ákvæði 10. kafla um hljóð- og hitaeinangrun steinhúsa skulu gilda um timburhús eftir því, sem þau geta átt við.

XII. KAFLI
Þök.

54. gr.

Sperrur skal festa við útveggi, syllur eða vegglægjur og þannig frá gengið, að þær haggist ekki, né hætta geti stafað af útspyrnuátaki þaksins eða sliti frá vegg af sogátaki á þakflöt.

Ef þak skal klætt með léttu efni, t. d. pappa eða bárujárni, fer um gildleika á sperrum og skammbitum eftir reglunni: $b \cdot h^2 \geqq 140 \cdot e \cdot l^2$. Þar þýðir b: breidd og h: hæð trésins, hvort tveggja mælt í centimetrum, en e: fjarlægð milli sperra, mæld af miðju og á, og l: hafið milli undirstaða, mælt á loftbitum eða lofti, lóðrétt niður undan sperrum, hvort tveggja í metrum.

Ef hæð bita er minni en $\frac{1}{20}$ af hafinu (l), má svignun bita ekki vera meiri en 1 : 250 af lengd hans, og skulu fylgja útreikningar, ef krafizt verður.

Bil milli sperra má þó aldrei vera meira en 1 m og breidd sperra aldrei minni en 5 cm.

Ef ætlunin er að klæða þak með þungu efni, t. d. steini eða skífu eða um er að ræða stórt þak, skulu lagðir fram útreikningar af burðarþoli þaksins, og eru þeir háðir samþykki byggingarfulltrúa.

55. gr.

Frá timburþaki skal gengið á einhvern þann hátt, sem hér segir, og skal þá miða við einangrunargildi $k \geqq 0.5$ í íbúðarhúsum, þar sem íbúð nær upp að þakfletinum, en annars eftir eðli og afnotum þess rýmis, sem þakið er yfir:

a. Undir pappa skal klæða með plægðum viði eða plötum að þykkt eftir þéttleika á sperrum. Miða skal við álag 170 kg/m² á láréttan flöt. Þessi klæðning skal að neðan vera fúa og vætuvarin.
b. Undir þakskífur eða húðaða málmklæðningu má ýmist hafa þétta eða gisna klæðningu, þannig að taka skal tillit til þéttleika yztu klæðningar, styrkleika hennar og þakhalla. Miða skal við sama álag og í lið a.
c. Byggingarfulltrúi getur leyft að frá timburþaki sé gengið á annan hátt, en um ræðir í liðum a og b, ef um jafn öruggan frágang er að ræða, og gerð er grein fyrir honum með sérteikningu. Ekkert efni má nota í yztu klæðningu á þak, nema byggingarnefnd hafi viðurkennt það. Öll þök skal loftræsa milli einangrunar og yztu klæðningar, og skal þverskurðarflatarmál loftrása vera 9—17 cm² á hvern m² loftflatar. Einnig skal ávallt setja gufuþéttan pappa eða málmþynnur innan einangrunar í þökin, þar sem vænta má nokkurs loftrakastreymis gegnum einangrunina.

56. gr.

Í sambyggðum húsum skulu kvistar aldrei vera meira en helmingur af hlið hvers húss og minnst 1.5 m frá lóðamörkum, og þannig frá þeim gengið, að ekki stafi eldhætta af.

Þakglugga er heimilt að gera, ef slíkt skerðir ekki burðarþol þaksins.

57. gr.

Frá steyptu þaki skal gengið á einhvern þann hátt, sem hér segir, og skal miða við einangrunargildi $k \leqq 0.5$.

a. Einangrunarefni skal lagt ofan á þak og þannig frá því gengið með loftræstum þéttilögum, að það verði vatns- og rakahelt.
b. Þakplatan skal gerð vatnsþétt að utan. Undir plötunni skal komið fyrir einangrunarefni. Þar á milli skal vera loftræst rúm, og fer um stærð loftrása eftir ákvæðum 55. gr. Í baðherbergjum og eldhúsi skal einangrunarefni klætt að neðan með gufuþéttum pappa eða málmþynnum.
c. Byggingarfulltrúi getur leyft, að frá þakplötu sé gengið á annan hátt en um ræðir í a- og b-liðum, ef um jafnöruggan frágang verður að ræða og gerð er með sérteikningu grein fyrir honum.

58. gr.

Á öll þök húsa skal setja þakrennur úr varanlegu efni, tengdar við niðurföll. Minnsti halli á þakrennu má vera 4 mm á hvern lengdarmetra rennunnar.

59. gr.

Ef byggingarfulltrúi telur þess þörf, er húseiganda skylt að láta koma fyrir á þak snjógrindum og krókum til að festa í stiga og kaðla.

XIII. KAFLI
Reykháfar og eldfæri.

60. gr.

Á hverju húsi skal vera reykháfur. Heimilt er að víkja frá þessu ákvæði, þar sem um fjarhitun, t. d. hitaveitu, er að ræða.

Reykháfur skal gerður úr steinsteypu eða öðru eldtraustu efni og standa á fastri undirstöðu.

Reykháfur skal einangraður að innan með óeldfimu efni. Innanflötur skal vera sléttur og holrúm má ekki skerða með leiðslum, nema skriflegt leyfi slökkiliðsstjóra sé fyrir hendi.

Ef hús er 5 hæðir eða hærra, má reykháfur ekki vera í föstum tengslum við gólf eða veggi.

61. gr.

Reykháfur skal að jafnaði vera ferningslaga, veggþykkt eigi minni en 12 cm. Skal reykháfurinn ekki ná minna en 75 cm upp fyrir húsmæni eða efsta brún hans vera minnst 3 m í láréttri línu frá þakfleti.

Þversnið reykops í reykháf skal að jafnaði ákveðið samkvæmt eftirfarandi reglu:

$$F = \frac{W}{40\sqrt{h}}$$

F = þverskurðarflatarmál reykops í cm².
W = hámarkshitaafköst kynditækja og katla, sem tengd eru reykháf í kcal/h.
h = hæð reykháfs í metrum, mæld frá gólfi í kyndiklefa.

Breidd reykops má ekki vera minni en ⅔ af lengd þess. Reykop má þó aldrei vera minna en 225 cm².

62. gr.

Á hverjum reykháf skulu vera minnst tvö sótop jafnstór og reykpípa, og skal staðsetning þeirra sýnd á uppdrætti þeim, sem lagður er fyrir byggingarnefnd, og þannig frá gengið, að auðvelt sé að framkvæma sótun. Mesta fjarlægð milli sótopa eða frá efsta sótopi að efstu brún reykháfs má vera 7 m og skal botn reykháfsins

vera við neðri brún þess. Neðsta sótop skal vera a. m. k. 40 cm frá gólfi. Sótopi skal lokað með járnhurð í járnumgerð, og skal gerð slíkra hurða háð samþykki slökkviliðsstjóra.

63. gr.

Reyk frá eldstæðum skal leiða í reykháf um hlaðna eða steypta reykganga eða minnst 15 cm víðar járnpípur, enda sé þar aðstaða til sóthreinsunar.

Fjarlægð reykgangs frá timbri, viðarlíki eða öðru eldfimu efni, skal vera minnst 20 cm. Reykpípur úr járni mega ekki vera lengri en 3 m nema byggingarnefnd leyfi. Þær skulu lagðar stytztu leið í reykháf í sömu hæð og eldstæðið og mega ekki liggja gegnum annað herbergi, nema byggingarnefnd leyfi. Ef ganga þarf undir reykpípu, skal vera minnst 2 m fjarlægð frá gólfi að henni.

64. gr.

Ekkert eldstæði má standa nær timbri eða viðarlíki en svo, að minnst 20 cm séu milli þess og ytri brúnar eldstæðisins, og á þetta við bæði veggi og gólf. Auk þess skal þekja timburgólf við eldstæði með eldföstu efni, er nái minnst 50 cm fram fyrir það, en 20 cm til hliðar og aftur fyrir.

Sérhvert opið eldstæði (arinn) skal vera í beinu sambandi við reykháf, sem ekki flytur reyk frá öðrum eldstæðum.

Heimilt er að víkja frá ákvæðum 2. ml. 1. mgr. þessarar greinar, ef séð er fyrir fullnægjandi ráðstöfunum gegn neistaflugi.

65. gr.

Miðstöðvarkötlum skal koma fyrir í eldtraustu herbergi, og skal á teikningu sýndur fjöldi miðstöðvarkatla og staðsetning. Gluggi skal að jafnaði vera á útvegg miðstöðvarherbergis.

Í einbýlishúsum er þó leyfilegt, að ketill sé í þvottahúsi.

Um frágang kyndiklefa, ketils og eldsneytisgeymslu fer eftir ákvæðum brunamálasamþykktar og reglugerðar um hitalagnir.

66. gr.

Leyfi byggingarnefndar þarf til þess að setja upp brauðgerðarofna, bræðsluofna, gufukatla, kyndingartæki kyndistöðvar og önnur slík sérstæð eldstæði og kyndingartæki. Skal frágangi þannig hagað, að hvorki eldhætta, óhollusta, óþrifnaður né önnur óþægindi stafi af.

67. gr.

Burðarhlutar úr stáli skulu varðir gegn eldi með járnbentri steinsteypu eigi þynnri en 5 cm, eða þeim efnum, sem hafa jafnmikið eldþol.

Ekki er þó nauðsynlegt að einangra á þennan hátt slíka burðarhluta, sem útiloft leikur um.

XIV. KAFLI

Stigar, lyftur og veggsvalir.

68. gr.

Í íbúðarhúsum skal gerð stiga hagað sem hér segir:

	Lágmarksbreidd	Efni
2 hæðir (ein íbúð)	80 cm	ekki ákveðnar kröfur
2 —	90 —	eldtraust efni
3 —	100 —	— —
4 — eða meira	110 —	— —

Ef rishæð er sérstök íbúð, telst hún hæð, skv. 1. mgr.

Liggi stigi að vegg, skal telja breidd hans frá fulleinangruðum vegg að handriði, en sé handrið báðum megin, skal telja breidd milli handriða.

69. gr.

Á öllum stigum skal vera handrið öðrum megin, en báðum megin, ef stiginn liggur ekki að vegg. Handrið skal vera minnst 80 cm á hæð, mælt lóðrétt upp af þrepbrún og minnst 90 cm meðfram stigaopum. Í íbúðarhúsum skal þannig gengið frá handriðum, að ekki stafi hætta af og má ekki vera lengra bil milli lóðréttra rimla en 15 cm. Byggingarfulltrúi getur mælt fyrir um gerð handriða í öðrum húsum.

Þar sem tröppur eða pallar eru innan íbúðar, getur byggingarfulltrúi mælt svo fyrir, að höfð séu handrið eftir því sem hann telur slíks þörf.

70. gr.

Úr hverri íbúð skal greiður og óhindraður aðgangur úr húsinu eða út í stigahús, sem sé eldtraust.

Stigahús skal ganga að útvegg og vera loftræst gegnum glugga og þannig frá gengið, að næg birta sé frá þeim glugga, og skal miða við sömu reglur og gilda um birtu í íbúðarherbergjum.

Byggingarnefnd getur þó heimilað annan frágang, skv. eftirfarandi reglum:

a) Í fimm hæða húsi eða hærra sé ofanljós minnst 2 m².
b) Í fjögurra hæða húsi sé ofanljós minnst 1.5 m².
c) Í þriggja hæða húsi sé ofanljós minnst 1 m².
d) Í verzlunar-, skrifstofu- og iðnaðarhúsum getur byggingarnefnd leyft, að herbergi sé milli útveggar og stigahúss, enda sé glerveggur á milli herbergisins og stigahússins, er hafi minnst 4 m² gluggaflöt á hverri hæð.

Stigahús, skv. 4. mgr., skulu loftræst beint upp úr þaki, og skal loftrás vera minnst 225 cm². Loftinntak skal vera neðst í stigahúsi.

71. gr.

Ganghæð stiga má hvergi vera minni en 2.20 m og hvert skref 61—63 cm. Skrefið er samanlögð hæð tveggja uppstiga og breidd eins þreps. Breidd þreps skal mæla í ganglínu, sem er talin 45 cm frá innri brún handriðs þeim megin, sem þrep er mjórra, og má aldrei vera minna en 24 cm, sé hús tvær hæðir, en 26 cm, sé hús hærra. Á hverju þrepi, sem er mjórra en 30 cm, skal vera minnst 4 cm breitt innskot, sem ekki telst til þrepbreiddar í þessu sambandi.

Í stiga, sem liggur um fleiri hæðir en eina, skal sama þrepbreidd og þrephæð vera á öllum hæðum. Sé aukastigi settur í hús, þarf hann ekki að fullnægja ákvæðum þessarar greinar.

72. gr.

Gangur að stiga og stigapallar skulu a. m. k. jafnbreiðir stiganum. Lengd stigapalls má ekki vera minni en 1.3 m.

73. gr.

Útitröppur skulu gerðar úr steinsteypu og mega ekki vera hærri en 1.50 m nema pallur sé hafður a. m. k. 1 m á lengd og jafnbreiður tröppunum.

Reglur um gerð stiga skuli gilda um útitröppur, eftir því sem þær geta átt við.

74. gr.

Einn stigi nægir í íbúðarhúsi, sem ekki er stærra en 360 m², enda sé það ekki hærra en 5 hæðir, sbr. þó 75. gr. Ef hús er stærra eða ætlað fyrir skrifstofur, skóla,

samkomur eða iðnrekstur, eða einhver önnur afnot, ákveður byggingarnefnd, hvernig haga skuli stigum, gerð þeirra og fjölda. Frá engum stað í húsi má þó vera lengri leið en 30 m að stiga eða stigahúsi og sé greiðfært að honum.

75. gr.

Í sexlyftum húsum og hærri má leyfa, að hafður sé aðeins einn stigi, ef frágangi er hagað á einhvern eftirfarandi hátt:

a. Gengið sé í stiga um svalir, en ekki beint af göngum.
b. Komast megi úr hverri hæð í stigahúsi út á svalir á allar hliðar stigahússins.
c. Komast megi um eina hlið stigahúss, hvar sem er, út á svalir, enda sé breidd svala frá húsi a. m. k. 2.5 m.
d. Komast megi að stiga í öðru húsi um svalir á efstu hæð, þó ekki ofar en 12. hæð og á 4. hverri hæð fyrir ofan, enda sé ekki lengra milli stigahúsa en 20 m.

76. gr.

Sé íbúðarhús meira en fjórar hæðir, skulu vera lyftur, er fullnægja minnst eftirfarandi töflu:

Íbúðafjöldi	2	3	4	5	6
5 hæðir ..	3F 0.6	3F 0.6	3F 0.6	3F 0.6	3F 0.6
6 hæðir ..	— —	— —	— —	— —	— —
7 hæðir ..	— —	— —	— —	— —	— —
8 hæðir ..	— —	— —	3F 0.7	3F 1.0	4F 1.0
9 hæðir ..	— —	3F 1.0	3F 1.0	4F 1.0	4F 1.0
10 hæðir ..	FV 0.6	FV 1.0	FV 1.0	3F 0.6 FV 0.6	4F 0.7 FV 0.7
11 hæðir ..	FV 1.0	FV 1.0	3F 0.7 FV 1.0	3F 1.0 FV 0.6	4F 0.7 FV 0.6
12 hæðir ..	3F 0.6 FV 0.6	3F 0.7 FV 0.7	3F 1.0 FV 0.7	4F 1.0 FV 0.7	4F 1.0 FV 1.0
13 hæðir ..	3F 1.0 FV 0.6	3F 1.0 FV 0.6	4F 0.7 FV 0.7	4F 1.0 FV 0.7	4F 1.0 FV 1.0
14 hæðir ..	— —	3F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0	— —
15 hæðir ..	3F 1.0 FV 1.0	3F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0	4F 1.0 FV 1.0
16 hæðir ..	— —	4F 1.0 FV 1.0	— —	— —	— —
17 hæðir ..	4F 1.0 FV 1.0	— —	— —	— —	— —
18 hæðir ..	— —	— —	— —	— —	— —

F: fólkslyfta. Talan fyrir framan F sýnir farþegafjölda, er lyftan tekur. — Tölurnar 0.6, 0.7, og 1.0 eru vegalengd sú, sem lyftan fer á á 1 sek., í metrum. — FV fólks- og vörulyfta og sé minnsta stærð 2.1 · 1 m að flatarmáli.

Við það skal miða, að lyfta staðnæmist á hverri hæð húss eða við hvern stigapall milli hæða. Þó getur byggingarnefnd ákveðið, að lyfta megi ekki ná til efstu hæðar eða í kjallara.

Lyfta skal vera í eldtraustu lyftuhúsi. Sé lyfta í stigahúsi, má hún vera aðskilin frá því með neti, gleri eða öðru þvílíku.

Allur umbúnaðar á lyftum skal háður reglum öryggiseftirlits ríkisins, enda samþykki slökkviliðsstjóri umbúnað.

Vörulyftur, sem aðeins ganga milli tveggja hæða, þurfa ekki að vera í eldtraustum lyftuhúsum, nema önnur hæðin sé þakhæð, og skal þá aðskilja lyftuna frá þakfleti með eldtraustu efni.

Lyftuhús, sem ganga á milli fleiri en tveggja hæða, skal loftræsa lóðrétt minnst 80 cm upp fyrir þakflötinn, og sé loftrásin minnst 5% af flatarmáli lyftuhússins.

Opum, sem sett eru á lyftuhús í kjallara eða þaki, skal loka með eldtraustum dyrum. Lyftivélin og hjólaútbúnaðurinn skulu vera í eldtraustu rúmi.

77. gr.

Ef hús er meira en tvær hæðir, skulu veggsvalir fylgja hverri íbúð, sem er fyrir ofan aðra hæð, a. m. k. 2 m² að stærð. Gólf í veggsvölum skal vatnsþétt og vatni frá því að jafnaði veitt í frárennsliskerfi hússins.

Á veggsvölum skal vera handrið, ekki lægra en 1 m, og fer um gerð eftir reglum 69. gr. eftir því, sem þær geta átt við, þó má handrið aldrei vera lægra en 1.20 m á 5. hæð húss og ofar.

Byggingarnefnd er heimilt að veita undanþágu frá 1. mgr., ef sérstakar ástæður mæla með því.

XV. KAFLI
Íbúðir.

78. gr.

Íbúðarherbergi er hvert það herbergi, sem notað er til vistar fyrir fólk, en það er talin sérstök íbúð, ef minnst 6 m² eldhús fylgir, hvort heldur herbergin eru eitt eða fleiri, enda uppfylli þau skilyrði, sem gerð eru til íbúða. Íbúðarherbergi má ekki gera á skammbitalofti. Frá ákvæðum um stærð eldhúss má víkja, ef íbúð er 35 m² eða minni.

79. gr.

Lofthæð íbúðarherbergis, sem gengið hefur verið frá að fullu, má ekki vera minni að innanmáli en 2.45 m, nema um sé að ræða þak- eða kvistherbergi. Í slíkum herbergjum má meðalhæð vera 2.20 m, enda sé lofthæð 2.35 m í a. m. k. þriðjungi herbergisins.

80. gr.

Gólfflötur íbúðarherbergis má ekki vera minni en 4 m², enda sé það ekki mjórra en 1.60 m. Í hverri íbúð skal vera að minnsta kosti eitt herbergi, er sé ekki minna 14 m² að gólffleti.

81. gr.

Á hverju íbúðarherbergi skal vera opnanlegur gluggi á útvegg. Glerflötur gluggans má ekki vera minni en 1/10 af gólffleti herbergisins.

Ef hús er tvær hæðir eða hærra, skal þannig frá gluggum gengið, að auðvelt sé að hreinsa þá innan frá.

Í slíkum húsum skal einnig komið fyrir öryggiskeðju á hverjum opnanlegum glugga fyrir ofan 2. hæð, nema hann sé svo lítill eða þannig staðsettur, að ekki geti stafað hætta af.

82. gr.

Íbúðir má ekki gera í kjallara, en það telst kjallari, ef gólf er meira en 50 cm undir yfirborði jarðvegs við gluggahlið eða gluggahliðin veit á móti norðri — frá norðvestri til norðausturs — eða er nær götu en 3 metra.

Heimild til að gera íbúð, þar sem gólf er fyrir neðan jarðvegshæð, er þó bundin við hús, sem byggingarleyfi er fyrir, þegar samþykkt þessi öðlast gildi.

Einstök íbúðarherbergi má gera samkvæmt reglum 1. mgr.

83. gr.

Frágangur veggja, lofta og gólfa í íbúðarherbergjum skal vera sem segir í 11. og 12. kafla þessarar samþykktar, og skal svo frá gengið, að nægilegan hita megi hafa í hverju einstöku íbúðarherbergi.

84. gr.

Í hverri íbúð skal vera forstofa með óhindruðum aðgangi að stigahúsi eða útidyrum. Forstofa má ekki vera minna en 1.30 m á hvorn veg, og er þá miðað við, að gengið hafi verið frá henni að fullu. Heimilt er byggingarnefnd í samráði við póstmeistarann í Reykjavík að krefjast þess, að á uppdrætti sé sýnt hvar í aðalanddyri húss skuli komið fyrir póstkassa.

85. gr.

Hverri íbúð skal fylgja vatnssalerni minnst 1.2 m^2. Frá gólfi og veggjum skal þannig gengið, að auðvelt sé að hreinsa þau og þau þoli vel raka.

Salerni skal loftræst um glugga á útvegg eða með sérloftrás, er gengur beint upp úr þaki, og má flatarmál þverskurðar hennar ekki vera minna en 150 cm^2. Enn fremur skal séð fyrir loftræstingaropi á vegg eða dyrum, niðri við gólf.

86. gr.

Hverri íbúð skal fylgja baðherbergi (baðklefi), þar sem komið sé fyrir baðtækjum, a. m. k. steypibaði og handlaug. Um frágang veggja, gólfs og loftræstingar fer eftir ákvæðum 85. gr. Heimilt er að hafa bað og salerni í sama herbergi.

87. gr.

Í hverri íbúða skal vera eldhús, sbr. 78. gr. Þar skal koma fyrir eldavél eða öðru tæki fullnægjandi til eldunar. Þar skal og vera vaskur.

Eldhús skal loftræsa um glugga á útvegg. Um stærð glugga fer eftir 1. mgr. 81. gr. Frá þessu ákvæði má víkja, ef um er að ræða eldhús í íbúð, sem er 35 m^2 eða minni, enda verði þá séð fyrir fullnægjandi loftræsingu á annan hátt.

88. gr.

Hverri íbúð á að fylgja loftræst sérgeymsla ekki minni en 6 m^2. Þegar um er að ræða hús, sem í er meira en ein íbúð, skal sýnt á uppdrætti, hvaða geymsla fylgi hverri íbúð, og tiltaka stærð hennar.

Byggingarnefnd getur áskilið, að í fjölbýlishúsi sé komið fyrir sameiginlegri geymslu fyrir barnavagna, reiðhjól o. s. frv., og má þá víkja frá ákvæðum í 1. mgr., þó þannig, að geymsla verði aldrei minni en 4 m^2 fyrir hverja íbúð. Sameiginlegt rými skal auðkennt sérstaklega á uppdrætti.

89. gr.

Hverri íbúð skal fylgja aðgangur að loftræstu þvottahúsi, þar sem gólf er vatnshelt og með frárennsli, og loft og veggir þola gufu og raka.

90. gr.

Hverri íbúð skal fylgja aðgangur að sorpgeymslu í húsinu eða í byggingu, sem við það er tengd, og við það miðað, að ein sorptunna sé fyrir hverja íbúð.

Op á sorpgeymslu má ekki vera lægra en 1.0 m og breidd ekki minni en 80 cm. Ef nauðsynlegt er, að komizt verði inn í geymsluna í sambandi við hreinsun, má opið þó ekki vera lægra en 1.80 m á hæð og breidd ekki minni en 1.0 m.

Sorpgeymslu skal þannig fyrir komið, að auðvelt sé að komast að henni með þeim tækjum, sem sorphreinsun borgarinnar notar við flutning á tunnum. Byggingarnefnd getur krafizt þess, að akfært sé að sorpgeymslu, ef hún telur ástæðu til, t. d. um er að ræða stórt hús o. s. frv.

Aðgangur að sorpgeymslu má aðeins vera utan frá.

Allar sorpgeymslur skulu múrhúðaðar eða þannig frá gengið, að auðvelt sé að hreinsa þær. Þar sem fleiri en fjórar íbúðir eru um sorpgeymslu, skal hafa niðurfall í henni. Sama hátt skal hafa á, þó að færri íbúðir séu um sorpgeymslu, ef hætta er á, að vatn geti safnazt í geymsluna.

91. gr.

Sorprenna skal gerð úr glerhúðuðum pípum, kopar eða öðru efni jafntraustu. Aðallögn hennar skal vera lóðrétt, hringlaga að innan og minnsta þvermál vera 40 cm. Sorprenna skal ganga með óbreyttu þvermáli beint upp úr þaki. Greinilögn má vera allt að 30 cm að lengd, enda myndi hún ekki krappara horn en 60° við aðallögn. Hún skal einnig vera hringlaga að innan og minnsta þvermál vera 30 cm.

Utan um hverja sorprennu skal vera steypulag a. m. k. 10 cm þykkt og þannig frá því gengið í lofti sorpgeymslu, að rennan haggist ekki. Bil milli sorpláts og rennu má aldrei vera meira en 50 cm, né minna en 20 cm.

Sorprenna skal vera slétt að innan og öll samskeyti vatnsþétt.

Hverju sorpopi skal lokað með loftþéttri, lóðréttri hurð.

Ef byggingarfulltrúi telur, að frágangur sorprennu og sorpgeymslu sé ófullnægjandi, getur hann ákveðið, hverjar ráðstafanir skulu gerðar til úrbóta.

XVI. KAFLI

Hús til annarra nota en íbúðar.

92. gr.

Þegar sótt er um leyfi til að byggja hús til annarra nota en íbúðar, t. d. skólahús, samkomuhús, verksmiðjuhús o. s. frv., skal miða við þær reglur, er gilda um íbúðarhús eftir því, sem þær geta átt við.

Byggingarnefnd getur þó jafnan gert sérstakar kröfur um styrkleika slíks húss, frágang og annað, er hún telur máli skipa í sambandi við gerð þess og hagnýtingu. Hún getur sett sérreglur um tilteknar húgerðir.

93. gr.

Í samkomuhúsum, sem að jafnaði eru notuð til leik- eða kvikmyndasýninga, skulu stólar og bekkir vera fastir. Þó skal leyft að hafa lausa stóla í stúkum, sem ekki taka fleiri en 10 áhorfendur. Fjarlægð milli stólraða, mæld milli sætisbaka, skal vera minnst 80 cm, séu setur stólanna hreyfanlegar, en 1.0 m sé setan föst. Breidd hvers stóls skal eigi vera minni en 50 cm. Hvergi skulu vera fleiri sæti í röð en svo, að mest séu 12 sæti að næsta gangi eða annarri útgönguleið. Breidd ganga milli sætaraða eða til hliðar, svo og breidd annarra ganga, stiga og dyra, sem nota skal til útgöngu, skal ákveða þannig: Fyrir allt að 250 áhorfendur 1.80 m, og síðan ⅔ cm fyrir hvern áhorfanda í viðbót. Engar hindranir má setja á útgönguleið.

Allar dyr á samkomuhúsum og göngum frá þeim skulu opnast út og hurðin falla þannig að vegg, að útgönguleiðin skerðist ekki. Skal ávallt vera hægt að opna dyrnar fyrirvaralaust af hverjum sem er, og skulu þær greinilega auðkenndar með rauðum ljósum frá rafgeymi.

Á samkomustöðum skal alltaf hafa að minnsta kosti tvo útganga, og skal þeim þannig fyrir komið, að fólksstraumurinn greinist í tvær gagnstæðar áttir. Útgöngudyr mega ekki vera á sömu hlið húss, nema slökkviliðsstjóri samþykki. Frá stiga að dyrum skal ávallt vera pallur, sem sé á lengd minnst 1.3 sinnum stigabreiddin. Frá áhorfendasvölum skulu vera minnst tveir stigar. Ljósamerkjum skal komið fyrir í stigum og göngum, þar sem slökkviliðsstjóri telur nauðsynlegt.

Leiksvið má ekki útbúa í samkomuhúsum nema með leyfi slökkviliðsstjóra, enda samþykki hann allan útbúnað. Þar skal þó jafnan komið fyrir vatnslögn, a. m. k. 50 mm, með áfastri brunaslöngu. Umbúnaður búningsherbergja leikenda, leiktjalda- og búningsgeymsla skal háður samþykki slökkviliðsstjóra.

Veggir, gólf og loft í sýningarklefum kvikmyndahúsa skulu vera úr eldtraustu efni. Eldtraust hurð skal vera fyrir klefunum, birtuop eða gægjuop skulu vera byrgð með eldtraustu gleri. Óheimilt er að hafa sýningarklefa í beinu sambandi við sýningarsal, forsal eða forstofu kvikmyndahúss.

94. gr.

Í skólahúsum skulu allar dyr opnast út. Um breidd ganga og stiga gildir hið sama og um samkomuhús.

95. gr.

Bifreiðaskýli skulu að jafnaði vera úr steini, sbr. þó 4. mgr. 32. gr. Byggingarnefnd getur leyft, að þak sé gert úr timbri.

Ef bifreiðaskýli er ætlað fyrir fleiri bifreiðar en þrjár, getur byggingarnefnd krafizt þess, að því sé skipt með eldtraustum vegg.

Bifreiðaskýli skal loftræsa. Loftræsingarop skulu vera við gólf og þak.

Bifreiðaskýli fyrir eina bifreið skal að jafnaði ekki stærra en 30 m^2 og lofthæð ekki meiri en 2.50 m.

Þegar bifreiðaskýli er inni í húsi eða í tengslum við það, skal það skilið frá húsinu með steinsteyptum vegg (veggjum).

96. gr.

Gripahús og önnur slík hús má eingöngu reisa á þeim svæðum, er borgarstjórn ákveður. Gerð slíkra húsa er háð samþykki byggingarfulltrúa.

XVII. KAFLI
Refsiákvæði o. fl.

97. gr.

Ef maður, sem rétt hefur til að gera uppdrátt, skv. 11. gr., leggur fyrir nefndina uppdrátt, þar sem brotið er í bág við ófrávíkjanleg ákvæði byggingarsamþykktar eða annarra reglna um byggingarmálefni eða brýtur slík ákvæði á annan hátt, getur nefndin veitt honum áminningu. Ef brot er ítrekað eða frágangur uppdráttar þannig, að byggingarnefndin telur manninn eigi hæfan til að gera slíkan uppdrátt, getur hún neitað að fjalla um uppdrætti gerða af honum, annað hvort um tiltekinn tíma eða fyrir fullt og allt.

98. gr.

Nú brýtur meistari ákvæði byggingarsamþykktar eða önnur ákvæði, sem honum ber að fylgja í starfi sínu, eða slíkt brot er framið af starfsmanni, sem hann ber ábyrgð á, og getur þá byggingarnefnd, að fenginni tillögu byggingarfulltrúa, veitt honum áminningu eða svipt hann löggildingu samkv. 16. gr., annað hvort um tiltekinn tíma eða að fullu.

Ef um er að ræða fyrsta brot og ekki hefur leitt af því tjón, skal áminning nægja.

99. gr.

Byggingarfulltrúi skal þegar í stað kæra fyrir sakadómara, ef bygging er hafin, án þess að leyfi sé fengið fyrir henni, eða á annan hátt er byggt en leyfi stendur til. Sakadómari skal þá þegar kveða upp úrskurð um, hvort byggingin skuli bönnuð og niður rifið eða numið á brott það, sem þegar hefur verið gert. Úrskurði þessum má skjóta til æðri dóms eftir reglunum um kæru, en málskot frestar ekki framkvæmd úrskurðarins, sem þá fer fram á ábyrgð borgarsjóðs. Lögreglustjóri annast framkvæmd úrskurðar, og getur hann veitt aðila hæfilegan frest til niðurrifs eða brottnáms ólöglegrar byggingar. Borgarsjóður greiðir kostnað við framkvæmd lögreglustjóra á úrskurðinum, en skyldur skal hinn seki að greiða kostnaðinn. Borgarsjóður hefur umfram allar aðrar kröfur forgangsveð í efni, sem komið er í hina óleyfðu byggingu, fyrir endurgreiðslukröfu sinni. Sektir fyrir brot á byggingarsamþykkt skulu nema 100 til 30000 krónum, og skal farið með slík mál sem að hætti opinberra mála. Ef haldið er áfram byggingu, eftir að bann hefur verið lagt við henni skv. ákvæðum þessarar greinar, varðar það eigi minna en 1000 króna sekt. Veita skal borgarstjóra kost á því fyrir hönd borgarsjóðs að gera í refsimálinu kröfur til þess, að kærði verði dæmdur til þess að greiða þann kostnað, sem leitt hefur af broti hans

100. gr.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem byggingarnefnd hefur lagt fyrir hann að vinna, skv. samþykkt þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er henni þá heimilt að láta vinna það, sem með þarf, á kostnað aðila. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr borgarsjóði, en innheimta síðan með lögtaki hjá aðila, ef þörf krefur.

XVIII. KAFLI

Byggingarleyfisgjöld og úttekt.

101. gr.

Fyrir leyfi til að reisa hús eða stækka skal greiða í borgarsjóð 2 kr. fyrir hvern teningsmetra af utanmáli hússins. Botnplata er þó ekki með talin.

Gjald þetta skal talið í heilum krónum, og telst hluti úr krónu sem heil króna. Minnsta gjald er 200 krónur.

Fyrir leyfi til að gera breytingu á húsi skal greiða 200 krónur í borgarsjóð og 200 krónur fyrir hvert annað leyfi til að reisa mannvirki eða breyta því.

Ef byggingarfulltrúi er að óþörfu kvaddur til eftirlits, skal greiða 200 krónur í borgarsjóð.

Byggingarleyfisgjöld verða aldrei endurgreidd, þótt leyfi falli úr gildi vegna þess, að það hefur ekki verið notað innan eins árs eða hefur verið fellt úr gildi. Verði leyfi endurnýjað óbreytt, skal greiða fyrir það 200 krónur. Byggingarfulltrúinn innheimtir öll gjöld samkvæmt þessari samþykkt. En verði vanskil, má hann ekki gefa vottorð um mannvirkið, fyrr en gjöld eru greidd.

Gjöld, skv. grein þessari, eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar, er samþykktin öðlast gildi, og skulu breytast eftir henni, og ber í því efni að miða við meðalvísitölu ársins á undan.

Gjöld þessi má innheimta með lögtaki.

102. gr.

Þegar smíði húss er að fullu lokið, skal byggingarfulltrúi láta í té um það yfirlýsingu, ef húseigandi eða byggingarmeistarar hússins óska. Slíkt vottorð má ekki gefa út, nema sannað sé, að fullnægt hafi verið öllum þeim ákvæðum, sem sett eru um byggingarmálefni í Reykjavík.

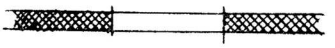
Þegar byggingarfulltrúi athugar hús, skv. 1. mgr., getur hann krafizt þess, að viðkomandi meistarar séu viðstaddir og hafi samþykkta uppdrætti við höndina. Jafnan á meistari rétt á að vera viðstaddur, er skoðun fer fram.

Byggingarnefnd getur bannað, að flutt sé inn í ófullgert íbúðarhús.

XIX. KAFLI

Tákn.

103. gr.

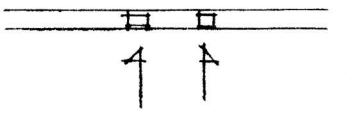
Gluggaop, steinsteypa.

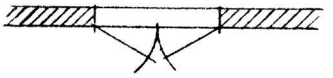
Rennihurð.

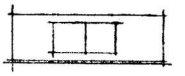
Hurð, steinsteypa.

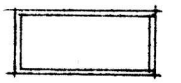
Loftrásir, timburveggur.

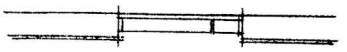
Tvöföld hurð, steinveggur.

Vaskur.

Baðker.

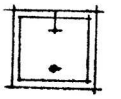
Gluggi.

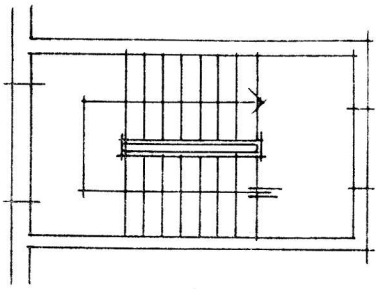
Eldhústæki.

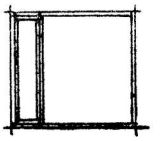
Ísskápur.

Steypibað.

Stigi.

Opnanlegur gluggi.

Handlaug.

Salernisskál.

Samþykkt þessi, sem borgarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61 31. október 1944, um byggingarmálefni Reykjavíkur, til að öðlast gildi 1. apríl 1965, og fellur þá jafnframt úr gildi byggingarsamþykkt nr. 195/1945, ásamt breytingum, sem á henni hafa verið gerðar.

Reglur byggingarsamþykktar nr. 195/1945, um gerð steinsteypu og járnalagnir, skulu halda gildi sínu, unz byggingarnefnd hefur sett nýjar reglur um þau efni, samkv. 39. og 41. gr. samþykktar þessarar.

Félagsmálaráðuneytið, 24. marz 1965.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 40. 10. marz 1965.

AUGLÝSING
um laun stundakennara.

1. gr.

Laun stundakennara miðast við þá launaflokka, sem kennararnir myndu taka laun samkvæmt, ef þeir væru fastir kennarar, og skulu vera fyrir hverja kennslustund sem hér segir:

I. **Í barnaskólum:**					
Miðað við	12.	launaflokk	(kennarar án kennararéttinda)	kr.	69.75
— —	15.	—	.....	—	78.50
— —	15.	—	(söngkennarar með ⅘ kennsluskyldu) .	—	98.10
— —	16.	—	(kennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt, talkennarar, blindrakennarar og kennarar við heimavistarskóla)	—	81.60
— —	16.	—	(söngkennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt)	—	102.05
— —	17.	—	(vanvitaskólakennarar)	—	106.15
II. **Í húsmæðraskólum:**					
Miðað við	13.	launaflokk	(kennarar án kennararéttinda)	—	89.80
— —	16.	—	.....	—	101.00
— —	18.	—	(kennarar með B.A.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	—	109.25
— —	19.	—	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	—	118.90

III. **Í gagnfræðastigsskólum** (unglingaskólum, miðskólum og gagnfræðaskólum):

Miðað við	16. launaflokk		kr. 101.00
— —	16. —	(söngkennarar með ⅘ kennsluskyldu)	— 126.30
— —	18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 109.25
— —	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 118.90

IV. **Í iðnskólum:**

Miðað við	16. launaflokk		— 101.00
— —	18. launaflokk	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 109.25
— —	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 118.90

V. **Í Hjúkrunarskóla Íslands:**

Miðað við	16. launaflokk		— 101.00
— —	18. —	(kennarar með B.A.-prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 109.25
— —	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 118.90

VI. **Í Handíða- og myndlistarskólanum:**

a) **Listiðnaðardeildir:**
Miðað við 16. launaflokk — 101.00

b) **Kennaradeildir** (vefnaðar- og teiknikennaradeildir):
Miðað við 18. launaflokk — 117.70

VII. **Í Heyrnleysingjaskólanum:**
Miðað við 16. launaflokk — 101.00

VIII. **Í Tónlistarskólanum í Reykjavík (kennaradeild):**
Miðað við 18. launaflokk — 117.70

IX. **Í Vélskólanum í Reykjavík:**

Miðað við	16. launaflokk		— 108.80
— —	18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 117.70
— —	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.10

X. **Í Íþróttakennaraskóla Íslands:**

Miðað við 18. launaflokk		kr. 117.70
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.10

XI. **Í Húsmæðrakennaraskóla Íslands:**

Miðað við 18. launaflokk		— 117.70
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.10

XII. **Í Kennaraskóla Íslands:**

a) **Íþróttakennarar:**

Miðað við 18. launaflokk		— 117.70

b) **Kennarar við handavinnudeild:**

Miðað við 18. launaflokk		— 117.70
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.10

c) **Aðrir kennarar:**

Miðað við 20. launaflokk		— 135.15

XIII. **Í menntaskólum:**

a) **Íþróttakennarar:**

Miðað við 18. launaflokk		— 117.70

b) **Aðrir kennarar:**

Miðað við 20. launaflokk		— 135.15

XIV. **Í Stýrimannaskólanum:**

Miðað við 16. launaflokk		— 108.80
— — 18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 117.70
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.10

XV. **Í Matsveina- og veitingaþjónaskólanum:**

Miðað við 16. launaflokk		— 108.80
— — 18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 117.70
— — 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.10

XVI. **Í búnaðarskólum:**

Miðað við	16. launaflokk		kr. 108.80
— —	18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 117.70
— —	19. —	(kennarar með prófi frá búnaðarháskóla eða samsvarandi prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.10

XVII. **Í Garðyrkjuskóla ríkisins:**

Miðað við	16. launaflokk		— 108.80
— —	18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 117.70
Miðað við	19. launaflokk	(kennarar með prófi frá búnaðarháskóla eða samsvarandi prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.10

XVIII. **Í Tækniskóla Íslands:**

Miðað við 20. launaflokk ..... — 135.15

2. gr.

Í auglýsingu þessari eru framangreind laun stundakennara í barnaskólum miðuð við 40 mínútna kennslustund, en í öllum framhaldsskólum við 45 mínútna kennslustund. En sé hver kennslustund lengri eða skemmri, breytast launin í hlutfalli við það.

3. gr.

Orlofsfé er innifalið í launum þessum.

4. gr.

Stjórnskipaðir prófdómendur njóta sömu launa og stundakennarar skólanna, er þeir starfa við.

5. gr.

Stundakennsla greiðist af rekstrarfé skólanna hvers um sig.

6. gr.

Framangreint stundakennarakaup í auglýsingu þessari greiðist fyrir kennslu, sem fram fer á tímanum frá kl. 8 til kl. 17, þar með talinn matartími. Fyrir kennslu eftir kl. 17, svo og fyrir kennslu eftir kl. 13 á laugardögum, skal kaup stundakennara vera jafnhátt og eftirvinnukaup fastra kennara í viðkomandi launaflokkum, án tillits til lengdar kennslustundar, og vera sem hér segir:

Samkvæmt	12. launaflokki		kr. 91.89
—	13. —		— 95.63
—	15. —		— 103.43
—	16. —		— 107.50
—	18. —		— 116.29
—	19. —		— 128.16
—	20. —		— 135.20

7. gr.

Eigi skal greiða fyrir eyður, sem verða kunna í starfstíma stundakennara.

8. gr.

Auglýsing þessi er gefin út í samráði við önnur ráðuneyti, sem með skólamál fara, svo og fjármálaráðuneytið, og gilda ákvæði hennar frá 1. marz 1965 og þar til öðruvísi kann að verða ákveðið.

Í menntamálaráðuneytinu, 10. marz 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Nr. 41. 24. apríl 1965.

REGLUGERÐ

um komu, brottför og yfirflug erlendra flugfara í millilandaflugi yfir íslenzkt yfirráðasvæði.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Loftferðir um íslenzkt yfirráðasvæði eru háðar gildandi íslenzkum reglum um loftferðir.

2. gr.

Tilkynna skal flugmálastjóra flugáætlun fyrir hvert flug, samkvæmt þeim reglum (NOTAM), sem hann ákveður.

3. gr.

Loftför, sem koma til Íslands frá öðrum löndum, skulu nota tollflugvöll til fyrstu lendingar og síðasta flugtaks, áður en utan er haldið, sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 134 27. júlí 1945.

4. gr.

Ríkisloftför falla ekki undir reglugerð þessa.

5. gr.

Flugmálastjóri eða umboðsmaður hans gefur út leyfi til loftferða yfir íslenzku yfirráðasvæði og lendingarleyfi samkvæmt reglugerð þessari.

Hvers konar umsóknir um lendingarleyfi, sem koma frá utanríkisráðuneytum eða sendiráðum erlendra ríkja, skulu sendar utanríkisráðuneytinu, hvort sem ríkin eru aðilar að Chicago-samningnum eða ekki. Umsóknir, er berast frá flugmálayfirvöldum annarra ríkja, skulu hins vegar sendar flugmálastjóra.

II. Áætlunarflug.

6. gr.

Eigi má starfrækja reglubundnar loftferðir í atvinnuskyni yfir íslenzku yfirráðasvæði, nema með leyfi flugmálaráðherra.

7. gr.

Erlendur aðili, sem halda vill uppi reglubundnum loftferðum í atvinnuskyni, samkvæmt samningi milli Íslands og annars ríkis, má hefja þær án sérstaks leyfis, nema slíkt leyfi sé áskilið í samningnum.

Aðilar þeir, sem um ræðir í 1. mgr., skulu láta flugmálastjóra í té þau gögn, er hann kann að æskja, svo unnt sé að gefa nákvæm fyrirmæli um flugumferð þá, sem um er að ræða.

8. gr.

Umsóknir aðila í þeim ríkjum, sem eiga aðild að Chicago-sáttmálanum, um leyfi til að starfrækja reglubundnar loftferðir í atvinnuskyni, skulu sendar flugmálastjóra, sbr. þó 5. gr.

Umsóknir aðila frá ríkjum, sem ekki eiga aðild að Chicago-sáttmálanum, skulu sendar utanríkisráðuneytinu.

III. Óreglubundið flug.

9. gr.

Loftförum, skráðum í ríkjum, sem ekki eru aðilar að Chicago-sáttmálanum, er nauðsynlegt að fá leyfi áður en þau fljúga inn yfir íslenzkt yfirráðasvæði. Leyfisumsókn skal send utanríkisráðuneytinu og skal vera komin til þess a. m. k. 48 klst. áður en áætlað er, að loftfarið komi inn í íslenzka lofthelgi. Helgidagar og almennir frídagar á Íslandi teljast ekki með, þegar reikna skal frestinn.

Í umsóknum skulu eftirtalin atriði greind:

a. Fullt nafn og heimilisfang flytjanda.
b. Þjóðerni, skrásetningarmerki og tegund loftfars.
c. Leið sú, sem fljúga skal, ákvörðunarstaður, með upplýsingum um, hvar skuli flogið inn í lofthelgi Íslands og hvenær.
d. Dagsetning og áætlaður komu- og brottfarartími frá íslenzkum flugvelli eða flugvöllum.
e. Fjarskiptaútbúnaður og tíðni.

10. gr.

Erlend loftför, sem æskja þess að lenda á Íslandi í atvinnuskyni, verða að hafa sérstakt leyfi til þess. Hafi tvíhliða samningur eða samningar milli fleiri ríkja að geyma undantekningu frá þessari reglu, og Ísland er aðili að þeim samningi, ber að tilkynna flugmálastjóra, með a. m. k. 48 klst. fyrirvara, um einstök flug.

11. gr.

Fyrir loftför skráð í ríkjum, sem aðilar eru að Chicago-sáttmálanum, og æskja leyfis til loftferða samkvæmt 10. gr., skal senda umsókn til flugmálastjóra með sama fresti og getur í 9. gr. 2. mgr. Sé loftfarið eigi skráð í ríki, sem er aðili að Chicago-sáttmálanum, skal umsókn send utanríkisráðuneytinu með sama fresti og áður getur.

Í umsóknum skulu eftirtalin atriði greind:

a. Fullt nafn og heimilisfang flytjanda.
b. Þjóðerni, skrásetningarmerki og tegund loftfars.
c. Dagsetning og áætlaður komu- og brottfarartími frá íslenzkum flugvelli eða flugvöllum.
d. Staður eða staðir, sem farþegar og/eða flutningur verður fluttur frá eða til.
e. Markmið flugsins, fjöldi farþega, tegund og/eða magn flutnings.
f. Nafn og heimilisfang þess, er loftfarið hefur á leigu.
g. Sönnun fyrir því, að í gildi sé ábyrgðartrygging vegna tjóns, sem þriðja aðila á jörðu niðri kann að verða valdið og farþegatrygging.
h. Ef flogið er í sambandi við fjölferð (inclusive tour), hver einstök atriði dagskrár eru, skilmálar ferðarinnar og hver greiðsla sé ákveðin fyrir hvern farþega í fjölferðinni, sbr. 12. gr.

Krefjast má annarra upplýsinga áður en leyfi er veitt.

Ef um er að ræða loftfar, sem skráð er í ríki, sem ekki er aðili að Chicagosáttmálanum, skal í umsókn einnig getið um flugleið þá, sem fljúga á, tíma þann og stað, sem inn í lofthelgi Íslands er komið og svo hver fjarskiptabúnaður sé og tíðni.

12. gr.

Til að um fjölferð sé að ræða, verða eftirtalin skilyrði að vera uppfyllt:

I) Flugferðin skal einungis farin til flutnings þátttakenda í fjölferð, samkvæmt áður ákveðinni ferðaáætlun og auk þess skulu eftirgreind ákvæði gilda um ferðaáætlun:

a. Ferðalagið vari eigi skemur en eina viku.
b. Ferðtilhögun sé þannig, að sameiginlegt sé bæði flugferðir, gisting og a. m. k. hálft fæði, auk sameiginlegra skemmtiferða, ef um slíkt er að ræða og skulu allir þættir ferðalagsins vera innifaldir í söluverði til farþega.
c. Við brottför frá Íslandi skulu þátttakendur hvers fjölferðahóps eigi vera færri en 15, bundnir við sömu ferðatilhögun. Heimilt er að flytja fleiri en einn fjölferðarflokk í sömu flugvél, enda uppfylli hver þeirra skilyrði þessarar greinar.
d. Á ákvörðunarstað erlendis skal fararstjóri vera með hverjum fjölferðahópi.
e. Brottför og heimför verður að vera sameiginleg öllum þátttakendum í hverri fjölferð um sig.

II) Þátttakendur skulu greiða fyrir ferðalagið í heild.

Lágmarkssöluverð fjölferðarinnar til hvers þátttakanda skal eigi vera lægra en það fargjald, sem almenningi stendur til boða með áætlunarflugvélum á hverjum tíma, fram og aftur á flugleið þeirri, er flogin er í fjölferðinni.

Endurgreiðsla fyrir þá þætti ferðalagsins, sem vera kann að einstakir þátttakendur ekki færi sér í nyt, er óheimil.

Farþega án endurgjalds á vegum flugfélagsins, svo og starfsfólk flugfélags, má flytja í fjölferðar-flugfari, eftir sömu reglum, sem gilda um slíkt í reglubundnum flugferðum í atvinnuskyni.

III) Ekki má nota í fjölferðum önnur loftför en þau, sem eru eign flugfélags þess, sem að ferðinni stendur, nema með sérstöku leyfi flugmálastjóra.

IV) Breytingar á flugáætlun þeirri, sem var grundvöllur leyfis til fjölferðar, eru háðar samþykki flugmálastjóra.

V) Flugfélag, sem að fjölferð stendur, skal áður en farið er af stað, gera nafnalista yfir þá farþega, sem eiga að vera með loftfarinu. Skal ákvörðunarstaður erlendis og brottfarartími fyrir heimferð tilgreindur. Ef fleiri hópar eru í sama loftfari, skal aðgreina hvern hóp fyrir sig á listanum. Sé um að ræða farþega, sem ekki greiða fargjald, skulu þeir nafngreindir, og orsök tilgreind. Eitt undirritað eintak listans skal senda flugmálastjóra, og verður það að hafa borizt honum eigi síðar en fjórum dögum eftir brottför loftfarsins frá Íslandi.

Sú skylda hvílir á flugfélagi því, sem annast fjölferð, svo og á ferðaskrifstofu, sem að henni stendur, að gæta þess, að allir þátttakendur í fjölferð komi saman heim. Sé það ekki unnt, skal flugfélag eða ferðaskrifstofa tilkynna það flugmálastjóra í síðasta lagi þegar eftir komu loftfarsins til Íslands.

Nauðsynlegar skýringar um frávik þau, er um ræðir hér að framan, skal senda flugmálastjóra skriflega, eins fljótt og unnt er.

VI) Þátttakendur í fjölferð skulu hafa farseðil (einstaklings- eða sameiginlegan farseðil, með þátttakendalista viðfestum) og þátttakendaskírteini, sem sannar, að nafngreindur rétthafi þess hafi greitt, eða beri að greiða, það verð, sem greiða ber fyrir þátttöku í fjölferðinni allri.

VII) Leyfi flugmálastjóra, eða staðfest afrit af því, skal vera í loftfari því, sem flytur fjölferðahópinn. Skal skylt að sýna það, ef krafizt er, fulltrúum flugmálastjóra og öðrum opinberum starfsmönnum, sem hlut eiga að máli.

IV. Einkaflug.

13. gr.

Leyfi þarf ekki til einkaflugs inn í, frá eða í íslenzkri lofthelgi, í erlendu loftfari, sem er skráð í ríki, sem er aðili að Chicago-sáttmálanum.

14. gr.

Einkaflug frá eða í íslenzkri lofthelgi, í erlendum loftförum, skráðum í ríkjum, sem ekki eru aðilar að Chicago-sáttmálanum, er bundið fyrirfram fengnu leyfi og skulu umsóknir um slík leyfi sendar utanríkisráðuneytinu, með sama fresti og um getur í 9. gr.

Í umsókn skulu eftirtalin atriði greind:

a. Þjóðerni, skrásetningarmerki og tegund loftfars.
b. Nafn, ríkisfang og heimilisfang eiganda og flugstjóra.
c. Leið sú, sem fljúga skal, ákvörðunarstaður, og upplýsingar um, hvar skuli flogið inn í lofthelgi Íslands og hvenær.
d. Tala þeirra, sem í loftfarinu eru.
e. Fjarskiptabúnaður og tíðni.

15. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum, svo og afturköllun leyfa, sé slíkt framkvæmanlegt að dómi flugmálastjóra og synjun frekari leyfa fyrir sama aðila.

16. gr.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Reglur þessar eru settar samkvæmt lögum um loftferðir, nr. 34 21. maí 1964, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 24. apríl 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

25. febrúar 1965. Nr. 42.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Hafnarfirði.

Fasteignaskatt í Hafnarfirði skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr., sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 25. febrúar 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um þorsk- og ýsuveiðar með nót o. fl.

1. gr.

Gerð þorsk- og ýsunóta, sem notaðar eru til veiða innan endimarka landgrunns Íslands, skal vera þannig, að poki nótar, sem er 220 faðmar eða lengri, skal ekki vera lengri en 30 faðmar á teini. Poki styttri nóta skal vera minni hlutfallslega.

2. gr.

Möskvastærð þorsk- og ýsunóta skal minnst vera 110 mm, þegar möskvinn er mældur í votu neti, teygður horna á milli, eftir lengd netsins. Komist flöt mælistika, 110 mm breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott. Poki nótarinnar er ekki háður möskvastærðartakmörkuninni.

3. gr.

Ráðuneytið getur heimilað þeim aðilum, sem þegar eiga smáriðnari þorsk- og ýsunætur en í fyrirmælum þessum greinir, að nota þær nætur í næstu tvö ár eftir útgáfudag reglugerðar þessarar. Þó skal ávallt, er skipt er um nótabálk, setja bálk með 110 mm lágmarksstærð möskva í stað þess, er tekinn er í burtu.

Umsóknir um notkun þessara nóta skulu sendar ráðuneytinu innan eins mánaðar frá birtingu reglugerðar þessarar og skal umsókninni fylgja sönnun á, hvenær nótin var keypt og flutt til landsins.

4. gr.

Á vetrarvertíð 1965 er óheimilt að kasta nót til veiða á þorski eða ýsu á tímabilinu frá því 1 klst. eftir sólarlag þar til 1 klst. fyrir sólarupprás.

5. gr.

Þorskanet skulu lögð í eina stefnu á sama veiðisvæði, eftir því sem við verður komið.

6. gr.

Þegar gert er að fiski um borð í veiðiskipi, sem stundar veiðar með nót eða þorskanetjum, er bannað að kasta slógi útbyrðis á veiðisvæðinu.

7. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld fyrirmæli um gerð þorsk- og ýsunóta frá 5. febrúar 1965.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 27. marz 1965.

Emil Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

REGLUGERÐ

um þjóðvegi í kaupstöðum og kauptúnum.

1. gr.

Í kaupstöðum og kauptúnum með 300 íbúa eða fleiri skulu vegir og götur teljast þjóðvegir samkvæmt 30. gr. vegalaga, nr. 71 30. des. 1963, svo sem hér segir:

Reykjavík:
Miklabraut frá vegamótum Elliðavogar, Hringbraut og Eiðsgrandi að mörkum Seltjarnarneshrepps, Kringlumýrarbraut frá Fossvogslæk að Sætúni við Kirkjusand, Sætún að Laugarnesi, Kleppsvegur og Elliðavogur að Miklubraut vestan Elliðaáa.

Seltjarnarnes:
Eiðsgrandi frá mörkum Reykjavíkur að Nesvegi hjá Mýrarhúsaskóla.

Garðahreppur:
Vífilsstaðavegur frá Hafnarfjarðarvegi að Reykjanesbraut.

Kópavogur:
Hafnarfjarðarvegur frá Fossvogslæk að Kópavogslæk.

Hafnarfjörður:
Frá Hafnarfjarðarvegi í Engidal um Reykjavíkurveg um nýja götu samhliða Strandgötu og framhald hennar suður yfir Hvaleyrarholt að vegamótum Reykjanesbrautar.

Innri-Njarðvík:
Njarðvíkurvegur frá gömlu Reykjanesbraut um Njarðvíkurbraut að Hafnargarði.

Ytri-Njarðvík:
Sjávargata frá Reykjanesbraut að hafnargarði.

Keflavík:
Reykjanesbraut frá mörkum Njarðvíkuhrepps um Flugvallarveg og Hringbraut að mörkum Gerðahrepps norðan bæjarins.

Sandgerði:
Reykjanesbraut frá mörkum 200 m norðan Brekkustígs um Norðurgötu og Suðurgötu að vegamótum Miðnesheiðarvegar með álmu niður að höfn um Brekkustíg að Tjarnargötu.

Grindavík:
Víkurbraut frá vegamótum Grindavíkurvegar að kirkju með álmu um Ægisgötu að höfn.

Akranes:
Akranesvegur frá vegamótum Akrafjallsvegar, um Stillholt, Kirkjubraut, Akursbraut og Hafnarbraut að hafskipabryggju.

Borgarnes:
Borgarnesbraut frá verksmiðjuhúsi Galvanó hf. um Borgarbraut og Brákarbraut að höfn í Brákarey.

Hellissandur:
Aðalgatan um kauptúnið frá Hraunprýði við Útnesveg að Selhóli.

Ólafsvík:
Ólafsvíkurvegur frá gatnamótum Sandholts á Ytra-Klifi um Ólafsbraut og Ennisbraut vestur fyrir byggð, með álmu að höfn frá Ólafsbraut að efri enda Norðurgarðsbryggju.

Grafarnes:
Grundarfjarðarvegur frá Gilósi um Grundargötu vestur fyrir byggð með álmu að höfn um Framnesveg.

Stykkishólmur:
Stykkishólmsvegur frá gatnamótum Skipavíkurvegar um Túngötu að höfn.

Patreksfjörður:
Barðastrandarvegur frá Bergsstöðum um brú á Mikladalsá, um Aðalstræti, Strandgötu og Þórsgötu að hafnarbakka í Patrekshöfn.

Bíldudalur:
Ketildalavegur frá vegamótum Barðastrandarvegar við Litlu-Eyri um aðalgötuna í kauptúninu að Jaðri með álmu niður að bryggju.

Þingeyri:
Vestfjarðavegur og Svalvogavegur frá Vegamótum við Vestfjarðaveg um Fjarðargötu og Aðalstræti að Byggðarenda við Svalvogaveg með álmu um Hafnarstræti út undir bryggju.

Flateyri:
Flateyrarvegur frá vegamótum Eyrarhjallavegar um Hafnarstræti að bryggju.

Suðureyri:
Súgandafjarðarvegur frá Höfða innan við syðsta hús um Aðalgötu út á móts við brimbrjót.

Bolungarvík:
Bolungarvíkurvegur frá stað 200 m sunnan við Hólsá um nýjan veg og brú yfir ána, um Aðalgötu norður á móts við brimbrjót og niður á brimbrjót.

Hnífsdalur:
Bolungarvíkurvegur frá aðalspennistöð, um Strandgötu út fyrir Heimabæjarvör, svo langt sem sjóvarnargarðurinn nær.

Ísafjörður:
Vestfjarðavegur og Bolungarvíkurvegur frá Engi við Vestfjarðaveg um Seljalandsveg, um nýjan veg, Túngötu og Hnífsdalsveg að hafnarmerki við Bolungarvíkurveg, með álmu um Hafnarstræti, Aðalstræti og Suðurgötu niður að hafnarbakka á Suðurtanga í Neðstakaupstað.

Hólmavík:
Strandavegur frá Hvoli um aðalgötuna í kauptúninu inn á móts við bryggju og niður á bryggjutanga.

Hvammstangi:
Vatnsnesvegur frá vegamótum Bröttugötu að félagsheimili. Brattagata að höfn, yfir Hvammsá að Vatnsnesvegi við félagsheimili.

Blönduós:
Aðalgata frá Norðurlandsvegi. Skagavegur frá Norðurlandsvegi um Húnabraut að sláturhúsi.

Höfðakaupstaður:
Skagavegur frá vegamótum austan við félagsheimili, um Fellsbraut, Oddabraut, Strandgötu og Skagaveg um 150 m norður fyrir gatnamót Bankastrætis.

Sauðárkrókur:
Sauðárkróksbraut og Skagavegur frá mjólkursamlagi við Sauðárkróksbraut um Skagfirðingabraut, Aðalgötu og Eyrarveg að frystihúsi við Skagaveg. Siglufjarðarvegur frá NV horni flugvallar um Hegrabraut að Skagfirðingabraut.

Hofsós:
Suðurbraut frá Siglufjarðarvegi yfir Hofsá að bryggju. Skólavegur frá Suðurbraut að skóla.

Siglufjörður:
Siglufjarðarvegur frá Dalabæ um Hvanneyrarbraut, Aðalgötu og Gránugötu og Tjarnargötu að höfn.

Ólafsfjörður:
Ólafsfjarðarvegur frá gatnamótum þvergötu að hafnargarði, um Aðalgötu að brú á Fjarðará, með álmu að hafnargarði.

Dalvík:
Ólafsfjarðarvegur frá barnaskóla um Skíðabraut, Hafnarbraut og Karlsbraut að Brimnesá, með álmu að höfn.

Akureyri:
Norðurlandsvegur frá Sjónarhóli um Hörgárbraut, Glerárgötu, um veg skv. skipulagi austan Hafnarstrætis og Aðalstrætis að vegamótum flugvallarvegar.

Húsavík:
Þingeyjarsýslubraut frá Hjarðarholti um Stangarbakka, yfir Búðarárgil um Héðinsbraut að Baldurshaga.

Raufarhöfn:
Þingeyjarsýslubraut frá Klifi um Aðalgötu að barnaskóla.

Þórshöfn:
Langanesvegur frá Bakkalæk um aðalgötu í gegnum kauptúnið að hreppamörkum við olíustöð, með álmu að höfn.

Vopnafjörður:
Stranda- og Jökulsárhlíðarvegur frá læknisbústað fram hjá félagsheimili að Hólmum, með álmu að bryggju hjá kaupfélagi.

Egilsstaðir:
Selás frá Norðfjarðarvegi að gatnamótum Laufáss.

Seyðisfjörður:
Fjarðarheiðarvegur frá Hóli um Vesturveg að Seyðisfjarðarvegi, Seyðisfjarðarvegur frá austurmörkum lóðar Síldarverksmiðju ríkisins um brú á Fjarðará að götu að Vélsmiðjunni Stál.

Neskaupstaður:
Norðfjarðarvegur frá vegamótum flugvallarvegar um Strandgötu, Hafnarbraut og Egilsbraut að gatnamótum Eyrargötu.

Eskifjörður:
Norðfjarðarvegur frá mörkum 310 m austan Bleiksár, um Strandgötu og upp með Lambeyrará, að gatnamótum Hátúnsvegar. Viðfjarðarvegur frá Norðfjarðarvegi um Strandgötu að austustu húsunum, 330 m austan Hlíðarendaár.

Reyðarfjörður:
Norðfjarðarvegur frá Kvíagilslæk um Aðalbraut að læk við Neðri-Bakka.

Fáskrúðsfjörður:
Suðurfjarðavegur frá hreppamörkum við Heiði um Búðaveg að Búðalæk.

Djúpivogur:
Djúpavogsvegur frá mörkum 200 m sunnan prestseturs fram hjá kirkju að höfn.

Höfn í Hornafirði:
Hafnarvegur frá gatnamótum sunnan Fiskhóls fram hjá félagsheimili að gatnamótum hjá Hótel Skálholti.

Vík í Mýrdal:
Aðalgatan frá Suðurlandsvegi austan við Víkurá að verzlunarhúsum VVS.

Vestmannaeyjar:
Skólavegur og Flugvallarvegur frá Strandavegi að flugvelli.

Selfoss:
Suðurlandsvegur frá Ölfusárbrú um Austurveg að vegamótum Laugardælavegar vestri. Eyrarbakkavegur frá Suðurlandsvegi um Eyrarveg að Fossheiði.

Stokkseyri:
Gaulverjabæjarvegur frá Sandfelli að Baldurshaga. Holtsvegur frá Gaulverjabæjarvegi að Pálsbæ.

Eyrarbakki:
Eyrarbakkavegur frá vegamótum vestan Vinnuhælis vestur fyrir kauptúnið.

Hveragerði:
Reykjavegur frá Suðurlandsvegi um Breiðumörk og Varmahlíð að brú á Varmá.

Þorlákshöfn:
Þorlákshafnarvegur frá mörkum kauptúns að A-götu (870 m) um A-götu að syðri hafnargarði.

2. gr.

Um framkvæmdir við lagningu og viðhald þjóðvega samkv. 1. gr., svo og greiðslu kostnaðar, skal farið samkv. reglugerð um ríkisframlag til þjóðvega í kaupstöðum og kauptúnum frá 2. desember 1964.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt vegalögum, nr. 71 30. des. 1963, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. marz 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 3 — 1965

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Menningarsjóð Súðavíkurhrepps, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 1. marz 1965.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Menningarsjóð Súðavíkurhrepps.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Menningarsjóður Súðavíkurhrepps.

2. gr.

Sjóður þessi er stofnaður af hjónunum Þuríði Magnúsdóttur og Grími Jónssyni frá Súðavík, til minningar um Jón Valgeir Hermannsson, bónda í Súðavík og konu hans, Guðrúnu Jóhannesardóttur, Súðavík.

Sjóður þessi tekur við eignum Sjúkrasamlags- og styrktarsjóðs Súðavíkurhrepps, sem stofnaður var árið 1929 af Jóni V. Hermannssyni, bónda í Súðavík, og Grími, bónda í Súðavík, syni hans.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 213 750.00.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru vaxtatekjur af stofnfé og öðru því fé, sem sjóðnum kann að áskotnast. Gjafafé skal leggja við stofnfé.

5. gr.

Markmið sjóðsins er að hlúa að menningarmálum í Súðavíkurhreppi. Má til þess verja helmingi árlegra vaxtatekna sjóðsins. Hinn helminginn skal leggja við höfuðstólinn, sem aldrei má skerða. Stjórn sjóðsins ráðstafar fé hans árlega á afmælisdegi Gríms Jónssonar, 5. apríl ár hvert, í fyrsta sinn 5. apríl 1970, í samræmi við markmið sjóðsins. Styrkþegar geta verið einstaklingar, stofnanir og aðrir aðilar eða önnur þau málefni, sem stuðla að markmiði sjóðsins. Sé ekki úthlutað úr sjóðnum, skal úthlutunarfé leggjast við höfuðstólinn.

Á stofndegi sjóðsins, 5. apríl 1965, skal verja úr honum fé á eftirfarandi hátt: Öllum börnum fæddum á árunum 1960 til 1964, bæði árin meðtalin, skal gefa sparisjóðsbók með 100 króna innstæðu.

Síðan skal árlega gefa úr sjóðnum að minnsta kosti 100 króna afmælisgjöf til hvers barns, sem fætt er í hreppnum almanaksárið hið næsta á undan. Gjöf þessi verði lögð inn á sparisjóðsbók og afhendi formaður sjóðsstjórnar foreldrum eða fjárhaldsmanni barnsins hana á afmælisdegi þess.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa: Sóknarprestur, sýslumaður og oddviti hreppsnefndar. Sjóðsstjórnin skiptir með sér verkum.

7. gr.

Ráðstöfun úthlutarfé sjóðsins svo og endurskoðaðir reikningar hans, skal hvorttveggja auglýst í Lögbirtingablaði.

8. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skrá þessari.

27. febrúar 1965.

Grímur Jónsson,
frá Súðavík.

Nr. 46. 2. marz 1965.

REGLUR

um sérfræðileyfi tannlækna.

1. gr.

Til þess að tannlæknar geti fengið leyfi ráðherra til að kalla sig sérfræðing, skal hann sanna fyrir sérfræðinefnd samkv. 2. gr., að hann uppfylli þau skilyrði, sem talin eru í reglum þessum, enda mæli landlæknir með leyfisveitingunni

2. gr.

Sérfræðinefnd skal þannig skipuð, að forstöðumaður tannlæknadeildar Háskóla Íslands er formaður hennar, en tveir nefndarmenn skulu tilnefndir af Tannlæknafélagi Íslands til þriggja ára í senn.

Þessir nefndarmenn skulu skipaðir af ráðherra.

Með sama hætti skal enn fremur tilnefna tvo sérfróða tannlækna til þátttöku með nefndinni í meðferð einstakra mála, er varða sérgrein þeirra, og fá þeir þá einnig atkvæðisrétt í nefndinni.

3. gr.

Umsókn um sérfræðileyfi skal stíla til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, en senda sérfræðinefndinni.

Nefndin skal skila landlækni áliti um umsókn innan þriggja mánaða frá móttöku hennar.

Minnst fjórir af fimm nefndarmönnum þurfa að mæla með umsókn til þess að landlæknir geti mælt með henni. Hljóti umsókn ekki tilskilin meðmæli nefndarinnar, skal hver nefndarmaður gera skriflega grein fyrir atkvæði sínu og skulu greinargerðirnar sendar landlækni ásamt umsókninni.

Niðurstöðu nefndarinnar skal tilkynna umsækjanda jafnframt því, sem hún er send landlækni. Hljóti umsókn ekki tilskilin meðmæli nefndarinnar, skal umsækjanda greint frá forsendum þess.

Sé umsókn hafnað, getur umsækjandi ekki lagt inn nýju umsókn, fyrr en liðið er ár frá því, er honum var tilkynnt synjunin.

4. gr.

Umsækjanda um sérfræðingsviðurkenningu ber að uppfylla eftirfarandi almenn skilyrði eða samsvarandi:

1. Umsækjandi skal hafa tannlækningaleyfi hér á landi og hafa stundað almennar tannlækningar minnst 1 ár allan daginn eða sem því nemur.
2. Umsækjandi skal hafa minnst 2 ár, ekki skemur en 3 tíma á dag, lagt stund á bæði bóklegt og verklegt nám í sérgreininni við stofnun viðurkennda af sérfræðinefndinni og samkvæmt kröfum stofnunarinnar.

b. Umsækjandi skal síðan hafa minnst 1 ár, minnst 6 tíma á dag, eða samsvarandi, verið aðstoðartannlæknir hjá viðurkenndum sérfræðingi í greininni (í privatpraxis, á tannlæknaskóla, eða í annarri tannlækningastofnun).

c. Að öllum jafnaði skal ekki tekið til greina minna en 1 ár á hverjum stað, og eigi skal unnt að ljúka sérnámi á skemmri tíma en 3 árum, að fráskildum sjálfstæðum praxis.

3. Umsækjandi skal síðan, auk þess, sem að framan greinir, hafa minnst 2 ár unnið í sérgreininni undir umsjá tannlæknadeildar Háskóla Íslands.
4. Umsækjanda ber að leggja fram vottorð frá yfirmönnum viðkomandi stofnana um, að öllum fyrrnefndum kröfum hafi verið fullnægt.

5. gr.

Umsækjanda um sérfræðileyfi í tannréttingum ber að uppfylla eftirfarandi sérstök skilyrði, auk hinna almennu skilyrða í 4. gr.:

1. Umsækjandi skal hafa unnið við barnatannlækningar sem svarar ½ ári, minnst 3 tíma á dag.
2. Umsækjandi skal leggja fram úr eigin starfi minnst 15 sjúkraskrár með afsteypum, röntgenmyndum og öðru því, sem nauðsynlegt má teljast til réttrar sjúkdómsgreiningar, og mats á þeirri meðferð, sem sjúklingurinn hefur fengið.

6. gr.

Þar til annað verður ákveðið, skal einungis veita sérfræðileyfi í tannréttingum (orthodonti).

Ákvæði til bráðabirgða.

Frá ákvæðum 4. og 5. gr. má veita undanþágu þeim, sem hafa byrjað sérfræðinám fyrir gildistöku reglugerðar þessarar.

Reglur þessar, sem settar eru af sérfræðinefnd samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 36 26. apríl 1963, um breytingu á lögum nr. 7 14. júní 1929, um tannlækningar, öðlast þegar gildi.

Reglur þessar eru hér með staðfestar.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 2. marz 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga, nr. 26 1958, og að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur, hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. Bifreiðastöður verði bannaðar á Frakkastíg frá Hverfisgötu að Skúlagötu, vestan megin götunnar.
2. Bifreiðastöður verði bannaðar í Miðstræti, vestan megin götunnar.
3. Felldur verði niður einstefnuakstur í Hátúni.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 6. marz 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 48. 5. febrúar 1965.

AUGLÝSING

um breytingar nr. 5 á Lyfjaverðskrá frá 1. marz 1963.

Frá og með 25. febrúar 1965 ganga í gildi breytingar, útgefnar í dag, á Lyfjaverðskrá I frá 1. marz 1963.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 5. febrúar 1965.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

Nr. 49. 10. marz 1965.

REGLUR

um starfsemi Íslenzkrar málnefndar.

Með bréfi, dags. 30. júlí 1964, hefur menntamálaráðuneytið stofnað nefnd, sem vinna á að íslenzku málverndarstarfi. Þessari nefnd, sem skal bera nafnið **Íslenzk málnefnd,** eru settar eftirfarandi reglur:

1. gr.

Íslenzk málnefnd er ráðgjafarstofnun. Henni ber að veita opinberum stofnunum og almenningi leiðbeiningar um málleg efni á fræðilegum grundvelli.

Af sérstökum verkefnum, sem henni ber að sinna, skulu þessi talin:

1. Nefndin skal annast söfnun nýyrða og útgáfu þeirra og jafnframt vera til aðstoðar við val nýyrða og við nýyrðamíði. Auk þess skal hún leitast við að fylgjast með því, hver nýyrði ná festu í málinu.
2. Nefndin skal hafa samvinnu við nýyrðanefndir, sem einstök félög eða stofnanir hafa sett á fót, og vera þeim til aðstoðar.

3. Nefndin skal svara fyrirspurnum, sem henni berast frá stofnunum eða einstaklingum, og leitast við að hafa góða samvinnu við aðilja, sem mikil áhrif hafa á málfar almennings, svo sem blöð, útvarp og skóla. Allar fyrirspurnir og svör skulu geymd í plöggum nefndarinnar.
4. Nefndin skal hafa samstarf við norrænu málefndirnar og senda fulltrúa á hin árlegu þing þeirra, ef við verður komið.

Auk þess getur ráðuneytið falið málnefndinni önnur verkefni, sem varða íslenzkt mál, svo sem stafsetningarmál, ráðgjafarstarf um útgáfu handbóka og kennslubóka o. s. frv.

2. gr.

Í Íslenzkri málnefnd skulu eiga sæti 3 aðalmenn og 1 varamaður, skipaðir af menntamálaráðherra. Skulu 2 aðalmenn vera prófessorar í íslenzkum fræðum við Háskóla Íslands. A. m. k. einn aðalmanna skal hafa lokið háskólaprófi í íslenzkri málfræði sem sérgrein. Skipunartími nefndarinnar er 4 ár. Nefndin kýs sér formann.

3. gr.

Menntamálaráðherra ákveður þóknun til nefndarmanna, svo og til sérfræðinga, sem nefndin leitar til. Formaður annast fjárreiður nefndarinnar og gefur ráðuneytinu árlega skýrslu um þær. Hann ræður aðstoðarmann í samráði við nefndina og semur um þóknun til hans í samráði við menntamálaráðuneytið.

Menntamálaráðuneytið, 10. marz 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

11. marz 1965. Nr. 50.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Áhaldasjóð Barnaspítala Hringsins, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 11. marz 1965. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Áhaldasjóð Barnaspítala Hringsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Áhaldasjóður Barnaspítala Hringsins.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins eru kr. 99 991.00, sem félagsskapur hér í bæ hefur aflað og gefið til stofnunar sjóðs þessa. Tekjur hans verða frjáls framlög félaga og einstaklinga, minningargjafir, dánargjafir o. s. frv. Vextir af höfuðstól, eins og hann er á hverjum tíma og afborganir af lánum.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita styrk og lán til áhaldakaupa fyrir Barnaspítala Hringsins, svo sem lækningatæki, rannsóknartæki og hjúkrunargögn, en ekki má nota fé sjóðsins til kaupa á venjulegum rekstrarvörum.

Enn fremur má veita öðrum deildum Landspítalans styrk og lán til verkfærakaupa, enda séu færð að því rök, að viðkomandi tæki komi Barnaspítala Hringsins að notum, þótt þau séu staðsett utan hans.

4. gr.

Styrk má veita úr sjóðnum, er nemur allt að helmingi verðmætis tækja þeirra, er keypt eru til deilda Barnaspítala Hringsins og lána má stjórn sjúkrahússins allt að sömu upphæð, ef ekki verður á annan hátt aflað fjár til tækjakaupa, enda verði greiddir vextir af láninu, sem eigi eru lægri en venjulegir bankavextir og sjóðnum greiddar árlegar afborganir af láninu.

Styrkur til annarra deilda Landspítalans má verða allt að 25% verðmætis tækjanna og lán allt að 50%.

5. gr.

Yfirlæknir Barnaspítala Hringsins skal ákveða hvernig fé sjóðsins er varið, hver skuli vera hlutföll milli styrkja og lána hverju sinni og í hvaða röð tækja skuli vera aflað. Hann skal undirrita alla lánasamninga og bera ábyrgð á, að skipulagsskrá sjóðsins sé haldin.

Sjóðurinn skal vera í vörzlu Kvenfélagsins Hringsins, sem annast reikninga hans, inn- og útborganir og tekur á móti gjöfum og öðru fé, er sjóðnum kann að áskotnast. Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir á sama hátt og reikningur félagsins og birtir með öðrum reikningum þess.

Hætti Kvenfélagið störfum skal afhenda sjóðinn stjórn Landspítalans

6. gr.

Skipulagsskrá þessari má ekki breyta, nema til komi samþykki ¾ hluta atkvæða aðalfundar Kvenfélagsins Hringsins og jafnframt samþykki yfirlæknis Barnaspítala Hringsins.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 2. maí 1965.

Kvenfélagið Hringurinn.

María Bernhöft. Sigþrúður Guðjónsdóttir. Anna Hjartardóttir.
Hólmfríður Andrésdóttir. Lára Biering.

Nr. 51. 11. marz 1965.

AUGLÝSING

um flokkun á kartöflum.

Tilraunaráð jarðræktar hefur samkvæmt ákvæðum 14. gr. reglugerðar nr. 162 28. september 1962, um Grænmetisverzlun landbúnaðarins, mat og flokkun kartaflna og grænmetis, ákveðið, að kartöflum skuli skipað í flokka sem hér segir:

I. flokkur:
Gullauga (Helga).
Rauðar íslenzkar.
Möndlukartöflur.
Bintje (stærð 45 gr. og stærri).

II. flokkur:
Rya.
Eiginheimer.
Alpha.
Dir. Johannson.
Ackersegen (Akurblessun).
Gular íslenzkar.
King Edward.
Júlí.
Furore.

Eftirgreindar kartöflur, snemmvaxnar tegundir, eru flokkaðar í II. flokk fram til 20. september, en sem III. flokks kartöflur eftir þann tíma:
Skaan.
Saga.
Eva.
Pontiac.

Ráðuneytið hefur staðfest þessa ákvörðun, sem kemur til framkvæmda frá og með næsta uppskeruári, þar til annað verður ákveðið.

Landbúnaðarráðuneytið, 11. marz 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

12. marz 1965. Nr. 52.

REGLUR

um breytingu á reglum nr. 11 20. janúar 1953, um eftirlit með skipum og öryggi þeirra.

1. gr.

128. gr. reglna nr. 11 20. janúar 1953, um eftirlit með skipum og öryggi þeirra, orðist þannig:

128.0

Í reglum þessum er með orðunum „ný skip", að því er skip í 1. og 2. flokki samkvæmt þessari grein varðar, átt við skip, sem hafin var smíði á eftir 9. október 1952, en „gömul skip" þau, sem hafin var smíði á fyrir þann tíma.

Varðandi skip í 3., 4. og 5. flokki, samkvæmt þessari grein, er með orðunum „ný skip" átt við skip, sem hafin er smíði á eftir gildistöku reglugerðar þessarar, en „gömul skip" þau, sem áður er hafin smíði á.

Öll þau radíótæki, sem hér er fjallað um eru háð eftirliti póst- og símamálastjórnarinnar, sem lætur framkvæma árlega skoðun á hverri skipafarstöð, gefur út lögboðið radíóöryggisvottorð fyrir skipið og tilkynnir skipaskoðunarstjóra hverju sinni um niðurstöður af skoðuninni, svo og annað það, er málið kynna að varða.

Innflutningur radíótækjanna er háður leyfi póst- og símamálastjórnarinnar hverju sinni. Sé um að ræða nýja tækjagerð, ber innflytjanda að láta nákvæmar teikningar og lýsingu framleiðanda á tækjunum fylgja umsókn sinni um leyfi póst- og símamálastjórnarinnar fyrir innflutningi.

128.1 Flokkun stöðva.

1. fl. Farþegaskip, sem flytja 250 farþega eða fleiri.
2. fl. Farþegaskip, sem tilheyra ekki 1. fl. og flutningaskip 1600 br. rúml. eða stærri.
3. fl. A. Flutningaskip, sem hafa 12 manna áhöfn eða fleiri, eru 500 br. rúmlestir eða stærri, en undir 1600 br. rúml. og sigla á milli landa.
   B. Fiskiskip, sem eru stærri en 500 br. rúml. og hafa 12 manna áhöfn eða fleiri, og sigla á milli landa eða stunda veiðar á öðrum miðum en heimamiðum. Öll önnur íslenzk skip, sem hafa 12 manna áhöfn eða fleiri, sem sigla að jafnaði milli landa og sem tilheyra hvorki 1. eða 2. fl.
4. fl. Flutningaskip, sem hafa 11 manna áhöfn eða færri, sem ýmist sigla á milli landa eða við strendur Íslands, sem eru 500 br. rúml. eða stærri, en undir 1600 br. rúml.
5. fl. Öll önnur íslenzk skip, sem búin eru talstöð, eru 15 br. rúmlestir eða stærri, en undir 500 br. rúmlestum. Ef bátar undir 15 br. rúmlestum eru búnir talstöð samkv. ósk eiganda, skulu þeir vera háðir eftirliti Landssíma Íslands, varðandi radíóbúnað, en heyra ekki undir reglugerðina að öðru leyti.

128.2 Fjöldi loftskeytamanna.

Sérhvert skip, sem búið er loftskeytastöð og/eða talstöð samkvæmt þessum reglum og sem **ekki** er búið sjálfvirku vekjaratæki, skal hafa loftskeytamenn, eða talstöðvarvörð sem hér segir:

1. fl. 3 loftskeytamenn.
2. fl. 2 loftskeytamenn.
3. fl. 1 loftskeytamann.
4. fl. 1 talstöðvarvörð.
5. fl. 1 talstöðvarvörð.

Sérhvert skip, sem búið er loftskeytastöð og sem enn fremur er búið sjálfvirku vekjaratæki, skal hafa loftskeytamenn sem hér segir:

1. fl. 2 loftskeytamenn.
2. fl. 1 loftskeytamann.
3. fl. 1 loftskeytamann.

Enn fremur verða skip í 4. og 5. flokki að hafa einn talstöðvarvörð.

128.3 Vaktþjónusta.

Þegar skip er búið loftskeytastöð, samkvæmt þessum reglum, en ekki sjálfvirku vekjaratæki, skal haldinn vörður sem hér segir:

1. fl. stöðugur vörður meðan skipið er í sjó.
2. fl. 16 klukkustunda vörður, samkvæmt alþjóðlegum reglum, miðað við svæði það, sem skipið er statt á hverju sinni.
3. fl. A. 8 klukkustunda vörður, samkvæmt alþjóðareglugerð.
3. fl. B. Óákveðinn vörður.
4. fl. Óákveðinn vörður.
5. fl. Óákveðinn vörður.

Ef skip, sem búið er loftskeytastöð, er enn fremur búið sjálfvirku vekjaratæki, skal halda vörð sem hér segir:

1. fl. 16 klukkustundir á sólarhring, samkvæmt ákvörðun alþjóðareglugerðar.
2. fl. 8 klukkustundir á sólarhring.

3. fl. Óákveðinn og ákvarðast af skipstjóra hverju sinni.
4. fl. Óákveðinn vörður.
5. fl. Óákveðinn vörður.

Loftskeytamanni eða talstöðvarverði á þeim skipum, sem hafa óákveðinn hlustvörð, ber þó skylda til að hlusta á útköllunartímum þeirra stöðva, sem hann getur átt von á skeyti frá.

128.4 **1. flokkur.**

Skip í þessum flokki skulu búin radíótækjum sem hér segir:

1. Loftskeytastöð, sem sé a. m. k. 300 wött í loftnet, á tíðnisviðinu 405—535 kc/s og sem fullnægir öllum kröfum, innlendum sem alþjóðlegum, mótun A1, A2. Stöðin sé rekin frá ljósneti skipsins.
2. Neyðarloftskeytastöð, 150 wött í loftnet. Rekin frá einföldu setti rafgeyma 36 volta, sem hafi nægilega rýmd til að reka stöðina, ásamt einu viðtæki, undir fullu álagi í a. m. k. 6 klst. samfleytt. Mótun A1, A2, sömu tíðnir og á aðalstöð, þannig að hún geti komið í stað hennar. Neyðarloftskeytastöðin skal hafa sérstakt loftnet óháð öðrum loftnetum.
3. Stuttbylgjustöð á tíðnisviðinu 4 til 27.5 Mc/s, a. m. k. 300 wött í loftnet. Mótun A1, A3. Rekin frá ljósneti skipsins. Stöðin fullnægi öllum kröfum innlendum sem alþjóðlegum.
4. Þrem viðtækjum. Eitt viðtækjanna hafi a. m. k. tíðnisvið frá 410 kc/s til 23Mc/s. Annað 100 Kc/s til 3600 Kc/s og skal það búið auk reksturs frá ljósneti, sé hann fyrir hendi, möguleika á rekstri frá rafgeymum. Þriðja tækið skal hafa tíðnisvið frá 100 Kc/s til 23 Mc/s. Æskilegt er, en ekki skylda, að hafa aukaviðtæki, sem rekið er frá rafgeymum og faststillt á 500 Kc/s.
5. Miðunarstöð af viðurkenndri gerð. Miðunarstöðin skal leiðrétt árlega, eða a. m. k. athugun á réttleika hennar framkvæmd af fagmönnum. Stöðina má reka, hvort sem vill, frá ljósneti skipsins eða neyðarraforku. Æskilegt er að stöðin geti auk sviðsins 100 til 535 Kc/s, einnig miðað á sviðinu 1500—2500 Kc/s.
6. Sjálfvirku vekjaratæki, viðurkenndu af Landssíma Íslands. Auk bjöllu í loftskeytaklefa og í svefnklefa loftskeytamanns, skulu vera bjöllur í kortaklefa og stjórnklefa.
7. Tveim færanlegum lífbátastöðvum, sem fullnægja alþjóðlegum reglum. Þær skulu geymdar í þilfarshúsi, sitt hvoru megin á bátaþilfari, þar sem auðvelt sé að ná til þeirra. Þetta ákvæði fellur niður, ef skipaskoðunarstjóri ákveður að skipið skuli búið fastri lífbátastöð í a. m. k. tveim björgunarbátum. Lífbátastöðvarnar skulu, auk venjulegs lífbátaloftnets, búnar drekaneti eða loftnetsstöng til notkunar í gúmmíbátum.
8. Sjálfvirkum lykli, tengdum með skiptibúnaði við aðalstöð, neyðarstöð og sjálfvirka vekjaratækið, þannig að hægt sé að senda inn á það vekjaramerkin við prófanir með sérstökum merkjagjafa. Lykill þessi skal vera rafdrifinn frá neyðarraforku.
9. Radar af viðurkenndri gerð.
10. Loftskeytatækin skulu vera staðsett í loftskeytaklefa í sömu þilfarshæð og stjórnklefi skipsins. Öruggt samband skal vera milli loftskeytaklefa annars vegar og stjórnklefa og klefa skipstjóra hins vegar, með síma, óháðum hinu venjulega talkerfi skipsins.
11. Í loftskeytaklefa skal vera góð klukka með skífu a. m. k. 12 cm í þvermál, merktum þagnarbilum bæði fyrir 2182 kc/s og 500 kc/s, einnig vekjaramerkjum. Klukkan skal hafa sekúnduvísir, sem fylgir ytri brún skífunnar og vera staðsett

þannig, að loftskeytamaður eigi auðvelt með að fylgjast með henni úr sæti sínu við afgreiðsluborð.

12. Æskilegt er, að músíkloftnet hafi gegntak í loftskeytaklefa og að loftnetsmagnari sé staðsettur þar. Þetta loftnet skal hafa rofa, annað hvort handvirkan eða sjálfvirkan, þannig að um leið og miðunarstöð er stillt á notkun, rofni loftnetið. Séu músíkloftnet með gegntaki annars staðar, skulu þau vera í a. m. k. 50 feta fjarlægð frá miðunarstöð og ekki hærri en nemi við neðri brún rammanets.
13. Sé miðunarstöð staðsett á brúarþaki, skal hún vera sem næst miðlínu skipsins. Ef radar er einnig staðsettur þar, skal hann vera aftar en miðunarstöð og í a. m. k. 10 feta fjarlægð frá og beint aftur af henni. Á brúarþaki má ekkert vera, sem truflar réttleika miðunarstöðvar. Ef ljóskastarar eru staðsettir þar, skulu þeir ekki vera hærri en að efri brún þeirra nemi við neðri brún rammanets og ekki nær en 10 fet, hins vegar mega þeir vera framar en miðunarstöð.

128.5 **2. flokkur.**

Skip í þessum flokkum skulu búin radíótækjum sem hér segir:

1. Loftskeytastöð sem fullnægir öllum kröfum innlendum sem alþjóðlegum, hefur tíðnisvið frá 405—535 Kc/s og er rekin frá ljósneti skipsins. Mótun A1, A2. Hefur a. m. k. 150 sjómílna langdrag, (þ. e. 76 meteramper) á 500 Kc/s.
2. Neyðarloftskeytastöð, sem auk 500 Kc/s skal hafa a. m. k. 2 aðrar tíðnir, ákveðnar af póst- og símamálastjórninni. Stöðin skal rekin frá einföldu setti rafgeyma 24 eða 36 voltum, sem hafa næga rýmd til að reka stöðina í 6 klst. samfleytt með fullu álagi ásamt einu viðtæki. Mótun A2. (Æskilegt er að hafa einnig mótun A1, þannig að neyðarstöð geti komið í stað aðalstöðvar). Stöðin skal hafa 100 sjómílna langdrag, (þ. e. 45 meteramper) á 500 Kc/s. Orku frá neyðarrafgeymum má aðeins nota fyrir radíótæki stöðvarinnar, neyðarlýsingu í loftskeytaklefa, sjálfvirkan lykil, vekjaratækið, miðunarstöð og loftnetsrafliða.
3. A. m. k. tvö viðtæki, sem bæði fullnægja innlendum sem alþjóðlegum ákvæðum um tíðnisvið og annað, og skal annað þeirra vera rekið frá neyðarrafgeymum, eða neyðarraforku. Að sjálfsögðu er einnig heimilt að tækið sé rekið frá ljósneti með skiptibúnaði milli ljósnets og neyðarraforku. Einnig má hafa sérstakt viðtæki, sem eingöngu er rekið frá rafgeymum og sem hefur takmarkað tíðnisvið t. d. 500 Kc/s eingöngu, fellur þá burt skylda um að annað hinna tveggja viðtækja skuli búið möguleika á rekstri frá rafgeymum eða neyðarraforku, en ekki skylda um að hafa tvö viðtæki auk neyðarviðtækis.
4. Miðunarstöð af viðurkenndri gerð. Miðunarstöðin skal leiðrétt árlega, eða a. m. k. athugun á réttleika hennar framkvæmd af fagmönnum. Stöðina má reka, hvort sem vill frá ljósneti skipsins eða frá neyðarraforku. Æskilegt er, að stöðin geti auk sviðsins 100—535 Kc/s, einnig miðað á sviðinu 1500—2500 Kc/s.
5. Færanleg lífbátastöð, sem fullnægir alþjólegum ákvæðum, t. d. um sendingu og viðtöku á 500 og 8364 Kc/s. Stöðin skal, auk venjulegs loftnets fyrir björgunarbáta vera búin drekaloftneti eða loftnetsstöng til notkunar í gúmmíbátum. Stöðin skal vera geymd í þilfarshúsi, á bátaþilfari sem næst björgunarbátum (gjarna í loftskeytaklefa, ef hann uppfyllir það skilyrði), þar sem auðvelt er að ná til hennar.
6. Sjálfvirku vekjaratæki, sem fullnægir alþjóðlegum kröfum. Tæki þetta kemur þó á engan hátt í stað neyðarviðtækis. Þegar loftskeytamaður fer af verði, skal hann ávallt tengja sjálfvirka vekjaratækið við aðalloftnet skipsins eða annað loftnet álíka virkt, og stilla það á viðtöku. Til að stöðva merkið frá tækinu

skal aðeins vera einn rofi, staðsettur í loftskeytaklefa, helzt á tækinu sjálfu. Auk bjöllu í loftskeytaklefa, skal vera önnur í stýrishúsi.

7. Sjálfvirkum lykli, sem sendir vekjaramerkið. Þessi lykill má vera rekinn frá klukkuverki, sem gengur a. m. k. í eina mínútu, þannig að allt merkið komi fram. Hann skal vera tengdur með skiptibúnaði við aðalstöð, neyðarstöð og við sjálfvirka vekjaratækið, þannig að hægt sé að senda inn á það vekjaramerkin, þegar prófanir fara fram.
8. Góðri klukku í loftskeytaklefa og staðsett þannig að auðvelt sé fyrir loftskeytamenn að fylgjast með henni úr sæti sínu við afgreiðsluborð. Klukkuskífan skal vera ekki minni en um það bil 12 cm í þvermál, greinilega merkt vekjaramerkjum og þagnarbilum bæði fyrir morse og tal, með sekúnduvísi, sem fylgir ytri brún skífunnar, þannig að auðvelt sé að handsenda vekjaramerkið, með hliðsjón af klukkunni.
9. Í öllum nýjum flutningaskipum í þessum flokki, svo og öllum farþegaskipum gömlum sem nýjum, er aðskilin (sérstök) neyðarstöð, rekin frá rafgeymum, skilyrði.

   Í gömlum skipum, sem hafa undanþágu frá ákvæði um sérstaka neyðarstöð, samkvæmt alþjóðareglugerð, má aðalstöð og neyðarstöð vera sama stöðin, svo fremi að hún fullnægi ákvæðum um sérraforku, óháða hinu venjulega ljósneti skipsins.
10. Skip, sem tilheyra þessum flokki skulu hafa sérstakt neyðarloftnet, ásamt lengingarspólu, ef með þarf, þannig að auðvelt sé að stilla aðal- eða neyðarstöð við það á tíðnisviðinu milli 410 og 512 Kc/s. Sé ekki hægt vegna rúmleysis t. d. að hafa neyðarloftnet, þá ber að hafa fullbúið aðalloftnet tilbúið til tafarlausrar uppsetningar ef aðalloftnet bilar.

128.6 **3. flokkur A.**

Öll skip í þessum flokki skulu búin radíótækjum sem hér segir:

1. Loftskeytastöð með tíðnisviðinu 405—535 Kc/s, sem er rekin frá ljósneti skipsins, sem hefur a. m. k. 100 wött í loftnet á 500 Kc/s. Mótun A1, A2, og sem fullnægir öllum kröfum innlendum sem alþjóðlegum.
2. Sé um nýtt skip að ræða skal það einnig hafa neyðarloftskeytastöð rekna frá rafgeymum, einföldu setti með næga rýmd til að reka stöðina, ásamt einu viðtæki, undir fullu álagi í 6 klst. samfleytt. Mótun A2, tíðni 500 Kc/s. Æskilegt er þó, að neyðarstöðin hafi mótun A1 og A2 og a. m. k. 2 tíðnir aðrar en 500 Kc/s, þannig að hún geti komið í stað aðalstöðvar.
3. Sé um gamalt skip að ræða, má aðalstöðin vera hvorttveggja aðal- og neyðarstöð, sé hún rekin bæði frá ljósneti skipsins og neyðarrafgeymum (eða neyðarraforku óháðri ljósnetinu) með skiptibúnaði, sem hafa næga rýmd til að reka stöðina, ásamt einu viðtæki, undir fullu álagi í 6 klst. samfleytt. Fellur þá niður ákvæðið um sérstaka neyðarloftskeytastöð, en í stað þess komi þá aukatalstöð, sem má vera rekin frá ljósneti og/eða rafgeymum og skal hún vera a. m. k. 20 wött í loftnet. Þetta ákvæði nær þó ekki til þeirra skipa, sem aðeins sigla við strendur Íslands.
4. Skipið skal búið tveim viðtækjum og skal annað þeirra vera með búnaði til að reka það frá neyðarrafgeymum skipsins, en að sjálfsögðu má það tæki vera rekið bæði frá neyðarrafgeymum og ljósneti skipsins með skiptibúnaði. Bæði þessi tæki skulu hafa tíðnisvið til allra venjulegra viðskipta skipsins. Verði sérstöku viðtæki komið fyrir í skipinu með takmörkuðu tíðnisviði, leysir það skipið ekki frá því að hafa þau tvö viðtæki, sem að framan greinir.

5. Æskilegt er, að skipið sé búið sjálfvirku vekjaratæki, en sé það ekki, fer um vaktþjónustu sem segir í sérreglum um hana.
6. Skipið skal búið sjálfvirkum lykli, sem tengdur sé bæði aðal- að neyðarstöð með skiptibúnaði og enn fremur merkjagjafa til að senda inn á sjálfvirka vekjaratækið vegna prófana, sé það um borð.
7. Sé skipið 500 brl. eða stærra og búið loftskeytastöð samkv. þessum reglum og sigli að jafnaði milli Íslands og annarra landa, skal það, auk þess, sem að framan greinir, búið færanlegri lífbátastöð. Sé um nýtt skip að ræða, skal hún hafa viðtöku og sendingu bæði á 500 og 8364 Kc/s vera bæði sjálfvirk og handvirk og vera auk venjulegs björgunarbátaloftnets búin drekaneti eða loftnetsstöng til notkunar í gúmmíbátum.
8. Sé skipið ekki búið sjálfvirku vekjaratæki, skal það búið einu aukaviðtæki krystalstýrðu á 2182 Kc/s. Tæki þetta má vera staðsett í loftskeytaklefa eða kortaklefa, en í sambandi við hátalara í stjórnklefa, á þeim hátalara má hvorki vera styrkstilli né rofi. Styrkstilli, ásamt rofa skal vera á eða við tækið sjálft. Þetta tæki skal ávallt vera í sambandi, þegar loftskeytamaður er ekki á verði í loftskeytaklefa, nema í þeim tilfellum, sem skipstjórnarmaður telur það ekki samrýmast öryggi skipsins sjálfs, svo sem í dimmviðri. Tæki þetta má reka frá neyðarraforku, ef svo sýnist.
9. Neyðarljós skal vera í loftskeytaklefa frá neyðarrafgeymum og skal loftskeytamaður sjá um að það sé ávallt í góðu lagi, rofi fyrir það skal vera vel merktur.
10. Góð klukka skal vera í loftskeytaklefa með skífu sem næst 12 cm í þvermál, eða ekki minni, með greinilega merktum þagnarbilum bæði fyrir 500 Kc/s og 2182 Kc/s enn fremur vekjaramerkjunum, og með sekúnduvísi, sem fylgir ytri brún skífunnar. Hún skal vera þannig staðsett, að auðvelt sé fyrir loftskeytamanninn að fylgjast með henni úr sæti sínu við afgreiðsluborð og þannig mögulegt að handsenda vekjaramerkin með nægilegri nákvæmni.
11. Orku frá neyðarrafgeymum má aðeins nota fyrir radíótæki stöðvarinnar og neyðarlýsingu í loftskeytaklefa, að öðru leyti vísast til sérákvæða í þessari reglugerð um notkun neyðarraforku. (Sjá „rafgeymar".)
12. Sé skipið búið miðunarstöð og radar fer um þau tæki eins og segir í sérákvæðum í þessari reglugerð.

128.7 3. flokkur B.

Skip í þessum flokki skulu búin radíótækjum sem hér segir:

1. Loftskeytastöð með tíðnisviðinu 405—535 Kc/s, sem sé rekin frá ljósneti skipsins. Mótun A1, A2, og sem fullnægir öllum ákvæðum innlendum sem alþjóðlegum.
2. Talstöð með tíðnisviðinu 1605—4000 Kc/s. Sé rekin frá rafgeymum, sem hafi nægjanlega rýmd til að reka stöðina ásamt einu viðtæki í a. m. k. 6 klst. samfleytt undir fullu álagi. Talstöð þessi skal vera a. m. k. 40 wött í loftnet
3. Séu þessi skip búin loftskeytastöð/talstöð, rekinni frá ljósneti og rafgeymum, með skiptibúnaði, fellur ákvæðið um sérstaka talstöð niður.
4. Skipið skal búið tveim viðtækjum með venjulegu tíðnisviði til allra almennra nota og skal annað þeirra vera búið möguleika á rekstri frá neyðarrafgeymum stöðvarinnar.
5. Auk þeirra viðtækja, sem að framan greinir, skal skipið búið einu viðtæki krystalstýrðu á 2182 Kc/s. Tæki þetta má vera staðsett í loftskeyta- eða kortaklefa, en í sambandi við hátalara staðsettan í stjórnklefa skipsins, á honum má hvorki vera styrkstillir eða rofi, en hvorttveggja skal vera á eða við tækið sjálft. Þetta tæki skal ávallt vera í sambandi, þegar loftskeytamaður eða tækja-

vörður eru ekki á verði í loftskeytaklefanum, nema í þeim tilfellum, sem skipstjórnarmaður telur það ekki samrýmast öryggi skipsins sjálfs, svo sem í miklu dimmviðri.

6. Góð klukka skal vera í loftskeytaklefa með merktum þagnarbilum bæði fyrir 500 og 2182 Kc/s, enn fremur vekjaramerkinu. Sekúnduvísir skal fylgja ytri brún skífunnar. Klukkan skal vera þannig staðsett að loftskeytamaður eigi auðvelt með að senda vekjaramerkin frá sæti sínu við afgreiðsluborð.
7. Neyðarljós skal vera í loftskeytaklefa, ávallt í góðu lagi og rofi þess vel merktur.
8. Sé skipið búið miðunarstöð og radar fer um þau tæki eins og segir í sérákvæðum í þessari reglugerð.

128.8 **4. flokkur.**

Skip í þessum flokki skulu búin radíótækjum sem hér segir:

1. Talstöð, sem fullnægir öllum kröfum innlendum sem alþjóðlegum um gerð og búnað. Tíðnisvið 1605—4000 Kc/s, krystalstýrð og a. m. k. 70 wött í loftnet, ómótuð burðarbylgja. Stöð þessi má vera rekin frá ljósneti skipsins eingöngu.
2. Sé um nýtt skip að ræða og ef það siglir á milli landa, skal það enn fremur vera búið annarri talstöð, sem rekin sé frá rafgeymum, sem hafa nægilega rýmd til að reka stöðina, ásamt einu viðtæki, undir fullu álagi, í a. m. k. 6 klst. samfleytt. Stöð þessi skal auk tíðninnar 2182 Kc/s vera búin a. m. k. 4 öðrum tíðnum, sem póst- og símamálastjóri ákveður og vera a. m. k. 20 wött í loftnet.
3. Fullnægjandi telst að skip í þessum flokki hafi eitt sett neyðarrafgeyma, sé önnur stöðin rekin frá ljósneti, annars tvöfalt sett.
4. Tvö viðtæki með fullkomnu tíðnisviði til allra venjulegra viðskipta og skal annað þeirra vera rekið frá neyðarrafgeymum, eða með skiptibúnaði fyrir rafgeymarekstur, sé það rekið frá ljósneti skipsins.
5. Auk þessara viðtækja, skal skipið búið einu viðtæki krystalstýrðu á 2182 Kc/s. Tæki þetta má vera staðsett í loftskeytaklefa en í sambandi við hátalara í stjórnklefa, á honum má hvorki vera rofi né styrkstillir, heldur skal það vera á eða við tækið sjálft. Þetta tæki skal ávallt vera stillt á viðtöku, þegar tækjavörður er ekki á verði í loftskeytaklefa, nema í þeim tilfellum, sem skipstjórnarmaður telur það ekki samrýmast öryggi skipsins, svo sem í miklu dimmviðri.
6. Ef skipið siglir að jafnaði milli landa skal það búið færanlegri líftbátastöð. Sé um nýtt skip að ræða, skal hún geta sent og tekið á móti bæði á 500 og 8364 Kc/s og vera bæði sjálfvirk og handvirk og vera, auk björgunarbátaloftneta búin drekaneti eða loftnetsstöng til notkunar í gúmmíbátum.
7. Góð klukka skal vera í loftskeytaklefa með skífu um 12 cm í þvermál, merkt þagnarbilum fyrir 2182 Kc/s. Hún skal vera þannig staðsett að auðvelt sé að fylgjast með henni úr sæti tækjavarðar við afgreiðsluborð.
8. Hleðslubúnaður skal vera öruggur og ávallt í góðu lagi. Neyðarljós í loftskeytaklefa vera þannig staðsett, að það beri sem bezta birtu á stillihnappa tækjanna og rofi þess vel merktur.
9. Gömul skip í þessum flokki mega vera búin færanlegri líftbátastöð, sem uppfyllir ekki þær reglur sem um getur í 6. lið, hafi hún verið staðsett í skipinu fyrir gildistöku þessara reglna.
10. Ef skipið er búið miðunarstöð og radar, fer um þau tæki eins og segir í sérreglum í þessari reglugerð.

128.9 **5. flokkur.**

1. Öll skip í þessum flokki 15 br. rúmlestir og stærri, en minni en 500 br. rúmlestir, skulu búin talstöð m. a. m. k. 10 watta orku í loftnet, ómótuð burðar-

bylgja. Talstöðvar þessar skulu vera krystalstýrðar á tíðnum, sem póst- og símamálastjórnin ákveður hverju sinni, vera reknar frá tvöföldu setti rafgeyma með góðum hleðslubúnaði, fjórföldum hníf, sem skiptir fjórum pólum á tvo vegu, með rofa til að rjúfa hleðslustrauminn. Það er ekki krafa, en æskilegt að hleðslubúnaðinum fylgi: Straummælir með hleðslu/úthleðslu, spennumælir fyrir spennu rafgeyma og sjálfvirkur útsláttarrofi. Hvort rafgeymasettið um sig skal hafa næga rýmd til að reka stöðina ásamt viðtæki undir fullu álagi í 5 klst. samfleytt. Heimilt er, sé þess óskað, að reka stöðina frá einföldu setti rafgeyma, sé stöðin einnig rekin frá ljósnetinu með mótorrafal milli ljósnets og talstöðvar, sem gefi réttar spennur inn á stöðina, eða með transistororkugjafa. Undir engum kringumstæðum er heimilt að tengja rakspennunet beint við talstöðina, Ef um einfalt sett rafgeyma er að ræða, skulu þeir hafa næga rýmd til að reka stöðina, ásamt einu viðtæki, undir fullu álagi í 6 klst. samfleytt.

2. Skipið skal búið einu viðtæki a. m. k., sem hefur tíðnisvið, sem fullnægir íslenzkum kröfum. Tæki þetta má vera krystalstýrt með stillihnappabúnaði, en skal þá einnig vera handstýrt með handskiptingu milli búnaða.
3. Í öllum nýjum skipum 30 rúmlestir eða stærri og eldri skipum, þar sem því verður við komið skulu radíótæki vera staðsett á stjórnpalli í sérklefa, þ. e. öðrum en stýrishúsi og svo vel varin gegn raka og ágjöf sem kostur er á.
4. Verði misbrestur á þessu skal eftirlitsmaður póst- og símamálastjórnarinnar tilkynna það skipaskoðunarstjóra, sem þá tekur ákvarðanir í samráði við póst- og símamálastjórnina um úrbætur og hvort stöðva skuli skipið meðan úrbætur eru framkvæmdar. Í minni skipum en 30 br. rúml. er heimilt að hafa tækin í vatnsþéttum skáp, sem trúnaðarmenn póst- og símamálastjórnarinnar taka gildan. Eigi skal láta tækin um borð, fyrr en gengið hefur verið frá skápum í stýrishúsi.
5. Af öryggisástæðum er mjög óæskilegt að hafa radíótækin neðan þilfars. Þó skal í vissum tilfellum heimilt að koma tækjunum fyrir í hásetaklefa eða káetu, sé þess enginn kostur að koma þeim fyrir á stjórnpalli, en leyfi radíóeftirlitsmanns og skipaskoðunarstjóra skal koma til hverju sinni.
6. Öll ný skip í þessum flokki skulu auk aðalviðtækis búin einu viðtæki faststilltu á 2182 Kc/s, enn fremur tæki því, sem um getur í gr. 128.10.4.
7. Gömul skip skulu einnig búin framangreindum tækjum í síðasta lagi einu ári eftir gildistöku þessara reglna, þó er skipaskoðunarstjóra heimilt að gefa eins árs frest til viðbótar gegn skriflegri umsókn skipseiganda.

128.10 Færanlegar lífbátastöðvar.

1. Öll ný íslenzk farþegaskip 500 br. rúmlestir og stærri svo og öll íslenzk flutningaskip 500 br. rúml. og stærri, skulu búin færanlegri lífbátastöð, sem fullnægir alþjóðlegum köfum um sendingu og viðtöku á 500 og 8364 Kc/s, eru handvirkar og sjálfvirkar og sem hafa hlotið viðurkenningu Landssíma Íslands og skipaskoðunarstjóra.
2. Gömul skip með færanlega lífbátastöð eru undanþegin þessum ákvæðum hafi stöðin verið staðsett um borð fyrir gildistöku þessara reglna.
3. Auk þess að vera búin loftneti fyrir björgunarbáta, skulu þær vera búnar drekaneti eða stangarneti til notkunar í gúmmíbátum og gildir það um allar færanlegar lífbátastöðvar gamlar sem nýjar.
4. Öll íslenzk skip, sem skyld eru samkvæmt þessum reglum að hafa loftskeytastöð og/eða talstöð og gúmmíbát, skulu vera búin radíóbaujum eða talstöð/viðtæki, rafhlöðudrifnum, eða handsnúnum, og með stangarneti og vera fyrir tíðnina 2182 Kc/s.

Þessi tæki skulu hafa hlotið viðurkenningu frá Landssíma Íslands og skipaskoðunarstjóra, vera heyranlegar á góða miðunarstöð í a. m. k. 40 sjómílna fjarlægð yfir sjó.

Sé um radíóbaujur að ræða, skulu þær vera tónmótaðar með tíðni, ekki lægri en 850 og ekki hærri en 1050 rið.

Rafhlöður skulu vera rakavarðar og halda fullu notagildi í eitt ár, án notkunar. Rafhlöðurnar skulu endast í a. m. k. 48 klst., miðað við stöðuga útsendingu og hlustun.

5. Verði um frest að ræða á gildistöku reglna um búnað gúmmíbáta að því er varðar radíóbaujur eða talstöðvar/viðtæki, skal hann ákvarðast af skipaskoðunarstjóra.

128.11 Miðunarstöðvar.

1. Þessar reglur ná til allra skipa í öllum flokkum, nema þar sem sérreglur gilda. Þegar miðunarstöð er komið fyrir á brúarþaki í nýju skipi, skal rammanetið ávallt vera í miðlínu skipsins, eða svo nálægt henni sem nokkur kostur er á.
2. Þegar radar er komið fyrir á brúarþaki, skal hann ávallt vera þannig staðsettur, að hann valdi sem minnstri skekkju á miðunarstöð, lengst frá henni og undir engum kringumstæðum nær en 1 m.
3. Þegar rammaneti miðunarstöðvar hefur verið komið fyrir annars staðar en á brúarþaki, t. d. við afturmastur, fellur ákvæðið um staðsetningu radars niður.
4. Andanesljós skulu vera aftar en miðunarstöð, sé hvoru tveggja komið fyrir á brúarþaki. Í engu tilfelli skulu þau vera nær rammaneti en 1 metra og sem næst miðlínu skipsins.
5. Leiðrétting á miðunarstöð skal vera háð ákvörðunum skipstjóra, nema í skipum 1600 br. rúml. eða stærri. Þar skal leiðrétt sem næst árlega, eða a. m. k. árleg athugun á réttleika hennar, framkvæmd af fagmönnum.
6. Þegar ókleift er að staðsetja miðunarstöð nema svo aftarlega á brúarþaki, að útilokað er að koma radar fyrir, aftan hennar í tilskilinni fjarlægð, má staðsetja hann fyrir framan miðunarstöð, en þá skal fjarlægðin vera a. m. k. 1.5 metrar.

128.12 Sjálfvirkt vekjaratæki.

1. Á þeim skipum, sem samkvæmt þessum reglum eru búin sjálfvirku vekjaratæki, skal loftskeytamaður, um leið og hann fer af verði, fullvissa sig um að tækið sé í lagi, tengja það við aðalloftnet, eða annað loftnet álíka virkt og stilla það á viðtöku.
2. Ef tækið er ekki í lagi, og geti loftskeytamaður ekki framkvæmt viðgerð, ber honum að tilkynna það þegar í stað til skipstjóra eða yfirmanns á verði, einnig ber honum að færa það í dagbók loftskeytastöðvarinnar.
3. Loftskeytamanni ber að láta framkvæma viðgerð á tækinu í fyrstu viðkomuhöfn skipsins, tilkynna skipstjóra, þegar tækið er komið í lag og færa það í dagbók loftskeytastöðvar.

128.13 Dagbók.

1. Loftskeytamanni ber að halda dagbók og færa í hana daglega allt það, er máli skiptir um vélar, áhöld og viðburði varðandi loftskeytastöð eða talstöð skipsins. Allt um viðskipti og varðgæzlu, um daglegar prófanir á neyðarstöð skipsins, sé hún fyrir hendi. Honum ber einnig að færa inn í dagbókina prófanir á sjálfvirka vekjaratækinu og hvort hann heldur vaktina eða tækið.

2. Dagbókina skal færa í tvíriti, og skal hún geymd í loftskeytaklefa í 14 mánuði miðað við dagfærslu og skal dagbókin ávallt liggja frammi til athugunar fyrir eftirlitsmenn og einnig ber að skila afriti af henni ef þurfa þykir.

128.14 Rafgeymar.

1. Rafgeymum skal komið fyrir í þar til gerðum kassa eða geymslu, helzt á brúarþaki og vera aðgengilegir svo að auðvelt sé að framkvæma á þeim athuganir, bæta á þá eimuðu vatni og framkvæma á þeim mælingar. Staður skal ætlaður í rafgeymageymslu fyrir sýrumæli.
2. Rafgeymar skulu ávallt vera vel hirtir og hlaðnir og skal það á ábyrgð skipstjóra að svo sé. Sú ábyrgð fellur ekki niður þó um loftskeytamann eða sérstakan tækjavörð sé að ræða á skipinu, en að sjálfsögðu eru þeir ábyrgir gagnvart skipstjóra.
3. Undir engum kringumstæðum skulu rafgeymar vera neðan dekklínu ef um nýtt skip er að ræða, nema stöðin sé neðan hennar.
4. Orku frá neyðarrafgeymum má aðeins nota fyrir: Radíótæki stöðvarinnar, neyðarlýsingu í loftskeytaklefa, sjálfvirkt vekjaratæki, sjálfvirkan lykil og miðunarstöð.
5. Rafgeymar skulu mældir með sýrumæli af tækjaverði a. m. k. hálfsmánaðarlega á sumrin, en á þriggja vikna fresti að vetrinum, bætt á vatni eftir þörfum og fullhlaðnir. Rafgeymar skulu ávallt hafa næga orku til þess að hægt sé að reka stöðina, ásamt einu viðtæki, með fullu álagi í 6 klst. samfleytt.
6. Hleðslubúnaður skal ávallt vera í fullkomnu lagi og þannig, að þar sem um tvöfalda hleðslu er að ræða, skal vera hægt að afhlaða annað rafgeymasettið, meðan hitt er í hleðslu, þ. e. fjórfaldur hleðsluhnífur, sem skiptir fjórum pólum á tvo vegu, auk þess skal vera hægt að rjúfa hleðslustrauminn með sérrofa á hleðslutöflu. Æskilegt er að straummælir sé í hleðslutöflu, sem sýnir bæði hleðslustraum og úthleðslustraum ásamt spennumæli fyrir rafgeyma, einnig straumloki (Cut out) þannig, að engin hætta sé á, að rafgeymar úthlaðist, ef ljósvél skipsins er stöðvuð.

128.15 Viðhald tækja.

1. Radíóverkstæði Landssíma Íslands sér um uppsetningu og allar viðgerðir innanlands á radíóstöðvum skipanna, og skulu slíkar viðgerðir óheimilar öðrum en þeim mönnum, sem Landssími Íslands hefur veitt leyfi til þeirra starfa.
2. Nú er ný stöð sett upp og skal þá óheimilt að afhenda hana, ef búnaði tækjanna er í einhverju áfátt. Sama máli gegnir, ef um enduruppsetningu á gamalli stöð er að ræða.
3. Sérstaklega skal varúð höfð á, að rafgeymar fyrir stöðina séu í góðu lagi, hlaðnir og standi fulla spennu, þegar tækin eru prófuð og afhent og ber skipseiganda að sjá um að svo sé.
4. Skoðun skal framkvæmd árlega af eftirlitsmönnum Landssíma Íslands á radíóbúnaði skipa. Mega þeir ekki afhenda öryggisvottorð fyrir skipið fyrr en það, sem var í ólagi, hefur verið lagfært. Þó má, í vissum tilfellum, gefa frest um framkvæmd lagfæringa, þegar um lítilsvert atriði er að ræða, sem á engan hátt rýrir öryggi tækjanna, en jafnan skal sá frestur vera sem styztur og skal það mat skoðunarmanna hverju sinni.

128.16 Ýmis ákvæði.

1. Öll skip, sem eru 150 br. rúmlestir og sigla á milli landa, skulu hafa dagsljós morselampa.

2. Æskilegt er, að sjálfvirkur lykill hafi, auk útsendingar á vekjaramerkjunum, möguleika á að senda út SOS og auk þess eitt langt strik, fyrir miðun, og að hann sé rekinn frá neyðarraforku, þannig að hann geti haldið áfram sendingu eftir að skip hefur verið yfirgefið. Þessi aukahlutverk skulu þó á engan hátt trufla útsendingu hans á vekjaramerkjunum.
3. Á öllum skipum í 1., 2. og 3. flokki A skal vera komið fyrir í aðalloftneti, öryggisbúnaði, stuttum enda af veikari vír, samhliða aðalloftneti, þannig að sá endi slitni, ef mikið átak kemur á aðalloftnet, án þess að netið falli niður eða verði óvirkt.
4. Klukka loftskeytaklefa skal ávallt miðast við GMT, og sömuleiðis allar færslur.
5. Þegar varðstundir loftskeytamanns rekast á matmálstíma, þannig að loftskeytamaður hefur ekki aðstöðu til, vegna varðgæzlu, að mæta í borðsal yfirmanna á matmálstíma, á hann heimtingu á að framreiddur sé fyrir hann matur í loftskeytaklefa, sams konar og er á borðum í matsal yfirmanna.
6. Öryggisvottorð fyrir loftskeytastöð eða talstöð eru gefin út til 12 mánaða í senn, þó má, sé skoðun framkvæmd 2 mánuðum fyrir tilsettan tíma gefa þau út til 14 mánaða. Loftskeytamanni eða talstöðvarverði ber skylda til að fylgjast með, hvenær öryggisvottorð rennur út og ber honum þá að tilkynna það eftirlitsmanni Landssímans og beiðast skoðunar. Verði misbrestur á þessu, er það á ábyrgð viðkomandi loftskeytamanns eða talstöðvarvarðar.
7. Ef ný alþjóðareglugerð felur í sér víðtækari ákvæði en þessar reglur, breytast þær í samræmi við hana.

   Eins ber að hafa í huga, að þau ákvæði alþjóðareglugerðarinnar, sem ekki eru nefnd hér, halda fullu gildi.
8. Undir engum kringumstæðum skal heimilt að reka talstöð beint frá jafnstraumsljósneti, án sérrafals, eða orkugjafa.

   Þegar um riðstraumsnet er að ræða, má reka stöðina beint frá því, enda komi það ekki í bága við ákvæði um sérraforku í neyðartilfellum.
9. Ekki er leyfilegur hleðslubúnaður, sem gefur möguleika á að hlaða og úthlaða samtímis sama geymsettið.
10. Óskermaðar rafleiðslur, sem geta valdið truflunum í loftneti viðtækja, skulu óheimilar, til dæmis rafleiðslur í siglingaljós skipanna, eða aðrar þær leiðslur, sem liggja nálægt loftneti. Slíkar leiðslur skulu ávallt vera skermaðar og skermurinn jarðtengdur.
11. Ljósnetsstraumur skipsins skal ávallt vera fyrir hendi, þegar skipið er í sjó, til tafarlausra afnota fyrir loftskeytamann eða tækjavörð.
12. Nauðsynlegustu verkfæri skulu vera geymd í loftskeytaklefa og skulu vera fyrir öll skip í 1., 2. og 3. flokki: snertipunktaþjöl, 2 venjulegar þjalir, hnífur, skábítur, flatkjafta, þrjú mismunandi skrúfjárn, fínn sandpappír, hreinsivökvi fyrir snertipunkta, tveir skiptilyklar, sett af málmborum og borsveif, ásamt lóðtini, lítið skrúfstykki, lóðbolti fyrir rafspennu skipsins, hamar, sýrumælir og góður volt/ohm/ampermælir, sem getur a. m. k. mælt 1 til 500 milli-amper, 1 til 5 amper, 1 til 1000 volt, 10 til 20.000 ohm.
13. 4. og 5. fl. skulu hafa sýrumæli, en að öðru leyti skal byggt á vélstjóra varðandi verkfæri.
14. Varahlutir fyrir 1., 2. og 3. flokk skulu vera: Eitt sett af varaburstum fyrir hverja vél tilheyrandi loftskeytastöðinni. Tvö öryggi fyrir hvert eitt í notkun. Varaloftnetsvír nægilegt fyrir öll net, sé ekki um sérstakt neyðarnet að ræða, ef sérstakt neyðarnet er þá varavír, nægilegan fyrir það, 50% af einangrurum í notkun. 12 stykki af loftnetsklemmum, 100% af víralásum í notkun, eitt varaheyrnartól, a. m. k. 50% af lömpum miðað við lampa í notkun, 2 vibrastautar fyrir hvern einn í notkun, 100% gaumljóslampar. Tvær neyðarljósaperur, ein

rúlla af einangrunarbandi, legufeiti, olía, viðeigandi öryggjavír fyrir opin öryggi, bindivír, 1 brúsa af carbon Tetrachloride, 6 metra venjulegan tvíleiðara, 6 stk. af krókódílakjöftum.

15. Varahlutar fyrir 4. fl. 50% varalampar. Tvö varaöryggi fyrir hvert eitt í noktun. Eitt sett varabursta fyrir hverja vél. Varaloftnetsvír nægilegur í aðalloftnet og eitt viðtökunet. 50% af einangrurum í notkun.

2. gr.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Reglur þessar eru settar samkvæmt lögum nr. 50 31. júlí 1959, um eftirlit með skipum, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 12. marz 1965.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 53. 19. marz 1965.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Líknarsjóð Áslaugar Maack, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum 19. marz 1965. (Breyting.)

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Líknarsjóðs Áslaugar Maack.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Líknarsjóður Áslaugar Maack.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Kvenfélagi Kópavogshrepps, til minningar um Áslaugu Maack, sem var fyrsti formaður félagsins.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 1000.00 — krónur þúsund —. Sjóðinn skal ávaxta á tryggan hátt, t. d. í sparisjóði eða banka.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja, eftir því sem ástæður leyfa, fjölskyldur eða einstaklinga, sem vegna veikinda eða annarra erfiðleika, þurfa á hjálp að halda.

5. gr.

Höfuðstólinn, kr. 1000.00, má aldrei skerða, en vexti af höfuðstól og aðrar tekjur, sem sjóðnum kunna að áskotnast, má nota jafnóðum.

6. gr.

Sjóðnum skal afla tekna með sölu á minningarspjöldum, áheitum og enn fremur með því að hafa fjáröflunardag, einn eða fleiri, árlega.

7. gr.

Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir árlega, ásamt reikningum félagsins.

8. gr.

Í stjórn Líknarsjóðs Áslaugar Maack skulur kosnar 5 konur á aðalfundi ár hvert. Stjórn sjóðsins skiptir með sér verkum og hefur frjálsar hendur með alla fjáröflun í sjóðinn. Þegar hjálparbeiðnir berast sjóðsstjórn, skal formaður hennar boða til fundar sjóðsstjórn og formann félagsstjórnar, er taki sameiginlega ákvarðanir um allar hjálparbeiðnir. Þegar gengið er frá úthlutun hverju sinni, skal formaður kvenfélagsins ásamt formanni sjóðsstjórnar undirrita hana fyrir hönd félagsins.

9. gr.

Leysist Kvenfélag Kópavogs upp og hætti að starfa, skal bæjarráð Kópavogs kjósa árlega 5 konur í sjóðsstjórnina.

10. gr.

Leita skal staðfestingar ríkisvaldsins á skipulagsskrá þessari.

23. marz 1965. Nr. 54.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð frú Stefaníu Guðmundsdóttur, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 23. marz 1965.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð frú Stefaníu Guðmundsdóttur.

1. gr.

Nafn sjóðsins er Minningarsjóður frú Stefaníu Guðmundsdóttur.
Stofnfé minningarsjóðsins er kr. 250 000.00.
Heimili Minningarsjóðsins er Reykjavík.

2. gr.

Tilgangur minningarsjóðsins er að efla leiklist á Íslandi með því fyrst og fremst að veita íslenzkum leiklistarmönnum styrki til framhaldsnáms erlendis í leik og leikstjórn.

Ekki er hægt að sækja um styrki úr minningarsjóðnum, heldur veitir sjóðsstjórnin árlega einum eða fleiri leiklistarmönnum styrki úr sjóðnum eftir eigin mati, og skal styrkveitingin fara fram á fæðingardegi frú Stefaníu Guðmundsdóttur hinn 29. júní. Sjóðsstjórninni er þó heimilt að fella niður styrkveitingu, ef sérstaklega stendur á, og leggst þá sá styrkur, sem til úthlutunar hefði komið, við höfuðstólinn. Stjóðsstjórninni er þó heimilt að leggja upphæðina til hliðar til viðbótarveitingar næsta ár.

Sjóðsstjórnin skal hefja styrkveitingar úr sjóðnum í síðasta lagi innan fimm ára frá staðfestingu skipulagsskrárinnar.

3. gr.

Höfuðstól minningarsjóðsins, eins og hann er og verður á hverjum tíma, má aldrei skerða. Fyrst í stað heimilast sjóðsstjórninni að úthluta styrkjum samkvæmt

2. gr. fyrir allt að tveim þriðju hlutum vaxtanna, en einn þriðji hluti þeirra leggst við höfuðstólinn. Þegar höfuðstóllinn hefur vaxið svo, að hann nemur kr. 1 000 000.00, er sjóðsstjórninni heimilt að nota alla vextina til styrkveitinga.

4. gr.

Eignir minningarsjóðsins eru stofnfé hans, kr. 250 000.00, svo og þær gjafir og framlög, sem honum kunna að berast í framtíðinni frá einstaklingum og fyrirtækjum. Eignir minningarsjóðsins skulu að svo miklu leyti, sem því verður við komið, hljóða á nafn minningarsjóðsins.

Sjóðsstjórnin skal varðveita eignir minningarsjóðsins og ávaxta í ríkistryggðum bankastofnunum eða með öðrum hætti, sem sjóðsstjórnin er sammála um að telja jafn öruggan.

5. gr.

Minningarsjóðnum stjórnar þriggja manna sjóðsstjórn. Samkvæmt ósk stofnanda sjóðsins hafa þessir menn tekið sæti í fyrstu sjóðsstjórninni:

Þorsteinn Ö. Stephensen, leikari, formaður,

Agnar Kl. Jónsson, ráðuneytisstjóri, ritari,

Torfi Hjartarson, tollstjóri, gjaldkeri.

Hver stjórnarnefndarmaður tilnefnir varamann fyrir sig, sem taka skal sæti í sjóðsstjórninni í fjarveru aðalmanns eða forföllum hans. Varamaður tekur síðan sæti aðalmanns í sjóðsstjórninni við fráfall hans og tilnefnir síðan nýjan varamann og svo koll af kolli. Formaður sjóðsstjórnar skal vera leikari. Í sæti gjaldkera og ritara ber að stefna að því, að jafnan sitji þar einn lögmaður og einn embættismaður, sem kunnugur er styrktarsjóðum.

Fari svo einhverntíma, að stjórn sjóðsins sé ekki fullskipuð skal dómsmálaráðuneytið tilnefna stjórnarnefndarmann í hin auðu sjóðsstjórnarsæti.

Tilnefning sjóðsstjórnarmanns gildir ævilangt. Þó getur dómsmálaráðuneytið vikið manni úr sjóðsstjórninni ef því þykir ástæða til þess, vegna ósæmilegrar framkomu hans eða verknaðar.

Sjóðsstjórnarmenn fá enga þóknun fyrir störf sín en útlagðan kostnað fyrir störf í þágu minningarsjóðsins geta þeir fengið endurgreiddan af fé hans.

Sjóðsstjórnin bókar alla fundi í sérstaka fundargerðarbók og skráir þar einnig allar ákvarðanir um styrkveitingar og annað, sem hún ræðir um og ákvarðar varðandi minningarsjóðinn og hagsmuni hans.

Ályktanir sjóðsstjórnarinnar eru gildar og bindandi fyrir minningarsjóðinn, ef tveir af sjóðsstjórnarmönnum eru sammála um þær.

6. gr.

Reikningsár minningarsjóðsins er almanaksárið. Gjaldkeri sjóðsins innir af hendi allar greiðslur og útborganir af hálfu sjóðsins. Hann gengur frá reikningi hans innan tveggja mánaða frá lokum hvers reikningsárs og skal reikningurinn síðan endurskoðaður af löggiltum endurskoðanda og færður inn í fundargerðarbókina.

7. gr.

Heimilt er að breyta skipulagsskrá þessari, ef þörf krefur vegna breyttra tíma og aðstæðna. Þarf samþykki allra sjóðsstjórnarmanna til slíkra breytinga. Nafni sjóðsins og aðaltilgangi hans samkvæmt 2. gr. má þó aldrei breyta.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Hinn 18. marz 1965.

Í stjórn sjóðsins.

Þorsteinn Ö. Stephensen. **Agnar Kl. Jónsson.** **Torfi Hjartarson.**

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Skaftár í Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Skaftár.
Heimili þess og varnarþing er á Kirkjubæjarklaustri.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Skaftá og öðrum ám, er falla í Veiðiós og Skaftárós, en þæru eru:

Sléttaból, Hraunból, Þverá, Stuðlafoss, Foss I, Fagrifoss, Hamrafoss, Foss II, Foss III, Hörgslandskot, Hörgsland I, Hörgsland II, Múlakot, Hörgsdalur, Keldunúpur, Breiðabólsstaður, Prestsbakkakot, Prestsbakki, Mörtunga I, Mörtunga II, Geirland, Mörk, Kirkjubær I, Kirkjubær II, Kirkjubæjarklaustur I, Kirkjubæjarklaustur II, Hunkubakkar, Heiði, Holt I, Holt II, Skál, Á, Skaftárdalur I, Skaftárdalur II, Skaftárdalur III, Búland, Ytri Dalbær, Hólmur, Nýibær, Hæðargarður, Ytri Tunga, Eystri Tunga, Ásgarður, Hátún, Efri Vík, Syðri Vík, Þykkvibær I, Þykkvibær II, Þykkvibær III, Seglbúðir, Eystra Hraun, Ytra Hraun, Fossar, Arnardrangur, Efri Steinsmýri I, Efri Steinsmýri II, Efri Steinsmýri III, Efri Steinsmýri IV, Syðri Steinsmýri I og II.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgegnd á félagssvæðinu, og ráðstafa veiði eftir því sem aðalfundur ákveður hverju sinni. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa 5 menn, formaður og fjórir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, tveir meðstjórnendur eftir tvö ár, og hinir tveir eftir þrjú ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda fyrir apríllok ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, gjaldskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVII. kafla laga nr. 53/1957, um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 19. marz 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

Nr. 56. 19. marz 1965.

REGLUGERÐ

um barnavernd í Ólafsvíkurhreppi.

1. gr.

Í umdæmi barnaverndar Ólafsvíkurhrepps er bannað að selja eða afhenda börnum eða unglingum innan 16 ára aldurs tóbak, hverju nafni sem það nefnist, gefa þeim það eða láta þeim það í té á nokkurn hátt eða stuðla að því, að þau neyti þess eða hafi það með höndum.

2. gr.

Bönnuð er sala á spýtubrjóstsykri (sleikjum), hvers konar eftirlíkingum af tóbaksvörum, svo og öðrum þeim sælgætisvörum, sem að áliti héraðslæknis eða barnaverndarnefndar geta talizt á einhvern hátt hættulegar börnum og unglingum.

3. gr.

Barnaverndarnefnd eða starfsmaður hennar skal kynna sér kvikmyndasýningar, leiksýningar og aðrar opinberar sýningar á undan almenningi. Ef barnaverndarnefnd telur sýninguna skaðsamlega eða óholla sálfarlífi barna, getur hún bannað, að börn innan ákveðins aldurs fái aðgang að henni. Er þá viðkomandi aðila skylt að geta þess í auglýsingu á sinn kostnað. Að öðru leyti ber þeim, sem að kvikmyndasýningum standa, að fara eftir úrskurði kvikmyndaeftirlitsmanna ríkisins um aðgang barna og unglinga að kvikmyndasýningum.

Börnum og unglingum 14 ára og yngri er óheimill aðgangur að opinberum kvikmyndasýningum, leiksýningum og öðrum opinberum sýningum eftir kl. 20 á tímabilinu frá 1. okt. til 1. maí, nema í fylgd með foreldrum eða forsjármönnum.

4. gr.

Börnum og unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur að almennum knattborðsstofum, öldrykkjustofum, opinberum dansleikjum eða öðrum opinberum skemmtunum með dansi. Undanþegnar eru þó skólaskemmtanir og skemmtanir innan æskulýðsfélaga, enda séu þar kennarar eða forystumenn æskulýðsfélaga til eftirlits. Enn fremur sýningar eða skemmtanir, sem sérstaklega eru ætlaðar börnum og barnaverndarnefnd hefur samþykkt.

Þeim er óheimill aðgangur að almennum veitingastofum, ís-, sælgætis- eða tóbaksbúðum eftir kl. 20, nema í fylgd með forsjármönnum, sem bera ábyrgð á þeim. Öll afgreiðsla um söluop til barna eftir að útivistartíma þeirra er lokið, er óheimil. Eigendum og umsjónarmönnum þessara stofnana ber að sjá um, að unglingar fái ekki aðgang né hafist þar við fram yfir það, sem leyfilegt er.

5. gr.

Börnum og unglingum eru bannaðar óþarfa ferðir út á bryggjur og í skip, sem við þær liggja, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 20 á tímabilinu frá 1. okt. til 1. maí og eigi seinna en til kl. 22 á tímabilinu frá 1. maí til 1. okt., nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Börn 12, 13 og 14 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22 á tímabilinu frá 1. okt. til 1. maí og eigi seinna en kl. 23 á tímabilinu frá 1. maí til 1. okt., nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Foreldrum og húsbændum barnanna ber að viðlögðum sektum að sjá um, að þessum ákvæðum sé framfylgt.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, sem brot gegn barnaverndarlögunum. Skal farið með mál vegna þeirra brota eins og segir til um slík mál í barnaverndarlögunum.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 29/1947, um vernd barna og ungmenna, og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 19. marz 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius

19. marz 1965. Nr. 57.

REGLUGERÐ

um barnavernd í Neshreppi utan Ennis.

1. gr.

Í umdæmi barnaverndarnefndar Neshrepps utan Ennis er bannað að selja eða afhenda börnum eða unglingum innan 16 ára aldurs tóbak, hverju nafni sem það nefnist, gefa þeim það eða láta þeim í té á nokkurn hátt eða stuðla að því, að þau neyti þess eða hafi með höndum.

2. gr.

Bönnuð er sala á spýtubrjóstsykri (sleikjum), hvers konar eftirlíkingum af tóbaksvörum, svo og öðrum þeim sælgætisvörum, sem að áliti héraðslæknis eða barnaverndarnefndar geta talizt á einhvern hátt hættulegar börnum og unglingum.

3. gr.

Barnaverndarnefnd eða starfsmaður hennar skal kynna sér kvikmyndasýningar, leiksýningar og aðrar opinberar sýningar á undan almenningi. Ef barnaverndarnefnd telur sýninguna skaðsamlega eða óhollt sálarlífi barna, getur hún bannað, að börn innan ákveðins aldurs fái aðgang að henni. Er þá viðkomandi aðila skylt að geta þess í auglýsingu á sinn kostnað. Að öðru leyti ber þeim, sem að kvikmyndasýningu standa, að fara eftir úrskurði kvikmyndaeftirlitsmanna ríkisins um aðgang barna og unglinga að kvikmyndasýningum.

Börnum og unglingum 14 ára og yngri er óheimill aðgangur að opinberum kvikmyndasýningum, leiksýningum og öðrum opinberum sýningum eftir kl. 20 á tímabilinu frá 1. okt. til 1. maí, nema í fylgd með foreldrum eða forsjármönnum.

4. gr.

Börnum og unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur að almennum knattborðsstofum, öldrykkjustofum, opinberum dansleikjum eða öðrum opinberum skemmtunum með dansi. Undanþegnar eru þó skólaskemmtanir og skemmtanir innan æskulýðsfélaga, enda séu þar kennarar eða forystumenn æskulýðsfélaga til eftirlits. Enn fremur sýningar eða skemmtanir, sem sérstaklega er ætlaðar börnum og barnaverndarnefnd hefur samþykkt.

Þeim er óheimill aðgangur að almennum veitingastofum, ís-, sælgætis- eða tóbaksbúðum eftir kl. 20, nema í fylgd með forsjármönnum, sem bera ábyrgð á þeim. Öll afgreiðsla um söluop til barna, eftir að útivistartíma þeirra er lokið, er óheimil. Eigendum og umsjónarmönnum þessara stofnana ber að sjá um, að unglingar fái ekki aðgang né hafist þar við fram yfir það, sem leyfilegt er.

5. gr.

Börnum og unglingum eru bannaðar óþarfa ferðir út á bryggjur og í skip, sem við þær liggja, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 20. á tímabilinu frá 1. okt. til 1. maí og eigi seinna en til kl. 22 á tímabilinu frá 1. maí til 1. okt., nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Börn 12, 13 og 14 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22 á tímabilinu frá 1. okt. til 1. maí og eigi seinna en til kl. 23 á tímabilinu frá 1. maí til 1. okt., nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Foreldrum og húsbændum barnanna ber að viðlögðum sektum að sjá um, að þessum ákvæðum sé framfylgt.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum sem brot gegn barnaverndarlögunum. Skal farið með mál vegna þeirra brota eins og segir til um slík mál í barnaverndarlögunum.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 29/1947, um vernd barna og ungmenna, og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 19. marz 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um barnaverndarnefnd á Reyðarfirði.

1. gr.

Í umdæmi barnaverndarnefndar (skólanefndar) Reyðarfjarðar er börnum yngri en 12 ára bannað að vera á almannafæri eftir kl. 20 að kvöldi á tímabilinu 1. október til 1. maí og eftir kl. 22 frá 1. maí til 1. október, nema í fylgd forráðamanna eða fullorðinna er falin hefur verið umsjá þeirra.

Börnum á aldrinum 12—14 ára er óheimilt að vera á almannafæri eftir klukkan 22 að kvöldi á tímabilinu frá 1. október til 1. maí og eftir kl. 23 á tímabilinu 1. maí til 1. október, nema í fylgd foreldra sinna eða forráðamanna. Foreldrum eða forráðamönnum barnanna ber að viðlagðri ábyrgð að sjá um, að ákvæðum þessum sé framfylgt.

2. gr.

Börnum og unglingum innan 16 ára aldurs eru bannaðar ferðir út í skip, sem liggja við bryggju eða á höfninni, nema í fylgd foreldra eða forráðamanna.

3. gr.

Börnum og unglingum innan 16 ára aldurs er bannaður aðgangur að almennum dansstöðum, öldrykkju- og knattborðsstofum. Þeim er og bannaður aðgangur að almennum kaffistofum og kvöldsölum eftir kl. 21, nema í fylgd foreldra eða forráðamanna.

4. gr.

Ekki má leyfa unglingum innan 14 ára aldurs aðgang að kvikmyndasýningum öðrum en barnasýningum, nema leyfi barnaverndarnefndar (skólanefndar) komi til.

5. gr.

Bannað er að selja unglingum innan 16 ára aldurs tóbak, gefa þeim það eða stuðla að því, að þeir neyti þess eða hafi það með höndum.

Sama gildir um aðrar munaðarvörur, sem að dómi lækna geta talizt hættulegar börnum.

6. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum hegningarlögum.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 39/1947, um vernd barna og ungmenna, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 20. marz 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Dalvík, nr. 157 17. júlí 1950.

1. gr.

VIII. kafli reglugerðarinnar orðist þannig:

Um lestagjöld.

24. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin, skulu greiða hafnargjöld, sem miða skal við brúttórúmlest skipsins, í hvert skipti, er þau koma á hafnarsvæðið, þó með þessum undantekningum:

Herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna. skip, sem leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafna vegna sjótjóns, svo og vitaskip ríkissjóðs.

25. gr.

a. Skip og bátar, sem eru eign búsettra manna eða félaga á Dalvík og skrásett þar eða gerð út þaðan til fiskveiða eða flutninga, svo og önnur skip og bátar, sem gerðir eru út frá Dalvík a. m. k. tveggja mánaða tíma samfleytt á ári, skulu greiða lestagjald sem hér segir:

   Opnir bátar greiði lágmarksgjald kr. 150.00 og auk þess kr. 25.00 á hverja brúttólest.

   Þilfarsbátar greiði lágmarksgjald kr. 300.00 og auk þess kr. 25.00 á hverja brúttólest.

b. Innlend fiskiskip greiða kr. 1.05 fyrir hverja brúttólest í hvert skipti, er þau koma til hafnarinnar.

c. Strandferðaskip, sem að staðaldri eru í strandferðum, eftir fastri fyrirfram auglýstri áætlun, svo og flóabáturinn Drangur, greiði kr. 0.80 af hverri nettólest í hvert sinn.

d. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, nema þau, sem undanþegin eru lestagjaldi skv. 24. grein, skulu greiða kr. 1.50 lestagjald fyrir hverja nettólest í hvert skipti.

2. gr.

26. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

a. Skip samkvæmt a-lið 25. greinar greiði árlega kr. 5.00 af hverri brúttórúmlest í ljósagjald.

b. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma á tímabilinu 1. ágúst til 14. maí, að báðum dögum meðtöldum, og hafnargjöld greiða samkvæmt hafnarreglugerðinni, skulu greiða ljósagjald sem hér segir:

   Skip samkvæmt b-lið 25. gr. greiði kr. 0.25 af hverri brúttólest.
   Skip samkvæmt c-lið 25. gr. greiði kr. 0.25 af hverri nettólest.
   Skip samkvæmt d-lið 25. gr. greiði kr. 0.25 af hverri brúttólest.

3. gr.

34. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 2.50 hver 100 kg:
   Kol, koks og salt.

2. flokkur. Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
Kornvara, fóðurvara í sekkjum, garðávextir, mjólk, hey, áburður, sement.
3. flokkur. Gjald kr. 4.00 hver 100 kg:
Olíur, benzín, smurningsolíur, lýsi, veiðarfæri og efni í þau, fiskumbúðir, pokar, hessian, herpinætur, kaðlar, ull, mör, tólg, kolsýra og gærur.
4. flokkur. Gjald kr. 4.50 hver 100 kg:
Saltfiskur, verkaður fiskur, hraðfrystur fiskur, fiskimjöl, síldarmjöl, hrogn, söltuð þunnildi, fiskroð, skreið og freðsíld.
5. flokkur. Gjald kr. 5.00 hver 100 kg:
Vikursteinn, asbestsplötur, plötujárn, stangajárn, vatnspípur, efni til múrhúðunar, byggingarefni, annað en trjáviður, ekki annars staðar talið, girðingarnet og girðingarefni, jarðstrengur.
6. flokkur. Gjald kr. 6.00 hver 100 kg:
Bílar, bátavélar, landbúnaðarvélar, vélahlutir, gler, miðstöðvar, gólfdúkur, saumur, málningarvörur alls konar, pappírsvörur alls konar, krossviður, smjör, smjörlíki, jurtafeiti, sápur, þvottaefni og aðrar hreinlætisvörur, járnvörur og handverkfæri, leirvörur, pottar, balar, blikkfötur o. þ. u. l.
7. flokkur. Gjald kr. 1.50 hver 10 kg:
Kaffi, kaffibætir, kex, aðrar brauðvörur, ávextir nýir og þurrkaðir, niðursuðuvörur, súkkulaði, kakó, sælgætisvörur, öl og gosdrykkir.
8. flokkur. Gjald kr. 3.00 hver 10 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, skófatnaður, tóbaksvörur og allar aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd og ekki eru annars staðar taldar, filmur, bækur og lyf.
9. flokkur. Gjald kr. 15.00 hvert stykki:
Eldavélar, þvottavélar, ísskápar og baðker.
10. flokkur. Gjald kr. 1.50 hver 100 kg:
Ísvarinn fiskur.
11. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hverja tunnu af saltsíld og hvers konar sjávarafurðum. Af hálftunnum reiknast kr. 1.75.
12. flokkur. Tómar tunnur eftir stærð kr. 0.90—kr. 1.25 og kr. 2.00 fyrir hvert stykki.
13. flokkur. Gjald kr. 0.80 fyrir hvert teningsfet:
Timbur og allar aðrar vörur reiknaðar eftir rúmmáli.
14. flokkur. Gjald kr. 20.00 hver stórgripur og kr. 5.00 hver kind.
15. flokkur. Gjald kr. 3.00 hvert tonn:
Möl og sandur.

4. gr.

XI. kafli reglugerðarinnar orðist þannig:

Um aflagjald.

37. gr.

Af heildarafla skips greiðast kr. 10.00 af hverri rúmlest fiskjar, slægðum með haus, sem landað er á hafnarsvæðinu, nema af síld.

Af hverju máli eða tunnu síldar greiðast kr. 0.50

Kaupandi, vinnsluaðili eða hver sá, er verkar aflann, innheimtir gjaldið og er ábyrgur fyrir greiðslu þess til hafnarsjóðs Dalvíkur, þótt hann innheimti það ekki hjá innleggjanda.

Gjaldið er kræft um leið og afla er landað.

5. gr.

XII. kafli reglugerðarinnar orðist þannig:

Um bryggjugjöld.

38. gr.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki hvar sem er á höfninni eða að skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum rúmlestum, en brotum skal sleppa.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

a. Bátar og skip samkv. 25. gr. a-lið greiði kr. 6.00 af hverri brúttólest árlega.
b. Bátar og skip, sem um getur í b-lið 24. gr., greiði fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring kr. 0.45 af hverri brúttólest.
c. Strandferðaskip, sem um getur í c-lið 24. gr., greiði kr. 0.45 af hverri nettólest í hvert skipti, sem þau koma til hafnarinnar.
d. Öll önnur skip, nema varðskip og björgunarskip, greiði kr. 0.75 fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring.

Bryggjugjald samkvæmt b-, c- og d-liðum þessarar greinar skal aldrei vera lægra en kr. 50.00 í hvert sinn.

Reglugerð þessi staðfestist hér með, samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1945, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 117 30. júlí 1957, um breyting á hafnarreglugerð fyrir Dalvík, nr. 157 17. júlí 1950.

Samgöngumálaráðuneytið, 26. marz 1965.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 60. 29. marz 1965.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Seyðisfjarðarkaupstað.

Fasteignaskatt í Seyðisfjarðarkaupstað skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr., sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. marz 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 183 21. okt. 1960, um heimilishjálp í Kelduneshreppi.

1. gr.

1. málsliður 5. greinar reglugerðarinnar orðist þannig:

Fyrir heimilishjálp ber þeim, sem hennar njóta, að greiða einn þriðja af kaupi hjálparstúlkunnar, eins og það er ákveðið á hverjum tíma, auk fæðis og gistingar fyrir hjálparstúlkuna.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Kelduneshrepps hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952, um heimilishjálp, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. marz 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Jón S. Ólafsson.

SAMÞYKKT

fyrir Vatnsveitufélag býlanna Nýibær, Fornusandar og Efri-Rot í Vestur-Eyjafjallahreppi.

1. gr.

Félagið heitir Vatnsveitufélag Nýjabæjar, Fornusanda og Efri-Rota.
Heimili þess og varnarþing er í Vestur-Eyjafjallahreppi í Rangárvallasýslu.

2. gr.

Markmið félagsins er að sjá býlum á félagssvæðinu fyrir vatni.

3. gr.

Stofnendur félagsins eru eigendur og ábúendur býlanna Nýjabæjar, Fornusanda og Efri-Rota. — Hver stofnandi greiðir tvö þúsund krónur sem stofngjald.

4. gr.

Ábúendur nýrra býla á félagssvæðinu má taka í félagið með samþykki lögmæts aðalfundar. Nýr félagsmaður greiðir tvö þúsund krónur sem stofngjald. Þó getur aðalfundur ákveðið aðra upphæð, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Nýr félagsmaður verður að kosta allar framkvæmdir, sem gera verður sérstaklega, til að hann geti notað mannvirki félagsins.

5. gr.

Vatnsskatt skal innheimta árlega. Skal félagsstjórn ákveða upphæð hans þannig fyrir hvert reikningsár, að nægi greiðslu vaxta, afborgana og viðhalds. Vatnsskattur greiðist í hlutfalli við stofngjald hvers aðila. Vatnsskatt má taka lögtaki, ef ekki er staðið í skilum.

Eignir félagsins standa til fullnægingar skuldbindingum þess. Enginn félagsmaður ber ábyrgð á skuldbindingum félagsins umfram þau gjöld, sem honum er gert að greiða samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar.

6. gr.

Félagsstjórn er skylt að boða til fundar, ef þrír félagar eða tveir stjórnarmenn krefjast þess, enda greini þeir tilefni kröfunnar.

7. gr.

Félagsfundur er lögmætur, ef helmingur félagsmanna sækir hann, enda hafi verið löglega til hans boðað. Fundur er löglega boðaður, ef hverjum félagsmanni er tilkynnt fundarboð bréflega eða persónulega með fimm daga fyrirvara. Á félagsfundum hafa allir félagsmenn jafnan rétt og ræður afl atkvæða úrslitum.

8. gr.

Aðalfundur félagsins skal haldinn eigi síðar en 1. apríl ár hvert. Til hans skal boða með viku fyrirvara, bréflega eða persónulega. Aðalfundur er lögmætur ef allir félagsmenn sækja hann. Hafi þrisvar sinnum verið boðið til aðalfundar vegna ónógrar fundarsóknar, telst þriðji fundurinn lögmætur, hver sem fundarsókn er. Á aðalfundi skulu teknar ákvarðanir um starfsemi félagsins á árinu, lagðir fram reikningar af stjórn félagsins, en hana skipa þeir þrír menn, sem að félagsstofnun standa. Liggi önnur mál fyrir aðalfundi en venjuleg aðalfundarstörf, skal þess getið í fundarboði.

9. gr.

Stjórn félagsins skiptir með sér verkum.

Störf stjórnar skulu ólaunuð. Formaður kveður stjórnina saman til fundar og boðar félagsfundi og aðalfundi. Stjórnarfundir eru því að eins lögmætir, að allir stjórnarmenn séu mættir. Færa skal gerðabók stjórnarfunda og skal ritari stjórnarinnar lesa fundargerð í lok hvers fundar og undirrita hana, ásamt formanni, þegar hún hefur verið samþykkt.

10. gr.

Stjórn félagsins hefur umsjón með vatnsveitunni, annast reikningshald hennar og innheimtu á gjöldum til félagsins. Hún sér um viðgerðir og viðhald á vatnsveitunni.

Viðhald heimæða og umbúnað í húsum annast félagsmenn hver hjá sér.

11. gr.

Samþykkt þessari má ekki breyta, nema á aðalfundi, enda hafi breytinganna verið getið í fundarboði og séu að minnsta kosti ⅔ félagsmanna samþykkir þeim.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af Vatnsveitufélagi Nýjabæjar, Fornusanda og Efri-Rota í Vestur-Eyjarfjallahreppi, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. marz 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

SAMÞYKKT

fyrir Vatnsveitufélag Þykkvabæjar.

1. gr.

Félagið heitir Vatnsveitufélag Þykkvabæjar. Heimili þess og varnarþing er í Djúpárhreppi.

2. gr.

Tilgangur félagsins er, að sjá meðlimum fyrir neyzluvatni.

3. gr.

Stofnendur félagsins eru eftirtaldir aðilar:

Ábúendur eftirtalinna býla: Borg, Eyrartún, Bali I, Bali II, Húnakot, Suður-Nýibær, Hraukur, Unhóll, Tobbakot I, Tobbakot II, Vatnskot I, Vatnskot II, Háirimi I, Háirimi II, Rimakot I, Rimakot II, Norður-Nýibær, Baldurshagi, Melur, Sólbakki, Háteigur, Búð, Hávarðarkot I, Hávarðarkot II, Brekka, Miðkot, Smáratún, Jaðar, Hábær I, Hábær II, Skinnar, Dísukot I, Dísukot II, Vesturholt, Odds-Partur, Önnu-Partur, Skarð, Borgartún. Enn fremur eigendur eftirtalinna húsa: Unhóll, Rósalundur, Eyrarland, Kirkjuhvoll, Skólastjórabústaður, Barnaskóli, svo og eigendur eftirtalinna fyrirtækja: Sláturhús Friðriks Friðrikssonar, Vélaverkstæði Hákonar Hafliðasonar.

4. gr.

Stofngjald greiði:

Sláturhús Fr. Friðrikssonar	kr.	15 000.00
Vélaverkstæði H. Hafliðasonar	—	10 000.00
Aðrir félagsaðilar (hver um sig)	—	5 000.00

Stofngjald greiðist um leið og verkið hefst.

5. gr.

Félagið byggir vatnsveituna, og leggur æð að húsvegg hvers aðila.

6. gr.

Hver aðili á rétt á vatni til heimilisþarfa og atvinnureksturs. Félagsskylda er því skilyrði háð, að húseiganda sé látin í té afnot af vatni því, er félagið hefur til umráða.

7. gr.

Skylt er að taka nýja ábúendur í félagið, sé nægjanlegt vatnsmagn fyrir hendi. Nýr félagi greiði sama stofngjald og stofnfélagar. Þó verður ekki lögð lengri heimæð á kostnað félagsins en meðaltalslengd heimæða stofnfélaga.

8. gr.

Vatnsskatt skal innheimta árlega af hverjum aðila í félaginu, og skal hann ákveðinn þannig:

a. Til greiðslu vaxta og afborgana af stofnkostnaði, á alla aðila jafnt.
b. Til greiðslu á reksturskostnaði og viðhaldi veitunnar:
   1. Helmingur, eftir vatnsnotkun.
   2. Helmingur, fast gjald á hvern aðila.

Framantaldar greiðslur má taka lögtaki, ásamt áföllnum innheimtukostnaði, ef ekki er staðið í skilum.

9. gr.

Eignir félagsins standa til fullnægingar skuldbindingum þess.

Enginn félagsmaður ber ábyrgð á skuldbindingum félagsins umfram gjöld þau, sem honum er gert að greiða til félagsins, samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar.

10. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður, gjaldkeri og ritari, kosnir á aðalfundi, til eins árs í senn, og einn til vara. Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum. Enn fremur skulu kosnir tveir endurskoðendur til sama tíma.

11. gr.

Aðalfundur félagsins skal haldinn eigi síðar en 1. apríl ár hvert. Til hans skal boðað bréflega eða persónulega með viku fyrirvara. Aðalfundur er lögmætur ef ⅔ hlutar félagsmanna mæta. Hafi aðalfundur fallið niður vegna ónógrar fundarsóknar, telst næsti fundur löglega boðaður aðalfundur lögmætur, án tillits til fundarsóknar. Á aðalfundi skulu teknar ákvarðanir um starfsemi félagsins á árinu, lagðir fram endurskoðaðir reikningar þess, og kosin stjórn og endurskoðendur.

12. gr.

Félagsfundur er lögmætur, ef helmingur félagsmanna sækir hann, enda hafi verið boðað til hans á sama hátt og aðalfundar. Á félagsfundum hafa allir félagsmenn jafnan rétt, og ræður afl atkvæða úrslitum. Falli fundur niður vegna ónógrar fundarsóknar, telst næsti löglega boðaði fundur lögmætur án tillits til fundarsóknar.

13. gr.

Formaður félagsins kveður stjórnina saman til funda, og boðar félagsfundi og aðalfundi. Stjórnarfundur er því aðeins lögmætur, að allir stjórnarmenn séu mættir. Færa skal gerðabók, og skal fundarritari lesa upp fundargerð í lok hvers fundar, og undirskrifa hana ásamt fundarstjóra.

14. gr.

Stjórn félagsins hefur umsjón með vatnsveitunni, annast reikningshald hennar og innheimtu á gjöldum til félagsins. Hún sér um viðhald og viðgerðir á vatnsbóli og leiðslum. Viðhald og umbúnað í húsum annast félagsmenn hver hjá sér, undir eftirliti félagsstjórnar, að undanskildum vatnsmælum.

15. gr.

Samþykkt þessari má ekki breyta nema á aðalfundi, enda hafi breytinganna verið getið í fundarboði, og séu að minnsta kosti ⅔ hlutar fundarmanna þeim samþykkir.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af Vatnsveitufélagi Þykkvabæjar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. marz 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um holræsi og holræsagerð í Ólafsvík.

1. gr.

Hreppsnefnd hefur ein heimild til þess að leggja holræsi um Ólafsvíkurkauptún. Holræsagerð hreppsins er sjálfstætt fyrirtæki með sérstöku reikningshaldi.

2. gr.

Þar sem hreppsnefnd hefur látið leggja holræsi í götu, veg eða opið svæði, er hverjum húseiganda, sem lóð á þar að, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, sem flytji skólp frá húsinu út í aðalræsi og halda því við.

Regnvatn af húsi og lóð skal einnig að svo miklu leyti sem unnt er, leitt í holræsið. Ef húseigandi vanrækir að leggja holræsi innan hæfilegs frests, sem hreppsnefnd tiltekur, skal verkið unnið á hans kostnað.

Greiða skal krónur 500.00 í tengigjald.

3. gr.

Áður en húseigandi byrjar að leggja ræsi, skal hann skýra verkstjóra hreppsnefndar eða þeim, er hún felur umsjón með lagningu holræsa í kauptúninu, frá því og fá samþykki þar til.

Lega, halli, stærð og gerð pípna, brunnar, vatnslása og yfir höfuð alls þess, sem skolplögninni innan og utan húss tilheyrir, skal ákveðið í samráði við umsjónarmann. Hann skal og hafa umsjón með verkinu, og er húseiganda skylt að hlýða fyrirmælum hans í öllu því, sem að tilhögun og lagningu ræsanna lýtur.

Umsjónarmaður getur krafizt uppdráttar, sem sýni glögglega alla tilhögun lagnarinnar.

4. gr.

Hreppsnefnd löggildir menn, sem teljast skulu hæfir að leggja og ganga frá ræsum, bæði innan húss og utan. Þeir einir, sem hreppsnefnd löggildir til holræsalagningar, skulu hafa rétt til að leggja og ganga frá skolpræsum, sem standa í sambandi við holræsakerfi hreppsins.

5. gr.

Kostnað við holræsagerð hreppsins greiðist af holræsagerðinni, til þess að standast útgjöld þau, sem stafa af lagningu holræsanna, ber hverjum þeim, sem hús á, lóð eða lóðarréttindi við götu, veg eða opin svæði, sem hreppurinn hefur lagt holræsi í, að greiða árlega til holræsagerðarinnar 1% af fasteignamati húss og lóðar, þó aldrei minna en krónur 400.00 af húsi eða hluta af húsi, sem talinn er sér í fasteignamati, enda sé skolplögn að viðkomandi húseign eða húshluta.

Gjöld samkvæmt grein þessari er hreppsnefnd heimilt að hækka eða lækka um allt að 50 af hundraði, án þess að samþykki ráðuneytis komi til.

6. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að yfirtaka núverandi holræsakerfi einstakra aðila samkvæmt samkomulagi við hlutaðeigendur eða samkvæmt mati, ef ágreiningur verður.

7. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu holræsagjalds. Gjaldið hefur lögtaksrétt og er tryggt með lögveðsrétti í lóð og mannvirkjum lóðareiganda á henni næstu 2 ár

eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningveði og aðfararveði. Árlegur gjalddagi holræsagjalda er 1. júní ár hvert.

8. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 1000.00 krónum, sem rennur í ríkissjóð. Mál út af brotum gegn reglugerð þessar skal fara með sem opinber mál.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. marz 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 65. 30. marz 1965.

AUGLÝSING

um útgáfu nýs 100 króna bankaseðils samkvæmt lögum um Seðlabanka Íslands.

Seðlabanki Íslands hefur samkvæmt lögum nr. 10 frá 29. marz 1961 gefið út nýjan 100 króna seðil með svofelldri gerð:

Seðillinn er að öllu leyti eins og áður útgefinn 100 króna seðill, sem auglýstur var í Lögbirtingablaðinu 7. maí 1960, að undanskildum eftirtöldum breytingum:

Á framhlið:

Efst á framhlið fyrir miðju kemur Seðlabanki Íslands í stað Landsbanki Íslands, Seðlabankinn.

Seðillinn er gefinn út samkvæmt lögum nr. 10 29. marz 1961.

Eiginhandarundirskriftir bankastjóra Seðlabankans, Jóhannesar Nordal, Jóns G. Maríassonar og Vilhjálms Þór eru prentaðar til skiptis á seðlana, þannig að tvær undirskriftir koma á hvern seðil.

Á bakhlið:

Merki Seðlabanka Íslands kemur í vinstra horn neðan til í stað merkis Landsbanka Íslands, Seðlabankans.

Hinn eldri 100 króna seðill frá 1960 verður áfram í umferð og heldur fullu gildi. Þetta er almenningi gert kunnugt hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 30. marz 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Hafnarfjarðar.

Af fasteignamatsverði húsa skal greiða árlegan vatnsskatt 1.2%.

Ef hús, er greiða ber af vatnsskatt, eru ekki virt fasteignamatsverði eða húsin eru utan lögsagnarumdæmis kaupstaðarins, ákveður vatnsveitan skattinn.

Hafnarsjóður, verksmiðjur, iðnaðarfyrirtæki og önnur atvinnufyrirtæki, svo og aðrir, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa, skulu greiða aukavatnsskatt, annað hvort samkvæmt mæli, með 150 aurum fyrir hvern teningsmeter, eða þá skal vatnsveitan ákveða aukavatnsskattinn samkvæmt áætlaðri notkun.

Gjald fyrir uppsetningu vatnsmælis, þar sem gert hefur verið ráð fyrir þeim í vatnslögn:

5— 7 m³ (¾″—1″) mælir	kr.	450.00
10—20 m³ (1¼″—1½″) mælir	—	675.00
50—80 m³ (2″—4″) mælir	—	1125.00

Verði vatnsmæli ekki komið fyrir án breytingar á vatnslögn, er húseiganda skylt að láta breyta lögninni á eigin kostnað.

Leiga fyrir vatnsmæla:

5— 7 m³ (¾″—1″) mæli	kr.	30.00 á mán.
10—20 m³ (1¼″—1½″) mæli	—	40.00 - —
50—80 m³ (2″—4″) mæli	—	90.00 - —

Gjald fyrir enduropnun heimæðar kr. 500.00.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Hafnarfjarðar, nr. 185 12. desember 1958.

Félagsmálaráðuneytið, 1. apríl 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

7. apríl 1965. Nr. 67.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð fyrir Vatnsveitu Siglufjarðarkaupstaðar nr. 44 5. maí 1958, sbr. breyting á þeirri reglugerð, nr. 232 31. desember 1959.

1. gr.

13. gr. orðist svo:

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts húsa er 1. apríl ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskattur samkvæmt 9. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings. Vatnsskattur samkvæmt 10. gr. fellur í gjalddaga mánaðarlega eftir

á eða þegar verksmiðjureksturinn hættir ár hvert. Vatnsskattur samkvæmt 12. gr. fellur í gjalddaga þegar krafizt er.

Heimilt er Vatnsveitu Siglufjarðar að loka fyrir vatn, ef ekki er staðið í skilum með greiðslur samkv. framanskráðum gjalddögum og reikna vexti á gjaldfallnar skuldir.

Reglugerðarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 7. apríl 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 68. 8. apríl 1965.

GJALDSKRÁ

Vatnsveitu Akureyrar.

Vatnsskattur.

1. gr.

Fyrir vatnsnotkun skal greiða árlega vatnsskatt af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Akureyrar, sem fá vatn úr vatnsveitu bæjarins.

2. gr.

Vatnsskattur samkv. 1. gr. skal ver 2% af fasteignamati húss.

3. gr.

Hafi hús ekki verið virt fasteignamatsvirðingu, ákveður vatnsveitan skattinn.

Aukavatnsskattur.

4. gr.

Auk vatnsskatts samkv. 1. gr. skal greiða aukavatnsskatt fyrir verksmiðjur, iðnfyrirtæki (vinnslustöðvar), útgerðarstöðvar, sláturhús, frystihús, efnalaugar, þvottahús, bifreiðaþvottastöðvar og önnur slík fyrirtæki, svo og fyrir hreyfivélar og gosbrunna.

5. gr.

Aukavatnsskatt skal innheimta samkvæmt mæli með kr. 1.50 fyrir hvern teningsmetra vatns.

6. gr.

Vatnsveitan lætur notendum í té löggilta vatnsmæla og er ársleiga fyrir hvern mæli kr. 100.00.

Skipavatnsskattur.

7. gr.

Greiðsla fyrir vatn, sem selt er til skipa og báta í Akureyrarhöfn, skal vera kr. 15.00 fyrir hvern teningsmetra, þó aldrei minna en kr. 100.00.

8. gr.

Fyrir önnur vatnsnot en þau, sem að framan eru talin, skal hverju sinni greiddur aukavatnsskattur eftir ákvörðun vatnsveitunnar.

Um gjalddaga, ábyrgð á greiðslu o. fl.

9. gr.

Gjalddagi vatnsskatt af húsum er 1. febrúar ár hvert og greiðist skatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár.

Aukavatnsskatt er heimilt að innheimta eftir á með 4 gjalddögum í lok hvers ársfjórðungs.

Vatn til skipa skal greiða við afhendingu.

Vatnsskattur greiðist í skrifstofu bæjargjaldkera.

10. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna húss síns.

Eigandi fyrirtækis ber ábyrgð á greiðslu aukavatnsskatts vegna atvinnurekstrar. Útgerðarmaður skips eða skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu vatns til skips.

Greiðsla vatnsskatts er tryggð með lögveði í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samnings- og aðfararveðum.

Vatnsskatt og önnur gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki.

Heimilt er að loka fyrir vatn frá veitukerfinu til þeirra, sem ekki greiða vatnsskatt á réttum gjalddögum.

Ýmis ákvæði.

11. gr.

Ef vatn er notað án mælis, þar sem svo hagar til, sem í 4. gr. segir, getur vatnsveitan ákveðið aukavatnsskattinn eftir áætlaðri notkun.

Vilji vatnsnotandi ekki sætta sig við ákvörðun vatnsveitunnar um aukavatnsskatt, getur hann krafizt þess, að vatnsnotkun hans verði mæld tiltekið tímabil, og verður aukavatnsskattur þess árs reiknaður í hlutfalli við þá mælingu.

Hrökkvi tekjur vatnsveitunnar ekki fyrir rekstrarútgjöldum, getur bæjarráð ákveðið fyrir eitt ár í senn, án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytisins, að hækka vatnsskattinn um allt að 50%.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá Vatnsveitu Akureyrar nr. 56 30. apríl 1959.

Félagsmálaráðuneytið, 8. apríl 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

SAMÞYKKT

fyrir Byggingasamvinnufélag vélstjóra.

I. KAFLI

Nafn, heimili og markmið félagsins.

1. gr.

Félagið heitir Byggingasamvinnufélag vélstjóra.

2. gr.

Heimili félagsins og varnarþing er Reykjavík. Starfssvið þess er allt landið.

3 gr.

Tilgangur félagsins er að reisa íbúðarhús fyrir félagsmenn sína í samræmi við ákvæði laga um byggingarsamvinnufélög, að safna eignarframlögum félagsmanna og að reka lánastarfsemi.

II. KAFLI

Fjárhagsgrundvöllur félagsins.

4. gr.

Félaginu skal aflað fjár:

1. með inngöngueyri í félagið, sem er kr. 500.00 og rennur í varasjóð félagsins;
2. með frjálsum framlögum hvers félagsmanns í stofnsjóð.

Stofnsjóðseign hvers félagsmanns gangi upp í byggingarkostnað húss þess eða íbúðar, sem félagið ákveður að reisa fyrir hann. Félagið getur þá fyrst afhent félagsmanni íbúð hans, er stofnsjóðseign nemur þeirri upphæð, sem byggingarkostnaðurinn er hærri en lán þau, sem félagið fær til byggingarinnar með ríkisábyrgð.

Vextir af stofnsjóði leggjast við höfuðstól, og skulu þeir á hverjum tíma jafnháir og innlánsvextir í sparisjóði hjá Landsbanka Íslands.

Stofnfjárinnstæður falla til útborgunar við andlát félagsmanns, við gjaldþrot, við brottflutning af félagssvæðinu, verði félagsmaður fátæktarstyrksþurfi, og við úrsögn úr félaginu, enda hafi hann fullnægt öllum skuldbindingum sínum við félagið.

3. með lánum, er félagið tekur ábyrgð ríkissjóðs;
4. með rekstrarsjóðsgjaldi. Til þess að standa straum af rekstrarkostnaði félagsins skal hver félagsmaður, sem íbúð fær, greiða í árgjald til félagsins kr. 100.00, hafi hann enn ekki fengið íbúð eða lán á vegum félagsins, ella 2‰ af lánsupphæð, þó aldrei lægra en kr. 50.00.

Félagsmenn í sama lánaflokki skulu vera sérstök deild innan síns byggingarsamvinnufélags, og er henni heimilt að hafa sérstaka stjórn, að því er varðar sérmál hennar.

III. KAFLI

Réttindi og skyldur félagsmanna.

5. gr.

Félagsmenn geta þeir einir orðið, sem uppfylla þessi skilyrði:

a. eru fjárráða;
b. eru heimilisfastir innan þess svæðis, sem félagið nær yfir.

6 gr.

Félagsmenn bera ábyrgð einn fyrir alla og allir fyrir einn á sameiginlegum lánum í sínum lánaflokki.

7. gr.

Nafnaskrá yfir alla félagsmenn skal jafnan vera til hjá stjórn félagsins. Hver félagsmaður skal fá skírteini, er sýni að hann sé löglegur félagsmaður. Við inngöngu í félagið skal hver félagsmaður skrifa undir skuldbindingu um, að hann sé háður samþykktum félagsins, eins og þær eru eða verða á hverjum tíma.

8. gr.

Félagið veitir félagsmönnum lán til þess að koma upp byggingum eða íbúðum til eigin afnota, eftir þeim fyrirmyndum og á þeim stöðum, sem félagsstjórn og félagsmálaráðuneytið hafa samþykkt, enda hafi þeir uppfyllt skilyrði þau um stofnlánasjóðstillag, sem um ræðir í 4. gr 2.

Bygging húsanna annast félagið að öllu leyti, nema stjórn félagsins ákveði annað, sbr. 2. mgr. c-liðs 18. gr. laga nr. 36 16. febr. 1952.

Félagið veitir lán til félagsmanna, eins og heimilað er í lögum um byggingarsamvinnufélög á hverjum tíma, gegn veði í húsum þeirra og lóðarréttindum, og með sömu kjörum og félagið sjálft nýtur á lánum þeim, sem það tekur í því skyni.

Árgjald, vexti og afborganir, af lánum þessum ásamt kostnaði greiði félagsmenn með 1/12 hluta fyrir fram í byrjun hvers mánaðar til gjaldkera félagsins eða á þann hátt, sem aðalfundur eða stjórn félagsins ákveður.

9. gr.

Réttur félagsmanna til þess, að félagið reisi hús eða íbúð handa þeim og veiti þeim lán, skal vera þannig, að stofnendur hafi forgangsrétt fyrir þeim, er síðar ganga í félagið. Síðan skulu félagsmenn hafa aðgang í þeirri röð, sem þeir innritast í félagið.

Þeir félagsmenn, sem ekki eru íbúðareigendur, skulu þó hafa forgangsrétt fyrir þeim, sem eiga hús eða íbúð fyrir á félagssvæðinu, sem að áliti sjórnar félagsins fullnægir íbúðarþörf þeirra.

10. gr.

Félagsmaður, sem fengið hefur íbúð að tilhlutan félagsins, má ekki selja hana, nema stjórnin hafi áður hafnað forkaupsrétti félagsins vegna, og eigi framleigja nema nokkurn hluta af íbúðinni. Þó getur eigandi að fengnu leyfi stjórnarinnar leigt heila íbúð um stundarsakir, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Söluverð slíkrar íbúðar, hversu oft sem eigendaskipti kunna að verða, má eigi vera hærra en stofnverð hennar að viðbættri verðhækkun samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar og virðingarverði þeirra endurbóta, sem gerðar hafa verið, en að frádreginni hæfilegri fyrningu, hvort tveggja samkvæmt mati dómkvaddra manna. Sé um framleigu að ræða, ákveður stjórn félagsins, hve há leigan megi vera, og miðast hún við raunverulegan kostnað eiganda samkvæmt mati af íbúðinni eða hluta hennar, sem leigður er.

11. gr.

Nú sannast, að félagsmaður hefur selt hús hærra verði en leyfilegt er samkvæmt 10. gr., og rennur þá sá hluti söluverðisins, sem er umfram hið löglega verð, til félagsins og leggst í varasjóð. Verði seljandi einhverra orsaka vegna eigi fær um að greiða fjárhæð þessa, á félagið kröfu á hendur kaupanda, nema því aðeins, að hann sanni, að þegar kaupin fóru fram, hafi honum verið ókunnugt um, að seljandi hafi brotið á móti ákvæði þessarar greinar, og er þá fjárhæðin forgangsskuld

með veði í húsinu næst á eftir veðréttum félagsins. Auk þess eru þá öll lán félagsins, sem á húsinu hvíla, þegar fallin í gjalddaga.

12. gr.

Nú neytir stjórnin eigi forkaupsréttar, og er eiganda þá heimilt að selja eignina hverjum þeim manni, sem félagsstjórn samþykkir, en kaupandi verður að gerast félagi í byggingarsamvinnufélaginu og hlíta samþykktum þess. Ekkja látins félagsmanns, börn hans og tengdabörn hafa forkaupsrétt að eigninni, enda gerist þau þá löglegir félagsmenn.

13. gr.

Óheimilt er að veðsetja húseignir félagsmanna fyrir hærri fjárhæð samtals en nemur 80% af upphaflegu kostnaðarverði þeirra og endurbótum, sem á kunna að hafa verið gerðar, að frádreginni eðlilegri fyrningu, enda verður eigi gert fjárnám í eigninni fyrir hærri upphæð.

14. gr.

Félagið kýs á aðalfundi ár hvert 2 menn til þess, ásamt stjórninni, að líta eftir, hvernig húsum félagsmanna er haldið við.

Vanræki félagsmaður að viðhalda húsi sínu eða íbúð, getur félagsstjórn látið framkvæma viðhald á kostnað eiganda húss eða íbúðar.

15. gr.

Inntökubeiðnir og úrsagnir úr félaginu skulu vera skriflegar og sendar félagsstjórn. Við brottför úr félaginu er ekki unnt að gera neitt tilkall til sjóða félagsins, annarra en stofnsjóðs.

16. gr.

Félagsmaður getur sætt brottrekstri úr félaginu fyrir þessar sakir:

a. ef hann verður ber að því að spilla áliti félagsins eða vekja tortryggni hjá félagsmönnum;
b. ef hann sýnir félaginu ítrekuð vanskil.

Nú ályktar stjórnin, að félagsmaður sé rækur úr félaginu. Skal hún þá tilkynna honum það skriflega. Sætti hlutaðeigandi sig ekki við úrskurð stjórnarinnar, getur hann skotið máli sínu til næsta félagsfundar.

IV. KAFLI

Félagsstjórn og fundir.

17. gr.

Aðalfundur hefur æðsta vald í félagsmálum og gerir þær ákvarðanir um starfsemi félagsins, sem þörf er á. Hann skal haldinn fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert. Aukafunda getur félagsstjórnin boðað til, þegar henni þykir þess þörf. Enn fremur er stjórninni skylt að boða til aukafundar, ef ¼ hluti félagsmanna óskar þess skriflega og greinir fundarefni. Nú hefur stjórn félagsins ekki boðað til fundar innan 14 daga eftir að henni barst krafan, og geta þá hlutaðeigandi félagsmenn sjálfir kvatt til fundar. Fundir eru lögmætir, er meir en helmingur félagsmanna sækir þá. Verði fundur ekki lögmætur sökum þess, að nógu margir félagsmenn hafa ekki sótt fundinn, skal boða til nýs fundar innan viku, og er sá fundur lögmætur með þeim, sem mæta.

Til allra funda skal boða skriflega eða með auglýsingu með minnst þriggja daga fyrirvara. Fundarefni skal tilgreint í fundarboði.

Úrslitum mála á fundum ræður einfaldur meirihluti, en þó þarf ⅔ atkvæða til þess að samþykkja lántökur. Fundargerðir skulu ritaðar í fundarbók, sem lesin sé upp og borin undir atkvæði í fundarlok og síðan staðfest með undirskrift fundarstjóra og ritara.

18. gr.

Stjórn félagsins skal skipuð 5 mönnum, formanni, ritara, gjaldkera og tveimur meðstjórnendum. Skulu þeir kosnir á aðalfundi og einnig 3 menn til vara. Stjórnarnefndarmenn skulu kosnir skriflega, ef fleiri eru í kjöri samkvæmt tilnefningu en kjósa á. Kjörtími stjórnar er 3 ár, þó svo, að úr stjórn þeirri, sem fyrst er kosin eftir samþykkt þessari, skal einn maður ganga úr eftir eitt ár og tveir eftir tvö ár, og skal hlutkesti ráða. Endurkjósa má í stjórn svo oft sem vill. Engan má kjósa í stjórn, nema hann sé félagsmaður. Allir félagsmenn eru skyldir að taka við kosningu eitt kjörtímabil. Þeir einir eru réttkjörnir í stjórn, sem við kosningu fá fullan helming greiddra atkvæða.

Formaður boðar til stjórnarfunda. Er stjórnarfundur lögmætur, ef minnst 3 stjórnendur eru á fundi. Úrslitum ræður afl atkvæða, en séu þau jöfn, ræður atkvæði formanns. Allar fundarályktanir stjórnarinnar skulu færðar í gerðabók, og rita viðstaddir stjórnendur undir þær. Stjórnin boðar til félagsfunda og undirbýr fundarmálefni, framkvæmir fundarályktanir, og annast störf milli funda. Hún leggur fyrir aðalfund til úrskurðar reikninga félagsins fyrir næsta ár á undan, er hún sér um að séu endurskoðaðir í tæka tíð, enda fylgi tillögur endurskoðanda og athugasemdir, ef einhverjar eru. Stjórnin hefur eftirlit með öllum framkvæmdum félagsins og hefur á hendi eða sér um eftirlit á húsum þeim, sem félagið hefur byggt og selt félagsmönnum, innheimtir félagsgjöld, vexti og afborganir og sér um greiðslu á gjöldum þess. Stjórnin gætir í öllu hagsmuna félagsins og getur leitað aðstoðar landslaga og réttar í málefnum þess, ef þörf krefur. Stjórninni er heimilt að ráða framkvæmdastjóra eða ráðsmann til þess að hafa á hendi eitthvað af stjórnarstörfum, og launa honum. Einnig er stjórninni heimilt að fela peningastofnun innheimtu afborgana og vaxta. Getur félagsfundur jafnað niður kostnaði við það á félagsmenn þá, sem hús hafa fengið hjá félaginu.

19. gr.

Allir þeir samningar, sem stjórnin gerir fyrir hönd félagsins samkvæmt samþykkt þessari eða fundarályktunum í félaginu, eru bindandi fyrir félagsheildina og hvern einstakan félagsmann. Stjórnendur 3 saman skuldbinda félagið. Stjórnin ber ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi.

20. gr.

Aðalfundur kýs endurskoðanda og annan til vara. Skulu þeir vera félagsmenn. Kjörtímabil þeirra er tvö ár. Fjármálaráðherra skipar annan endurskoðanda. Skylt er að senda fjármálaráðuneytinu samrit af aðalreikningi félagsins árlega. Félagsstjórn er heimilt að fela löggiltum endurskoðanda endurskoðun ásamt hinum stjórnskipaða og félagskjörna endurskoðanda.

Endurskoðendur skulu sannprófa, að reikningum félagsins beri saman við bækur þess, enda eiga þeir hvenær sem er aðgang að öllum bókum þess og skjölum og er stjórninni skylt að veita þeim þær upplýsingar, sem eru nauðsynlegar við framkvæmd starfsins. Enn fremur er það skylda endurskoðenda að hafa eftirlit með starfrækslu félagsins yfirleitt. Nú verða þeir varir við misfellur, er þeir álíta, að félaginu geti stafað hætta af, og skulu þeir þá hlutast til um, að bót verði á ráðin svo fljótt sem þörfin krefur. Takist það eigi, skulu þeir kveða til fundar í félaginu og bera málið þar upp til úrlausnar. Endurskoðendur bera ábyrgð fyrir aðal-

fundi. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Reikningsskilum skal lokið svo tímanlega, að endurskoðun geti farið fram áður en aðalfundur er haldinn, og skulu reikningarnir lagðir þá fram til úrskurðar.

21. gr.

Laun stjórnar og endurskoðanda, ef einhver eru, skulu ákveðin af aðalfundi og greiðast úr rekstrarsjóði.

V. KAFLI
Félagssjóðir.

22. gr.

Stofnsjóð félagsins skal ávaxta í banka, sem hefur ríkisábyrgð fyrir innstæðufé. Stofnféð verður jafnan að vera óbundið þannig, að unnt sé að greiða félagsmönnum fjáreign sína hvenær sem er.

23. gr.

Varasjóði félagsins, sem myndaður er af inntökugjaldi félagsmanna, er ætlað að vera til styrktar, ef eitthvert óvænt tap hendir félagið. Fé má þó ekki greiða úr sjóðnum, nema eftir tillögu félagsstjórnar í samráði við endurskoðendur og með samþykki aðalfundar. Varasjóður skal geymdur og ávaxtaður í banka, sem hefur ríkisábyrgð fyrir innstæðufé.

VI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

24. gr.

Um skrásetningu félagsins og félagsslit fer eftir lögum um samvinnufélög. Sama er um öll önnur atriði, sem ekki eru tekin fram í samþykkt þessari, en ákvæði eru um í greindum lögum eða lögum um byggingarsamvinnufélög. Skal þá eftir því fara, er þar stendur.

25. gr.

Samþykkt þessari verður ekki breytt nema á aðalfundi, og séu að minnsta kosti ⅔ fundarmanna breytingunni samþykkir.

Þegar leggja á fyrir fund tillögu um breytingar á félagssamþykktum, skal þess jafnan getið í fundarboði. Breytingartillögur þær, sem ekki koma fram fyrr en á fundi, þurfa ⅘ greiddra atkvæða til þess að ná gildi, enda sé meiri hluti félagsstjórnar þeim fylgjandi.

Allar slíkar breytingar eru háðar staðfestingu ráðherra.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 36/1952.

Félagsmálaráðuneytið, 9. apríl 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

SAMÞYKKT

fyrir Byggingarsamvinnufélag verkamanna og sjómanna, Reykjavík.

I. KAFLI

Nafn, heimili og markmið félagsins.

1. gr.

Félagið heitir Byggingarsamvinnufélag verkamanna og sjómanna, Reykjavík.

2. gr.

Heimili félagsins og varnarþing er Reykjavík. Starfssvið þess er að byggja og selja félagsmönnum íbúðir á kostnaðarverði.

3. gr.

Tilgangur félagsins er að reisa íbúðarhús fyrir félagsmenn sína í samræmi við ákvæði laga um byggingarsamvinnufélög, að safna eignarframlögum félagsmanna og að reka lánastarfsemi.

II. KAFLI

Fjárhagsgrundvöllur félagsins.

4. gr.

Félaginu skal aflað fjár:

1. með inngöngueyri í félagið, sem er kr. 50.00 og rennur í varasjóð félagsins;
2. með frjálsum framlögum hvers félagsmanns í stofnsjóð.

   Stofnsjóðseign hvers félagsmanns gangi upp í byggingarkostnað húss þess eða íbúðar, sem félagið ákveður að reisa fyrir hann. Félagið getur þá fyrst afhent félagsmanni íbúð hans, er stofnsjóðseign nemur þeirri upphæð, sem byggingarkostnaðurinn er hærri en lán þau, sem félagið fær til byggingarinnar með ríkisábyrgð.

   Vextir af stofnsjóði leggjast við höfuðstól, og skulu þeir á hverjum tíma jafnháir og innlánsvextir í sparisjóði Landsbanka Íslands.

   Stofnfjárinnstæður falla til útborgunar við andlát félagsmanns, við gjaldþrot, við brottflutning af félagssvæðinu, verði félagsmaður fátækrastyrksþurfi, og við úrsögn úr félaginu, enda hafi hann fullnægt öllum skuldbindingum sínum við félagið.
3. með lánum, er félagið tekur ábyrgð ríkissjóðs;
4. með rekstrarsjóðsgjaldi. Til þess að standa straum af rekstrarkostnaði félagsins skal hver félagsmaður, sem íbúð fær, greiða í árgjald til félagsins kr. 50.00, hafi hann enn ekki fengið íbúð eða lán á vegum félagsins, ella 2‰ af lánsupphæð, þó aldrei lægra en kr. 50.00.

   Félagsmenn í sama lánaflokki skulu vera sérstök deild innan síns byggingarsamvinnufélags, og er henni heimilt að hafa sérstaka stjórn, að því er varðar sérmál hennar.

III. KAFLI

Réttindi og skyldur félagsmanna.

5. gr.

Félagsmenn geta þeir einir orðið, sem uppfylla þessi skilyrði:

a. eru fjárráða;
b. eru heimilisfastir innan þess svæðis, sem félagið nær yfir.

6. gr.

Félagsmenn bera ábyrgð einn fyrir alla og allir fyrir einn á sameiginlegum lánum í sínum lánaflokki.

7. gr.

Nafnaskrá yfir alla félagsmenn skal jafnan vera til hjá stjórn félagsins. Hver félagsmaður skal fá skírteini, er sýni að hann sé löglegur félagsmaður Við inngöngu í félagið skal hver félagsmaður skrifa undir skuldbindingu um, að hann sé háður samþykktum félagsins, eins og þær eru eða verða á hverjum tíma.

8. gr.

Félagið veitir félagsmönnum lán til þess að koma upp byggingum eða íbúðum til eigin afnota, eftir þeim fyrirmælum og á þeim stöðum, sem félagsstjórn og félagsmálaráðuneytið hafa samþykkt, enda hafi þeir uppfyllt skilyrði þau um stofnlánasjóðstillag, sem um ræðir í 4. gr. 2.

Bygging húsanna annast félagið að öllu leyti, nema stjórn félagsins ákveði annað, sbr. 2. mgr. c-liðs 18. gr. laga nr. 36 16. febr. 1952.

Félagið veitir lán til félagsmanna, eins og heimilað er í lögum um byggingarsamvinnufélög á hverjum tíma, gegn veði í húsum þeirra og lóðarréttindum, og með sömu kjörum og félagið sjálft nýtur á lánum þeim, sem það tekur í því skyni.

Árgjald, vexti og afborganir, af lánum þessum ásamt kostnaði greiði félagsmenn með 1/12 hluta fyrir fram í byrjun hvers mánaðar til gjaldkera félagsins eða á þann hátt, sem aðalfundur eða stjórn félagsins ákveður.

9. gr.

Réttur félagsmanna til þess, að félagið reisi hús eða íbúð handa þeim og veiti þeim lán, skal vera þannig, að stofnendur hafi forgangsrétt fyrir þeim, er síðar ganga í félagið. Síðan skulu félagsmenn hafa aðgang í þeirri röð, sem þeir innritast í félagið.

Þeir félagsmenn, sem ekki eru íbúðareigendur, skulu þó hafa forgangsrétt fyrir þeim, sem eiga hús eða íbúð fyrir á félagssvæðinu, sem að áliti stjórnar félagsins fullnægir íbúðarþörf þeirra.

10. gr.

Félagsmaður, sem fengið hefur íbúð að tilhlutan félagsins, má ekki selja hana, nema stjórnin hafi áður hafnað forkaupsrétti félagsins vegna, og eigi framleigja nema nokkurn hluta af íbúðinni. Þó getur eigandi að fengnu leyfi stjórnarinnar leigt heila íbúð um stundarsakir, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Söluverð slíkrar íbúðar, hversu oft sem eigendaskipti kunna að verða, má eigi vera hærra en stofnverð hennar að viðbættri verðhækkun samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar og virðingarverði þeirra endurbóta, sem gerðar hafa verið, en að frádreginni hæfilegri fyrningu, hvort tveggja samkvæmt mati dómkvaddra manna. Sé um framleigu að ræða, ákveður stjórn félagsins, hve há leigan megi vera, og miðast hún við raunverulegan kostnað eiganda samkvæmt mati af íbúðinni eða hluta hennar, sem leigður er.

11. gr.

Nú sannast, að félagsmaður hefur selt hús hærri verði en leyfilegt er samkvæmt 10. gr., og rennur þá sá hluti söluverðsins, sem er umfram hið löglega verð, til félagsins og leggst við varasjóð. Verði seljandi einhverra orsaka vegna eigi fær um að greiða fjárhæð þessa, á félagið kröfu á hendur kaupanda, nema því að eins, að hann sanni, að þegar kaupin fóru fram, hafi honum verið ókunnugt um, að seljandi hafi brotið á móti ákvæði þessarar greinar, og er þá fjárhæðin forgangsskuld

með veði í húsinu næst á eftir veðréttum félagsins. Auk þess eru þá öll lán félagsins, sem á húsinu hvíla, þegar fallin í gjalddaga.

12. gr.

Nú neytir stjórnin eigi forkaupsréttar, og er eiganda þá heimilt að selja eignina hverjum þeim manni, sem félagsstjórn samþykkir, en kaupandi verður að gerast félagi í byggingarsamvinnufélaginu og hlíta samþykktum þess. Ekkja látins félagsmanns, börn hans og tengdabörn hafa forkaupsrétt að eigninni, enda gerist þau þá löglegir félagsmenn.

13. gr.

Óheimilt er að veðsetja húseignir félagsmanna fyrir hærri fjárhæð samtals en nemur 80% af upphaflegu kostnaðarverði þeirra og endurbótum, sem á kunna að hafa verið gerðar, að frádreginni eðlilegri fyrningu, enda verður eigi gert fjárnám í eigninni fyrir hærri upphæð.

14. gr.

Félagið kýs á aðalfundi ár hvert 2 menn til þess, ásamt stjórninni, að líta eftir, hvernig húsum félagsmanna er haldið við.

Vanræki félagsmaður að viðhalda húsi sínu eða íbúð, getur félagsstjórn látið framkvæma viðhald á kostnað eiganda húss eða íbúðar.

15. gr.

Inntökubeiðnir og úrsagnir úr félaginu skulu vera skriflegar og sendar félagsstjórn Við brottför úr félaginu er ekki unnt að gera neitt tilkall til sjóða félagsins, annarra en stofnsjóðs.

16. gr.

Félagsmaður getur sætt brottrekstri úr félaginu fyrir þessar sakir:

a. ef hann verður ber að því að spilla áliti félagsins eða vekja tortryggni hjá félagsmönnum;
b. ef hann sýnir félaginu ítrekuð vanskil.

Nú ályktar stjórnin, að félagsmaður sé rækur úr félaginu. Skal hún þá tilkynna honum það skriflega. Sætti hlutaðeigandi sig ekki við úrskurð stjórnarinnar, getur hann skotið máli sínu til næsta félagsfundar.

IV. KAFLI

Félagsstjórn og fundir.

17. gr.

Aðalfundur hefur æðsta vald í félagsmálum og gerir þær ákvarðanir um starfsemi félagsins, sem þörf er á. Hann skal haldinn fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert. Aukafunda getur félagsstjórn boðið til, þegar henni þykir þess þörf. Enn fremur er stjórninni skylt að boða til aukafundar, ef ¼ hluti félagsmanna óskar þess skriflega og greinir fundarefni. Nú hefur stjórn félagsins ekki boðið til fundar innan 14 daga eftir að henni barst krafan, og geta þá hlutaðeigandi félagsmenn sjálfir kvatt til fundar. Fundir eru lögmætir, er meir en helmingur félagsmanna sækir þá. Verði fundur ekki lögmætur sökum þess, að nógu margir félagsmenn hafa ekki sótt fundinn, skal boða til nýs fundar innan viku, og er sá fundur lögmætur með þeim, sem mæta.

Til allra funda skal boða skriflega eða með auglýsingu með minnst þriggja daga fyrirvara. Fundarefni skal tilgreint í fundarboði.

Úrslitum mála á fundum ræður einfaldur meirihluti, en þó þarf ⅔ atkvæða til þess að samþykkja lántökur. Fundargerðir skulu ritaðar í fundarbók, sem lesin sé upp og borin undir atkvæði í fundarlok og síðan staðfest með undirskrift fundarstjóra og ritara.

18. gr.

Stjórn félagsins skal skipuð 5 mönnum, formanni, ritara, gjaldkera og tveimur meðstjórnendum. Skulu þeir kosnir á aðalfundi og einnig 3 menn til vara. Stjórnarnefndarmenn skulu kosnir skriflega, ef fleiri eru í kjöri samkvæmt tilnefningu en kjósa á. Kjörtími stjórnar er 3 ár, þó svo, að úr stjórn þeirri, sem fyrst er kosin eftir samþykkt þessari, skal einn maður ganga úr eftir eitt ár og tveir eftir tvö ár, og skal hlutkesti ráða. Endurkjósa má í stjórn svo oft sem vill. Engan má kjósa í stjórn nema hann sé félagsmaður. Allir félagsmenn eru skyldir að taka við kosningu eitt kjörtímabil. Þeir einir eru réttkjörnir í stjórn, sem við kosningu fá fullan helming greiddra atkvæða.

Formaður boðar til stjórnarfunda. Er stjórnarfundur lögmætur, ef minnst 3 stjórnendur eru á fundi. Úrslitum ræður afl atkvæða, en séu þau jöfn, ræður atkvæði formanns. Allar fundarályktanir stjórnarinnar skulu færðar í gerðabók, og rita viðstaddir stjórnendur undir þær. Stjórnin boðar til félagsfunda og undirbýr fundarmálefni, framkvæmir fundarályktanir, og annast störf milli funda. Hún leggur fyrir aðalfund til úrskurðar reikninga félagsins fyrir næsta ár á undan, er hún sér um að séu endurskoðaðir í tæka tíð, enda fylgi tillögur endurskoðanda og athugasemdir, ef einhverjar eru. Stjórnin hefur eftirlit með öllum framkvæmdum félagsins og hefur á hendi eða sér um eftirlit á húsum þeim, sem félagið hefur byggt og selt félagsmönnum, innheimtir félagsgjöld, vexti og afborganir og sér um greiðslu á gjöldum þess. Stjórnin gætir í öllu hagsmuna félagsins og getur leitað aðstoðar landslaga og réttar í málefnum þess, ef þörf krefur. Stjórninni er heimilt að ráða framkvæmdastjóra eða ráðsmann til þess að hafa á hendi eitthvað af stjórnarstörfum, og launa honum. Einnig er stjórninni heimilt að fela peningastofnun innheimtu afborgana og vaxta. Getur félagsfundur jafnað niður kostnaði við það á félagsmenn þá, sem hús hafa fengið hjá félaginu.

19. gr.

Allir þeir samningar, sem stjórnin gerir fyrir hönd félagsins samkvæmt samþykkt þessari eða fundarályktunum í félaginu, eru bindandi fyrir félagsheildina og hvern einstakan félagsmann. Stjórnendur 3 saman skuldbinda félagið. Stjórnin ber ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi.

20. gr.

Aðalfundur kýs endurskoðanda og annan til vara. Skulu þeir vera félagsmenn. Kjörtímabil þeirra er tvö ár. Fjármálaráðherra skipar annan endurskoðanda. Skylt er að senda fjármálaráðuneytinu samrit af aðalreikningi félagsins árlega. Félagsstjórn er heimilt að fela löggiltum endurskoðanda endurskoðun ásamt hinum stjórnskipaða og félagskjörna endurskoðanda.

Endurskoðendur skulu sannprófa, að reikningum félagsins beri saman við bækur þess, enda eiga þeir hvenær sem er aðgang að öllum bókum þess og skjölum, og er stjórninni skylt að veita þeim þær upplýsingar, sem eru nauðsynlegar við framkvæmd starfsins. Enn fremur er það skylda endurskoðanda að hafa eftirlit með starfrækslu félagsins yfirleitt. Nú verði þeir varir við misfellur, er þeir álíta, að félaginu geti stafað hætta af, og skulu þeir þá hlutast til um, að bót verði á ráðin svo fljótt sem þörfin krefur. Takist það eigi, skulu þeir kveða til fundar í fé-

laginu og bera málið þar upp til úrlausnar. Endurskoðendur bera ábyrgð fyrir aðalfundi. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Reikningsskilum skal lokið svo tímanlega, að endurskoðun geti farið fram áður en aðalfundur er haldinn, og skulu reikningarnir lagðir þá fram til úrskurðar.

21. gr.

Laun stjórnar og endurskoðenda, ef einhver eru, skulu ákveðin af aðalfundi og greiðast úr rekstrarsjóði.

V. KAFLI
Félagssjóðir.

22. gr.

Stofnsjóð félagsins skal ávaxta í banka, sem hefur ríkisábyrgð fyrir innstæðufé. Stofnféð verður jafnan að vera óbundið þannig, að unnt sé að greiða félagsmönnum fjáreign sína hvenær sem er.

23. gr.

Varasjóði félagsins, sem myndaður er af inntökugjaldi félagsmanna, er ætlað að vera til styrktar, ef eitthvert óvænt tap hendir félagið. Fé má þó ekki greiða úr sjóðnum, nema eftir tillögu félagsstjórnar í samráði við endurskoðendur og með samþykki aðalfundar. Varasjóður skal geymdur og ávaxtaður í banka, sem hefur ríkisábyrgð fyrir innstæðufé.

VI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

24. gr.

Um skrásetningu félagsins og félagsslit fer eftir lögum um samvinnufélög. Sama er um öll önnur atriði, sem ekki eru tekin fram í samþykkt þessari, en ákvæði eru um í greindum lögum eða lögum um byggingarsamvinnufélög. Skal þá eftir því fara, er þar stendur.

25. gr.

Samþykkt þessari verður ekki breytt nema á aðalfundi, og séu að minnsta kosti ⅔ fundarmanna breytingunni samþykkir.

Þegar leggja á fyrir fund tillögu um breytingar á félagssamþykktum, skal þess jafnan getið í fundarboði. Breytingartillögur þær, sem ekki koma fram fyrr en á fundi, þurfa ⅘ greiddra atkvæða til þess að ná gildi, enda sé meiri hluti félagsstjórnar þeim fylgjandi.

Allar slíkar breytingar eru háðar staðfestingu ráðherra.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 36/1952.

Félagsmálaráðuneytið, 9. apríl 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Eskifjarðarkauptún, nr. 82 10. apríl 1945.

1. gr.

23. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

a. Skip, sem eru eign búsettra manna við hafnarsvæðið eða skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða hafnargjöld einu sinni á ári, sem hér segir:

Vélbátur yfir 5 rúmlestir brúttó greiði kr. 20.00 af hverri brúttórúmlest, þó ekki yfir kr. 1000.00 árlega.

Vélbátur undir 5 rúmlestum brúttó greiði árlegt gjald kr. 100.00.

b. Fiskiskip greiði kr. 1.00 af hverri nettórúmlest, þó ekki oftar en 5 sinnum á ári.

c. Innlend strandferðaskip greiði kr. 0.70 af hverri nettórúmlest í hvert sinn, er þau koma á Eskifjarðarhöfn.

d. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma og hafa samband við land, greiði kr. 1.20 af hverri nettórúmlest í hvert skipti, er þau koma á Eskifjarðarhöfn.

2. gr.

24. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Skip, sem lagt er við föst legutæki á höfninni, greiði árlega fyrir það, sem hér segir:

a. Ef þau eru skrásett í Eskifjarðarkauptúni og að öllu leyti eign manna, sem búsettir eru við hafnarsvæðið, greiði opnir bátar yfir 3 rúmlestir brúttó kr. 100.00, vélbátar með þilfari kr. 300.00, en stærri skip kr. 500.00. Gjald þetta er árlegt gjald og er gjalddagi þess hinn 1. október ár hvert.

b. Um aðra báta eða skip fer eftir samkomulagi við hafnarnefnd.

3. gr.

1. töluliður 25. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Gjöld af bryggjum hafnarsjóðs:

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða að skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins talið í heilum rúmlestum, en brotum skal sleppt. Varðskip eru þó undanþegin bryggjugjaldi. Gjöldin greiðast sem hér segir:

a. Af öllum aðkomuskipum, öðrum en varðskipum, greiðist kr. 0.70 af nettórúmlest fyrir fyrsta sólarhring og kr. 0.50 fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring sem fram yfir er.

b. Bátar og skip, heimilisföst á Eskifirði, skulu greiða kr. 8.00 af hverri brúttórúmlest einu sinni á ári.

4. gr.

30. gr. reglugerðarinnar (vörugjaldskrá) orðist þannig:

Vörugjald skal greiða sem hér segir:

1.	Kol, salt, sement, pr. 100 kg	kr.	2.50
2.	Saltfiskur, verkaður og óverkaður, pr. 100 kg	—	2.50
3.	Freðfiskur, pr. 100 kg	—	2.50
4.	Síldarlýsi og annað lýsi, pr. 100 kg	—	2.50
5.	Freðsíld, pr. 100 kg	—	2.50
6.	Fiski-, síldar- og fóðurmjöl, pr. 100 kg	—	2.50
7.	Korn, mjölvörur, sykur, pr. 100 kg	—	2.50
8.	Tilbúinn áburður, pr. 100 kg	—	2.50

9.	Fuelolía, pr. 100 kg	kr.	3.00
10.	Hráolía, steinolía, benzín, pr. 100 kg	—	3.50
11.	Kjöt, pr. 100 kg	—	3.50
12.	Fiskumbúðir, pr. 100 kg	—	3.50
13.	Skreið, pr. 100 kg	—	3.50
14.	Línur, önglar, net, nætur, pr. 100 kg	—	4.00
15.	Smurningsolíur, pr. 100 kg	—	4.00
16.	Málning, pr. 100 kg	—	6.00
17.	Hreinlætisvörur, pr. 100 kg	—	8.00
18.	Kaffi, pr. 100 kg	—	12.00
19.	Ávextir, pr. 100 kg	—	8.00
20.	Rúðugler, pr. 100 kg	—	12.00
21.	Vefnaðarvörur, pr. 100 kg	—	20.00
22.	Tóbak, pr. 100 kg	—	40.00
23.	Timbur, pr. teningsfet	—	0.60
24.	Tómar tunnur, pr. stk.	—	1.20
25.	Saltsíld, pr. tunnu	—	2.50
26.	Aflagjöld af síld og öðrum fiski, pr. 100 kg	—	0.80
27.	Aðrar vörur sem reiknast eftir þunga, pr. 100 kg	—	4.00

Minnsta gjald í hverjum flokki er kr. 2.50

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 139 30. júlí 1957, um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Eskifjarðarkauptún nr. 82 10. apríl 1945.

Samgöngumálaráðuneytið, 20. apríl 1965.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

20. apríl 1965. Nr. 72.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Stykkishólmskauptún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Stykkishólmshöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin úr svonefndum Baulutanga beina línu í Hvítabjarnarey, þaðan beina línu í Þórishólma, þaðan beina línu í Böllusker og þaðan sjónhendingu í Lundaklett.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Stykkishólmshrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirstjórn þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál hverju sinni. Hver nýkjörin

hreppsnefnd kýs á fyrsta fundi sínum, til fjögurra ára í senn, þrjá menn í hafnarnefnd og ákveður jafnframt formann hennar. Skal jafnan einn nefndarmanna vera hreppsnefndarmaður. Þá kýs og hreppsnefnd þrjá varamenn. Hafnarnefnd hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á henni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, annast bókhald og fjárhald hafnarinnar og öll reikningsskil, svo framarlega sem hreppsnefnd ákveður ekki aðra skipan. Hafnarsjóði skal, eftir ákvörðun hreppsnefndar, eingöngu varið í þarfir hafnarinnar. Óheimilt er að nota fé hafnarsjóðs til annarra fyrirtækja hreppsins eða binda það í lánum til þeirra. Reikningar hafnarinnar skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

3. gr.

Hafnarnefnd skipar hafnarvörð, setur honum starfsreglur og ákveður honum þóknun, að fengnu samþykki hreppsnefndar.

III. KAFLI
Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarvörður sér um, að gætt sé reglu á höfninni og landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeim starfsmönnum öðrum, er hann setur til þess að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af hafnarverði eða mönnum hans, getur sá hinn sami kært það til hafnarnefndar, en skipun hafnarvarðar og manna hans ber að hlýða þegar í stað.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða önnur störf, sem þar eru unnin.

6. gr.

Skylt er að gæta varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er á að fermingu eða affermingu eldfimra efna.

Álíti hafnarvörður að hætta geti stafað af fermingu og affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

7. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, olíu, ösku, kolum, vírum, fiskúrgangi, fiskilóðum eða yfirleitt neinu við hafnarmannvirkin eða í innri höfninni. Skal það flutt þangað, sem hafnarvörður vísar til.

8. gr.

Enginn má reisa mannvirki eða gera jarðrask með grjótnámi eða öðru meðfram strandlengju hafnarinnar, nema að fengnu leyfi hreppsnefndar.

Ekki má heldur smíða skip, né þétta eldri skip á landi hafnarinnar, eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarnefndar og með þeim skilmálum, er hún setur. Bannað er að leggja skip í hafnarfjöruna eða láta skip standa við bryggjurnar um fjöru, nema með leyfi hafnarnefndar eða hafnarvarðar.

9. gr.

Öll veiði með skotum er stranglega bönnuð á höfninni. Bannað er að hleypa af skoti á innri höfninni eða á landi hennar.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra í höfninni.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa, og skal þeim í hvert skipti skylt að hlíta boði hafnarvarðar eða starfsmanna hafnarinnar, um hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega skip leggjast svo nærri bryggjum, að eigi sé nægilegt rúm fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má eigi leggja svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi eða umráðamaður við að hlýða boði hafnarvarðar eða starfsmanni hafnarinnar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

11. gr.

Í öllum skipum, að undanteknum þeim, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus í höfninni, skal jafnan vera að minnsta kosti einn maður, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum í bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringi eða festarstólpa. Festum skal einnig þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða bólvirkjum. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

13. gr.

Sérhver skemmd, sem verður á bryggjum, áhöldum eða öðru því, sem skip nota, skal að fullu bæta af viðkomandi skipi. Áhöld þau, er fylgja hafnarmannvirkjunum, er öllum óheimilt að nota, nema leyfi hafnarnefndar eða hafnarvarðar komi til.

14. gr.

Skip hafa rétt til að leggjast að bryggju í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu þau skip, sem sigla eftir fastákveðinni fyrirfram auglýstri ferðaáætlun og flytja póst og farþega, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjunni, þó önnur skip liggi við hana, og verða þau þá að víkja burt, meðan hin fá afgreiðslu.

15. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar sínar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

16. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal eigandi þess láta færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burt á kostnað eiganda. Kostnaðinn má taka tögtaki.

V. KAFLI
Um lestagjöld.

17. gr.

Öll skip og bátar, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni eða við bryggju í höfninni, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur. Ef ekki er öðruvísi ákveðið, greiðist lestagjaldið af nettóburðarmagni skipsins, talið í heilum tölum og brotum sleppt.

18. gr.

Skip og bátar, sem eru eign búsettra manna í Stykkishólmi og skrásett þar eða gerð út þaðan til fiskveiða og flutnings, þó ekki millilandasiglinga, svo og önnur skip og bátar, sem gerðir eru út frá Stykkishólmi a. m. k. tveggja mánaða tíma samfleytt á ári, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári sem hér segir:

a) Opnir bátar greiði lágmarksgjald kr. 100.00 og auk þess kr. 25.00 á hverja brúttórúmlest. Þilfarsbátar greiði lágmarksgjald kr. 200.00 og auk þess kr. 25.00 á hverja brúttórúmlest.
b) Innlend fiskiskip greiða kr. 1.00 fyrir hverja brúttórúmlest í hvert skipti, er þau koma til hafnar.
c) Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma (nema þau, sem undanþegin eru hafnargjaldi) skulu greiða kr. 1.20 fyrir hverja brúttórúmlest í hvert skipti, er þau koma til hafnar. Strandferðaskip ríkisins greiða þó aðeins kr. 0.60 fyrir hverja nettórúmlest.
d) Undanþegin greiðslu lestagjalds eru: Herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip, skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna og skip, sem leita hafnar vegna sjótjóns, er sannast í sjóprófi.
e) Liggi skip lengur í höfninni en 14 daga, skal eiganda þess skylt að greiða lestagjald að nýju, fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi.

VI. KAFLI
Um ljósagjald.

19. gr.

Öll skip, sem greiða lestagjald, skulu samtímis greiða ljósagjald sem hér segir:

a) Skip, sem getur um í a-lið 10. gr., greiði kr. 50.00 á ári fyrir fyrstu 30 brúttórúmlestirnar og kr. 1.00 af hverri brúttórúmlest þar fram yfir. Bátar undir 12 brúttórúmlestum greiði kr. 20.00 á ári. Gjalddagi er 1. júlí.
b) Skip, sem getur um í b-lið 18. gr., greiði ljósagjald í hvert skipti, sem þeim ber að greiða lestagjald, kr. 10.00 fyrir fyrstu 30 brúttórúmlestirnar og kr. 0.20 fyrir hverja brúttórúmlest þar fram yfir.
c) Öll önnur skip greiði kr. 0.20 fyrir hverja nettórúmlest, þó aldrei lægra en kr. 30.00 í hvert skipti.

VII. KAFLI
Um bryggjugjöld.

20. gr.

Hvert það skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, hvar sem er í höfninni, eða að skipi, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum rúmlestum, en brotum skal sleppt. Gjöldin skulu vera sem hér segir:

a) Skip, sem um getur í a-lið 18. gr., greiði kr. 6.00 af hverri brúttórúmlest á ári. Bátar undir 12 rúmlestum greiði kr. 30.00 á ári. Gjalddagi er 1. júlí.
b) Skip, sem um getur í b-lið 18. gr., greiði kr. 0.50 af hverri brúttórúmlest í hvert skipti, sem þeim ber að greiða lestagjald. Bátar undir 12 rúmlestum brúttó, greiði kr. 10.00 í hvert skipti.
c) Öll önnur skip greiði kr. 0.50 af hverri brúttórúmlest. Innlend vöru- og farþegaskip greiði kr. 0.40 af hverri nettórúmlest. Bryggjugjald miðast við sólarhring eða hluta úr sólarhring.
d) Undanþegnir bryggjugjaldi eru opnir bátar, sem eingöngu eru notaðir til heimilisþarfa á bændabýlum í nágrenni Stykkishólms.

VIII. KAFLI
Vörugjöld.

21. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eða affermdar eru á höfninni, svo og afla, lögðum á land, með þeim undantekningum, sem getur í næstu grein.

22. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til hleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald. Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé þess getið í farmskrá, greiðist ekkert gjald.

23. gr.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:
a) Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
b) Póstflutningur og farangur ferðamanna.
c) Vörur, sem fluttar eru úr varðskipi, björgunarskipi, eða í þau.

24. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri eða afgreiðslumaður skips skyldur að láta hafnarverði í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd eða hafnarverði ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörur eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeim tegundum, sem hæst gjald skal greiða af.

Skylt er skipstjóra eða afgreiðslumanni skipa að afhenda hafnarnefnd eða hafnarverði afrit af farmskrá skipsins innan sólarhrings eftir komu þess.

25. gr.
Vörugjaldskrá.

Aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hver 100 kg:
Kol, salt, sement, áburður, fóðurvörur.

2. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg:
Allur fiskur upp úr sjó, veiðarfæri og efni í þau, fiskumbúðir, kaðlar og aðrar útgerðarvörur.

3. flokkur. Gjald kr. 2.80 fyrir hver 100 kg:
Kornvara, sykur, garðávextir og önnur sekkjavara ótalin annars staðar.
4. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
Vikursteinn, vikurplötur, þilplötur til bygginga, vatnsrör og miðstöðvarrör, steypujárn, þakjárn, efni til múrhúðunar, og annað efni til bygginga, ótalið annars staðar. Kjöt, gærur, húðir, ull, mör og aðrar landbúnaðarvörur, ótaldar annars staðar.
5. flokkur. Gjald kr. 4.00 fyrir hver 100 kg:
Allar hraðfrystar sjávarafurðir, saltfiskur, fiskimjöl, lýsi, brennsluolíur allar, smurolíur, smurfeiti og benzín. Vélar alls konar og vélahlutir, gler, miðstöðvar, saumur, gólfdúkur og annað linoleum, málningarvörur, smjör, smjörlíki, sápur, þvottaefni, og aðrar hreinlætisvörur.
6. flokkur. Gjald kr. 5.00 fyrir hver 100 kg:
Kaffi, kaffibætir, kex og aðrar brauðvörur, ávextir, nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, kókó, leirvörur og búsáhöld alls konar, pappírsvörur, og allar aðrar vörur, sem flutningsgjald er reiknað af eftir þyngd, en ekki geta fallið undir aðra vöruflokka.
7. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hver 10 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, skófatnaður, tóbak, sælgæti, öl og gosdrykkir, og aðrar munaðarvörur, sem ekki eru taldar annars staðar.
8. flokkur. Gjald kr. 10.00 fyrir hvert stykki:
Eldavélar, þvottavélar, ísskápar, baðker.
9. flokkur: Gjald kr. 3.00 fyrir hverja tunnu:
Saltsíld, gota og aðrar sjávarafurðir, kjöt og aðrar landbúnaðarvörur.
10. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hverja tóma tunnu.
11. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet:
Trjáviður og alls konar timburvara, svo og öll önnur vara, sem reiknuð er eftir rúmmáli í flutningi, þar með talin húsgögn, einangrunarplötur og því um líkt.
12. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hverja kind, og kr. 25.00 fyrir stórgrip.

IX. KAFLI
Ýmis gjöld til hafnarinnar.

26. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarsjóðs til hreinsunar eða viðgerðar, skal greiða af hverri nettórúmlest skipsins fyrir hvern sólarhring, eða hluta úr sólarhring kr. 0.50, þó aldrei minna en kr. 20.00.

Heimilt er hafnarnefnd að undanþiggja þessu gjaldi skip, sem eiga heimilisfang í Stykkishólmi.

27. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða kr. 1.00 fyrir hvert stykki, sem ekki er flutt burtu innan sólarhrings. Gjaldið reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim. Gjald fyrir stór stykki fer eftir samkomulagi.

28. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald fyrir leigu að aðstöðu, sem ákveðið verður í samningi.

29. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi og fara eiga til hafna innan Breiðafjarðar, greiðist hálft vörugjald.

30. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarnefnd ákveður í hvert sinn.

X. KAFLI
Innheimta og greiðsla hafnargjalda.

31. gr.

Hafnarnefnd sér um innheimtu hafnargjalda eða ræður mann til þess og skal greiða gjöldin til innheimtumanns eða á skrifstofu hafnarnefndar.

32. gr.

Skipstjóri, formaður eða skipaafgreiðslur bera ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum unz hafnargjöld eru greidd, og í vörum fyrir vörugjöldum. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer úr höfninni.

33. gr.

Gjald fyrir vörur þær, sem um getur í 25. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans í Stykkishólmi og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum unz gjaldið er greitt. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslum.

Hafi skip eða bátar ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins. Vörugjald af vörum, sem koma til hafnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, en vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, sem affermir.

34. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari skulu renna í hafnarsjóð.

Öll skipagjöld, er reglugerð þessi kveður á um, skulu tryggð með lögveði í viðkomandi skipi og gengur það í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

35. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar og áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skulu þeir það áður en einn mánuður er liðinn frá því, að matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krefst yfirmats, ef matsupphæðinni verður ekki breytt honum í vil meira en nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

36. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

37. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10 000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

38. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með, samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð nr. 66 9. maí 1951, fyrir Stykkishólmskauptún.

Samgöngumálaráðuneytið, 20. apríl 1965.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 73. 29. apríl 1965.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Kolbeinsstaðahreppi, Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

Fasteignaskatt í Kolbeinsstaðahreppi skal innheimta með 100% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

um möskvastærð botnvörpunetja og lágmarksstærðir fisktegunda.

1. gr.

Á hafsvæðinu norðan línu, sem hugsast dregin frá strönd Noregs eftir 66° n.br., að 10° v.lgd, þaðan suður að 62° n.br., þaðan vestur að 28° v.lgd., þaðan suður að 59° n.br. og þaðan vestur að 42° v.lgd., skal lágmarksstærð möskva vera sem hér segir:

a. Í botnvörpunetjum, sem búin eru til úr bómull, mjúktrefjahampi eða gervi-efnum (polyamide, polyester), skal lágmarksstærð möskva vera slík, að þegar möskvi er teygður horna á milli eftir lengd netsins, komist flöt mælistika, 110 mm breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott.
b. Í botnvörpunetjum, sem búin eru til úr öðrum efnum, skal lágmarksstærð möskva vera slík, að þegar möskvi er teygður horna á milli eftir lengd netsins, komist flöt mælistika, 120 mm breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott.

2. gr.

Á öðrum hafsvæðum en um getur í 1. gr. og alþjóðasamningurinn frá 5 apríl 1946 um möskvastærð fiskinetja tekur til, skal lágmarksstærð möskva vera sem hér segir:

a. Í botnvörpunetjum, sem búin eru til úr tvöföldu garni og innihalda hvorki manila né sisal, skal lágmarksstærð möskva vera slík, að þegar möskvi er teygður horna á milli eftir lengd netsins, komist flöt mælistika, 75 mm breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott.
b. Í botnvörpunetjum, sem búin eru til úr manila eða sisal, skal lágmarksstærð möskva vera slík, að þegar möskvi er teygður horna á milli eftir lengd netsins, komist flöt mælistika, 80 mm breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott.

3. gr.

1. Ekkert skip má við veiðar nota nokkurn þann útbúnað, sem þrengir eða heftir á nokkurn hátt möskva þá, sem lýst er í 1. og 2. gr. reglugerðar þessarar.
2. Þó skal eigi teljast ólögmætt:
   a. Að festa segldúk, net eða annað efni undir poka botnvörpunets í því skyni að forða eða draga úr sliti.
   b. Til 1. janúar 1966 að festa ferhyrndan netbút á efri hluta botnvörpu-poka í því skyni að draga úr eða hindra skemmdir, að því tilskildu, að net-búturinn hafi ekki minna möskva en áskilið er um botnvörpuna sjálfa og að netbúturinn sé festur aðeins að framan og á hliðum, og sé þannig festur, að hann nái ekki lengra fram en fjóra möskva fram fyrir poka-gjörðina og ekki lengra aftur en fjórum möskvum fyrir framan endamöskvann. Sé gjörð ekki notuð, má netbúturinn ekki ná yfir meira en einn þriðja botnvörpu-pokans, mælt frá fjórum möskvum fyrir framan pokalínumöskvann.
   c. Tala möskva í breidd netbútsins skal vera a. m. k. einum og hálfum sinnum tala möskva í þeim hluta pokans, sem þakinn er, og skal breiddin talin þvert á langlínu pokans.

4. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. mega þó skip, er veiða makríl, síld og skyldar tegundir, gulllax, ál, fjörsung (Trachinus draco), rækju, leturhumar eða lindýr, hafa

innanborðs og nota net með smærri möskvum, en þar greinir, með þeim skilyrðum, a) að slík veiðarfæri noti skipin ekki til þess að veiða aðrar tegundir fisks en hér greinir og b) að öllum fiski, sem með þeim kann að veiðast og eigi nær lágmarksstærð þeirri, er lýst er í 5. gr. reglugerðar þessarar, verði þegar eftir veiðina fleygt útbyrðis.

5. gr.

Bannað er að hirða nokkurn fisk, sem er smærri en greint er hér á eftir. Lágmarksstærðin er mæld frá trjónuoddi að sporðsenda:

Þorskur (Gadus callarias)	34 cm
Ýsa (Gadus aeglefinus)	31 —
Ufsi (Gadus virens)	35 —
Lýsingur (Merluccius merluccius)	30 —
Skarkoli (Pleuronectes platessa)	25 —
Langlúra (Glyptocephalus cynoglossus)	28 —
Þykkvalúra (Microstomus kitt)	25 —
Tunga (Solea solea)	24 —
Sandhverfa (Scophthalmus maximus)	30 —
Slétthverfa (Scophthalmus maximus)	30 —
Stórkjafta (Lepidorhombus whiff)	25 —
Lýsa (Gadus merlangus)	23 —
Sandkoli (Pleuronectus limanda)	20 —

Einnig er bannað að kaupa eða selja fisk, sem telst til þessara tegunda, ef hann er smærri en segir í þessari grein.

6. gr.

Eigi ná ákvæði reglugerðar þessarar til fiskveiða í þágu vísindalegra rannsókna né til fisks, sem í slíkum veiðiferðum er veiddur.

7. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá kr. 500.00 til kr. 20 000.00.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, og lögum nr. 14 30. marz 1960, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæði alþjóðasamnings, er gerður var 24. janúar 1959, um fiskveiðar í norð-austurhluta Atlantshafs, ásamt viðbæti, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 166 13. september 1963, um möskvastærð botnvörpunetja og lágmarksstærðir fisktegunda.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 30. marz 1965.

Emil Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

STJÓRNARTÍÐINDI B 4 — 1965

BYGGINGARSAMÞYKKT

fyrir Vesturlandsumdæmi.

1. gr.

Gildissvið samþykktar þessarar er: Borgarfjarðarsýsla, Mýrasýsla, Hnappadalssýsla, Snæfellsnessýsla og Dalasýsla og eiga sýslur þessar jafna aðild að stjórn þessara mála, samkvæmt nánara samkomulagi.

2. gr.

Byggingarsamþykkt þessi nær til hvers konar húsbygginga, er teljast frambúðarbyggingar á jörðum, er til lögbýla teljast, þar með talin nýbýli, svo og bygginga, sem reistar eru á lóðum og lendum innan takmarka sýslnanna.

Undanskildir eru þó ákvæðum samþykktarinnar þeir löggiltir verzlunarstaðir, er hafa sett sér byggingarsamþykkt samkvæmt lögum nr. 19 frá 20. október 1905. Setji löggiltur verzlunarstaður sér síðar samþykkt, þá eru þau kauptún þar með undanþegin ákvæðum byggingarsamþykktar þessarar.

3. gr.

Sýslumenn ráða byggingafulltrúa í samráði við Teiknistofu landbúnaðarins. Hann skal vera húsameistari eða húsasmíðameistari með fullum lögréttindum og ráðinn til fjögurra ára í senn.

Byggingafulltrúi, sé hann ráðinn, skal vera formaður bygginganefnda hinna einstöku hreppa og hefur á hendi eftirlit um að fyrirmælum byggingasamþykkta sé fylgt.

4. gr.

Laun byggingafulltrúa greiðast af sýslusjóðum að hálfu og af Byggingasjóði að hálfu.

Heimilt er sýslunefndum að jafna niður þeim kostnaði, er sýslurnar hafa af launagreiðslum byggingafulltrúa og öðrum kostnaði, er þær hafa af starfi hans, svo sem ferðakostnaði, jöfnum höndum sem fasteignagjaldi og í hundraðshlutföllum af fasteignamatsverði jarða, þó má þetta gjald aldrei fara yfir 2.5‰ af fasteignamatinu.

5. gr.

Greiðsla Byggingasjóðs er háð þessum takmörkunum:

1. Að tala byggingafulltrúa fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir, fari ekki yfir sjö.
2. Að starfsemi byggingafulltrúa sé Borgarfjarðarsýsla, Mýrasýsla, Hnappadalssýsla, Snæfellsnesssýsla og Dalasýsla.
3. Byggingafulltrúa sé greidd sömu laun og þeim embættismönnum ríkisins, er laun taka eftir VIII. flokki launalaga.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Hafi samþykkt um sameiginlegan byggingafulltrúi ekki náð löglegu samþykki eða verið sett, getur hluti af byggingarumdæmi, sem þó verður að ná yfir eitt sýslufélag minnst, ráðið sér byggingafulltrúa og fengið greidd hlutfallsleg laun hans úr Byggingasjóði miðað við matsverð fasteigna á svæðinu borið saman við heildarfasteignamat í öllu byggingarumdæminu.

Greiðslur af hendi Byggingasjóðs eru því skilyrði háðar að lagðir hafi verið fram kostnaðarreikningar og greiðsluhluti byggingarumdæmanna hafi verið inntur af höndum samkvæmt þeim reikningum.

Ákvæði 3.—6. gr. varðandi byggingafulltrúa taka því aðeins gildi, að þau verði samþykkt í viðkomandi sýslu, sbr. 6. gr. laga nr. 108 31. des. 1945 og nr. 26 1. apríl 1948.

7. gr.

Í hverjum hreppi skulu vera byggingarnefndir. Í þeim eiga sæti 3 menn, skulu þeir vera kosnir af hlutaðeigandi hreppsnefnd og jafnmargir til vara. Kosning þeirra fer fram að afloknum hverjum almennum hreppsnefndarkosningum, og gildir kosning þeirra jafnlangan tíma og kjör hreppsnefndarinnar.

Byggingafulltrúi, er sýslurnar ráða samkvæmt 2. gr., á sæti í byggingarnefndum og er hann formaður þeirra, sé hann ráðinn. Verði ágreiningur í byggingarnefnd og jöfn atkvæði, ræður atkvæði formanns úrslitum.

8. gr.

Verkefni byggingarnefndar er:

1. Að veita byggingarleyfi samkvæmt uppdráttum, sem skulu gerðir eða samþykktir af Teiknistofu landbúnaðarins, þegar um lánveitingar úr Byggingasjóði og Ræktunarsjóði er að ræða.
2. Að hafa umsjón með, að ákvæðum byggingasamþykktar og uppdráttum sé fylgt.
3. Að veita nýbýlastjórn aðstoð varðandi byggingarmál á samþykktarsvæðinu, er henni við koma, að því er tekur til endurbygginga og bygginga á nýbýlum.
4. Að rannsaka svo oft sem þörf krefur ástand í byggingarmálum í umdæminu og hafa handbærar sem nákvæmastar skýrslur um ásigkomulag bygginga á einstökum jörðum og hvernig þeim er við haldið.

9. gr.

Staðsetning nýrra bygginga, íbúðarhúsa, peningshúsa, svo og annarra útihúsa, skal gerð af byggingarnefnd, að því leyti sem ákvarðanir um staðsetningu ekki falla undir ákvæði laga nr. 75 frá 27. apríl 1962 og reglugerð samkvæmt þeim lögum.

Skylt er þá byggingarnefnd að framkvæma staðsetningu við endurbyggingu íbúðar- og peningshúsa, ef landnámsstjóri álítur tilfærslu nauðsynlega, enda sé staðsetningin framkvæmd í samráði við hann.

10. gr.

Byggingarnefnd hefur allt eftirlit með þeim byggingarframkvæmdum er hér greinir:

1. Íbúðarhúsabygginga og bygginga, þótt ekki séu úr varanlegu efni, sem byggð eru fast við íbúðarhús eða í næsta nágrenni við það.
2. Allra bygginga, sem gerðar verða á nýbýlum í hlutaðeigandi héraði, sem stofnuð eru samkvæmt lögum um landnám, nýbyggingar og endurbyggingar í sveitum.

3. Allra peningshúsa og annarra útihúsa, sem byggð eru úr varanlegu efni, svo og annarra bygginga, sem lán eru veitt til úr Ræktunarsjóði.
4. Aðgerðum á eldri húsum, þegar um meiri háttar breytingar eða aðgerðir er að ræða.

11. gr.

Þeir, sem ætla að reisa byggingar eða framkvæma meiri háttar aðgerðir á eldri byggingum, er falla undir verksvið byggingarnefndar, skulu senda tilkynningu um það til nefndarinnar og umsókn um byggingarleyfi. Umsókninni fylgi tvíritaðir uppdrættir af hinu fyrirhugaða mannvirki í mælikvarða 1:100, blaðstærð 21×30, 30×42 eða 42×60, og á hverju blaði auður reitur 7×10 cm í hægra horni efst.

Uppdrættir af húsum sýni grunnflöt kjallara og allra hæða þess, þversneiðingar og allar hliðar og gafla þess.

12. gr.

Byggingarnefndir hreppanna taka á móti beiðnum um byggingarleyfi, hver úr sínu umdæmi. Tilkynnir hún síðan byggingafulltrúa, sé hann ráðinn, hverjar beiðnir hafa borizt til nefndarinnar, síðan kallar formaður nefndina saman og úrskurðar nefndin hvort leyfin skulu veitt. Byggingafulltrúi og byggingarnefndir skulu kynna sér sem bezt byggingaraðstöðu og byggingarþörf með tilliti til búskapar þess, er á jörðinni er og verður, og annað er áhrif getur haft á, hvern húsakost er þörf fyrir á jörðinni.

13. gr.

Byggingarnefnd hefur heimild til að ákveða, að hús sem ætluð eru til atvinnureksturs, sem hefur brunahættu í för með sér, skuli byggð á afviknum stöðum eða svo tryggilega útbúin, að fullt öryggi fáist gegn eldhættu, að dómi nefndarinnar, eða á þann hátt, sem gildandi lög um brunamál skipa fyrir.

14. gr.

Umsækjanda um byggingarleyfi skal tilkynnt bréflega hverja afgreiðslu mál hans hafa fengið. Byggingarleyfið skal ritað á hvern uppdrátt og annað eintak uppdráttarins afhendist umsækjanda. Hitt eintakið skal vera í vörzlu byggingafulltrúa eða byggingarnefndar.

15. gr.

Enginn má byggja nýtt hús úr varanlegu efni, nema hann hafi áður fengið til þess skriflegt leyfi byggingarnefndar. Enn fremur hefur nefndin gætur á, að ný hús séu byggð eins og hún hefur ákveðið, og skal hafa eftirlit með aðalviðgerðum á húsum úr varanlegu efni. Byggingafulltrúi og bygginganefndarmenn skulu jafnan hafa frjálsan aðgang að byggingum þeim, sem eru í smíðum.

16. gr.

Hefji einhver smíði bygginga, sem tilgreindar eru í 10. gr. þessarar samþykktar, án leyfis nefndarinnar, eða byggi öðruvísi en ákveðið hefur verið af Teiknistofu landbúnaðarins og byggingarnefnd, þá skal hann og yfirsmiður hússins sæta sektum frá 100—1000 krónum, er renna í sýslusjóð. Nefndin hefur heimild til að láta rífa niður, á kostnað eigenda, það sem hefur verið gert, ef henni þykir ástæða til. Hið sama gildir ef byrjað er á verulegum breytingum húsa, sem samþykkt þessi tekur til áður en fyrir liggur skriflegt leyfi nefndarinnar.

17. gr.

Byggingarnefndum og byggingafulltrúa er enn fremur falið að hafa:

1. Eftirlit með íbúðum í sýslunni og leiðbeiningar og íhlutun um nauðsynlegar umbætur á þeim í samráði við héraðslækni.

2. Eftirlit með fjósum og þeim byggingum, þar sem vinnsla mjólkurvara fer fram, og hlutast til um að bætt verði úr því sem áfátt er, eftir reglum er þar um gilda eða settar kunna að verða af þeim aðilum, er hafa yfirstjórn mjólkurvinnslumála.

Heimilt er byggingarnefndum, þar sem árleg dýralæknisskoðun fer fram vegna mjólkurframleiðslunnar, að krefjast af stjórnum mjólkurbúa, að byggingafulltrúi eða byggingarnefnd fái ætíð afrit af skýrslu dýralæknis um það atriði, sem áfátt er og máli skiptir í þessu sambandi.

18. gr.

Byggingarnefnd skal halda að minnsta kosti einn almennan fund á ári, þar sem tekin séu til meðferðar byggingarmál hreppsins og ráðstafanir gerðar fyrir væntanlegar framkvæmdir. Aukafundi getur formaður byggingarnefndar kvatt saman ef tilefni er til.

Fundir skulu rækilega auglýstir hreppsbúum með hæfilegum fyrirvara, og tiltekinn frestur hvenær erindi skulu hafa borizt til nefndarinnar. Byggingafulltrúi eða byggingarnefnd undirbýr fundina sem bezt, svo unnt sé að afgreiða þau mál, er fyrir liggja.

19. gr.

Gerðir funda byggingarnefnda skal skrá í fundarbók, og sé hún undirrituð í lok hvers fundar af öllum viðstöddum nefndarmönnum. Bækur þessar og ritföng greiðast úr sýslusjóði. Þóknun til hinna hreppskjörnu nefndarmanna greiðast úr sveitarsjóði.

20. gr.

Nú er hlutaðeigandi óánægður með ákvörðun byggingarnefndar, og getur hann þá skotið ágreiningnum undir úrskurð forstöðumanns Teiknistofu landbúnaðarins, er fellir fullnaðarúrskurð um málið, eftir að hafa fengið skriflegar ástæður beggja aðila.

21. gr.

Auk þess, sem áður er fram tekið, skulu verkefni byggingafulltrúa vera þessi:

1. Fara um sýslurnar og leiðbeina sýslubúum um hvers konar byggingar og láta þeim í té eða útvega teikningar af þeim, ef óskað er. Ferðum þessum sé hagað þannig, að hann komi á hvert byggt ból í sýslunni ekki sjaldnar en 5. hvert ár.
2. Vera trúnaðar- og eftirlitsmaður Búnaðarbankans og nýbýlastjórnar með þeim byggingum, sem byggðar eru fyrir lán eða fjárstyrk frá þessum stofnunum. Hann aðstoði enn fremur, ef þess er óskað, við athuganir og tilraunir með byggingarefni o. fl. í því sambandi. Starfssvið byggingafulltrúa skal nánar tekið fram í erindisbréfi.

22. gr.

Nú setur sýslunefnd reglugerð samkvæmt ákvæðum 11. gr. laga nr. 108 frá 31. des. 1945, um húsbyggingar í sýslunni, er tekur til ákvæða um styrkleika steinsteypu og máttarviða, hæð undir loft, útbúnað reykháfa, yfirklæðningu og raflagnir, eru þær bindandi fyrir alla, er hér eiga hlut að máli.

23. gr.

Byggingafulltrúa og/eða byggingarnefnd ber að kæra brot á samþykkt þessari fyrir hlutaðeigandi lögreglustjóra. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Byggingarsamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 108 31. desember 1945, um byggingarsamþykktir fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir, sbr. lög nr. 26/1948, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. apríl 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

29. apríl 1965. Nr. 76.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 26 1958, og að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur, hefur eftirfarandi verið ákveðið:

I. Bifreiðastöður bannaðar:
1. Á Sólvallagötu, norðan megin götunnar.
2. Á ónefndri götu sunnan Bændahallarinar og norðan Háskólabíós við Hagatorg.
3. Á Holtsgötu norðan megin götunnar.

II. Settir upp stöðumælar:
Á Vatnsstíg milli Hverfisgötu og Laugavegs.
Á Vitastíg milli Hverfisgötu og Grettisgötu.
Á Barónsstíg milli Hverfisgötu og Grettisgötu.
Á Hverfisgötu frá húsinu nr. 70 að húsinu nr. 92.
Á Skólavörðustíg frá Óðinsgötu að Týsgötu.

Hámarkstími verði ein klukkustund og stöðugjald verði ein króna fyrir hverjar byrjaðar fimmtán mínútur.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 29. apríl 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

5. maí 1965. Nr. 77.

AUGLÝSING

um umferð í Hafnarfirði.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Hafnarfjarðar hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð í bænum skv. heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26 frá 2. maí 1958.

1. Bifreiðastöður eru bannaðar í Brekkugötu frá húsinu nr. 12 að Lækjargötu.
2. Bifreiðastöður eru bannaðar á Arnarhrauni meðfram vesturgangstétt (suðvesturgangstétt).
3. Bifreiðastöður eru aðeins leyfðar hægra megin á einstefnuakstursgötum.

Bæjarfógetinn í Hafnarfirði, 5. maí 1965.

Björn Sveinbjörnsson,
settur.

SAMÞYKKT

fyrir Vatnsveitufélag Flúðahverfis og nágrennis í Hrunamannahreppi, Árnessýslu.

1. gr.

Félagið heitir Vatnsveitufélag Flúðahverfis og nágrennis. Heimili þess og varnarþing er Hrunamannahreppur í Árnessýslu.

2. gr.

Tilgangur félagsins er að sjá hluthöfum þess fyrir neyzluvatni.

3. gr.

Stofnendur félagsins eru skólarnir á Flúðum, Félagsheimili Hrunamanna, Sundlaug Hrunamanna, Hellisholt, Vinaminni, Laugarland, Varmalækur, Varmaland, Gilsbakki.

Hver einstaklingur greiði stofngjald kr. 7000.00. Skólarnir taki 8 hl., félagsheimili og sundlaug 3 hl. hvort. Stofngjald skal greiðast er framkvæmdir hefjast.

4. gr.

Vatnsveitan leggur allar lagnir að húsvegg og steypir vatnsgeymi.

5. gr.

Hver aðili á rétt á vatni til húsþarfa og atvinnureksturs.

6. gr.

Skylt er að taka nýja ábúendur í félagið, sé nægilegt vatnsmagn fyrir hendi. Nýr félagsmaður greiði sama stofngjald og eldri félagsmenn og öll gjöld, sem á félaginu hvíla til jafns við aðra félagsmenn frá því hann gekk í félagið.

7. gr.

Vatnsskatt skal innheimta árlega af hverjum aðila í félaginu og greiðist hann í hlutfalli við stofngjald eftir því, sem þörf krefur.

8. gr.

Stjórn félagsins skipa 3 menn, formaður, ritari og gjaldkeri, kosnir á aðalfundi til eins árs í senn og einn til vara. Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum. Enn fremur skulu kosnir 2 endurskoðendur til sama tíma.

9. gr.

Aðalfundur félagsins skal haldinn eigi síðar en 1. apríl ár hvert. Til hans skal boða bréflega eða persónulega með viku fyrirvara. Aðalfundur er lögmætur ef ⅔ félagsmanna mæta. Hafi aðalfundur fallið niður vegna ónógrar fundarsóknar, telst næsti löglega boðaður aðalfundur lögmætur, án tillits til fundarsóknar.

Á aðalfundi skulu teknar ákvarðanir um starfsemi félagsins á árinu, lagðir fram endurskoðaðir reikningar þess og kosin stjórn og endurskoðendur.

10. gr.

Félagsfundur er lögmætur, ef helmingur félagsmanna sækir hann, enda hafi verið boðað til hans á sama hátt og til aðalfundar. Á félagssvæðinu hafa allir félagsmenn jafnan rétt og ræður afl atkvæða úrslitum.

11. gr.

Formaður félagsins kveður stjórnina saman til fundar og boðar félagsfundi og aðalfund. Stjórnarfundur er því aðeins lögmætur að allir stjórnarmenn séu mættir. Færa skal gerðabók og skal fundarritari lesa upp fundargerð í lok hvers fundar og undirrita hana ásamt formanni.

12. gr.

Stjórn félagsins hefur umsjón með vatnsveitunni, annast reikningshald hennar og innheimtu á gjöldum til félagsins. Hún sér um viðhald og viðgerðir á vatnsbóli og leiðslum.

13. gr.

Samþykkt þessari má ekki breyta, nema á aðalfundi, enda hafi breytinganna verið getið í fundarboði og séu að minnsta kosti ⅔ félagsmanna samþykkir þeim.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af Vatnsveitufélagi Flúðahverfis og nágrennis í Hrunamannahreppi, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 4. maí 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

5. maí 1965 Nr. 79.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Reyðarfjarðar.

1. gr.

Vatnsveita Reyðarfjarðar er fyrirtæki, sem Reyðarfjarðarhreppur er eigandi að, og rekur í þeim tilgangi að fullnægja vatnsþörf heimila, hafnarinnar og fyrirtækja á Reyðarfirði. Vatnsveitan skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki undir nafninu Vatnsveita Reyðarfjarðar.

2. gr.

Vatnsveita Reyðarfjarðar hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt, innan löggildingar kauptúnsins.

3. gr.

Vatnsveitunefnd, sem kosin er af hreppsnefnd til fjögurra ára í senn, annast öll framkvæmdastörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, fjárreiður hennar og umsjón eigna í samráði við hreppsnefnd.

Í vatnsveitunefnd séu þrír menn og þrír til vara.

4. gr.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveitu Reyðarfjarðar, skal senda vatnsveitunefnd umsókn þar um. Umsókn þessi skal vera skrifleg, og henni skulu fylgja upplýsingar um áætlaða vatnsnotkun og til hvers vatnið skuli notað.

5. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá vatnsæðum veitunnar, nema að fengnu leyfi vatnsveitunefndar og eftir fyrirmælum hennar, bæði um efni og tilhögun verksins. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða frá aðalæð í hús sín og annast viðhald þeirra.

Skylt er hverjum húseiganda að gera tafarlaust við vatnsæðar sínar, komi leki að þeim.

6. gr.

Vatnsveitunefnd eða mönnum í umboði hennar er heimilt að fara um hús og lóðir, þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar á vatnslögninni og eftirlit með vatnsnotkun, enda komi þar til fullar bætur ef um skemmdir verði að ræða. Þyki útbúnaði að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi tafarlaust láta bæta úr því, ella er vatnsveitunefnd heimilt að láta gera það á kostnað húseiganda. Enn fremur er vatnsveitunefnd heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við bilanir á leiðslum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða standa í vanskilum við vatnsveituna. Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðar eru lokaðar af þessum sökum. Vatnsveitunefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun sé skortur á vatni. Þá getur hún og lokað fyrir vatnið, þegar þörf krefur, vegna hreinsunar eða annarra framkvæmda við vatnsveituna, enda skal það tilkynnt áður, sé þess nokkur kostur.

7. gr.

Skylt er hverjum manni að láta af hendi land og landafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki ef rök mæla með því, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmarkanir á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, sé ekki önnur úrlausn fyrir hendi, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

8. gr.

Af öllum húsum í Reyðarfjarðarkauptúni, sem metin eru til fasteignamats og tengd eru vatnsveitu hreppsins, skal greiða árlegan vatnsskatt, er nemi 10 pro mille — tíu af þúsundi — af fasteignamati húsanna, þó aldrei minna en kr. 300.00 — þrjú hundruð krónur —, fyrir einbýlishús, kr. 500.00 — fimm hundruð krónur —, fyrir tvíbýlishús og kr. 200.00 — tvö hundruð krónur — fyrir íbúð í fjölbýlishúsi.

Einnig skal greiða vatnsskatt af öllum húsum, sem liggja að aðalæðum vatnsveitunnar, enda þótt þau noti ekki vatn frá vatnsveitunni.

9. gr.

Af húsum þeim, sem nota mikið vatn til annarra þarfa en heimilisnoktunar, svo sem: verksmiðjur, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki, gistihús, frystihús o. fl., skal greiða aukavatnsskatt, er nemi 20 pro mille — tuttugu af þúsundi — af fasteignamati húsanna, ef vatn er ekki selt eftir mæli samkvæmt 10. gr.

10. gr.

Vatnsveitunefnd er heimilt að setja upp vatnsmæla hjá þeim fyrirtækjum eða einstaklingum, sem nota mikið vatn og skal þá greiða kr. 1.00 — eina krónu — fyrir hvern teningsmetra vatns, auk þess vatnsskatt, sem um er getið í 8. gr. Vatnsveitunefnd sér um útvegun mælanna og uppsetningu þeirra, en vatnsnotandi skal greiða árlega mælaleigu að fjárhæð kr. 200.00 — tvö hundruð krónur.

11. gr.

Sé vatn ekki selt eftir mæli samkv. 10. gr., er heimilt að innheimta aukavatnsskatt svo sem hér segir: Af hverri tunnu uppsaltaðrar síldar kr. 0.75, af hverju máli

(síld) sem lagt er upp til bræðslu kr. 0.30, af hverri smálest af frystum, landbúnaðar- og fiskafurðum kr. 10.00, af hverri smálest af saltfiski kr. 2.00, af hverri kind, sem slátrað er kr. 0.30, af hverjum stórgrip, sem slátrað er kr. 0.50.

12. gr.

Ef selt er vatn til skipa, skal söluverð vera kr. 12.00 — tólf krónur — fyrir hvern teningsmetra, en minnsta gjald skal þó vera kr. 50.00 — fimmtíu krónur — fyrir fiskiskip, en kr. 100.00 — eitt hundrað krónur — fyrir önnur skip. Þá er hreppsnefnd heimilt að ákveða, að hafnarsjóður Reyðarfjarðar greiði vatnsveitunni eftir mæli eða ákveðna upphæð á ári í vatnsskatt eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar, enda hafi höfnin allar tekjur af vatnssölu þeirri, er fram fer við höfnina, að undanskyldum framleiðslugjöldum sjávarafurða.

13. gr.

Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki að viðlögðum sektum fara af höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur.

14. gr.

Gjöld samkvæmt þessari reglugerð getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað um allt að 50 — fimmtíu af hundraði —, bæði einstaka liði og í heild, án staðfestingar ráðuneytisins.

15. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og annast sveitarstjóri reikingshaldið, innheimtu og greiðslur.

Gjalddagi vatnsskatts er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir liðið ár.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts, sem má taka lögtaki, og einnig er hann tryggður með lögveði í húseigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samningaveði og aðfararveði, án tillits til eigendaskipta.

16. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 2000.00 — tvö þúsund krónur —, nemi þyngri refsing liggi við að lögum. Sektarfé rennur í vatnsveitusjóð. Valdi nokkur skemmdum á veitukerfinu, skal hann bæta það eftir mati tveggja óvilhallra manna.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Reyðarfjarðarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júlí 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 5. maí 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REIKNINGUR

Sóttvarnarsjóðs ríkisins frá 1. janúar 1964 til 31. desember 1964.

Tekjur:

1. Eignir 1. jan. 1964			kr. 1 224 267.13
2. Vextir:			
a. Af verðbréfum	kr. 44 925.80		
b. Af sparisjóðsbók 100996 v/ Landsb. Íslands	— 30 851.29		
c. Af sparisjóðsbók 28414 v/ Iðnaðarb. Íslands	— 13 639.00		
		—	89 416.09
		Kr.	1 313 683.22

Gjöld:

1. Geymslugjald		kr.	1 565.00
2. Úttekið af landlækni úr spb. 100996		—	25 000.00
3. Eignir 31. des. 1964:			
a. Verðbréf	kr. 581 157.54		
b. Sparisjóðsbók 100996 v/ Landsbanka Íslands	— 497 472.35		
c. Sparisjóðsbók 28414 v/ Iðnaðarb. Íslands	— 208 488.33		
		—	1 287 118.22
		Kr.	1 313 683.22

LANDLÆKNIR

Reykjavík, 13. marz 1965.

Sig. Sigurðsson.

Nr. 81.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Guðrúnar Jafetsdóttur frá 1. janúar 1964 til 31. desember 1964.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1964	kr.	4 093.21
2. Vextir af innstæðu í viðskiptabók við Söfnunarsjóð Íslands	—	347.92
	Kr.	4 441.13

Gjöld:

Eign 31. des. 1964	kr.	4 441.13
	Kr.	4 441.13

LANDLÆKNIR

Reykjavík, 13. marz 1965.

Sig. Sigurðsson.

REIKNINGUR

Gjafasjóðs Aðalsteins Kristjánssonar, Winnipeg, frá 1. janúar 1964 til 31. desember 1964.

Tekjur:

1. Eignir 1. jan. 1964			kr. 36 599.33
2. Vextir:			
a. Af verðbréfum	kr.	750.00	
b. Af sparisjóðsbók	—	1 551.66	
			— 2 301.66
			Kr. 38 900.99

Gjöld:

1. Geymslugjald			kr. 70.00
2. Eignir 31. des. 1964:			
a. Verðbréf	kr.	15 000.00	
b. Sparisjóðsbók	—	23 830.99	
			— 38 830.99
			Kr. 38 900.99

LANDLÆKNIR

Reykjavík, 13. marz 1965.

Sig. Sigurðsson.

Nr. 83.

REIKNINGUR

Gjafasjóðs Sturlu Jónssonar frá 1. janúar 1964 til 31. desember 1964.

Tekjur:

1. Eignir 1. jan. 1964			kr. 108 749.00
2. Vextir:			
a. Af verðbréfum	kr.	2 500.00	
b. Af sparisjóðsbók	—	4 146.79	
			— 6 646.79
			Kr. 115 395.79

Gjöld:

1. Geymslugjald			kr. 70.00
2. Eignir 31. des. 1964:			
a. Skbr. Sturlu Friðrikssonar	kr.	50 000.00	
b. Sparisjóðsbók	—	65 325.79	
			— 115 325.79
			Kr. 115 395.79

LANDLÆKNIR

Reykjavík, 13. marz 1965.

Sig. Sigurðsson.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Guðrúnar Teitsdóttur frá 1. janúar 1964 til 31. desember 1964.

Tekjur:

1.	Eignir 1. jan. 1964		kr. 63 049.56
2.	Vextir:		
	a. Af Verðbréfum	kr. 1 949.00	
	b. Af sparisjóðsbók	— 2 122.32	
			— 4 071.32
			Kr. 67 120.88

Gjöld:

1.	Geymslugjald		kr. 370.00
1.	Styrkur til Sigr. Ó. Sigurðard., Akranesi		— 1 250.00
3.	Eignir 31. des. 1964:		
	a. Verðbréf	kr. 32 600.00	
	b. Sparisjóðsbók	— 32 900.88	
			— 65 500.88
			Kr. 67 120.88

LANDLÆKNIR

Reykjavík, 13. marz 1965.

Sig. Sigurðsson.

Nr. 85.

REIKNINGUR

Ólafssjóðs frá 1. janúar 1964 til 31. desember 1964.

Tekjur:

1.	Eign 1. jan. 1964	kr. 10 179.31
2.	Vextir af innst. í viðskiptabók við Söfnunarjóð Íslands	— 865.24
		Kr. 11 044.55

Gjöld:

Eign 31. des. 1964		kr. 11 044.55
		Kr. 11 044.55

LANDLÆKNIR

Reykjavík, 13. marz 1965.

Sig. Sigurðsson.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Lárusar G. Lúðvígssonar og Málfríðar Jónsdóttur frá 1. janúar 1964 til 31. desember 1964.

Tekjur:

1. Eignir 1. jan. 1964			kr. 159 196.30
2. Vextir:			
a. Af verðbréfum	kr. 4 949.00		
b. Af sparisjóðsbók	— 5 698.81		
		—	10 647.81
		Kr.	169 844.11

Gjöld:

1. Geymslugjald		kr.	620.00
2. Eignir 31. des. 1964:			
a. Verðbréf	kr. 80 200.00		
b. Sparisjóðsbók	— 89 024.11		
	—	169 224.11	
	Kr.	169 844.11	

LANDLÆKNIR

Reykjavík, 13. marz 1965.

Sig. Sigurðsson.

Nr. 87.

REIKNINGUR

Læknishéraðasjóðs frá 1. janúar 1964 til 31. desember 1964.

Tekjur:

Ólafsvíkurhérað:			
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr. 1 937.77		
Vextir árið 1964	— 135.59		
		kr.	2 073.36
Reykhólahérað:			
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr. 56 085.54		
Vextir árið 1964	— 3 925.95		
		—	60 011.49
Flateyjarhérað:			
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr. 69 613.46		
Innborgað af landlækni	— 28 099.00		
	Kr. 97 712.46		
Vextir árið 1964	— 5 479.38		
		—	103 191.84

Flateyrarhérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	37 428.23		
Greiðsla til oddvita Flateyrarhrepps	—	35 000.00		
	Kr.	2 428.23		
Vextir árið 1964	—	2 408.98		
			kr.	4 837.21
Súðavíkurhérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	297 678.68		
Vextir árið 1964	—	20 837.46		
			—	318 516.14
Djúpavíkurhérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	327 618.61		
Innborgað af landlækni	—	56 199.00		
	Kr.	383 817.61		
Vextir árið 1964	—	24 395.50		
			—	408 213.11
Reykdælahérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	2 164.44		
Vextir á árinu 1964	—	151.48		
			—	2 315.92
Kópaskershérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	29 192.96		
Vextir árið 1964	—	2 068.75		
			—	31 261.71
Bakkagerðishérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	152 512.69		
Innborgað af landlækni	—	56 199.00		
	Kr.	208 711.69		
Vextir árið 1964	—	12 138.08		
			—	220 849.77
Egilsstaðahérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	34 476.82		
Vextir árið 1964	—	2 413.32		
			—	36 890.14
Djúpavogshérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	15 797.29		
Vextir árið 1964	—	1 105.79		
			—	16 903.08
Hafnarhérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	2 503.24		
Vextir árið 1964	—	175.21		
			—	2 678.45
Kirkjubæjarhérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	13 851.40		
Vextir árið 1964	—	969.57		
			—	14 820.97
Laugaráshérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	6 119.55		
Vextir árið 1964	—	428.33		
			—	6 547.88

Hofsóshérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	5 228.02		
Vextir árið 1964	—	365.96		
			kr.	5 593.98
Raufarhafnarhérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	11 898.17		
Innborgað af landlækni	—	19 195.00		
	Kr.	31 093.17		
Greiðsla til oddvita Raufarhafnarhrepps	—	20 000.00		
	Kr.	11 093.17		
Vextir árið 1964	—	885.48		
			—	11 978.65
Austur-Egilsstaðahérað:				
Eftirstöðvar 1. jan. 1964	kr.	19 168.68		
Vextir árið 1964	—	1 341.76		
			—	20 510.44
Suðureyrarhérað:				
Innborgað af landlækni 9. sept. 1964	kr.	12 215.00		
Vextir árið 1964	—	263.24		
			—	12 478.24
Vopnafjarðarhérað:				
Innborgað af landlækni 9. sept. 1964	kr.	11 585.00		
Vextir árið 1964	—	250.04		
			—	11 835.04
			Kr.	1 291 507.42

Gjöld:

Eignir 31. desember 1964	kr.	1 291 507.42
	Kr.	1 291 507.42

LANDLÆKNIR

Reykjavík, 13. marz 1965.

Sig. Sigurðsson.

Nr. 88.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári	kr.	252 436.76
2.	Árgjöld frá félögum	—	13 042.00
3.	Styrkur úr Borgarsjóði	—	20 000.00
4.	Styrkur úr ríkissjóði	—	12 500.00
5.	Vextir á árinu	—	18 813.25
		Kr.	316 792.01

Gjöld:

1. Styrkur veittur á árinu			kr. 57 100.00
2. Ýmis gjöld			— 467.95
3. Sjóður:			
a. Skuldabréf Hitaveitu	kr. 50 000.00		
b. — Byggingarsjóðs verkamanna	— 10 000.00		
c. — H-B vísitölubréf	— 55 000.00		
d. — Alþýðuhúss Reykjavíkur hf.	— 18 500.00		
e. — — —	— 40 000.00		
f. Innstæða í Útvegsbanka Íslands	— 2 246.35		
g. — - Landsb. Íslands og í vörzlu gjaldk.	— 83 477.71		
			— 259 224.06
			Kr. 316 792.01

Reykjavík, 10. febrúar 1965.

Hilmar Jónsson. **Hannes M. Stephensen.** **Jóna Guðjónsdóttir.**

Undirritaðir hafa endurskoðað ofanritaðan reikning og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 5. marz 1965.

Alfreð Guðmundsson. *Óskar Guðnason.*

Nr. 89.

REIKNINGUR

Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga árið 1964.

A. Rekstrarreikningur.

Tekjur:

1. Hluti af söluskatti og aðflutningsgj.	kr. 140 000 000.00		
Óúthlutað f. f. á.	— 62 457.63		
Úthlutað umfram þ. á. fé	— 515 158.37		
		kr.	140 577 616.00
2. Landsútsvör		—	40 503 261.00
3. Vextir		—	776 783.98
4. Tekjuhalli		—	1 276 766.42
		Kr.	183 134 427.40

Gjöld:

1. Framlög til sveitarfélaga:			
a. Af söluskatti og aðflutningsgj.	kr. 139 401 572.80		
b. Af ¾ hlutum landsútsvars	— 30 446 864.00		
		kr.	169 848 436.80
2. Landsútsvar sveitarf. (¼ hl.)		—	10 056 397.00
3. Bætur og styrkir til sveitarfélaga		—	3 219 593.60
4. Kostnaður		—	10 000.00
		Kr.	183 134 427.40

B. Efnahagsreikningur.

Eignir:

1.	Seðlabankinn	kr.	3 304 546.58
2.	Skuldir sveitarfélaga	—	4 285.21
3.	Skuldabréf	—	21 000.00
4.	Lán Kaldrananeshrepps	—	15 000.00
5.	Úthlutað umfram þ. á. fé	—	515 158.37
6.	Bækur	—	26 575.57
		Kr.	3 886 565.73

Skuldir:

1.	Inneign sveitarfélaga		kr.	30.00
2.	Höfuðstóll:			
	a. Frá f. á.	kr. 5 163 302.15		
	b. Tekjuhalli	— 1 276 766.42		
			—	3 886 535.73
			Kr.	3 886 565.73

Reykjavík, 20. marz 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 90.

SAMVINNUBANKI ÍSLANDS HF.

Rekstrarreikningur árið 1964.

Gjöld:

Rekstrarkostnaður	kr.	7 032 752.03
Vextir af innstæðufé	—	14 261 719.60
Fyrningar	—	235 184.94
Lagt í varasjóð	—	300 631.28
	Kr.	21 830 287.85

Tekjur:

Vextir	kr.	19 648 801.28
Aðrar tekjur	—	2 181 486.57
	Kr.	21 830 287.85

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1964.

Eignir:

Skuldabréf fyrir lánum	kr.	34 116 004.54
Ríkisskuldabréf og önnur innl. verðbréf	—	13 472 208.26
Víxlar	—	86 129 240.13
Lán í hlaupareikningi	—	86 345 399.99
Bundið fé í Seðlabanka	—	48 672 000.00
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	7 677 800.00
Ógreiddir vextir	—	3 154 425.62
Ýmsir skuldunautar	—	2 513 466.12
Húsbúnaður og innréttingar	—	4 810 046.52
Aðrar eignir	—	2 798 939.88
Sjóður	—	2 078 596.80
	Kr.	291 768 127.86

Skuldir:

Hlutafé	kr.	10 201 000.00	
÷ þar af ókrafið	—	4 852 250.00	
			kr. 5 348 750.00
Varasjóður			— 2 796 853.68
Innstæður í sparisjóði			— 252 736 187.84
Innstæður í hlaupareikningi			— 18 888 009.07
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna			— 7 677 800.00
Fyrirframgreidir vextir			— 1 092 566.53
Ýmsar skuldir			— 3 227 960.74
			Kr. 291 768 127.86

Reykjavík, 15. janúar 1965.

Einar Ágústsson. **Einar S. Einarsson.**

Framanskráðan rekstrarreikning ársins 1964 og efnahagsreikning pr. 31. desember 1964 höfum við borið saman við bækur Samvinnubankans. Enn fremur höfum við kannað sjóðs- og verðbréfaeign ásamt skilríkjum.

Endurskoðunin hefur ekki gefið tilefni til athugasemda.

Reykjavík, 31. marz 1965.

Ólafur Jóhannesson. *Halldór E. Sigurðsson.* *Ásgeir Jóhannesson.*

Með tilvísun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda bankans kvittar bankaráð fyrir reikninginn.

Reykjavík, 6. apríl 1965.

Erlendur Einarsson. **Hjörtur Hjartar.** **Vilhjálmur Jónsson.**

FISKVEIÐASJÓÐUR ÍSLANDS

Efnahagsreikningur 31. desember 1964.

Eignir:

1.	Lán gegn 1. veðr. í skipum	kr.	881 996 445.00
2.	Fasteignalán (ríkistr. kr. 13 406 847.00)	—	34 739 677.00
3.	Lán vegna skipa í smíðum	—	7 100 000.00
4.	Fasteignalán PL-480	—	27 430 000.00
5.	Bankainnstæða PL-480	—	1 570 000.00
6.	Innstæðureikningur samþ. óafgr. lána	—	25 000 000.00
7.	Verðbréf	—	2 032 057.00
8.	Ýmsir skuldunautar	—	1 581 415.63
9.	Bankainnstæða	—	45 090 317.99
		Kr.	1 026 539 912.62

Skuldir:

1.	Ríkissjóður (ICA) $ 961 209.00	kr.	41 389 659.56
2.	Framkvæmdabanki $ 1 137 702.79	—	48 989 482.10
3.	Framkvæmdabanki DM 1 102 002.26	—	11 941 981.91
4.	Landsbanki N.kr. 4 263 034.00	—	25 647 691.45
5.	Framkvæmdabanki PL-480	—	29 000 000.00
6.	Innstæður lántakenda	—	371 491 391.26
7.	Viðskiptamenn	—	1 264 612.10
8.	Stofnsjóður	—	475 000 000.00
9.	Afskriftareikningur	—	20 000 000.00
10.	Yfirfært til næsta árs	—	1 815 094.24
		Kr.	1 026 539 912.62

Reykjavík, 2. janúar 1965.

FISKVEIÐASJÓÐUR ÍSLANDS

Jóhannes Elíasson. **F. R. Valdemarsson.** **Jónas G. Rafnar.**

Elías Halldórsson.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur og skjöl sjóðsins og ekkert fundið við hann að athuga.

Reykjavík, 2. marz 1965.

Einar Bjarnason. *Sverrir Júlíusson.*

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu árið 1964.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 551	kr. 4 996.62
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 551	— 424.71
	kr. 5 421.33

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 551	kr. 5 421.33
	kr. 5 421.33

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 93.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld fyrir Sjóðinn Stíg árið 1964.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:	
Söfnunarsjóður, innstæða nr. 395	kr. 10 729.15
Vextir af innstæðu nr. 395	— 941.57
	Kr. 11 670.72

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 395	kr. 11 670.72
	Kr. 11 670.72

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla J. Nikulássonar árið 1964.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 716	kr.	60 104.01
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 716	—	5 108.84
	Kr.	65 212.85

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 716	kr.	65 212.85
	Kr.	65 212.85

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 95.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tuliníusar árið 1964.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:			
A. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 709	kr.	20 582.07	
B. Búnaðarbankainnstæða nr. 129	—	21 277.21	
			kr. 41 859.28
Vextir:			
A. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	1 749.48	
B. Af Búnaðarbankainnstæðu	—	1 445.00	
			— 3 194.48
			Kr. 45 053.76

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:			
A. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 709	kr.	20 757.09	
B. Búnaðarbankainnstæða nr. 129	—	24 296.67	
			kr. 45 053.76
			Kr. 45 053.76

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna árið 1964.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
Landsbankainnstæða nr. 15383	kr.	84.55
Vextir af Landsbankainnstæðu nr. 15383	—	5 88
	Kr.	90.43

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Landsbankainnstæða nr. 15383	kr.	90.43
	Kr.	90.43

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 97.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar árið 1964.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 487	kr.	13 602.93
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1 193.76
	Kr.	14 796.69

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 487	kr.	14 796.69
	Kr.	14 796.69

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Grímseyjarsjóðs W. Fiskes árið 1964.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:		
A. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 711	kr. 52 765.14	
B. Búnaðarbankainnstæða nr. 131	— 9 234.52	
		kr. 61 999.66
Vextir:		
A. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 4 485.04	
B. Af Búnaðarbankainnstæðu	— 638.01	
		— 5 123.05
		Kr. 67 122.71

Gjöld:

Styrkur til Grímseyinga	kr. 4 242.70	
		kr. 4 242.70
Sjóður til næsta árs:		
A. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 711	kr. 52 989.43	
B. Búnaðarbankainnstæða nr. 131	— 9 890.58	
		— 62 880.01
		Kr. 67 122.71

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 99.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs hins tíunda og Alexandríu drottningar til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík.

Tekjur:

Sjóður í ársbyrjun:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 706	kr. 52 432.14
Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 196	— 4 456.73
	Kr. 56 888.87

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 706	kr. 56 888.87
	Kr. 56 888.87

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Rvík, sbr. breytingu nr. 112 28. júní 1963.

1. gr.

Upphafsákvæði reglugerðarinnar orðist svo:

Í Reykjavík hefur í samræmi við l. nr. 68 1962 verið gerður samningur milli fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs, borgarstjóra f. h. borgarsjóðs og Sjúkrasamlags Reykjavíkur um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda. Sérstök stofnun, Gjaldheimtan, innheimtir gjöldin og starfar hún á vegum Reykjavíkurborgar. Heimilt er að innheimta í einu lagi á sérstökum gjaldheimtuseðli þinggjöld, er innheimt hafa verið samkvæmt skattreikningi, útsvör, aðstöðugjöld, sjúkrasamlagsgjöld, iðnlánasjóðsgjald og launaskatt. Um innheimtu gjalda samkvæmt gjaldheimtuseðli, svo og gjaldársgjalda og ábyrgð á greiðslu, gilda eftirfarandi reglur.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 4. gr. laga nr. 68/1962, um heimild til sameiginlegrar innheimtu opinberra gjalda, sbr. 5. gr. laga nr. 45/1963, um iðnlánasjóð, og 9. gr. laga nr. 14/1965, um launaskatt.

Fjármálaráðuneytið, 10. ágúst 1965.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Björn Hermannsson.

Nr. 101. 11. maí 1965.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 122 29. des. 1931, um einkasölu á tóbaki.

1. gr.

2. gr. orðist svo:

Tóbak það, sem Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins flytur inn samkv. 1. gr., selur hún kaupfélögum, öðrum verzlunarfélögum og kaupmönnum, en eigi öðrum.

Í smásölu er einungis heimilt að selja vindlinga í heilum óáteknum pökkum.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem öðlast gildi 1. júní 1965, er sett samkvæmt lögum nr. 58 8. sept. 1931, um einkasölu á tóbaki.

Fjármálaráðuneytið, 11. maí 1965.

Magnús Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

REGLUGERÐ

um vaxtabréfalán Iðnlánasjóðs.

1. gr.

Iðnlánasjóði er heimilt að gefa út sérstakan flokk vaxtabréfa í þeim tilgangi að breyta í föst lán lausaskuldum starfandi iðnfyrirtækja, sem hafa ekki fengið viðunandi lán til langs tíma til framkvæmda, sem þau hafa ráðizt í fram til ársloka 1963, enda séu lausaskuldir þessar umfram eðlileg rekstrarlán, miðað við veltufjármuni fyrirtækisins. Þessara lána njóta aðeins þau fyrirtæki, sem skylt er að greiða Iðnlánasjóðsgjald samkvæmt ákvæðum laga nr. 45 3. apríl 1963.

Ráðherra ákveður heildarfjárhæð vaxtabréfanna. Fjárhæðir einstakra bréfa skulu vera kr. 5 000.00 og kr. 100 000.00 og skal hvor deild hafa sérstakt bókstafseinkenni en hvert bréf tölusett. Vaxtabréf, sem ganga til banka vegna innlausnar lausaskulda við þá, mega vera sérstaklega útgefin með öðrum fjárhæðum, en teljast þó með í heildarfjárhæð vaxtabréfa. Slík bréf má einnig gefa út á nafn viðkomandi banka, ef hann óskar, með rétti fyrir hann til að skipta bréfum í aðrar bréfastærðir og handhafabréf, ef hann óskar. Vaxtabréfin skulu undanþegin stimpilgjaldi.

Vaxtabréfalánið endurgreiðist á sambærilegum tíma og föstu lánin, sjá 4. gr.

2. gr.

Til tryggingar vaxtabréfum þessum er:

a) sjálfskuldarábyrgð Iðnlánasjóðs,
b) einföld ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til tryggginganna, skal það gert í þeirri röð, sem að framan greinir.

3. gr.

Vextir af vaxtabréfum Iðnlánasjóðs skulu ákveðnir af stjórn hans, að fengnu áliti Seðlabanka Íslands og með samþykki iðnaðarmálaráðherra. Greiðast vextir eftir á fyrir eitt ár í senn. Heimilt er að áskilja í vaxtabréfum hreyfanlega vexti, eftir því sem vextir breytast almennt.

4. gr.

Endurgreiðslum lána með vöxtum skal varið til innlausnar vaxtabréfum eftir útdrætti, sem notarius publicus framkvæmir. Skal semja endurgreiðsluáætlun í lok lánveitinga og útdráttur vaxtabréfa ákveðinn í samræmi við hana. Þegar útdráttur hefur farið fram, skal auglýsa í Lögbirtingablaðinu með 6 mánaða fyrirvara númer útdreginna vaxtabréfa. Innlausn fer fram við Iðnaðarbanka Íslands hf.

Gjalddagi útdreginna bréfa og vaxtamiða skal vera árlega og miðast við, að hann sé um 3 mánuðum eftir aðalgjalddaga lána.

5. gr.

Lán til iðnfyrirtækja, samkvæmt reglugerð þessari, skulu aðeins veitt gegn veði í fasteignum iðnfyrirtækja ásamt tilheyrandi vélum og tækjum.

Lánsfjárhæðin má eigi vera hærri en svo, að hún ásamt eftirstöðvum skulda, sem á undan hvíla á eign, fari fram úr 60% af matsverði veðsins.

Lengd lána verði meðallánstími, sem ákveðst með hliðsjón af aldri og verðmætishlutfalli bygginga og véla í veðunum. Hámarkslánstími til bygginga sé 15 ár en til véla 7 ár.

Ársvextir skulu ákveðast á sama hátt og segir í 3. gr. Auk vaxta greiða lántakar ½% árlegt kostnaðartillag til varasjóðs Iðnlánasjóðs. Dráttarvextir verði eins og þeir eru ákveðnir hæstir af Seðlabanka Íslands fyrir sambærileg lán.

Lánin eru greidd út í vaxtabréfum, sbr. 1. gr., og ganga til greiðslu umræddra lausaskulda, samkvæmt samkomulagi, sem Iðnlánasjóður gerir fyrirfram við hlutaðeigandi lánsstofnun.

6. gr.

Umsóknir um lán skulu sendar Iðnlánasjóði, ásamt eftirfarandi gögnum:

a) Eignar- og veðbókarvottorði,
b) vátryggingaskírteini eða óyggjandi vottorði um vátryggingu eigna fyrirtækisins,
c) vottfestum upplýsingum um það, hverjum sé heimilt að skuldbinda fyrirtækið og veðsetja eignir þess,
d) rekstrar- og efnahagsreikningi fyrirtækisins s. l. 2 ár,
e) öðrum upplýsingum um rekstur og efnahag fyrirtækisins, sem óskað kann að verða eftir.

7. gr.

Áður en lán er veitt, skal fara fram nýtt mat eigna þeirra, sem boðnar eru fram til veðs. Skulu þær metnar til endurkaupsverðs að frádregnum afskriftum, er miðist við rýrnun eignarinnar frá því að hún varð til. Einnig skal við ákvörðun matsfjárhæðar taka tillit til tæknilegs notagildis eignarinnar, t. d. hvort hún fullnægi nútímakröfum varðandi afkastagetu, rekstrarhagkvæmni o. fl. Stjórn Iðnlánasjóðs skal semja nákvæmar reglur um framkvæmd matsins, er staðfestar skulu af iðnaðarmálaráðherra, að fengnu áliti Seðlabanka Íslands.

8. gr.

Matsnefnd skal meta eignir þær, sem í ráði er að veðsetja Iðnlánasjóði.

Matsnefndin skal skipuð þremur mönnum, einum tilnefndum af stjórn Iðnlánasjóðs, sem er formaður hennar, einum af Iðnaðarmálaráðuneytinu og einum af Seðlabanka Íslands vegna Ríkisábyrgðasjóðs.

Matsnefndin getur með samþykki stjórnar Iðnlánasjóðs skipað skoðunarmenn til þess að meta eignir á sínum vegum, enda skal hún endurskoða matið og staðfesta það.

Matsnefndin setur skoðunarmönnum starfsreglur.

Þóknun vegna matsstarfa ákveður stjórn Iðnlánasjóðs.

Lántaki greiðir matskostnað.

9. gr.

Að öðru leyti gilda ákvæði laga nr. 45 3. apríl 1963, um Iðnlánasjóð.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum um breytingu á lausaskuldum iðnaðarins í föst lán nr. 36 15. maí 1964, sbr. lög um breyting á þeim lögum, nr. 24 8. maí 1965.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 10. maí 1965.

Jóhann Hafstein.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um mat á bifreiðum, er skemmast á leið til landsins.

Ef ný bifreið, sem keypt er og flutt til landsins, verður fyrir verulegum skemmdum við flutning hingað til lands, getur innflytjandi fengið skemmdirnar dregnar frá fullu tollverði bifreiðarinnar, er tollafgreiðsla fer fram, ef þær eru metnar svo sem hér segir:

1. Innflytjandi afhendi viðkomandi tollstjóraskrifstofu innan viku frá því að bifreiðin kom til landsins, skriflega beiðni um matið, þar sem skemmdunum er lýst í aðalatriðum.

2. Séu skemmdirnar svo verulegar, að ástæða þyki til að lækka tollverð bifreiðarinnar vegna þeirra, lætur tollstjóri dómkvadda menn framkvæma matið á kostnað innflytjanda eða vátryggjanda bifreiðarinnar, og verða skemmdirnar þá dregnar frá tollverði hennar (óskemmdrar) samkvæmt matinu, er tollafgreiðsla fer fram. Matinu má þó áfrýja til yfirmats.

Fjármálaráðuneytið, 20. maí 1965.

F. h. r.
Sigtr. Klemenzson.

Björn Hermannsson.

31. maí 1965. Nr. 104.

AUGLÝSING

um útgáfu nýs 100 króna bankaseðils samkvæmt lögum um Seðlabanka Íslands.

Seðlabanki Íslands hefur samkvæmt lögum nr. 10 frá 29. marz 1961 gefið út nýjan 100 króna seðil með svofelldri gerð:

Seðillinn er að öllu leyti eins og áður útgefinn 100 króna seðill, sem auglýstur var í Lögbirtingablaðinu 7. maí 1960, að undanskildum eftirtöldum breytingum:

Á framhlið:

Efst á framhlið fyrir miðju kemur Seðlabanki Íslands í stað Landsbanki Íslands, Seðlabankinn.

Seðillinn er gefinn út samkvæmt lögum nr. 10 29. marz 1961.

Eiginhandarundirskriftir bankastjóra Seðlabankans, Jóhannesar Nordal, Jóns G. Maríassonar og Vilhjálms Þór, eru prentaðar til skiptis á seðlana, þannig að tvær undirskriftir koma á hvern seðil.

Fyrir framan bæði númer hvers seðils eru stafirnir DA með upphafsstöfum.

Á bakhlið:

Merki Seðlabanka Íslands kemur í vinstra horn neðan til í stað merkis Landsbanka Íslands, Seðlabankans.

Litur:
Seðillinn er prentaður í blágrænum lit, sem er eins á báðum hliðum. Er um að ræða nýjan lit borið saman við hinn eldri seðil og er litamunur einkum áberandi á bakhlið.

Hinn eldri 100 króna seðill frá 1960 verður áfram í umferð og heldur fullu gildi.

Auglýsing þessi er í framhaldi af auglýsingu frá 30. marz s. l., sem birtist í 34. tölublaði Lögbirtingablaðsins og Stj.tíð. B, nr. 65/1965.

Þetta er almenningi gert kunnugt hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 31. maí 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

Nr. 105. 3. júní 1965.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir barnaheimili fyrir vangefin börn að Tjaldanesi, Mosfellssveit, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 3. júní 1965.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

um barnaheimili fyrir vangefin börn að Tjaldanesi, Mosfellssveit.

Stjórn styrktarfélagsins Tjaldaness gerir hér með svofellda skipulagsskrá fyrir barnaheimilið að Tjaldanesi, Mosfellssveit, Gullbringusýslu.

1. gr.
Heimilið er sjálfseignarstofnun. Eignir stofnunarinnar eru ca. 3 ha lands í Tjaldanesi, Mosfellssveit, ásamt öllum húsum og mannvirkjum, er á landinu eru og kunna að rísa, hitaveituréttindum og munum öllum innanhúss, er stofnunin á eða síðar kann að eignazt.
Á stofnuninni mega eingöngu hvíla skuldir vegna framkvæmda og starfrækslu í þágu stofnunarinnar.

2. gr.
Tilgangur stofnunarinnar er að veita vangefnum börnum og unglingum uppeldi og menntun, sem framast er unnt, og fá til þess hæfa og sérmenntaða kennara.

3. gr.
Fasteignir og lausafjármuni barnaheimilisins að Tjaldanesi má ekki selja né láta af hendi, nema andvirðinu sé varið til eflingar vangefnum börnum í samráði við félagsmálaráðuneytið og með samþykki þess.

4. gr.
Stjórn styrktarfélagsins Tjaldaness er jafnframt framkvæmdastjórn fyrir sjálfseignarstofnunina að Tjaldanesi og annast hún allan rekstur heimilisins ásamt og í samráði við forstöðumenn heilbrigðismála.

5. gr.

Verði starfrækslu stofnunarinnar (heimilisins) hætt, skal eignum hennar varið í þágu vangefinna, sbr. 3. gr. hér að framan.

6. gr.

Félagsmálaráðuneytið skal skipa annan af tveim endurskoðendum stofnunarinnar (félagsins) svo og varamann hans.

Reykjavík, 6. maí 1965.

Stjórn styrktarfélagsins Tjaldaness.

Olgeir Bárðarson. **Friðfinnur Ólafsson.** **H. Sigurðsson.**

Sig. Magnússon. **F. h. Kristins Olsen,**
Friðfinnur Ólafsson.

30. apríl 1965. Nr. 106.

REGLUGERÐ

um starfskjör á póst- og símstöðvum.

1. gr.

Stöðvarstjórar, sem ekki fylgja hinu almenna launakerfi og reglum starfsmanna ríkisins skv. dómi Kjaradóms, fá ársþóknun til reksturs pósts og síma á eftirtöldum stöðvum, svo sem hér segir:

kr. 100 000: Póst- og símstöðvar: Breiðdalsvík, Borgarfjörður.
kr. 96.000: Póst- og símstöðvar: Fosshóll, Hrísey, Króksfjarðarnes, Reykholt, Súðavík, Varmahlíð (Skag.).
kr. 91.000: Póst- og símstöðvar: Eiðar, Staðarhóll.
Símstöðvar: Breiðamýri, Galtafell.
kr. 85.000: Póst- og símstöðvar: Innsta Tunga, Skútustaðir, Svignaskarð, Þykkvibær.
Símstöðvar: Stöðvarfjörður.
kr. 80 000: Póst- og símstöðvar: Eyrarkot, Hjalteyri, Neðri Brunná, Skarðshlíð, Svalbarðseyri.
Símstöðvar: Ásgarður (Grímsnesi), Hvanneyri.
kr. 75 000: Póst- og símstöðvar: Arnarstapi (Mýras.), Ásar, Bakkafjörður, Drangsnes, Fossvellir, Grenivík, Húsatóftir, Síðumúli, Skógar.
Símstöðvar: Munkaþverá, Mælifell.
kr. 68 000: Póst- og símstöðvar: Bólstaðarhlíð, Bægisá, Hvammur (Hafnir), Minni Borg.
Símstöðvar: Gaulverjabær.
kr. 61 000: Póst- og símstöðvar: Ás, Ásgarður (Dalas.), Bifröst, Seljaland, Skarð, Stóru Akrar.
Símstöðvar: Hjarðarfell, Hnausar.
Póststöðvar: Stöðvarfjörður, Vík.
kr. 54 000: Póst- og símstöðvar: Djúpavík, Hallormsstaður, Hjaltastaður, Kirkjuból, Staðarfell.
Símstöðvar: Bessastaðir, Haganesvík, Varmahlíð (Rang.).
Póststöðvar: Einarsstaðir, Haganesvík.

Við þessa ársþóknun, sem er miðuð við 1. júlí 1963, bætist hliðstæð hækkun og síðan hefur orðið á launum starfsmanna ríkisins, sem taka laun samkvæmt dómsorði Kjaradóms. Enn fremur bætist við hana orlofsfé.

Í þóknuninni er fólgin greiðsla fyrir aðstoð vegna forfalla.

Á þessum stöðvum má setja það sem skilyrði, að stöðvarstjóri sjái fyrir húsnæði, ljósi, hita og ræstingu gegn hæfilegri greiðslu. Náist ekki samkomulag um greiðsluna, geta aðilar skotið málinu til næsta skattstjóra og svo áfram til ríkisskattanefndar.

Ef þjónustutími einhverra framangreindra stöðva er lengdur umfram það sem að ofan getur, eða ef viðskiptamagnið reiknast meira en sem svarar fullu starfi eins manns, getur póst- og símamálastjórnin heimilið greiðslu fyrir aðstoð.

2. gr.

Þóknun fyrir rekstur stöðva, þar sem þjónustutími er 2 eða 4 stundir á virkum dögum og 3 stundir á helgidögum er, sem hér segir:

1. Föst ársþóknun: kr. 5 500.00, ef þjónustutíminn er 2 stundir á virkum dögum, en kr. 11 000.00, ef þjónustutíminn er 4 stundir á virkum dögum.
2. Kr. 6.00 fyrir hvert útfarið viðtalsbil í símtölum eða hvert útfarið símskeyti, og eru þjónustusímtöl og þjónustuskeyti og veðurskeyti þá ekki meðtalin.
3. Kr. 200.00 á ári fyrir hvern símanotanda.

Við ofannefnda heildarþóknun, sem er miðuð við 1. janúar 1965, bætist orlofsfé og vísitöluuppbót. Í þóknuninni er innifalin greiðsla fyrir húsnæði, ljós, hita og ræstingu svo og forföll.

3. gr.

Póst- og símamálastjórnin setur nánari ákvæði um rekstur ofannefndra stöðva eftir því sem nauðsynlegt þykir.

4. gr.

Reglugerð þessa skal endurskoða af póst- og símamálastjórninni annað hvort ár og ný reglugerð sett af ráðherra, ef um verulegar breytingar er að ræða.

Verði verulegar breytingar á starfsskilyrðum einhverra nefndra stöðva eða um aðrar svipaðar stöður verði að ræða, áður en næsta heildarendurskoðun reglugerðarinnar fer fram, ákveður póst- og símamálastjórnin til bráðabirgða fyrirkomulag og rekstrarþóknun slíkra stöðva.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 8. gr. laga nr. 8/1935 og öðlast þegar gildi. Reglugerð nr. 50/1959, um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum er fallin úr gildi.

Póst- og símamálaráðherrann, 30. apríl 1965.

Ingólfur Jónsson.

G. Briem.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um kjarasamninga starfsmanna sveitarfélaga nr. 159 20. sept. 1962.

Ákvæði til bráðabirgða.

1. Frestur til uppsagnar kjarasamnings og framlagningar tillagna um nýjan samning framlengist til 1. júlí 1965.
2. Frestur sáttasemjara ríkisins samkvæmt 2. mgr. 11. gr. til að taka kjaradeilu til meðferðar framlengist til 15. september 1965.
3. Frestur aðila samkvæmt 1. mgr. 13. gr. til að senda Kjaradómi greinargerðir, framlengist til 15. október 1965.
4. Frestur Kjaradóms samkvæmt síðara málslið 14. gr., til að leggja dóm á ágreiningsefni framlengist til 15. desember 1965.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 55/1962, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 13. maí 1965.

Emil Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

7. maí 1965. Nr. 108.

SAMÞYKKT

um breytingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Kópavogskaupstað nr. 16 frá 15. febrúar 1958.

1. gr.

Í XIV. kafla komi ný grein er verði 81. gr. svo hljóðandi:

81. gr.

Þrátt fyrir ákvæði þau, sem að framan greinir um verzlunarhúsnæði, getur heilbrigðisnefnd leyft vörusölu úr ökutækjum að fullnægðum eftirgreindum skilyrðum:

1) Leyfið veitist til eins árs í senn.
2) Aðeins má geyma og selja innpakkaða vöru í söluökutæki. Umbúnaði og geymslu á varningi óskyldum neyzluvörum skal jafnan hagað þannig, að hann spilli ekki neyzluvörunum.
   Daunillar eða óþrifalegar vörutegundir má ekki selja í ökutækinu.
3) Rými fyrir matvæli skal vera hentugt og fullnægja sanngjörnum hreinlætiskröfum. Í því sambandi skal sérstaklega tekið fram eftirfarandi: veggir, loft, gólf og skilrúm, ef einhver eru, skulu vera áferðarslétt svo hreingerning sé auðveld og klædd ryðfríum plötum eða öðru jafnhentugu efni, sem raki kemst ekki í gegnum, og skal flöturinn vera í ljósum lit. Dyr og op skulu vera með þéttilistum til varnar ryki. Þar sem loftræstingarútbúnaður er, skal vera loftsía, sem skipta má um og þannig gengið frá, að yfirþrýstingur sé í matvælarýminu.

4) Innréttingar í matvælarýminu, svo sem hillur, afgreiðsluborð, bakkar fyrir brauð og annað þvílíkt, skulu vera þannig, að auðvelt sé að halda þeim hreinum og þess vegna getur verið nauðsynlegt, að sumir hlutar innréttinga séu færanlegir.
5) Í ökutækinu skal vera góð aðstaða til handþvotta. Handlauginni skal komið fyrir á aðgengilegum stað, og sé hún í sjálfu matvælarýminu, skal vera hlíf í kringum hana. Vatnið skal geyma í föstum geymi, sem tekur a. m. k. 10 l og skal honum komið fyrir þar sem ekki er frosthætta.
6) Ökutæki, sem ætlað er til sölu á kjötvörum og kjötafurðum, fiski, smjöri og smjörlíki skal vera búið kælitækjum, sem tryggja, að hitastigið í því rými, sem ætlað er fyrir þessar vörur, fari ekki yfir + 8 gráður C.
7) Ákvæði þessarar greinar skerða þó ekki þær undanþágur til torgsölu o. fl., sem veittar eru annars staðar í samþykkt þessari eða í lögreglusamþykkt.

2. gr.

Töluröð eftirfarandi greina breytist þannig, að 81. gr. verður 82. gr., 82. gr. verður 83. gr. o. s. frv.

3. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, er bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 35 12. febrúar 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, staðfestist hér með eftir tillögum landlæknis og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 7. maí 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Nr. 109. 15. maí 1965.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Austur-Barðastrandarsýslu.

1. gr.

Í Austur-Barðastrandarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Geiradalshreppur:

1. Bakkavegur, af Tröllatunguvegi við Litlu-Brekku að Bakka.
2. Gautsdalsvegur, af Vesturlandsvegi á Oddamel að Gautsdal.
3. Klettsvegur, af Vesturlandsvegi að Kletti.

Reykhólahreppur:
1. Borgarlandsvegur, af Borgarlandsvegi (landsbraut), hjá Hafrafelli að Borg.
2. Reykhólasjávargata, frá Reykhólum að lendingu við Hóp.
3. Staðarsjávargata, af Reykhólasveitarvegi, vestan Staðarár að lendingu við Staðarklauf.
4. Hólavegur, af Vesturlandsvegi að Hólum.
5. Mýrartunguvegur, af Vesturlandsvegi að Mýrartungu.
6. Skáldstaðavegur, af Vesturlandsvegi að Skáldstöðum.

Gufudalshreppur:
1. Hallsteinsnesvegur, af Vestfjarðavegi utan Þórisstaða fyrir Hallsteinsnes á Vestfjarðaveg í Krossgiljum við Djúpafjörð.
2. Grónesvegur, af Vestfjarðavegi austan við Ódrjúgsháls um Grónes á Vestfjarðaveg frá Brekku.
3. Fremri-Gufudalsvegur, af Neðra-Gufudalsvegi að Efri-Gufudal.

Múlahreppur:
1. Svínanesvegur, af Vestfjarðavegi við Illugastaði út með Skálmarfirði að Svínanesi.
2. Axlarréttarvegur, af Vestfjarðavegi á Klettshálsi að Syðri-Axlarrétt.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt eftir tillögum sýslunefnda, að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annist hreppsfélagið sjálft um vegakerfi sitt að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, þegar samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi árs, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. krónum, nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Austur-Barðastrandarsýslu nr. 160 frá 10. desember 1946 með breytingu nr. 228 frá 29. desember 1961.

14. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Barðastrandarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. grein vegalaga nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. maí 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Vestur-Barðastrandarsýslu.

1. gr.

Í Vestur-Barðastrandarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega, samkvæmt 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir: eru:

Barðastrandarhreppur:

1. Hjarðarnesvegur, af Þingmannaheiðavegi í Þingmannadal að Fossá á Hjarðarnesi.
2. Siglunesvegur, af Siglunesvegi (landsbraut) hjá Skriðnafelli, að Siglunesi.
3. Fitjavegur, frá Siglunesvegi að Fitjum.
4. Grænhólsvegur, frá Barðastrandarvegi austan að Grænhóli.
5. Moshlíðarvegur, af Barðastrandarvegi að Moshlíð.

Rauðasandshreppur:

1. Melanesvegur, af Rauðasandsvegi við Bjarngötudal um Máberg að Melanesi.
2. Hlaðseyrarvegur, af Barðastrandarvegi að Hlaðseyri.
3. Kvígindisdalsvegur af Örlygshafnarvegi að Kvígindisdal.

Tálknafjarðarhreppur:

1. Suðureyrarvegur, af Suðureyrarvegi (landsbraut) hjá Lambeyri í Tálknafirði að Suðureyri.

Ketildalahreppur:

1. Fremri-Hvestuvegur, af Ketildalavegi í Hvestu fram dal að Fremri-Hvestu.
2. Neðri-Hvestuvegur, af Ketildalavegi í Hvestu að Neðri-Hvestu.
3. Feigsdalsvegur, af Ketildalavegi við Bakka um Grænuhlíð og Feigsdal og Granda.
4. Öskubrekkuvegur, frá Ketildalavegi í Fífustaðadal að Öskubrekku.
5. Uppsalavegur, af Ketildalavegi við Brautarholt í Selárdal að Uppsölum.

Suðurfjarðahreppur:

1. Geirþjófsfjarðarvegur, af Bíldudalsvegi í Trostanfirði fyrir Ófærunes um Langabotn og Krosseyri að Steinnesi.
2. Dufansdalsvegur, af Bíldudalsvegi að Dufansdal.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár, áður en gjaldið er lagt á. Ákveður

sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar, að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annist hreppsfélagið sjálft um vegakerfi sitt að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélag út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. krónum, nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum, skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Vestur-Barðastrandarsýslu, nr. 75 29. ágúst 1931 með breytingu nr. 34 2. marz 1943.

14. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Barðastrandarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. maí 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

15. maí 1965. Nr. 111.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Strandasýslu.

1. gr.

Í Strandasýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega, samkvæmt 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Árneshreppur:

1. Kambsvegur, af Strandavegi í Veiðileysufirði um Veiðileysu að Kambi.
2. Drangavegur, af Reykjarfjarðarvegi hjá Ófeigsstögum að Dröngum.
3. Munaðarnesvegur af Norðurfjarðarvegi að Munaðarnesi.
4. Krossnesvegur, af Norðurfjarðarvegi um Krossnes að Felli.
5. Flugvallarvegur, af Strandavegi að flugvelli á Gjögurmelum.
6. Stóruávíkurvegur af Strandavegi að Stóruávík.
7. Litluávíkurvegur af Strandavegi að Litluávík.

Kaldrananeshreppur:

1. Sandnesvegur, af Drangsnesvegi að Sandnesi.
2. Sunnudalsvegur, af Reykjarfjaðarvegi við Skarð að Sunnudal.
3. Kleifavegur, af Reykjarfjarðarvegi að Kleifum.
4. Svanshólsvegur, af Reykjarfjarðarvegi að Svanshóli.
5. Bjarnarnesvegur af Drangsnesvegi á Bjarnarnesmýrum að Bjarnarnesi.
6. Bakkagerðisvegur, af Drangsnesvegi að Bakkagerði.
7. Asparvíkurvegur, af Strandavegi að Asparvík.
8. Goðdalsvegur, af Sunnudalsvegi að Goðdal.

Hrófbergshreppur:
1. Selárdalsvegur, af Strandavegi við Selárbrú um Geirmundarstaði að Gilsstöðum.
2. Hólavegur, af Staðarvegi að Hólum.
3. Fitjavegur, af Strandavegi hjá Hrófbergi að Fitjum.
4. Staðadalsvegur af Kollabúðavegi hjá Víðivöllum um Staðardal að Kleppustöðum.

Hólmavíkurhreppur:
1. Þiðriksvallavegur, af Þverárorkuversvegi að Þiðriksvöllum.
2. Kálfanesvegur, af Strandavegi á Kálfanesskeiði að Kálfanesi.

Kirkjubólshreppur:
1. Miðdalsvegur, af Strandavegi við Miðdalsá um Klúku og Gestsstaði að Tindi.
2. Grafarvegur, af Strandavegi um Heiðarbæ að Miðdalsgröf.
3. Smáhamravegur, af Strandavegi á Smáhamrahálsi að Smáhömrum.
4. Arnkötludalsvegur, af Tröllatunguheiðavegi að Arnkötlustöðum.

Fellshreppur:
1. Ljúfustaðavegur, af Strandavegi hjá Litla-Fjarðarhorni að Ljúfustöðum.
2. Þrúðardalsvegur, af Strandavegi hjá brú á Þrúðarstaðaá að Þrúðarstöðum.

Óspakseyrarhreppur:
1. Snartartunguvegur, af Strandavegi við Tunguárbrú að Snartartungu.
2. Þórustaðavegur, af Strandavegi að Bitrufjarðarbotni að Þórustöðum.
3. Skriðnesennisvegur, af Strandavegi við Ennisbrú að Skriðnesenni.
4. Krossárdalsvegur, af Krossárdalsvegi (landsbraut) hjá Gröf og sýslumörkum. (Stranda- og Dalasýslu.)
5. Brunngilsvegur, af Þórustaðavegi að Brunngili.

Bæjarhreppur:
1. Borgarvegur, af Strandavegi að Borgum.
2. Laxárdalsvegur, af Strandavegi við Laxá í Laxárdal.
3. Sviðnuvegur, af Strandavegi hjá Bæ að Bakkaseli.
4. Hrafnadalsvegur, af Strandavegi utan Ljótunnarstaða að Hrafnadal.
5. Heydalsvegur í Víkurdal af Strandavegi hjá Skálholtsvík að Heydal.
6. Grænumýrartunguvegur af Norðurlandsvegi að Grænumýrartungu.
7. Kjörseyrarvegur, af Strandavegi að Kjörseyri.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu

reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annist hreppsfélagið sjálft um vegakerfi sitt að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi árs, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Strandasýslu nr. 40 16. marz 1961.

14. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Strandasýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. maí 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 112. 15. maí 1965.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Vestur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Í Vestur-Húnavatnssýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Staðarhreppur:

1. Óspaksstaðavegur, af Norðurlandsvegi að Óspaksstöðum.
2. Síkárvegur, af Norðurlandsvegi að Fossseli.
3. Hrútafjarðarhálsvegur, af Norðurlandsvegi á Vesturárdalsveg hjá Húki.
4. Eyjanesvegur, af Heggstaðanesvegi að Eyjanesi.
5. Tannstaðabakkavegur, af Heggstaðanesvegi að Tannstaðabakka.
6. Sæbergsvegur, af Reykjaskólavegi að Sæbergi.

Fremri-Torfustaðahreppur:

1. Skeggjastaðavegur, af Vesturárdalsvegi á Miðfjarðarveg hjá Torfustöðum.
2. Dalgeirsstaðavegur, af Skeggjastaðavegi (sýsluvegur) að Dalgeirsstöðum.
3. Núpsdalsvegur, af Miðfjarðarvegi hjá Efra-Núpi að Fosskoti.
4. Núpstunguvegur, af Miðfjarðarvegi að Núpsdalstungu.
5. Bjargastaðavegur, af Aðalbólsvegi (sýsluvegur) að Bjargastöðum.
6. Aðalbólsvegur, af Miðfjarðarvegi að Aðalbóli.
7. Skárastaðavegur, af Miðfjarðarvegi að Skárastöðum.
8. Barkastaðavegur, af Miðfjarðarvegi að Barkastöðum.
9. Uppsalavegur, af Miðfjarðarvegi að Uppsölum.
10. Litlahvammsvegur, af Miðfjarðarvegi að Litlahvammi.
11. Ytra-Bjargsvegur, af Miðfjarðarvegi að Ytra-Bjargi.
12. Finnmerkurvegur, af Fitjavegi að Finnmörk.

Ytri-Torfustaðahreppur:

1. Bálkastaðavegur, frá Heggstaðanesvegi að Bálkastöðum.
2. Heggstaðavegur, af Heggstaðanesvegi að Heggstöðum.
3. Svertingsstaðavegur, af Norðurlandsvegi að Efri-Svertingsstöðum.
4. Búrfellsvegur, af Miðfjarðarvegi að Búrfelli.

5. Tjarnarkotsvegur, af Norðurlandsvegi að Tjarnarkoti.
6. Reynihólavegur, af Norðurlandsvegi að Reynihólum.
7. Svarðbælisvegur, af Svertingasstaðavegi (sýsluvegur) að Svarðbæli.
8. Huppahlíðarvegur, af Vesturárdalsvegi að Huppahlíð.
9. Reykjavegur, af Norðurlandsvegi að Syðri-Reykjum.
10. Urriðaárvegur, af Miðfjarðarvegi að Urriðaá.
11. Stóra-Óssvegur, af Norðurlandsvegi að Stóra-Ósi.

Kirkjuhvammshreppur:
1. Þóreyjarnúpsvegur, af Vatnsnesvegi að Þóreyjarnúpi.
2. Núpshlíðarvegur, af Vatnsnesvegi að Núpshlíð.
3. Múlavegur, af Norðurlandsvegi að Múla.
4. Gauksmýrarvegur, af Norðurlandsvegi að Gauksmýri.
5. Grafarkotsvegur, af Norðurlandsvegi að Grafarkoti.
6. Vigdísarstaðavegur, af Vatnsnesvegi að Vigdísarstöðum.
7. Litla-Óssvegur, af Vatnsnesvegi að Litla-Ósi.
8. Syðri-Vallavegur, af Vatnsnesvegi að Syðri-Völlum.
9. Ytri-Vallavegur, af Vatnsnesvegi að Ytri-Völlum.
10. Efri-Hvammsvegur, af Vatnsnesvegi að Kothvammi.
11. Tungukotsvegur, af Hlíðardalsvegi að Tungukoti.
12. Illugastaðavegur, af Vatnsnesvegi að Illugastöðum.
13. Dalabæjavegur, af Þorgrímsstaðadalsvegi að Þorgrímsstöðum.

Þverárhreppur:
1. Katadalsvegur, af Þorgrímsstaðadalsvegi að Katadal.
2. Grundarvegur, af Vatnsnesvegi að Grund.
3. Böðvarshólavegur, af Vatnsnesvegi að Böðvarshólum.
4. Urðarbaksvegur, af Vatnsnesvegi að Urðarbaki.
5. Ásbjarnarnesvegur, af Borgarvegi að Ásbjarnarnesi.
6. Kolþernumýrarvegur, af Vatnsnesvegi að Kolþernumýri.

Þorkelshólshreppur:
1. Stóru-Borgarvegur, af Borgarvegi yfir Víðidalsá á Norðurlandsveg.
2. Laufásvegur, af Norðurlandsvegi að Laufási.
3. Refsteinsstaðavegur, af Norðurlandsvegi að Refsteinsstöðum.
4. Miðhópsvegur, af Norðurlandsvegi að Miðhópi.
5. Jörfavegur, af Norðurlandsvegi að Jörfa.
6. Árnesvegur, af Norðurlandsvegi að Árnesi.
7. Melrakkadalsvegur, af Norðurlandsvegi að Melrakkadal.
8. Nýpukotsvegur, af Norðurlandsvegi að Nýpukoti.
9. Lækjamótavegur, af Norðurlandsvegi að Lækjamóti.
10. Sporðvegur, af Vatnsnesvegi að Sporði.
11. Efri-Fitjavegur, af Fitjavegi að Efri-Fitjum.
12. Króksvegur, af Fitjavegi að Króki.
13. Hrappsstaðavegur, af Víðidalsvegi að Hrappsstöðum.
14. Hlíðarvegur, af Víðidalsvegi að Litluhlíð.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamanna-

vinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- og gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10 gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Vestur-Húnavatnssýslu nr. 4 14. janúar 1949 með áorðnum breytingum.

14. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. maí 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

22. maí 1965. Nr. 113.

SAMÞYKKT

um stjórn bæjarmálefna í Keflavíkurkaupstað.

I. KAFLI

Um skipan bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Keflavíkur er nú skipuð 7 mönnum, en skal eftir bæjarstjórnarkosningar vorið 1966 skipuð 9 mönnum, kjörnum samkv. lögum nr. 58/1961.

2. gr.

Bæjarstjórn Keflavíkur er almennt fyrirsvari fyrir bæinn og skal engu máli, er hann varðar, ráðið til lykta án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórninni ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni, sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni sem henni eru fengin í samþykktum, er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hennar eru þessi:

A. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1. Fyrir lok desembermánaðar ár hvert ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal sýna í meginatriðum, hvernig fjárveitingu til einstakra stofnana og framkvæmda skuli hagað, sbr. B-lið, enn fremur skal þar sýna, hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2. Bæjarstjórn á að hafa umsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun. Eigi má greiða fé úr bæjarsjóði nema heimild sé til þess í fjárhagsáætlun bæjarins eða annarri ákvörðun bæjarstjórnar.
   3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
   4. Bæjarstjórn skal hafa lagt fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins eigi síðar en í júlímánuði ár hvert.

B. Bæjarstjórn hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur og gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og um einstök verk, eftir því, sem ástæða þykir til.

C. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því, sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur reikninga bæjarins, enn fremur skipar hún fasta starfsmenn bæjarins og semur um laun þeirra.

D. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um stjórn tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrá bæjarfyrirtækja eftir því, sem þörf krefur o. s. frv.

II. KAFLI
Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fundi bæjarstjórnar í febrúarmánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. og 2. varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs.

Sá er rétt kjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju, og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest atkvæði fengu. Er þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði, skal varpa hlutkesti um, hverja tvo skuli kjósa. Verður þá sá rétt kjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó að hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn, ræður hlutkesti. Með sama hætti skal kjósa varaforseta. — Aldursforseti gegnir forsetastörfum, unz kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseta er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastöðunni, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr eða varaforseti eða verður varanlega forfallaður frá störfum í bæjarstjórn, áður en kjörtími hans er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímabilsins.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók og allar ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar. Hann sér um, að allt fari reglulega og skipulega fram og eru bæjarfulltrúar og bæjarstjóri skyldir að hlýða úrskurði hans um allt, er varðar fundarsköp, en skjóta má úrskurði hans undir úrlausn bæjarstjórnar, ef vafi leikur á um skilning fundarskapa.

5. gr.

Á sama fundi, sem forsetakosning fer fram, kýs bæjarstjórn tvo skrifara og tvo til vara úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn. Skrifara skal kjósa hlutfallskosningu.

Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðslur fara fram.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar, og hafa skrifarar í samráði við forseta eftirlit með því, að rétt sé fært til bókar. Í gerðabók skal geta, hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók og skal forseti og aðrir viðstaddir fulltrúar undirrita hana. Fulltrúar eiga rétt á, að bókaðar verði athugasemdir þeirra í gerðabók ef þeim þykir eitthvað rangt bókað eða ónákvæmt svo og stuttlega um ágreiningsatkvæði sín.

7. gr.

Bæjarstjórn heldur reglulega fundi fyrsta og þriðja þriðjudag hvers mánaðar kl. 17.00, ef mál eru fyrir hendi, og stendur fundur svo lengi, sem þörf gerist, en

þó eigi lengur en til miðnættis, nema meiri hluti bæjarfulltrúa samþykki. Þegar boðaður fundartími er kominn og meiri hluti fulltrúa mættur, skal forseti setja fund.

Heimilt er bæjarstjórn að fella niður fundi í júlí og ágúst. Ef fundur ferst fyrir vegna helgi eða af öðrum orsökum, skal halda hann einhvern næsta virkan dag ef þörf krefur.

Aukafundi skal halda, þegar bæjarstjóri, forseti bæjarstjórnar eða þrír bæjarfulltrúar óska þess.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfunda.

Á dagskrá skal taka:

1. Fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmætra nefnda, sem þurfa kunna staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum.
2. Hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórans, skv. 2. gr. sbr. og 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmætri nefnd eða bæjarfulltrúa, að málið sé tekið á dagskrá.
3. Lögmætar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á að fjalla um að lögum.

Sá, sem óskað að fá mál tekið á dagskrá bæjarstjórnarfundar, skal tilkynna það bæjarstjóra eigi síðar en tveim dögum fyrir fund.

Bæjarstjóri skal í síðasta lagi kl. 18.00, daginn fyrir fund, hafa sent öllum bæjarfulltrúum dagskrá næsta bæjarstjórnarfundar.

Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið, og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum, sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem geta orðið til upplýsinga um málefni á dagskrá, eftir því, sem bæjarstjóri telur nauðsynlegt.

Ef ákveðinn verður aukafundur skv. 7. gr., skal að jafnaði boða til hans með dagskrá, er send verði bæjarfulltrúum með 24 stunda fyrirvara.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir, nema bæjarstjórn ákveði, að önnur röð skuli höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði, ef brýna nauðsyn ber til, enda samþykki meiri hluti bæjarfulltrúa þau afbrigði.

9. gr.

Á reglulegum fundarstað bæjarstjórnar skal auglýsa fundi bæjarstjórnar með minnst 24 stunda fyrirvara og greina þar dagskrá fundar.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum. Einnig getur bæjarfulltrúi krafizt þess, að mál verði rædd fyrir luktum dyrum, og sker bæjarstjórn úr því umræðulaust með meiri hluta atkvæða, hvort mál skuli rædd opinberlega eða fyrir luktum dyrum.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum. Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga ályktun gert, nema helmingur bæjarfulltrúa sé á fundi og greiði atkvæði. Afl atkvæða ræður úrslitum mála.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram breytingartillögu, viðauka-

tillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er, og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar, en veita skal forseti fundarmönnum ráðrúm til að semja þær, ef þörf krefur.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Um kosningu bæjarstjóra og í stöður þær, sem bæjarstjórn veitir, fer sem um kosningu forseta bæjarstjórnar.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra, bæjarráðs eða nefndar eða með því að fresta því.

Forseti sker úr um hvernig atkvæðagreiðslum um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál með einni umræðu, nema fjárhagsáætlun bæjarins, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingu ráðherra.

Um þessi mál skulu fara fram tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Bæjarfulltrúi, sem vill taka til máls, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu menn taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er forseta að víkja frá þessu, ef um er ræða bæjarstjóra eða framsögumann svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um hann sjálfan, svo og til þess, að ræður skiptist jafnt með og móti málefni.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér samtímis hljóðs, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Ræðumaður skal standa við sæti sitt, meðan hann talar, nema forseti ákveði annað.

Bæjarstjórn getur heimilað, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

14. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Þó er bæjarfulltrúa heimilt að taka oftar til máls til þess að bera af sér ámæli, gera stutta fyrirspurn, athugasemd um atkvæðagreiðslu eða gæzlu fundarskapa.

Ef bæjarfulltrúi vill beina fyrirspurn til bæjarstjóra, skal hann hafa hana skriflega og afhenda hana með sama fyrirvara og um tillögu sé að ræða.

Ræðumaður skal beina máli sínu til forseta. Ef bæjarfulltrúi tekur til máls við afgreiðslu á fundargerð nefndar, skal hann í upphafi taka fram, hvaða lið eða liði fundargerðar hann óski að ræða, og má ekki ræða nema eitt mál í einu.

Eigi má lesa upp prentað mál, nema forseti leyfi.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna, er gæzlu góðrar reglu varðar.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigzlyrðum, eða víkur verulega frá umræðuefninu, skal forseti víta hann fyrir það og nefna þau ummæli, er hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, má forseti svipta hann málfrelsi á þeim fundi. Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki, eða ef almenn ókyrrð kemur upp á fundi, skal forseti fresta fundi um stundarsakir eða slíta fundi alveg, ef honum þykir nauðsyn til bera.

15. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd.

Þá getur forseti, hvenær sem er, lagt til, að umræðu skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur en tvo tíma, meðan nokkur bæjarfulltrúi kveður sér hljóðs.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta, skv. 1. og 2. mgr. umræðulaust, 2 bæjarfulltrúar hið fæsta geta borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

16. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúar rétta upp aðra hönd sína. Nafnakall skal hafa, ef forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða tveir bæjarfulltrúar hið fæsta. Við nafnakall greiða bæjarfulltrúar atkvæði eftir skrá um bæjarfulltrúa í stafrófsröð, og skal hlutkesti ráða hverju sinni á hverjum skal byrja. Nöfnum varafulltrúa skal bætt á skrána í réttri röð, í stað nafna þeirra, sem fjarstaddir eru. Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæði, nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti tekur gild. Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðu.

17. gr.

Eftir hvern bæjarstjórnarfund skal senda öllum bæjarfulltrúum eftirrit af fundargerð ásamt fylgiskjölum hennar.

18. gr.

Bregða má af fundarsköpum þessum eftir uppástungu forseta, bæjarstjóra eða tveggja bæjarfulltrúa, enda samþykki að minnsta kosti ⅔ (tveir þriðju) þeirra bæjarfulltrúa, sem á fundi eru.

19. gr.

Til breytingar á fundarsköpum þessum þarf umræður á tveimur bæjarstjórnarfundum, meiri hluta greiddra atkvæða og staðfestingu ráðherra.

III. KAFLI

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

20. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá, sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorazt undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

21. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér skjöl bæjarins.

22. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn.

Eftir hverjar bæjarstjórnarkosningar ákveður bæjarstjórn, hver verða skuli þóknun bæjarfulltrúa á næsta kjörtímabili.

23. gr.

Ef bæjarfulltrúi, kosinn í nefnd eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

24. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

IV. KAFLI
Um bæjarráð.

25. gr.

Á fyrsta fundi nýkjörinnar bæjarstjórnar skulu kosnir 3 bæjarfulltrúar í bæjarráð og jafnmargir til vara. Kosning bæjarráðs gildir, unz nýtt bæjarráð hefur verið kosið.

Bæjarráð kýs sér formann og má kjósa bæjarstjóra, þótt ekki sé hann kjörinn í ráðið.

Bæjarráð skal halda fund að jafnaði fjórum sinnum í mánuði. Heimilt er þó að fella niður annan hvern fund í júlí- og ágústmánuðum. Aukafund skal halda, ef bæjarstjóri ákveður það eða tveir bæjarráðsmenn hið fæsta óska þess skriflega.

Bæjarstjóri undirbýr dagskrá bæjarráðsfunda og sér um, að hún verði send bæjarráðsmönnum eigi síðar en um hádegi þann dag, sem fundur er haldinn. Heimilt er að taka mál til meðferðar í bæjarráði, þótt ekki sé tilgreint á dagskrá, en skylt er þá að fresta afgreiðslu þess til næsta fundar, ef þess verður óskað.

Formaður sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum, og úrskurðar ágreiningsmál, sem rísa kunna út af fundarsköpum. Þeim úrskurði má skjóta til úrslausnar bæjarráðs.

Bæjarráð ræður fundirritara utan bæjarráðs.

Í gerðabók skal greint frá því, hvar fundur sé haldinn og hvenær, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari. Þar skal greint frá framlögðum skjölum og efni þeirra í stuttu máli, svo og hverja afgreiðslu þau fá.

Um fundarsköp bæjarráðs fer eftir sömu reglum og gilda um bæjarstjórn eftir því, sem þau geta átt við.

26. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjóra með framkvæmdastjórn málefna Keflavíkurkaupstaðar að því leyti, sem hún er ekki öðrum fengin skv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

Bæjarráð tekur fullnaðarákvörðun um þau mál, sem til þess koma, nema um veruleg fjárhagsatriði sé að ræða eða málefni, þar sem ákvörðun bæjarstjórnar er sérstaklega áskilin að lögum.

Ekki getur bæjarráð þó tekið fullnaðarákvörðun um mál, ef bæjarráðsmaður eða bæjarstjóri óskar, að bæjarstjórn taki fullnaðarákvörðun um það.

27. gr.

Bæjarráð hefur eftirlit með fjárreiðum bæjarins, sbr. 47. gr. laga nr. 58/1961. Það undirbýr árlega fjárhagsáætlun bæjarins og sér um, að reikningar hans séu samdir.

Bæjarráð ákveður, hvernig varið skuli fé því, sem ætlað er til verklegra framkvæmda, að því leyti, sem slíkt er ekki fram tekið í fjárhagsáætlun.

28. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs, þegar til umræðu eru málefni, sem störf þeirra snerta og þess er óskað af bæjarstjóra eða bæjarráði.

V. KAFLI
Um bæjarstjóra.

29. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar.

Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er, eftir að kjörtímabilinu er lokið.

Nú næst ekki meiri hluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meiri hluta bæjarstjórnar, og getur þá ráðherrra ákveðið, að bæjarstjórnarkosningar skuli fram fara á ný.

30. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir, og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

31. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundi bæjarstjórnar og bæjarráðs og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega fram tekið í þessari samþykkt.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt, nema jafnframt sé hann bæjarfulltrúi. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs.

32. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn, og skal þessi ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann svo fljótt sem verða má senda ráðuneytinu skýrslu, og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins.

Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar ályktunum bæjarráðs, sbr. 3. mgr. 26. gr.

33. gr.

Útgjöld sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiðir af fyrri samþykkt bæjarstjórnar, má ekki greiða,, nema til komi samþykki bæjarstjórnar.

Ekkert gjald má greiða úr bæjarsjóði, nema bæjarstjóri ávísi því til greiðslu eða einhver sá, sem fengið hefur umboð bæjarráðs til slíks.

34. gr.

Í forföllum bæjarstjóra gegnir bæjarritari störfum hans nema þau sé sérstaklega öðrum falin. Forfallist bæjarstjóri um lengri tíma, skal bæjarráð setja mann til að gegna störfum hans, en þó aldrei lengur en þrjá mánuði í senn.

VI. KAFLI
Endurskoðendur.

35. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur til eins árs í senn og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þessa starfs.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum D.-liðs 3. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun ekki síðar en 30. júní ár hvert.

VII. KAFLI
Um kosningar, skipun og starfssvið nefnda.

36. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn auk þeirra, sem áður getur, til að fara með tiltekin málefni eftir því sem lög mæla fyrir.

1. Þrjá bæjarfulltrúa og þrjá til vara í bæjarráð.
2. Fjóra menn í byggingarnefnd.
3. Þrjá menn í framfærslunefnd og þrjá til vara.
4. Fimm menn í framtalsnefnd.
5. Kjörstjórnir við bæjarstjórnarkosningar:
   A. Þrjá menn í yfirkjörstjórn og þrjá til vara.
   B. Þrjá menn í hverja undirkjörstjórn og þrjá til vara.
6. Kjörstjórnir við alþingiskosningar:
   A. Þrjá menn í hverja hverfiskjörstjórn og þrjá til vara.
   B. Þrjá menn í hverja undirkjörstjórn og þrjá til vara.
7. Fjóra menn í stjórn Sjúkrasamlags Keflavíkur og fjóra til vara.
8. Fimm menn í barnaverndarnefnd.
9. Fimm menn í fræðsluráð.
10. Þrjá menn í bókasafnsstjórn.
11. Þrjá menn í heilbrigðisnefnd.
12. Tvo menn í húsaleigunefnd.
13. Fimm menn í brunamálanefnd.

37. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn samkvæmt sérstökum samþykktum sínum:

1. Þrjá menn í rafveitunefnd.
2. Þrjá menn í sérleyfisbifreiðanefnd.
3. Þrjá menn í sundhallarnefnd.
4. Þrjá menn í elliheimilisnefnd.
5. Fimm menn í þjóðhátíðarnefnd.
6. Þrjá menn í íþróttanefnd.
7. Þrjá menn í barnaleikvallarnefnd.
8. Fimm menn í skrúðgarðs- og fegrunarnefnd.

9. Þrjá menn í jarðræktunarnefnd.
10. Þrjá menn í vatns- og holræsanefnd.
11. Fimm menn í umferðarnefnd.
12. Þrjá menn í hitaveitunefnd.

38. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykkt bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarmanna falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda, nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni. Þó skal litið svo á, að starfi hennar ljúki fyrst, er verkefnið er til lykta leitt.

39. gr.

Allar fastanefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín og skulu gerðir fastanefnda svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstöku máli, lagðar fyrir bæjarstjórn til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar.

40. gr.

Byggingarnefnd skipa 4 menn auk bæjarstjóra, sem er sjálfkjörinn formaður nefndarinnar lögum samkvæmt. Tveir hinna kjörnu nefndarmanna skulu vera bæjarfulltrúar, en tveir utan bæjarstjórnar. Byggingarfulltrúa er skylt að sitja fundi byggingarnefndar. Byggingarnefnd annast byggingarmálefni bæjarins samkvæmt fyrirmælum í lögum og samþykktum um þau mál.

41. gr.

Framfærslunefnd er skipuð 3 mönnum og 3 til vara. Hún hefur á hendi stjórn framfærslumála og um störf nefndarinnar fer að framfærslulögum. Nefndinni er heimilt með samþykki bæjarstjórnar að ráða sér sérstakan starfsmann, framfærslufulltrúa.

42. gr.

Framtalsnefnd er skipuð fimm mönnum og er kosin og starfar samkvæmt lögum nr. 69/1962.

43. gr.

Kjörstjórnir eru kosnar og þær starfa samkvæmt fyrirmælum kosningalaga.

44. gr.

Í sjúkrasamlagsstjórn kýs bæjarstjórn 4 menn og 4 til vara, en formaður er skipaður af ráðherra. Sjúkrasamlagsstjórn hefur með höndum þau mál er sjúkrasamlagið varða, samkvæmt lögum þar um.

45. gr.

Barnaverndarnefnd er skipuð 5 mönnum. Nefndin hefur á hendi eftirlit með uppeldi barna innan 16 ára aldurs og vanþroska og veikra unglinga, sbr. lög um barnavernd.

46. gr.

Fræðsluráð er skipað 5 mönnum. Fræðsluráð hefur umsjón og eftirlit með fræðslumálum bæjarins samkvæmt lögum þar um. Fræðsluráð hefur á hendi skólanefndarstörf fyrir barnaskóla og skóla gagnfræðastigs.

47. gr.

Bókasafnsstjórn skipa 5 menn og 3 kosnir af bæjarstjórn. Hún starfar samkvæmt lögum og reglugerð um almenningsbókasöfn

48. gr.

Í heilbrigðisnefnd eru sjálfkjörnir bæjarfógeti, sem er formaður hennar, og héraðslæknir. Bæjarstjórn kýs 3 menn í nefndina og skal einn þeirra vera bæjarráðsmaður. Nefndin starfar samkvæmt lögum og heilbrigðissamþykkt bæjarins.

49. gr.

Húsaleigunefnd skipa þrír menn. Eru tveir kosnir af bæjarstjórn en formaður skipaður af ráðherra. Nefndin starfar samkvæmt fyrirmælum laga.

50. gr.

Brunamálanefnd skipa fimm menn. Nefndin starfar samkvæmt reglum brunamálasamþykktar.

51. gr.

Rafveitunefnd skipa þrír menn. Starfssvið er samkvæmt sérstakri reglugerð samþykktri af bæjarstjórn.

52. gr.

Sérleyfisbifreiðanefnd skipa þrír menn. Nefndin annast rekstur Sérleyfisbifreiða Keflavíkur í samráði við bæjarstjórn og bæjarráð, ef um stærri fjárhagsleg mál er að ræða. Nefndin skal hafa eftirlit með daglegum rekstri fyrirtækisins og hafa eftirlit með reikningsfærslu þess. Reikninga fyrirtækisins skal leggja fyrir bæjarstjórn svo sem aðra reikninga bæjarfyrirtækja.

53. gr.

Sundhallarnefnd skipa þrír menn. Nefndin annast rekstur Sundhallar Keflavíkur og er starfssvið hennar, eins og greint er í 52. gr.

54. gr.

Elliheimilisnefnd skipa þrír menn. Nefndin annast rekstur elliheimilisins Hlévangs og er starfssvið hennar, eins og greint er í 52. gr.

55. gr.

Þjóðhátíðarnefnd skipa fimm menn. Nefndin sér um undirbúning og framkvæmd hátíðahalda þjóðhátíðardagsins 17. júní.

56. gr.

Íþróttanefnd skipa 5 menn og 3 kosnir af bæjarstjórn. Hún fjallar um íþróttamál bæjarins og hefur á hendi umsjón og eftirlit með íþróttamannvirkjum kaupstaðarins og gerir tillögur um breytingar og aukningu á þeim.

57. gr.

Barnaleikvallarnefnd skipa þrír menn. Hún sér um og hefur eftirlit með starfsemi og rekstri barnaleikvalla og gerir tillögur um skipulag og staðsetningu, búnað og fyrirkomulag þeirra.

58. gr.

Skrúðgarðs- og fegrunarnefnd er skipuð fimm mönnum. Hún gerir tillögur um skipulag og staðsetningu skrúðgarða og opinna svæða á vegum kaupstaðarins og sem ekki eru talin annars staðar, sér um framkvæmdir við ræktun þeirra og viðhald.

59. gr.

Jarðræktarnefnd er skipuð þrem mönnum. Nefndin hefur umsjón með garðlöndum bæjarins.

60. gr.

Vatns- og holræsanefnd er skipuð þrem mönnum. Nefndin fer með vatns- og holræsamál, hefur umsjón og eftirlit með rekstri vatnsveitu, sér um viðhald vatns- og holræsakerfis og gerir tillögur um breytingar og aukningu þeirra.

61. gr.

Umferðarnefnd er skipuð fimm mönnum. Nefndin fer með umferðamál, gerir tillögur um staðsetningu og gerð umferðamerkja, takmörkun á umferð, bifreiðastæði, aðalbrautir og annað er lítur að umferðamálum.

62. gr.

Hitaveitunefnd skipa þrír menn. Nefndin fjallar um öll mál, er varða undirbúning og áætlanir um hitaveitu fyrir Keflavíkurkaupstað.

VIII. KAFLI

Um starfsmenn bæjarins.

63. gr.

Bæjarráð skipar fasta starfsmenn bæjarins og veitir þeim lausn eftir því sem nánar segir í reglugerð þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðila eða á annan veg mælt fyrir í reglugerðum um sérmál tiltekinna stofnana.

Bæjarráð getur ákveðið, hver almenn skilyrði skuli gilda um skipun í stöður hjá bænum, svo og sérskilyrði, er gilda skuli um ákveðnar stöður. Sá maður, sem hlotið hefur fasta skipun í stöðu, á rétt á að halda henni á meðan hann rækir stöðuna. þannig að ekki verði að fundið.

Bæjarráð skal setja starfsmönnum erindisbréf og kveða þar á um starfssvið þeirra.

Skylt er starfsmönnum að hlíta breytingum á starfssviði sínu, enda missi þeir einskis af launum við þá breytingu.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Keflavíkurkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. marz 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 22. maí 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 160 29. nóvember 1956, um takmörkun leigubifreiða á Akureyri og ráðstöfun atvinnuleyfa, sbr. reglugerð nr. 89 4. júní 1963.

1. gr.

Í stað „225“ í 1. málsgrein 1. gr. reglugerðarinnar, eins og henni er breytt með reglugerð nr. 89 4. júní 1963, komi: 250.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi 1. gr. reglugerðar nr. 89 4. júní 1963.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum um leigubifreiðar í kaupstöðum og kauptúnum, nr. 40 29. maí 1957, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 24. maí 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 115. 25. maí 1965.

REGLUGERÐ

fyrir bændaskólana á Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði á Hvanneyri.

A. BÚFRÆÐINÁM

I. KAFLI

Hlutverk bændaskólanna, skipulag og stjórn þeirra.

1. gr.

Tilgangur skólanna er að veita bændaefnum hagnýta þekkingu í búrekstri.

2. gr.

Á skólajörðunum skulu rekin kennslu- og tilraunabú. Þar verði gerðar tilraunir og athuganir í jarðrækt, búfjárrækt, gerð og skipulagi peningshúsa og véltækni. Tilraunirnar skulu gerðar í samráði við Rannsóknastofnun landbúnaðarins.

3. gr.

Skólarnir heyra undir landbúnaðarráðuneytið, landbúnaðarráðherra hefur í hendi yfirstjórn þeirra og skólabúanna.

4. gr.

Ráðherra getur, eftir tillögum skólastjóra bændaskólanna, ákveðið verkaskiptingu milli skólanna í einstökum greinum, svo og ákveðið um eitt ár í senn, að einungis önnur deild þeirra starfi.

5. gr.

Heimilt er í samráði við landbúnaðarráðuneytið að halda námskeið við bændaskólana fyrir bændur og bændaefni, svo og fyrir leiðbeinandi menn á sviði landbúnaðarins. Námskeið þessi séu til hvatningar og fræðslu.

6. gr.

Skólarnir starfa í tveimur deildum, yngri og eldri deild. Skólasetning skal fara fram eigi síðar en 15. október. Jólaleyfi er frá 21. desember til 4. janúar að báðum dögum meðtöldum. Kennsla fer ekki fram 1. desember. Heimilt er að fella niður kennslu allt að einum degi í mánuði eða lengja jólaleyfi allt að því, sem þessu nemur. Heimilt er að hafa 5 daga páskafrí. Skólaslit fari fram ekki síðar en 15. maí.

Heimilt er að hafa námskeið í mælingum og öðrum verklegum greinum allt að hálfum mánuði á ári utan hins venjulega skólatíma.

7. gr.

Vanræki nemandi nám, mæti ekki í kennslustundir eða til verklegs náms eða brjóti reglur skólans, ber skólastjóra að áminna hann. Ef það ber ekki árangur, skal honum vísað úr skóla.

II. KAFLI

Skólastjórar, kennarar, störf þeirra og launakjör.

8. gr.

Við hvorn skóla skulu vera í það minnsta sex starfsmenn, skólastjóri og eigi færri en fimm kennarar, miðað við fullt skólastarf. Starfsmenn þessir skulu hafa kandídatspróf í búfræði, eða að minnsta kosti hliðstæða menntun. Ef sérstakur kennari er ráðinn til kennslu í almennum námsgreinum, smíðum og leikfimi, skal gera til hans sömu menntunarkröfur og kennara við skóla gagnfræðastigsins.

Kennari í vélfræði, meðferð og hirðingu búvéla, skal hafa lokið prófi í þeim greinum eða hlotið á annan hátt þá þekkingu og starfsþjálfun, sem skólastjóri og ráðherra telja fullnægjandi.

Þeir menn, er lokið hafa námskeiði í kennslutækni til viðbótar kandídatsprófi í búfræði, skulu að öðru jöfnu ganga fyrir í þessi störf. Ráðherra skipar skólastjóra og kennara að fengnum tillögum skólastjóra. Aukakennara ræður skólastjóri.

9. gr.

Laun skólastjóra og kennara skulu vera samkv. kjarasamningum starfsmanna ríkisins.

Fyrir bústjórn skulu greidd sérstök laun samkvæmt samningi, er ráðherra staðfestir.

Skólastjóri skipuleggur kennsluna og störf, sem kennurum eru falin. Honum ber að halda kennarafundi, þegar hann telur ástæðu til eða þegar meiri hluti kennara óskar þess. Á þessum fundum skulu skólastjóri og kennarar ræða framkvæmd kennslunnar og annað, sem við kemur starfsemi stofnunarinnar. Skólastjóri skal fylgjast með störfum kennaranna og námi nemenda. Honum er heimilt að fela kennurum eftirlit með nemendum. Kennsluskylda skólastjóra er 12 st. á viku.

Skólastjóri sér um eignir stofnunarinnar og reikningshald. Reikningarnir skulu gerðir upp um áramótin og þeim skilað til stjórnarráðsins. Skýrsla um skólann skal gefin út annað hvert ár.

Skólastjóri sjái um, að nemendur geti haft sameiginlegt mötuneyti, en ella selji skólabúin nemendum fæði og þjónustu við kostnaðarverði.

10. gr.

Kennurum ber að gegna öllum störfum sínum með áhuga og samvizkusemi gagnvart nemendum og stofnuninni í heild.

Starfstími þeirra skal vera 9 mánuðir á ári.

Kennsluskylda búfræðikennaranna er 27 st. á viku, en kennara í almennum námsgreinum, smíðum og leikfimi 30 st. (45 mínútur). Nú hefur kennari ekki fulla kennslu þann tíma, sem skólinn starfar og ber honum þá að vinna störf í þágu stofnunarinnar í þess stað, t. d. eftirlit með nemendum, í bókasafni, við tilraunir og rannsóknir, að viðhaldi á húsbúnaði og húsum skólans svo og á viðhaldi á vélum og tækjum skóla og skólabús.

Á sama hátt ber kennurum að vinna að ofangreindum störfum þótt skóla sé slitið, þar til starfstími þeirra hvert ár er orðinn 9 mánuðir. Um daglegan vinnutíma, skal miðast við ákvæði kjaradóms.

III. KAFLI

Inntaka og inntökuskilyrði.

11. gr.

Skriflega beiðni um upptöku í skólann skal senda skólastjóra fyrir lok ágústmánaðar hvert ár. Skólastjóri veitir inntöku í skólann og svarar umsækjendum.

12. gr.

Skilyrði fyrir inntöku í skólann eru þessi:

a. að umsækjandi sé fullra 17 ára, þó getur skólastjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstakar ástæður mæla með,
b. að hann hafi unnið minnst eitt ár við landbúnaðarstörf eftir fermingu,
c. að hann hafi óflekkað mannorð og sé ekki haldinn smitandi sjúkdómi.
d. Heimilt er að taka nemendur inn í eldri deild skólans, ef þeir að dómi skólastjóra hafa aflað sér bóklegrar þekkingar, er samsvari a. m. k. námi yngri deildar. Skulu þeir ganga undir próf í þeim námsgreinum yngri deildar, sem skólastjóri ákveður.

IV. KAFLI

Námsefni og próf.

13. gr.

Kennslu í einstökum námsgreinum skal hagað svo sem hér segir í aðaldráttum:

1. Íslenzka. Aðalmarkmið kennslunnar er, að nemendur læri að lesa íslenzkt mál vel og rita það rétt. Einnig skal vekja áhuga þeirra á því bezta í bókmenntum þjóðarinnar.
2. Stærðfræði.
   a. Reikningur. Kenna skal almennan reikning, prósentureikning og jöfnur.
   b. Flatar- og rúmmálsfræði. Skýra skal helztu flatar- og rúmmálsmyndir og kenna að reikna út flatarmál og rúmmál.
3. Reikningshald. Kenna skal notkun búreikningsforma og skýra helztu tekju- og gjaldaliði landbúnaðarins.
4. Þjóðfélagsfræði. Skýra skal helztu grundvallaratriði í fyrirkomulagi og stjórn þjóðfélagsins.
5. Búnaðarhagfræði. Kenna skal um skipulag búreksturs og hvaða grundvallaratriði þurfa að vera fyrir hendi til þess að hægt sé að reka búskap og láta hinar einstöku búgreinar gefa arð.
6. Búnaðarsaga. Kenna skal ágrip af búnaðar- og verzlunarsögu þjóðarinnar.

7. Búnaðarlandafræði. Áherzla skal lögð á lýsingu Íslands og landbúnað og hagi þeirra þjóða, er hafa mesta þýðingu fyrir viðskipti Íslendinga.
8. Grasafræði. Í henni skal kennt hið helzta um byggingu, eðli og þroskaskilyrði plantna. Nemendur skulu læra að þekkja helztu plöntur, er skipta máli fyrir íslenzkan landbúnað.
9. Eðlisfræði. Mest áherzla sé lögð á afl- og rafmagnsfræði.
10. Efnafræði. Nemendur skulu fá fræðslu um hin helztu frumefni, efnasambönd og efnabreytingar. Megináherzla skal þó leggja á fræðslu um þau efni, sem þýðingu hafa fyrir plöntur og dýr.
11. Steina- og jarðfræði. Kenna skal ágrip af almennri jarðfræði. Leggja þó aðaláherzlu á jarðmyndun og bergtegundir á Íslandi.
12. Líffærafræði. Aðallega skal skýra fyrir nemendum byggingu og störf líffæra búfjárins.
13. Búfjárfræði. Kenna skal rækilega um allar búfjártegundir okkar, kynbætur þeirra, uppeldi, meðferð og fóðrun. Einnig um algengustu búfjársjúkdóma og meðferð þeirra svo og lífeðlisfræði búfjárins.
14. Mjólkurfræði. Skýra skal fyrir nemendum eðli mjólkur, efnasamsetningu, meðferð og mjaltir.
15. Gerlafræði. Kenna skal nemendum helztu gerlategundir, sem þýðingarmestar eru fyrir landbúnaðinn.
16. Erfðafræði. Skýra skal helztu lögmál arfgengis og kynbóta plantna og dýra.
17. Jarðræktarfræði. Leggja skal áherzlu á hagnýta kennslu í almennri jarðræktarfræði, svo sem um girðingar, jarðveg, framræslu, vatnsveitingar, jarðvinnslu, áburð, grasrækt, ræktun garðjurta og korns o. fl. einnig undirstöðuatriði í skógrækt.
18. Véla- og verkfærafræði. Kenna skal um þær vélar og verkfæri, sem á hverjum tíma eru talin hentugust fyrir landbúnað okkar.
19. Húsbyggingar. Kenna skal helztu undirstöðuatriði í fyrirkomulagi og byggingu búpeningshúsa hér á landi.
20. Tungumál. Kenna skal undirstöðuatriði í einu norðurlandamáli og ensku.
21. Leikfimi og íþróttir. Nemendur skulu iðka líkamsæfingar og íþróttir, er miða að því að gera líkama þeirra hraustan og liðugan.
22. Söngur. Iðka skal söng í skólanum.

Ráðherra staðfestir kennslubækur fyrir skólana, að fengnum tillögum skólastjóranna.

14. gr.

Í verklegum greinum skal viðhafa þá fjölbreytni í námi, sem hægt er að koma við. Sérstaka áherzlu skal leggja á meðferð véla og verkfæra þeirra, sem bændur nota, land- og hallamælingar, hirðingu búfjár og búsmíðar. Enn fremur skal, eftir því sem aðstæður leyfa, sýna nemendum vinnubrögð við jarðræktarstörf, tilraunir og annað það, sem bóklega námið fjallar um.

15. gr.

Kennarar prófa hver í sinni námsgrein og ákveða í samráði við skólastjóra hvort úrlausnarefni skuli vera skriflegt eða munnlegt eða hvort tveggja. Einkunnir skal gefa eftir frammistöðu nemenda, sbr. 18. og 20. gr.

16. gr.

Einkunnir skal gefa sem hér segir: Gefa skal tvær einkunnir fyrir jarðræktarfræði og búfjárfræði hvora um sig. Gefa skal eina einkunn fyrir eftirtaldar námsgreinar: Íslenzku, reikning, flatar- og rúmmálsfræði, búreikninga, grasafræði, eðlisfræði, efnafræði, líffærafræði, véla- og verkfærafræði og dráttlist og landmælingar.

Hálfa einkunn skal gefa fyrir eftirtaldar námsgreinar: Þjóðfélagsfræði, búnaðarhagfræði, búnaðarsögu, búnaðarlandafræði, steina- og jarðfræði, lífeðlisfræði, mjólkurfræði, erfðafræði, byggingarfræði, gerlafræði, dönsku og ensku. Heimilt er að slá saman í eitt próf tveimur námsgreinum, sem hafa haft á stundaskrá 1 tíma á viku eða minna og gefa eina heila einkunn fyrir.

Gefa skal eina einkunn fyrir hverja af eftirtöldum verklegum greinum: Leikfimi, búsmíðar, meðferð véla og hirðingu búfjár. Frá þessari einkunnagjöf má þó breyta með leyfi ráðherra.

17. gr.

Við skriflegt próf skal ætla nemendum 2—4 stundir til úrlausnar verkefna eftir ákvörðun skólastjóra. Noti nemandinn óleyfileg hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

18. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 1 til 10 og tíundahlutum. Þó skal gefa einkunnina 0 fyrir afleita frammistöðu, og fellur hún samkvæmt 20. gr.

19. gr.

Nú getur nemandi ekki gengið undir próf sökum veikinda eða annarra gildra forfalla, og getur þá skólastjóri leyft honum að ljúka prófi á öðrum tíma. Geti nemandi ekki stundað leikfimi sakir vanheilsu, getur skólastjóra veitt undanþágu frá prófi í þeirri grein, en þó því aðeins, að viðkomandi nemandi leggi fram vottorð um vanheilsu sína frá lækni skólans.

20. gr.

Fullnaðareinkunn er meðaltal allra samantaldra einkunna. Til þess að nemandi standist próf, má fullnaðareinkunn hans í bóklegum og verklegum greinum til samans eigi vera lægri en 5.0. Þessa einkunn þarf til þess að standast próf úr yngri deild upp í eldri deild, svo og í námsgreinum eldri deildar til þess að ná búfræðiprófi. Þó stenzt enginn próf, sem hefur fengið 0 í einni grein eða 1 í fleiri greinum en einni. Kennarar skulu í sameiningu gefa einkunnir fyrir ástundun. Hún telst ekki með í fullnaðareinkunn.

Fullnaðareinkunnirnar	9.00—10.00	teljast	ágætiseinkunn.
——	7.25— 8.99	—	1. aðaleinkunn.
——	6.00— 7.24	—	2. —
——	5.00— 5.99	—	3. —

21. gr.

Að afloknu prófi skal afhenda nemendum, sem standast prófin, prófskírteini með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein ásamt fullnaðareinkunn og einkunn fyrir ástundun. Þeir einir, sem lokið hafa fullnaðarprófi í búfræði- eða hliðstæðu prófi frá búnaðarskólum erlendis hafa rétt til þess að bera starfsheitið búfræðingur.

V. KAFLI

Stofn- og rekstrarkostnaður o. fl.

22. gr.

Stofnkostnaður við að gera skólana og skólabúin svo úr garði, að þau geti sem bezt gegnt hlutverki sínu, samkvæmt lögum og reglugerð, svo og rekstrarkostnaður skólanna, greiðist úr ríkissjóði. Verði rekstrarhalli á skólabúunum skal hann greiðast úr ríkissjóði.

B. FRAMHALDSNÁM Í BÚFRÆÐI AÐ HVANNEYRI
UM FRAMHALDSNÁMIÐ OG STJÓRN ÞESS

23. gr.

Við bændaskólann á Hvanneyri skal vera sérstök deild fyrir framhaldsnám í búfræði. Hlutverk hennar er:

1. Að veita æðri menntun í búfræði og undirstöðugreinum hennar. Skal kennslan einkum miðuð við það, að nemendur geti orðið virkir leiðbeinendur og tekið að sér trúnaðarstöður í þágu bændastéttarinnar, svo sem störf ráðunauta, kennslu við bændaskóla, tilraunastörf o. fl.
2. Að vinna að rannsóknum á sviði lanbúnaðarins.

24. gr.

Framhaldsdeildin skal hafa öll þau afnot af jörð, og búi á Hvanneyri, sem kennsla og rannsóknarstörf þarfnast.

25. gr.

Skólastjóri hefur á hendi umsjón og stjórn framhaldsnámsins og annast reikningsfærslu þess. Skulu reikningar sendir ráðuneytinu á sama hátt og reikningar bændaskólans. Skýrsla um framhaldsnámið skal birt með skýrslu bændaskólans.

26. gr.

Námstíminn er þrír vetur. Hefst hann hvern vetur í byrjun október og stendur með prófum til loka maí. Auk þess er heimilt, (tvisvar) á námstímanum að nota allt að einum mánuði að sumri í verklegt nám, svo sem mælingar, tilraunastörf, náttúruskoðun (grasafr. o. fl.) o. fl. Við það skal miðað að árlegur kennslutími sé minnst 27 vikur, en próf standi yfir allt að 4—5 vikur.

27. gr.

Jólaleyfi skal vera frá 21. desember til 4. janúar að báðum dögum meðtöldum og páskafrí allt að 6 dagar.

28. gr.

Vanræki nemandi nám, mæti ekki í kennslustundir eða til verklegs náms eða brjóti reglur skólans, ber skólastjóra að áminna hann. Ef það ber ekki árangur, skal honum vísað úr skóla.

29. gr.

Ráðherra skipar fasta kennara við framhaldsnámið að fengnum tillögum skólastjóra. Þeir einir geta orðið kennarar við framhaldsnámið, sem eftir kandídatspróf hafa lagt stund á sérnám í þeim aðalgreinum, sem þeim er ætlað að kenna.

Inntökuskilyrði.

30. gr.

Skilyrði fyrir inntöku í framhaldsnámið séu þessi:

a. Að umsækjandi sé búfræðingur og hafi hlotið 1. einkunn við búfræðipróf. Skólastjóri og kennarar geta veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.
b. Að hann auk þess hafi stúdentspróf eða miðskólapróf og framhaldsmenntun í stærðfræði, íslenzku, dönsku og ensku, er svari sem næst til:
í stærðfræði stúdentspróf máladeildar,

í dönsku til stúdentsprófs,
í íslenzku og ensku prófs úr 2. bekk menntaskóla.

c. Að hann sé fullra 19 ára.
d. Að hann hafi óflekkað mannorð og sé ekki haldinn smitandi sjúkdómi.

31. gr.

Nemendur skulu senda inntökubeiðni til skólastjóra fyrir lok ágústmánaðar. Nemendur eru teknir á hverju hausti inn í 1. bekk framhaldsnámsins. Ef hentugt þykir, má kenna saman nemendum úr 2. og 3. bekk, þannig, að nemendur gangi úr 1. bekk ýmist upp í 2. bekk eða þriðja. Skal kenna undirstöðunámsgreinir í 1. bekk, en búfræðinámsgreinir í 2. og 3. bekk.

Námsefni og próf.

32. gr.

Kennslan fari fram í fyrirlestrum og yfirheyrslum eftir því sem skólastjóri og kennarar ákveða. Skal jafnan kosta kapps um að fá þá kennslukrafta, sem beztir eru fáanlegir í hverri grein.

33. gr.

Kenna skal eftirtaldar námsgreinar:

Í 1. bekk.

Efnafræði, bóklega og verklega	12	st.	á	viku,	þar	af	6	st. verkl.
Eðlisfræði, bókl. og verkl. og veðurfr.	6	—	—	—	—	3	—	—
Grasafræði, bókl. og verkl.	7	—	—	—	—	3	—	—
Gerlafræði, bókl. og verkl.	3	—	—	—	—	1	—	—
Lífeðlisfræði	4	—	—	—				
Stærðfræði	3	—	—	—				
Söngur	1	—	—	—				
	36	st.	á	viku,	þar	af	13	st. verkl.

Í 2. og 3. bekk.

Jarðræktarfræði.								
Jarðvegsfræði og jarðvegsefnagreiningar								
Vatnsmiðlun								
Ræktun og áburður								
Nytjajurtir								
Garðrækt								
Illgresi og jurtasjúkdómar								
Skógrækt	12	st.	á	viku,	þar	af	1	st. verkl.
Búfjárfræði.								
Kynbótafræði								
Búfjárkyn								
Sköpulag búfjár								
Næringarþörf búfjár								
Búfjárfóður								
Búfjársjúkdómar	16	st.	á	viku,	þar	af	4	st. verkl.
Mjólkurfræði	1	—	—	—				
Erfðafræði	3	—	—	—				
Búnaðarhagfræði	4	—	—	—				

Búreikningar	3	st.	á	viku,	þar	af	1	st. verkl.
Hagfræði, almenn	2	—	—	—				
Atvinnusaga	2	—	—	—				
Landbúnaðarlög	1	—	—	—				
Véla- og verkfærafræði	6	—	—	—	—	—	2	— —
Byggingafræði	2	—	—	—				
Íslenzka, þar í framsögn	4	—	—	—				
Tilraunareikningur	3	—	—	—				
Sálarfræði	2	—	—	—				
Líffærafræði	2	—	—	—				
Dýrafræði	1	—	—	—				
Steina- og jarðfræði	2	—	—	—				
Fiskirækt	1	—	—	—				
Landmælingar og teiknun	3	—	—	—	—	—	2	— —
Söngur	2	—	—	—				
	72	st.	á	viku,	þar	af	10	st. verkl.

Sumarnámskeið.

Hið fyrra sumar: grasasöfnun, landmælingar, dýraskoðun o. fl.

Hið síðara sumar: rannsóknarverkefni, verkleg tilraunastörf, verkfæraathuganir o. fl.

Hver nemandi skal fyrir lokapróf skila aðalritgerð um efni, sem hann velur sér með aðstoð kennara.

34. gr.

Einkunnir skal gefa sem hér segir:

Fyrir jarðræktarfræði	4	einkunnir	alls
— efnafræði (bókl. 1, verkl. 1)	2	—	—
— búfjárfræði	4	—	—
— eðlisfræði	1	—	
— grasafræði (þar í grasasafn)	2	—	—
— stærðfræði	1	—	
— lífeðlisfræði	1	—	
— gerlafræði	½	—	
— búnaðarhagfræði	1	—	—
— búreikninga	1	—	
— alm. hagfræði	½	—	
— véla- og verkfærafræði	2	—	—
— atvinnusögu	½	—	
— byggingafræði	½	—	
— fiskirækt og dýrafræði	½	—	
— líffærafræði	½	—	
— steina- og jarðfræði	½	—	
— íslenzku og framsögn	1	—	—
— sálarfræði	½	—	
— erfðafræði	1	—	
— tilraunareikning	1	—	
— mjólkurfræði og landbún. lög	½	—	
— landmælingar, kortteiknun	1	—	
— aðalritgerð	2	—	

35. gr.

Við skrifleg próf skal ætla 2—4 stundir til úrlausnar verkefni eftir ákvörðun skólastjóra. Noti nemandi óleyfileg hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

36. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 0—10 og tíunduhlutum.

37. gr.

Fullnaðareinkunn er meðaltal allra samantaldra einkunna. Til þess að nemandi standist próf, má fullnaðareinkunn hans úr hverjum bekk fyrir sig ekki vera lægri en 5.0. Þó stenzt enginn próf, sem fær minna en 2.5 í nokkurri námsgrein.

Fullnaðareinkunnir 9.00—10.00 teljast ágætiseinkunn.

—— 7.25— 8.99 — 1. aðaleinkunn.

—— 6.00— 7.24 — 2. —

—— 5.00— 5.99 — 3. —

38. gr.

Nemandi, sem ekki hefur staðizt próf í 1 eða 2 heilum námsgreinum (eða samsvarandi í hálfum námsgreinum) á rétt á því að þreyta prófið í þeim námsgreinum að nýju. En við útreikning á meðaleinkunninni gildir sú einkunn, sem fyrst var gefin. Hafi nemandinn ekki náð lágmarkseinkunn í 3 eða fleiri heilum námsgreinum (samanber 37. gr.) hefur hann ekki staðizt viðkomandi bekkjarpróf.

39. gr.

Að afloknum prófum skal afhenda nemendum þeim, sem hafa staðizt þau, prófskírteini með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein, meðaleinkunn úr hverjum bekk og fullnaðareinkunn. Prófskírteini þetta veitir rétt til þess að nota titilinn búfræðikandidat (B.Sc.).

40. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar prófdómendur, að fengnum tillögum prófnefndar, til að dæma um úrlausnir nemenda í prófunum.

41. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar þrjá menn í prófnefnd. Verkefni nefndarinnar er að samþykkja prófverkefni þau, sem nemendur fá til úrlausnar í prófum. Enn fremur ber nefndinni að gera tillögur til ráðherra um val á prófdómendum. Einnig skal nefndin hafa eftirlit með, hvaða kennslubækur eru valdar í þeim námsgreinum, sem taldar eru í 33. grein.

42. gr.

Stofna skal í sambandi við framhaldsnámið fræðilegt bókasafn, einkum varðandi landbúnaðarmál. Skal það vera kennurum og nemendum til afnota, svo og eftir því sem ástæður leyfa, fyrir sérfræðinga á sviði landbúnaðarins. Það er hlutverk deildarinnar að koma á framfæri efni úr ritum þessum, sem haft geti þýðingu fyrir bændur og leiðbeinendur þeirra.

43. gr.

Ákvæði 26. og 31. greinar um 3 vetra nám og árlega inntöku nemenda koma ekki til framkvæmda fyrr en með skólaársbyrjun 1965, og verða 3 árgangar samtímis við nám í skólanum í fyrsta sinn skólaárið 1967—1968.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 55 20. apríl 1963, um bændaskóla, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 188 7. nóvember 1949, um sama efni.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. maí 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUR

um vátryggingu vegna loftferða.

1. gr.

Ábyrgð flytjanda samkvæmt IX. og X. kafla loftferðalaganna nr. 34 frá 1964, skal tryggð þannig:

Sá aðili, sem flytur farþega með loftfari, í reglum þessum kallaðar flytjandi, er skyldur til þess að tryggja hvern einstakan farþega fyrir slysum eða dauða fyrir kr. 36 500.00. Í þessu sambandi telst maður farþegi, þó að fluttur sé án endurgjalds.

Flytjandi skal tryggja varning þann, sem hver einstakur farþegi má hafa í vörzlum sínum, fyrir kr. 730.00 til hvers farþega.

Innritaðan farangur og varning skal flytjandi tryggja fyrir kr. 37.00 fyrir hvert kg.

2. gr.

Flytjandi skal tryggja sig fyrir tjóni, sem hann kann að valda á mönnum eða munum á jörðu niðri með notkun loftfarsins.

Hámarksbætur fyrir tjón á mönnum vegna slyss eða dauða eru kr. 42.000.00.

Tryggingarnar skulu fara eftir þyngd loftfarsins og vera sem hér segir:

Þyngd	kg	1500	kr.	100 000.00
—	—	1501— 5000	—	360 000.00
—	—	5001—10000	—	530 000.00
—	—	10001—40000	—	1 060 000.00
—	—	40001	—	2 120 000.00

Þyngdin skal miðast við mesta flugtaksþunga loftfarsins.

3. gr.

Ef samanlagðar kröfur, sem sönnur eru færðar á, og bæta skal skv. 2. gr., fara fram úr hámarki því, sem í greininni er tilgreint, þá skal fara með þær sem hér greinir, enda sé tekið tillit til 2. mgr. 2. gr.:

a. Séu kröfurnar eingöngu vegna slysa eða dauða eða eingöngu vegna eignatjóns, þá skal lækka kröfurnar í hlutfalli við upphæð hverrar einstakrar kröfu.
b. Séu kröfurnar bæði vegna slysa og dauða og vegna eignatjóns, skal nota helming þess fjár, sem til umráða er til þess að mæta kröfum vegna slysa og dauða, og hrökkvi það ekki til, skal fénu skipt í hlutfalli við upphæð krafanna. Hinum helmingnum skal skipta hlutfallslega milli krafna vegna eignatjóns og þess hluta tjóns vegna slysa og dauða, sem hefur ekki þegar fengizt bætt.

4. gr.

Flugmálaráðherra getur krafizt þess, eð erlendur flytjandi hafi tryggingu í samræmi við reglurnar í 1.—3. gr.

Erlent tryggingarfélag, sem tryggingin er tekin hjá, verður að hafa heimild til þess að selja slíka tryggingu skv. lögum þess ríkis, sem það er skrásett í eða þess ríkis, sem það hefur heimilisfang og/eða aðalatvinnurekstur sinn í, enda staðfesti annað hvort ríkið, að félagið geti mætt fjárskuldbindingum sínum.

5. gr.

Flugmálaráðherra má taka gilda tryggingu erlends flytjanda, sem í stað þess að vera tekin hjá viðurkenndu tryggingarfélagi er gerð á eftirfarandi hátt:

a. Með peningatryggingu hjá ríkisstofnun, sem taka má við geymslufé, í ríki því sem loftfarið er skrásett í, eða banka, sem heimild hefur til þess að taka við geymslufé í því ríki.
b. Með bankatryggingu, sem gefin hefur verið af banka, sem til þess hefur heimild í ríki því, sem loftfarið er skrásett í, enda sé fjárhagur bankans viðurkenndur af því ríki.
c. Með ríkistryggingu frá ríki því, sem loftfarið er skrásett í, enda hafi ríkið lýst því yfir, að það muni ekki bera það fyrir sig, að það verði ekki lögsótt vegna tryggingarinnar.

6. gr.

Nemendur í flugskóla, hvort sem þeir fljúga með kennara eða einflug, teljast farþegar í skilningi reglna þessara.

7. gr.

Upphæðir allar í reglum þessum miðast við gengi gullkrónu.

8. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum eða varðhaldi.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum um loftferðir, nr. 34 frá 21. maí 1964, skulu öðlast gildi þegar í stað, en jafnframt er felld úr gildi 8. gr. reglna um fyrirtæki, er starfa að loftflutningum, nr. 13 frá 22. jan. 1947, sbr. reglur nr. 55 11. marz 1955.

Samgöngumálaráðuneytið, 28. maí 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Stjórnartíðindi B, nr. 75—116. Útgáfudagur 30. sept. 1965.

STJÓRNARTÍÐINDI B 5 — 1965

28. maí 1965. 239 Nr. 117.

REGLUGERÐ

um vísitölulán veðdeildar Landsbanka Íslands.

1. gr.

Veðlánakerfi til íbúðabygginga skal starfrækt undir stjórn húsnæðismálastjórnar og veðdeildar Landsbanka Íslands. Skulu lánveitingar innan þess vera í samræmi við hinar almennu útlánareglur húsnæðismálastjórnar. Hlutverk veðlánakerfisins er að veita lán gegn veði í nýjum íbúðum.

2. gr.

Veðdeildinni skal heimilt að gefa út skuldabréf (bankavaxtabréf) til handhafa, sem nafnskrá má í bókum hennar. Vaxtabréf þessi skulu vera með jafngreiðslufyrirkomulagi vaxta og afborgana (annuitet), en háð ákvæðum laga nr. 63/1964, um kaupgreiðsluvísitölu. Heimilt skal að gefa út bankavaxtabréf að upphæð 400 millj. kr. á ári. Upphæð vaxtabréfanna skal tilgreind á hverju bréfi og bréfin samin eftir fyrirmynd og í stærðum, sem stjórn veðdeildarinnar ákveður. Skal stjórn veðdeildarinnar undirrita bréfin. Vaxtabréf þessi, ásamt vöxtum og vísitölu, eru undanþegin framtalsskyldu og skattlagningu, sbr. III. kafla laga nr. 70/1962, sbr. 31. gr. laga nr. 51/1964.

3. gr.

Veðdeildarflokkar þessir skulu undanþegnir tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum. Vaxtabréf þessi skulu nefnd vísitölubréf veðdeildar Landsbanka Íslands, og skal stjórn veðdeildarinnar heimilt að skipta þeim í flokka eftir því, sem hún telur bezt henta, og einkenna þá þannig, að 1. flokkur nefnist E-flokkur 1 o. s. frv. í áframhaldandi töluröð.

Af bréfum þessum skal á ári hverju greiða 4% vexti.

Þegar hafin er útgáfa nýs flokks vísitölubréfa, skal kaupgreiðsluvísitala sú, sem þá er í gildi, skráð á bréfin, sem grunnvísitala þeirra. Bréfin eru afborgunarlaus fyrsta árið, en endurgreiðist síðan á 25 árum með jafnri greiðslu afborgana og vaxta (annuitetsgreiðslu), þó þannig, að árgreiðslan hækkar eða lækkar í samræmi við hækkun eða lækkun kaupgreiðsluvísitölu, sem kann að hafa orðið frá því að vísitölubréfin voru gefin út til kaupgreiðsluvísitölu febrúarmánaðar næst á undan gjalddaga árgreiðslunnar.

4. gr.

Verði breytingar gerðar á grundvelli kaupgreiðsluvísitölu á meðan vísitölubréfin eru útistandandi, skal skipuð þriggja manna nefnd til að úrskurða, hvernig reikna skal á milli hinna tveggja vísitölugrundvalla. Einnig skal nefndin úrskurða öll vafaatriði er rísa kunna vegna breytinga á útreikningi kaupgreiðsluvísitalna. Í nefndinni skulu sitja hagstofstjóri, sem skal vera formaður nefndarinnar, annar tilnefndur af hæstarétti og hinn þriðji af Seðlabanka Íslands.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Verði felld úr gildi lög um verðtryggingu launa nr. 63/1964 án þess að í stað þeirra komi ný ákvæði um útreikning kaupgreiðsluvísitölu eða um aðra vísitölu, er launagreiðslur breytast eftir, skal þá halda áfram útreikningi kaupgreiðsluvísitölu samkvæmt ákvæðum fyrrgreindra laga vegna vísitölulána þessara. Aldrei skal þetta þó leiða til hækkunar á neinu tímabili milli gjalddaga, er sé umfram hækkun á kaupi verkamanna í Reykjavík. Áðurnefnd úrskurðarnefnd skal kveða nánar á um framhald þessara útreikninga.

5. gr.

Vextir og afborganir af vaxtabréfum E-flokka skulu greiðast einu sinni á ári hinn 1. september, gegn framvísun bréfanna. Vaxtabréfseigandi skal rita vottorð um greiðslu afborgana — vaxta — og vísitölu á bréfin, um leið og greiðsla fer fram. Sú vísitöluhækkun, sem greidd kann að verða á vísitölubréf veðdeildarinnar, skal reiknast til skatts eftir sömu reglum og um vexti væri að ræða, hvort heldur um vaxtabréfseiganda eða skuldara er að ræða.

6. gr.

Auk veðskuldabréfa viðeigandi veðdeildarflokka, skal trygging fyrir vaxtabréfunum vera:

1. Eignir Byggingarsjóðs ríkisins, sbr. 4. gr. laga nr. 19/1965.
2. Einföld ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til tryggginganna 1—2, skal gera það í þeirri röð, sem að ofan greinir.

7. gr.

Auk árlegra tekna Byggingarsjóðs ríkisins, samkvæmt 4. gr. laga nr. 19/1965, skal leggja í sjóðinn árlegan tekjuafgang ofangreindra veðdeildarflokka svo og tekjuafgang af erlendum lánum, sem veðdeildin kann að taka til íbúðalána.

8. gr.

Til útlána eða framkvæmda á vegum húsnæðismálastjórnar kemur samkv. 6. gr. laga nr. 19/1965:

A. Fé Byggingarsjóðs ríkisins, samkv. 4. gr. og sparnaðarfé samkv. 9. og 10. gr. laga nr. 19/1965.
B. Fé það, sem aflast með sölu skuldabréfa (bankavaxtabréfa), samkv. 5. gr. laga nr. 19/1965, frá atvinnuleysistryggingasjóði, en fyrir árlegt framlag ríkissjóðs til þess sjóðs, skal kaupa slík bréf af tryggingafélögum, lífeyrissjóðum og öðrum aðilum.
C. Erlend lán, sem Byggingarsjóður ríkisins eða veðdeild Landsbanka Íslands kunna að taka til íbúðabygginga.

9. gr.

Húsnæðismálastjórn úthlutar lánum úr veðdeildarflokkum þessum.

10. gr.

Fé veðdeildarflokkanna má lána eftirtöldum aðilum:

A. Sveitarfélögum og Öryrkjabandalagi Íslands til byggingar leiguhúsnæðis í kaupstöðum og kauptúnum.
B. Öðrum aðilum gegn veði í íbúðarhúsum, einstökum íbúðum og meiri háttar viðbyggingum, enda fylgi þá hverju einstöku veði örugg lóðarréttindi.

Meiri háttar viðbyggingar skulu í þessu sambandi í fyrsta lagi taldar byggingar, er skapa nýja sjálfstæða íbúð eða íbúðir, enda þótt nokkur hluti af þeim myndist af hinni eldri byggingu og í öðru lagi viðbyggingar, sem auka um að minnsta kosti

20 m² gólfflöt eldri íbúðar, enda hafi íbúðin fyrir stækkun verið talin ófullnægjandi að dómi húsnæðismálastjórnar og ekki stærri en 80 m². Lánin veitast aðeins til bygginga eða kaupa á nýjum íbúðum, enda hafi húsnæðismálastjórn gefið lánsloforð áður en byggingarframkvæmdir hófust eða kaup á nýjum íbúðum voru gerð.

Ávallt skal það tilskilið, að veðið fullnægi gildandi byggingarsamþykkt viðkomandi sveitarfélags, þar sem hún er fyrir hendi, og sé á stað, þar sem auðvelt er að sækja til almennrar atvinnu.

11. gr.

Lánsupphæðin má ekki nema meiru en ¾ hlutum af virðingarverði veðsins og þó aldrei meira en 280 þús. kr. á hverja íbúð, sbr. þó 7. gr. laga nr. 19/1965 B-lið og III. kafla sömu laga 10. gr.

12. gr.

Eignir þær, er veðdeildarflokkar þessir taka að veði, skulu metnar af virðingarmönnum veðdeildarinnar, þar sem þeir eru starfandi. Ella skulu tveir óvilhallir dómkvaddir menn eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra meta, en þó skal veðdeildinni heimilt, er henni finnst ástæða til, að tilnefna menn þessa eða láta matsmenn sína endurskoða mötin. Eignir skal meta til þess verðs, sem þær eftir beztu vitund hafa í kaupum og sölum, þó aldrei hærra en áætla má, að raunverulegur byggingarkostnaður þeirra hafi verið. Skal hverju einstöku veði lýst nákvæmlega, tilgreina stærð, flatarmál og rúmmál, hversu mörg herbergi, hvað veðinu fylgir og á hvaða tíma það hefur verið tekið til notkunar, svo og stærð lóðar og afnot af henni.

13. gr.

Lán þessi veitast aðeins gegn 1. veðrétti.

14. gr.

E-lán skulu vera afborgunarlaus fyrsta árið, en endurgreiðast síðan á 25 árum með föstu árgjaldi afborgana og vaxta (anuitetsgreiðsla). Vextir af lánum þessum skulu vera 4% af eftirstöðvum lánsins eins og þær eru fyrir hvern gjalddaga og greiðast eftir á. Tillag til rekstrarkostnaðar er ¼% á ári af upphæð lánsins eins og það er fyrir hvern gjalddaga. Hver árgreiðsla, afborgun, vextir og kostnaður, skal hækkuð eða lækkuð, eftir því sem við á samkvæmt þeirri hækkun eða lækkun kaupgreiðsluvísitölu, sem kann að hafa orðið frá því sem lánið var veitt til febrúarmánaðar næst á undan gjalddaga.

Húsnæðismálastjórn er heimilt að stytta lánstímann vegna sérstakra byggingarhátta eða takmarkaðs tíma lóðarréttinda.

15. gr.

Lán þau, sem veitt eru úr veðdeildarflokkum þessum, skulu greidd í peningum, allt að frádregnum gjöldum við lántökuna samkvæmt reglum deildarinnar. Lántaki getur, ef hann óskar þess, fengið að undirrita skuldabréf fyrir lánunum og fengið andvirði þeirra útborgað í þeim sparisjóði eða bankaútibúi, sem hann skiptir við, og ber honum þá að tilkynna veðdeildinni það. Enn fremur er honum heimilt að greiða vexti og afborganir af lánunum á sama stað.

16. gr.

Veðdeildinni er heimilt að afgreiða E-lánin, þegar byggingin er komin það langt áleiðis, að hún samkvæmt mati geti talizt öruggt veð fyrir láninu.

17. gr.

Til þess að fá lán úr veðdeildarflokkum þessum, verður að fullnægja þeim skilyrðum, er nú skal greina:

a. Skriflega úthlutun á E-láni frá húsnæðismálastjórn.
b. Útvega virðingargerð í samráði við veðdeildina, samkvæmt 12. gr. reglugerðar þessarar.
c. Leggja fram veðbókarvottorð og lóðarsamning.
d. Leggja fram byggingarvottorð frá byggingarfulltrúa eða hreppstjóra um, að húsið sé byggt samkvæmt gildandi byggingarreglum á staðnum.
e. Leggja fram brunabótaskírteini.
f. Samþykki maka, ef um giftan aðila er að ræða, annars vottorð um hjúskaparstöðu.
g. Útvega önnur gögn, sem veðdeildin kann að álíta nauðsynleg hverju sinni.

18. gr.

Hver lántakandi skal við lántöku greiða 1% af lánsupphæðinni í Byggingarsjóð ríkisins. Verði eigendaskipti að veði, sem veðsett er deildinni, fyrstu 3 árin eftir að lán er tekið, skal kaupandi strax og kaup eru gerð tilkynna það húsnæðismálastjórn og leita samþykkis hennar til yfirtöku lánsins, en húsnæðismálastjórnin skal síðan tilkynna veðdeildinni þetta og á hvaða hátt hún hefur tekið ákvörðun um yfirtöku hins nýja eiganda veðsins á láninu.

19. gr.

Lánum þeim, sem veitt eru úr veðdeildarflokkum þessum, má veðdeildin eigi segja upp meðan lántakandi gegnir að öllu skyldum þeim, er hann hefur undirgengizt. En hins vegar skal stjórn veðdeildarinnar heimilt að segja fyrirvaralaust upp láni, verði um verulegar vanefndir að ræða á lánssamningnum, en í þessu sambandi skal sala á eign, þar sem kaupandi tekur að sér greiðslu lána án samþykkis húsnæðismálastjórnar, talið til verulegra vanefnda.

20. gr.

Hinn 1.—15. maí ár hvert falla vextir, afborganir, tillög til rekstrarkostnaðar, svo og sú vísitölubreyting, sem kann að verða af lánum veðdeildarinnar í gjalddaga, í einu lagi.

Um lán, sem tekin eru á tímabilinu frá 1. maí til 1. marz, skal gilda sú regla, að af láninu skal greiða hinn 1 maí næstan á eftir lántöku, tillag til rekstrarkostnaðar og vexti frá fyrsta degi þess mánaðar, sem lánið er tekið, en sé lán tekið í marz eða apríl, skal greiða gjöld þessi fyrirfram frá fyrsta degi þess mánaðar, sem lánið er tekið, til 1. maí næst á eftir, auk hins venjulega lántökugjalds.

21. gr.

Á hinum ákveðna gjalddaga má hver lántakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir, sem þó standi á 1000 krónum, eða endurborga lánið að öllu leyti. Greiðslum þessum má hann lúka með vaxtabréfum tilsvarandi lánaflokks eftir ákvæðisverði þeirra. Á öðrum tíma árs má greiða lán að fullu, ef stjórn veðdeildarinnar samþykkir, og þó því aðeins, að það sé veðdeildinni að skaðlausu.

22. gr.

Sérhver skuldunautur, sem eigi hefur innan 1. júní greitt árleg gjöld sín, er hann átti að lúka á næst undangengnum gjalddaga, skal í dráttarvexti af nefndum gjöldum greiða 1% fyrir hvern mánuð frá 1. maí til greiðsludags, og skal hver

byrjaður mánuður talinn sem heill í þessu sambandi. Þó mega dráttarvextir þessir ekki vera hærri en Seðlabankinn ákveður þá hæsta fyrir sambærilegar skuldir.

23. gr.

Handhafar eða eigendur vaxtabréfa geta gegn framvísun þeirra fengið greidda vexti, afborganir og vísitöluuppbætur af þeim á hinum ákveðna gjalddaga í skrifstofu veðdeildarinnar.

24. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar og getur þá bankastjórnin krafizt þess með auglýsingu, að handhafi bréfsins gefi sig fram innan 4 mánaða. Auglýsingin skal birt þrisvar sinnum samfleytt í Lögbirtingablaðinu. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórnin gefið út handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu upphæð sem það, er glataðist, án þess að nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur veðdeildinni. Um ógildingu annarra glataðra bankavaxtabréfa fer eftir almennum reglum.

25. gr.

Þegar lán er gjaldfallið, hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð til fullnustu á láninu, allt án undangengis dóms, sáttar eða fjárnáms, samkvæmt ákvæðum 39. gr. laga nr. 95 frá 1947, um lögræði, og lögum um nauðungaruppboð nr. 57 frá 1949, eða láta leggja það veðdeildinni út til eignar, ef þörf er á.

Veðdeildin getur löglega samið svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðsettum fasteignum megi fara fram á skrifstofu uppboðshaldara.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 19 frá 1965, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 28. maí 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Hjálmar Vilhjálmsson.

1. júní 1965. Nr. 118.

AUGLÝSING

um breyting á samþykkt Sjúkrasamlags Ísafjarðar, nr. 4 í auglýsingu nr. 45 20. marz 1957.

Aftan við 6. gr. samþykktarinnar bætist nýr liður, C., svo hljóðandi:

Samlagið greiðir helming sjúkraflutnings samlagsmanna til sjúkrahúss, þó því aðeins, að samlagslæknir ráðleggi flutninginn hverju sinni.

Framangreind breyting á samþykktum Sjúkrasamlags Ísafjarðar, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 40 30. apríl 1963, um almannatryggingar, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 1. júní 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 119. 31. maí 1965.

REGLUGERÐ

um launaskatt.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Greiða skal almennan launaskatt, eins og nánar er fyrir mælt í reglugerð þessari.

Skatturinn nemur 1% — einum af hundraði — af greiddum vinnulaunum og hvers konar atvinnutekjum með þeim takmörkunum, er síðar segir.

Skattur þessi rennur til Byggingarsjóðs ríkisins sem stofnfjárframlag.

2. gr.

Launaskattur greiðist með þrennu móti:

a. Ársfjórðungslega samkvæmt ákvæðum 1. málsgr. 12. greinar
b. Hálfsárslega samkvæmt ákvæðum 2. málsgreinar 12. greinar.
c. Einu sinni á ári samkvæmt ákvæðum 17. greinar.

II. KAFLI

Um skattskyldu.

3. gr.

Skattskyldir samkvæmt reglugerð þessari eru allir launagreiðendur, svo sem einstaklingar, félög, sjóðir og stofnanir, sveitarfélög og stofnanir þeirra, ríkissjóður, ríkisstofnanir, erlendir verktakar og aðrir þeir aðilar, sem greiða laun eða hvers konar þóknanir fyrir starf, nema undanþegnir séu skv. 5. gr. Enn fremur hver sá, sem vinnur við eigin atvinnurekstur eða stundar sjálfstæða starfsemi.

4. gr.

Hver sá, sem tekur að sér framkvæmd verks á eigin ábyrgð, svo sem skipasmíðar, húsbyggingar og aðrar mannvirkjagerðir, skal standa skil á launaskatti, bæði vegna launa hans sjálfs, ef um persónulegan aðila er að ræða, og þeirra manna, er hann greiðir kaup.

Í þeim tilfellum, þar sem vafi kann að leika á, hvort um var að ræða verksamning eða vinnusamning, skal sá aðilinn, sem á að greiða tryggingaiðgjöld vegna launþega skv. 28. gr. og 40. gr. laga nr. 40/1963, standa skil á launaskatti af launum þeirra manna, sem hann greiðir tryggingaiðgjöld fyrir. Þó skal launaskattur vegna launa sjálfseignarvörubifreiðastjóra lagður á þá, sem greiða fyrir afnot bifreiðarinnar.

Nú stundar sjálfseignarvörubifreiðastjóri einnig flutningastarfsemi með aðkeyptri vinnu, og skal hann þá greiða launaskatt af launum, sem hann greiðir öðrum en sjálfum sér.

Sá, sem lætur vinna eftir ákvæðisvinnutaxta eða greiðir með aflahlut, skal standa skil á launaskatti af þeim launum, sem þannig eru ákveðin.

5. gr.

Eftirtaldir aðilar eru undanþegnir launaskatti:

1. Forseti Íslands.
2. Erlendir þjóðhöfðingjar.
3. Sendiráð og sendiherrar erlendra ríkja, sendiræðismenn og erlendir starfsmenn við sendiráð.

Þeir, sem taldir eru í 2. og 3. tölulið þessarar greinar, eru þó ekki undanþegnir skattskyldu af launum, sem þeir kunna að greiða vegna atvika, sem mundu skapa þeim skattskyldu hér á landi til tekju- og eignarskatts.

III. KAFLI

Um skattstofninn.

6. gr.

Skattstofnar eru allar tegundir launa eða þóknana fyrir starf, hverju nafni sem nefnist með þeim undantekningum, sem um ræðir í 10. gr., hvort sem greitt er í peningum eða á annan hátt. Sé greitt í hlunnindum, skal meta þau til peninga. Nú vinnur maður við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, og skal þá áætla skattstofn hans vegna þess starfs, eftir því sem ætla má, að laun hans hefðu orðið, ef hann hefði unnið starfið í þágu annars aðila. Ekki skiptir máli í þessu sambandi, hver er rekstrarafkoma gjaldandans af hlutaðeigandi starfsemi.

7. gr.

Til skattskyldra launa og þóknana skv. 6. gr. teljast meðal annars.

1. Laun fyrir fast starf og lausavinnu, hvort sem launin eru tiltekin sem tímavinnukaup, dagvinnukaup, vikukaup, mánaðarkaup eða árskaup.
2. Yfirvinnukaup og þóknanir fyrir aukavinnu, launauppbætur, aflaverðlaun og hlutaruppbót, staðaruppbætur, orlofsfé eða greiðslur fyrir ónotað sumarleyfi.
3. Laun fyrir tiltekið starf, svo sem ákvæðisvinnu, nefndarstarf, stjórnarlaun, eftirlit o. þ. h.
4. Hlutdeild í framleiðslumagni og aflamagni.
5. Sölulaun og umboðslaun, sbr. þó 11. gr.
6. Gjafir, sem teljast kaupuppbót, og eftirgjöf lána, sem telja má, að komi í launa stað.
7. Bifreiðastyrkir, dagpeningar og risnufé, að því leyti sem telja má, að laun séu þar innifalin.
8. Laun eða þóknanir fyrir störf unnin erlendis, greidd af íslenzkum aðilum til manna, sem eru heimilisfastir hér á landi (sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 245/1963).
9. Laun, sem greidd eru vegna starfa á íslenzku skipi eða loftfari.

8. gr.

Til skattskyldra hlunninda skv. 6. gr. telst meðal annars fæði, húsnæði, ljós og hiti og fatnaður, þar með talin einkennisföt. Hlunnindi þessi skal reikna til launa á sama verði og þau eru metin sem tekjur til tekjuskatts. Enn fremur teljast hér til bifreiðaafnot, greiðslur í vörum úr verzlunum eða afurðum úr framleiðslufyrirtæki, og greiðslur í sérhverjum öðrum verðmætum. Þessi og önnur slík hlunnindi skulu metin til peninga eftir gangverði á hverjum stað og tíma.

9. gr.

Skattskyld er vinna við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, sbr. 6. gr.

Ríkisskattstjóri setur skattstjórum árlega meðaltals viðmiðunarreglur til mats á slíkum skattstofnum í hinum ýmsu atvinnugreinum, sem þessi grein tekur til. Skal þar miðað við, hvað ætla má, að heilsárslaun í viðkomandi atvinnugrein hefði numið, ef starfið hefði verið innt af hendi í þágu annars aðila. Má þar m. a. hafa til hliðsjónar hæstu kauptaxta skv. samningum stéttarfélaga við atvinnurekendur í þeim starfsgreinum, þar sem slíkir samningsbundnir kauptaxtar eru til, með breytingum vegna kaupgjaldsvísitölu, og að viðbættu hæfilegu álagi vegna framkvæmdastjórnar atvinnurekandans.

Nú gilda engir kauptaxtar skv. framansögðu í einhverri atvinnugrein, og má þá hafa hliðsjón af kauptaxta þeirrar atvinnugreinar, sem telja má, að henni sé líkust.

Skattstjóri metur síðan skattstofna með hliðsjón af viðmiðunarreglunum til hækkunar eða lækkunar eftir aðstöðu gjaldandans á hverjum stað og tíma, hversu starfið er umfangsmikið, tekjum hans af atvinnurekstrinum eða starfseminni, og öðrum atriðum, sem máli skipta, svo sem elli, örorku eða sjúkleika gjaldandans.

Nú vinnur maður við atvinnurekstur sjálfs sín eða meðeigenda ellegar annarra, svo sem þegar gift kona eða kvæntur maður gengur til verka við atvinnurekstur maka síns, en full laun hafa ekki verið greidd eða reiknuð fyrir það starf, og skal þá meta, hvað á vantar, og bæta því við skattstofn fyrirtækisins.

Vinni maður við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi hluta af skattárinu, skal skattstofninn ákveðinn í hlutfalli við þann tíma.

Nú nýtur maður fastra launa frá öðrum og launaskattur hefur verið greiddur af þeim, en stundar jafnframt sjálfstæða starfsemi, svo sem lækningar, lögfræðistörf, endurskoðun, verkfræðiþjónustu, arkitektastörf eða prestsstörf, og skal þá lækka heilsárs skattstofn hans vegna vinnu í eigin þágu, að því leyti, sem telja má, að hið launaða starf hafi verulega skert arð af sjálfstæðri starfsemi hans, enda séu föstu launatekjurnar a. m. k. ¼ af samanlögðum launatekjum og nettótekjum af atvinnustarfseminni.

Sá, sem greiðir þóknun fyrir vinnu eða þjónustu, sem veitt er af aðila, er stundar sjálfstæða starfsemi (þar með taldir einyrkjar), á ekki að greiða launaskatt af þeirri þóknun, ef vinnan eða þjónustan er eðlisþáttur í hinni sjálfstæðu starfsemi. Þannig á t. d. ekki að greiða launaskatt af þóknun fyrir læknaþjónustu, lögfræðistörf, endurskoðun, verkfræði- og arkitektastörf eða þjónustu svipaðs eðlis, ef þessi þjónustu er stunduð sem sjálfstæð starfsemi.

Ef vinnan er verulega annars eðlis en hin sjálfstæða starfsemi, þá á greiðandi launanna hins vegar að borga launaskatt af vinnulaununum. Ef t. d. sjálfstæður endurskoðandi eða lögfræðingur vinnur einnig nefndarstörf, situr í stjórn fyrirtækis o. s. frv., þá greiðist launaskattur af nefndarþóknuninni, stjórnarlaunum o. s. frv.

10. gr.

Laun eða þóknanir við neðangreind störf eru undanþegin launaskatti:

1. Laun eða þóknanir fyrir störf við landbúnað, þar með talin vinna bóndans sjálfs, hvort sem greitt er í peningum eða á annan hátt.

   Störf við landbúnað tekur hér til venjulegra sveitastarfa, svo sem heyvinnu, skepnuhirðingar, garðræktar, vinnu í gróðurhúsum, vinnu við að nytja hlunnindi jarðarinnar, fjallskil, fjárréttir og grenjavinnslu. Einnig venjuleg heimilisstörf á sveitabæ. Enn fremur vinnulaun vegna jarðræktarframkvæmda og byggingaframkvæmda á bújörðum. Hér með teljast girðingar um tún og haga jarðarinnar og afréttargirðingar. Viðhald bygginganna og girðinganna fellur einnig hér undir.

Ofangreindar jarðræktar- og byggingaframkvæmdir verða að vera vegna búrekstursins sjálfs eða í nánum tengslum við hann til þess að falla undir undanþágu þessarar greinar. Aðrar framkvæmdir í sveitum eru ekki undanþegnar, svo sem byggingar eða viðhald skóla, félagsheimila, kirkna, sumarbústaða, verzlunar- og sláturhúsa, vegalagningar o. s. frv.

2. Laun eða þóknanir fyrir störf, unnin erlendis, greidd af íslenzkum aðilum til manna, sem ekki eru heimilisfastir hér á landi.
3. Laun, er varnarliðið greiðir til manna hér á landi, sem ekki eru skattskyld hér, sbr. lög nr. 110/1951.
4. Björgunarlaun skv. tíunda kapitula siglingalaganna nr. 56/1914.

11. gr.

Til launa skv. 6. gr., sbr. 7. gr. og 9. gr., telst ekki:

1. Eftirlaun og heiðurslaun til manna, sem hafa látið af starfi, hvort sem greitt er beint frá atvinnufyrirtæki eða úr lífeyrissjóðum, ríkissjóði, eða sveitarsjóðum.
2. Ellilaun og aðrar bætur greiddar af Tryggingastofnun ríkisins og sjúkrasamlögum, einnig slysa- og sjúkradagpeningar úr sjúkrasjóðum stéttarfélaga.
3. Lífeyris- og lífsábyrgðargreiðslur tryggingafélaga, svo og bætur greiddar af þeim vegna atvinnutjóns af völdum slysa.
4. Iðgjaldsgreiðslur atvinnuveitenda í lífeyrissjóði vegna starfsmanna, svo og í styrktar- og sjúkrasjóði stéttarfélaga. Sá hluti af heildariðgjaldinu, sem launþegi greiðir (eða haldið er eftir af kaupi hans), telst hins vegar með launum.
5. Laun (eignaauki), sem stafa af eigin vinnu einstaklinga við byggingu íbúða til afnota fyrir þá sjálfa.
6. Sölulaun og umboðslaun fyrir sölu á vörum eða öðrum verðmætum, þegar salan fer fram á fastri starfsstöð umboðssalans, enda telst hann þá stunda sjálfstæða starfsemi.

IV. KAFLI

Um ársfjórðungslegar greiðslur launaskatts og greinargerðir, viðurlög o. fl.

12. gr.

Þeir gjaldendur launaskatts, sem greiða yfir kr. 500 000.00 samtals í peningum í laun á ári til annarra en sjálfs sín, skulu ótilkvaddir greiða launaskattinn ársfjórðungslega innan 15 daga eftir loks hvers ársfjórðungs, af þeim launum, sem greidd hafa verið á ársfjórðungnum.

Þeir gjaldendur, sem um ræðir í 1. málsgr. þessarar greinar, mega þó greiða launaskatt af aflahlut, greiddum í peningum, hálfsárslega innan 15 daga eftir 30. júní og 31. desember ár hvert.

13. gr.

Skatt skv. 12. gr. ber launagreiðanda að greiða til viðkomandi sýslumanns, bæjarfógeta eða lögreglustjóra, í Reykjavík til tollstjóra. Greiðslunni skal fylgja greinargerð skattgreiðandans um launagreiðslur hans á hinu gjaldskylda tímabili á þar til gerðu eyðublaði. Félagsmálaráðuneytið ákveður um form og texta eyðublaða þessara og lætur prenta þau og senda til skattstjórans og innheimtumanna ríkissjóðs.

Skattstjórar skulu útbýta eyðublöðum þessum til þeirra, sem greiða eiga launaskatt skv. ákvæðum 12. greinar, svo tímanlega, að eyðublöðin geti verið komin í hendur gjaldenda mánuði fyrir gjalddaga. Einnig skulu nægar birgðir eyðu-

blaða jafnan vera fyrir hendi til afnota fyrir gjaldendur hjá innheimtumönnum ríkissjóðs. Skattstjórar senda eyðublöðin til þeirra gjaldenda, sem greiðsluskyldir voru á næstliðnu ári ellegar næstliðnum ársfjórðungi skv. greinargerðum þeirra til innheimtumanna ríkissjóðs. Þeir, sem greiðsluskyldir verða í fyrsta sinn á næsta ársfjórðungi, svo og þeir, sem áður kunna að hafa vanrækt greiðsluskyldu, verða sjálfir að afla sér eyðublaðanna.

Eigi leysir það gjaldanda frá skilaskyldu á launaskatti, þó að honum hafi eigi borizt eyðublað frá skattstjóra.

Gjaldandi útfyllir eyðublaðið eins og form þess segir til, og skilar greinargerðinni til innheimtumanns a. m. k. í þríriti. Innheimtumaður færir í sérstakan reit á greinargerðarblaðinu kvittun fyrir móttöku skattsins og 25% álags, sbr. 14. gr., ef um það er að ræða, svo og greiðsludag, og afhendir gjaldanda eitt eintakið.

14. gr.

Nú vanrækir launagreiðandi lengur en einn mánuð skil á launaskatti skv. 12. gr., sbr. 13. gr., og skal hann þá sæta viðurlögum og greiða til viðbótar skattinum álag, er nemi 25% af því, sem greiða bar.

Nú leikur vafi á því, hvort launagreiðslur muni fara yfir kr. 500 000.00 á árinu, vegna þess að fyrirfram er ekki vitað, hvort þær ná því marki, en síðar kemur í ljós, að svo muni verða, og getur gjaldandi þá komizt hjá viðurlögum, vegna ógreidds skatts fyrir liðinn tíma, ef hann greiðir við ársfjórðungsskipti launaskatt þess ársfjórðungs og þeirra, sem liðnir eru, þegar ljóst varð, að launagreiðslur hafa farið fram úr kr. 125 000.00 á ársfjórðungi að meðaltali. Gjaldandinn skal sundurliða launagreiðslur fyrir hvern liðinn ársfjórðung, bæði í greinargerð og launaskattsframtali.

Um rannsóknir skattstjóra á skilum launaskatts þeirra aðila, sem um ræðir í þessum kafla, svo og ákvörðun launaskatts þeirra af eigin atvinnurekstri og launum, sem ekki eru greidd í peningum, fer eftir ákvæðum í V. kafla reglugerðar þessarar.

15. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs (í Reykjavík tollstjóri) skulu senda hlutaðeigandi skattstjórum greinargerðir um greiðslur launa og launaskatts, sem þeim hafa borizt innan tveggja mánaða eftir lok hvers ársfjórðungs. Greinargerðir vegna liðins tíma, er síðar kunna að berast, senda þeir jafnóðum til skattstjóra.

Eftir 30. apríl ár hvert hætta innheimtumenn að veita viðtöku greinargerðum vegna næst liðins árs og skattgreiðslum samkvæmt þeim. Í þess stað verður ógoldinn skattur og viðurlög innheimt skv. launaskattskrá, sbr. 19. og 21. gr.

V. KAFLI

Um árleg launaskattsframtöl, álagningu, endurskoðun ársfjórðungslegra skattgreiðslna, skattskrár, kærur, innheimtu o. fl.

16. gr.

Allir, sem skattskyldir eru til launaskatts, skulu senda skattstjóra sérstakt launaskattsframtal fyrir 20. janúar ár hvert. Þar með taldir þeir, er senda eiga ársfjórðungslegar (eða hálfsárslegar) greinargerðir.

Ríkisskattstjóri lætur gera eyðublöð fyrir launaskattsframtöl. Hann ákveður form þeirra og texta og sendir þau til skattstjóranna, en þeir útbýta þeim til launagreiðenda.

Á framtalið skal launagreiðandi færa launagreiðslur næst liðins árs og aðrar upplýsingar og sundurliðanir, sem hægt er að gefa og skattyfirvaldi þykir við þurfa til ákvörðunar launaskatts og frádráttarréttar skv. 23. gr., allt samkvæmt því, er form eyðublaðsins segir til um.

17. gr.

Skattstjóri ákveður árlega launaskatt af launum fyrir liðið ár sem hér segir:

a. Launaskatt af launum þeirra, sem hafa atvinnu við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi.
b. Launaskatt af launum, sem ekki eru greidd í peningum, svo sem ef laun eru greidd í aflahlut, fríu fæði, húsnæði eða öðrum hlunnindum.
c. Launaskatt þeirra gjaldenda, sem ekki greiða samtals hærri laun til annars en sjálfs sín en kr. 500 000.00 á ári. Heimilt er þó slíkum gjaldendum að greiða launaskatt samkvæmt ákvæðum 12. og 13. gr. Þeir gjaldendur, sem ekki eru skyldir að greiða launaskatt ársfjórðungslega, en hafa þó greitt á þann hátt, sæta ekki viðurlögum skv. 14. gr., þótt greiðslan hafi dregizt fram yfir gjalddaga ársfjórðungs eða hluti skattsins sé þá ógreiddur.

Launaskattur, sem lægri er í heild en 300 krónur á ári, fellur niður.

18. gr.

Skattstjórar rannsaka árlega skattskil þeirra, sem greiða áttu launaskatt samkvæmt 12. gr., sbr. 13. gr., fyrir næstliðið ár, m. a. með samanburði greinargerða þeirra, sem þeim hafa borizt frá innheimtumönnum, við launaskattsframtöl, tekjuskattsframtöl og önnur gögn, sem fyrir hendi eru. Þeir skulu síðan leiðrétta það, sem áfátt kann að reynast, og ákveða vangreiddan skatt og vangreidd viðurlög.

19. gr.

Að lokinni ákvörðun launaskatts samkvæmt 17. og 18. gr., skulu skattstjórar semja skrá um alla þá, sem greiða eiga launaskatt samkvæmt 17. gr., og alla þá, sem vangreitt eiga launaskatt og viðurlög samkvæmt 18. gr. Sérstök skrá skal gerð um launaskattsgreiðendur í hverju lögsagnarumdæmi. Á skrána skal færa nöfn gjaldenda, heimilisfang þeirra og fjárhæð þá, sem hverjum gjaldanda ber að greiða. Skattupphæð og viðurlög má tilgreina í einu lagi.

20. gr.

Séu skýrslur gjaldenda ófullnægjandi í heild eða einstökum atriðum, tortryggilegar eða sýnilega gerðar til málamynda ellegar ekki er talið fram, skal beita ákvæðum þeim, sem gilda í lögum um tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á um slík tilvik. Ákvæði þeirra laga skulu og gilda, eftir því sem við á, um álagningu, rannsóknir, framlagningu skráa, kærur út af skattákvörðun, kærufresti, úrskurði, áfrýjun úrskurða og annað þar að lútandi. Sömu reglur skulu og gilda, eftir því sem við á um það, ef gjaldanda, sem lagt skyldi á, hefur verið sleppt af skrá eða honum ekki gert að greiða launaskatt af öllum gjaldstofninum.

21. gr.

Innheimtu launaskatts samkvæmt launaskattskrám, annast þær stofnanir og embættismenn, sem innheimta tekju- og eignarskatt til ríkissjóðs, og gilda sömu reglur um þá innheimtu og gilda um innheimtu tekju- og eignarskatts, þar á meðal ákvæðin um gjalddaga, lögtaksrétt og dráttarvexti.

Sama gildir um skil innheimtuaðila á launaskatti til ríkisféhirðis.

Ríkisféhirðir skal gera mánaðarlega skil til Byggingarsjóðs ríkisins á þeim launaskatti, sem hann hefur móttekið frá innheimtumönnum ríkisins.

22. gr.

Byggingarsjóður ríkisins greiðir 1% af innheimtum launaskatti samkvæmt reglugerð þessari til ríkissjóðs vegna kostnaðar af framkvæmd hennar.

23. gr.

Launaskattur er frádráttarbær sem rekstarútgjöld, að því leyti sem hann er ákvarðaður af launum, sem teljast frádráttarbær við ákvörðun tekjuskatts og tekjuútsvars.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á árinu 1965 setja skattstjórar sér viðmiðunarreglur þær, er um ræðir í 9. gr., en ríkisskattstjóri setur þær í fyrsta skipti árið 1966.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 14 15. marz 1965, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt eru úr gildi numdar bráðabirgðareglur nr. 187 20. ágúst 1964 og reglugerð nr. 27 15. febrúar 1965, um breyting á þeim reglum.

Félagsmálaráðuneytið, 31. maí 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 120. 31. maí 1965.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Afmælisgjafasjóð Hafnfirðinga, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 31. maí 1965.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Afmælisgjafasjóð Hafnfirðinga.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Afmælisgjafasjóður Hafnfirðinga.

Sjóðurinn er stofnaður í tilefni af 75 ára afmæli Bjarna læknis Snæbjörnssonar með stofnframlagi Raftækjaverksmiðju Hafnarfjarðar hf.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 25 000.00.

Fé sjóðsins skal ávaxtað í Sparisjóði Hafnarfjarðar með kaupum á ríkistryggðum verðbréfum eða öðrum vel tryggðum og auðseljanlegum skuldabréfum eða á annan öruggan og ekki óarðbærari hátt að mati sjóðsstjórnar.

3. gr.

Sjóðurinn skal afla sér tekna með sölu heillaóskaskeyta (korta) á afmælisdögum einstaklinga, hjóna eða fyrirtækja. Lægsta gjald fyrir skeytið skal vera kr. 100.00. Nafn viðtakanda, sendanda og fjárhæð skal færast í sérstaka bók.

Enn fremur veitir sjóðurinn móttöku framlögum einstaklinga og fyrirtækja á merkisdögum í ævi þeirra og starfi.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins skal vera sá að styrkja hverja þá starfsemi, sem starfrækt er hér í bænum eða nágrenni hans í þágu barna og unglinga til 16 ára aldurs, t. d. vöggustofur, dagheimili barna, upptökuheimili fyrir afvegaleidd börn, heimili fyrir vangæf eða taugaveikluð börn o. s. frv.

Ekki má veita hærri styrk úr sjóðnum á ári en nemur árlegum vöxtum hans. Skulu styrkveitingar þó ekki hefjast, fyrr en höfuðstóll hefur náð því að verða kr. 100 000.00.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skal þannig skipuð: Prestur þjóðkirkjunnar í Hafnarfirði, lögreglustjóri og bæjarstjóri Hafnarfjarðar séu fastir stjórnarmenn. Þeir skipta með sér verkum og kjósa síðan tvo meðstjórnendur, karl og konu, til tveggja ára í senn úr hópi þeirra Hafnfirðinga, sem fengið hafa skeyti. Ekki má endurkjósa meðstjórnanda, fyrr en liðin eru 2 ár frá síðustu setu hans í stjórninni.

6. gr.

Reikninga sjóðsins skal birta árlega í blaði, sem gefið er út í Hafnarfirði. Skulu þeir vera áritaðir af löggiltum endurskoðanda.

7. gr.

Heimilt er stjórn sjóðsins að breyta einstökum atriðum í stofnskrá þessari, ef hún er öll sammála þar um. Þó má aldrei breyta tilgangi sjóðsins eða skipun sjóðstjórnar.

8. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skrá þessari.

Hafnarfirði.

HF. RAFTÆKJAVERKSMIÐJAN

Axel Kristjánsson.

1. júní 1965. Nr. 121.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

fyrir Gullbringusýslu og Hafnarfjörð.

I. KAFLI

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Sýslunefnd hefur á hendi yfirstjórn allra afréttar- og fjallskilamála í Gullbringusýslu og Hafnarfirði. Sveitarstjórnir hafa á hendi stjórn og framkvæmd mála þessara hver í sínum hreppi eða í samvinnu tvær eða fleiri saman, þar sem henta þykir. Heimilt er sveitarstjórnum að fela öðrum framkvæmd fjallskilamála að einhverju eða öllu leyti.

2. gr.

Eigi fleiri en eitt sveitarfélag sameiginlegt afréttarsvæði eða lönd innan sýslunnar þar sem fé þeirra gengur saman, skulu sveitarstjórnir þær, sem hlut eiga að máli, kjósa fjallskilanefnd til að sjá um fjallskil og vorsmalanir. Fjallskilanefnd skal

skipuð einum manni úr hverju sveitarfélagi, kjörnum af sveitarstjórn í ársbyrjun til eins árs í senn.

Þegar nefndin hefur verið skipuð, boðar aldursforseti til fyrsta fundar. Þar kýs nefndin sér formann, er annast síðan stjórn og boðun funda.

3. gr.

Afréttarnefnd, skipuð einum manni úr hverjum hreppi, hefur með höndum niðurröðun á fjallskilum á afréttarlandi sýslunnar í Krýsuvík. Nefnd þessi skal, eigi síðar en í 20. viku sumars hafa lokið störfum og sent hverju sveitarfélagi eða eftir atvikum fjallskilanefnd tilkynningu um hvað hverju sveitarfélagi (upprekstrarfélagi) beri að leggja til fjallskila á þessu svæði. Um kosningu afréttarnefndar, stjórn og boðun funda skal fara á sama hátt og fyrir er mælt í 2. gr. Verði ágreiningur í nefndinni ræður afl atkvæða, en ella þar sem atkvæði formanns fellur. Öllum aðiljum er skylt að hlíta úrskurði nefndarinnar í bráð, en heimilt er að áfrýja honum til sýslunefndar, er fellir fullnaðarúrskurð.

II. KAFLI

Um fjármörk og markaskrár.

4. gr.

Fjármörk eru þrenns konar, eyrnamörk, hornamörk og brennimörk. Hver fjáreigandi á að hafa glöggt eyrnamark á fé sínu, en sé sauðfé soramarkað eða markið óskýrt, skal það brennimerkt eiganda á hægra horn, ef við verður komið, en ella skal festa málmplötu með skýru merki í hægra eyra.

5. gr.

Heimilt er sýslunefnd að skipa svo fyrir, að allt sauðfé vetrargamalt og eldra sé merkt sýslu-, hrepps- eða bæjarmarki, horn eða með málmplötu í vinstra eyra, ef kind er kollótt, og ákveður hún þá hvernig merkin skuli vera.

6. gr.

Fé skal draga eftir mörkum. Mark helgar margeiganda kind, nema sönnur séu færðar á, að annar eigi, eða markeigandi viðurkenni ekki kindina sem sína eign. Óheimilt er manni að helga sér kind, sem ekki ber hans rétta mark, hversu lítið sem á vantar eða umfram er. Ef kind er með brennimarki eða hornamarki annars en þess, sem eyrnamarkið á, skal sá talinn eigandi, sem á brennimarkið eða hornamarkið. Kind sem er með eyrnamark eins, hornamark annars og brennimark hins þriðja, skal talin eign þess, sem brennimarkið á. Sá sem helgar sér kind eftir hornamarki eða brennimarki, skal, ef eigandi eyrnamarks krefst, gera grein fyrir hvernig hann hefur eignazt kindina. Málmplata með merki í eyra á kollóttu fé jafngildir hornamarki eða brennimarki. Óheimilt er að nota mark annars manns, nema með leyfi markeiganda.

7. gr.

Ef kind er afeyrð, ómörkuð, eða með óþekkjanlegu eða mjög vafasömu marki, en maður vill eigna sér hana af líkum, getur hann borið málið undir hreppstjóra eða eftir atvikum réttarstjóra, sem þá ásamt marklýsingarmönnum, meta ástæður þær, er hlutaðeigandi hefur máli sínu til stuðnings. Ef þeim kemur öllum saman um, að mestar líkur séu til, að hann eigi kindina, þá má hann hirða hana sem sína eign, ella telst hún með óskilafé. Sé hann óánægður með úrslitin, er honum frjálst að leita réttar síns með málssókn.

8. gr.

Sauðfjármörk ganga að erfðum. Gefa má mark og selja. Ekki má taka upp nýtt mark, sem annar maður á í gildandi markaskrám fyrir landnám Ingólfs Arnarsonar í Árnessýslu og Borgarfjarðarsýslu. Ekki má taka upp eða nota mikil særingarmörk. Má mark ekki vera nema átta hnífsbrögð í allt, og ekki mega undirbenjar vera fleiri en tvær á sama eyra. Rísi ágreiningur um hvort nýtt mark megi upp taka, sker markavörður úr.

9. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrár eigi sjaldnar en tíunda hvert ár. Skulu allir markeigendur í umdæminu koma mörkum sínum í hana, og má enginn nota mark, sem ekki er í skránni, sjá þó 13. gr. Hver markeigandi skal fá eitt eintak af skránni. Einnig skal markavörður sjá um, að nægilega mörg eintök af markaskránni verði send í nærliggjandi sýslur og kaupstaði, þar sem búast má við fjársamgöngum.

10. gr.

Sýslunefnd kýs markavörð, er annast um útgáfu markaskrárinnar. Hann skal einnig hafa umsjón með upptöku nýrra marka. Skal markavörður gera sér far um að koma samræmi og festu á nöfn marka og koma í veg fyrir sammerkingar. Hann skal hafa samstarf við nærliggjandi héruð um tilhögun og útgáfu markaskrár eftir því, sem henta þykir.

11. gr.

Markavörður mælir fyrir um söfnun marka og allt, er þar að lýtur, svo sem innheimtu gjalds fyrir markið. Gjald þetta ákveður sýslunefnd og skal það vera svo hátt, að nægi fyrir kostnaði við undirbúning og prentun markaskrárinnar. Gjaldið greiðist um leið og markið er tilkynnt. Fyrir nýtt mark greiðist tvöfalt gjald. Markaverði til aðstoðar skal vera markasöfnunarmaður í hverju sveitarfélagi, er sveitarstjórn tilnefnir. Söfnun marka skal fara fram í októbermánuði árið áður en markaskrá á að koma út. Markasöfnunarmanni ber 10% markagjaldsins í þóknun fyrir starf sitt.

12. gr.

Þegar markavörður hefur fengið markaskýrslur allra sveitarfélaganna í sínar hendur, ber hann þær saman sín á milli, og þær allar við gildandi markaskrár innan héraðs og utan, þar sem búast má við fjársamgöngum. Heimilt er honum að fella niður mörk nýupptekin, sem of lík eru eldri mörkum, og þau sem bannað er að taka upp, ef nokkur eru á skýrslu. Telji hann nauðsynlegt að fella niður mark eða breyta, skal hann svo fljótt sem unnt er, tilkynna það hlutaðeigendum og benda þeim á önnur mörk eða breytingar á marki, er komið geti í staðinn. Verði tillögum hans ekki mótmælt innan hæfilegs frests frá því, hann sendi tilkynninguna, skulu þau mörk gilda, er hann ákveður. Að öðru leyti ber honum að taka til greina óskir hlutaðeigenda, geti þær samrýmzt ákvæðum þessarar reglugerðar.

13. gr.

Vilji einhver taka upp mark eða nota aðflutt mark, milli þess er markaskrá er samin, ber honum að snúa sér til markavarðar og fá samþykki hans. Að því fengnu skal markeigandi auglýsa það í Lögbirtingablaðinu, og er honum það þá heimilt til notkunar.

14. gr.

Ef tveir eða fleiri fjáreigendur tilkynna markaverði sama mark, skal erfðamark að öðru jöfnu ganga fyrir kaupamarki og kaupamark fyrir gerðarmarki. Sé

um sams konar mörk að ræða skal sá af bregða, sem færra fé á. Séu bæði mörkin erfðamörk, á sá að hafa, sem á það markið, sem lengur hefur gengið í erfð. Flytji maður í umdæmið með mark, sem er of náið öðrum sem fyrir eru, skal hann af bregða, enda þótt erfðamark sé.

III. KAFLI
Um vorsmalanir og notkun afréttarlanda.

15. gr.

Hver sveitarstjórn eða fjallskilanefnd skal skipa fyrir um fjársmalanir eina eða fleiri á vorin, til mörkunar og rúnings. Skal smalað til Eldborgarréttar laugardaginn í 10. viku sumars og til Kaldárréttar daginn eftir. Annars staðar skal smalað þegar hentugast þykir. Öllum fjáreigendum er skylt að hlíta fyrirmælum sveitarstjórnar eða fjallskilanefndar í öllu, er smölunina snertir.

16. gr.

Utansveitarfé í ullu eða með ómörkuðum lömbum, skal handsama, ef unnt er, rýja það, og marka ómörkuð lömb. Í lögréttum sér réttarstjóri um framkvæmd á þessu. Eiganda skulu hið fyrsta gerð skil á ull og grein fyrir marki og einkennum á hverri kind, sem rúin hefur verið eða markað undir. Sé erfiðleikum bundið að inna þessi skil til eiganda, ber að gera þau til hreppstjóra, sem ráðstafar ull á sama hátt og óskilafé, finnist enginn eigandi. Ómakslaun greiðast eftir samkomulagi eða sanngjörnum reikningum.

Sveitarstjórn getur ákveðið, að ákvæði greinar þessarar nái einnig til innansveitarfjár á þann hátt sem hún telur eiga við.

17. gr.

Sveitarstjórnir geta hvenær sem er sett reglur um, hvaða takmörkunum það skuli háð að veita utansveitarfé hagagöngu. Þær geta og beitt sér fyrir, að lönd séu metin til ítölu skv. lögum nr. 39/1959.

18. gr.

Þar sem upprekstrarlönd eru notuð á sumrin, ber öllum sem hafa sauðfé og hross, önnur en brúkunarhross, undir höndum, að reka á fjall svo tímanlega að vorinu sem ástæður leyfa, og eigi síðar en í 11. viku sumars. Að öðrum kosti skulu þeir hafa pening sinn á löglega girtum svæðum, enda sé hann á ábyrgð eigenda.

19. gr.

Hver sem heimildarlaust rekur fénað sinn í annars land til beitar, hvort heldur það er heimaland eða afréttarland, greiði skaðabætur til landráðanda eftir mati sveitarstjórnar, þar sem landráðandi á heima. Öllum er bannað að veita sauðfé móttöku til vor- eða sumargöngu úr öðrum sveitarfélögum nema með leyfi viðkomandi sveitarstjórnar.

20. gr.

Enginn má smala afréttarlönd fyrir leitir, né heldur heimalönd annarra eða reka sauðfé úr þeim nema með leyfi viðkomandi sveitarstjórnar eða fjallskilanefndar.

Enginn má að öðru leyti ónáða fénað á fjalli eða í heimahögum án leyfis viðkomandi landráðanda eða hreppstjóra.

IV. KAFLI
Um fjallskil.

21. gr.

Sveitarstjórnir eða fjallskilanefndir skipa fyrir um fjallskil hver á sínu svæði, annast niðurjöfnun fjallskila og skipa leitarstjóra. Leitir skulu byrja í 22. viku sumars.

22. gr.

Fjallskilum skal jafnað niður á umráðamenn fjár eftir fjártölu, og eru allir sem sauðfé eiga, fjallskilaskyldir. Heimilt er sveitarstjóra eða fjallskilanefnd að ákveða, að eigendur eða umráðamenn hrossa, annarra en brúkunarhrossa greiði gjald í fjallskilasjóð. Þó má ekki leggja hærra gjald á hross en nemur fjallskilum á fimm kindur. Þrem vikum fyrir haustleitir tilkynnir síðan sveitarstjórn eða fjallskilanefnd öllum fjallskilaskyldum aðilum í sínu umdæmi, með umburðarbréfi eða á annan sannanlegan hátt, hvaða fjallskil þeir skuli af hendi inna.

23. gr.

Leitarstjóri skal skipa fyrir um tilhögun leita og hefur alla stjórn á þeim. Hann sér um, að fjársafn sé rekið með reglu til réttar og afhendir það þar safnverði. Hann skal áminna leitarmenn um að fara svo vel, sem unnt er, með fé í leitum. Enn fremur skal hann hafa eftirlit með því, að menn séu nægilega vel útbúnir og að öðru leyti starfa sínum vaxnir. Ef einhver sendir menn í leit, sem leitarstjóri telur óhæfan sakir vanbúnaðar eða af öðrum ástæðum, má fá mann í hans stað á kostnað þess er sendi, eða reikna honum gjald sem fyrir vanrækt fjallskil. Sama gildir þann, sem sendir ófullgildan mann í útréttir.

Öllum leitarmönnum ber að hlýða leitarstjóra, og varðar óhlýðni sektum.

24. gr.

Sveitarstjórnir og fjallskilanefndir setja nánari reglur um haustsmölun heimalanda eftir því, sem við á á hverjum stað.

V. KAFLI
Um réttir og réttarhöld.

25. gr.

Lögréttir á hausti skulu vera þessar:

1. Þórkötlustaðarétt fyrir Grindavíkurhrepp. Aðalrétt mánudag í 22. viku sumars.
2. Kaldárrétt fyrir Garða- og Bessastaðahrepp og Hafnarfjarðarkaupstað. Aðalrétt mánudaginn í 22. viku sumars.
3. Vatnsleysustrandarrétt fyrir Vatnsleysustrandarhrepp. Aðalrétt miðvikudag í 22. viku sumars.
4. Ásarétt fyrir Hafna-, Miðnes-, Gerðahrepps og Keflavíkurkaupstað. Aðalrétt þriðjudaginn í 22. viku sumars.

Tvær skilaréttir fara fram í lögrétt hverri sama vikudag, sú fyrri 2. vikudag eftir aðalrétt, en hin síðari um mánaðarmót október—nóvember, hrútarétt.

Auk ofangreindra lögrétta, skal núverandi rétt við Eldborg notuð sem sundurdráttarrétt og skal fé þar skrádregið.

Réttardögum þessum og staðsetningu rétta má breyta, ef það þykir hentara. Tillögu til breytinga skal bera undir sýslunefnd.

26. gr.

Kostnaður við byggingu og viðhald rétta með tilheyrandi dilkum réttarfélagsmanna, svo og dilka við útréttir, greiðist úr fjallskilasjóðum þess réttarfélags, sem réttin er fyrir.

Utansveitarfélagsmönnum er skylt að hafa dilka fyrir fénað sinn eftir tilvísun sveitarstjórnar eða fjallskilanefndar, og greiða þeir kostnað við byggingu þeirra og viðhald rétta eftir skipun sveitarstjórnar eða fjallskilanefndar.

27. gr.

Sveitarstjórn eða fjallskilanefnd skipar réttarstjóra, safnvörð og tvo marklýsingarmenn um leið og fjallskilum er jafnað niður. Réttarstjóri sér um réttarhöld, og gætir þess, að þar fari allt rétt og skipulega fram. Kvatt getur hann menn með sér til aðstoðar og eftirlits.

28. gr.

Réttarstjóri sér um, að öll ómörkuð lömb skuli dregin í sérstakt hólf, jafnskjótt og þau finnast í réttum, svo að kostur sé á að láta mæður helga sér þau. Skal þess sérstaklega gætt, að þau þvælist sem minnst. Engum er heimilt að marka kind í réttum án heimildar réttarstjóra. Réttarstjóri sér um, að fé það, sem ekki á heima á því svæði, sem smalað er til réttarinnar, sé flutt eða geymt eftir því sem hentast þykir.

VI. KAFLI

Um aukasmalanir og fleira.

29. gr.

Sveitarstjórn eða fjallskilanefnd getur, ef ástæður þykja til, látið framkvæma aukasmölun eina eða fleiri. Skal smölun þeirri hagað á sama hátt og leitum.

30. gr.

Nú finnst fé í ógöngum eða ósjálfbjarga eftir haustleitir, sem finnandi eða eigandi treystist ekki til að ná eða koma til byggða, og skal þá sveitarstjórn eða fjallskilanefnd tilkynnt það tafarlaust. Skal þá fenginn svo hæfur maður, sem unnt er, til að ná fénu, sé þess nokkur kostur. Náist fé eigi, og augljóst er, að það komist ekki sjálfkrafa í burtu, en verði að svelta til dauða, má farga því með skotum ef víst er, að takast megi staðhátta vegna. Kostnað skal greiða á sama hátt og fjallskil.

VII. KAFLI

Um meðferð ómerkinga og óskilafjár.

31. gr.

Hver sá, sem fjallskil innir af höndum, hvort heldur er við smölun afrétta eða heimalanda, skal leitast við að handsama, svo fljótt sem verða má, ómerkinga þá, sem hann verður var við, og auðkenna þá, ef þeir fylgja móður.

32. gr.

Ómerkinga og annað óskilafé, sem ekki finnast eigendur að í lögréttum, skal eftir nákvæma skoðun afhenda hreppstjóra í réttarlok. Skal hann selja féð á uppboði þegar í stað, ef lög ekki banna, en ráðstafa því ella til slátrunar. Í Kaldárrétt annast hreppstjóri Garðahrepps þetta.

33. gr.

Óskilafé, sem fram kemur eftir réttir og ekki finnst eigandi að, eða ekki kemst til eiganda sökum fjarlægðar, skal færa viðkomandi hreppstjóra, er selur það, ef lög banna ekki á opinberu uppboði, er auglýst sé a. m. k. viku fyrir uppboðið, en færa það ella til slátrunar.

Óskilahross, sem fram koma í réttum eða eftir réttir, skal afhenda hreppstjóra, er auglýsir þau í víðlesnu blaði eða útvarpi. Gefi eigandi sig ekki fram innan þriggja vikna, selur hreppstjóri þau á opinberu uppboði, er auglýst sé með a. m. k. viku fyrirvara.

34. gr.

Við sölu óskilafjár er að jafnaði enginn innlausnarfrestur. Hrúta, sem að dómi hreppstjóra og söluvotta eru hæfir til kynbóta, svo og forustufé og hross, skal selja með 6 vikna innlausnarfresti.

35. gr.

Hreppstjórar skulu fyrir áramót senda sýslumanni skýrslu um sölu óskilafjár í sínum hreppi á árinu ásamt sem nákvæmastri lýsingu á marki og auðkennum hverrar skepnu. Sýslumaður skal síðan fyrir janúarlok birta í Lögbirtingablaðinu tilkynningu um sölu óskilafjár í sýslunni og greina frá marki og auðkenni hverrar skepnu eftir því, sem hægt er. Sýslusjóður greiði kostnað við auglýsingu þessa. Jafnframt skal þar skorað á rétta eigendur að gefa sig fram fyrir næsta fardaga til að sanna rétt sinn.

36. gr.

Af andvirði óskilafjár greiðist sölukostnaður svo og fundarlaun, björgunarlaun og geymslukostnaður, ef því er að skipta. Að öðru leyti greiðist fjárverðið til eiganda, ef hann sannar eignarrétt sinn innan tilskilins frests, annars fellur andvirðið til viðkomandi fjallskilasjóðs.

VIII. KAFLI
Um fjallskilasjóð.

37. gr.

Í hverju sveitarfélagi skal vera fjallskilasjóður, er sveitarstjórn eða fjallskilanefnd varðveitir. Þar sem tvö eða fleiri sveitarfélög hafa sameiginlegan upprekstur og kjósa sameiginlega fjallskilanefnd, má ákveða, að einn fjallskilasjóður sé fyrir tvö eða fleiri sveitarfélög.

Tekjur sjóðsins eru:

a. Andvirði óskilafjár.
b. Gjald, jafnað niður á hina fjallskilaskyldu.
c. Gjald fyrir vanrækt fjallskil.
d. Aðrar tekjur, er sveitarstjórnir samþykkja að renna skuli til sjóðsins.

Úr sjóðnum skal greiða:

a. Kostnað við að afstýra ágangi sauðfjár, sbr. 40. gr.
b. Kostnað við réttarbyggingar og viðhald þeirra.
c. Kostnað við fjallskil og réttarhöld.

Öll gjöld til fjallskilasjóðs má innheimta með lögtaki.

38. gr.

Sveitarstjórn annast reikningshald fyrir fjallskilasjóð og varðveitir hann. Skal reikningur sjóðsins fylgja sveitarsjóðsreikningi og endurskoðast á sama hátt. Þar sem sameiginleg fjallskilanefnd er starfandi fyrir fleiri en eitt sveitarfélag, geta

viðkomandi sveitarstjórnir ákveðið, að hún annist reikningshald og varðveizlu sjóðsins undir eftirliti sýslunefndar.

Ef fjallskilasjóður kemst í fjárþrot, skal viðkomandi sveitarstjórn eða sveitarstjórnir í bili veita honum fjárhagsaðstoð, er síðan verði jafnað niður sem öðrum fjallskilakostnaði.

IX. KAFLI
Um ágang búfjár.

39. gr.

Búfjáreigendum er skylt að stuðla að því, að fénaður þeirra gangi ekki í löndum annarra, og valdi þar usla eða tjóni. Umráðamönnum þess búfjár, er löglegar girðingar halda ekki, skal skylt að farga því eða hafa það í sérstaklega traustum girðingum, enda beri þeir, auk sekta, fulla skaðabótaábyrgð á tjóni því, sem gripir þessir valda.

Öllum umráðamönnum búfjár, er í þéttbýli búa, skal skylt, er fé þeirra er ekki á fjalli, þ. e. frá 11. viku sumars til haustleita, að hafa það í löglega girtum girðingum.

Eigendum garðlanda eða landsvæða, er illa þola ágang búfjár skal skylt, vilji þeir verjast ágangi afréttarfjár, að hafa svæði þessi girt löglegum girðingum annaðhvort sér eða í sameiningu við aðra. Skal um uppsetningu, gerð og viðhald á girðingum þessum fara að lögum nr. 24 frá 1952.

Brot á 2. mgr. þessarar greinar skal minnst varða 500.00 kr. sekt nema sérstakar málsbætur séu.

Fé það, sem laust gengur gegn ákvæðum greinar þessarar, og veldur tjóni, er tjónþola heimilt að handsama og ráðstafa sem óskilafé, lögum samkvæmt.

40. gr.

Ef sauðfé eða hross er í óskilum í heimahögum á sumrin eða ganga úr afrétti í heimalönd, getur sá, er fyrir ágangi verður, gert sveitarstjórn aðvart um það. Skal hún þá sjá um, að fénaði þessum sé smalað og hann síðan færður til fjalls eða geymslu í fjárheldri girðingu. Kostnaður við þetta greiðist úr viðkomandi fjallskilasjóði, er getur krafizt endurgreiðslu, frá eigendum fénaðarins í hlutfalli við fjártölu, ef vanrækslu þeirra er um að kenna.

X. KAFLI
Almenn ákvæði.

41. gr.

Það er stranglega bannað að svelta fé eða misþyrma því á nokkurn hátt. Við allar réttir skal vera útbúnaður til að láta fé ganga sjálft upp á flutningabifreiðir. Skulu bifreiðir þær, er notaðar eru til sauðfjárflutninga eða flutninga á búfénaði vera sundur stíaðar í nægilega mörg hólf og einnig skal setja sand eða annað efni á pall bifreiðanna til þess að búfénu sé auðveldara að standa. Ávallt skal hafa gæzlumann á palli bifreiðar, sem flytur fé.

42. gr.

Enginn má fresta að framkvæma þær fyrirskipanir, sem gerðar eru samkvæmt reglugerð þessari, þótt hann sé ekki ánægður með þær. Hins vegar getur hann kært yfir órétti þeim, er hann þykist beittur, til sýslunefndar, er fellir fullnaðarúrskurð um málið.

43. gr.

Sýslunefnd sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda varðandi fjallskilamál.

44. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá kr. 100.00 til kr. 10 000.00 og renna þær í sveitarsjóð þar sem brot er framið. Vanrækt fjallskil skulu goldin tvöföldu verði til fjallskilasjóðs.

45. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

46. gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi fjallskilareglugerð fyrir Gullbringusýslu og Hafnarfjörð, nr. 215 frá 1938.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Gullbringusýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 107. gr., sbr. 92. gr. c, sveitarstjórnarlaganna nr. 58 1961, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

9. júní 1965. Nr. 122.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð Eyjafjarðarsýslu.

1. gr.

Í Eyjafjarðarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þessum sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga, nr. 71 1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Öngulsstaðahreppur:

1. Eyrarlandsvegur, af Norðurlandsvegi að Eyrarlandi.
2. Leifsstaðavegur, af Norðurlandsvegi að Leifsstöðum og Brúarlandi.
3. Svertingsstaðavegur, af Eyjafjarðarbraut að Brekku.
4. Ytri-Hólsvegur, af Eyjafjarðarbraut að Ytra-Hóli.
5. Garðsárdalsvegur, af Eyjafjarðarbraut að Garðsá.
6. Brúnalaugarvegur, af Eyjafjarðarbraut að Brúnalaug.
7. Uppsalavegur, af Eyjafjarðarbraut að Uppsölum.
8. Sigtúnsvegur, af Eyjafjarðarbraut að Sigtúni.
9. Íþróttavallarvegur, af Barnaskólavegi að Kvennaskólavegi.

Saurbæjarhreppur:

1. Villingadalsvegur, af Eyjafjarðarbraut að Villingadal.
2. Hólsgerðisvegur, framhald af Eyjafjarðarbraut að Tjörnum.
3. Leyningsvegur, af Eyjafjarðarbraut að Leyningi.
4. Gullbrekkuvegur, af Eyjafjarðrbraut að Gullbrekku.

Hrafnagilshreppur:

1. Vaglavegur, af Eyjafjarðarbraut að Vöglum.
2. Syðra-Gilsvegur, af Eyjafjarðrbraut að Syðra-Gili.
3. Teigsvegur, af Eyjafjarðarbraut að Teigi.
4. Hranastaðavegur, af Eyjafjarðarbraut að Hranastöðum.
5. Merkigilsvegur, af Eyjafjarðarbraut að Merkigili.
6. Víðigerðisvegur, af Eyjafjarðarbraut að Víðigerði.
7. Torfuvegur, af Eyjafjarðarbraut að Torfum.

Glæsibæjarhreppur:

1. Mýrarlónsvegur, af Norðurlandsvegi á enda Blómsturvallavegar.
2. Syðra-Hólsvegur, af Norðurlandsvegi að Syðra-Hóli.
3. Ytra-Hólsvegur, af Norðurlandsvegi að Ytra-Hóli.
4. Einarsstaðavegur, af Norðurlandsvegi að Einarsstöðum.
5. Sílastaðavegur, af Norðurlandsvegi að Sílastöðum.
6. Brávallavegur, af Blómsturvallavegi að Brávöllum.
7. Skipalónsvegur, af Dagverðareyrarvegi að Skipalóni.
8. Tréstaðavegur, af Dagverðareyrarvegi að Tréstöðum.
9. Djúpárbakkavegur, af Ólafsfjarðarvegi að Djúpárbakka.
10. Ásvegur, af Norðurlandsvegi að Ási.
11. Vindheimavegur, af Norðurlandsvegi að Efra-Vindheimum.
12. Garðshornsvegur, af Norðurlandsvegi að Garðshorni.

Öxnadalshreppur:

1. Syðri-Bægisárvegur, af Norðurlandsvegi að Syðri-Bægisá.
2. Hólavegur, af Norðurlandsvegi að Hólum.
3. Hraunsvegur, af Norðurlandsvegi hjá Engimýri um Hraun og Háls á Öxnadalsveg hjá Auðnum.

Skriðuhreppur:

1. Búðarnesvegur, af Hörgárdalsvegi að Búðarnesi.
2. Hörgárdalsvegur innri, af þjóðvegi (Hörgárdalsvegi) hjá Staðarbakka að Ásgerðarstaðaseli.
3. Baugaselsvegur, af Hörgárdalsvegi að Baugaseli.
4. Öxnhólsvegur, af Hörgárdalsvegi að Öxnhóli.
5. Hallfríðarstaðavegur, af Hörgárdalsvegi að Hallfríðarstöðum.

Arnarneshreppur:

1. Pálmholtsvegur, af Ólafsfjarðarvegi hjá Reistará á Hjalteyrarveg hjá Pálmholti.
2. Arnarnesvegur, af Hjalteyrarvegi að Arnarnesi.
3. Sjávarbakkavegur, af Hjalteyrarvegi að Sjávarbakka.
4. Arnarholtsvegur, af álmu af Hjalteyrarvegi að Arnarholti.

Árskógshreppur:

1. Selárvegur, af Hauganesvegi að Selá.
2. Brimnesvegur, af Hauganesvegi að Brimnesi.
3. Helluvegur, af Ólafsfjarðarvegi að Hellu.
4. Kleifarvegur, af Ólafsfjarðarvegi að Kleif.

Svarfaðardalshreppur:

1. Sökkuvegur, af Skíðadalsvegi að Sökku.
2. Ölduhryggjarvegur, af Skíðadalsvegi að Ölduhrygg.
3. Uppsalavegur, af Skíðadalsvegi að Uppsölum.
4. Syðra-Hvarfsvegur, af Skíðadalsvegi að Syðra-Hvarfi.

5. Klængshóls- og Hlíðarvegur, af Skíðadalsvegi álma að Klængshóli, og álma að Hlíð.
6. Kóngsstaðavegur, af Skíðadalsvegi að Kóngsstöðum.
7. Melavegur, af tengivegi á Skíðadalsvegi að Melum.
8. Kotsvegur, framhald af Svarfaðardalsvegi.
9. Hræringsstaðavegur, af Svarfaðardalsvegi, með afleggjara í Skeið og Búrfell.
10. Bakkavegur, af Svarfaðardalsvegi að Bakka.
11. Bakkagerðisvegur, af Svarfaðardalsvegi að Bakkagerði.
12. Grundarvegur, tengivegur milli Svarfaðardals og Skíðadalsvegar, með brú á Svarfaðardalsá hjá Hofi.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð, samkvæmt 21. gr. vegalaga, niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal vera 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. vegalaga eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt eftir tillögum sýslunefndar að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annist hreppsfélagið sjálft um vegakerfi sitt að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalds renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafn miklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun, í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Staðfest áætlun þessi gildi er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. krónum, nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Eyjafjarðarsýslu, nr. 55 17. maí 1926, með áorðnum breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 9. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 123. 9. júní 1965.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð Borgarfjarðarsýslu.

1. gr.

Í Borgarfjarðarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Hvalfjarðarstrandarhreppur:

1. Botnsdalsvegur, af Vesturlandsvegi um Litla-Botn að Stóra-Botni.
2. Hrafnabjargavegur, af Vesturlandsvegi að Hrafnabjörgum.
3. Kalastaðakotsvegur, af Vesturlandsvegi að Kalastaðakoti.
4. Hurðarbaksvegur, af Svínadalsvegi að Hurðarbaki.

5. Svarfhólsvegur, af Svínadalsvegi að Svarfhóli.
6. Efra-Skarðsvegur, af Leirársveitarvegi um Tungu að Efra-Skarði.
7. Hlíðarfótsvegur, af Svínadalsvegi að Hlíðarfæti.
8. Kambshólsvegur, af Svínadalsvegi að Kambshóli.
9. Grafardalsvegur, af Dragavegi um Dragháls að Grafardal.
10. Katanesvegur, af Akrafjallsvegi að Katanesi.
11. Vatnaskógsvegur, af Vesturlandsvegi í Vatnaskóg.

Innri-Akraneshreppur:
12. Reynisvegur, af Akrafjallsvegi um Eystri-Reyni að Vestri-Reyni.
13. Birnuhöfðavegur, af Akrafjallsvegi að Birnuhöfða.

Skilmannahreppur:
14. Galtarholtsvegur, af Vesturlandsvegi að Galtarholti.
15. Arkarlækjarvegur, af Akrafjallsevgi að Arkarlæk.
16. Vallanesvegur, af Akranesvegi um Hvítanes að Vallanesi.

Leirár- og Melahreppur:
17. Bakkavegur, af Melasveitarvegi að Bakka.
18. Hafnarvegur, af Vesturlandsvegi að Höfn.
19. Geldingaárvegur, af Vesturlandsvegi að Geldingaá.
20. Skipanesvegur, af Vesturlandsvegi að Skipanesi.
21. Melkotsvegur, af Leirársveitarvegi að Melkoti.
22. Neðraskarðsvegur, af Leirársveitarvegi að Neðraskarði.

Andakílshreppur:
23. Eyrarvegur, af Borgarfjarðarbraut hjá Varmalæk um Múlastaði að Eyri.
24. Stafholtseyjarvegur, af Bæjarsveitarvegi að Stafholtsey.
25. Hvítárbakkavegur, af Bæjarsveitarvegi að Hvítárbakka.
26. Laugarholtsvegur, af Bæjarkirkjuvegi að Laugarholti.
27. Hestvegur, af Borgarfjarðarbraut að Hesti.
28. Ausuvegur, af Vesturlandsvegi að Ausu.

Skorradalshreppur:
29. Grundarvegur, af Skorradalsvegi að Grund.
30. Mófellsstaðakotsvegur, af Mófellsstaðavegi að Mófellsstaðakoti.
31. Indriðastaðavegur, af Mófellstaðavegi að Indriðastöðum.

Lundarreykjadalshreppur:
32. Tungufellsvegur, af Uxahryggjavegi að Tungufelli.
33. Brennuvegur, af Uxahryggjavegi að Brennu.
34. Þverfellsvegur, af Uxahryggjavegi um Kaldagil að Þverfelli.
35. Gilstreymisvegur, af Uxahryggjavegi að Gilstreymi.
36. Englandsvegur, af Uxahryggjavegi að Englandi.
37. Iðunnarstaðavegur, af Uxahryggjavegi að Iðunnarstöðum.
38. Hólsvegur, af Lundarreykjadalsvegi að Hóli.
39. Grafarvegur, af Lundarreykjadalsvegi að Gröf.
40. Krossvegur, af Lundarreykjadalsvegi að Krossi.

Reykholtsdalshreppur:
41. Hurðarbaksvegur, af Borgarfjarðarbraut, um Garð að Hurðarbaki.
42. Brekkukotsvegur, af Borgarfjarðarbraut að Brekkukoti.
43. Skáneyjarvegur, af Reykdælavegi að Skáney.
44. Grímsstaðavegur, af Reykdælavegi að Grímsstöðum.

45. Breiðabólsstaðarvegur, af Reykdælavegi að Breiðabólstað.
46. Ásgarðsvegur, af Stóra-Kroppsvegi að Ásgarði.
47. Hrísavegur, af Flókadalsvegi að Hrísum.
48. Brúsholtsvegur, af Flókadalsvegi að Brúsholti.
49. Klettsvegur, af Stóra-Kroppsvegi að Kletti.
50. Víðigerðisvegur, af Borgarfjarðarbraut að Víðigerði.

Hálsahreppur:
51. Hraunsásvegur, af Hálsasveitarvegi að Hraunsási.
52. Signýjarstaðavegur, af Hálsasveitarvegi að Signýjarstöðum.
53. Norðurreykjavegur, af Hálsasveitarvegi að Norðurreykjum.
54. Rauðsgilsvegur, af Reykdælavegi að Rauðsgili.
55. Kollslækjarvegur, af Reykdælavegi að Kollslæk.
56. Giljavegur, af Reykdælavegi yfir Reykjadalsá að Giljum.
57. Augastaðavegur, af Reykdælavegi yfir Reykjadalsá að Augastöðum.
58. Sigmundarstaðavegur, af Hálsasveitarvegi að Sigmundarstöðum.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslu-

fundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Borgarfjarðarsýslu, nr. 118 21. maí 1953, ásamt síðari breytingu.

Samgöngumálaráðuneytið, 9. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

9. júní 1965. Nr. 124.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Mýrasýslu.

1. gr.

Í Mýrasýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Hvítársíðuhreppur:

1. Síðumúlaveggjavegur, af Borgarfjarðarbraut að Síðumúlaveggjum.
2. Hallkelsstaðavegur, af Hvítársíðuvegi að Hallkelsstöðum.
3. Þorvaldsstaðavegur, af Hvítársíðuvegi að Þorvaldsstöðum.
4. Fljótstunguvegur, af Hvítársíðuvegi að Fljótstungu.

Þverárhlíðarhreppur:

5. Hallavegur, af Þverárhlíðarvegi um Lindarhvol og Höll á Norðurárdalsveg.
6. Hlíðarvegur, af Þverárhlíðarvegi hjá brú á Litlu-Þverá að Sigmundarstöðum.
7. Lundarvegur, af Grjóthálsvegi að Lundi.
8. Örnólfsdalsvegur, af Grjóthálsvegi að Örnólfsdal.
9. Hamravegur, af Örnólfsdalsvegi um Helgavatn að Hömrum.

Norðurárdalshreppur:

10. Sanddalstunguvegur, af Norðurlandsvegi að Sanddalstungu.
11. Dýrastaðavegur, af Norðurlandsvegi að Dýrastöðum.
12. Klettstíuvegur, af Norðurlandsvegi að Klettstíu.
13. Hvassafellsvegur, af Vesturlandsegi að Hvassafelli.
14. Jafnaskarðsvegur, af Vesturlandsvegi um Hreðavatn að Jafnaskarði.

Stafholtstungnahreppur:

15. Litlaskarðsvegur, af Vesturlandsvegi að Litlaskarði.
16. Stóru-Skógavegur, af Vesturlandsvegi að Stóru-Skógum.
17. Munaðarnesvegur, af Vesturlandsvegi að Munaðarnesi.
18. Sólheimatunguvegur, af Vesturlandsvegi að Sólheimatungu.
19. Hlöðutúnsvegur, af Borgarfjarðarbraut að Hlöðutúni.
20. Hofsstaðavegur, af Stafholtsvegi að Hofsstöðum.
21. Hamraendavegur, af Borgarfjarðarbraut að Hamraendum.
22. Stafholtsveggjavegur, að Borgarfjarðarbraut að Stafholtsveggjum.
23. Bakkakotsvegur, af Borgarfjarðarbraut að Bakkakoti.
24. Neðra-Nesvegur, af Borgarfjarðarbraut, um Kaðalstaði og Efra-Nes að Neðranesi.
25. Steinavegur, af Borgarfjarðarbraut um Ása að Steinum.
26. Miðgarðsvegur, af Borgarfjarðarbraut að Miðgarði.
27. Brúarreykjavegur, af Borgarfjarðarbraut um Brúarreyki og Sólbakka að Laufskálum.
28. Ásbjarnarstaðavegur, af Þverárhlíðarvegi um Sleggjulæk og Ásbjarnarstaði að Selhaga.
29. Gunnlaugsstaðavegur, af Þverárhlíðarvegi að Gunnlaugsstöðum með álmu að Guðnabakka.

Borgarhreppur:

30. Gljúfurárvegur, af Vesturlandsvegi að Gljúfurá.
31. Heyholtsvegur, af Vesturlandsvegi að Heyholti.
32. Birkibólsvegur, af Valbjarnarvallavegi að Birkibóli.
33. Laxholtsvegur, af Vesturlandsvegi, um Galtarholt og Laxholt að Stað.
34. Gufuárvegur, af Borgarnesbraut að Gufuá.
35. Lækjarkotsvegur, af Borgarnesbraut að Lækjarkoti.
36. Bóndhólsvegur, af Borgarnesbraut um Holt að Bóndhól.
37. Einarsnesvegur, af Borgarnesbraut að Einarsnesi.
38. Rauðanesvegur, af Þursstaðavegi að Rauðanesi.
39. Þursstaðavegur, af þjóðvegi heim að Þursstöðum.

40. Ánabrekkuvegur, af Stykkishólmsvegi um Litlu-Brekku að Ánabrekku.
41. Stangarholtsvegur, af Stykkishólmsvegi um Jarðlangsstaði að Stangarholti.

Álftaneshreppur:
42. Smiðjuhólsvegur, af Álftaneshreppsvegi að Smiðjuhóli.
43. Leirulækjarvegur, af Álftaneshreppsvegi að Leirulæk.
44. Lambastaðavegur, af Álftaneshreppsvegi hjá Miðhúsum að Lambastöðum.
45. Hvíslhöfðavegur, af Álftaneshreppsvegi að Kvíslhöfða.
46. Straumfjarðarvegur, af Álftaneshreppsvegi að Straumfirði með álmu að Knarrarnessundi.
47. Hraundalsvegur, af Grímsstaðavegi að Syðri-Hraundal.
48. Grenjavegur, af Grímsstaðavegi að Grenjum.
49. Urriðaárvegur, af Stykkishólmsvegi að Urriðaá.

Hraunhreppur:
50. Seljavegur, af Hraunhreppsvegi um Selja að Hestkeldu gegn Hjörsey.
51. Hólmakotsvegur, af Seljavegi að Hólmakoti.
52. Hamraendavegur, ef Seljavegi að Hamraendum.
53. Traðavegur, af Hraunhreppsvegi að Tröðum.
54. Vogsvegur, af Hraunhreppsvegi að Vogi.
55. Einholtsvegur, af Hraunhreppsvegi að Einholtum.
56. Fíflholtavegur, af Hraunhreppsvegi að Fíflholtum.
57. Skíðsholtsvegur, af Hraunhreppsvegi að Skíðsholtum.
58. Hamravegur, af Hraunhreppsvegi að Hömrum.
59. Álftárvegur, af Stykkishólmsvegi að Álftá.
60. Svarfhólsvegur, af Staðarhraunsvegi að Svarfhóli með álmu að Ytri-Hraundal.
61. Hítardalsvegur, af Staðarhraunsvegi að Hítardal.
62. Helgastaðavegur, af Hítardalsvegi að Helgastöðum.
63. Hítárvegur, af Stykkishólmsvegi um Brúarfoss að Skiphyl, með Hlíðarvegi, að Lækjarbug.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- og gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Mýrasýslu, nr. 119 21. maí 1953, ásamt síðari breytingu á henni.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt vegalögum nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 9. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Dalasýslu.

1. gr.

Í Dalasýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru þessir:

Hörðudalshreppur:

1. Gunnarsstaðavegur, af Skógarstrandarvegi að Gunnarsstöðum.
2. Dunkárbakkavegur, af Skógarstrandarvegi að Dunkárbakka.

Miðdalahreppur:

3. Stóra-Skógarvegur, af Vesturlandsvegi að Stóra-Skógi.
4. Miðskógarvegur, af Vesturlandsvegi að Miðskógi.
5. Kirkjuskógarvegur, af Vesturlandsvegi að Kirkjuskógi.
6. Sauðafellsvegur, af Vesturlandsvegi að Sauðafelli.
7. Erpsstaðavegur, af Vesturlandsvegi að Erpsstöðum.
8. Breiðabólsstaðavegur, af Vesturlandsvegi að Breiðabólsstað.
9. Háafellsvegur, af Hlíðarvegi að Háafelli.
10. Kolsstaðavegur, af Hlíðarvegi að Kolsstöðum.

Haukadalshreppur:

11. Köldukinnarvegur, af Vesturlandsvegi að Köldukinn.
12. Haukadalsvegur syðri, af Haukadalsvegi um brú á Haukadalsá hjá Hömrum, um Hamra, Jörfa og Saursstaði að Litla-Vatnshorni.

Laxárdalshreppur:

13. Lækjarskógavegur, af Vesturlandsvegi að Lækjarskógi.
14. Flugvallavegur á Kambsnesi, af Vesturlandsvegi að flugvelli á Kambsnesi.
15. Hornsstaðavegur, af Laxárdalsvegi að Hornsstöðum.
16. Leiðólfsstaðavegur, af Laxárdalsvegi að Leiðólfsstöðum.
17. Svalhöfðavegur, af Laxárdalsvegi að Svalhöfða.
18. Sólheimavegur, af Laxárdalsvegi að Sólheimum.
19. Sámsstaðavegur, af Laxárdalsvegi að Sámsstöðum.
20. Hróðnýjarstaðavegur, af Laxárdalsvegi, um Spákelsstaði og Vígholtsstaði að Hróðnýjarstöðum.
21. Ljárskógavegur, af Vesturlandsvegi að Ljárskógum.
22. Vegir og götur í Búðardal.

Hvammshreppur:

23. Magnússkógavegur, af Vesturlandsvegi að Magnússkógum.
24. Ásgarðsvegur, af Vesturlandsvegi að Ásgarði.
25. Sælingsdalstunguvegur, af Sælingsdalsvegi að Sælingsdalstungu.
26. Kýrunnarstaðavegur, af Klofningsvegi að Kýrunnarstöðum.
27. Knarrarhafnarvegur, af Klofningsvegi að Knarrarhöfn.

Fellsstrandarhreppur:
28. Hallsstaðavegur, af Efribyggðarvegi að Hallsstöðum.
29. Víghólsstaðavegur, af Klofningsvegi að Víghólsstöðum.
30. Arnarbælisvegur, af Klofningsvegi að Arnarbæli.
31. Grundarvegur, af Efribyggðarvegi að Grund.

Klofningshreppur:
32. Stakkabergsvegur, af Klofningsvegi að Stakkabergi.
33. Hnúksnesvegur, af Klofningsvegi hjá Hnúki að verzlunarstað í Hnúksnesi.
34. Langeyjarnesvegur, af Klofningsvegi að Langeyjarnesi.
35. Melavegur, af Klofningsvegi að Melum.

Skarðshreppur:
36. Krossvegur, af Klofningsvegi að Krossi.
37. Barmsvegur, af Klofningsvegi að Barmi.
38. Búðardalsvegur, af Klofningsvegi að Búðardal.
39. Heinabergsvegur, af Klofningsvegi að Heinabergi.
40. Flugvallarvegur hjá Skarði, af Klofningsvegi að flugvelli.

Saurbæjarhreppur:
41. Innri-Fagradalsvegur, af Klofningsvegi að Innri-Fagradal.
42. Tjaldanesvegur, af Klofningsvegi að Tjaldanesi.
43. Lambanesvegur, af Klofningsvegi að Lambanesi.
44. Kverngrjótsvegur, af Staðarhólsvegi að Kverngrjóti.
45. Þverdalsvegur, af Staðarhólsvegi að Þverdal.
46. Kjarlaksvallavegur, af Staðarhóslvegi að Kjarlaksvöllum.
47. Miklagarðsvegur, af Staðarhólsvegi að Miklagarði.
48. Múlabæjavegur, af Staðarhólsvegi, hjá Þurranesi að Belgsdal.
49. Hvítadalsvegur, af Vesturlandsvegi að Hvítadal.
50. Ólafsdalsvegur, af Vesturlandsvegi að Ólafsdal.
51. Kleifavegur, af Vesturlandsvegi að Kleifum.
52. Flugvallarvegur á Holtahrygg, af Vesturlandsvegi hjá Stórholti að flugvelli.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr., niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinn í sýsluvegasjóð.

Skattur þessi greiðist á næsta manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar, að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annist hreppsfélagið sjálft um vegakerfi sitt að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega- eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Dalasýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Dalasýslu, nr. 41 11. apríl 1929, ásamt síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 9. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Suður-Þingeyjarsýslu.

1. gr.

Í Suður-Þingeyjarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega samkvæmt 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga, nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Svalbarðsstrandarvegur:

1. Hallandsvegur, af Svalbarðsstrandarvegi að Hallandi.
2. Hallandsnesvegur, af Svalbarðsstrandarvegi að Hallandsnesi.
3. Geldingsárvegur, af Svalbarðsstrandarvegi að Geldingsá.
4. Breiðabólsvegur, af Svalbarðsstrandarvegi að Breiðabóli.
5. Mógilsvegur, af Svalbarðsstrandarvegi að Mógili.
6. Túnsbergsvegur, af Svalbarðsstrandarvegi að Túnsbergi.
7. Helgafellsvegur, af Svalbarðseyri að Helgafelli.
8. Neðri-Dálksstaðavegur, af Svalbarðsstrandarvegi að Neðri-Dálksstöðum.
9. Efri-Dálksstaðavegur, af Svalbarðsstrandarvegi að Efri-Dálksstöðum.

Grýtubakkahreppur:

1. Nesvegur, af Fnjóskadalsvegi eystri að Nesi.
2. Grenivíkurvegur, af Grenivík norðan í höfðanum að Þengilbakka.
3. Hjallavegur, af Fjónskadalsvegi eystri að Hjalla.
4. Dalsvegur, af Fnjóskadalsvegi eystri um Jarlsstaði að Dal.
5. Hvammsvegur, af Fnjóskadalsvegi eystri að Hvammi.
6. Sundlaugarvegur, af Fnjóskadalsvegi eystri að sundlaug í Gljúfurárgili.
7. Kolgerðisvegur, af Fnjóskadalsvegi eystri að Kolgerði.
8. Skarðsvegur, af Fnjóskadalsvegi eystri að Skarði.

Hálshreppur:

1. Garðshreppur, af Fnjóskadalsvegi eystri að Garði.
2. Hólavegur, af Fnjóskadalsvegi eystri að Syðrihóli með álmu að Ytrihóli.
3. Böðvarsnesvegur, af Fnjóskadalsvegi eystri að Böðvarsnesi.
4. Veisuvegur, af Fnjóskdalsvegi eystri að Veisu.
5. Fornastaða- og Fornhólavegur, af Fnjóskadalsvegi eystri að Fornastöðum.
6. Sigríðarstaðavegur, af Norðurlandsvegi að Sigríðarstöðum.
7. Birkihlíðarvegur, af Norðulandsvegi að Birkihlíð.
8. Kambsstaðavegur, af Norðurlandsvegi að Kambsstöðum.
9. Birningsstaðvegur, af Norðurlandsvegi að Birningsstöðum.
10. Vaglavegur, af Vaglaskógarvegi að Vöglum.
11. Þórðarstaðavegur, af Fnjóskadalsvegi vestri að Þórðarstöðum.
12. Fram-Fnjóskadalsvegur, af Fnjóskadalsvegi vestri að Reykjum.
13. Fjósatunguvegur, af Fnjóskadalsvegi vestri að Fjósatungu.
14. Brúnagerðisvegur, af Fnjóskadalsvegi vestri að Brúnagerði.

15. Steinkirkjuvegur, af Fnjóskadalsvegi vestri að Steinkirkju.
16. Grímsgerðisvegur, af Fnjóskadalsvegi vestri að Grímsgerði.
17. Lundsvegur, af Vaglaskógarvegi að Lundi.

Ljósavatnshreppur:
1. Bjargavegur, af Út-Kinnarvegi að Björgum.
2. Hálsvegur, af Kinnarvegi að Hálsi.
3. Hólsgerðisvegur, af Kinnarvegi að Hólsgerði.
4. Hrappsstaðavegur, af Kinnarvegi að Hrappsstöðum.
5. Gvendarstaðavegur, af Kinnarvegi að Gvendarstöðum.
6. Hlíðarvegur, af Kinnarvegi að Hlíð.
7. Fellsselsvegur, af Kinnarvegi að Fellsseli.
8. Landamótsselsvegur, af Kinnarvegi að Landamótsseli.
9. Stórutjarnarvegur, af Norðurlandsvegi að Stórutjörnum.
10. Arnstapavegur, af Norðurlandsvegi að Arnstapa.
11. Vatnsendavegur, af Norðurlandsvegi að Vatnsenda.
12. Öxarárvegur, af Bárðardalsvegi vestri að Öxará.
13. Holtakotsvegur, af Norðurlandsvegi að Holtakoti.
14. Rauðárvegur, af Norðurlandsvegi að Rauðá.

Bárðdælahreppur:
1. Sigurðarstaðavegur, af Bárðardalsvegi að Sigurðarstöðum.
2. Bjarnastaðavegur, af Bárðardalsvegi eystri að Bjarnastöðum og Rauðafelli.
3. Svartárkotsvegur, af Bárðardalsvegi eystri að Svartárkoti.
4. Stórutunguvegur, af Bárðardalsvegi eystri að Stórutungu.
5. Stóruvallavegur, af Bárðardalsvegi vestri að Stóruvöllum.

Skútustaðahreppur:
1. Hofsstaðavegur, af Mývatnssveitarvegi nyrðri að Hofsstöðum.
2. Neslandsvegur, af Mývatnssveitarvegi nyrðri að Syðri-Neslöndum.
3. Kálfastrandarvegur, af Norðurlandsvegi að Kálfaströnd.
4. Grænavatnsvegur, af Norðurlandsvegi að Grænavatni.
5. Haganesvegur, af Mývatnssveitarvegi nyrðri að Haganesi.
6. Heiðarvegur, af Baldursheimsvegi að Heiði.
7. Gautlandavegur, af Baldursheimsvegi að Gautlöndum.
8. Stangarvegur, af Norðurlandsvegi að Stöng.
9. Litlustrandarvegur, af Baldursheimsvegi að Litluströnd.

Reykdælahreppur:
1. Hólavegur, af Laxárdalsvegi eystri að Hólum.
2. Auðnavegur, af Laxárdalsvegi vestri að Auðnum.
3. Halldórsstaðavegur í Laxárdal, af Laxárdalsvegi vestri að Halldórsstöðum.
4. Laugaselsvegur, af Norðurlandsvegi að Laugaseli.
5. Víðavegur, af Norðurlandsvegi að Víðum.
6. Hjallavegur, af Norðurlandsvegi að Hjalla.
7. Seljadalsvegur af Norðurlandsvegi að Seljadal.
8. Fljótsbakkavegur, af Norðurlandsvegi að Fljótsbakka.
9. Halldórsstaðavegur í Reykjadal, af Austurhlíðarvegi að Halldórsstöðum.
10. Helgastaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Helgastöðum.
11. Pálmholtsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Pálmholti.
12. Höskuldsstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Höskuldsstöðum.
13. Vaðsvegur, af Kinnarvegi að Vaði.

Aðaldælahreppur:

1. Sílalækjarvegur, af Sandsvegi að Sílalæk.
2. Árbótarvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Árbót.
3. Núpavegur, af Árbótarvegi að Núpum.
4. Knútsstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Knútsstöðum.
5. Garðsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Garði.
6. Hafralækjavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Hafralæk.
7. Ytrafjallsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Ytra-Fjalli.
8. Hagavegur, af Hvammavegi að Haga.
9. Austurhagavegur, af Hvammavegi að Austur-Haga.
10. Hraunsvegur, af Hvammavegi að Hrauni.
11. Presthvammsvegur, af Hvammavegi að Presthvammi.
12. Klambraselsvegur, af Reykjahverfisbraut að Klambraseli.
13. Langavatnsvegur, af Reykjahverfisvegi að Langavatni.
14. Geitafellsvegur, af Reykjahverfisvegi að Geitafelli.
15. Búvallavegur, af Reykjahverfisvegi að Búvöllum.
16. Sumarbúðavegur, af Fagranesvegi að Sumarbúðum.
17. Skriðuhverfisvegur, af Kinnarvegi að Rauðuskriðu, Bergsstöðum og Jódísarstöðum.

Reykjahreppur:

1. Bláhvammsvegur, af Reykjahverfisvegi að Bláhvammi.
2. Hveravallavegur, af Reykjahverfisvegi að Hveravöllum.
3. Reykhólsvegur, af Reykjahverfisvegi að Reykhóli.
4. Heiðarbótarvegur, af Reykjahverfisvegi að Heiðarbót.
5. Skógarhlíðarvegur, af Reykjahverfisvegi að Skógahlíð.
6. Einarsstaðavegur, af Reykjahverfisvegi að Einarsstöðum.
7. Skarðavegur, af Reykjahverfisvegi að Skörðum.
8. Laxamýrarvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Laxamýri.

Tjörneshreppur:

1. Hvíslarhólsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Hvíslarhóli.
2. Hafnarvegur, af Þingeyjarsýslubraut að höfn í Hallbjarnarstaðafjöru.
3. Ísólfsstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Ísólfsstöðum.
4. Hólsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Hóli.
5. Mýrarkotsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Mýrarkoti.
6. Sandhólavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Sandhólum.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiði árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr. vegalaga niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð.

Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat. Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. vegalaga, eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar, að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annist hreppsfélagið sjálft um vegakerfi sitt að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi.

Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Suður-Þingeyjarsýslu, nr. 8 15. febrúar 1931, ásamt síðari breytingum.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingjarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 9. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 127. 9. júní 1965.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Norður-Þingeyjarsýslu.

1. gr.

Í Norður-Þingeyjarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega samkvæmt 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga, nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Kelduneshreppur:

1. Sultavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Sultum.
2. Víkingavatnsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Víkingavatni.
3. Grásíðuvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Grásíðu.
4. Nýjabæjarvegur, af Sandsvegi að Nýjabæ.
5. Anarnesvegur, af Sandsvegi að Arnarnesi.
6. Syðribakkavegur, af Sandsvegi að Syðri-Bakka.
7. Eyvindarstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Eyvindarstöðum.
8. Uppsveitarvegur, frá Tóvegg að Undirvegg.
9. Ingveldarstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Ingveldarstöðum.
10. Meiðavallavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Meiðavöllum.
11. Ásvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Ási.

Fjallahreppur:

1. Nýjahólsvegur, af Víðihólsvegi að Nýjahóli.

Öxarfjarðarhreppur:

1. Vestara-Landsvegur, af Hólsfjallavegi að Vestara-Landi.
2. Bjarnastaðavegur, af Hólsfjallavegi að Bjarnastöðum.
3. Gilhagavegur, af Gilsbakkavegi að Gilhaga.
4. Bakkavegur, af Austursandsvegi að Ytri-Bakka.
5. Smjörhólsvegur, af Gilsbakkavegi að Smjörhóli.

6. Akurselsvegur, af Austursandsvegi að Akurseli.
7. Þverárvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Þverá.

Presthólahreppur:
1. Arnarstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Arnarstöðum.
2. Valþjófsstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Valþjófsstöðum.
3. Einarsstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Einarsstöðum.
4. Efrihólavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Efri-Hólum.
5. Katastaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Katastöðum.
6. Kópaskersvegur, um Kópasker.
7. Reistarnesvegur, af vetrarvegi við Þingeyjarsýslubraut að Reistarnesi með álmu að Sandvík og Nýhöfn.
8. Grjótnesvegur, af vetrarvegi við Þingeyjarsýslubraut að Grjótnesi.
9. Núpskötluvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Núpskötlu.

Svalbarðshreppur:
1. Ormarslónsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Ormarslóni.
2. Sveinungsvíkurvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Sveinungsvík.
3. Krossavíkurvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Krossavík.
4. Kollavíkurvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Kollavík.
5. Vallavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Völlum.
6. Brekknakotsvegur af Þingeyjarsýslubraut að Brekknakoti.
7. Fjallabæjarvegur, af Þingeyjarsýslubraut um Garð, Hagaland og að Hermundarfelli.
8. Flautafellsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Flautafelli.
9. Kúðárvegur, frá Svalbarðsseli, að Kúðá, með álmu að Fjallalækjarseli.
10. Óslandsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Óslandi.
11. Ytra-Álandsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Ytra-Álandi.
12. Syðra-Álandsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Syðra-Álandi.
13. Gunnarrstaðavegur, af Þingeyjarsýslubraut að Gunnarstöðum.
14. Hvammsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Hvammi.

Sauðaneshreppur:
1. Tunguselsvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Tunguseli.
2. Syðri-Brekkuvegur, af Þingeyjarsýslubraut að Syðri-Brekku.
3. Hlíðarvegur, af Langanesvegi að Hlíð.
4. Hrollaugsstaðavegur, af Heiðarfjallsvegi að Hrollaugsstöðum.
5. Flugvallarvegur, af Langanesvegi á flugvöll.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiði árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr. vegalaga, niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð.

Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat. Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. vegalaga, eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi.

Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Norður-Þingeyjarsýslu, nr. 53/1959, ásamt síðari breytingum.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 9. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

9. júní 1965. Nr. 128.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Austur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Í Austur-Húnavatnssýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega skv. 2. gr., í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, sbr. þó 52. gr. vegalaga nr. 71/1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Skagahreppur:

1. Ásbúðavegur, af Skagavegi að Ásbúðum.
2. Ósvegur, af Skagavegi að Ósi.
3. Sauravegur, af Skagavegi að Saurum.
4. Hólmavegur, af Skagavegi að Hólma.
5. Brekknavegur, af Skagavegi að Króki.
6. Skeggjastaðavegur, af Skagavegi að Skeggjastöðum.
7. Efribyggðavegur, af Skagavegi að Hofsrétt.
8. Bakkavegur, af Skagavegi að Bakka.
9. Keldulandsvegur, af Skagavegi að Keldulandi.
10. Brandaskarðsvegur, af Skagavegi að Brandaskarði.

Vindhælishreppur:

1. Kambakotsvegur, af Skagavegi að Kambakoti.
2. Núpsvegur, af Laxárdalsvegi að Núpi.
3. Hallárdalsvegur, af Skagavegi upp í Hallárdal.

Engihlíðarhreppur:

1. Efri-Mýravegur, af Laxárdalsvegi að Efri-Mýrum.
2. Síðuvegur, af Skagavegi að Síðu.
3. Blöndubakkavegur, af Neðribyggðavegi að Blöndubakka.
4. Breiðavaðsvegur, af Norðurlandsvegi að Breiðavaði.

Bólstaðarhlíðarhreppur:

1. Fossavegur, af Svartárdalsvegi að Fossum.
2. Steinárvegur, af Svartárdalsvegi að Hóli.
3. Torfustaðavegur, af Svartárdalsvegi að Torfustöðum.

4. Skeggstaðavegur, af Svarárdalsvegi að Skeggstöðum.
5. Finnstunguvegur, af Svínvetningabraut að Finnstungu.
6. Bollastaðavegur, af Blöndudalsvegi að Bollastöðum.
7. Þverárdalsvegur, af Norðurlandsvegi að Þverárdal.
8. Mjóadalsvegur, af Auðólfsstaðaskarðsvegi (sýsluvegi) að Mjóadal.
9. Auðólfsstaðaskarðssvegur, af Norðurlandsvegi að Gautsdal.

Svínavatnshreppur:
1. Bugsvegur, af Kjalvegi að Eldjárnsstöðum.
2. Tungunesvegur, af Svínvetningabraut að Tungunesi.
3. Stóradalsvegur, af Svínadalsvegi að Stóradal.
4. Litladalsvegur, af Svínadalsvegi að Litladal.
5. Holtsvegur, af Svínadalsvegi að Holti.
6. Hrafnabjargavegur, af Svínadalsvegi að Hrafnabjörgum.
7. Mosfellsvegur, af Svínadalsvegi að Mosfelli.
8. Bakásavegur, af Svínvetningabraut að Ásum.

Torfalækjarhreppur:
1. Orrastaðavegur, af Reykjabraut að Orrastöðum.
2. Köldukinnarvegur, af Svínvetningabraut að Köldukinn.
3. Hurðarbaksvegur, af Miðásavegi að Hurðarbaki.
4. Hælsvegur, af Miðásavegi að Hæli.
5. Torfalækjarvegur, af Norðurlandsvegi að Torfalæk.
6. Húnstaðavegur, af Norðurlandsvegi að Húnstöðum.
7. Holtsvegur, af Norðurlandsvegi að Holti.
8. Laxholtsvegur, af Norðurlandsvegi að Laxholti.

Sveinsstaðahreppur:
1. Leysingjastaðavegur, af Þingareyrarvegi að Leysingjastöðum.
2. Steinnesvegur, af Þingeyrarvegi að Steinnesi.
3. Hagavegur, af Þingeyrarvegi að Haga.
4. Umsvalavegur, af Norðurlandsvegi að Umsvölum.
5. Geirastaðavegur, af Þingeyrarvegi að Geirastöðum.

Áshreppur:
1. Ferjuvegur, af Vatnsdalsvegi, sunnan Kormár að Vatnsdalsá.
2. Sóleyjarhólsvegur, af Vatnsdalsvegi að Undirfellsrétt.
3. Þórormstunguvegur, af Vatnsdalsvegi að Þórormstungu.
4. Guðrúnarstaðavegur, af Vatnsdalsvegi að Guðrúnarstöðum.
5. Vaglavegur, af Vatnsdalsvegi að Vöglum.
6. Forsæludalsvegur, frá Sunnuhlíð að Forsæludal.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember hið næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkvæmt 21. gr. vegalaga, niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar þó ekki útsvarsskyldur eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja, en 12 af þúsundi af viðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkvæmt 23. gr. vegalaga eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana við sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár, að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Austur-Húnavatnssýslu, nr. 42 2. apríl 1928, með áorðnum breytingum.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga, nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 9. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 87 15. júní 1954, um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Starfsmenn ríkisins skulu árlega fá orlof í 21 virkan dag og einskis í missa af föstum launum. Þeir starfsmenn, sem hafa 10 ára starfsaldur, skulu fá orlof í 24 virka daga. Starfsmönnum, sem eiga að baki lengri starfsaldur en 15 ár, skal veita orlof allt að 27 virkum dögum.

Starfsmenn, sem hafa skemmri starfsaldur en eitt ár, skulu fá orlof í 1 og ¾ virkan dag fyrir hvern mánuð, sem þeir hafa starfað hjá ríkinu.

Orlofsárið telst frá 1. júní til 31. maí næsta ár á eftir.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 27/1965, um breyting á lögum nr. 38 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi felldar reglugerðir nr. 66 24. apríl 1957 og 76 19. maí 1960.

Fjármálaráðuneytið, 12. júní 1965.

Magnús Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

Nr. 130.

KANADASJÓÐUR

til styrktar íslenzkum námsmönnum.

Reikningur pr. 31. des. 1960.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári skv. reikningi 31. des. 1959	kr.	166 849.61
Aukning skv. eftirfarandi reikningi	—	71.97
	Kr.	166 921.58

Eignir sjóðsins eru:

Veðdeildarbréf og handhafaskuldabréf	kr.	136 433.36
Veðskuldabréf	—	5 166.67
Sparisjóðsinnstæða	—	25 321.55
	Kr.	166 921.58

Tekjur:

Vextir af veðdeildar- og handhafaskuldabréfum	kr.	2 505.00
— — veðskuldabréfum	—	530.00
— — sparisjóðsinnstæðu	—	2 079.97
	Kr.	5 114.97

Gjöld:

Styrkur til Sveins Skorra Höskuldssonar	kr.	5 000.00
Innheimtukostnaður	—	43.00
Lagt við höfuðstól	—	71.97
	Kr.	5 114.97

Reikningur pr. 31. des. 1961.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári skv. reikningi 31. des. 1960	kr.	166 921.58
Aukning skv. eftirfarandi reikningi	—	16 530.65
	Kr.	183 452.23

Eignir sjóðsins eru:

Veðdeildar- og handhafaskuldabréf	kr.	103 766.70
Veðskuldabréf	—	3 000.00
Sparisjóðsinnstæða	—	76 685.53
	Kr.	183 452.23

Tekjur:

Vextir af veðdeildar- og handhafaskuldabréfum	kr.	13 863.34
— — veðskuldabréfum	—	285.00
— — sparisjóðsinnstæðu	—	2 422.31
	Kr.	16 570.65

Gjöld:

Innheimtukostnaður	kr.	40.00
Lagt við höfuðstól	—	16 530.65
	Kr.	16 570.65

Reikningur pr. 31. desember 1962.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári skv. reikningi pr. 31. des. 1962	kr.	183 452.23
Frá rekstursreikningi	—	5 849.44
	Kr.	189 301.67

Eignir sjóðsins eru:

Handhafa- og veðdeildarbréf	kr.	103 100.04
Veðskuldabréf	—	3 000.00
Sparisjóðsinnstæða	—	83 201.63
	Kr.	189 301.67

Tekjur:

Vextir af handhafa- og veðdeildarbréfum	kr.	466.64
— — veðskuldabréfum	—	
— — sparisjóðsinnstæðu	—	5 397.80
	Kr.	5 864.44

Gjöld:

Innheimtukostnaður	kr.	15.00
Lagt við höfuðstól	—	5 849.44
	Kr.	5 864.44

Reikningur pr. 31. des. 1963.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári skv. reikningi pr. 31. des. 1963	kr.	189 301.67
Frá rekstursreikningi	—	16 859.96
	Kr.	206 161.63

Eignir sjóðsins eru:

Handhafa- og veðdeildarbréf	kr.	85 333.38
Veðskuldabréf	—	2 000.00
Sparisjóðsinnstæða	—	118 828.25
	Kr.	206 161.63

Tekjur:

Vextir af handhafa- og veðdeildarbréfum	kr.	9 185.00
— — veðskuldabréfum	—	368.60
— — sparisjóðsinnstæða	—	7 335.36
	Kr.	16 888.96

Gjöld:

Innheimtukostnaður	kr.	29.00
Lagt við höfuðstól	—	16 859.96
	Kr.	16 888.96

Reikningur pr. 31. des. 1964.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári skv. reikningi pr. 31. des. 1964	kr.	206 161.63
Frá rekstursreikningi	—	14 977.74
	Kr.	221 139.37

Eignir sjóðsins eru:

Handhafa- og veðdeildarbréf	kr.	59 666.72
Veðskuldabréf	—	1 500.00
Sparisjóðsinnstæða	—	159 972.65
	Kr.	221 139.37

Tekjur:

Vextir af handhafa- og veðdeildarbréfum	kr.	6 423.34
— — veðskuldabréfum	—	120.00
— — sparisjóðsinnstæðu	—	8 434.40
	Kr.	14 977.74

Gjöld:

Lagt við höfuðstól	kr.	14 977.74
	Kr.	14 977.74

Reykjavík, 12. maí 1965.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

Haukur Þorleifsson. **Jónas Benónýsson.**

REIKNINGUR

sjóðsins Gerðuminning 1964.

Tekjur:

1.	Eign sjóðsins 1. janúar 1964		kr. 81 607.25
2.	Minningargjafir afhentar árið 1964		— 330.00
3.	a. Gjöf í sjóðinn frá Ásu Guðmundsdóttur	kr. 200.00	
	b. — - — — Þórunni Hafstein	— 200.00	
	c. — - — — Guðrúnu Markúsdóttur	— 100.00	
	d. — - — — vini	— 1 000.00	
			kr. 1 500.00
4.	Vextir í Landsbanka Íslands, viðskiptabók	kr. 7 159.60	
	— - — — sparisjóðsbók	— 5.46	
	— - Útvegsbanka, bankabók	— 4.00	
			— 7 169.06
			Kr. 90 606.31

Gjöld:

1.	Styrkveiting til námsmeyjar í Húsmæðrakennaraskóla Íslands		—kr. 3 500.00
2.	Eign sjóðsins 1. janúar 1965:		
	a. Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5470	kr. 86 956.24	
	b. – — sparisjóðsbók nr. 59026	— 84.30	
	c. – Útvegsbankanum, bankabók nr. 10081	— 65.77	
			— 87 106.31
			Kr. 90 606.31

Reykjavík, 8. janúar 1965.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum í dag farið yfir reikning sjóðsins ásamt tilheyrandi fylgiskjölum og höfum ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 4. marz 1965.

Anna Gísladóttir. *Guðrún Markúsdóttir.*

Nr. 132.

SNORRASJÓÐUR 1930

Ársreikningur 1964.

Eignir:

Höfuðstóll:		
Eign frá fyrra ári		kr. 203 851.26
Aukning á árinu		— 4 285.52
		Kr. 208 136.78

Skuldir:

Eignum sjóðsins er varið þannig:		
Skuldabréf Siglufjarðarkaupstaðar	kr.	37 500.00
Innstæða í sparisjóðsbók í Búnaðarbanka	—	170 636.78
	Kr.	208 136.78

Tekjur:

Vextir af skuldabréfum	kr.	2 140.00
— — sparisjóðsbók	—	10 145.52
	Kr.	12 285.52

Gjöld:

Styrkir til náms í Noregi:		
Árni Kárason, Vanabyggð 5, Akureyri, til náms í dýralækningum ..	kr.	4 000.00
Þorsteinn Guðjónsson, Sólheimum 23, Reykjavík til náms í þjóðfræði	—	4 000.00
Til höfuðstóls	—	4 285.52
	Kr.	12 285.52

Reykjavík, 12. maí 1965.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

Haukur Þorleifsson. **Jónas Benónýsson.**

Nr. 133.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers árið 1964.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun:				
a. Innritunarskírteini	kr.	20 000.00		
b. Söfnunarsjóðsskírteini nr. 712	—	38 970.51		
c. Búnaðarbankainnstæða nr. 123	—	36 359.28		
			kr.	95 329.79
2. Vextir:				
a. Af innritunarskírteini	kr.	4 360.16		
b. — Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	3 312.49		
c. — Búnaðarbankainnstæðu	—	2 470.84		
			—	10 143.49
			Kr.	105 473.28

Gjöld:

1. Styrkir			kr.	8 500.00
2. Kostnaður			—	290.00
3. Sjóður til næsta árs:				
a. Innritunarskírteini	kr.	20 000.00		
b. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 712	—	37 381.44		
c. Búnaðarbankainnstæða nr. 123	—	39 301.84		
			Kr.	105 473.28

Félagsmálaráðuneytið, 25. maí 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun:			
	a. Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 385	kr.	1 516 171.07	
	b. Útvegsbankainnstæða nr. 9253	—	403 862.23	
	c. Sérskuldabréf Silla & Valda	—	207 800.00	
	d. — Siglufjarðar	—	47 000.00	
	e. — B. S. F. R.	—	10 000.00	
	f. — B. S. S. R.	—	10 000.00	
	g. — B. S. F. R. v/Ólafs Helgas.	—	54 281.77	
	h. — B. S. F. R. v/Kjartans Júlíuss.	—	40 000.00	
				kr. 2 284 115.07
2.	Vextir af:			
	a. Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	128 874.54	
	b. Útvegsbankainnstæðu	—	29 684.00	
	c. Sérskuldabréfi Silla & Valda	—	10 140.00	
	d. — Siglufjarðar	—	1 880.00	
	e. — B. S. F. R.	—	650.00	
	f. — B. S. S. R.	—	600.00	
	g. — B. S. F. R v/Ó. H.	—	3 799.70	
	h. — B. S. F. R. v/K. J.	—	2 800.00	
				kr. 178 428.24
				Kr. 2 462 543.31

Gjöld:

	Sjóður til næsta árs:		
a.	Söfnunarsjóðsinnstæða nr. 385	kr.	1 645 045.61
b.	Búnaðarbankainnstæða 9253	—	484 288.39
c.	Sérskuldabréf Silla & Valda	—	187 200.00
d.	— Siglufjarðar	—	43 000.00
e.	— B. S. F. R.	—	10 000.00
f.	— B. S. S. R.	—	10 000.00
g.	— B. S. F. R. v/Ó. H.	—	48 009.31
h.	— B. S. F. R. v/KJ	—	35 000.00
			Kr. 2 462 543.31

Félagsmálaráðuneytið, 25. maí 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum árið 1964.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun:			
a. Búnaðarbankainnstæða nr. 121	kr.	116 285.68	
b. Veðdeildarbréf	—	6 300.00	
c. Ríkistryggð skuldabréf	—	5 000.00	
d. Hitaveitubréf	—	1 000.00	
			kr. 128 585.68
2. Vextir:			
a. Af Búnaðarbankainnstæðu	kr.	8 133.45	
b. — skuldabréfum	—	315.00	
c. — ríkistryggðum skuldabréfum	—	275.00	
d. — hitaveituskuldabréfi	—	40 00	
			— 8 763.45
			Kr. 137 349.13

Gjöld:

1. Styrkir:			
a. Til Búnaðarsambands Austurlands	kr.	1 200.00	
b. — Húsmæðraskólans á Hallormsstað	—	1 000.00	
			— 2 200.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Búnaðarbankainnstæða nr. 121	kr.	129 149.13	
b. Veðdeildarbréf	—	1 000.00	
c. Ríkistryggð skuldabréf	—	5 000.00	
			— 135 149.13
			Kr. 137 349.13

Félagsmálaráðuneytið, 25. maí 1965.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 136.

REIKNINGAR TRYGGINGASTOFNUNAR RÍKISINS

Efnahagsreikningur Lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins 31. des. 1963.

Eignir:

I. Sjóður og bankainnstæður	kr.	13 115 614.52
II. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	149 246.71
III. Innheimtumenn	—	12 656 025.14
IV. Ógreiddir vextir	—	12 720 406.94
V. Verðbréf	—	285 013 118.12
VI. Inneign vegna lífeyris skv. lögum nr. 40 1945	—	20 165 515.52
		Kr. 343 819 626.95

Skuldir:

I.	Ógreiddur lífeyrir og styrktarfé	kr.	789 252.20
II.	Matskostnaður, greiddur 1964	—	60 716.00
III.	Skuld vegna iðgjalda skv. lögum nr. 40 1945	—	2 291 865.82
IV.	Höfuðstólsreikningur:		
	1. Frá fyrra ári kr. 288 208 881.71		
	2. Aukning 1963 — 52 469 211.22		
		—	340 678 092.93
		Kr.	343 819 626.95

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins árið 1963.

Gjöld:

I.	Lífeyrir	kr.	20 486 274.00
II.	Endurgreidd iðgjöld	—	1 474 852.87
III.	Endurfærð iðgjöld vegna laga nr. 40 1945	—	138 497.40
IV.	Kostnaður	—	954 500.00
V.	Sjúkrasamlagsiðgjöld lífeyrisþega	—	240 694.00
VI.	Lífeyrir skv. 18. gr. fjárlaga	—	10 755 796.00
VI.	Rekstrarafgangur	—	52 469 211.22
		Kr.	86 519 825.49

Tekjur:

I.	Iðgjöld	kr.	40 732 273.38
II.	Endurgreiddar lífeyrishækkanir	—	10 918 068.07
III.	Endurfærður lífeyrir skv. lögum nr. 40 1945	—	3 809 256.03
IV.	Vextir	—	20 304 432.01
V.	Endurgreitt af ríkissjóði, sbr. gjaldalið VI.	—	10 755 796.00
		Kr.	86 519 825.49

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikingur Lífeyrissjóðs ljósmæðra 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Sjóður	kr.	396 289.65
II.	Innheimtumenn	—	143 521.23
III.	Ógreiddir vextir	—	15 439.48
IV.	Verðbréf	—	277 000.00
		Kr.	832 250.36

Skuldir:

I.	Ógreiddur lífeyrir			kr.	60 744.00
II.	Höfuðstólsreikningur:				
	1. Frá fyrra ári	kr.	701 947.55		
	2. Aukning 1963	—	69 558.81		
				—	771 506.36
				Kr.	832 250.36

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Lífeyrissjóðs ljósmæðra árið 1963.

Gjöld:

I.	Lífeyrir	kr.	398 109.00
II.	Kostnaður	—	10 350.00
III.	Endurgreidd iðgjöld	—	3 227.76
IV.	Rekstrarafgangur	—	69 558.81
		Kr.	481 245.57

Tekjur:

I.	Iðgjöld	kr.	45 564.30
II.	Tillag ríkissjóðs 1963	—	23 500.00
III.	Endurgreiddar lífeyrishækkanir	—	364 772.17
IV.	Vextir	—	47 409.10
		Kr.	481 245.57

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikningur Lífeyristrygginga 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Innstæða í Söfnunarsjóði		kr.	1 331.106.77
II.	Ýmsir skuldunautar:			
	1. Ríkissjóður	kr. 20 152 193.74		
	2. Sjúkrasamlög	— 2 596 856.65		
	3. Aðrir	— 54 731.60		
			—	22 803 781.99
III.	Ógreiddir vextir		—	4 807 126.61
IV.	Verðbréf		—	82 123 200.61
V.	Fasteign		—	4 663 775.00
VI.	Áhöld og húsbúnaður		—	600 000.00
VII.	Umboðs- og innheimtumenn:			
	1, Sjóður og bankainnst. v. reikningslok	— 83 514 653.01		
	2. Óinnheimt iðgjöld	— 51 531 004.55		
	3. Óinnheimtur barnalífeyrir	— 23 774 908.45		
	4. Skuldir bæjar- og sveitarfélaga	— 7 980 733.91		
	5. Ýmislegt	— 7 169.62		
			—	166 808 469.54
VIII.	Til næsta árs:			
	1. Ríkissj.: Skuld f. fyrra ári	kr. 2 797 284.30		
	Tekjuhalli 1963	— 9 259 264.76		
			—	12 056 549.06
	2. Iðgjöld hinna tryggðu:			
	Inneign frá f. ári	— 618 123.71		
	Tekjuhalli 1963	— 2 290 350.48		
			—	1 672 226.77
	3. Framlag sveitarsjóða:			
	Skuld frá fyrra ári	— 2 145 118.13		
	Tekjuhalli 1963	— 2 947 645.77		
			—	5 092 763.90
			Kr.	301 959 000.25

Skuldir:

I.	Sjóðsskuld		kr.	22 385 545.91
II.	Ýmsir skuldheimtumenn:			
	1. Sjúkrasamlög	kr. 22 198 153.48		
	2. Aðrir	— 628 624.57		
			—	22 826 778.05
III.	Afskriftasjóður		—	26 680 439.76
IV.	Afskrift fasteignar		—	178 105.00
V.	Stofnkostnaðarsjóður		—	10 673 844.09
VI.	Vörzlufé:			
	1. Ellistyrktarsjóður	kr. 4 904 780.71		
	2. Vegna Sjúkrasaml. Reykjavíkur	— 953 687.93		
	3. — örorkubóta	— 4 444 209.49		
	4. — sjúkrabóta	— 13 581 494.16		
	5. — heilsugæzlu	— 1 341 680.63		
	6. — sjúkraflutn. og læknisvitj.	— 1 818 240.32		
			—	27 044 093.24

VII.	Umboðs- og innheimtumenn:			
	1. Ógreiddar bætur	kr.	2 885 528.72	
	2. Inneignir sveitarfélaga	—	3 539 180.24	
	3. Ógr. kostnaður og umboðslaun	—	1 300 197.43	
	4. Ýmislegt	—	3 015 750.27	
				kr. 10 740 656.66
VIII.	Til næsta árs:			
	1. Iðgj. atv.rek.: Inneign frá f. ári	kr.	146 267.26	
	Tekjuafgangur 1963	—	2 402 607.18	
				— 2 548 874.44
IX.	Varasjóður:			
	1. Frá fyrra ári	kr.	160 892.158.32	
	2. Vextir á árinu	—	6 475 524.28	
	3. Tillag á árinu	—	11 512 980.50	
				— 178 880 663.10
				Kr. 301 959 000.25

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Lífeyristrygginga árið 1963.

Gjöld:

I.	Greiddar bætur:			
	1. Ellilífeyrir	kr.	252 119 783.66	
	2. Örorkulífeyrir	—	65 002 322.00	
	3. Örorkustyrkur	—	7 867 530.00	
	4. Makabætur	—	1 048 345.00	
	5. Fjölskyldubætur	—	183 563 973.21	
	6. Barnalífeyrir	—	60 783 259.00	
	7. Mæðralaun	—	15 533 823.00	
	8. Fæðingarstyrkur	—	12 664 752.40	
	9. Ekkjubætur og lífeyrir	—	5 272 869.00	
	10. Sjúkrasaml.iðgj. lífeyrisþ.	—	9 815 555.54	
				kr. 613 672 212.81
II.	Til opinberra rannsóknarst.			— 728 468.57
III.	— læknisvitjana og sjúkraflutninga			— 733 709.57
IV.	Sjúkrakostn. vegna milliríkjasamninga			— 28 147.42
V.	Til Öryrkjabandalags Íslands			— 75 000.00
VI.	Barnalífeyrir 1956 og eldri, ókræfur			— 113 014.00
VII.	Tillag ríkissjóðs til sjúkrasamlaga			— 74 593 200.86
VIII.	Kostnaður			— 10 574 398.39
IX.	Vextir til sérstakra sjóða:			
	1. Til ellistyrktarsjóða	kr.	365 913.82	
	2. — vörzlufjár Sjúkrasaml. Rvík.	—	62 390.80	
	3. — vörzlufjár v. heilsugæzlu	—	93 605.63	
	4. — stofnkostnaðarsjóðs	—	744 686.80	
	5. — varasjóðs	—	6 475 524.28	
				— 7 742 121.33

X.	Tillag til varasjóðs		kr.	11 512 980.50
XI.	Tekjuafgangur á árinu:			
	1. Iðgjöld atvinnurekenda	kr. 58 906 331.67		
	Útgjaldahluti	— 56 503 724.49		
			—	2 402 607.18
			Kr.	722 175 860.63

Tekjur:

I.	Framlag ríkissjóðs skv. 24. gr.		kr.	319 600 000.00
II.	Iðgjöld hinna tryggðu skv. 27. gr.	kr. 132 273 437.68		
	Til afskriftasjóðs	— 6 613.671.88		
		Kr. 125 659 765.80		
	Úr afskriftasjóði 1959	— 1 201 253.98		
			—	126 861 019.78
III.	Framlög bæjar- og sveitarfélaga		—	69 700 000.00
IV.	Iðgjöld atvinnurekenda skv. 29. gr.	kr. 60 731 749.60		
	Til afskriftasjóðs	— 3 036 587.48		
		Kr. 57 695 162.12		
	Úr afskriftasjóði 1959	— 1 211 169.55		
			—	58 906 331.67
V.	Framl. sveitarsjóða til lífeyrisuppb.		—	7 207 634.40
VI.	Endurkræfur lífeyrir:			
	1. Skv. bótaskrá	kr. 38 528 362.58		
	2. Frá slysatryggingu	— 4 276 915.00		
			—	42 805 277.58
VII.	Vextir		—	7 742 121.33
VIII.	Ríkissjóðsstyrkur sbr. gjaldalið III		—	150 000.00
IX.	Framlag ríkissjóð til sjúkrasamlaga		—	74 593 200.86
X.	Úr afskriftasjóði til jöfnunar ókræfum barnalífeyri		—	113 014.00
XI.	Tekjuhalli á árinu:			
	1. Framlag ríkissjóðs	kr. 319 600 000.00		
	Útgjaldahluti	— 328 859 264.76		
			—	9 259 264.76
	2. Iðgjöld hinna tryggðu	kr. 126 861 019.78		
	Útgjaldahluti	— 129 151 370.26		
			—	2 290 350.48
	3. Framlag sveitarsjóða	kr. 69 700 000.00		
	Útgjaldahluti	— 72 647 645.77		
			—	2 947 645.77
			Kr.	722 175 860.63

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikningur Atvinnuleysistryggingasjóðs 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Sjóður			kr. 64 106 555.19
II.	Innlánsskírteini og bundið fé			— 133 563 000.00
III.	Innheimtumenn:			
	1. Óinnheimt iðgjöld skv. 5. gr.	kr.	5 812 528.92	
	2. Óinnheimt framlag sveitarfélaga	—	15 284 148.37	
	3. Óinnheimt framlag sveitarfélaga vegna iðgjalda sjómanna 1963	—	1 591 924.85	
	4. Innheimt við reikningsskil	—	37 623 348.84	
				— 60 311 950.98
IV.	Ríkissjóður			— 6 355 585.24
V.	Ógreiddir vextir			— 18 479 782.60
VI.	Verðbréf			— 217 963 800.03
				Kr. 500 780 674.04

Skuldir:

I.	Ógreiddur kostnaður:			
	1. Innheimtulaun umboðsmanna	kr.	47 297.98	
	2. Ýmislegt greitt eftir áramót og matskostnaður	—	74 261.24	
				— 121 559.22
II.	Afskriftasjóður:			
	1. Afskriftasjóður 1. jan. 1963	kr.	2 577 960.20	
	2. Óinnheimtanleg iðgjöld 1963	—	12 092.00	
	3. Afskrift 1959	—	601 376.48	
	Mismunur	kr.	1 964 491.72	
	4. Viðbót á árinu	—	857 517.76	
				— 2 822 009.48
III.	Höfuðstóll:			
	1. Höfuðstóll 1. jan. 1963	kr.	398 972 852.91	
	2. Viðbót á árinu	—	98 864 252.43	
				— 497 837 105.34
				Kr. 500 780 674.04

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Atvinnuleysistryggingasjóðs árið 1963.

Gjöld:

I.	Bætur:			
	1. Dagpeningar	kr. 488 262.90		
	2. Dagpeningar vegna barna	— 49 429.90		
			kr.	537 692.80
II.	Kostnaður:			
	1. Til aðalskrifstofu	kf. 729 100.00		
	2. Sérkostnaður	— 317 824.13		
			—	1 046 924.13
III.	Til afskriftasjóðs iðgjalda		—	857 517.76
IV.	Rekstrarafgangur		—	98 864 252.43
			Kr.	101 306 387.12

Tekjur:

I.	Iðgj. atvinnurekenda skv. 5. gr.	kr. 17 202 560.80		
	Ranglega álagt frá fyrri árum	— 52 205.70		
			kr.	17 150 355.10
II.	Framlag sveitarfélaga skv. 11. gr.:			
	1. Vegna vinnu 1962	kr. 14 456 477.66		
	2. Vegna sjómanna 1963	— 2 693 877.44		
			—	17 150 355.10
III.	Framlag ríkissjóðs skv. 12. gr.:			
	1. Vegna vinnu 1962	kr. 28 912 955.32		
	2. Vegna sjómanna 1963	— 5 387 754.88		
			—	34 300 710.20
IV.	Vextir		—	32 103 590.24
V.	Frá afskriftasjóði 1959		—	601 376.48
			Kr.	101 306 387.12

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikningur Lífeyrissjóðs hjúkrunarkvenna 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Sjóður	kr.	2 868 601.89
II.	Innheimtumenn	—	1 962 501.64
III.	Ógreiddir vextir	—	239 382.64
IV.	Verðbréf	—	6 359 500.93
		Kr.	11 429 987.10

Skuldir:

I.	Ógreiddur matskostnaður			kr.	700.00
II.	Höfuðstólsreikningur:				
	1. Frá fyrra ári	kr.	9 652 414.01		
	2. Aukning 1963	—	1 776 873.09		
				—	11 429 287.10
				Kr.	11 429 987.10

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Lífeyrissjóðs hjúkrunarkvenna árið 1963.

Gjöld:

I.	Lífeyrir	kr.	1 262 076.00
II.	Kostnaður	—	39 100.00
III.	Endurgreidd iðgjöld	—	6.929.20
IV.	Sjúkrasamlagsiðgjöld	—	7 711.00
V.	Rekstrarafgangur	—	1 776 873.09
		Kr.	3 092 689.29

Tekjur:

I.	Iðgjöld	kr.	1 839 400.75
II.	Vextir	—	563 521.43
III.	Endurgreiddar lífeyrishækkanir	—	689 767.11
		Kr.	3 092 689.29

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikningur Lífeyrissjóðs barnakennara 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Sjóður	kr.	4 054 392.32
II.	Ógreiddir vextir	—	1 881 629.87
III.	Verðbréf	—	49 976 077.21
		Kr.	55 912 099.40

Skuldir:

I.	Ógreiddur lífeyrir		kr.	52 130.46
II.	Ríkissjóður		—	434 285.19
III.	Matskostnaður greiddur 1964		—	8 072.00
IV.	Höfuðstólsreikningur:			
	1. Frá fyrra ári	kr. 47 855 347.41		
	2. Aukning 1963	— 7 562 264.34		
			—	55 417 611.75
			Kr.	55 912 099.40

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Lífeyrissjóðs barnakennara árið 1963.

Gjöld:

I.	Lífeyrir	kr.	6 809 091.00
II.	Endurgreidd iðgjöld	—	54 410.92
III.	Kostnaður	—	215 050.00
IV.	Sjúkrasamlagsiðgjöld lífeyrisþega	—	70 291.00
V.	Rekstrarafgangur	—	7 562 264.34
		Kr.	14 711 107.26

Tekjur:

I.	Iðgjöld	kr.	7 173 982.00
II.	Hluti ríkissjóðs af lífeyrishækkunum	—	4 054 740.12
III.	Vextir	—	3 482 385.14
		Kr.	14 711 107.26

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikningur Lífeyrissjóðs togarasjómanna og undirmanna á farskipum 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Sjóður		— 13 174 491.93
II.	Innheimtumenn		— 14 697 264.08
III.	Ógreiddir vextir		— 1 896 944.85
IV.	Verðbréf		— 42 873 693.39
			Kr. 72 642 394.25

Skuldir:

I.	Ógreiddur lífeyrir			— 15 291.00
II.	Matskostnaður o. fl. greitt 1964			— 53 385.00
III.	Höfuðstóll:			
	1. Frá fyrra ári	kr. 52 770 011.72		
	2. Viðbót á árinu	— 19 803 706.53		
				— 72 573 718.25
				Kr. 72 642 394.25

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Lífeyrissjóðs togarasjómanna og undirmanna á farskipum árið 1963.

Gjöld:

I.	Lífeyrir	kr.	528 264.00
II.	Kostnaður	—	581 313.00
III.	Endurgreidd iðgjöld	—	2 105 703.94
IV.	Rekstrarafgangur	—	19 803 706.53
		Kr.	23 018 987.47

Tekjur:

I.	Iðgjöld skv. 11. gr.	kr.	18 920 035.99
II.	Lífeyrir endurgreiddur af ríkissjóði	—	256 749.00
III.	Vextir	—	3 842 202.48
		Kr.	23 018 987.47

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikningur Erfðafjársjóðs 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Sjóður	kr.	8 753 216.09
II.	Erfðafjárskattur greiddur 1964	—	4 208 777.66
III.	Ógreiddir vextir	—	365 198.54
IV.	Verðbréf	—	9 512.222.21
		Kr.	22 839 414.50

Skuldir:

I.	Höfuðstólsreikningur:			
	1. Hrein eign frá fyrra ári	kr.	18 252 040.47	
	2. Viðbót á árinu	—	4 587 374.03	
		Kr.	22 839 414.50	

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur erfðafjársjóðs árið 1963.

Gjöld:

I.	Styrkir:			
	Til S.Í.B.S. vegna æfingad. Reykjalundi	kr.	170 000.00	
	— — — vélakaupa og vinnusk. ..	—	495 000.00	
	— Sjálfsbjargar Akureyri	—	150 000.00	
				kr. 815 000.00
II.	Tekjur umfram gjöld			— 4 587 374.03
				Kr. 5 402 374.03

Tekjur:

I.	Erfðafjárskattur	kr.	4 209 423.42
II.	Vextir	—	1 192 950.61
		Kr.	5 402 374.03

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikningur Slysatrygginga 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Sjóður og bankainnstæður			kr. 47 871 955.07
II.	Ýmsir skuldunautar:			
	1. Óinnh. iðgjöld skyldutrygginga	kr.	3 208 431.13	
	2. — — frjálsra slysatrygginga	—	1 487 052.66	
				— 4 695 483.79
III.	Ógreiddir vextir			— 1 453 374.63
IV.	Verðbréf			— 25 112 066.54
V.	Áhættufé í Ísl. endurtryggingu			— 60 000.00
				Kr. 79 192 880.03

Skuldir:

I.	Ýmsir skuldheimtumenn:			
	1. Ríkissjóður v/iðgjaldaskatts	kr.	92 181.00	
	2. Endurtryggjendur	—	1 027 381.39	
	Aðrir	—	10 010.00	
				kr. 1 129 572.39
II.	Ógreiddar bætur:			
	1. Skyldutryggingar	kr.	9 544 192.64	
	2. Frjálsar slysatryggingar	—	93 000.00	
				— 9 637 192.64
III.	Ógreitt áhættufé í Ísl. endurtrygg.			— 60 000.00
IV.	Iðgjaldavarasjóður frjálsra slysatrygginga			— 45 401.68
V.	Afskriftasjóður			— 3 366 417.94
VI.	Höfuðstólsandvirði slysalífeyris			— 35 627 078.34
VII.	Varasjóður frjálsra slysatrygginga:			
	1. Frá fyrra ári	kr.	3 677 389.55	
	2. Vextir 1963	—	257 417.27	
	3. Tekjuafgangur	—	411 396.57	
				— 4 346 203.39
VIII.	Varasjóður skyldutrygginga:			
	1. Frá fyrra ári	kr.	33 130 369.95	
	2. Vextir	—	2 842 778.95	
		Kr.	35 973 148.12	
	3. Tekjuhalli	—	10 992 134.47	
				— 24 981 013.65
				Kr. 79 192 880.03

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Slysatrygginga árið 1963.

Gjöld:

I.	Bætur Slysatrygginga:			
	1. Dánarbætur	kr.	15 268 235.82	
	2. Örorkubætur	—	4 938 581.23	
	3. Dagpeningar	—	4 605 418.75	
	4. Kaup og aflahl. lögskr. sjómanna	—	594 033.27	
	5. Sjúkrakostnaður	—	1 465 466.57	
				kr. 26 871 735.64
II.	Styrkur til slysastarfsemi			— 25 000.00
III.	Bætur frjálsra slysatrygginga			— 5 069 755.05
IV.	Iðgjaldahluti endurtryggjenda			— 2 204 381.17
V.	Kostnaður			— 2 015 638.00
VI.	Vextir:			
	1. Til höfuðstólsandvirðis lífeyris	kr.	2 025 395.81	
	2. — varsjóðs frjálsra slysatrygginga	—	257 417.27	
	3. — varasjóðs skyldutrygginga	—	2 842 778.17	
				— 5 125 591.25
VII.	Tekjuafgangur frjálsra slysatrygginga			— 411 396.57
				Kr. 41 723 497.68

Tekjur:

I.	Iðgjöld skv. 43. gr.	kr.	18 108 760.30	
	Til afskriftasjóðs	—	905 438.15	
		Kr.	17 203 322.15	
	Úr afskriftasjóði 1959	—	716 917.02	
				kr. 17 920 239.17
II.	Iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 2 322 108.76
III.	Þóknun og umboðslaun frjálsra slysatrygginga			— 458 024.08
IV.	Tjónahluti endurtryggjenda			— 4 905 399.95
V.	Vextir			— 5 125 591.25
VI.	Tekjuhalli			— 10 992 134.47
				Kr. 41 723 497.68

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Efnahagsreikningur Lífeyrissjóðs alþingismanna 31. des. 1963.

Eignir:

I.	Inneign hjá Alþingi	kr. 477 778.49
II.	— — ríkissjóði	— 357 211.67
		Kr. 834 990.16

Skuldir:

I.	Sjóðsskuld	kr. 804 936.16
II.	Ógreiddur lífeyrir	— 30 054.00
		Kr. 834 990.16

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

Rekstrarreikningur Lífeyrissjóðs alþingismanna árið 1963.

Gjöld:

I.	Lífeyrir	kr. 950 660.20
		Kr. 950 660.20

Tekjur:

I.	Iðgjöld	kr. 476 436.78
II.	Halli 1963	— 474 223.42
		Kr. 950 660.20

Reykjavík, 1. júlí 1964.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Sverrir Þorbjörnsson.

Þórhallur Hermannsson.

AUGLÝSING

um byggingariðnaðargjald.

Samkvæmt ákvæðum 53. gr. laga nr. 64/1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna, og fyrirmæli í samræmi við þau ákvæði, skal við tollafgreiðslu greiða **sérstakt ½% aðflutningsgjald af tollverði neðangreindra vara,** og rennur gjald þetta til greiðslu kostnaðar við starfsemi Rannsóknastofnunar byggingariðnaðarins:

Tollskrárnúmer	
25.23.00	Portlandssement, alúmínatsement, slaggsement og annað hydrólískt sement, einnig litað eða sem sementsgjall.
44.01.00— 44.08.00 44.13.11— 44.17.00	Trjáviður í þessum tollskrárnúmerum.
73.10.19 73.10.21 73.10.22	Steypustyrktarjárn.

Byggingariðnaðargjaldið skal innheimt af framangreindum vörum, sem mótteknar eru til tollmeðferðar 1. júlí 1965 og eftir það.

Fjármálaráðuneytið, 30. júní 1965.

Sigtr. Klemenzson.

Björn Hermannsson.

18. júní 1965. Nr. 138.

AUGLÝSING

um umferðartakmarkanir í Ísafjarðarkaupstað.

Samkvæmt gerðum samþykktum bæjarstjórnar Ísafjarðar og ákvörðun lögreglustjóra, samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga frá 2. maí 1958, eru þessar umferðartakmarkanir í gildi:

Aðalbrautir:

1. Fjarðarstræti. Biðskylda er við allar götur, sem liggja að því, nema Sólgötu, en þar er stöðvunarskylda.
2. Aðalstræti, frá Bátahöfn að Silfurtorgi. Biðskylda er við Sundstræti, þar sem það liggur að því.
3. Hafnarstræti. Biðskylda er við allar götur, sem liggja að því, nema Austurveg, Pólgötu, Mjallargötu, Sólgötu og Túngötu, en þar er stöðvunarskylda.
4. Seljalandsvegur. Stöðvunarskylda er við Urðarveg, Engjaveg, Múlaveg og Tungudalsveg.
5. Urðarvegur: Stöðvunarskylda er við Seljalandsveg.
6. Hlíðarvegur. Stöðvunarskylda er við Seljalandsveg—Hafnarstræti.

Einstefnuakstur er við þessar götur:
1. Silfurgötu frá Silfurtorgi að Sundstræti.
2. Þvergötu frá Brunngötu að Sundstræti.
3. Skipagötu frá Sundstræti að Aðalstræti.
4. Smiðjugötu frá Silfurgötu að Þvergötu.

Akstur er bannaður gegnum Aðalstræti frá Silfurtorgi á Austurveg. Biðskylda er við Austurveg og Aðalstræti.

Bifreiðastöður hafa verið bannaðar í þessum götum:
1. Hafnastræti frá Silfurtorgi að Pólgötu, austan megin götunnar, og beggja vegna götunnar frá Silfurtorgi og upp fyrir Smjörlíkisgerðina, frá Austurvegi að Pólgötu.
2. Fjarðarstræti, beggja vegna götunnar, frá Hrannargötu að Mjallargötu.
3. Austurvegur, framan við húsin nr. 1.—2.
4. Aðalstræti, frá Silfurtorgi að Bræðaborg, sunnan megin götunnar, og frá Ausurvegi að Silfurtorgi, sunnan megin götunnar.
5. Pólgötu, vestan megin götunnar.

Umferðarmerkjum hefur verið komið upp í samræmi við þessa auglýsingu.

Bæjarfógetinn á Ísafirði, 18. júní 1965.

Jóhann Gunnar Ólafsson.

Nr. 139. 2. júlí 1965.

REGLUGERÐ

um gjald af fob-verði bifreiða og bifhjóla.

1. gr.

Gjöld samkvæmt 16. gr. laga nr. 4/1960 skulu innheimt við tollafgreiðslu. Skulu gjöld þessi innheimt af öllum bifreiðum að burðarmagni minna en 3 tonn, að undanskildum jeppabifreiðum samkvæmt nr. 87.02.37 í tollskrá, almenningsbifreiðum skv. nr. 87.02.20 í tollskrá, sjúkra-, bruna- og snjóbifreiðum, svo og bifreiðum, sem eru hvort tveggja lögreglu- og sjúkrabifreiðar, samkv. nr. 87.02.38 í tollskrá.

2. gr.

Gjöldin af gjaldskyldum bifreiðum eru ákveðin 125% af fob-verði eða eftir atvikum matsverði bifreiða, án tillits til þess, hvort bifreiðin er notuð eða ný. Gjöld af bifhjólum eru á sama hátt ákveðin 25% af fob-verði.

3. gr.

Leigubifreiðastjórar, sem hafa akstur allt að 8 farþega leigubifreiðar til fólksflutninga að aðalstarfi og sendiferðabifreiðastjórar, sem hafa akstur allt að 3. tonna sendibifreiðar að aðalstarfi, mega við tollafgreiðslu greiða 30% gjald af fob-verði bifreiðar í reiðu fé, en eftirstöðvarnar (95%) með skuldabréfi. Þeir leigu- og sendiferðabifreiðastjórar, sem hafa akstur framangreindra bifreiða að aukastarfi, mega við tollafgreiðslu greiða 65% gjald af fob-verði bifreiðanna í reiðu fé, en eftirstöðvarnar (60%) með skuldabréfi.

Taka skal veð í viðkomandi bifreiðum fyrir þeirri upphæð, sem greidd er með skuldabréfi. Veðskuldabréf þessi skulu afskrifuð með jöfnum mánaðarlegum upphæðum, þannig að veðskuldin sé að fullu fallin niður að þremur árum liðnum frá undirskrift bréfsins.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt heimild í 35. gr. laga nr. 4/1960, um efnahagsmál, tekur þegar gildi. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 280/1964, um gjald af fob.-verði bifreiða.

Fjármálaráðuneytið, 2. júlí 1965.

Magnús Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

14. júlí 1965. Nr. 140.

REGLUGERÐ

um eftirlitsgjald lyfjabúða fyrir árið 1965.

1. gr.

Gjald það, sem lyfsölum ber að greiða fyrir árið 1965, vegna eftirlits með lyfjabúðum samkvæmt 47. gr. lyfsölulaga nr. 30. 29. apríl 1963 skal vera sem hér segir:

I. flokkur: kr. 15.000.00.
II. flokkur: — 12.000.00.
III. flokkur: — 9.000.00.
IV. flokkur: — 6.000.00.
V. flokkur: — 3.000.00.

2. gr.

Lyfjabúðum er skipað í flokka vegna greiðslu eftirlitsgjaldsins sem hér segir:

I. flokkur: Reykjavíkur apótek.

II. flokkur: Apótek Austurbæjar,
Holts apótek,
Ingólfs apótek,
Laugavegs apótek,
Lyfjabúðin Iðunn,
Stjörnu apótek.

III. flokkur: Apótek Keflavíkur,
Apótek Vestmannaeyja,
Hafnarfjarðar apótek,
Vesturbæjar apótek.

IV. flokkur: Akranes apótek,
Akureyrar apótek,
Apótek Austurlands, Seyðisfirði,
Garðs Apótek,
Ísafjarðar apótek,
Kópavogs apótek,
Sauðárkróks apótek,
Selfoss apótek.

V. flokkur: Apótek Neskaupstaðar,
Borgarnes apótek,
Dalvíkur apótek,
Húsavíkur apótek,
Laugarnes apótek,
Siglufjarðar apótek,
Stykkishólms apótek.

3. gr.

Eftirlitsgjaldið skal greiða til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins fyrir 1. október 1965.

Gjaldið er lögtakskræft.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 47. gr. lyfsalalaga nr. 30 29. apríl 1963, öðlast gildi þegar í stað.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 14. júlí 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Nr. 141. 16. júlí 1965.

AUGLÝSING

um umferð í Stöðvarfjarðarkauptúni.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga, nr. 26/1958, og eftir samþykkt hreppsnefndar Stöðvarhrepps, er eftirfarandi takmörkun sett um umferð um Stöðvarfjarðarkauptún:

Hámarkshraði um Stöðvarfjarðarkauptún skal vera 30 km á klst.
Viðeigandi umferðarmerki hafa verið sett upp.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Suður-Múlasýslu, Eskifirði, 16. júlí 1965.

Axel V. Tulinius.

Nr. 142. 16. júlí 1965.

AUGLÝSING

um umferð í Egilsstaðakauptúni.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga, nr. 26/1958, og eftir samþykkt hreppsnefndar Egilsstaðahrepps, er sett eftirfarandi takmörkun á umferð um Egilsstaðakauptún:

Einstefnuakstur er um götuna Laufás frá Selási að Skjólbrekku.
Viðeigandi umferðarmerki verða sett upp við göturnar.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Suður-Múlasýslu, Eskifirði, 16. júlí 1965.

Axel V. Tulinius.

AUGLÝSING

um umferð á Seyðisfirði.

Samkvæmt ályktun bæjarstjórnar Seyðisfjarðar hefur verið ákveðið, að eftirtalinn vegkafli á Seyðisfirði skuli talinn aðalbraut:

Ránargata öll, frá Fjarðarárbrú að Bræðraborgarlæk.

Aðalbrautir njóta þeirra forréttinda, að umferð bifreiða og annarra ökutækja frá vegum, sem að þeim liggja, skal skilyrðislaust víkja fyrir umferð aðalbrautar eða staðnæmast áður en beygt er inn á aðalbraut, ef þess gerist þörf.

Bæjarfógetinn á Seyðisfirði, 17. júlí 1965.

Erlendur Björnsson.

18. júní 1965. Nr. 144.

REGLUR

fyrir samvinnunefnd um skipulagsmál Reykjavíkur og nágrennis.

1. gr.

Samvinnunefnd um skipulagsmál Reykjavíkur og nágrennis, hér eftir kölluð skipulagsnefnd, er svo skipuð, að í henni eiga sæti 17 menn.

Skipulagsstjórn ríkisins skipar formann nefndarinnar, en að öðru leyti er hún skipuð fulltrúum tilnefndum af sveitarstjórnum eftirtalinna sveitarfélaga, 2 frá hverjum: Reykjavík, Kópavogi, Hafnarfirði, Seltjarnarneshreppi, Garðahreppi, Bessastaðahreppi, Mosfellshreppi og Kjalarneshreppi.

2. gr.

Hlutverk nefndarinnar er að vinna að samræmingu á skipulagi svæðis þess, sem tekur yfir umrædd sveitarfélög. Nú verður ágreiningur um, hversu víðtækt hlutverk nefndarinnar sé, og sker þá skipulagsstjórn úr.

3. gr.

Formaður boðar nefndina til fundar með hæfilegum fyrirvara, þegar hann telur þörf á, og ákveður fundarstað.

Fundur er lögmætur, ef formaður og helmingur annarra nefndarmanna er viðstaddur. Afl atkvæða ræður úrslitum. Þó getur nefndin ekki tekið fullnaðarákvörðun um mál, er varðar sérstaklega hagsmuni tiltekins sveitarfélags, ef fulltrúar (fulltrúi) þess lýsa sig andvíga þeirri ákvörðun.

Nefndin skal halda gerðabók; og skal formaður og ritari undirrita hana í fundarlok. Sá fundarmaður, sem er ósamþykkur ákvörðun meiri hlutans, á rétt á að fá stutta athugasemd um skoðun sína færða í bókina.

4. gr.

Nefndin lætur á uppdrætti auðkenna þann hluta svæðisins, sem hún telur rétt að fjallað skuli um; einnig skal sérstaklega auðkenna þann hluta af óskipulögðu svæði, sem hún telur að ekki skuli skipulagður að svo stöddu.

5. gr.

Á uppdrætti skal sýna legu aðalumferðarbrauta og legu annarra gatna (vega), sem áhrif hafa á skipulag utan þess sveitarfélags, þar sem gatan (vegurinn) er, skiptingu fyrirhugaðrar byggðar í íbúðarhverfi, iðnaðarhverfi, hafnarhverfi, opin svæði o. s. frv.

Sýna skal á uppdrætti staðsetningu vatnsæða og vatnsbóla, holræsa, rafmagnslína, jarðhitasvæða, svo og mannvirkja, sem sérstakt menningar- eða sögugildi hafa, og náttúrumyndanir, sem ætlazt er til að óskertar verði.

6. gr.

Með samþykki skipulagsstjórnar getur skipulagsnefnd ráðið sér starfslið til aðstoðar, en að öðru leyti veitir skipulagsskrifstofa ríkisins nauðsynlega aðstoð.

7. gr.

Þegar skipulagsnefnd hefur gengið frá tillögu um skipulag svæðisins eða um þann hluta þess, sem hún telur ástæðu til að taka til meðferðar að svo stöddu, sendir hún tillöguna ásamt rökstuddri greinargerð til skipulagsstjórnar.

Um meðferð tillögunnar eftir að hún er komin í hendur skipulagsstjórnar, fer samkvæmt ákvæðum skipulagslaga.

8. gr.

Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist þannig, að hvert sveitarfélag, sem aðild á að nefndinni, greiðir í upphafi kr. 5000.00. Í árslok gerir nefndin síðan tillögu um skiptingu kostnaðar að öðru leyti. Ef ekki næst samkomulag allra aðila, sker ráðherra úr að fengnum tillögum skipulagsstjórnar.

9. gr.

Stefnt skal að því, að nefndin ljúki störfum fyrir árslok 1968. Ef nefndin óskar og gildar ástæður þykja til, getur ráðherra framlengt starfstímabil nefndarinnar, þó ekki lengur en 6 mánuði í senn.

10. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkv. 5. mgr. 3. gr. skipulagslaga nr. 19/1964, öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 18. júní 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 145. 27. ágúst 1965.

AUGLÝSING

um löggildingu danska lyfseðlasafnsins 1963 á Íslandi.

Frá og með 1. apríl 1966 skal danska lyfseðlasafnið frá 1963, Dispensatorium Danicum 1963, vera gilt lyfseðlasafn á Íslandi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 27. ágúst 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

REGLUGERÐ

um rekstrarstyrk ríkissjóðs til sjúkrahúsa sveitarfélaga vegna ársins 1964.

1. gr.

Ríkissjóður greiðir sérstakan styrk vegna rekstrarhalla sjúkrahúsa sveitarfélaga samkvæmt ákvæðum fjárlaga 1965, er miðast við legudagafjölda 1964.

2. gr.

Sjúkrahúsin falla eftir þjónustu í þrjá aðalflokka til að hljóta rekstrarstyrk. Í I. flokki eru deildaskipt sjúkrahús, þ. e. sjúkrahús með minnst þremur deildum, lyflæknisdeild, handlæknisdeild og röntgendeild.

Í II. flokki eru sjúkrahús, sem hafa sérstakan sjúkrahúslækni eða yfirlækni, auk annarrar læknisþjónustu, en falla ekki undir I. flokk. Í III. flokki eru sjúkrahús eða sjúkraskýli, sem héraðslæknar veita forstöðu.

Hver hinna þriggja flokka skiptist í tvo undirflokka, A og B. Á þessu ári skal þó ekkert sjúkrahús falla í I. flokk A.

3. gr.

Í I. flokki B eru:
Borgarspítalinn í Reykjavík,
Sjúkrahús Akureyrar.

Í II. flokki A eru:
Hvítabandið,
Sjúkrahús Akraness,
Sjúkrahús Ísafjarðar,
Sjúkrahús Neskaupstaðar,
Sjúkrahús Keflavíkur.

Í II. flokki B eru:
Sjúkrahús Sauðárkróks,
Sjúkrahús Siglufjarðar,
Sjúkrahús Vestmannaeyja,
Sjúkrahús Árnesinga.

Í III. flokki A eru:
Farsóttahúsið í Reykjavík,
Sjúkrahús Patreksfjarðar,
Sjúkrahús Hvammstanga,
Sjúkrahús Blönduóss,
Sjúkrahús Húsavíkur,
Sjúkrahús Seyðisfjarðar,
Sólvangur í Hafnarfirði.

Í III. flokki B eru:
Sjúkrahús Þingeyrar,
Sjúkrahús Flateyrar,
Sjúkrahús Bolungarvíkur,
Sjúkrahús Hólmavíkur,
Sjúkrahús Vopnafjarðar,
Sjúkrahús Egilsstaða,
Sjúkrahús Þórshafnar.

4. gr.

Hlutfallstala styrkhæðar á legudag í hverjum flokki skal vera:

Í I. flokki A	100%
Í I. flokki B	90%
Í II. flokki A	70%
Í II. flokki B	60%
Í III. flokki A	50%
Í III. flokki B	40%

5. gr.

Samkv. ákvæðum fjárlaga 1965, sbr. 12. gr. VI, er styrkupphæðin kr. 8 000 000.00, og skiptist hún í krónutölu á legudag milli flokka þannig:

I. flokkur B	kr. 39.00
II. flokkur A	— 30.00
II. flokkur B	— 26.00
III. flokkur A	— 22.00
III. flokkur B	— 17.00

6. gr.

Fjöldi legudaga í hverju sjúkrahúsi árið 1964 reiknast samkvæmt skýrslu sjúkrahússins.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt sjúkrahúsalögum nr. 50 10. júlí 1964, öðlast þegar gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 29. júlí 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Nr. 147. 1. september 1965.

AUGLÝSING

um breyting á námsskrá fyrir nemendur á fræðsluskyldualdri.

Í stað ákvæðis um **starfsfræðslu og leiðbeiningar um stöðuval** á bls. 35 í námsskrá fyrir nemendur á fræðsluskyldualdri, er menntamálaráðuneytið setti árið 1960 samkv. heimild í 36. gr. laga nr. 34/1946 og 30. gr. laga nr. 48/1946 og gildi tók samkv. auglýsingu nr. 192, dags. 16. september 1960, komi eftirfarandi:

Starfsfræðsla og leiðbeiningar um náms- og stöðuval fari fram í I. og II. bekk gagnfræðastigs í nánum tengslum við félagsfræði og þann þátt landafræðinámsins, er lýtur að atvinnuvegum landsmanna, og skal ætla eina kennslustund á viku til félagsfræði og starfsfræðslu í hvorum bekk.

Þar sem kennslustundir á viku í I. og II. bekk gagnfræðastigs eru færri en 33, skal bætt við einni kennslustund, en skólastjóra er heimilt, vegna téðra námsgreina, að fækka um eina kennslustund á viku í einhverri námsgrein skólans, ef vikustundir eru 33 eða fleiri.

Kennsluna skulu þeir einir annast, sem sérstakrar þjálfunar hafa notið í starfsfræðslu.

Heimilt er að láta starfsfræðslu fara fram á námskeiðum þar sem kennslunni verður eigi við komið á annan hátt sakir vöntunar á sérhæfðum kennurum eða aðrar ástæður torvelda framkvæmd hennar.

Breyting þessi öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 1. september 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Árni Gunnarsson.

3. september 1965. Nr. 148.

REGLUGERÐ

um eftirlit með útlendingum.

I. Um vegabréf og vegabréfaáritanir.

A. Vegabréfaskylda.

1. gr.

Útlendingur, sem kemur til landsins eða fer þaðan, skal, með þeim undantekningum, er segir í 13.—16. gr., hafa vegabréf, sem fullnægir ákvæðum 2.—5. gr.

2. gr.

Vegabréf skal útgefið af þar til bæru yfirvaldi og vera gilt til ferðar hingað til lands.

Í vegabréf skal skráð fullt nafn vegabréfshafa, stétt eða atvinna, hvenær hann er fæddur, fæðingarstaður, ríkisfang, lögheimili, lýsing á sérkennum vegabréfshafa, svo og til hvaða tíma vegabréfið gildir. Vegabréfshafi skal rita nafn sitt í vegabréf eigin hendi.

Í vegabréf skal fest nýleg og lík ljósmynd af vegabréfshafa. Skal myndin stimpluð með embættisstimpli þess yfirvalds, sem gefið hefur það út. Skal stimpla þannig, að nokkur hluti stimpils komi fram á myndinni, en nokkur hluti utan hennar á vegabréfinu.

Í vegabréfi skal vera embættisstimpill eða innsigli þess yfirvalds, sem gefur það út. Í meginmáli þess mega ekki vera leiðréttingar, nema gerðar séu af þar til bæru yfirvaldi.

Vegabréf skal vera á íslenzku, dönsku, norsku, sænsku, ensku, frönsku, ítölsku, spönsku eða þýzku, eða hafa að geyma þýðingu á eitthvert þessara mála.

3. gr.

Heimilt er hjónum, hvort sem þau ferðast saman eða sitt í hvoru lagi, að nota vegabréf, sem gefið hefur verið út handa þeim sameiginlega. Í vegabréfinu skal vera lýsing af báðum hjónunum, myndir af þeim og nöfn þeirra, rituð með eigin hendi. Vegabréfin skulu að öðru leyti vera eins gerð og vegabréf einstaklinga.

4. gr.

Heimilt er útlendingum, sem koma hingað til lands í hópferð og ætla einungis að dvelja hér í stuttan tíma, að nota vegabréf, sem gefið hefur verið út handa þeim sameiginlega. Hið sameiginlega vegabréf skal út gefið af þar til bæru yfirvaldi, stimplað með embættisstimpli þess eða innsigli og vera gilt til ferðar til Íslands. Í því mega eingöngu vera nöfn ríkisborgara í landi, þar sem það er gefið

út, og heimild hafa til að ferðast til Íslands á venjulegu vegabréfi án vegabréfsáritunar.

Hið sameiginlega vegabréf skal gefið út fyrir minnst fimm manns, en mest fimmtíu manns. Í bréfinu skal kveðið á um gildistíma þess og greint fullt nafn hvers þátttakanda í hópferðinni, hvenær hann er fæddur, fæðingarstaður, ríkisfang og lögheimili. Hver þátttakandi skal auk þess hafa kennivottorð, útgefið af yfirvaldi í heimalandi. Fararstjóri skal búinn venjulegu vegabréfi, en nafn hans, svo og númer og útgáfudagur vegabréfsins skal skráð á hið sameiginlega vegabréf.

Hópferðavegabréf skal gefið út í þremur eintökum. Skal eitt þeirra afhent eftirlitsmanni vegabréfa við komu til Íslands og annað við brottför.

5. gr.

Vegabréf gildir eingöngu þann tíma, sem skráð er í því sjálfu, og veitir ekki heimild til komu eða dvalar á Íslandi, ef gildistími þess er liðinn eða vegabréfið telst ónothæft sökum skemmda.

B. Vegabréfaáritanir.

6. gr.

Útlendingar, sem þurfa að hafa vegabréf við komu til Íslands, skulu, með þeim undantekningum, er í 15.—16. gr. segir, fá vegabréfsáritun (visum) hjá íslenzkum sendiherra eða ræðismanni, sem fengið hefur heimild til áritunar.

7. gr.

Umsókn um vegabréfsáritun skal að jafnaði vera í tvíriti og skal umsækjandi undirrita bæði eintökin.

Í umsókn skulu vera fullnægjandi upplýsingar um, hver umsækjandi sé, hver tilgangur sé með ferðinni, hve lengi hann ætlar að dvelja hér á landi og, ef unnt er, til hvaða staðar eða staða í landinu hann ætlar að fara og hverja hann ætlar að heimsækja eða snúa sér til.

8. gr.

Vegabréfsáritun getur tekið til einnar ferðar til landsins eða fleiri.

9. gr.

Ef vegabréfsáritun hefur farið fram, skal tafarlaust senda dómsmálaráðuneytinu annað eintak umsóknarinnar með áritun um það, hvenær vegabréfsáritunin hefur átt sér stað.

10. gr.

Í eftirtöldum tilvikum skal leita samþykkis dómsmálaráðuneytisins, áður en vegabréfsáritun fer fram:

1. Þegar umsækjandi er ekki búsettur í umdæmi þess yfirvalds, sem vegabréfsáritunar er beiðzt hjá. Undanþegin þessari reglu eru þó þau tilfelli, er umsækjandi er í slíkri stöðu, að sérstök ástæða þykir til að hraða afgreiðslu vegabréfsáritunarinnar, svo og tilfelli, þegar ekkert virðist athugavert við að láta hana í té.
2. Þegar dómsmálaráðuneytið hefur ákveðið, að maður megi ekki fá vegabréfsáritun, nema með samþykki þess.
3. Þegar heimild viðkomandi yfirvalds til þess að láta vegabréfsáritun í té, hefur með sérstökum fyrirmælum verið takmörkuð frekar en gert er í þessari reglugerð.
4. Þegar umsækjandi er ríkisfangslaus eða vafi leikur á því, hvar hann eigi ríkisfang.

Samþykkis félagsmálaráðuneytisins skal leitað, áður en vegabréfsáritun er veitt, þegar tilgangur umsækjanda með ferðinni er að leita eða fara í atvinnu hér á landi, eða líklegt þykir, að tilgangur ferðarinnar sé sá.

11. gr.

Viðkomandi yfirvald getur synjað um vegabréfsáritun, ef það telur ástæðu til, en skjóta skal málinu þó til dómsmálaráðuneytisins, ef umsækjandi óskar þess.

Eigi má láta vegabréfsáritun í té án samþykkis dómsmálaráðuneytisins, nema það í hverju einstöku tilfelli verði talið áhættulaust með öllu. Áður en beiðni um vegabréfsáritun er afgreidd, skulu viðkomandi yfirvöld rannsaka málið, eftir því sem við á, og leita í því efni aðstoðar og upplýsinga hjá lögreglunni, ef þörf krefur. Meðal annars ber að athuga, hvort umsækjandanum hafi áður verið vísað héðan úr landi eða öðru norrænu ríki, ef ríkisborgarar annarra landa en Norðurlandanna eiga í hlut. Skal dómsmálaráðuneytið í því skyni láta viðkomandi yfirvöldum í té skrá yfir alla þá menn, sem svo er ástatt um.

Áritun vegabréfs (visum) skal vera í því formi, sem dómsmálaráðuneytið segir fyrir um.

12. gr.

Ef útlendingur, sem eigi má koma til landsins án vegabréfsáritunar, dvelur hér, en hefur í hyggju að fara utan og koma síðan aftur hingað, getur hann sótt um að fá heimild til þess áritaða á vegabréfið af lögreglustjóra (returvisum).

C. Undanþágur frá vegabréfaskyldu og vegabréfaáritunum.

13. gr.

Heimilt er dönskum, finnskum, norskum og sænskum ríkisborgurum að koma hingað til lands beint frá eða fara beint til Danmerkur, Finnlands, Noregs eða Svíþjóðar án vegabréfs eða annars kennivottorðs, enda ferðist þeir um höfn eða flugvöll, þar sem landganga og brottför útlendinga er leyfð.

14. gr.

Útlend börn, yngri en 16 ára, sem ferðast með nánum ættingjum eða forráðamanni, mega koma til landsins og fara þaðan án þess að hafa eigin vegabréf, ef nöfn þeirra, kyn og aldur er skráð í vegabréf ættingjans eða forráðamannsins.

15. gr.

Dómsmálaráðherra ákveður, hvort útlendingar megi nota annað kennivottorð en vegabréf við komu til landsins eða brottför þaðan. Hann ákveður einnig, hvort útlendingar megi koma til landsins án vegabréfsáritunar.

Ákvörðun dómsmálaráðherra skv. 1. mgr. skal birta í Stjórnartíðindum.

16. gr.

Útlendingaeftirlitinu er heimilt, ef sérstaklega stendur á, að veita útlendingi leyfi til landgöngu og stuttrar dvalar hér, enda þótt hann geti ekki gert grein fyrir sér með vegabréfi, sem fullnægir ákvæðum 2.—5. gr., eða hafi ekki vegabréfsáritun.

II. Eftirlit með komu útlendinga og brottför.

17. gr.

Útlendingi er óheimil landganga eða för úr landi á öðrum stöðum en þeim, sem dómsmálaráðherra hefur ákveðið með auglýsingu, nema sérstaklega standi á og útlendingaeftirlitið eða hlutaðeigandi lögreglustjóri leyfi.

18. gr.

Útlendingi, sem kemur til landsins eða fer þaðan, er skylt að gefa sig fram hjá viðkomandi eftirlitsmanni vegabréfa og sýna vegabréf sitt eða annað kennivottorð. Þetta á þó ekki við um danska, finnska, norska og sænska ríkisborgara, sem koma beina leið frá eða ætla beint héðan til Danmerkur, Finnlands, Noregs eða Svíþjóðar, né heldur aðra útlendinga, sem eins stendur á fyrir.

19. gr.

Útlendar áhafnir skipa og loftfara, sem koma til íslenzkrar hafnar eða flugvallar, eru ekki háðar eftirliti skv. 18. gr. Þetta gildir þó ekki um þá af áhöfnum, sem ætlunin er að afskrá hér á landi.

20. gr.

Skipstjórar og flugstjórar skulu við komu til íslenzkrar hafnar eða flugvallar sjá um, að farþegar, sem ekki hafa byrjað ferð sína í danskri, finnskri, norskri eða sænskri höfn eða flugvelli, yfirgefi ekki skip eða loftfar, fyrr en vegabréfaskoðun hefur farið fram. Þeir mega heldur ekki taka við farþegum til hafna eða flugvalla utan Danmerkur, Finnlands, Noregs eða Svíþjóðar, nema þeir hafi gengið úr skugga um, að vegabréf farþeganna hafi verið athuguð af eftirlitsmönnum.

21. gr.

Skipstjórum og flugstjórum er skylt, þegar þeir koma í íslenzka höfn eða flugvöll, að láta í té, samkvæmt kröfu eftirlitsmanns, skriflega yfirlýsingu um tölu farþega og áhafnar. Sama gildir við brottför. Samkvæmt beiðni er þeim enn fremur skylt að láta í té eintak af farþegaskrá og áhafnarlista.

22. gr.

Skylt er útlendingum, ef þess er óskað, að veita eftirlitsmönnum vegabréfa upplýsingar um hagi sína.

III. Dvalarleyfi og atvinnuleyfi.

A. Dvalarleyfi.

23. gr.

Heimilt er dönskum, finnskum, norskum og sænskum ríkisborgurum að dvelja hér á landi án dvalarleyfis.

24. gr.

Útlendingar, sem mega koma til landsins án vegabréfsáritunar, sbr. 15. gr., mega dvelja hér án sérstaks leyfis þann tíma, sem greindur er í 2. og 3. málsgr. 5. gr. laga um eftirlit með útlendingum.

Útlendingar, sem þurfa vegabréfsáritun til komu og dvalar hér á landi, mega án frekara leyfis dvelja hér þann tíma, sem greint er í árituninni.

Útlendingar, sem óska að dvelja hér á landi lengur en segir í 1. og 2. mgr., skulu, áður en þar greindur tími er liðinn, sækja um dvalarleyfi.

Útlendingar, aðrir en danskir, finnskir, norskir eða sænskir ríkisborgarar, skulu ávallt bera á sér vegabréf eða annað kennivottorð meðan þeir dvelja hér á landi, og sýna það lögreglunni, ef óskað er.

25. gr.

Útlenzkar konur, sem giftar eru íslenzkum ríkisborgurum, og útlendingar, sem fæddir eru íslenzkir ríkisborgarar, þurfa ekki sérstakt dvalarleyfi, ef þau hafa haft

fasta búsetu hér á landi um tveggja ára skeið og búa hér enn. Gildir þetta meðan hlutaðeigandi útlendingur hefur hér búsetu.

26. gr.

Útlendar áhafnir skipa eða loftfara, sem koma til íslenzkrar hafnar eða flugvallar, mega, án sérstaks leyfis, dvelja á komustaðnum meðan skip eða loftfar er þar, þó eigi lengur en þrjá mánuði.

Lögreglan getur bannað áhöfn eða einstökum meðlimum áhafnar að yfirgefa skip eða loftfar, ef sérstök ástæða þykir til.

Með leyfi lögreglunnar mega útlendingar, þeir, er um ræðir í 1. málsgr., dvelja hér á landi utan komustaðarins í allt að fjóra daga.

B. Atvinnuleyfi.

27. gr.

Sækja ber um atvinnuleyfi fyrir útlendinga, sem hafa í hyggju að ráða sig í vinnu, stöðu eða starf fyrir menn, félög eða stofnanir, sem reka atvinnu eða starfrækja fyrirtæki, ef atvinnuleyfi hefur eigi þegar verið veitt, áður en útlendingurinn kom til landsins. Er honum óheimilt að byrja að starfa, fyrr en leyfi hefur verið **veitt. Samsvarandi** reglur gilda um útlendinga, sem ætla að vinna sjálfstætt eða stofna atvinnufyrirtæki hér á landi.

28. gr.

Ekki þarf að sækja um atvinnuleyfi fyrir:

1. Útlenda menn, sem stunda nám í skólum, sem íslenzka ríkið á eða styrkir.
2. Útlenda menn í einkaþjónustu sendimanna erlendra ríkja.
3. Útlenda menn, sem verið hafa íslenzkir ríkisborgarar frá fæðingu, en misst hafa íslenzkan ríkisborgararétt.
4. Útlenda menn, sem höfðu hér aðsetur, áður en lög nr. 13, 31. maí 1927, komu til framkvæmda, og hafa dvalið hér samfleytt síðan.

C. Umsóknir o. fl.

29. gr.

Dómsmálaráðuneytið veitir dvalarleyfi, en félagsmálaráðuneytið atvinnuleyfi. Umsóknir ber að senda útlendingaeftirlitinu. Vegabréf skal fylgja umsókn, ef unnt er.

Ef óskað er framlengingar á dvalar- eða atvinnuleyfi, ber að sækja um hana, áður en leyfistími rennur út.

IV. Tilkynningarskylda o. fl.

30. gr.

Skylt er hverjum þeim, sem hýsir útlendinga gegn greiðslu eða ókeypis, að tilkynna lögreglunni um komu þeirra og brottför. Þetta gildir þó ekki um danska, finnska, norska og sænska ríkisborgara. Í kaupstöðum skal tilkynning berast lögreglunni innan sólarhrings eftir að útlendingur kom eða fór, en annars staðar á landinu skal tilkynning berast innan þess tíma, er lögreglustjóri ákveður.

Í tilkynningu samkvæmt 1. málsgr. skal greina fullt nafn útlendings, hvenær hann er fæddur, fæðingarstað, ríkisfang, stöðu, fast heimilisfang, komudag, síðasta dvalarstað, hvenær útlendingur hafi síðast komið til Íslands, hvort útlendingur hafi á síðustu sex mánuðum dvalið hér á landi, í Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð, og ef svo er, þá hvenær, svo og hvers konar ferðaskilríki útlendingurinn hafi.

Útlendingi er skylt að veita upplýsingar þær, er um ræðir í 2 málsgr., og ber að undirrita komutilkynningu ásamt gestgjafa. Útlendingi er og skylt að sýna ferðaskilríki, svo að gengið verði úr skugga um, að rétt sé frá skýrt.

Tilkynningar þær, sem um ræðir í 1. málsgr., skal rita á þar til gerð eyðublöð fyrir hvern útlending fyrir sig. Lögreglustjóri getur þó leyft, að þátttakendur hópferðar séu færðir á sameiginlega skrá, sem fararstjóri undirritar.

31. gr.

Þjóðskránni ber að veita útlendingaeftirlitinu upplýsingar á þar til gerðum eyðublöðum um útlendinga þá, er hún fær vitneskju um. Sama gildir um sjúkrasamlög hvað snertir útlendinga, er öðlast samlagsréttindi hér á landi.

32. gr.

Nú hefur útlendingi verið refsað hér á landi og ber þá sakaskrá ríkisins að gera útlendingaeftirlitinu aðvart um það.

33. gr.

Í hverju lögsagnarumdæmi heldur lögreglustjóri spjaldskrá yfir útlendinga, er þar eiga búsetu (dvelja). Afrit af skránni skal senda útlendingaeftirlitinu. Nú flytzt útlendingur úr umdæmi og skal þá nema spjald hans úr skránni og tilkynna útlendingaeftirlitinu um brottförina.

34. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt lögum nr. 45 12. maí 1965, um eftirlit með útlendingum.

35. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 45 12. maí 1965 öðlast gildi 1. janúar 1966 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Frá sama tíma er úr gildi felld reglugerð frá 24. maí 1937 um sama efni.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 3. september 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Nr. 149. 3. september 1965.

AUGLÝSING

um komu- og brottfararstaði fyrir útlendinga hér á landi, sbr. 17. gr. reglugerðar um eftirlit með útlendingum, útg. 3. september 1965.

Ákveðið hefur verið, að útlendingum skuli heimil landganga eða för úr landi um eftirfarandi hafnir og flugvelli:

Reykjavík,
Reykjavíkurflugvöllur,
Akranes,
Patreksfjörður,
Ísafjörður,
Sauðárkrókur,
Siglufjörður,

Akureyri,
Húsavík,
Seyðisfjörður,
Neskaupstaður,
Reyðarfjörður,
Fáskrúðsfjörður,
Vestmannaeyjar,
Keflavík,
Keflavíkurflugvöllur,
Hafnarfjörður.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 3. september 1965.

F. h. r.
Baldur Möller.

Elías I. Eliasson.

21. september 1965. Nr. 150.

REGLUGERÐ

um lánveitingar húsnæðismálastjórnar.

1. gr.

Á vegum húsnæðismálastjórnar er til útlána eða framkvæmda það fé, sem hér greinir:

1. a) Fé byggingarsjóðs ríkisins samkvæmt 4. gr. l. nr. 19 1965.
   b) Sparnaðarfé, samkvæmt 9. og 10. gr. l. nr. 19 1965.
   c) Fé það, sem aflast með sölu skuldabréfa (bankavaxtabréfa) samkvæmt 5. og 6. gr. l. nr. 19 1965 frá Atvinnuleysistryggingasjóði, en fyrir árlegt framlag ríkissjóðs til þess sjóðs skal kaupa slík bréf, enn fremur frá tryggingafélögum, lífeyrissjóðum og öðrum aðilum.
   d) Erlend lán, sem byggingasjóður ríkisins eða veðdeild Landsbanka Íslands kunna að taka til íbúðabygginga.

2. gr.

Lán á vegum húsnæðismálastjórnar veitast aðeins til byggingar nýrra íbúða, meiri háttar viðbyggingar eða til kaupa á nýjum íbúðum. Lánin skal þó því aðeins veita, að skriflegt loforð fyrir veitingunni hafi verið gefið áður en hlutaðeigandi byggingarframkvæmd hófst eða að kaup á nýjum íbúðum eru gerð. Húsnæðismálastjórn setur nánari reglur um hve lengi lánsloforð gildi, verði byggingin ekki veðhæf á hæfilegum tíma, að mati hennar. Lánin skulu greidd lántakanda í peningum og koma til útborgunar tvisvar á ári (vor og haust) og þá í hlutfalli við það, hversu langt er komið byggingu húsnæðisins, þannig:

1) Fyrri helming lánsins, eftir að umsækjandi leggur fram vottorð byggingaryfirvalds um, að húsið (sem viðkomandi íbúð er í) sé orðið fokhelt, enda meti fulltrúar veðdeildar og húsnæðismálastjórnar, samkvæmt teikningu, húsið eða íbúðina í því ástandi.
2) Eftirstöðvar lánsloforðs (síðari hluti), þegar íbúðin hefur náð tilskyldu mati samkvæmt virðingargerð matsmanna.

Lánin skulu vera afborgunarlaus fyrsta árið, með 4% ársvöxtum og jöfnum ársgreiðslum vaxta og afborgana (annuitetslán), en greiðist síðan á 25 árum.

Til greiðslu á kostnaði veðdeildarinnar vegna starfrækslu hennar í þágu byggingarsjóðs, skulu lántakendur enn fremur greiða ¼% af lánsfjárhæðinni, sem reiknast á sama hátt og árlegir vextir.

Hver ársgreiðsla, afborgun, vextir og kostnaður, skal hækkuð eða lækkuð, eftir því, sem við á samkvæmt kaupgreiðsluvísitölu, sbr. lög nr. 63/1964. Lánin skulu tryggð með skilyrðis- og kvaðalausum 1. veðrétti í hlutaðeigandi íbúð. Húsnæðismálastjórn er heimilt að stytta lánstíma, þegar um er að ræða sérstaka byggingarhætti eða takmarkaðan leigutíma lóðarréttinda.

3. gr.

Lánsupphæðin má nema allt að kr. 280 000.00 á hverja íbúð, sem hafin er smíði á eftir 31. des. 1964, þó ekki meiri en ¾ hlutum verðmætis íbúðar, samkvæmt mati trúnaðarmanna veðdeildar Landsbanka Íslands.

Heimilt er þó að veita hærri lán til efnalítilla meðlima verkalýðsfélaga og skal í því skyni verja árlega 15—20 milljónum króna af tekjum byggingarsjóðs ríkisins.

Upphæð viðbótarlána þessara má nema allt að kr. 75 000.00 á hverja íbúð, sem smíði var hafin á eftir 31. desember 1964, enda sanni umsækjandi með vottorði viðkomandi félags, að hann njóti fullra félagsréttinda í verkalýðsfélagi innan Alþýðusambands Íslands og leggi jafnframt fram meðmæli viðkomandi félagsstjórnar.

Viðbótarlánin skulu greidd lántakanda í tvennu lagi á sama hátt og fyrir er mælt í 1.—2. tl. 2. gr. reglugerðar þessarar.

Enn fremur er heimilt að veita allt að 25% hærri lán en framangreint hámark segir til um, ef um er að ræða umsækjanda, sem vegna þátttöku sinnar í skyldusparnaði samkvæmt III. kafla laga nr. 19 frá 1965 hefur safnað allt að 100 000.00 krónum, þegar lánsumsókn barst eða bygging hefst eða kaup eru gerð.

Nú hagnýtir sparandi sér ekki umrædd fríðindi innan 5 ára frá því, er skyldusparnaði lauk og fellur þá réttur hans til þeirra niður, nema hin sparaða upphæð standi óhreyfð, þegar umsókn um lán berst, þótt síðar verði.

Þegar um sameign tveggja eða fleiri sparifjáreigenda samkvæmt fyrrgreindum kafla laganna er að ræða, skal leggja upphæð þeirra saman og njóta þeir þá sama réttar og um einstakling væri að ræða.

4. gr.

Þeir, sem óska að fá lán til nýrrar íbúðar samkvæmt reglugerð þessari, skulu sækja um ákveðna lánsupphæð á þar til gerðu umsóknareyðublaði, er húsnæðismálastjórn lætur í té.

Lánsumsókn er ógild, ef vísvitandi rangar upplýsingar eru gefnar og verður umsókn frá þeim aðila ekki tekin gild næstu 2 ár. — Ef lán er veitt á grundvelli vísvitandi ósannra upplýsinga, getur húsnæðismálastjórn sagt því upp fyrirvaralaust.

Heimilt er húsnæðismálastjórn að krefjast frekari upplýsinga um einstök atriði varðandi ástæður umsækjenda eða íbúðarsmíði þeirra og skulu umsækjendur þá leysa úr þeim fyrirspurnum, áður en mat á lánshæfni umsóknarinnar á sér stað.

5. gr.

Lánsumsókn skulu fylgja eftirtalin skilríki:

a) Lóðarsamningur eða staðfest afrit af honum, sé um leigulóð að ræða. Hafi lóðarsamningur ekki verið gerður, skal í hans stað koma yfirlýsing landeiganda um leiguréttindi og leigutíma. Sé um eignarlóð að ræða, skulu fylgja full sönnunargögn um eignarrétt.

b) Teikning í 2 eintökum af fyrirhuguðu húsi eða viðbyggingu með árituðu samþykki viðkomandi byggingaryfirvalds og þess sérstaklega getið, hvenær samþykkt þessi átti sér stað (dags.). — Þessa áritun byggingaryfirvalda skal einnig skoða sem fullnaðarsamþykkt fyrir staðsetningu hússins. — Ef um viðbyggingu er að ræða, skal teikning eða uppdráttur einnig sýna stærð og gerð þess húss, sem byggja á við. Með umsókn um lán út á íbúð í sambyggingu eða fjölbýlishúsi skal nákvæmlega tilgreint, hvar íbúðin er staðsett í húsinu.
c) Yfirlýsing um efnahag og tekjur umsækjanda, á þar til gerðu eyðublaði, þar sem m. a. eru upplýsingar um, hvort umsækjandi eigi eða hafi átt íbúð s. l. tvö ár, staðfest af skattstjóra, eða umboðsmanni hans.
d) Vottorð héraðslæknis eða borgarlæknis um íbúð umsækjanda, ef hún er heilsuspillandi eða sérstaklega gölluð og hann óskar að styðja umsókn sína með slíku vottorði.
e) Vottorð heimilislæknis um heilsufar umsækjanda eða fjölskyldumeðlima hans, ef hann óskar að styðja umsóknina með því að tilgreina erfiðar heilsufarsástæður.
f) Vottorð sveitarstjórnar um fjölskyldustærð, aldur fjölskyldumeðlima og húsnæðisástæður.
g) Önnur þau skilríki, sem húsnæðismálastjórn kann að telja nauðsynleg. Eftir að umsækjandi hefur fengið hið skriflega lánsloforð, ber honum að senda vottorð viðkomandi byggingaryfirvalda um:
   1) Hvenær byggingarframkvæmdir hófust (síðasta stig byrjunarframkvæmda telst vera, þegar úttekt fer fram á sökklum húss eða ræsis í grunni).
   2) Hvnær húsið varð fokhelt.

Sömu skyldur hvíla á þeim umsækjendum, sem kaupa íbúðir sínar í smíðum, en auk framangreindra vottorða, er nauðsynlegt, að þeir sendi staðfest afrit af kaupsamningi, þegar kaupin hafa verið gerð.

6. gr.

Þingkjörnir meðlimir húsnæðismálastjórnar taka ákvarðanir um veitingu lána og lánsloforða af því fé, sem tilgreint er í a-, b- og c-liðum 1. gr. reglugerðar þessarar. Fullskipuð húsnæðismálastjórn úrskurðar um lánshæfni umsókna.

7. gr.

Áður en ákvarðanir eru teknar um lánveitingar til einstaklinga, skal húsnæðismálastjórn skipta heildarlánsfé, sem veitt er samkvæmt II. og III. kafla laga nr. 19 1965 milli hinna ýmsu kaupstaða, kauptúna og annarra þeirra staða, sem íbúðarhús eru byggð á útmældum lóðum, að ⅓ í hlutfalli við íbúatölu hlutaðeigandi staðar og að ⅔ hlutum eftir tölu fullgildra lánsumsókna byggðarlagsins. Ef ekki er fyrir hendi fullgild lánsumsókn frá kaupstað eða kauptúni, skal því lánsfé, sem í þess hlut kemur, veitt til þeirra byggðarlaga, sem hlutfallslega minnsta lánveitngu fá á hverja umsókn, miðað við fullgildar umsóknir. Við ákvörðun um lánveitingu til einstaklings í hverjum kaupstað eða kauptúni skal meta lánsfjárþörf umsækjanda eftir ástæðum þeirra samkvæmt 12., 13. og 14. gr.

8. gr.

Heimilt er byggingarfélögum og einstaklingum að sækja um sameiginlegt lán til byggingar fjölsbýlishúsa eða margra íbúða á sama byggingarsvæði, sem eru í smíðum á sama tíma. Slíkum umsóknum skulu fylgja auk lóðarsamninga, allra vinnuteikninga og smíðalýsinga, sundurliðuð kostnaðar- og efnisáætlun og áætlun um byggingartíma eins nákvæmar og um útboðslýsingu væri að ræða.

Jafnframt skal slíkum umsóknum fylgja áætlun um húsnæðiskostnað, þ. e. rekstur íbúðanna ásamt greinargerð um skilmála og þau kjör, sem væntanlegum eigendum íbúðanna eru ætluð.

Húsnæðismálastjórn getur veitt loforð fyrir slíku sameiginlegu láni, er síðar skiptist á einstakar íbúðir eftir ákvörðun hennar. Slíkt lán skal þó ekki afgreitt fyrr en fyrir liggur, hverjir verða eigendur hinna einstöku íbúða, enda hafi þeir, hver um sig sótt um lán á venjulegan hátt og umsóknir þeirra verið samþykktar lánshæfar af húsnæðismálastjórn.

Húsnæðismálastjórn er þó heimilt að samþykkja afgreiðslu slíkra heildarlána og greiða þau út eftir því, sem framkvæmdum miðar áfram, sé þess óskað og stjórnin telur að um álitlega framkvæmd sé að ræða, t. d. til lækkunar byggingarkostnaðar eða aukinnar hagkvæmni og nýjunga í byggingariðnaði, enda hafi húsnæðismálastjórn sjálf ráðstöfunarrétt á þeim íbúðum, sem þannig eru byggðar.

9. gr.

Þegar húsnæðismálastjórn hefur hlutazt til um, að íbúðarbyggingar verði framkvæmdar að undangenginni samkeppni um byggingu hagkvæmra og ódýrra íbúða, skulu lán til þeirra, ásamt lánum til íbúða byggingarfélaga, er njóta ríkisábyrgðar, sitja fyrir, að öðru jöfnu, enda ráðstafi húsnæðismálastjórn íbúðunum eða samþykki ráðstöfun þeirra til einstaklinga og umsækjendur hafi hver um sig sótt um lán á venjulegan hátt.

Heimilt er húsnæðismálastjórn að veita bráðabirgðalán úr byggingarsjóði ríkisins til bygginga, sem um ræðir í þessari grein, meðan þær eru í smíðum, enda sé þess gætt, að örugg trygging sé fyrir láninu. Þegar íbúðirnar eru orðnar veðhæfar, samkvæmt reglum veðdeildarinnar og húsnæðismálastjórnar, skal bráðabirgðalánum þessum skipt í þær og breytt í almenn íbúðarlán, eins og þau eru á hverjum tíma.

10. gr.

Meiri háttar viðbyggingar, sbr. 2. gr., skulu í fyrsta lagi taldar byggingar, sem skapa nýja sjálfstæða íbúð eða íbúðir enda þótt hluti af þeim myndist af hinni eldri byggingu og í öðru lagi viðbyggingar, sem auka um a. m. k. 20 m² gólfflöt eldri íbúðar, enda hafi íbúðin fyrir stækkun verið talin ófullnægjandi, að dómi húsnæðismálastjórnar. Samanlagður gólfflötur hins eldra húss og fyrirhugaðrar viðbyggingar fari á sama hátt ekki yfir þau stærðarmörk, er viðkomandi fjölskyldu er ætluð í 14. gr.

11. gr.

Veðdeild Landsbanka Íslands skal sjá um afgreiðslu þeirra lána, sem veitt eru af húsnæðismálastjórn, svo og innheimtu afborgana og vaxta.

Veðdeildinni er heimilt að afgreiða íbúðalán húsnæðismálastjórnar til nýbyggingar húsnæðis, þegar íbúðin er komin það langt áleiðis að hún, samkvæmt mati, geti talizt öruggt veð fyrir láninu, þó ekki fyrr en íbúðin er fokheld.

Heimilt er veðdeildinni að halda eftir hluta af lánum, þar til frágangur byggingarinnar er orðinn eins og húsnæðismálastjórn og veðdeildin gera kröfur um. Enn fremur getur húsnæðismálastjórn látið halda eftir hluta af lánum, þar til umsækjandi hefur skilað kostnaðaryfirliti yfir byggingu íbúðarinnar.

12. gr.

Umsækjendur, sem svo er ástatt um, er segir í staflið a til h hér á eftir, skulu hafa forgangsrétt til lána:

a) Búa í heilsuspillandi húsnæði eða eiga við vanheilsu að stríða, enda fylgi umsókninni þar að lútandi vottorð viðkomandi héraðs- eða borgarlæknis.

b) Eru húsnæðislausir eða búa við lakastar húsnæðisástæður.
c) Flesta ómaga hafa á framfæri sínu eða búa við sérstaklega erfið leigukjör.
d) Lengst hafa beðið afgreiðslu.
e) Geta fært sönnur á, að dómi húsnæðismálastjórnar, að þeir geti ekki komið íbúðinni í nothæft ástand, án umbeðins láns, eða haldið henni vegna óhagkvæmra bráðabirgðalána.
f) Hafa fengið ófullnægjandi byrjunarlán, áður en reglur þessar tóku gildi.
g) Njóta forgangs, samkvæmt 7., 9. og 10. gr. l. nr. 19 1965.
h) Byggi íbúðir, sem eigi séu stærri en ákveðið er í 14. gr.

13. gr.

Á meðan eftirspurn eftir lánum hjá húsnæðismálastjórn er ekki fullnægt, skulu umsækjendur, sem svo er ástatt um, og lýst er í stafliðum a til d hér á eftir, eigi fá lán:

a) Eiga eða hafa átt s. l. 2 ár nothæfa og fullnægjandi íbúð, þ. e. 12 m² pr. fjölskyldumeðlim að innanmáli herbergja og eldhúss.
b) Byggja stærri íbúðir en ákveðið er í 14. gr.
c) Byggja fleiri en eina íbúð.
d) Hafa góða lánsmöguleika annars staðar, t. d. sambærileg eða betri en lán samkvæmt reglugerð þessari veita, eða næg fjárráð, að dómi húsnæðismálastjórnar, svo að þeir geti betur komið íbúð sinni í nothæft ástand, án frekari lána, miðað við aðra umsækjendur, er afgreiðslu bíða.
e) Fengið hafa hámarkslán á s. l. 5 árum, nema sérstakar ástæður sé fyrir hendi að dómi húsnæðismálastjórnar.

14. gr.

Við úrskurði um lánshæfni umsókna, skal húsnæðismálastjórn fylgja eftirfarandi reglum varðandi stærð nýbygginga:

a) Fyrir fjölskyldu, sem telur 1—2 meðlimi, allt að 70 m² hámarksstærð.
b) Fyrir fjölskyldu, sem telur 3—5 manns, allt að 120 m² hámarksstærð.
c) Fyrir fjölskyldu, sem telur 6—8 manns, allt að 135 m².
d) Séu 9 manns eða fleiri í heimili, má bæta við hæfilegum fermetrafjölda fyrir hvern fjölskyldumeðlim úr því með þeirri takmörkun hámarksstærðar, að ekki verði lánað út á stærri íbúðir en 150 m².

Varðandi b-, c- og d-lið, skal þess sérstaklega gætt, að herbergjafjöldi sé í sem mestu samræmi við fjölskyldustærð. Öll fermetramál skulu miðuð við innanmál útveggja.

Reglugerð þessi, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 19 10. maí 1965, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt eru úr gildi felldar reglugerð nr. 160 26. september 1957, um úthlutun húsnæðismálastjórnar á íbúðarlánum, reglugerð um úthlutun húsnæðismálastjórnar á íbúðarlánum nr. 69 11. maí 1960 og reglur um úthlutun lána á vegum húsnæðismálastjórnar nr. 73 13. maí 1960.

Félagsmálaráðuneytið, 21. september 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

AUGLÝSING

um sendiferðabifreiðir skv. tollskrárnúmeri 87.02.36 og athugasemd 4. við 87. kafla tollskrárinnar í lögum nr. 7 frá 29. apríl 1964.

1. gr.

Bifreið telst því aðeins sendiferðabifreið samkvæmt tollskrárnúmeri 87.02.36, að hún sé gerð til flutnings á varningi, yfirbyggð og fullnægi eftirfarandi skilyrðum:

1. Að í bifreiðinni sé aðeins sæti fyrir bifreiðarstjóra og farþega við hliðina á honum.
2. Að fyrir aftan þessi sæti sé aðeins vörurúm ekki styttra en 1.4 metri og í því engin sæti, hvorki föst né laus, eða nokkur annar umbúnaður ætlaður til að festa í sætum eða þess háttar til flutnings á fólki.
3. Að ekki séu gluggar eða rúður á hliðum bifreiðarinnar fyrir aftan sæti bifreiðarstjóra.

Bifreiðin skal samkvæmt ákvæðum 4. aths. við 87. kafla tollskrárinnar auðkennd með sérstökum merkjum, bókstafnum S, rauðum á hvítum grunni, og skulu merkin fest á bifreiðina hjá skrásetningarnúmerum hennar, og er óheimilt að fjarlægja þau af bifreiðinni meðan kvöð þessi helzt.

Í skoðunarvottorði bifreiðarinnar skal þess getið, að hún sé tollafgreidd sem sendiferðabifreið samkvæmt tollskrárnúmeri 87.02.36.

2. gr.

Sendiferðabifreið telst því aðeins til nr. 87.02.36, að eigandi hennar gefi við tollafgreiðslu skriflega yfirlýsingu um eftirtalin atriði:

a. Að bifreiðinni skuli ekki breytt svo, að hún hefði fallið undir hærri tollflokk, ef hún hefði verið þannig innflutt.
b. Að sé brotið í bága við þetta, skuli þegar greiddur af bifreiðinni mismunur þeirra aðflutningsgjalda, sem af henni voru greidd við innflutning, og þeirra aðflutningsgjalda, sem greiða hefði átt af henni, ef framangreind yfirlýsing hefði ekki verið gefin, þó að frádreginni 20% fyrningu fyrir hvert ár frá tollafgreiðsludegi.

Bifreiðin skal vera að lögveði fyrir greiðslu þeirri, er um ræðir í b-lið hér að framan, og má tollyfirvald láta taka bifreiðina úr umferð og selja hana samkvæmt ákvæðum 28. gr. laga nr. 68/1956, ef greiðslan er ekki innt af hendi.

Fjármálaráðuneytið, 17. ágúst 1964.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Björn Hermannsson.

Stjórnartíðindi B, nr. 117—151. Útgáfudagur 15. október 1965.

STJÓRNARTÍÐINDI B 6 — 1965

323

Útkomið í A-deild Stjórnartíðinda 1965.

Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfundar, undirskrifað af forsetanum 20. janúar 1965, nr. 1.

Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 22. janúar 1965, nr. 2.

Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum, undirskrifuð af forsætisráðherra 11. febrúar 1965, nr. 3.

Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1965, undirskrifuð af forsetanum 11. febrúar 1965, nr. 4.

Lög um breyting á lögum nr. 7 29. apríl 1963, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum 25. febrúar 1965, nr. 5.

Lög um breyting á lögum nr. 59 19. júlí 1960, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl., undirskrifuð af forsetanum 27. febrúar 1965, nr. 6.

Lög um breyting á lögum nr. 85 23. júní 1936, um meðferð einkamál í héraði, undirskrifuð af forsetanum 3. marz 1965, nr. 7.

Lög um breyting á lögum nr. 1 5. janúar 1938, um síldarverksmiðjur ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 17. marz 1965, nr. 8.

Lög um breyting á lögum nr. 25 16. apríl 1962, um aðstoð við fatlaða, undirskrifuð af forsetanum 25. marz 1965, nr. 9.

Girðingarlög, undirskrifuð af forsetanum 25. marz 1965, nr. 10.

Lög um breyting á lögum nr. 7 29. apríl 1963, um tollskrá o. fl., og breyting á lögum nr. 15 21. maí 1964, um breyting á þeim lögum, undirskrifuð af forsetanum 24. apríl 1965, nr. 11.

Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 10. marz 1965, nr. 12.

Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum, undirskrifuð af forsætisráðherra 17. marz 1965, nr. 13.

Lög um launaskatt, undirskrifuð af handhöfum valds forseta Íslands 15. marz 1965, nr. 14.

Lög um fjárhagslegan stuðning við leiklistarstarfsemi áhugamanna, undirskrifuð af handhöfum valds forseta Íslands 15. marz 1965, nr. 15.

Lög um Lífeyrissjóð hjúkrunarkvenna, undirskrifuð af forsetanum 24. apríl 1965, nr. 16.

Lög um landgræðslu, undirskrifuð af forsetanum 24. apríl 1965, nr. 17.

Lög um lausn kjaradeilu atvinnuflugmanna, undirskrifuð af forsetanum 4. maí 1965, nr. 18.

Lög um Húsnæðismálastofnun ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 10. maí 1965, nr. 19.

Lög um breyting á lögum nr. 40 30. apríl 1963, um almannatryggingar, undirskrifuð af forsetanum 23. apríl 1965, nr. 20.

Lög um búfjárrækt, undirskrifuð af forsetanum 24. apríl 1965, nr. 21.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Jarðræktarlög, undirskrifuð af forsetanum 24. apríl 1965, nr. 22.

Lög um breyting á lögum nr. 59 frá 20. nóvember 1964, um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka innlent lán, undirskrifuð af forsetanum 4. maí 1965, nr. 23.

Lög um breyting á lögum nr. 36 15. maí 1964, um breytingu á lausaskuldum iðnaðarins í föst lán, undirrskrifuð af forsetanum 8. maí 1965, nr. 24.

Lög um útgáfu og notkun nafnskirteina, undirskrifuð af forsetanum 21. apríl 1965, nr. 25.

Lög um breytingu til bráðabirgða á lögum nr. 55/1962, um kjarasamning opinberra starfsmanna, undirskrifuð af forsetanum 15. maí 1965, nr. 26.

Lög um breyting á lögum nr. 38 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, sbr. l. nr. 14 20. marz 1957, undirskrifuð af forsetanum 21. apríl 1965, nr. 27.

Lög um veitingu ríkisborgararéttar, undirskrifuð af forsetanum 12. maí 1965, nr. 28.

Lög um breyting á lögum nr. 41 frá 28. nóv. 1919, um landamerki o. fl., undirskrifuð af forsetanum 23. apríl 1965, nr. 29.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja eyðijörðina Miðhús í Gufudalshreppi, undirskrifuð af forsetanum 23. apríl 1965, nr. 30.

Lög um breyting á lögum nr. 3 12. apríl 1878, um skipti á dánarbúum og félagsbúum, o. fl. undirskrifuð af forsetanum 26. apríl 1965, nr. 31.

Lög um hreppstjóra, undirskrifuð af forsetanum 26. apríl 1965, nr. 32.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast lán fyrir Flugfélag Íslands til flugvélakaupa, undirskrifuð af forsetanum 8. maí 1965, nr. 33.

Lög um ráðstafanir vegna sjávarútvegsins, undirskrifuð af forsetanum 8. maí 1965, nr. 34.

Lög um breyting á lögum nr. 60/1962, um verkamannabústaði, undirskrifuð af forsetanum 8. maí 1965, nr. 35.

Lög um breyting á lögum nr. 12 30. jan. 1952, um ráðstöfun erfðafjárskatts og erfðafjár ríkissjóðs til vinnuheimila, undirskrifuð af forsetanum 10. maí 1965, nr. 36.

Lög um breyting á lögum nr. 25 13. apríl 1954, um brunatryggingar í Reykjavík, undirskrifuð af forsetanum 10. maí 1965, nr. 37.

Lög um Myndlista- og handíðaskóla Íslands, undirskrifuð af forsetanum 11. maí 1965, nr. 38.

Forsetabréf um þinglausnir, undirskrifað af forsetanum 12. maí 1965, nr. 39.

Lög um breyting á umferðarlögum nr. 26 2. maí 1958, undirskrifuð af forsetanum 12. maí 1965, nr. 40.

Lög um breyting á lögum nr. 7 3. febr. 1953, um hundahald og varnir gegn sullaveiki, undirskrifuð af forsetanum 12. maí 1965, nr. 41.

Hjúkrunarlög, undirskrifuð af forsetanum 12. maí 1965, nr. 42.

Læknaskipunarlög, undirskrifuð af forsetanum 12. maí 1965, nr. 43.

Lög um breyting á lögum nr. 42 15. júní 1926, um skipströnd og vogrek, undirskrifuð af forsetanum 21. apríl 1965, nr. 44.

Lög um eftirlit með útlendingum, undirskrifuð af forsetanum 12. maí 1965, nr. 45.

Lög um eftirlaun alþingismanna, undirskrifuð af forsetanum 14. maí 1965, nr. 46.

Lög um eftirlaun ráðherra, undirskrifuð af forsetanum 14. maí 1965, nr. 47.

Lög um almennar náttúrurannsóknir og Náttúrufræðistofnun Íslands, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 48.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku til vegaframkvæmda, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 49.

Lög um eyðingu svartbaks, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 50.

Lög um breyting á lögum nr. 8 1963, um breyting á lögum nr. 124 22. desember 1947, um dýralækna, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 51.

Lög um breyting á lögum nr. 40 29. maí 1957, um leigubifreiðar í kaupstöðum og kauptúnum, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 52.

Lög um heimild til hækkunar kvóta hjá Alþjóðagjaldeyrissjóðnum, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 53.

Lög um breyting á víxillögum, nr. 93 frá 19. júní 1933, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 54.

Lög um breyting á lögum nr. 94 frá 19. júní 1933, um tékka, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 55.

Lög um breyting á lögum nr. 58/1946, um menntaskóla, undirskrifuð af forsetanum 14. maí 1965, nr. 56.

Lög um breyting á lögum nr. 41/1955, um greiðslu kostnaðar við skóla, sem reknir eru sameiginlega af ríki og sveitarfélögum, undirskrifuð af forsetanum 20. maí 1965, nr. 58.

Lög um breyting á lögum nr. 53/1961, um Listasafn ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 20. maí 1965, nr. 58.

Lög um Landsvirkjun, undirskrifuð af forsetanum 20. maí 1965, nr. 59.

Lög um Laxárvirkjun, undirskrifuð af forsetanum 20. maí 1965, nr. 60.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán til byggingar dráttarbrauta og skipasmíðastöðva, undirskrifuð af forsetanum 20. maí 1965, nr. 61.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja landspildur úr Garðatorfunni fornu og þrjár jarðir, undirskrifuð af forsetanum 20. maí 1965, nr. 62.

Lög um Húsmæðrakennaraskóla Íslands, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1965, nr. 63.

Lög um rannsóknir í þágu atvinnuveganna, undirskrifuð af forsetanum 21. maí 1965, nr. 64.

Lög um breyting á lögum nr. 66 17. júlí 1946, um atvinnu við siglingar á íslenzkum skipum, undirskrifuð af forsetanum 14. maí 1965, nr. 65.

Lög um sölu dýralæknisbústaðar í Borgarnesi, undirskrifuð af forsetanum 13. maí 1965, nr. 66.

Lög um breyting á lögum nr. 51 10. júní 1964, um tekjustofna sveitarfélaga, undirskrifuð af forsetanum 21. maí 1965, nr. 67.

Auglsýing um vegaáætlun fyrir árin 1965—1968, undirskrifuð af samgöngumálaráðherra 20. maí 1965, nr. 68.

Lög um greiðslu uppbótar á styrktarfé og eftirlaun, undirskrifuð af forsetanum 14. maí 1965, nr. 69.

Lög um breyting á lögum nr. 55 17. júlí 1964, um tekjuskatt og eignarskatt, undirskrifuð af forsetanum 21. maí 1965, nr. 70.

Lög um breyting á lögum nr. 58 frá 28. júní 1960, um bann við okri, dráttarvexti o. fl., undirskrifuð af forsetanum 22. maí 1965, nr. 71.

Lög um breyting á lögum nr. 4 1964, um þingfararkaup alþingismanna, undirskrifuð af forsetanum 3. maí 1965, nr. 72.

Lög um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa, undirskrifuð af forsetanum 22. maí 1965, nr. 73.

Lög um breyting á lögum nr. 34 18. febr. 1953, um verðjöfnun á olíu og benzíni, undirskrifuð af forsetanum 22. maí 1965, nr. 74.

Lög um breyting á ljósmæðralögum, nr. 17 19. júní 1933, undirskrifuð af forsetanum 25. maí 1965, nr. 75.

Bráðabirgðalög um bygging skólamannvirkja, undirskrifuð af forsetanum 28. maí 1965, nr. 76.

Bráðabirgðalög um verðjöfnunar- og flutningasjóð síldveiða árið 1965, undirskrifuð af forsetanum 24. júní 1965, nr. 77.

Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku vegna vega- og flugvallagerða, undirskrifuð af forsetanum 8. júlí 1965, nr. 78.

Tilskipun um reglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, undirskrifuð af forsetanum 10. ágúst 1965, nr. 79.

Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, undirskrifuð af menntamálaráðherra 4. júní 1965, nr. 80.

Auglýsing um staðfestingu handhafa valds forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, undirskrifuð af menntamálaráðherra 2. september 1965, nr. 81.

Auglýsing um gildistöku þeirra ákvæða laga nr. 45 12. maí 1965, um eftirlit með útlendingum, er varða samvinnu milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um útlendingaeftirlit, undirskrifuð af dómsmálaráðherra 3. september 1965, nr. 82.

Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 21. ágúst 1965, nr. 83.

Auglýsing um breytingu á forsetaúrskurði nr. 64/1959, um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl., undirskrifuð af forsætisráðherra 8. maí 1965, nr. 84.

Bráðabirgðalög um verðlagningu landbúnaðarvara á verðlagsárinu 1965—66, undirskrifuð af handhöfum valds forseta Íslands, 11. september 1965, nr. 85.

Tilskipun um setningu nýrrar lyfjaskrár, undirskrifuð af handhöfum valds forseta Íslands 31. ágúst 1965, nr. 86.

Auglýsing um breyting á forsetaúrskurði nr. 64 frá 20. nóvember 1959, um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl., undirskrifuð af forsætisráðherra 31. ágúst 1965, nr. 87.

Bréf handhafa valds forseta Íslands um að reglulegt Alþingi 1965 skuli koma saman til fundar föstudaginn 8. október 1965, 10. september 1965, nr. 88.

Auglýsing um frestun gildistöku auglýsingar nr. 82 frá 3. september 1965 varðandi samvinnu milli Norðurlandanna um útlendingaeftirlit, útgefin af dómsmálaráðuneytinu 21. september 1965, nr. 89.

Nr. 152. 22. júní 1965.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Svarfaðardalshreppi.

Fasteignaskatt í Svarfaðardalshreppi skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 22. júní 1965.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUR

um tryggingarfé ferðaskrifstofa.

1. gr.

Sérhver sá einstaklingur eða félag, sem óskar leyfis til þess að reka ferðaskrifstofu, skal setja tryggingu að upphæð kr. 350 000.00 — þrjú hundruð og fimmtíu þúsund krónur.

2. gr.

Tryggingin skal vera í formi bankaábyrgðar, byggð á veðsetningu til þess banka, bankainnstæðu eða annarri tryggingu, sem bankinn metur gilda.

3. gr.

Nú hættir ferðaskrifstofa störfum og fellur þá skylda til tryggingar niður. Þó fellur trygging eigi niður fyrr en fram hefur verið lögð yfirlýsing löggilts endurskoðanda um að eigi sé til að dreifa ófullnægðum kröfum skuldheimtumanna eða annarra viðskiptamanna ferðaskrifstofunnar, á hendur henni.

Reglur þessar eru settar samkvæmt 5. gr. laga nr. 29 20. apríl 1964, um ferðamál, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 16. júní 1965.

Ingólfur Jónsson.

Gunnar Vagnsson.

18. júní 1965. Nr. 154.

SAMÞYKKT

um forkaupsrétt Stykkishólms á lóðum og fasteignum í Stykkishólmshreppi.

Stykkishólmshreppi er áskilinn forkaupsréttur á eftirtöldum lóðum og fasteignum:

Víkurgata 2. Eigandi: Petrea Andrésdóttir.
Víkurgata 4. Eigandi: Guðmundur Bjarnason.
Aðalgata 2. Eigendur: Eyjólfur Bjarnason og Bára Jónsdóttir.
Aðalgata 6. Eigendur: Ágúst Sigurðsson og Haraldur Jónasson.
Aðalgata 11. Eigandi: Einar Jóhannesson.
Aðalgata 19. (Jaðar). Eigandi Jón Kr. Lárusson.
Skólastígur 5. Eigandi: Þorkell Ólafsson.
Skólastígur 7. Eigandi: Jón Ólafsson.
Skólastígur 9. Eigandi: Stefán Tómasson.
Skólastígur 14. Eigandi: Kristjana Hannesdóttir.
Skólastígur 16. Eigandi: Áskell Gunnarsson.
Bókhlöðustígur 2. Eigandi: Bæring Breiðfjörð.
Bókhlöðustígur 6. Eigandi: Magnús Steinþórsson.
Bókhlöðustígur 15. Eigandi: Kamilla Kristjánsdóttir.
Bókhlöðustígur 17. Eigandi: Hans J. Hansen.

Lengjubær v/ Bókhlöðstíg. Eigendur: db. Sigríðar og Þórunnar Jónsdætra.
Hafnargata 2. Eigandi: Sigurður Jónasson.
Hafnargata 4 (Hótellóð). Eigandi: Sigurður Skúlason.
Silfurgata 12. Eigandi: Garðar Jónsson.
Silfurgata 14. Eigandi: Eiríkur Helgason.
Útihús við Silfurgötu. Eigandi: Hannes Jónsson.
Útihús við Silfurgötu. Eigandi: Þóra Kristjánsdóttir.
Akrar við Silfurgötu. Eigandi: Jóhanna Jóhannsdóttir.
Netaverkstæði v/ Laufásveg. Eigandi: Sigurður Ágústsson.
Refhús við Laufásveg. Eigandi: Sigurður Ágústsson.
Austurgata 3. Eigandi: Kristján Rögnvaldsson.
Austurgata 5. Eigandi: Jóhanna Lárentzíusdóttir.
Austurgata 9. Eigandi: Valtýr Guðmundsson.
Sjávarhús v/ Bátabryggju. Eigandi: Kaupfélag Stykkishólms.

Samþykkt þessi, sem hreppsnefnd Stykkishólmshrepps hefur gert samkvæmt lögum nr. 22 23. júní 1932, öðlast þegar gildi og gildir í fimm ár frá og með dagsetningardegi hennar að telja og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. júní 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 155. 30. júní 1965.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Ólafsvíkurkauptún, nr. 154 2. nóvember 1961.

1. gr.

VIII. kafli orðist þannig:

Um lestagjöld og bryggjugjöld.

Öll skip og bátar, sem koma til Ólafsvíkur og hafa samband við land, eða leggjast við bryggju eða bólvirki, hvar sem er í höfninni, eða að bát eða skipi, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skulu greiða lestagjald og bryggjugjald eftir stærð, talið í tonnum brúttó, sem hér segir:

a. Skip og bátar, sem eru eign aðilja í Ólafsvík, eða skrásett þar, eða gerð út þaðan til fiskveiða og flutnings, svo og önnur skip og bátar, sem gerðir eru út frá Ólafsvík a. m. k. tveggja mánaða tíma samfleytt á ári, skulu greiða lestagjald og bryggjugjald einu sinni á ári:

   Opnir bátar greiði lágmarksgjald krónur 200.00 á ári. Þilfarsbátar greiði krónur 20.00 pr. brúttórúmlest, lágmarksgjald krónur 500.00 á ári. Gjalddaga er 1. júlí ár hvert.

b. Innlend fiskiskip og strandferðaskip í innanlandssiglingum greiða krónur 2.00 pr. brúttórúmlest í hvert sinn, er þau koma til hafnar. Lágmarksgjald krónur 150.00 hvert sinn. Heimilt er þó að veita undanþágu á gjaldi þessu, ef sami bátur kemur oftar en þrisvar í mánuði til hafnar.

c. Öll önnur skip greiði lesta- og bryggjugjald krónur 1.50 á hverja brúttórúmlest í hvert sinn, sem þau koma til hafnar. Fyrir póstflutning greiðist krónur 100.00 í hvert sinn. Gjöld þessi miðast við sólarhring eða hluta úr sólarhring.

Undanþegin hafnar- og bryggjugjaldi eru herskip, varðskip, björgunarskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna. Einnig skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, nema þau fermi eða affermi einhverjar vörur, sama gildir og um skip, sem leita hafnar til að setja á land sjúka eða látna menn.

2. gr.

Kaflar nr. IX og X falla niður og breytist röð eftirfarandi kafla og greina í samræmi við það.

3. gr.

33. gr. (nú 31. gr.) orðist þannig:

Vörugjaldskrá.

Aðfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald krónur 3.00 pr. 100 kg:
Salt, kol, koks, sement, tilbúinn áburður, fóðurvörur í sekkjum, garðávextir.

2. flokkur. Gjald krónur 4.50 pr. 100 kg:
Gasolía, svartolía, benzín, ljósaolía í tunnum, smurolía í tunnum, byggingarefni svo sem vikursteinn og plötur, þilplötur, steypujárn, þakjárn og annað efni til bygginga, ótalið annars staðar, kornvara í sekkjum, sykur og aðrar matvörur í sekkjum, ótaldar annars staðar.

3. flokkur. Gjald krónur 7.00 pr. 100 kg:
Vélar alls konar og vélahlutir, gler, miðstöðvarefni, saumur, gólfdúkur, málningarvörur og allar aðrar vörur, sem flutningsgjald er reiknað af eftir þyngd og sem ekki falla undir aðra flokka.

4. flokkur. Gjald krónur 2.00 pr. 10 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, öl, gosdrykkir, rafmagnsvörur og tæki, glervörur ótaldar annars staðar, lyfjavörur, mælitæki, sportvörur, sælgætisvörur, byssur, skotfæri, leikföng, áfengi, tóbak, snyrtivörur, kryddvörur.

5. flokkur. Gjald krónur 2.00 pr. stykki.
Tómar tunnur.

6. flokkur. Gjald krónur 1.00 pr. teningsfest:
Trjáviður, sem reiknast eftir rúmmáli, húsgögn, hljóðfæri og aðrar vörur, ótaldar annars staðar, sem þannig reiknast.

7. flokkur. Gjald:

Kindur og loðdýr	kr.	5.00	pr. stk.
Stórgripir	—	20.00	— —
Dráttarvélar, jeppar og aðrir smábílar	—	200.00	— —
Vörubílar og vinnuvélar	—	500.00	— —
Bátar opnir	—	250.00	— —

Lægsta vörugjald í öllum flokkum skal vera krónur 5.00.

Útfluttar vörur.

8. flokkur. Gjald krónur 3.50 pr. 100 kg:
Alls konar sjávarafurðir, nema salt og skreið.

9. flokkur. Gjald krónur 4.50 pr. 100 kg:
Landbúnaðarvörur til útflutnings.

10. flokkur. Gjald krónur 1.00 kr. teningsfet:
Brottfluttar vörur, er reiknast eftir rúmmáli.
11. flokkur. Gjald krónur 4.00 pr. tunnu.
Saltsíld í tunnum, hrogn og aðrar útfluttar afurðir í tunnum.
12. flokkur. Gjald krónur 7.00 pr. 100 kg:
Útflutt skreið.

Aflagjöld:

13. flokkur. Gjald krónur 2.50 pr. 100 kg:
Sjávarafli, lagður á land, slægður og óslægður, þar með talin síld í bræðslu, salt og frystingu.

Fiskkaupandi eða verkandi afla er ábyrgur fyrir hafnargjaldinu.

4. gr.

36. gr. (nú 34. gr.) orðist þannig:

Ef menn fá útmældar lóðir til bráðabirgðanotkunar af lóðum þeim, sem höfnin hefur umráð yfir, greiðir sá, sem afnot slíkrar lóðar fær, krónur 3.00 fyrir hvern fermeter á ári. Ársleiga fyrir bílavog er krónur 1000.00, og fyrir benzín, olíutanka og dælur kr. 1000.00 á ári fyrir hvern. Gjalddagi er 1. júlí ár hvert.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 30. júní 1965.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 156. 2. júlí 1965.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Hellu í Rangárvallasýslu nr. 208 30. nóvember 1960.

12. gr. orðist svo:

Vatnsskatt greiði notendur veitunnar árlega, samkvæmt eftirfarandi reglum:

a. Fyrirtæki, svo sem sláturhús og þvottastöðvar bifreiða, greiði vatnsskatt, sem stjórn vatnsveitunnar ákveður fyrir eitt ár í senn.
b. Aðrir, sem vatn fá frá veitunni, greiði skattinn af öllum þeim húsum, sem vatn er lagt í samkvæmt gildandi fasteignamati og sé skatturinn 3‰ af þeim húsum, sem metin eru allt að 100 000.00 krónum, en af þeim húsum, sem metin eru hærra, sé skatturinn 2‰.

Auk þess skal greiða fastagjald, 400.00 krónur, fyrir öll hús, sem fá vatn frá veitunni. Þó skal gjald fyrir gripahús, eigi vera hærra en 200.00 krónur.

Bílskúrar og önnur þau smáhús innan lóðarmarka, sem vatn er lagt í til venjulegra heimilisnota, eru undanþegin vatnsskatti.

Vatnsskattur skal þó aldrei vera lægri en kr. 500.00 fyrir venjuleg íbúðarhús. Séu tvær eða fleiri fjölskyldur (íbúðir) í sama húsi, skal vatnsskattur fyrir hverja eigi vera lægri en kr. 500.00.

Ofannefnd gjöld getur stjórn vatnsveitufélagsins, sem leggur á skattinn, hækkað eða lækkað árlega um allt að 50%.

Reglugerð þessi, sem Vatnsveitufélag Hellu, Rangárvallasýslu, hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 2. júlí 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

5. júlí 1965. Nr. 157.

AUGLÝSING

um skipulag í Laugardalshreppi í Árnessýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins, hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Laugardalshrepps.

Þetta er hér með birti til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 5. júlí 1965.

Emil Jónsson.

Hallgrímur Dalberg.

8. júlí 1965. Nr. 158.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ásmundar Jónssonar skálds frá Skúfsstöðum, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 8. júlí 1965.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Ásmundar Jónssonar skálds frá Skúfsstöðum.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Ásmundar Jónssonar skálds frá Skúfsstöðum og er stofnaður af ekkju hans, frú Irmu Weile Jónsson í tilefni af 65 ára afmælisdegi hans, hinn 8. júlí 1964.

Stofnfé sjóðsins eru tekjur af viðhafnarútgáfu kvæðisins „Hólar í Hjaltadal" og nemur kr. 48 400.00 — fjörutíu og átta þúsund og fjögur hundruð krónur —.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja framúrskarandi nemendur, sem útskrifast úr Bændaskólanum á Hólum, til að leita sér frekari þekkingar og mennta, einkum með dvöl erlendis.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa ekkja skáldsins, sýslumaðurinn í Skagafjarðarsýslu, skólastjóri Bændaskólans á Hólum og eru þessi þrjú sjálfkjörin, og auk þeirra tveir menn tilnefndir af landbúnaðarráðuneytinu, Árni G. Eylands og dr. Kristján Eldjárn, sem einnig tilnefnir stjórnarmann eftir dag ekkjunnar og skal hann vera ættingi Ásmundar Jónssonar í föðurætt, búsettur í Skagafirði. Stjórnin ávaxtar fé sjóðsins og veitir úr honum styrki eftir því sem efni standa til hverju sinni. Stofnfé sjóðsins má þó aldrei skerða meir en svo, að sjóðurinn nemi kr. 5000.00 hið minnsta.

4. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 8. júlí 1965.

Nr. 159. 20. júlí 1965.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Húsavík.

Fasteignaskatt í Húsavík skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júlí 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 20. júlí 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 160. 21. júlí 1965.

SAMÞYKKT

um lokun sölubúða í Húsavík.

1. gr.

Sölubúðum í Húsavík skal lokað, eftir því sem ákveðið er í 2., 3. og 4. grein samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga ársins skulu sölubúðir vera lokaðar frá kl. 18 til kl. 9.00, þó skulu vera frá þessu þær undantekningar, er nú skal greina: Aðfangadag jóla skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 12. Gamlársdag kl. 12. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla er heimilt að hafa sölubúðir opnar til kl. 24. Þriðja dag fyrir aðfangadag til kl. 11. Sölubúðum skal lokað eigi síðar en kl. 12 á laugardögum. Annan laugardag í desember er þó heimilt að hafa opnar sölubúðir til kl. 18.

3. gr.

Á helgidögum þjóðkirkjunnar, sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst mega engar sölubúðir vera opnar.

4. gr.

Frá ákvæðum um lokunartíma sölubúða í samþykkt þessari, skulu enn fremur vera þessar undantekningar:

A. Búðum, sem selja mjólk eða brauðvörur, enn fremur búðum, er jafnframt selja matvörur, má halda opnum kl. 9—12: sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní, fyrsta mánudag í ágúst og helgidaga, nema nýársdag, föstudaginn langa, páskadag, hvítasunnudag og jóladag, þó eingöngu til sölu á matvörum, brauð- og mjólkurvörum.

B. Heimilt er bæjarstjórn að veita, til eins árs í senn eftir nánari ákvörðun hverju sinni, búðum bifreiðastöðva, sérleyfisstöðva og bifreiðaverkstæða, sem jafnframt hafa aðalsöluumboð olíufélaga á benzíni og olíum til bifreiða, þó ekki fleiri en einni búð fyrir hvert það olíufélag, sem hefur á hendi bæði heildsölu á benzíni og olíum, leyfi til að hafa opið kl. 9—23.30 alla daga frá 15. maí til 30. september, en þó ekki hvítasunnudag, eingöngu til sölu á tóbaksvörum, sælgæti, gosdrykkjum og sérvörum vegna ferðamanna.

Á öðrum tímum er aðeins heimil sala á benzíni og olíum eftir þann tíma, er almennum sölubúðum skal lokað samkv. ákvæðum 2. greinar.

5. gr.

Menn, sem komnir eru inn í sölubúðir fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

6. gr.

Eftir almennan lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja í lyfjabúðum, á torgum og götum eða annars staðar utan sölubúða, nokkurn þann varning, er ekki má selja án verzlunarleyfis. Heimilt er þó að selja bátum eða skipum eftir lokunartíma veiðarfæri, kol, olíu, vistir og aðrar nauðsynjar. Einnig er heimilt að selja langferðamönnum nesti fyrir lokuðum dyrum.

7. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, þegar sérstaklega stendur á, að veita undanþágur frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga. Einnig er lögreglustjóra heimilt að fyrirskipa lokun sölubúða einn dag í einu, eftir áskorun bæjarstjórnar.

8. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 20 til 500 krónum og renna sektirnar í bæjarsjóð Húsavíkur. Mál út af brotum á samþykkt þessari skal reka sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Húsavíkur hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 17 1. febrúar 1936, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, með þeim takmörkunum þó, sem lög nr. 45 15. júní 1926, um almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar setja, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er felld úr gildi samþykkt nr. 104 22. júní 1960, um lokun sölubúða í Húsavík.

Félagsmálaráðuneytið, 21. júlí 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 26 1958, og að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur, hefur eftirfarandi verið ákveðið:

I. Bifreiðastöður bannaðar:
1. Á Barónsstíg, vestan megin götunnar.
2. Á Hávallagötu, norðan megin götunnar.

II. Reykjavegur verði aðalbraut, þó skal umferð um Suðurlandsbraut og Sundlaugaveg hafa forgangsrétt fyrir umferð um Reykjavegur.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 27. júlí 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 162. 29. júlí 1965.

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT

fyrir Miðneshrepp.

I. KAFLI

A. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir lögsagnarumdæmi Miðneshrepps, þó sérstaklega fyrir þéttbýli í hreppnum, en fyrir sveitarbýli eftir því, sem við verður komið.

2. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að veita undanþágu frá einstökum ákvæðum samþykktarinnar með leyfi heilbrigðisnefndar, ef óhjákvæmilegt þykir vegna aðstæðna eða staðhátta.

3. gr.

Heilbrigðisnefnd er skipuð 5 mönnum. Er hreppstjóri sjálfkjörinn í nefndina og jafnframt formaður hennar, þá á héraðslæknir sæti í nefndinni, og loks eru þrír menn valdir af hreppsnefnd.

4. gr.

Formaður kveður heilbrigðisnefnd til funda svo oft sem þurfa þykir. Honum er skylt að kveðja nefndina á fund, ef einhver hinna nefndarmanna æskir þess.

5. gr.

Heilbrigðisnefnd heldur gerðabók, og skulu í hana skráðar fundargerðir, svo og kærur, sem nefndinni berast. Senda skal hreppsnefnd samþykktir eða álitsgerðir fundarins eða afrit af fundargerð.

6. gr.

Formaður sér um, að fyrirmæli heilbrigðisnefndar séu framkvæmd. Þó getur hann neitað að sjá um framkvæmd þeirra, og skal málinu þá skotið til hreppsnefndar. Ef hún samþykkir fyrirmælin, er formanni skylt að sjá um framkvæmd þeirra.

7. gr.

Ef ágreiningur rís milli heilbrigðisnefndar og hreppsnefndar um tilhögun að framkvæmd heilbrigðisráðstöfunar, skal leitað úrskurðar heilbrigðisstjórnar. Þá getur einnig héraðslæknir skotið máli sín til hennar, ef hann fær ekki framgengt þeim heilbrigðisráðstöfunum, er hann telur nauðsynlegar.

8. gr.

Hreppsnefnd er heimilt, ef heilbrigðisnefnd telur það æskilegt, að ráða sérstakan heilbrigðisfulltrúa. Skal hann þá starfa samkvæmt erindisbréfi, er hreppsnefnd setur honum í samráði við heilbrigðisnefnd. Heilbrigðisfulltrúi situr fundi heilbrigðisnefndar.

9. gr.

Á fjárhagsáætlun hreppsins skal jafnan veitt nokkur fjárhæð, er heilbrigðisnefnd getur ráðstafað til nauðsynlegra heilbrigðisframkvæmda, svo og til greiðslu kostnaðar vegna bréfaskrifta og bókhalds. Skal heilbrigðisnefnd gera tillögu um upphæðina til hreppsnefndar áður en fjárhagsáætlun er samin ár hvert.

B. Um hlutverk og valdsvið heilbrigðisnefndar.

10. gr.

Heilbrigðisnefnd skal sjá um, að haldin séu ákvæði samþykktar þessarar, svo og laga og reglugerða, er að heilbrigðismálum lúta. Hún skal yfirleitt vera á verði um allt það, er varðar hollustu og heilbrigði á samþykktarsvæðinu, og í samræmi við lög og reglur setur hún um það fyrirmæli, sem öllum hlutaðeigandi er skylt að hlíta. Skal nefndinni heimilt að láta rannsaka allt það, er þessi samþykkt fjallar um, svo og annað, er að hollustuháttum lýtur, utanhús og innan.

a. Nefndin hefur eftirlit með almennum þrifnaði og hreinlæti utan húss og lætur fara fram almenna hreinsun á lóðum og lendum á hverju vori og endranær eftir þörfum. Nefndin getur krafizt lagfæringar og viðgerða á lóðum og portum, ef nauðsynlegt þykir til þrifnaðar.
b. Nefndin hefur eftirlit með vatnsveitu og vatnsbólum og lætur taka af vatninu sýnishorn til rannsóknar, þegar ástæða þykir til. Nefndin getur bannað notkun vatns úr vatnsveitu eða öðrum vatnsbólum, ef hún telur þess þörf. Nefndin hefur eftirlit með allri fráræslu og getur bannað notkun á skolpræsum, vatns- og sorprennum, enn fremur sundstöðum, ef hún telur þess þörf.
c. Nefndin lítur eftir meðferð á sorpi úr húsum.
d. Nefndin gerir ráðstafanir til upprætingar meindýra úr húsum og híbýlum og getur bannað afnot húsnæðis, unz dýrin hafa verið upprætt. Nefndin getur krafizt þess, að hús séu gerð rottuheld.
e. Nefndin hefur eftirlit með leiguíbúðum, kjallaraíbúðum og öllum lélegum íbúðum og gengst árlega fyrir skoðun á þeim. Nefndin getur bannað afnot íbúða, ef hún telur þær hættulegar lífi og heilsu íbúa.
f. Nefndin hefur eftirlit með öllum stofnunum, fyrirtækjum og rekstri, sem um er fjallað í VIII.—XIX. kafla þessarar samþykktar, og getur krafizt endurbóta og lagfæringar á húsnæði, tækjum, aðbúnaði og frágangi, svo og hreinsunar og hreingerningar, ef hún telur þess þörf. Nefndin getur bannað afnot húsnæðis,

sem um ræðir í þessari grein, ef hún telur það hættulegt lífi og heilsu þeirra, sem við eiga að búa.

g. Nefndin getur gert ráðstafanir til útrýmingar hvers konar óskiladýra.

h. Nefndin heldur skrá yfir allar þær stofnanir, fyrirtæki og rekstur, sem fjallað er um í samþykkt þessari.

i. Nefndin aðstoðar héraðslækni við hvers konar sóttvarnir eftir því, sem hann telur þörf á. Ef nauðsyn ber til, er henni heimilt að ráða starfsfólk til bráðabirgða til sóttgæzlu, eftirlits eða hjúkrunar, en leita skal hún þó samþykkis hreppsnefndar, svo fljótt sem auðið er.

j. Nefndin hefur heimild til að gera ríkari kröfur til tryggingar þrifnaði og hollustuháttum en beinlínis er mælt fyrir í samþykkt þessari, að því er varðar hvert einstakt atriði, en jafnan skulu þær kröfur vera í samræmi við ákvæði samþykktarinnar um hliðstæð atriði eða almennt viðurkenndar þrifnaðar- og heilbrigðisreglur.

k. Nefndin tilkynnir hlutaðeigendum þau ákvæði þessarar samþykktar, almennra laga og annarra reglugerða, er að heilbrigðismálum lúta og þá varða. Sama máli gegnir um ákvæði, sem hún setur samkvæmt heimild í j-lið þessarar greinar.

C. Ýmis ákvæði.

11. gr.

Ekki má setja á fót neina þá stofnun eða fyrirtæki, né hefja neinn þann rekstur, sem um er fjallað í VII.—XVII. og XIX. kafla þessarar samþykktar, nema heilbrigðisnefnd hafi veitt leyfi til af sinni hálfu og farið sé að fyrirmælum hennar um allt, er varðar hollustuhætti. Slíkt leyfi þarf einnig til fyrirhugaðrar breytingar á húsakynnum og rekstri.

Öllum er skylt að veita nefndinni eða umboðsmönnum hennar nauðsynlegan aðgang til eftirlits með stofnun þeirri, fyrirtæki eða rekstri, er þeir stýra.

12. gr.

Starfsfólk þeirra stofnana, sem um er fjallað í VIII.—XVII. kafla þessarar samþykktar, skal sanna árlega og oftar, ef þurfa þykir, að það sé ekki haldið neinum þeim sjúkdómi, kvillum eða óþrifum, sem öðrum getur stafað hætta af eða vakið getur ógeð þeirra, er við það eiga skipti. Það skal í starfi sínu gæta svo rækilega hreinlætis, sem auðið er, ganga þokkalega og hreinlega til fara, sápuþvo sér um hendur hverju sinni, er það hefur gengið til salernis og endranær eftir þörfum. Starfsfólk í neyzluvörubúðum skal klæðast sérstökum, hreinum hlífðarfötum við starf og stúlkur hafa hreina kappa á höfði.

13. gr.

Húsakynni þeirra stofnana, sem um er fjallað í VIII. og X.—XVII. kafla þessarar samþykktar, skulu fullnægja þessum almennu skilyrðum: vera rúmgóð, björt, hæfilega hituð og vel loftræst og að öllu leyti sæmilegur dvalarstaður mönnum.

Í húsakynnum þeim, sem um er fjallað í VIII. og X.—XV. kafla þessarar samþykktar, skulu gólf lögð gólfdúk eða öðru jafngildi, loft máluð, veggir málaðir eða að öðru leyti þannig frá gengið, að auðvelt sé að halda þeim hreinum. Ákvæði þessarar málsgreinar taka einnig til húsakynna, sem um er fjallað í XVI. kafla, 69.—72. og 79. gr.

14. gr.

Í stofnunum þeim og fyrirtækjum, sem um er fjallað í VIII. og X.—XVII. kafla þessarar samþykktar, skal starfsfólk eiga greiðan aðgang að fatageymslum, renn-

andi vatni, hæfilega mörgum salernum, svo og þvagstæðum, ef þurfa þykir, handlaugum, hreinum handklæðum eða pappírsþurrkum og öðrum nauðsynlegum hreinlætisgögnum. Gestum skal séð fyrir sams konar þægindum á öllum stöðum, sem þeim eru ætlaðir til afnota, og skulu konur vera sér um salerni og karlar sér.

15. gr.

Húsakynnum þeirra stofnana og fyrirtækja, sem um er fjallað í VIII.—XVII. kafla þessarar samþykktar, skal haldið svo hreinum og snyrtilegum sem auðið er. Þar sem einhvers konar starfsemi fer fram að staðaldri, skulu gólf þvegin daglega og oftar, ef þurfa þykir. Ekki má sópa gólf. Áhöld og innanstokksmuni, lausa og fasta, skal þvo eða hreinsa á viðeigandi hátt eftir þörfum. Allsherjar hreingerning skal fara fram a. m. k. einu sinni á ári.

Ekki má hleypa hundum, köttum eða öðrum húsdýrum inn í húsakynni þau, sem um ræðir í þessari grein.

II. KAFLI

Um hreinlæti og þrifnað utan húss.

16. gr.

Gæta skal ákvæða 10. gr. a. og 17.—20. gr., að því er varðar hreinlæti og þrifnað utan húss og eftirlit með því.

17. gr.

Girðingar kringum hús og lóðir skulu þannig gerðar, að rottur og mýs geti ekki gert sér hreiður í þeim.

Eigendum er skylt að greiða kostnað af lagfæringum og viðgerðum á lóðum sínum og portum, svo og af hreinsun á þeim, sem heilbrigðisnefnd getur fyrirskipað í þrifnaðarskyni, ef þurfa þykir.

18. gr.

Ekki má fleygja á almannafæri, í læki, höfnina né í fjörur neins konar rusli eða úrgangi. Ekki má heldur skilja eftir á almannafæri grjót, möl, timbur eða annars konar byggingarefni, né neins konar rusl eða úrgang.

Götur kauptúnsins, fjörur, hafnarbakka, ræsi og annað þess háttar skal hreinsa á kostnað hreppsins, svo oft sem heilbrigðisnefnd telur nauðsynlegt.

19. gr.

Öll flutningatæki, sem fara um götur kauptúnsins skulu þannig gerð, að flutningurinn valdi ekki óþrifnaði. Ef eitthvað slæðist niður eða hrynur við flutninginn, skal þeim, er flytur, skylt að hreinsa það upp þegar í stað.

20. gr.

Bannað er með öllu að bera salernisáburð í garða, hvort heldur er um að ræða matjurta- eða skrúðgarða. Sorphaugar, opnar safngryfjur eða forir mega ekki vera á þéttbyggðum svæðum í hreppnum.

Eigi má hengja upp eða leggja við almannafæri fiskiföng eða annað það, sem óþrifnaði eða óþef getur valdið.

III. KALLI

Um vatnsveitu, vatnsból og frárennsli.

21. gr.

Gæta skal ákvæða 10. gr. b., að því er varðar vatnsból, vatnsveitu og frárennsli og eftirlit með því.

22. gr.

Allar byggingar innan vébanda Sandgerðiskauptúns skulu taka neyzluvatn úr hinni sameiginlegu vatnsveitu kauptúnsins.

Skip skulu einnig taka vatn úr vatnsveitu til þvotta á fiskilestum og þilfari.

23. gr.

Leita skal samþykkis og umsagnar heilbrigðisnefndar, sé ný vatnsveita lögð eða eldri breytt. Sama máli gegnir, ef leyfa skal önnur vatnsból.

24. gr.

Lagningu allra holræsa á samþykktarsvæðinu skal bera undir heilbrigðisnefnd.

25. gr.

Öllum húseigendum í kauptúninu skal skylt að leggja nægilega víð og hallandi holræsi frá húsi sínu og út í göturæsi, þar sem til þess næst. Skulu ræsi þessi eigi vera verr gerð en aðalræsin. Eftir þeim skal leiða allt skolp frú húsinu, enn fremur rigningarvatn, eftir því sem við verður komið. Húseigandi skal á sinn kostnað sjá um hreinsun á ræsum þeim, er frá húsinu ganga, og gæta þess, að frárennsli stíflist ekki.

26. gr.

Þar sem skolpi verður ekki veitt í götuholræsi, skal veita því eftir vatnsheldum holræsum gegnum rotþrær og leita um það fyrirmæla heilbrigðisnefndar hverju sinni.

27. gr.

Ef skolp er mengað daunillum efnum eða öðru, er þarfnast sérstakrar meðferðar, skal farið með það hverju sinni eftir fyrimælum heilbrigðisnefndar.

28. gr.

Þar sem því verður við komið og ekki veldur óþrifnaði, skal leggja öll skolpræsi til sjávar, og skulu þau ná út fyrir smástraumsfjöruborð, að svo miklu leyti sem framkvæmanlegt er.

IV. KAFLI

Um salerni og meðferð sorps.

29. gr.

Öll salerni á samþykktarsvæðinu skulu vera vatnssalerni. Þó nær þetta ákvæði ekki skilyrðislaust til sveitarbýla, og heilbrigðisnefnd getur veitt undanþágur, ef sérstaklega stendur á, t. d. um bráðabirgðasalerni verkamanna á vinnustað, en jafnan skal leitað fyrirmæla heilbrigðisnefndar um salerni þessi, svo og um uppsetningu salerna af annarri gerð en vatnssalerni.

30. gr.

Hverju íbúðarhúsi skulu fylgja nægilega mörg sorpílát úr málmi, að stærð og gerð eftir fyrirmynd, sem heilbrigðisnefnd lætur í té. Í þau skal láta allt sorp, ösku og rusl úr húsinu, og mega þau aldrei standa opin. Ílátin skulu jafnan tæmd, áður en þau fyllast, og sorpið flutt í burt.

Ekki má leggja skarnrennur í hús, nema hreppsnefnd fallist á frágang þeirra.

31. gr.

Hreppsnefnd lætur annast brottflutning sorps, ef annað fyrirkomulag þykir ekki henta betur, og tiltekur í samráði við heilbrigðisnefnd, hvert það skuli flutt

og hvernig skuli eytt eða fyrir komið. Þá skal þess vandlega gætt, að enginn óþefur eða óþrifnaður annar berist frá sorphaugum til mannabyggða.

V. KAFLI
Um veggjalús, kakalaka og önnur meindýr.

32. gr.

Húseigendum er skylt að tilkynna heilbrigðisnefnd, ef vart verður meindýra í húsum þeirra, hvort sem þau eru notuð til íbúðar, geymslu eða einhvers konar rekstrar.

Óheimilt er að leigja íbúðir, þar sem meindýra verður vart, fyrr en þau hafa verið upprætt. Enginn má flytja úr þess háttar íbúð í aðra, nema gerðar séu ráðstafanir, er heilbrigðisnefnd metur gildar, til þess að meindýr berist ekki með honum. Skylt er húsráðanda að uppræta meindýr úr húsum sínum og hlíta um það fyrirmælum heilbrigðisnefndar í hvívetna. Ef einhver vanrækir að gera slíkar ráðstafanir innan þess tíma, er nefndin hefur tiltekið, getur hún látið framkvæma þær á hans kostnað.

33. gr.

Að öðru leyti skal gæta ákvæða 10. gr. d.

VI. KAFLI
Um íbúðarhúsnæði.

34. gr.

Um íbúðir og íbúðarherbergi í kjöllurum fer eftir almennum lögum og reglum, er á hverjum tíma gilda um það efni, (sbr. lög nr. 57 14. júní 1929, um íbúð í kjöllurum, svo og eftir byggingarsamþykkt hreppsins.

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og byggingarsamþykkt, skal gætt ákvæða 10. gr. og 35—37. gr. þessarar samþykktar.

35. gr.

Í íbúð mega ekki búa fleiri en svo að 4.5 ferm. gólfs og 10 rúm. loftrýmis komi minnst á hvern íbúa, og séu þá einungis talin sjálf íbúðarherbergin.

Ekki má nota kjallara til íbúðar, ef gólf íbúðarinnar er meira en 30 cm undir yfirborði jarðvegs við gluggahlið.

36. gr.

Eigendum íbúðarhúsnæðis er skylt að halda húsum sínum vel við, að utan jafnt sem innan. Sama máli gegnir um leiguíbúðir, og skal leigjendum séð fyrir nægum hita, ljósi og rakavörn.

37. gr.

Hverjum íbúa húsnæðis er skylt að halda húsakynnum sínum hreinum og saggalausum eftir föngum.

VII. KAFLI
Um vinnustöðvar iðju-, iðnaðar- og verkafólks.

38. gr.

Um vinnustöðvar iðju-, iðnaðar- og verkafólks, þar með taldar verbúðir, verkamannaskýli og þess háttar, fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög. nr 23 1. febr. 1952, um öryggisráðstafanir á vinnu-

stöðvum, reglugerð nr. 10 16. febr. 1929, um eftirlit með verksmiðjum og vélum með breytingum samkv. reglugerð nr. 95 30. júní 1941).

Umfram það, sem mælt er fyrir í almenum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæði 10. gr. f., 11. og 39. gr.

39. gr.

Þeir, sem reka iðju, iðnað eða aðra atvinnu á sérstökum vinnustöðvum, þegar samþykkt þessi gengur í gildi, skulu þegar í stað tilkynna það heilbrigðisnefnd. Getur heilbrigðisnefnd þá krafizt lagfæringa á því, sem á skortir, að fylgt sé fyrirskipuðum reglum, og veitt til þess hæfilegan frest.

40. gr.

Ef þörf krefur, getur heilbrigðisnefnd sett nánari ákvæði um almennan aðbúnað á vinnustöðvum þeim, er hér ræðir um, og ef um sérstaklega óholla vinnu er að ræða, getur hún gert viðeigandi ráðstafanir.

VIII. KAFLI

Um skrifstofur, bókasöfn, afgreiðslustofur og verzlunarbúðir, sem ekki lúta sérstökum fyrirmælum í samþykkt þessari.

41. gr.

Lofthæð í skrifstofum, bókasöfnum, afgreiðslustofum og verzlunarbúðum skal vera a. m. k. 2.5 m og loftrými á hvern starfsmann a. m. k. 10 rúmm.

Vélknúin loftræstingartæki skulu sett, þar sem slíks þykir þörf, og ryksæl efni, s. s. vefnaðarvörur í hillum, skulu ryksogaðar öðru hverju.

42. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr. samþykktar þessarar.

IX. KAFLI

Um vöruskemmur.

43. gr.

Vöruskemmur skulu vera vel loftræstar, rakalausar og rottuheldar.

44. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11. og 15. gr.

X. KAFLI

Um skóla og aðra kennslustaði.

45. gr.

Um skólahúsnæði og heilbrigðiseftirlit í skólum fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 61 8. júní 1957, um heilsuvernd í skólum, og reglugerð nr. 214 22. jan. 1958, um heilsuvernd í skólum, 9. gr. berklavarnarlaga nr. 66 30. des. 1939 og 11. gr. farsóttarlaga nr. 10 19. marz 1958).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11.—15. gr. og 46.—52. gr.

46. gr.

Lofthæð í stofum, sem notaðar eru til kennslu, skal vera a. m. k. 3 m og gólfflötur á hvern nemanda a. m. k. 1.4 ferm. Ljósflötur glugga skal vera a. m. k. ⅙ gólfflatar, og gluggar mega ekki vita móti norðri.

Birta skal falla á vinstri hönd nemanda. Hiti í kennslustofu skal vera minnst 18—19 stig á C, og fylgi hitamælir hverri kennslustofu.

47. gr.

Kennsluborð og tæki skulu hæfa nemendum. Þau mega hvorki vera rifin né sprungin, og auðvelt skal að halda þeim hreinum.

48. gr.

Hver nemandi skal hafa aðgang að sérstökum fatasnaga og sérstöku hólfi til geymslu á hlífðar- og útiskófatnaði. Ekki má geyma fatnað í kennslustofum og ekki ganga þangað inn á útiskóm.

49. gr.

Ekki mega nemenedur nota sameiginleg drykkjarker, og jafnan skal drykkjarbúnaður þannig, að ekki þurfi að snerta hann með vörum, þegar drukkið er.

50. gr.

Nemendur skulu hafa greiðan aðgang að vatnssalernum og handlaugum. Skulu þau ekki færri en svo, að eitt salerni komi á hverja 30 pilta og eitt á hverjar 20 stúlkur. Auk þess hafi piltar aðgang að þvagstæðum.

51. gr.

Héraðslæknir er jafnframt skólalæknir, og hefur eftirlit með heilsufari og þrifum nemenda og sér um, að fram sé fylgt í skólum fyrirmælum heilbrigðisnefndar þessarar samþykktar og almennra laga og reglugerða, er að heilbrigðismálum lúta. Hann lætur heilbrigðisnefnd í té skýrslur um þann hátt starfs síns, er hana varðar.

52. gr.

Nemandi, sem haldinn er kláða eða öðrum óþrifum, má ekki sækja skóla. Sama máli gegnir um starfsmenn skólans.

XI. KAFLI

Um sjúkraskýli, lækningastofur og aðrar heilbrigðisstofnanir.

53. gr.

Um heilbrigðisstofnanir og tilhögun þeirra fer eftir almenum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. sjúkrahúsalög nr. 54 10. júlí 1964 og væntanlegar reglugerðir eftir þeim).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglum, skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr.

XII. KAFLI

Um dagvistarheimili barna.

54. gr.

Heilbrigðisnefnd getur í samráði við hreppsnefnd sett sérstök ákvæði um dagvistarheimili barna, ef þeim yrði komið á fót á samþykktarsvæðinu.

XIII. KAFLI
Um gistihús, matsölur og aðra veitingastaði.

55. gr.

Hver sá, sem rekur eða hyggst reka gistihús á samþykktarsvæðinu, matsölu eða veitingahús hvers konar, skal gæta fyrirmæla laga nr. 53 20. apríl 1963, um veitingasölu, gististaðahald o. fl. Einnig skal gæta ákvæða V. kafla lögreglusamþykktar Gullbringusýslu og fyrirmæla 10. gr. f., 11.—15. gr. og 56.—63. gr. þessarar samþykktar.

56. gr.

Gistihús er hvert það hús eða húshluti, þar sem menn dveljast næturlangt fyrir borgun.

Svefnherbergi í gistihúsum mega ekki vera minni en svo, að 8 rúmm. loftrými komi á hvern gest.

Sængurfatnaður skal ætíð vera þokkalegur, heill og laus við ólykt. Ávallt skal skipt á rúmfatnaði, áður en nýjum gesti er vísað til sængur og minnst vikulega.

Gestir skulu hafa greiðan aðgang að baði.

57. gr.

Lofthæð veitingastofu skal vera a. m. k. 2.5 m, og hverjum gesti skal ætla a. m. k. 2.15 ferm. gólfflöt. Ekki má vera innangengt milli veitingastofu og herbergja, sem eru rekstrinum óviðkomandi.

58. gr.

Á veitingahúsum, þar sem heitir réttir eða drykkir eru framreiddir, skal vera sérstakt eldhús með fullkomnum tækjum til matreiðslu, uppþvotta og sótthreinsunar. Í eldhúsum skulu vera vélknúin loftræstingatæki, ef þurfa þykir.

Réttir, sem ekki er neytt 4 klst. frá tilbúningi, skulu geymdir í kæliskápum, þar sem hiti er undir 5 stigum C. Þetta gildir þó ekki um heita rétti, sem geyma á í minnst 60 stiga hita C, unz þeirra er neytt.

59. gr.

Ekki má bera gestum skörðótt eða sprungin matar- eða drykkjarílát, og matreiðslu- og uppþvottartæki skulu heil. Ílát og borðbúnað skal þvo úr heitu sápuvatni og sjóða eða sótthreinsa í hæfilega virkum sótthreinsunarlegi hverju sinni eftir notkun. Búr, hillur og þess konar ber að þvo einu sinni í viku hið minnsta.

Í veitingastofu má ekkert geyma, sem ekki er ætlað til daglegra nota.

60. gr.

Herbergi, sem sjúkur maður hefur legið í, ber að sótthreinsa áður en það er notað að nýju, nema héraðslæknir telji það óþarft. Sama máli gegnir um rúmfatnað og aðra muni, sem hinn sjúki maður hefur notað.

XIV. KAFLI
Um rakara-, hárgreiðslu- og snyrtistofur.

61. gr.

Heilbrigðisnefnd getur ásamt hreppsnefnd sett sérstök fyrirmæli varðandi þessi fyrirtæki, ef rekstur þeirra yrði upp tekinn á samþykktarsvæðinu.

XV. KAFLI
Um kirkjur og önnur samkomuhús.

62. gr.

Veggir, loft og gólf í kirkjum og öðrum samkomuhúsum skal þannig gert, að auðvelt sé að halda því hreinu. Vélknúin loftræstingartæki skulu sett þar, sem slíks er talin þörf.

63. gr.

Að öðru leyti skal gæta ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr.

XVI. KAFLI
Um meðferð og sölu matvæla og annarrar neyzluvöru.

64. gr.

Um meðferð og sölu matvæla og annarar neyzluvöru fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma eru í gildi um það efni (sbr. lög nr. 24 1. febr. 1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum, og reglugerðir sem settar hafa verið samkvæmt þeim lögum, einkum reglugerð nr. 49 15. júlí 1936 og reglugerð nr. 17 22. febr. 1939, reglugerð nr. 157 4. sept. 1953, um mjólkurvörur, bráðabirgðareglur nr. 57 12. marz 1951, um framleiðslu og sölu á rjómaís með eða án bragðbætandi efna, lög nr. 5 22. febr. 1949, um kjötmat o. fl., auglýsingu nr. 185 22. nóv. 1940, um nokkrar vörur úr kjöti, og reglugerð nr. 155 8. sept. 1949, um kjötmat o. fl.).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11.—15. gr. og 65. gr.

A. Almenn ákvæði.

65. gr.

a. Ekki má vera innangengt milli neyzluvörubúða eða neyzluvörugeymslna og íbúðarherbergja eða annarra herbergja, sem rekstrinum eru óviðkomandi.
b. Lofthæð húsakynna skal vera a. m. k. 2.5 m. Vélknúin loftræstingartæki skulu sett þar, sem heilbrigðisnefnd telur þörf.
c. Búðir og matvælagerðarhús skal verja fyrir rottum, músum, flugum og öðrum meindýrum.
d. Aldrei má handfjatla óumbúna vöru, sem ætluð er til neyzlu, eins og hún kemur úr búð, en nota til afgreiðslu á henni þar til gerð áhöld.
e. Til umbúða má einungis nota hreinan umbúðapappír eða annað jafngildi.
f. Vöru, sem seld er í neyzlubúðum, má aldrei neyta þar inni, nema húsakynni og annar búnaður sé til þess gerður og leyfi heilbrigðisnefndar til þess sé fengið.
g. Í búðum og matvælasölustöðum skulu vera lokuð ílát undir úrgang og skulu þau tæmd daglega.

B. Um mjólk og mjólkurvöru.

66. gr.

Um starfrækslu mjólkurbúða á samþykktarsvæðinu, getur heilbrigðisnefnd sett nánari reglur í samráði við hreppsnefnd.

67. gr.

Heilbrigðisnefnd getur í samráði við hreppsnefnd leyft framleiðendum að selja ógerilsneydda mjólk milliliðalaust, ef fylgt er ákvæðum allra þeirra laga og reglugerða, sem vísað er til í 64. gr. Aldrei má þó mjólk, sem seld er á þennan hátt, vera sambland mjólkur frá tveim eða fleiri framleiðendum.

Heimilt er að selja á veitinga- og matsöluhúsum ógerilsneydda mjólk eftir sömu reglum.

68. gr.

Um sölu á rjómaís gilda almennar reglur um sölu matvæla, svo og aðrar þær reglur, sem í gildi eru á hverjum tíma.

C. um brauðgerðarhús, brauðbakstur, heimabakstur o. fl.

69. gr.

Verði brauðgerðarhús starfrækt á samþykktarsvæðinu, getur heilbrigðisnefnd sett um það nánari fyrirmæli í samráði við hreppsnefnd.

70. gr.

Öll óumbúin vara skal geymd í luktum skápum. Brauð, sem ekki verða afgreidd með sérstökum tækjum (sbr. 65. gr. d.), skulu geymd og afhent í sérstökum umbúðum.

71. gr.

Brauðvörur má aldrei hafa á boðstólum á götum úti eða á torgum né ganga með þær húsa á milli í framboðsskyni.

Brauðvörur skal flytja milli brauðgerðarhúss og búða í hreinum, lokuðum og rykheldum kössum.

72. gr.

Heimabakaða brauðvöru má ekki selja, nema heilbrigðisnefnd hafi í samráði við hreppsnefnd veitt leyfi til þess og farið sé að fyrirmælum heilbrigðisnefndar um allt, sem máli skiptir. Þó eru undanskildar brauðvörur seldar sem þáttur almennra veitinga á vegum félaga og einstaklinga, enda fari sá rekstur eftir almennum reglum um hreinlæti.

D. Um meðferð og sölu kjötvöru.

73. gr.

Kjöt og kjötvöru til daglegrar neyzlu má einungis selja í sérstökum kjötbúðum eða deildum. Þó getur heilbrigðisnefnd veitt undanþágu frá þessu ákvæði um stundarsakir, ef nauðsyn ber til.

Í kjötbúðum má einnig selja harðan og frystan fisk í umbúðum, nýjan og reyktan silung, síld, fiskifars, niðursuðuvörur, feitmeti, áskurð, osta, egg, kartöflur, rófur, grænmeti, svo og aðra vöru, er heilbrigðisnefnd leyfir þar sölu á.

Um kjötbúðir gilda sérstaklega þessi fyrirmæli:

a. Gólf kjötbúðar (eða deildar) skal vera vatnshelt og lagt flísum eða öðru jafngildi, rás skal úr gólfi niður í skolpræsi, veggir skulu flísalagðir, glerjaðir eða húðaðir öðru jafngildi, en búðin að öðru leyti máluð.
b. Botn búðarborða skal vera a. m. k. 15 cm frá gólfi. Borð skulu lögð gleri, marmara eða öðru jafngildi. Matvæli, sem standa á borðum, skulu varin gleri.
c. Kjötkrókar og kjötstengur skal vera gljáð, höggstokkar, ef notaðir eru, úr hörðum viði, og eggjárn öll óryðguð.
d. Vara, sem ætluð er til neyzlu, eins og hún kemur úr búð, skal geymd í luktum glerskápum.
e. Kæliklefi eða kæliskápur skal vera í hverri kjötbúð (eða deild).

E. Um meðferð og sölu á neyzlufiski.

74. gr.

Í fiskverkunarhúsum skulu vera steinsteypt gólf með niðurfallsopum, einu eða fleiri, og hallist gólfið að þeim. Veggir skulu kalkaðir, nema heilbrigðisnefnd leyfi aðra tilhögun. Vatnsleiðsla skal vera um allt húsið.

Staðsetning fiskhjalla til þurrkunar á skreið skal vera háð samþykki heilbrigðisnefndar.

75. gr.

Með þeim undantekningum, sem um getur í 76 og 77. gr., skal selja óunninn neyzlufisk í sérstökum fiskbúðum. Í fiskbúðum má einnig selja niðursuðuvöru, sjófugl, hval, sel, hákarl, harðfisk í umbúðum og aðra þá vöru, sem heilbrigðisnefnd leyfir þar sölu á.

Um fiskbúðir gilda sérstaklega þessi fyrirmæli:

a. Gólf skal vera úr terrazzo eða öðru jafngildi, með niðurfalli og hæfilegum halla að því.
b. Gengið skal þannig frá veggjum, að auðvelt sé að hreinsa þá.
c. Búðarborð skulu vera skúffulaus og klædd ryðfríum stálplötum eða öðru jafngildi. Skal þannig frá þeim gengið, að auðvelt sé að hreinsa undan þeim.
d. Geymsluklefi skal fylgja hverri búð.
e. Sérstakur, upphitaður klefi skal ætlaður starfsfólki til fataskipta og dvalar, en fiskbúðin sjálf sé ekki upphituð.
f. Í búð eða geymsluklefa skal vera þvottaker með rennandi vatni til fiskiþvottar. Þar skal enn fremur vera lokað ílát undir fiskúrgang og ber að hreinsa það daglega.
g. Í búðinni skulu vera trog eða bakkar undir fisk. Ef trog eru notuð skulu þau máluð utan og innan og göt botni.
h. Kassar, sem notaðir eru til flutnings á fiski úr fiskbúð til neytenda, skulu vera með loki, máluð að utan og innan, og á þá málað nafn eða merki eigandans.
i. Ekki má láta fisk liggja á gólfi í búð eða í geymslu.

76. gr.

Heilbrigðisnefnd getur í samráði við hreppsnefnd leyft til bráðabirgða sölu á neyzlufiski annars staðar en í sérstökum fiskbúðum. Slík starfsemi skal að sjálfsögðu háð eftirliti heilbrigðisnefndar, sem og annað það, er að meðferð og sölu neyzluvarnings lýtur, og skal hún háð ákvæðum 11.—15. gr., svo og 75 gr. eftir því, sem við verður komið.

77. gr.

Heimilt er sjómönnum að selja eigin afla úr bát á lendingarstað eða á götum úti. Við götusölu skal nota hreinlega, málaða vagna, og segir heilbrigðisnefnd fyrir um gerð þeirra. Hverjum vagni skal fylgja lokað ílát undir úrgang.

78. gr.

Frá 1. maí til septemberloka má ekki selja óslægðan fisk, og aldrei má selja fisk, sem ekki hefur verið slægður, áður en sólarhringur er liðinn, frá því að hann er veiddur.

Allur neyzlufiskur skal vera hreinn, óskemmdur, ómarinn og að öðru leyti óaðfinnanlegur.

Við flutning á fiski skal ætíð gætt fyllsta hreinlætis.

F. Um meðferð og sölu annarrar neyzluvöru.

79. gr.

Kornvöru, sykur og aðra neyzluvöru, sem ekki eru sérstök ákvæði um í samþykkt þessari og vegin er eða mæld jafnóðum og sala fer fram, skal geyma í vel luktum skúffum eða ílátum, sem aldrei mega standa opin.

Smjör, smjörlíki og ost skal geyma í vel luktum glerskápum.

XVII. KAFLI
Um baðstaði, sundlaugar og aðrar íþróttastöðvar.

A. Um sundlaugar og baðstaði.

80. gr.

Gólf baðherbergja skv. þessum kafla skulu vera flísalögð og veggir flísalagðir, glerjaðir, eða húðaðir öðru jafngildi í 1.80 m hæð.

81. gr.

Sundlaugar skulu vera úr steinsteypu og svo sléttar innan, að auðvelt sé að þvo gólf og veggi. Barmar skulu vera hærri en gólfið í kring. Meðfram innanverðum börmum ofan vatnsborðs skulu vera vatnsheldar rennur eða ílát, er sundgestir geti hrækt í.

82. gr.

Vatn eða sjór, sem notað er í sundlaug, skal vera hreint og gerlagróður þess ekki meiri en 1000 í hverjum rúmm. og saurgerlar í sundlaugarvatni (B. coli) mega ekki finnast að staðaldri í 1 rúmm. Taka skal sýnishorn af vatni til rannsóknar svo oft sem heilbrigðisnefnd telur ástæðu til.

Sundlaugar skal hreinsa svo oft, sem þurfa þykir.

83. gr.

Sundlaug skulu fylgja hæfilega margir búningsklefar, baðklefar með steypiböðum, salerni og þvagstæði. Húsakynnum skal haga þannig, að sundgestir komist ekki í laugina nema úr baðklefa. Skylt er að hafa björgunartæki við sundlaug.

84. gr.

Sundgestum er skylt að sápuþvo sig vandlega, áður en þeir fara í sundlaug. Bannað er að hrækja eða snýta sér í laugina eða saurga hana á annan hátt, og er heimilt að vísa sundgestum burt, ef þeir verða uppvísir að slíku.

85. gr.

Ekki má hleypa fleiri gestum í sundlaug í senn en svo, að a. m. k. 3 ferm. af yfirborði vatnsins komi á hvern gest.

86. gr.

Ef uppvíst verður, að sundgestur hefur næman sjúkdóm eða óþrifakvilla, opin sár, rennsli úr augum, eyrum eða nefi, áberandi kvef, niðurgang eða aðra kvilla. sem borizt geta manna á milli, ber að synja honum um aðgang að sundlaug.

Ef grunur leikur á, að sundgestur sé haldinn einhverjum slíkum kvilla, skal synja honum um aðgang, nema læknisvottorð komi til.

87. gr.

Ef grunur leikur á, að smitandi sjúkdóm, t. d. fótamyglu (epidermophytosis interdigitatalis plantarum), megi rekja til smitunar í sundlaug, skal tafarlaust gera héraðslækni viðvart og hlíta fyrirmælum hans um varúðarráðstafanir.

88. gr.

Baðföt, handklæði, bursta og annað, sem lánað er sundlaugargestum til afnota, skal sjóða eftir notkun hverju sinni eða leggja í sótthreinsunarlög eftir nánari fyrirmælum héraðslæknis.

89. gr.

Útisundlaug má ekki vera nær peningshúsum, safngryfjum, sorphaugum eða öðru slíku en 200 metra.

Skal búið svo um, að vatn úr umhverfi sundlaugar geti ekki runnið í hana eða safnazt umhverfis hana.

90. gr.

Sérstakur umsjónarmaður skal hafa umsjón með lauginni og sjá um, að reglum um hana sé hlýtt. Enginn má fá aðgang að lauginni, nema með hans leyfi.

91. gr.

Enn fremur skal fara eftir fyrirmælum íþróttalaga og reglugerða þeirra, sem í gildi eru. Gæta skal einnig fyrirmæla lögreglusamþykktar Gullbringusýslu.

92. gr.

Heilbrigðisnefnd getur í samráði við hreppsnefnd veitt til bráðabirgða undanþágu frá þeim fyrirmælum, sem ósamrýmanleg eru aðstæðum, þar til skilyrði til sundiðkunar hafa verið bætt frá því, sem nú er.

B. Um íþróttahús.

93. gr.

Gluggar skulu vera á gagnstæðum hliðum íþróttasalar og glerflötur þeirra helzt ekki minni en ⅛ hluti gólffletar. Gólf skulu þannig gerð, að slysahætta verði sem minnst. Leitazt skal við að gera áhöld og dýnur þannig úr garði, að þau safni ekki í sig ryki.

94. gr.

Auk æfingasalar skulu vera í íþróttahúsi eða í þeirri byggingu, sem notuð er til íþróttaiðkana, eitt eða fleiri búningsherbergi, baðherbergi með steypiböðum, salerni og áhaldaherbergi eða skápur fyrir ræstitæki.

Haga skal húsakynnum þannig, að gengt sé í leikfimisal úr búningsklefa, og ætíð skal gengið í hreinum skóm.

95. gr.

Íþróttahús má ekki nota örara en svo, að nægur tími sé til nauðsynlegrar hreingerningar og loftræstingar.

C. Um íþróttavelli og útiskemmtistaði.

96. gr.

Íþróttavöllur skal þannig úr garði gerður, að sem minnst rykist upp af honum. Hann skal hreinsaður eftir þörfum, og aldrei má safnast þar fyrir rusl. Heilbrigðisnefnd getur sett nánari reglur, ef þurfa þykir.

97. gr.

Heilbrigðisnefnd hefur eftirlit með útiskemmtistöðum. Þeim, sem útiskemmtun heldur, skal skylt að hafa samráð við heilbrigðisnefnd um, að gætt sé hreinlætis og góðrar umgengni á samkomusvæðinu.

D. Um útileikvelli barna.

98. gr.

Heilbrigðisnefnd getur í samráði við hreppsnefnd sett sérstakar reglur um útileikvelli barna.

XVIII. KAFLI

Um eftirlit með skipum, bátum og bifreiðum.

99. gr.

Um eftirlit með skipum og bátum fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 50 31. júlí 1959, um eftirlit með skipum, svo og reglur nr. 11 20. jan. 1953, um eftirlit með skipum og öryggi þeirra, sóttvarnarlög nr. 34 12. apríl 1954 og farsóttarlög nr. 10 19. marz 1958).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 100.—104. gr.

100. gr.

Vistarverum skipshafna og farþega skal haldið eins hreinum og auðið er, svo og bifreiðum. Um meðferð matvæla í skipum og bátum gilda sömu reglur sem á veitingahúsum, eftir því sem við verður komið.

101. gr.

Ekki má flytja með skipum, bátum né bifreiðum sjúklinga með næma sjúkdóma nema með leyfi héraðslæknis, sem hefur um það samráð við landlækni, þegar mikið er í húfi.

102. gr.

Ef vart verður meindýra í skipi eða bát, sömuleiðis lúsar, kláða eða annarra óþrifa á skipverjum, skal skipstjóri tilkynna það heilbrigðisnefnd þegar í stað, og ber að hlíta fyrirmælum hennar um upprætingu.

103. gr.

Skipstjórar, útgerðarmenn, bifreiðarstjórar og eigendur bifreiða bera ábyrgð á, að farið sé að fyrirmælum héraðslæknis og heilbrigðisnefndar um allt, er lýtur að þrifnaði, sóttvörnum og heilsugæzlu í skipum, bátum og bifreiðum.

Kyrrsetja má skip og taka bifreið úr umferð, ef brotið er í bága við fyrirmæli héraðslæknis eða heilbrigðisnefndar.

104. gr.

Heilbrigðisnefnd getur krafizt þess, ef þurfa þykir, að skipverji leggi fram, áður en hann er skráður í skiprúm, eigi eldra læknisvottorð en tveggja mánaða um, að hann sé ekki haldinn neinum næmum sjúkdómi eða óþrifakvilla.

XIX. KAFLI

Um búrekstur, peningshús og skepnuhöld.

105. gr.

Auk þess, sem fyrir er mælt í lögreglusamþykkt Gullbringusýslu, skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11. gr. þessarar samþykktar og 106.—110. gr. um peningshús, búrekstur og skepnuhöld.

106. gr.

Ekki má reisa peningshús, haughús, áburðarhús, eða safngryfjur nema í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktarinnar, enda skulu slíkar framkvæmdir tilkynntar heilbrigðisnefnd.

107. gr.

Peningshús má ekki standa nær íbúðarhúsi né alfaravegi en 10 metra, og ekki má það standa nær vatnsbóli en 15 metra, og þó aðeins svo nærri, að jarðvegi halli frá vatnsbóli.

108. gr.

Peningshús skulu vera björt og loftgóð, gólf og flórar úr efni, sem auðvelt er að þrífa og húsin að öðru leyti þannig gerð, að auðvelt sé að hreinsa þau. Skulu þau kölkuð eða þrifin viðlíka vel a. m. k. einu sinni á ári.

Gengið skal þannig frá haug- og áburðarhúsum og safngryfjum, að ekki berist frá þeim til mannabyggða ódaunn eða óþverri og mönnum og skepnum stafi ekki hætta af, þótt yfir þau sé gengið.

109. gr.

Hundahald er bannað á samþykktarsvæðinu. Þó getur hreppstjóri leyft mönnum, er stunda búrekstur, að hafa smalahunda, ef heilbrigðisnefnd veitir samþykki til.

110. gr.

Búpeningur má ekki ganga laus innan takmarka Sandgerðiskauptúns.

XX. KAFLI

Um kirkjugarða, geymslu og meðferð líka.

111. gr.

Um kirkjugarða og meðferð líka fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 21 23. apríl 1963, reglugerð nr. 83 25. júlí 1934, hvort tveggja um kirkjugarða, lög nr. 42 10. nóv. 1913 og reglugerð nr. 24 1. apríl 1936, hvort tveggja um mannskaðaskýrslur og rannsókn á fundnum líkum).

Um flutning líka milli sókna fer eftir ákvæðum farsóttarlaga nr. 10 19. marz 1958 og ákvæðum reglugerðar nr. 159 27, sept. 1941, um flutning líka.

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f, 11. gr. og 112.—119. gr. samþykktar þessarar.

112. gr.

Þá er gera skal kirkjugarð eða stækka gamlan, skal sóknarnefnd leita álits héraðslæknis og heilbrigðisnefndar um garðstæðið.

113. gr.

Jarðvegsvatn má ekki standa ofar í kirkjugarði en sem svarar ½ m neðan grafarbotns, og skulu grafir vera minnst 2 m djúpar.

Fjarðlægð frá kistuloki að grafarbarmi sé minnst 1.25 m og a. m. k. 30 cm þykkt moldarlag sé á milli grafa.

114. gr.

Vatnsból mega ekki vera nær kirkjugarði á jafnsléttu eða undan brekku en 200 m.

Matjurtagarðar mega aldrei vera nær kirkjugarði en 50 m og ekki nær en 200 m halli frá kirkjugarði frá þeim.

115. gr.

Leyfa má, að grafir séu gerðar úr steinsteypu, en þó skulu þær vera neðanjarðar, og a. m. k. 0.5 m þykkt jarðvegslag ofan á. Í botni slíkra grafa skal vera sandur eða möl eða þannig frá honum gengið á annan hátt, að gröf haldist þurr.

Ekki má opna slíkar grafir, nema héraðslæknir veiti samþykki til og farið sé að fyrirmælum hans í hvívetna.

116. gr.

Lík má ekki geyma ókistulögð í heimahúsum lengur en 2 sólarhringa og aldrei lengur en 7 sólarhringa, þótt kistulögð séu, nema sérstakt leyfi héraðslæknis komi til eða þau séu í loftþéttri málmkistu.

Héraðslæknir getur fyrirskipað, að lík fólks, sem dáið hefur úr næmum sjúkdómi, séu kistulögð þegar í stað.

117. gr.

Fundin og sjórekin lík skal kistuleggja þegar í stað að lokinni lögskipaðri mannskaðarannsókn.

118. gr.

Verði komið upp sérstakri líkgeymslu eða líkhúsi á samþykktarsvæðinu, getur heilbrigðisnefnd sett um það nánari fyrirmæli.

119. gr.

Samþykki heilbrigðisnefndar þarf til að taka niðurlagðan kirkjugarð til annara nota.

XXI. KAFLI
Lokaákvæði.

120. gr.

Ef einhver vanrækir að vinna verk, sem heilbrigðisnefndin hefur mælt fyrir um samkvæmt samþykkt þessari, er nefndinni heimilt að láta vinna það á kostnað hans. Skal þá greiða kostnaðinn úr sveitarsjóði til bráðabirgða, en innheimta síðan hjá hlutaðeigenda, með lögtaki, ef þörf gerist.

121. gr.

Ef einhver brýtur ákvæði samþykktar þessarar eða vanrækir að hlýðnast í tæka tíð fyrirmælum heilbrigðisnefndar samkvæmt samþykktinni, skal hann sæta sektum allt að 5000.00 kr., nema þyngri refsing liggi við að lögum, og rennur sektarfé allt í sveitarsjóð.

122. gr.

Ef ágreiningur rís milli heilbrigðisnefndar annars vegar og einstaklinga eða stofnana, sem um er getið í reglugerð þessari hins vegar, sker hreppsnefnd úr, nema annað sé fyrir mælt í reglugerðinni.

123. gr.

Með mál, er rísa af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

124. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi jafnskjótt og hún hefur verið birt í Stjórnartíðindum.

Samkvæmt lögum nr. 35 12. febrúar 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, er hér með eftir tillögu landlæknis staðfest framanrituð heilbrigðissamþykkt fyrir Miðneshrepp, er hreppsnefndin hefur samþykkt.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 29. júlí 1965.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

29. júlí 1965. Nr. 163.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 57 12. apríl 1960 um ökukennslu, próf ökumanna o. fl.

1. gr.

2. töluliður 4. gr. orðist svo:

Heyrn. Að hann hafi heyrn svo góða, að hann heyri án heyrnartækja orð töluð venjulegum rómi í 4 m fjarlægð.

Nú stenzt umsækjandi heyrnarpróf með heyrnartæki, sem hann notar að jafnaði, og er þá heimilt að leyfa honum próftöku, enda noti hann heyrnartækið við akstur. Ef umsækjandi óskar, má þó gefa út ökuskírteini til hans með sömu skilyrðum og þegar umsækjandi stenzt ekki heyrnarpróf.

Nú stenzt umsækjandi ekki heyrnarpróf, og er þá heimilt að gefa út ökuskírteini til hans, enda sé bifhjól eða bifreið sem hann ekur, búið hliðarspeglum á báðum hliðum. Eigi er þörf aukaspegla á dráttarvél.

Ákvæði 2. og 3 mgr. gilda eigi um próf til aksturs leigubifreiða til mannflutninga eða fólksbifreiða fyrir fleiri en 16 farþega.

2. gr.

42. gr. orðist svo:

Heimild til aksturs dráttarvéla eða reiðhjóla með hjálparvél skal rituð á bakhlið nafnskírteinis, svo hljóðandi: Skírteinishafi hefur heimild til að stýra dráttarvél, eða: Skírteinishafi hefur heimild til að stýra reiðhjóli með hjálparvél, eða: Skírteinishafi hefur heimild til að stýra dráttarvél og reiðhjóli með hjálparvél. Á nafnskírteini, sem ber áritun þessa, skal vera mynd skírteinishafa. Áritunin skal vera dagsett og undirrituð af lögreglustjóra.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 26 2. maí 1958, öðlast þegar gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 29. júlí 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

AUGLÝSING

um umferð í Egilsstaðahreppi.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26 2. maí 1958, hefur ráðuneytið ákveðið, að Austurlandsvegur milli Lagarfljótsbrúar og Egilsstaðakauptúns, skuli vera aðalbraut gagnvart vegi frá Egilsstaðaflugvelli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 29. júlí 1965.

F. h. r.
Baldur Möller.

Ólafur. W. Stefánsson.

Nr. 165. 9. ágúst 1965.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Siglufjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Siglufjarðar selur raforku á orkuveitusvæði sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1 Um kWst.-mæli á 470 aura hverja kWst.
1.2 Um kWst.-mæli á 235 aura hverja kWst. auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því er lýsa skal og reiknist fastagjald þannig:
a) fyrir verzlanir, vinnustofur, skrifstofur 170 aura á m^2 á mánuði,
b) fyrir geymslur, ganga, verbúðir 85 aura á m^2 á mánuði.

2. Almenn heimilisnotkun.

2.1 Um kWst.-mæli á 105 aura hverja kWst., auk fastagjalds af gólffleti er nemi 85 aurum af m^2 af gólffleti íbúðarinnar.

Við ákvörðun á gólffleti íbúðar reiknast öll íveruherbergi, eldhús, gangar og baðherbergi, en ekki geymslur og þvottahús. Íveruherbergi, sem um stundarsakir standa auð, eða eru notuð sem geymslur, skal reikna sem íbúðarherbergi. Tekið skal tillit til, ef um súðarherbergi eða þ. u. l. er að ræða.
2.2 Til heimila, sjúkrahúsa, skóla, gisti- og veitingahúsa má selja raforku til suðu á 120 aura hverja kWst., enda séu suðutæki fasttengd og öll önnur notkun seld eftir liðum 11 og 12.

3. Vélanotkun.

3.1 Um kWst.-mæli á 2.35 aura hverja kWst.
3.2 Um afl- og orkumæla (mestaaflsmæla) þannig reiknað:
3.21 Aflgjald: kr. 800.00 á kW á ári.
3.22 Orkjugjald: 45 aurar á kWst. af allri notkun.
3.3 Ef um mikla orkunotkun er að ræða, svo sem til frystihúsa, og kaupandinn skuldbindur sig að kaupa 20 000 kWst. á ári hið minnsta, má selja orkuna um kWst.-mæli þannig:

Fyrir	fyrstu	20 000	kWst.	ársnotkun	110	aura á	kWst.
—	næstu	30 000	—	—	95	— -	—
—	—	50 000	—	—	85	— -	—
—	umfr.	100 000	—	—	75	— -	—

4. Hitun.

4.1 Til húshitunar og til hitavatnsdunka um kWst.-mæli 45 aura/kWst.
4.2 Til húshitunar um kWst.-mæli 40 aura/kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. hvern sólarhring, skv. nánari ákvörðun rafveitustjóra.
4.3 Heimilt er að selja raforku til húshitunar sumarmánuðina maí—sept. á 30 aura hverja kWst.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a) Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b) Að tæki, lagnir og búnaður í sambandi við rafmagnsupphitunina sé samkv. fyrirmælum rafveitunnar.
c) Að hús, sem fá leyfi fyrir rafmagnsupphitun, fullnægi lágmarkskröfum, sem rafveitan setur um einangrun.

5. Önnur raforkunotkun.

5.1 Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á 235 aura hver kWst.
5.2 Til götu- og hafnarlýsingar um kWst.-mæli á 170 aura hverja kWst.

Alla raforkusölu, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið I. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilkomnu samþykki rafveitunefndar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn, en eigi lengur en til eins árs í senn.

MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 A	kr.	5.00	á mánuði.
2.	Af þrífasa mælum 50 A og minni	—	10.00	- —
3.	Af mestaaflsmælum að 100 A	—	35.00	- —
4.	Af mestaaflsmælum 100 A og yfir	—	70.00	- —
5.	Af þrífasta mælum 50—100 A	—	15.00	- —

Af öðrum mælitækjum en þeim er nefnd eru, skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við flutningsgetu raftaugar þeirrar, sem að húsinu liggur, svo sem hér segir:

Flutningsgeta raftaugar		Heimtaugargj.	Yfirlengdargj.
25 A	loftlínuheimtaug einfasa	kr. 1 200.00	1 600.00 á stólpa.
60 A	— —	— 2 400.00	2 800.00 - —
60 A	jarðstrengur þrífasa	— 3 800.00	220.00 meter
100 A	— —	— 4 900.00	250.00 —
200 A	— —	— 9 900.00	410.00 —
350 A	— —	— 17 400.00	560.00 —

Yfirlengdargjald greiðist, þegar lengd jarðstrengs fer fram úr 15 m eða lengd loftlínutaugar fer fram úr 40 m. Lengd jarðstrengs mælist frá lóðarmörkum viðkomandi húss, en lengd loftlínu við stólpa þann, er næstur stendur utan lóðarinnar.

Ef nú lögn krefst óvenjumikils kostnaðar að dómi rafveitustjórnar, svo sem nýrra spennistöðva, nýrra aflstrengja, nýrra loftlína eða annars búnaðar, verða gjöldin ákveðin af rafveitustjóra í hvert skipti. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, greiði húseigandi allan kostnað við síðari heimtaugina samkv. reikningi.

Þau hús, sem áður hafa greitt heimtaugargjald samkv. reikningi, greiði aðeins mismuninn, ef loftlínu er breytt í jarðstreng. En hús, sem ekki hafa greitt heimtaugargjald, greiði það þegar þau hafa fengið heimtaug sína endurbyggða.

Gjald fyrir heimtaug fellur í gjalddaga, þegar uppsetningu taugar er lokið og áður en straum er hleypt á heimtaugina.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 50 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 50.00 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. SÖLUSKATTUR.

7.5% söluskattur er innifalinn í öllum framangreindum verðum.

VI. BREYTINGAR

1. Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka öll gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júlí 1923, og raforkulögum, nr. 12 2 apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar nr. 4 20. janúar 1962, ásamt síðari breytingu.

Atvinnumálaráðuneytið, 9. ágúst 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur nr. 164/1962, sbr. breyt. nr. 235/1963.

1. gr.

Aftan við 12. gr. komi svo hljóðandi viðbótarákvæði:

Gjöld samkv. 3., 4. og 7. gr. gjaldskrár þessarar skulu reiknuð með 10% álagi.

2. gr.

Viðbótarákvæði þetta taki gildi þegar í stað og framkvæmist þannig:

1. Notkun samkvæmt álestri í næsta mánuði eftir gildistöku viðbótarákvæðisins skal greidd eftir eldri gjaldskrá með 3.3% álagi.
2. Notkun samkvæmt álestri í öðrum mánuði eftir gildistöku viðbótarákvæðisins skal greidd samkvæmt eldri gjaldskrá með 6.7% álagi.
3. Notkun samkvæmt álestri í þriðja mánuði eftir gildistöku viðbótarákvæðisins skal reiknuð með fullu álagi samkv. 1. gr., og síðan öll notkun úr því.
4. Þar sem álestur fer fram mánaðarlega, skal notkun samkvæmt álestri í næsta mánuði eftir gildistöku viðbótarákvæðisins reiknuð með fullu álagi skv. 1. gr. og síðan öll notkun úr því.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 38 12. febrúar 1940, til að öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytið, 10. ágúst 1965.

Magnús Jónsson.

Jón S. Ólafsson.

10. ágúst 1965. Nr. 167.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Laxárdalshreppi.

Fasteignaskatt í Laxárdalshreppi skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1965.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 10. ágúst 1965.

Magnús Jónsson.

Jón S. Ólafsson.

REGLUGERÐ

um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar.

Upphæðir bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar, annarra en fjölskyldubóta, skulu hækka um 8.9% frá 1. júlí 1965 að telja.

Heimilt er Tryggingastofnuninni að greiða umrædda hækkun bóta á þessu ári í einu lagi með desembergreiðslu bóta.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 20 23. apríl 1965 um breyting á lögum nr. 40 30. apríl 1963, um almannatryggingar, staðfestist hér með til þess að taka gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 20. ágúst 1965.

Emil Jónsson.

Jón S. Ólafsson.

Nr. 169. 3. september 1965.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Seyðisfjarðar.

1. gr.

Bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt og einnig til hafnarinnar á Seyðisfirði.

2. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi bæjarráðs.

3. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varðar, annast bæjarráð í samráði við bæjarstjórn og bæjarstjóra. Bæjarráð annast um viðhald vatnsveitunnar, endurbætur og umsjón alla. Bæjarstjórn skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist önnur þau störf í þágu vatnsveitunnar, er henta þykir. Bæjarráð getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna, í samráði við bæjarstjórn, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er bæjarráð setur þar um.

4. gr.

Bæjarstjórn hefur á hendi reikningshald vatnsveitunnar og innheimtu gegn hæfilegu endurgjaldi. Reikningsárið er almanaksárið og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir af endurskoðendum bæjarreikninganna og fylgja bæjarreikningunum ár hvert.

5. gr.

Bæjarstjórn lætur leggja vatnsæðar svo víða um kaupstaðinn, sem fært þykir og þörf krefur, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim við veg, götu eða annað almenningssvæði, er lóðir þeirra liggja að eða eru í námunda við. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu heimæðar úr götuæð í hús

hans og annast viðhald hennar á sinn kostnað. Þó sér vatnsveitan um tengingu heimæðar við götuæð og er sá kostnaður innifalinn í tengigjaldi. Skylt er húseiganda að hafa samráð við vatnsveituna um lagningu heimæðar. Vatnsnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni.

Vélar og önnur tæki, þau er nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús eða heimæðar nema með leyfi vatnsveitunnar. Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja, að þrýstingur í vatnsæðunum sé ávallt nægjanlegur. Ef sýnt þykir, að götuæðar þær, sem fyrir eru, geti eigi séð atvinnufyrirtæki eða öðrum fyrir því vatni, sem þeir óska eftir til annarra þarfa en heimilisnota, er viðkomanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði vatnsveitunnar.

Ef götuæðar hafa ekki verið lagðar, þar sem óskað er eftir vatnsnotkun, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lögn götuæðar, að tryggt sé, að kostnaður við lögnina fáist endurgreiddur annaðhvort með beinni þátttöku notanda eða með því að gjöld fyrir vatnsnotkun verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum.

Vatnsveitan getur einnig ákveðið, að notendur, er síðar bætast við, beri hluta stofnkostnaðar við lögnina. Vatnsveitan hefur einkarétt og viðhaldsskyldu á götuæðum, enda þótt húseigendur hafi í upphafi borið að einhverju eða öllu leyti kostnað, er af löginni leiddi, nema öðruvísi sé um samið.

Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum.

6. gr.

Skylt er hverjum húseiganda, er heimæð hefur, að halda henni vel við og láta tafarlaust framkvæma viðgerð, ef leki kemur að henni. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í heimæðinni.

Enginn má eyða vatni að óþörfu.

7. gr.

Bæjarráði, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, er sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust úr því bætt á kostnað eiganda.

8. gr.

Heimilt er bæjarráði að loka heimæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

Ágreiningi út af þessum atriðum má skjóta undir dóm bæjarstjórnar. Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig fyrir þann tíma, sem heimæðum er lokað.

9. gr.

Af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem vatn er lagt að, sbr. 5. gr., skal greiða vatnsskatt 2% fasteignamatsverðs árlega, þó þannig að lægsta gjald af íbúð skal vera kr. 300.00. Af gripahúsum, beitingaskúrum og slíkum húsum skal lægsta gjald af íbúð vera kr. 100.00.

10. gr.

Auk vatnsskatts, er um getur í 9. gr., skal greiða fyrir vatn, sem hér segir:

1. Til skipa kr. 15.00 fyrir smálestina, þó aldrei minna en kr. 75.00 til fiskiskipa og kr. 150.00 til annarra skipa. Þó skal bæjarstjórn heimilt að semja um fast árgjald fyrir neyzluvatn til skipa og báta, sem gerðir eru út frá Seyðisfirði.
2. Af hverri útfluttri síldartunnu kr. 1.50.
3. Af hverju síldarmáli, sem skipað er upp kr. 1.00.

4. Um mæli til annarra en skipa kr. 1.50 hver smálest. Árlegt leigugjald fyrir mæli skal vera kr. 200.00.
5. Bæjarstjórn ákveður sérstakt gjald fyrir aðra notkun en að framan er talin, svo sem bílaþvottastöðvar, sláturhús o. fl.

11. gr.

Bæjarstjórn ákveður tengigjald.

12. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið að hækka eða lækka gjöld samkvæmt reglugerð þessari um allt að 50%.

13. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts húsa er 1. júní ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskattur samkvæmt 11. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings.

Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eignum næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna húss síns. Eigandi fyrirtækis ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna atvinnureksturs síns. Útgerðarmaður skips eða skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu vatns til skipa.

14. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja hreyfivélar í samband við hana, nema með leyfi bæjarráðs.

15. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land sitt og landsafnot í þarfir vatnsveitu kaupstaðarins, svo og mannvirki, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir eftir mati, ef eigi næst samkomulag.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 1000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Valdi nokkur skemmdum á vatnsveitunni, skal hann bæta það eftir mati þar til kvaddra manna. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá fyrir vatnsveitu Seyðisfjarðarkaupstaðar nr. 208 31. desember 1950.

Félagsmálaráðuneytið, 3. september 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

um laun stundakennara.

1. gr.

Laun stundakennara miðast við þá launaflokka, sem kennararnir myndu taka laun samkvæmt, ef þeir væru fastir kennarar, og skulu vera fyrir hverja kennslustund sem hér segir:

I. Í barnaskólum:				
Miðað við	12. launaflokk	(kennarar án kennararéttinda)	kr.	73.85
—	15. —	.....	—	83.05
—	15. —	(söngkennarar með ⅘ kennsluskyldu) .	—	103.85
—	16. —	(kennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt, talkennarar, blindrakennarar og kennarar við heimavistarskóla)	—	86.40
—	16. —	(söngkennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt)	—	108.05
—	17. —	(vanvitaskólakennarar)	—	112.35
II. Í húsmæðraskólum:				
Miðað við	13. launaflokk	(kennarar án kennararéttinda)	—	95.05
—	16. —	.....	—	106.90
—	18. —	(kennarar með B.A.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	—	115.60
—	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	—	125.85
III. Í gagnfræðastigsskólum (unglingaskólum, miðskólum og gagnfræðaskólum):				
Miðað við	16. launaflokk	.....	—	106.90
—	16. —	(söngkennarar með ⅘ kennsluskyldu) .	—	133.65
—	18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	—	115.60
—	19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	—	125.85
IV. Í iðnskólum:				
Miðað við	16. launaflokk	.....	—	106.90
—	18. launaflokk	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	—	115.60

Miðað við 19. launaflokk (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... kr. 125.85

V. **Í Hjúkrunarskóla Íslands:**
Miðað við 16. launaflokk ..... — 106.90
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 115.60
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 125.85

VI. **Í Myndlista- og handíðaskóla Íslands:**
a) **Listiðnadeildir:**
Miðað við 16. launaflokk ..... — 106.90
b) **Kennaradeildir** (vefnaðar- og teiknikennaradeildir):
Miðað við 18. launaflokk ..... — 124.55

VII. **Í Heyrnleysingjaskólanum:**
Miðað við 16. launaflokk ..... — 106.90

VIII. **Í Tónlistarskólanum í Reykjavík (kennaradeild):**
Miðað við 18. launaflokk ..... — 124.55

IX. **Í Vélskólanum í Reykjavík:**
Miðað við 16. launaflokk ..... — 115.20
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 124.55
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 135.60

X. **Í Íþróttakennaraskóla Íslands:**
Miðað við 18. launaflokk ..... — 124.55
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 135.60

XI. **Í Húsmæðrakennaraskóla Íslands:**
Miðað við 18. launaflokk ..... — 124.55
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 135.60

XII. **Í Kennaraskóla Íslands:**
a) **Íþróttakennarar:**
Miðað við 18. launaflokk ..... — 124.55
b) **Kennarar við handavinnudeild:**
Miðað við 18. launaflokk ..... — 124.55

Miðað við 19. launaflokk (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... kr. 135.60

c) **Aðrir kennarar:**
Miðað við 20. launaflokk ..... — 143.05

XIII. **Í menntaskólum:**
a) **Íþróttakennarar:**
Miðað við 18. launaflokk ..... — 124.55
b) **Aðrir kennarar:**
Miðað við 20. launaflokk ..... — 143.05

XIV. **Í Stýrimannaskólanum:**
Miðað við 16. launaflokk ..... — 115.20
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 124.55
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 135.60

XV. **Í Matsveina- og veitingaþjónaskólanum:**
Miðað við 16. launaflokk ..... — 115.20
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 124.55
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 135.60

XVI. **Í búnaðarskólum:**
Miðað við 16. launaflokk ..... — 115.20
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 124.55
— — 19. — (kennarar með prófi frá búnaðarháskóla eða samsvarandi prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 135.60

XVII. **Í Garðyrkjuskóla ríkisins:**
Miðað við 16. launaflokk ..... — 115.20
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 124.55
— — 19. — (kennarar með prófi frá búnaðarháskóla eða samsvarandi prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 135.60

XVIII. Í Tækniskóla Íslands:
Miðað við 20. launaflokk ..... kr. 143.05

2. gr.

Í auglýsingu þessari eru framangreind laun stundakennara í barnaskólum miðuð við 40 mínútna kennslustund, en í öllum framhaldsskólum við 45 mínútna kennslustund. En sé hver kennslustund lengri eða skemmri, breytast launin í hlutfalli við það.

3. gr.

Orlofsfé er innifalið í launum þessum.

4. gr.

Stjórnskipaðir prófdómendur njóta sömu launa og stundakennarar skólanna, er þeir starfa við.

5. gr.

Stundakennsla greiðist af rekstrarfé skólanna hvers um sig.

6. gr.

Framangreint stundakennarakaup í auglýsingu þessari greiðist fyrir kennslu, sem fram fer á tímanum frá kl. 8 til kl. 17, þar með talinn matartími. Fyrir kennslu eftir kl. 17, svo og fyrir kennslu eftir kl. 13 á laugardögum, skal kaup stundakennara vera jafnhátt og eftirvinnukaup fastra kennara í viðkomandi launaflokkum, án tillits til lengdar kennslustundar, og vera sem hér segir:

Samkvæmt	12.	launaflokki	.....	kr. 97.27
—	13.	—	.....	— 101.22
—	15.	—	.....	— 109.47
—	16.	—	.....	— 113.78
—	18.	—	.....	— 123.09
—	19.	—	.....	— 135.65
—	20.	—	.....	— 143.11

7. gr.

Eigi skal greiða fyrir eyður, sem verða kunna í starfstíma stundakennara.

8. gr.

Auglýsing þessi er gefin út í samráði við önnur ráðuneyti, sem með skólamál fara, svo og fjármálaráðuneytið, og gilda ákvæði hennar frá 1. september 1965 og þar til öðruvísi kann að verða ákveðið.

Í menntamálaráðuneytinu, 15. september 1965.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Árni Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Stafholtstungnahreppi.

Fasteignaskatt í Stafholtstungnahreppi skal innheimta með 200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964, 5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast þegar í stað gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 10. september 1965.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

13. september 1965. Nr. 172.

AUGLÝSING

um ýmsar ráðstafanir til öryggis við siglingar.

I. Um ís, skipsflök og annað, sem siglingahætta getur stafað af.

1. gr.

Sérhver skipstjóri á skipi, sem fengið hefur tilkynningu um ís, sem er á reki og hættulegur getur orðið skipinu á siglingaleið þess, skal láta skipið fara með hægri ferð meðan dimmt er af nóttu, eða breyta um siglingaleið, svo að skipið fari algerlega utan við hættusvæðið.

2. gr.

Sérhver skipstjóri á íslenzku skipi, sem verður var við ís eða skipsflök eða sérhverja aðra siglingahættu (þar á meðal galla á vitum og siglingamerkjum) eða hitabeltisstorm eða hitastig í sambandi við kul, sem veldur mikilli yfirísingu eða vindhraða, sem nemur 10 Beaufortsstigum eða meiru og ekki hefur verið varað við, skal strax með öllum tiltækum ráðum tilkynna það nálægum skipum svo og hlutaðeigandi yfirvöldum á næsta stað í landi, sem til næst.

3. gr.

Tilkynningar þær, sem um ræðir í 2. gr., skulu sendar á mæltu máli (helzt ensku) eða þá með því að nota alþjóðamerkjakerfið.

Þegar tilkynningar eru sendar sem loftskeyti, skulu þær sendar til allra nálægra skipa og fyrstu landstöðvar, sem til næst, með beiðni um að tilkynningin verði send áfram til rétts hlutaðeigandi yfirvalds. Loftskeyti skulu hefjast með öryggismerkinu TTT, en með SECURITÉ þegar talstöð er notuð, síðan skal tilgreint í hverju hættan er fólgin, og skal sending þessara tilkynninga fara fram eins og greinir í meðfylgjandi viðauka.

4. gr.

Loftskeytastöðvar á Íslandi, sem meðtekið hafa frá skipi úti á rúmsjó tilkynningu um siglingahættu, er taldar eru í 2. og 3. gr., skulu senda hana, án kostnaðar fyrir skipið, símleiðis til veðurstofunnar í Reykjavík, ef um ís- eða stormfrétt er

að ræða, en til vitamálaskrifstofunnar í Reykjavík, ef um skipsflak eða annað rekald er að ræða. Þessar stofnanir sjá um frekari birtingu fregnanna.

Sömuleiðis skulu íslenzkar landsímastöðvar afgreiða símleiðis, án kostnaðar fyrir sendanda, tilkynningar til veðurstofunnar eða vitamálaskrifstofunnar frá íslenzkum eða erlendum skipstjórum um áður taldar siglingahættur.

5. gr.

Þau útgerðarfélög, sem hafa íslenzk skip í ferðum yfir Atlantshaf, skulu tilkynna samgöngumálaráðuneytinu, hvaða leiðir skipum þeirra er ætlað að fara, og eins þær breytingar, sem á þeim kunna að verða.

Samgöngumálaráðuneytið gerir ráðstafanir til, að slíkar tilkynningar verði birtar.

Útgerðarmenn skipa, sem fara um Atlantshafið, ættu að láta skip sín fara eftir hinum viðurkenndu leiðum.

Enn fremur ættu þeir útgerðarmenn, sem hafa í förum skip, sem fara um eða í námunda við fiskigrunn Nýfundnalands, að benda skipstjórum sínum á það, að reyna að komast hjá því á vertíðinni þar, að fara norðar en 43° n.br. og forðast þau svæði, sem vitað er um eða ætla má að hættuleg séu skipum vegna íss.

II. Veðurathuganir.

6. gr.

Sú skylda hvílir á skipstjóra hvers þess skips, sem til þess er valið af veðurstofunni, að gera veðurathuganir á ákveðnum tíma sólarhringsins og sjá um, að þær séu sendar út sem loftskeyti til veðurathugunarstöðva, eftir þeim reglum, sem gilda um slíka veðurþjónustu, og jafnvel að endurtaka þær, svo að önnur skip geti haft þeirra not.

Skip, sem ekki geta haft loftskeytasamband við veðurstofu á landi, ættu að láta veðurathugunarskip eða önnur skip, sem náð geta sambandi við landstöðvar, framsenda veðurathuganirnar.

7. gr.

Sérhver skipstjóri á að tilkynna nálægum skipum og landstöðvum, ef vindhraðinn hjá honum nemur 10 Beauforts-stigum eða meiru.

Þegar skip er statt nálægt hitabeltisstormi eða skipstjóri þess hefur ástæðu til að ætla, að von sé á slíkum stormi, skal það gera og senda út veðurathuganir oftar en ella, séu aðstæður fyrir hendi.

8. gr.

Til þess að allar stöðvar, sem þess óska, geti tekið á móti tilkynningum um veður, sem sendar eru „til allra stöðva“ (CQ), mega engar skipsstöðvar senda loftskeyti, eða viðhafa þráðlaust tal, meðan á sendingu tilkynninganna stendur, ef nokkur hætta er á því, að það trufli móttöku tilkynninganna. Þær veðurathuganir, sem sendar eru frá skipum til hinna ýmsu veðurathugunarstofnana, skulu fluttar með þeim forgangsrétti, sem ákveðin er í alþjóðaloftskeytasamþykktinni, sem er í gildi á hverjum tíma.

III. Skyldur til að veita þeim hjálp, sem í neyð eru staddir á hafinu.

9. gr.

Skipstjóri, á hvaða skipi sem er, sem á hafi úti fær vitneskju um, að skip, flugvél, björgunarbátur eða björgunarfleki sé í neyð staddur, skal skyldur til, sé hann þess megnugur, án alvarlegrar hættu fyrir skip sitt, skipshöfn og farþega, að hraða sér hinu nauðstadda fólki til hjálpar, og ef hægt er, láta það vita, að hann sé að koma.

Sé hann ekki megnugur að koma hinu nauðstadda fólki til hjálpar eða séu sérstakar ástæður fyrir hendi, svo að hvorki sanngirni né nauðsyn sé til að veita hjálpina, skal hann geta þess í dagbók skipsins, af hvaða ástæðum hann ekki veitti hina umbeðnu hjálp.

10. gr.

Skipstjóri þess skips, sem í neyð er statt, getur krafizt aðstoðar frá einu eða fleiri þeirra skipa, sem svarað hafa beiðni hans og sem hann álítur bezt til þess fallin að veita hjálpina, skal þetta gert að svo miklu leyti sem unnt er í samráði við hlutaðeigandi skipstjóra.

Skipstjórinn eða skipstjórarnir, sem beðnir hafa verið um hjálp, skulu fara hinum nauðstadda til hjálpar eins fljótt og unnt er.

11. gr.

Skipstjóri er laus við skyldur þær, sem á honum hvíla samkvæmt 9. gr., þegar hann fær tilkynningu um það, að annað skip en hans hafi samkvæmt 10. gr. verið valið til þess að veita hina umbeðnu hjálp, og veitt hana.

Enn fremur er hann laus við skyldur þær, sem á honum hvíla samkvæmt 10. gr., þegar hann fær tilkynningu um það frá hinu nauðstadda fólki eða skipstjóra á öðru skipi, sem komið er til fólksins, að hjálpar þurfi ekki lengur við.

12. gr.

Hafi skip sent út neyðarmerki, en skipstjóri þess líti síðar svo á, að hjálpar sé ekki lengur þörf, skal hann tafarlaust láta allar stöðvar, er hlut eiga að máli, vita um það, á þann hátt, sem greint er í alþjóðaloftskeytasamþykktinni.

Hafi skipstjóri sent neyðarmerki á annan hátt, en að ofan greinir, skal hann, sé hjálpar ekki lengur þörf, tilkynna það tafarlaust hlutaðeigandi yfirvaldi í landi, sem fyrst næst til.

13. gr.

Framangreind ákvæði um að hjálpa þeim, sem í neyð eru staddir á sjónum, skerða ekki ákvæði siglingalaganna í þessu efni.

IV. Niðurlagsákvæði.

14. gr.

Brot gegn ákvæðum þessum varða refsingu samkvæmt lögum nr. 56 23. júní 1932, um ráðstafanir til öryggis við siglingar, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Ákvæði þessi eru hér með sett samkvæmt lögum nr. 56 23. júní 1932, um ráðstafanir til öryggis við siglingar, til að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 63 10. apríl 1953, um ýmsar ráðstafanir til öryggis við siglingar o. fl.

Samgöngumálaráðuneytið, 13. september 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnar Vagnsson.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Grundarfjarðar.

1. gr.

Hreppsnefnd Eyrarsveitar hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, sem skipulagt er og vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt og einnig til hafnarinnar í Grundarfirði.

2. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunefndar.

3. gr.

Hreppsnefnd Eyrarsveitar kýs þrjá menn í vatnsveitunefnd, sem annast öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varðar, í samráði við hreppsnefnd. Vatnsveitunefnd annast um viðhald vatnsveitunnar, endurbætur og umsjón alla. Hreppsnefnd skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist önnur þau störf í þágu vatnsveitunnar, er henta þykir. Vatnsveitunefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til þess að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna, í samráði við hreppsnefnd, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er vatnsveitunefnd setur þar um.

4. gr.

Hreppsnefnd hefur á hendi reikningshald vatnsveitunnar og innheimtu gegn hæfilegu endurgjaldi. Reikningsárið er almanaksárið og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninga og fylgja hreppsreikningum ár hvert.

5. gr.

Leggja skal vatnsæðar svo víða um kauptúnið, sem fært þykir og þörf krefur, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim við veg, götu eða annað almenningssvæði, er lóðir þeirra liggja að, eða eru í námunda við. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæðar úr götulögn í hús hans og annast viðhald þeirra á sinn kostnað. Vatnsnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitunefnd setur hverju sinni.

Vélar og önnur tæki, þau er nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús eða heimæðar nema með leyfi vatnsveitunefndar. Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja, að þrýstingur á götuæðum sé ávallt nægjanlegur. Ef sýnt þykir, að götuæðar þær, sem fyrir eru, geti eigi séð atvinnufyrirtæki eða öðrum, sem óska eftir vatni til annarra þarfa en heimilis, er notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði vatnsveitunefndarinnar.

Ef vatnsæðar hafa ekki verið lagðar í götu eða veg, þar sem óskað er eftir vatnsnotkun, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lögn vatnsæðar að tryggt sé, að kostnaður við lögnina fáist endurgreiddur, annað hvort með beinni þátttöku notanda, eða með því, að gjöld fyrir vatnsnot verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum.

Vatnsveitan getur einnig ákveðið, að notendur, er síðar bætast við, beri hluta stofnkostnaðar við lögnina. Vatnsveitan hefur einkarétt og viðhaldsskyldu á dreifiæðum, enda þótt húseigendur hafi í upphafi borið að einhverju eða öllu leyti þann kostnað, er af lögninni leiddi, nema öðruvísi sé um samið.

Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum.

6. gr.

Skylt er hverjum húseiganda, er vatnsæð hefur, að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, er leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

7. gr.

Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, er sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaður í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bæta úr því á kostnað eiganda.

8. gr.

Heimilt er vatnsveitunefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu, eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

Ágreining út af þessu atriði má skjóta undir dóm hreppsnefndar.

Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig fyrir þann tíma, sem vatnsæð er lokuð.

9. gr.

Af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem vatn er lagt að, sbr. 5. gr., skal greiða vatnsskatt 2½% fasteignamatsverðs árlega, þó þannig að lægsta gjald af íbúð skal vera kr. 300.00. Af gripahúsum, beitingaskúrum og slíkum húsum skal lægsta gjald vera kr. 250.00.

10. gr.

Fiskvinnslustöðvar og verksmiðjur, sem nota vatn til iðnaðar, skulu hafa vatnsmæli á inntakslögn, sem allt vatn til vinnslunnar fer í gegnum.

Vatnsveitan á mælana, og sér um viðhald þeirra. Komi í ljós, að vatnsmælir sé bilaður, eða mæli ekki vatnið rétt, er heimilt að áætla vatnsnotkunina eftir fyrri notkun.

Fyrir vatn í gegnum mæli skal greiða kr. 1.00 fyrir smálest. Ef mælir er ekki kominn á vatnslögn iðnfyrirtækja, skal greiða 5% af fasteignamatsverði.

11. gr.

Auk vatnsskatts, er um getur í 9. og 10. gr., skal greiða sem hér segir:

a. Fyrir vatn til skipa kr. 15.00 fyrir smálest, þó sé aldrei greitt minna fyrir vatn til fiskiskipa en kr. 50.00 og annarra skipa kr. 200.00. Trillubátar greiði kr. 50.00.
b. Heimilt skal hreppsnefnd að semja um fast árgjald fyrir neyzluvatn til skipa og báta, sem gerðir eru út frá Grundarfirði og einnig að ákveða lágmarksgjald á bílaþvottaplönum.

12. gr.

Tengigjald skal greiða 1% af fasteignamatsverði húsa, og þar að auki kr. 1000.00 fyrir einbýlishús og kr. 700.00 fyrir hverja íbúð í fjölbýlishúsum. Tengigjald til verksmiðjuhúsa og annarra húsa, skal vera 1½% af fasteignamati, en heimilt er að semja sérstaklega um tengigjald, ef um mikil vatnsnot er að ræða.

Sé vatnsæð tengd í hús áður en fasteignamat er komið á húsið, er heimilt að áætla tengigjald og vatnsskatt og skal greiða eftir því þar til fasteignamat er komið á húsið, og endurreikna skal þá samkvæmt fasteignamati og endurgreiða, ef ofgreitt hefur verið, en innheimta ef vangreitt er.

13. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts húsa er 15. febr. ár hvert og innheimtist þá í einu lagi fyrir liðið ár.

Vatn selt gegnum mæli skal greiðast á þriggja mánaða fresti. Vatn til skipa og vatn selt eftir sérstökum samningi skal greiða við afhendingu.

Vatnsskatt má taka lögtaki, og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

14. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja hreyfivélar í samband við hana, nema með leyfi vatnsveitunefndar.

15. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 1000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Valdi nokkur skemmdum á vatnsveitunni, skal hann bæta það eftir mati þar til kvaddra manna. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnsveitulögum nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Vatnsveitufélag Grafarness, nr. 23 2. febrúar 1961.

Félagsmálaráðuneytið, 13. september 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 174. 7. september 1965.

AUGLÝSING

um veitingu sérleyfis til áætlunarflugs innanlands.

Samkvæmt VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, hefur samgöngumálaráðuneytið í dag veitt Flugfélagi Íslands hf. sérleyfi til að reka fastar áætlunarferðir á eftirtöldum flugleiðum til næstu 5 ára:

1. Reykjavík—Ísafjörður—Reykjavík.
2. Reykjavík—Sauðárkrókur—Reykjavík.
3. Reykjavík—Akureyri—Reykjavík.
4. Reykjavík—Húsavík—Reykjavík.
5. Reykjavík—Kópasker—Reykjavík.
6. Reykjavík—Þórshöfn—Reykjavík.
7. Reykjavík—Egilsstaðir—Reykjavík.
8. Reykjavík—Hornafjörður—Reykjavík.
9. Reykjavík—Öræfi (Fagurhólsmýri)—Reykjavík.
10. Akureyri—Egilsstaðir—Akureyri.

Enn fremur veitist téðu félagi leyfi til sama tíma til reksturs reglubundinna áætlunarferða með farþega, póst og vörur á eftirgreindum flugleiðum án sérleyfis:

1. Ísafjörður—Akureyri—Ísafjörður.
2. Ísafjörður—Egilsstaðir—Ísafjörður.
3. Ísafjörður—Hornafjörður—Ísafjörður.
4. Sauðárkrókur—Akureyri—Sauðárkrókur.
5. Sauðárkrókur—Húsavík—Sauðárkrókur.
6. Akureyri—Húsavík—Akureyri.
7. Akureyri—Kópasker—Akureyri.
8. Akureyri—Þórshöfn—Akureyri.
9. Hornafjörður—Egilsstaðir—Hornafjörður.
10. Hornafjörður—Fagurhólsmýri—Hornafjörður.

Sérleyfinu fylgir einkaréttur til að reka áætlunarflug á framangreindum flugleiðum og jafnframt skylda til að halda þar uppi föstum áætlunarferðum eftir því, sem flutningaþörf krefur, að dómi ráðuneytisins.

Samgöngumálaráðuneytið, 7. september 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

10. september 1965. Nr. 175.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt ákvörðun borgarstjórnar Reykjavíkur hefur hámarkshraði á Suðurlandsvegi verið lækkaður úr 60 km á klst. í 45 km á klst. á kaflanum frá Vesturlandsvegi að Rauðavatni.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 10. september 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

13. september 1965. Nr. 176.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga, nr. 26 1958, og að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur, hefur eftirfarandi verið ákveðið:

I. Bústaðavegur verði aðalbraut; þó skal umferð um Bústaðaveg víkja fyrir umferð um Hafnarfjarðarveg.

II. Einstefnuakstur á Brávallagötu frá vestri til austurs.

III. Bifreiðastöður bannaðar:
1. Á Hátúni, sunnan megin götunnar.
2. Á Geirsgötu og miðbakka hafnarinnar.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 13. september 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

SAMÞYKKT

um breyting á lögreglusamþykkt fyrir Dalasýslu, nr. 149 28. ágúst 1940.

1. gr.

27. gr. orðist svo:
Á götum kauptúna (í þéttbýli) má ökuhraði ekki vera meiri en 25 km á klukkustund. Sé for eða bleyta á götunni, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur né á gangstéttir.

2. gr.

37. gr. orðist svo:
Um slit á almennum samkomum fer eftir ákvörðun gildandi reglugerðar samkvæmt lögum nr. 120 frá 22. desember 1947.

3. gr.

38. gr. orðist svo:
Enginn má halda opinberar samkomur nema með leyfi hreppstjóra í þeim hreppi, sem samkoman skal haldast, eða sýslumanns. Skal stefnt að því að skipta leyfðum samkomum sem jafnast niður á starfandi félög í hreppnum. Leyfi til hlutaveltu skulu veitt af lögreglustjóra. Forstöðunefnd samkomu skal gæta þess, að hún komi eigi í bága við almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar.
Skemmtanaleyfi skulu jafnan vera skrifleg.

4. gr.

39. gr. orðist svo:
Um almennar samkomur gilda að öðru leyti ákvæði reglugerðar um löggæzlu á almennum skemmtisamkomum í Dalasýslu.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Dalasýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr, 107 8. maí 1935, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 20. september 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Nr. 178. 15. september 1965.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Ólafsfjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Menn mega ekki þyrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi, svæði, er almenningur

fer um, eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvellir, sölutorg, bryggjur o. s. frv. Ákvæði þessarar samþykktar gilda einnig, eftir því sem við á, um samkomuhús, sölubúðir, opinberar skrifstofur, og aðra staði, þar sem opinber eða almenn afgreiðsla fer fram, eða umferð er um. Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, eða annars staðar þar sem almenningur kemur saman, skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, er lögreglan gefur til að varðveita góða reglu.

2. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, blístra, eða hafa annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskað getur allsherjarreglu, eða ónáðað þá, sem um fara, eða nálægt búa.

3. gr.

Enginn má að þarflausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum, eða hafast nokkuð að, er ónáðað getur íbúendur húsa.

4. gr.

Á götum, eða þar sem hætta getur stafað af, má ekki hafa um hönd neinar skemmtanir eða leiki, er hindrar eða hindrað geta umferðina. Bannað er að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um götur eða svæði, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda geti orðið.

5. gr.

Á götum, eða yfir götur eða svæði, sem almenningur fer um, má ekki skjóta með byssum eða öðrum skottækjum, né kasta með neins konar kasttækjum, ekki kveikja í púðri, skoteldum eða nokkrum öðrum sprengiefnum, ekki kasta steinum, snjókögglum, óhreinindum, vatni eða öðru, er valdið geti tjóni eða óþægindum þeim, er um slíka staði fara. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu með skotelda, er sérstaklega stendur á, enda séu leyfin þá bundin við ákveðin svæði. Án leyfis lögreglustjóra má ekki tendra bál, eða ganga með blys. Sprengingar má aðeins gera með sérstöku leyfi lögreglustjóra, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni má aðeins geyma þar, sem lögreglustjóri ákveður.

6. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður velsæmi, eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að vera áberandi ölvaður, með því að ávarpa menn ókurteislegum eða ósæmilegum orðum, með því að sýna af sér ósæmilegt látbragð, fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

7. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða fjörur kaupstaðarlóðarinnar, eða svo nálægt landi, að hneyksli geti valdið, eigi heldur nálægt skipum, sem á höfninni liggja, ef það getur hneykslað nokkurn.

8. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja rétt til nafns síns og heimilis, þegar lögregluvaldið krefst þess.

9. gr.

Bifreiðastjórum er skylt að gæta þess, að gera engan óþarfa hávaða að næturlagi. Sírenumerki má aðeins viðhafa til brunaboðunar, og þeirrar notkunar, er bæjarstjórn og lögreglustjóri samþykkja.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð eða halda uppi góðri reglu, svo og öðrum löglegum skipunum þeirra. Lögregluþjónar geta krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, er þeir ná til, til að afstýra óreglu eða óspektum. Ef lögregluþjónar, eða þeir, sem kvaddir hafa verið til aðstoðar lögreglunni, verða í skyldustarfi sínu fyrir skemmdum á fatnaði eða munum, ber þeim bætur úr bæjarsjóði eftir mati tveggja manna, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

Nú er um slys að ræða á lögregluþjóni eða hjálparmanni hans við slík skyldustörf, og greiðir þá bæjarsjóður meðul öll, læknis- og sjúkrakostnað, er eigi greiðist annars staðar frá.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættu fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins, eða hreyfa við þeim, nema hann hafi fengið til þess leyfi slökkviliðsstjóra, eða umsjónarmanns vatnsveitunnar.

Enginn má snerta við brunahönum bæjarins, nema þurfi til þess að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

12. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, er leyfið tekur til.

Íslenzkar afurðir getur heilbrigðisnefnd heimilað að selja á torgum eða annars staðar, enda sé öllum gildandi ákvæðum um slíka sölu fullnægt.

Um sölu á fiski getur bæjarstjórn sett reglur, er fullnægi kröfum heilbrigðisnefndar um þrifnað og hreinlæti.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópi, köllum eða söng, frá náttmálum til dagmála.

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsriðum, húsþökum, girðingum, í garðshliðum, eða á stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í híbýli hans í söluerindum. Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum, eftir þeim má ekki fara með önnur farartæki en barnavagna, og eigi má þar bera, draga, velta, eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, sem tálmað geta umferðina. Ljái, gaddahrífur, skotvopn, og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins, né annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að opið viti upp.

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja nokkuð það, er tálmar umferðinni. Þó mega þeir, er flytja að sér vörur, eldivið, hey, eða annað slíkt, og eigi geta lagt það frá sér á sjálfs síns lóð, leggja það á torg og götur á meðan á flutningnum

stendur, en gæta skal þess, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningnum loknum skulu þeir hreinsa vandlega götuna eða torgið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götunni lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður, í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum megi standa vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

16. gr.

Á götum, gangstéttum, eða annars staðar á almannafæri, má ekki vinna neina vinnu, sem tálmar umferðina, eða gerir hana hættulega, t. a. m. höggva eða mylja grjót, járna hesta, eða því um líkt. Eigi heldur hrista gólfteppi, viðra sængurföt, eða hengja þvott eða föt til þerris, eða þess konar, af veggsvölum eða gluggum, er vita að almannafæri.

17. gr.

Vöruskápa, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar má ekki hengja utan á hús á almannafæri þannig, að óþægindi verði að, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má ekki láta standa jurtapotta, eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður.

Eigi skal leyfilegt að setja upp sjálfsala.

18. gr.

Eigi má fleygja neins konar rusli á almannafæri, né láta þar neitt, er valdið geti hættu, óþrifnaði eða óþægindum fyrir vegfarendur.

19. gr.

Foreldrum, og öðrum hlutaðeigendum, er skylt að annast um að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Lögreglan getur bannað börnum að vera á bryggjum og bryggjupöllum, svo og úti í skipum og bátum á höfninni, ef þau ganga þar ekki að vinnu, eða eiga þangað brýnt erindi, að dómi lögreglunnar.

20. gr.

Enginn má gera skurð á gangstéttir, götur eða torg bæjarins, nema hann hafi til þess leyfi bæjarstjórnar og samþykki lögreglustjóra. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann, með nægilega greinilegum merkjum. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna, að nokkru eða öllu leyti, á meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir, hvernig umferðinni skulu hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur, á kostnað þess, er átti að framkvæma verkið.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru leyti, er eiganda þess, ef húsið liggur við almanafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til þess að afstýra farartálma og hættu, eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og eigi má það liggja lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leyfar af verkefni, og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandi færa burtu, er húsgerðinni er svo langt komið,

að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til þess að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, er lögreglan krefst þess. Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af því.

22. gr.

Pallar, stoðir, og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar, og aðrar byggingar og viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur, og þeir, sem nota hann skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum að utanverðu skal vera að minsta kosti 20 cm há brík, og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málningu, gluggaþvotti eða þess konar, skulu vera nægilega traustir, og kjálkarnir búnir járngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri, nema meðan verið er að nota þá.

Brot gegn þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

Nú er hús, eða hluti af húsi svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji eða falli niður, eða það er þannig byggt, að hætt er við að járn fjúki af þaki eða veggjum, og getur þá lögreglustjóri bannað að nota húsið og boðið eiganda eða umráðamanni hússins að gera þær umbætur á því, að eigi geti valdið hættu fyrir vegfarendur. Auk þess getur lögreglustjóri látið rífa húsið, á kostnað hlutaðeiganda. Sama gildir og, þegar grjótgörðum, skíðgörðum, eða annari girðingu liggur við falli.

24. gr.

Nú gengur kjallaraop út að stétt eða götu og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr járni eða öðrum málmi, beggja megin við þau, og kjallaraopið auk þess byrgt með hlemm eða hlera frá því dimma tekur að kvöldi unz bjart er að morgni. Í kring um birtugrófir við stétt eða götu skal setja handrið úr járni eða öðrum málmi, eða nægilega sterkar járngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handrið samkvæmt þessari grein mega ekki vera lægri en 60 cm.

25. gr.

Vörur, sem geymdar eru utanhúss, svo sem tunnur, timbur, þakjárn o. s. frv., svo og umbúðir utan af vörum, skulu vera þannig umbúnar, að þær geti ekki fokið eða hrunið á hús eða götur.

III. KAFLI

Um umferð.

26. gr.

Vegfarendum er skylt, að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót, og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum eða bendingum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Allir vegfarendur skulu tafarlaust víkja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðþekkt hljóðmerki.

27. gr.

Stéttir meðfram götum skulu aðeins ætlaðar gangandi mönnum, og mega menn ekki halda kyrru fyrir eða staðnæmast þar svo lengi, að truflun valdi að dómi lögreglunnar. Eftir gangstéttum má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, handkerrur, vagna, né önnur aktól, nema barnavagna. Fótgangandi vegfarendur skulu, er þeir eru á ferð um götur bæjarins, vegi eða torg, að jafnaði halda sér á gangstéttunum, þar sem þær eru fyrir hendi. Þeir, sem ganga eftir götum eða stígum, þar sem engar gangstéttir eru, eða vegna þess, að þeir, sakir þrengsla á gangstéttinni verða að víkja út á götuna, eða þurfa að ganga yfir hana þvera, skulu veita umferðinni nána athygli og víkja þegar til hliðar, er viðvörunarmerki eru gefin. Ef fótgangandi vegfarendur fara yfir götuna, skulu þeir fara beina stefnu yfir þvera götuna, og yfir gatnamót er bannað að ganga á ská milli horna.

Vegfarendum er bannað að láta fyrirberast á götum eða stígum lengur en nauðsyn krefur til að komast leiðar sinnar. Gildir þetta jafnt þótt umferð sé engin samtímis á sama stað eða nærliggjandi svæði.

28. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum, né vegum, sem ætlaðir eru til annarrar sérstakrar notkunar. Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri að fengnum tillögum bæjarstjórnar ákveðið einstefnuakstur, bannað akstur, reið eða hjólreiðar um einstakar götur, svo og sett önnur sérákvæði um umferðina, í samræmi við 65. gr. umferðarlaga nr. 26/1958.

29. gr.

Bannað er að aka eða ríða á móti hópgöngum og líkfylgdum, eða fara fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir af íþróttavelli o. þ. h.

Ekki má aka eða ríða um götur, þar sem fólk hefur safnazt saman til að hlusta á hornablástur eða þess háttar, nema með leyfi lögreglunnar.

30. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og snúa ökutækinu þannig, að hlið þessi sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar, þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti, hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum, eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

31. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming eða afferming á sér stað, og skal það gert gangstéttarmegin. Farþegar skulu og stíga þeim megin upp í farartæki og út úr því.

32. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutækið beri það auðveldlega. Því skal vera fyrirkomið og fest svo, að það ekki haggist.

Ökutæki, sem flutt er á möl, mold, mykja, sandur, fiskúrgangur o. þ. h., skulu vera svo gerð, að lögreglan telji við hæfi, svo að eigi sé hætta á að úr þeim hrynji eða slettist. Þau skulu vera lokuð, ef flytja á grút eða fljótandi efni. Nú er á þessu misbrestur, og er þá ökumanni skylt að hreinsa óhreinindin burtu af götunni.

Einnig getur lögreglan fyrirvaralaust stöðvað flutninga, sem hafa í för með sér óhreinkun gatna eða annan sóðaskap, unz úr er bætt um umbúnað þess, sem flytja á.

Hjól á ökutækjum skulu vera slétt og nægilega breið svo að þau marki ekki yfirborð gatna.

33. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur, og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi bifreiðana þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur eða byggingar.

34. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar, þar sem hinir komast fram hjá.

Bifreiðastjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera ekki hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum. Þeim ber og að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði. Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

35. gr.

Á reiðhjóli, hvort heldur það er með eða án hjálparvélar, má enginn flytja með sér hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina. Þar sem ökumaður sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er, og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur né byggingar.

Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær, og ekki inn eða út úr hliðum.

36. gr.

Á almannafæri má ekki ríða eða aka hraðar en á hægu brokki, og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum, skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað, getur hún ráðað þeim, eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, er á undan þeim ganga.

37. gr.

Það er með öllu bannað að beita fyrir vagn eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem bíta eða slá, skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

38. gr.

Ríðandi mönnum, lestamönnum, og öðrum, er flytja farangur á áburðarhestum, er skylt að víkja úr vegi, og jafnvel út af götunni, fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunni en nauðsynlegt er til þess að taka ofan eða láta upp klyfjar. Um reiðhesta gildir hið sama, eftir því sem við á.

39. gr.

Ökumenn og ríðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri, nema annar maður haldi í tauminn, eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema á meðan honum er gefið.

40. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna.

IV. KAFLI
Um alifugla, gripi og fénað.

41. gr.

Alifugla má eigi hafa nema í tveggja metra hárri hænsnavírnetsgirðingu, eða annari álíka girðingu, er lögreglan metur. Eigendur alifugla bera ábyrgð á, að alifuglar fari ekki inn í garða manna, eða önnur svæði, þótt ógirt séu. Nú er misbrestur á þessu, og getur lögreglan þá látið slátra alifuglunum á kostnað eigenda og selt, ef kostnaðurinn er ekki tafarlaust greiddur. Einnig getur lögreglan látið slátra þeim alifuglum, er hún telur eiga of illt, eða eru til óþrifa. Eigendunum er skylt að endurgreiða slátrunarkostnaðinn.

42. gr.

Allar kindur á kaupstaðarlóðinni skulu reknar í afrétt fyrir 15. júní ár hvert, en fjallskilastjórn skal fyrirskipa fjárreksturinn í afrétt fyr, ef hún telur henta. Er öllum fjáreigendum skylt að hlíta fyrirmælum fjallskilastjórnar um burtrekstur fjárins í afrétt. Á tímabilinu frá því fé skal rekið í afrétt og til fyrstu ganga, mega engar kindur finnast á verzlunarlóðinni nema þær, sem eru hafðar í húsi eða girðingu, sem lögreglan tekur gilda, ella getur lögreglan látið slátra kindunum á reikning eigenda. Skemmdir búfjár (alifugla, sauðfjár og annars búpenings), usla og grasnám, meta tveir óvilhallir dómkvaddir menn.

43. gr.

Enga gripi má reka ógætilega um götur bæjarins. Ársgömul naut eða eldri, skulu ávallt leidd í nægilega traustu bandi, og a. m. k. tveir menn fylgi.

44. gr.

Sauðkindur mega ekki ganga lausar á götum bæjarins, nema maður fylgi til að gæta þeirra. Eigandi greiði allan kostnað við handsömun og varðveizlu þeirra. Selja má kindurnar til lúkningar kostnaði þessum.

Stórgripir mega ekki ganga lausir á almannafæri, og lausa hesta má ekki reka um göturnar, nema innanbæjarhesta, sem fluttir eru úr haga og í.

45. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar kunna að vera til að afstýra tálmunum eða hættu fyrir vegfarendur.

V. KAFLI
Um friðun almenningseigna o. fl.

46. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almennra afnota eða prýði á almannafæri, svo sem kirkju, skóla, kirkjugarð, minnisvarða, götu-

ljósker, vatnsleiðsluþró, nafnspjöld á götum og húsum, brunahana og annað þess háttar, má enginn skemma, ata eða saurga á nokkurn hátt.

47. gr.

Enginn má skemma girðingar, né setjast á þær eða klifra upp á þær eða yfir þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem þeir eru girtir eða ógirtir.

48. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikar eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum, má enginn rífa upp eða færa burt né spilla, eða saurga grafreitinn á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum. Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, er beri ábyrgð á framferði þeirra.

49. gr.

Bannað er öðrum en landeigendum að rífa lyng eða hrís innan lögsagnarumdæmisins, eða fara inn á afgirt svæði, þótt ekki séu girt löggirðingu, nema maður eigi löglegt erindi.

VI. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

50. gr.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum, og lætur festa upp töluspjöld og nafnspjöld, eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

Brot gegn reglum, er bæjarstjórn, í samráði við heilbrigðisnefnd, setur um umgengni við sundlaug, skemmtigarða, kirkjugarð, leikvelli, íþróttavelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari. Lætur bæjarstjórn birta slíkar reglur á viðeigandi hátt.

51. gr.

Lögreglustjóri ákveður, hvar festa skuli upp opinberar auglýsingar, útgefnar af valdsmanni, útvegar auglýsingaspjöld eða auglýsingakassa í því skyni og sér um viðhald þeirra. Bæjarsjóður greiðir kostnaðinn.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp aðrar opinberar auglýsingar. Auglýsingar um sjónleika, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigenda.

52. gr.

Uppfestar auglýsingar skal auglýsandi taka niður, er þær hafa fullnægt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má annars enginn rífa niður, saurga þær eða gera ólæsilegar á nokkurn hátt.

VII. KAFLI

Um samkomur, knattborðsstofur, veitingahús og almennar skemmtanir.

53. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er almenn veitingasala matar og drykkja, kaffi- og ölstofur, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Hafa skal nægilegt starfsfólk og dyragæzlu eftir því, sem lögreglan telur nauðsynlegt til að halda uppi reglu og þrifalegri umgengni.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft, og bæjarstjórn hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eldri er en þessi samþykkt.

Á gististöðum skal halda nákvæma gestaskrá.

54. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur um móðgandi eða ofsalegt atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbændur, heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslandi hegðun, eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té nokkurs konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar eða drykkjar eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur, til að afstýra því, að nokkuð fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu eða velsæmi. Hann skal sjá um, að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á, að reglum þessum sé fylgt, að dómi lögreglunnar, eða fullnægi veitingastaður ekki skilyðum 53. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllunum, að gefinni aðvörun, og loka veitingahúsinu.

55. gr.

Veitingahúsum, kaffihúsum, dansstöðum, knattborðsstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum, skal lokað kl. 23½ til 7. Knattborðsstofum og öðrum slíkum skemmtistöðum skal auk þess lokað allar stórhátíðir, og aðra helgidaga frá kl. 12—16.

56. gr.

Enginn má setja upp knattborðsstofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfi, ef hann álítur ástæðu til.

57. gr.

Kvikmyndahúsum, og öllum almennum skemmtisamkomum, skal loka frá kl. 23½—7. Þó er lögreglustjóra heimilt að veita undanþágu frá þessu ákvæði með samkomur, sem haldnar eru í góðgerðaskyni, til almenningsheilla eða til styrktar framfaramálum bæjarins.

58. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleiki, hlutaveltu, dansleiki, myndasýningar, samsöngva eða aðrar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, nema með leyfi lögreglustjóra. Þeim, sem fá þetta leyfi, er skylt að hlíta þeim ákvörðunum, er lögreglustjóri setur um löggæzlu, og til þess að afstýra brunahættu, og greiða þann kostnað, er að því leiðir.

Skylt er þeim, er halda samkomur þessar, að hafa minnst 2 menn, er lögreglustjóri samþykkir, sem dyraverði, og til að gæta reglu í og við samkomuhúsið.

59. gr.

Hver sá, er samkvæmt framansögðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, er talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram á samkomunni, er brýtur

í bága við góða reglu eða velsæmi. Ef misbrestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni, og skipa áhorfendum og öðrum, sem viðstaddir eru, að fara burtu.

60. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá er leyfi hefur fengið til þess að halda skemmtanir samkvæmt framansögðu, noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreysti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

61. gr.

Við hvert veitingahús, veitingastofu eða almennt samkomuhús, skal eigandinn láta gera nægilega mörg snyrtiherbergi með vatnsmígildi, vatnssalernum og þvottaskálum, eftir nánari ákvörðun heilbrigðisnefndar, og skal gestum heimill aðgangur að þeim. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum, og þeirra gætt á fullnægjandi hátt, á meðan á veitingum eða samkomu stendur. Nú verður misbrestur á þessu, og getur lögreglan þá lokað húsinu um lengri eða skemmri tíma.

62. gr.

Nú telur heilbrigðisfulltrúi eða heilbrigðisnefnd umgengni, framreiðslu, framleiðslu eða annað starf starfsfólks í veitingastofu matsöluhúsi, matvörubúð, eða starfsmenn þar sem matvara er framleidd eða að einhverju leyti tilreidd eða handfjötluð, vera svo óþriflega, að óhollusta eða sóttnæmi geti stafað af, og getur lögreglustjóri eða heilbrigðisnefnd þá krafizt þess, að starfsmaður sá, er þannig er ástatt um, láti þegar af störfum, eða lokað húsinu eða búðinni.

63. gr.

Nú er ofangreindum reglum, sbr. 53.—62. gr., þrátt fyrir áminningar ekki hlýtt, eða ef ræsting (þar á meðal loftræsting), umgengni um veitingastofu, knattborðsstofu eða annað samkomuhús, eða einhverja klefa þess, einkum salerni eða mígildi að áliti lögreglustjóra er sóðaleg, eða húskynni ósæmilega léleg, er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar og samkomur í samkomuhúsum þessum, og loka þeim um stundarsakir, unz úr hefur verið bætt á fullnægjandi hátt að dómi heilbrigðisnefndar.

VIII. KAFLI

Um almennt hreinlæti, þrifnað o. fl.

64. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hrækjum, rusli eða öðrum óhreinindum. Í ræsi má eigi kasta neinu því, er stíflað geti vatnsrásina.

Sorpi, slori, ösku eða öðrum óhreinindum má eigi kasta annars staðar en þar, sem lögreglustjóri ákveður, í samráði við heilbrigðisnefnd.

65. gr.

Lifrarbræðslu, síldarbræðslu, spikbræðslu eða verksmiðjuiðnað má ekki setja á lóð bæjarins, nema þar sem heilbrigðisnefnd samþykkir.

Atvinna þessi, svo og síldarverkun öll, skal standa undir sérstakri umsjón heilbrigðisnefndarinnar, og eru þeir, sem þessa atvinnu reka, skyldir til þess að hlýða þeim fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar, sem lúta að því, að allur þrifnaður sé viðhafður og allri hættu afstýrt.

66. gr.

Stampa, opnar tunnur eða föt með lifur, grút eða áburði, má alls ekki hafa á almannafæri eða við götur bæjarins, né heldur skran eða nokkuð það, sem ódaun leggur af, eða er til óþrifnaðar.

67. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt, má ekki hafa í nánd við almannafæri, nema í steinlímdum gryfjum, vandlega byrgðum, enda veiti heilbrigðisnefnd samþykki til þess.

68. gr.

Skylt er húseiganda eða lóðareiganda að sjá um að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð í kring um hús hans, eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum, er liggja að götu.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðru, er óþrifnaður eða eldhætta getur stafað af, inn á annars manns lóð, eða valda að slíkt berist inn á lóðina. Hver sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað, og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans inn á lóð annars manns.

69. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í götuholræsið, og skal leiða allt skólp frá því út í göturæsið, og skal vatnssalerni komið fyrir í húsinu. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið, eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturnar, og sjá um, að afrennsli þeirra stíflist ekki.

Nú vanrækir húseigandi að leggja holræsi frá húsi sínu samkv. 1. mgr. eða að koma fyrir vatnssalerni í húsinu, og framkvæmir þá holræsanefnd verkið á kostnað húseiganda.

70. gr.

Ekkert hús má vera svo hlaðið fólki sumar né vetur, að heilbrigði íbúa sé hætta búin, að áliti heilbrigðisnefndar.

71. gr.

Polla, síki og tjarnir á leigðum lóðum kaupstaðarins, sem óhollusta stafar af að dómi heilbrigðisnefndar, er lóðareigendum skylt að fylla upp og þurrka, eftir nánari ákvæðum heilbrigðisnefndar.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

72. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er samkvæmt þessari samþykkt, eða fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið framkvæma það. Kostnaður við þetta, og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir til að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykktinni, greiðist af bæjarsjóði, en skyldur er hinn seki til að endurgreiða kostnaðinn að fullu, og má innheimta hann með lögtaki.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd þessarar samþykktar, og sem ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr bæjarsjóði, þar á meðal auglýsingar lögreglunnar eða lögreglustjóra til þess að kynna almenningi ýmis ákvæði samþykkta bæjarins eða bönn til almennings.

73. gr.

Lögreglustjóra og lögreglu er heimilt að banna alla umferð óviðkomandi fólks um bryggjur og út í skip.

Þegar svo stendur á, er hverjum skylt að svara lögreglunni afdráttarlaust, er hún spyr um erindi hans, og metur hún þá, hvort erindi sé svo brýnt, að umferðarleyfi verði veitt.

X. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, refsiákvæði o. fl.

74. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir umdæmi Ólafsfjarðarkaupstaðar.

75. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, allt að kr. 3000.00.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra, eða annarra, sem ganga barninu í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina.

76. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skulu sæta meðferð opinberra mála, og skulu sektir renna í bæjarsjóð. Hagnað af broti hins sakaða má gera upptækan í bæjarsjóð.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Ólafsfjarðar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaði, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 15. september 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Nr. 179. 18. ágúst 1965.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

FYRSTI ÞÁTTUR

Ákvæði, er taka bæði til kauptúna og sveita.

I. KAFLI

Um reglur og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina.

Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almennings afnota, svo sem leikvelli, torg, bryggjur, bólvirki, svo og um veitingastaði, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h. Um kvikmyndahús og önnur samkomuhús, brýr, skeiðvelli og fjárréttir, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annara samkomuhúsa eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, blístra, syngja hátt, eða hafa í frammi hávaða eða ofsalegt eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast að, að óþörfu, nokkuð það, sem raskar næturró manna, og enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða aðhafast neitt það, sem ónáðar eða móðgar húsbændur.

5. gr.

Á fjölförnum götum og vegum, eða þar, sem hætta getur stafað af, má ekki hafa leiki um hönd, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um götur eða vegi, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, sem til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Ekki má skjóta úr byssu, riffli eða skammbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum á eða yfir fjölfarnar götur eða vegi né heldur kveikja í púðri, olíu, benzíni, eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum, og ekki kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjókögglum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara. Nauðsynlegar sprengingar við götur, torg eða almannafæri má aðeins gera með leyfi lögreglustjóra, og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina hver framkvæmi verkið, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni og önnur slík eldfim efni má hvorki geyma í íbúðarhúsum né annars staðar, þar sem hætta stafar af.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grímudansleik eða álfadans. Ekki heldur í búningi, sem misbýður velsæmi eða raskar almennri reglu. Einnig er bannað að hafa í frammi hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

8. gr.

Ölvuðum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga eða eru með óspektir á almannafæri, skal ráðstafa á tryggilegan hátt, þar til þeir komi til sjálfs sín aftur. Þeim mönnum öðrum, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafa á sama hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá enn fremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjar friði og reglu, er þeir kunna að hafa valdið með ölæði sínu og ólátum.

9. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn á opinberum baðstöðum eða sundlaugum fyrir almenning, við bryggjur kauptúna eða annars staðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

10. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, ef lögreglan krefst þess.

11. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til, getur lögregluvaldið krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr hreppssjóði hlutaðeigandi hrepps fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en hreppssjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

12. gr.

Enginn má, án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns, láta fyrirberast í umgirtu svæði eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, né fara inn í hús manna í óleyfi.

13. gr.

Hlaðna byssu má ekki bera á götum eða vegum. Byssu skal ávallt bera þannig, að opið viti upp. Gaddhrífur, ljái og aðra slíka hluti, sem tjón getur hlotizt af, má eigi flytja eftir götum eða vegum, nema svo sé um búið, að engin hætta geti stafað af.

14. gr.

Á alfaravegi má ekki leggja eða setja neitt það, sem tálmar umferðina, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga, og skal þess ætíð gætt, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningi loknum skal vandlega hreinsa svæðið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum eða vegum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá eða tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Hreppsnefnd ákveður, í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum vagnar eða bifreiðar megi standa, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

15. gr.

Á alfaravegi má ekki vinna neina þá vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt, nema leyfi lögrelgustjóra komi til.

16. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg kauptúna eða alfaravegi hvar sem er, nema hann hafi til þess leyfi hlutaðeigandi stjórnarvalds. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal gæta þess, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmanir, með nægilega greinilegum ljósum, frá því að fer að skyggja að kvöldi og þar til albjart er orðið að morgni. Að öðru leyti gera hlutaðeigandi stjórnarvöld og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur hlutaðeigandi hreppsnefnd eða lögreglustjóri eða bæði í sameiningu látið ljúka verkinu og sett götur, torg eða vegi í samt lag aftur á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma.

17. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji, eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo sem þörf gerist til þess að afstýra hættu, innan tiltekins

tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans, gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar ræsi á vegum, steinvegg, trévegg eða annari girðingu liggur við falli eða hruni.

Nú brennur hús og mannvirki eða það er flutt burt, án þess að annað sé byggt í staðinn, og er þá eiganda þess eða umboðsmanni hans skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

18. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur, eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota, skulu vera áreiðanlegir menn. Ef slík áhöld eru skilin eftir á vinnustað, þegar vinnustaður er yfirgefinn, skal ganga frá þeim á tryggilegan hátt, svo að ekki hljótist af slys eða hætta fyrir vegfarendur. Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi eða önnur mannvirki við alfaravegi, eftir að dimmt er orðið. Brot gegn ákvæðum þessarar greinar eða fyrirmælum lögreglunnar, hér að lútandi, eru á ábyrgð þess, sem verkið vinnur eða annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

19. gr.

Hvarvetna þar sem girðingarhlið eru á vegum, götum eða stígum, er liggja heim að byggðum býlum, er bannað að hafa yfir þeim þverslár eða strengi. Er það á ábyrgð landseta að þessa sé gætt. Um girðingarhlið á vegum og girðingar meðfram vegum, skal að öðru leyti fara samkvæmt ákvæðum gildandi vegalaga.

Jarðeiganda er skylt að fjarlægja gamlar niðurfallnar girðingar, hvort sem þær eru um tún eyðibýla eða úthaga.

20. gr.

Þegar ís leggur á vötnum eða vogum, má enginn fara út á ísinn, fyrr en hann er orðinn vel heldur. Þyki lögreglustjóra ísinn eigi nógu traustur, skal hann banna alla umferð um hann.

III. KAFLI

Umferð um vegi.

21. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeir, sem fara akandi eða ríðandi um vegi, skulu, þá er þeir mæta einhverjum eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gagnstéttarbrún, sem auðið er. Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til hægri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur. Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á vinstri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu varúð við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum, bendingum, eða umferðarmerkjum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Sérstaka varúð skal sýna í nánd við skóla, leikvelli og aðra staði, þar sem vænta má, að börn séu að leik.

Sömuleiðis skal skylt að sýna sérstaka varúð gagnvart þeim, sem eru á ferð og bera merki fatlaðs fólks.

Þegar ökumaður lögreglubifreiðar, sjúkrabifreiðar, slökkvibifreiðar, eða björgunarbifreiðar gefur hljóð- og ljósmerki, skal öllum vegfarendum skylt að víkja úr vegi í tæka tíð. Stjórnendum ökutækja er skylt að aka til hliðar eða nema staðar.

Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á almannafæri, nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

22. gr.

Það er bannað að ríða eða aka á móti skrúðgörðum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá.

23. gr.

Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri bannað akstur, hjólreiðar, eða aðra umferð um vegi eða einstakar götur og á vorin meðan klaka leysir úr jörðu.

24. gr.

Ljós skal jafnan tendra á bifreiðum, þegar skyggja tekur og ávallt hafa þau tendruð, er þær eru á ferð, frá því birtu bregður að kvöldi og þangað til albjart er orðið að morgni.

Lögreglustjóri ákveður nánar um ljósnotkun bifreiða, ef þurfa þykir.

25. gr.

Ef bifreið mætir vögnum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar, þar til hinar komast fram hjá henni.

26. gr.

Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðastjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi eigi neinn hávaða, er raski friði.

27. gr.

Ef bifreiðarstjóri verður þess var, að laus hross eða annar búpeningur eru á vegi þeim, er hann ekur um, skal hann hægja á bifreiðinni og eigi aka hraðar en á 20 km hraða, þar til hann er kominn fram hjá. Ef gripirnir hlaupa á undan bifreiðinni eftir veginum, má bifreiðin ekki aka á eftir þeim með meiri hraða en 15 km og eigi lengri leið en hálfan kílómetra í einu.

28. gr.

Þegar ökutæki mætir fjárrekstri á vegi, skal bifreiðarstjóri stöðva bifreiðina, meðan reksturinn er rekinn fram hjá. Komi bifreið á eftir fjárrekstri á vegi, skal bifreiðarstjóri gera rekstrarmönnum aðvart um, að hann óski að komast fram hjá rekstrinum, og er rekstrarmönnum þá skylt að víkja rekstrinum til hliðar á veginum, svo að bifreiðin geti komizt fram hjá.

Sé eigi hægt að víkja fjárrekstri út af vegi, vegna skurða eða girðinga meðfram veginum, skal bifreiðarstjóri bíða, unz fénu er komið á þann stað, sem hægt er að víkja því af veginum.

29. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum umferðarlaganna og reglugerðum þeim, sem settar eru eða settar verða, samkvæmt þeim lögum um noktun bifreiða.

30. gr.

Á hverju reiðhjóli, sem notað er, skal vera bjalla, sem gefur hvellt hljóð og skulu hjólreiðamenn láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri og ætíð áður en þeir fara fyrir húsdyr, horn eða gatnamót.

Skylt er hjólreiðamönnum að hafa ljósker, er snúi fram á reiðhjólunum og lýsi fram undan sér, og hafa þau tendruð, er þeir eru á ferð, frá því skyggja tekur að kvöldi og þar til bjart er orðið að morgni.

Þar sem gæta þarf sérstakrar varúðar, má aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólin þegar í stað. Á hjólum mega aldrei vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir. Skylt er hjólreiðamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór. Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólreiðamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu, ef þörf gerist. Hjólreiðamaður skal nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það. Eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þeim, sem yngri er en 14 ára.

IV. KAFLI

Almenn ákvæði um fjallskil og ágang búpenings.

31. gr.

Um rekstur búpenings til afrétta, hirðingu hans og fjallskil, fer eftir ákvæðum fjallskilareglugerðar fyrir Snæfellsness og Hnappadalssýslu nr. 100 frá 17. júní 1956, eins og þau nú eru eða síðar kynnu að verða.

Að öðru leyti eru allir skyldir að gæta svo sauðfénaðar síns, geitpenings, hrossa og annara gripa og alifugla, að ekki gangi og valdi skemmdum á varplöndum, engjum, túnum, ökrum og matjurtagörðum annarra. Bæti eigandi eða umráðamaður peningsins skaðann, ásamt áföllnum kostnaði, eftir því hvort eignar- eða leigupeningur hefur valdið honum. Um ákvörðun skaðabóta skal fara eftir mati úttektarmanna nema öðruvísi sé ákveðið í fjallskilareglugerðinni eða lögum.

Hundar, sem ráðast á menn eða elta skepnur út um hagann, eru réttdræpir, hvar sem þeir sjást úti. Flækingshunda og ketti, sem ekki eru í eigu eða umsjá neins manns, getur lögreglan látið handsama og auglýsa. Gefi enginn sig fram innan þriggja sólarhringa og borgi áfallinn kostnað, skal lóga slíkum hundum eða köttum, ef enginn vill hirða þá.

Skylt er mönnum að sjá um, að hundar fylgi þeim ekki til kirkju né til heimila, þar sem jarðarfararathöfn fer fram.

V. KAFLI

Um friðun almenningseigna o. fl.

32. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla almenningseignum, hvort heldur eru vegir, vatnsból, vatnsveitumannvirki, byggingar, rafáhöld, rafþræðir, ljósker, bryggjur, bryggjuáhöld, símar, brunaboðar, björgunartæki eða annað, sem er ætlað til almenningsnota. Sama gildir um viðtækjaútbúnað einstakra manna.

33. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar, neitt það, sem hneyksli getur valdið, skemmdum eða óprýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klifra yfir þær eða fara í gegnum þær, nema með leyfi eiganda eða

umráðamanns. Enginn má á nokkurn hátt vísvitandi spilla nokkrum eignum sýslubúa. Komi slíkt fyrir, skal sá er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

34. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, túnum, engjum, matjurtagörðum eða skrúðgörðum manna, hvort sem girt er eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur, né á nokkurn hátt spilla neinu í grasreitum eða saurga þá á nokkurn hátt. Girðingum má ekki spilla, né skilja eftir opin hlið, sem lokað verður.

35. gr.

Enginn óviðkomandi maður má hagnýta eða tileinka sér neinar nytjar, svo sem beit, berjatöku, egg, veiði, fugla, fiska og annað, án leyfis landráðanda.

Þó mega ferðamenn hagnýta sér hagabeit og berjatöku til neyzlu á staðnum um stundarsakir, meðan á áning eða hvíld stendur.

36. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningarstaði sína og tjaldstæði, eða þar, sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi, hvar sem er innan sýslunnar. Ber að ræsta vandlega slíka staði af öllum óhroða og rusli, svo sem dósum, flöskum, bréfum og matarleifum og öðru þvílíku, áður en staðurinn er yfirgefinn, og hylja ruslið í gröf eða gjótu eða flytja það burt.

Flöskur má aldrei brjóta á víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri með lyng- eða hrísrifi eða á annan hátt.

Óheimilt er að brenna sinu eftir 1. maí ár hvert.

VI. KAFLI

Um uppfestar auglýsingar.

37. gr.

Hreppsnefnd ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og skal hún á kostnað sveitarsjóðs útvega í því skyni spjöld, svo mörg sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleiki, sýningar, samsöngva og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

38. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VII. KAFLI

Um veitingastaði, samkomuhús og skemmtanir.

39. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

40. gr.

Hverjum sem hefur veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

41. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða ósæmilega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

42. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11½ að kvöldi til kl. 6 að morgni, og allir gestir, sem ekki eiga náttstað þar, skulu hafa farið út ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er. Heimilt er félögum að halda þar samkvæmi, dansleiki og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn sérstakan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

43. gr.

Í hverju veitingahúsi eða almennu samkomuhúsi skal eigandinn láta gera salerni og snyrtiherbergi, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu og í góðu lagi.

44. gr.

Vilji nokkur halda almenna samkomu, svo sem dansskemmtun, sjónleiki, söngskemmtun, íþróttasýningu, myndasýningu o. s. frv., er almenningi sé boðið til eða seldur aðgangur að, eða til að hafa veitingar á staðnum, skal hann til þess leita leyfis lögreglunnar. Lögreglustjóri veitir slík leyfi. Þó getur hann falið hreppstjórum að veita leyfin, hverjum í sínum hreppi.

Tekið skal fram um leið og leyfi er veitt, hvenær samkomunni skuli vera lokið. Einnig er heimilt að binda leyfi því skilyrði, að samkomuhúsinu (samkomustaðnum) skuli lokað fyrr en ákveðið er í 42. gr. og aðgangur ekki leyfður eftir lokunartíma.

Leyfishafa skal skylt að hlýða þeim fyrirmælum, sem lögregluvaldið setur til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Honum er skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræsting og hreinlæti í húsrúminu, enda skal það ávallt nýræst, er samkoman byrjar.

Lögreglustjóri eða hreppstjóri getur bundið skemmtanaleyfi þeirri kvöð, að lögreglumenn verði á skemmtistað, og haldi þeir uppi löggæzlu og eftirliti á staðnum allan samkomutímann. Kostnað við löggæzlu þessa greiði skemmtanahaldari að því leyti, sem hann er ekki greiddur af almannafé samkvæmt lögreglumannalögum.

Fari nokkuð það fram, er brýtur í bága við reglu og velsæmi, er lögregluvaldinu heimilt að láta slíta samkomunni.

Almennar útisamkomur eru sömu reglum háðar, að svo miklu leyti, sem því verður við komið.

45. gr.

Unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur að almennum knattborðsstofum, dansstöðum og öldrykkjustöðum. Þeim er óheimill aðgangur að almennum veitingastofum, ís-, sælgætis og tóbaksbúðum eftir kl. 10, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim. Öll afgreiðsla um söluop til barna eftir að útivistartíma þeirra er lokið er óheimil. Eigendum og umsjónarmönnum þessara

stofnana ber að sjá um, að unglingar fái þar ekki aðgang, né hafist þar við, fram yfir það, sem leyfilegt er.

Sala tóbaks til barna og unglinga innan 14 ára aldurs er bönnuð.

46. gr.

Sérhverjum, er sjúkling hefur á heimili sínu, er heimilt að fá bannað, að almennar samkomur, sem háreysti geta valdið, séu haldnar svo nærri húsi hans, að hætta geti stafað af fyrir ónæði.

47. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í sýslunni nema með leyfi hlutaðeigandi hreppsnefndar og lögreglustjóra og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur.. Hreppsnefnd ákveður, hve mikið gjald skuli greiða í sveitarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu.

Lögreglustjóri getur veitt leyfi til að halda einstakar kvikmyndasýningar og ákveður hann þá gjaldið í sveitarsjóð.

48. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglustjóra eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Barnaverndarnefnd getur og bannað, ef henni sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

VIII. KAFLI

Um samgöngur við skip.

49. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, ef hann telur þess þörf, til þess að halda uppi velsæmi og góðri reglu, að banna samgöngur við erlend skip.

IX. KAFLI

Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

50. gr.

Enginn má saurga eða á nokkurn hátt spilla neyzluvatni manna, hvort heldur er rennandi vatn í ám, lækjum eða lindum eða vatnsleiðslu eða í þróm eða brunnum. Vatnsból skulu vera vel varin fyrir öllum óþrifnaði, og þess stranglega gætt, að skólpi eða öðru, er óþrifnaður veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

Fataþvottur eða önnur skarnhreinsun má ekki eiga sér stað svo nálægt brunnum að nokkur hætta sé á, að neyzluvatn saurgist af.

51. gr.

Stampa, opnar tunnur, föt eða önnur ílát með lifur, grút eða slori eða því um líku, má ekki láta standa á almannafæri, né heldur hafa nokkuð laust eða í ílátum, sem ódaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

Safngryfjur og forir skulu vera þaktar, svo engan ódaun leggi af þeim og svo vel umgirtar, að engin hætta geti stafað af fyrir menn eða skepnur.

52. gr.

Bannað er að hella skólpi á götu eða almannafæri, ekki má heldur hella þar eða skilja eftir neitt það, er óþrifnaði veldur.

For, slor og annað þvílíkt skal jafnan flytja í heldum ílátum eða vögnum um götur og alfaravegi, og skal sá, er á, eða sá, sem flytur, hreinsa upp, ef niður á götuna fer.

53. gr.

Skepnum má aðeins slátra í húsum inni og þess vandlega gætt, að skepnur sjái ekki til og sé slátursstaður hreinsaður að slátrun lokinni.

Bannað er að láta hunda komast á blóðvöll, þegar slátrað er sauðfénaði.

54. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ílát undir innanmein og þannig fyrir komið, að öruggt sé, að hundar nái ekki að éta úr þeim. Við heimaslátrun skal hafa á blóðvelli ílát með loki undir sull og innanmein. Að lokinni hverri slátrun skal annað hvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau, minnst fullan metra í jörðu niður. Annars skulu sláturhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást, fara eftir fyrirskipunum héraðslækna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

55. gr.

Heilbrigðisnefndir hafa hver í sínum hreppi eftirlit með öllu því, sem að almennum þrifnaði lýtur. Fer um þetta efni eftir þeim heilbrigðissamþykktum, sem nú gilda fyrir einstaka hreppi sýslunnar eða þeim heilbrigðissamþykktum, er síðar kunna að verða settar fyrir hreppa sýslunnar.

ANNAR ÞÁTTUR

Viðaukaákvæði, er taka til kauptúna og þéttbýlis.

X. KAFLI

Sérákvarðanir um umferðina innan kauptúnanna.

56. gr.

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Þeir sem fara um gangstéttir eða götur, skulu jafnan víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að víkja af gangstétt á akbraut, þó hún sé til vinstri. Við krossgötur skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem er til vinstri handar.

57. gr.

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli eða öðru þess konar á almannafæri eða í opin göturæsi, né heldur skvetta þar skólpi eða öðru, er valdið getur hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Bannað er að hrista gólfábreiður, viðra sængurföt eða hengja þvott eða annað til þerris á götu, torg eða almannafæri.

58. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju, eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra hættu, farartálma, eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leifar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, þegar húsgerðinni er svo langt komið eða verki því sem unnið er að, að því verði við komið.

59. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmíðar eða önnur mannvirki, eða viðgerðir á þeim, skal gera nægilega traust. Heimilt er lögreglunni að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem notaðir eru við aðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir.

60. gr.

Nú gengur kjallaragangrið út að stétt eða götu og lengra fram en húshlið, og skal þá vera traust handrið beggja megin við það. Auk þess getur lögreglustjóri krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera, frá því að dimmir á kvöldin, þar til birtir að morgni. Í kring um birtugrófir við stétt eða götu, skal setja handrið úr járni eða öðrum málmi, eða nægilega sterkar járngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handrið samkvæmt þessari grein, mega ekki vera lægri en 60 cm.

61. gr.

Bannað er að hafa þakjárn, eða parta af þakjárni laust úti, og hafa eigendur ábyrgð á, að slíkt ekki fjúki öðrum til tjóns eða meiðsla. Sama gildir og um spýtnarusl og annað þess háttar, sem meiðslum eða skemmdum geta valdið, ef fýkur.

62. gr.

Báta eða aðra slíka hluti, sem tálmað geta umferðinni, má aldrei setja á vegi, stræti eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann, og getur hreppsnefnd, og lögreglustjóri, eða hvort um sig, látið færa slíka muni burtu á kostnað umráðamanns, ef hann ekki gerir það sjálfur, eftir að hafa verið aðvaraður.

63. gr.

Í fjöru má ekki skilja eftir eða kasta seglfestu, grjóti eða neinu öðru, er tjóni getur valdið skipum eða bátum, eða á nokkurn hátt hindrað umferð.

XI. KAFLI

Um umferð á götum kauptúnanna.

64. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraði aldrei vera meiri en 35 km á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir eða byggingar.

65. gr.

Það er stranglega bannað að ríða hraðar en hægt brokk á götum kauptúnanna.

66. gr.

Lausa hesta skal jafnan reka hægt og gætilega um götur kauptúnanna, og aldrei má siga hundum á skepnur nærri götu.

Hestar í kauptúnum, ef þeir eru þar staddir, skulu ávallt hýstir um nætur á vetrum.

67. gr.

Með vagna og hesta skal fara svo nærri vegbrún eða gangstétt til vinstri handar, sem auðið er. Um götuhorn skal ekið í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir vagn eða hest, sem á undan fer. Sömuleiðis er bannað að nema staðar með hest eða vagn á gatnamótum eða fast við þau, eða nema staðar þar, sem hestur eða vagn heldur kyrru fyrir beint á móti, hinum megin á götunni.

Ákvæði þessarar greinar gilda einnig um bifreiðar og önnur ökutæki, eftir því sem við á.

68. gr.

A almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn eða annað ökutæki. Láti nokkur hest standa fyrir hlöðnum sleða, vagni eða undir klyfjum, lengur en brýn nauðsyn krefur, getur lögreglan látið taka hest frá vagni og undan klyfjum og komið þeim til varðveizlu á kostnað þess, er flutningnum stýrir. Hesta má aldrei binda úti við í kauptúnunum, né láta þá standa í réttum í köldu veðri, eða óhæfilega lengi að dómi lögreglunnar, þó að gott sé veður. Getur lögreglan tekið slíka hesta til varðveizlu á kostnað umráðamanns.

Ferðamenn með hesta, sem viðdvöl hafa í kauptúnunum, skulu tafarlaust koma hestum sínum í hús eða haga, eftir tilvísun lögreglunnar, nema þeir hafi leyfi til að geyma þá á afgirtum túnlóðum einstakra manna.

XII. KAFLI

Um skepnuhöld o. fl. í kauptúnunum.

69. gr.

Hænsni eða aðra alifugla má ekki hafa nema þeir séu í tryggilega afgirtu svæði, svo að þeir geti ekki gert öðrum óskunda.

70. gr.

Það er á ábyrgð eigenda, að sauðfé, geitfé eða aðrir gripir þeirra geri engan óskunda eða skaða í kauptúnunum eða grennd þeirra, hvorki skemmi neitt eða fari inn í afgirt svæði, tún, matjurtagarða, skrúðgarða eða trufli svefnfrið manna með hávaða, enda getur sá, sem fyrir ágangi verður, handsamað slíka gripi til bráðabirgða, en þá skal hann undir eins skýra lögreglustjóra frá því og öðrum málavöxtum. Sérstaklega ber að hafa strangt eftirlit með þessu frá 20. maí til 20. september árlega. Á þeim tíma má búfénaður ekki ganga laus í kauptúnunum, eða um þau, nema maður fylgi til að gæta hans, eða hann sé í öryggri vörzlu.

Eftir almennan rúningstíma að vorinu má ekki láta sauðfé eða hross ganga laus innan takmarka verzlunarlóða kauptúnanna. Ef út af þessu er brugðið, varðar það eigandann sektum, og enn fremur ber honum að greiða allan kostnað við handsömun og varðveizlu fénaðarins. Selja má fénaðinn til lúkningar þessum kostnaði, ef eigandi greiðir hann ekki. Frá þessu ákvæði geta þó hreppsnefndir veitt undanþágu.

71. gr.

Enginn má láta hesta sína ganga lausa um götur kauptúnanna. Lausa hesta á flækingi um göturnar ber lögreglunni að handsama og ráðstafa á kostnað eiganda.

72. gr.

Naut, sem farið er með um göturnar, skulu ætíð leidd í nægilega traustu bandi og minnsta kosti tveir menn fylgi hverju nauti ársgömlu eða eldra. Ekki mega naut standa úti á götu eða stræti gæzlulaus. Naut hálfs árs og eldri mega alls ekki ganga saman við kýr kauptúnanna.

73. gr.

Hundahald er bannað í öllum kauptúnum sýslunnar og í Rifi. Hver hundur, sem fyrirfinnast kann á ofangreindum stöðum og ekki fylgir aðkomumanni, er réttdræpur.

74. gr.

Enginn má siga hundum á annan mann eða láta fyrirfarast að aftra því, ef hann verður var við, að hundur ræðst á mann, ef honum er það unnt, án þess að stofna sér í háska. Hundar, sem ráðast á menn eða elta skepnur, eru réttdræpir. Hundar mega ekki vera lausir um nætur svo nokkru ónæði valdi íbúum kauptúnanna. Flækingshunda, sem ekki eru í eign eða umsjá neins manns, getur lögreglan látið handsama og auglýsa. Gefi enginn sig fram innan þriggja sólarhringa og borgi áfallinn kostnað, skal lóga slíkum hundum, ef enginn vill taka þá að sér.

75. gr.

Skylt er öllum að hlýða fyrirmælum hreppsnefndar um hagbeit í landi kauptúnanna, bæði hvernig hagbeit skuli hagað og gjöldum fyrir hana. Á slíkum gjöldum er lögtaksréttur.

76. gr.

Um sauðfjárrekstra og hrossarekstra, sem koma til kauptúnanna til útflutnings eða til slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja, til að afstýra farartálma eða hættu fyrir börn og aðra vegfarendur.

XIII. KAFLI

Um mannvirki og lóðir í kauptúnum sýslunnar.

77. gr.

Enginn má byggja á landi kauptúnanna neins konar hús, hvorki til íbúðar, atvinnu, geymslu eða fyrir skepnur, hvorki á lóðum einstakra manna, hvort sem lóðarhafi sjálfur vill byggja eða annar, né á leigðum lóðum, nema með leyfi byggingarnefndar og eftir fyrirmælum hennar. Sama gildir um fiskreiti, girðingar eða önnur mannvirki.

Mannvirki við hafnirnar má enginn gera nema eftir tillögum hafnarnefndar og með leyfi hreppsnefndar.

XIV. KAFLI

Um eftirlit með börnum í kauptúnum.

78. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri.

Börn 13 ára og yngri, mega ekki vera á almannafæri síðar en kl. 21 á tímabilinu frá 1. október til 1. maí og ekki seinna en kl. 23 frá 1. maí til 30. september, nema þau sé í fylgd með fullorðnum.

Unglingar yngri en 16 ára, mega ekki vera úti eftir kl. 22 á tímabilinu frá 1. október til 1. maí, eða á meðan skóli starfar. Á laugardögum til kl. 23.30.

Lögreglan getur bannað börnum, sem ekki ganga þar til vinnu, né eiga erindi, að vera á bryggjum kauptúnanna.

Þegar sérstaklega stendur á getur lögreglustjóri sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára.

Lögreglustjóri getur í sérstökum tilfellum veitt undanþágur frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

Barnaverndarnefndum er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um að ákvæðum þessum sé hlýtt.

XV. KAFLI

Um almennt hreinlæti í kauptúnum og þéttbýli innan sýslunnar.

79. gr.

Á almannafæri má ekki kasta hrælum, slógi, ösku, sorpi, skólpi eða öðrum óhreinindum. Allt slíkt, svo sem innyfli úr skepnum, sem eigi eru notuð, skal láta í gryfjur þær, sem mykja og annar áburður er látinn í.

Skyldur er hver húsráðandi við götur bæjarins, að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð kringum hús hans. Enginn má fleygja sorpi eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að slíkt berist á lóðina.

Hey, mó eða áburð eða annað þess konar, sem slæðist eða hrynur af flutningi á göturnar, skal sá, er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

Nú eru settar safngryfjur eða safnkassar á ýmsum stöðum í kauptúnunum, og eru menn þá skyldir til, ef hreppsnefnd ákveður svo, að setja slor og annan fiskúrgang í safngryfjur eða safnkassa þessa, ef þeir eigi nota það sjálfir.

80. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um göturnar í lokuðum vögnum, vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji, á meðan á flutningnum stendur.

81. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt, má ekki hafa í nánd við götur, stræti eða svæði, sem almeningur fer um, nema í gryfjum nægilega byrgðum, og skal þá hafa til þess leyfi heilbrigðisnefndar.

82. gr.

Á húshliðum eða göflum, sem vita að götum, strætum eða torgum, má ekki hengja á nagla eða festa á annan hátt neins konar fiskföng eða annað, sem óþrifnaður er af eða óþefur, og ekki má heldur hafa fisktrönur á almannafæri.

83. gr.

Í opin ræsi má ekki kasta neinu því, sem óhollustu getur valdið, eða stíflað rennurnar.

ÞRIÐJI ÞÁTTUR

Almenn ákvæði.

XVI. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar og hvernig henni skuli beitt.

84. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir lögsagnarumdæmi Snæfellsness- og Hnappadalssýslu. Þó gilda ákvæði II. þáttar aðeins um kauptún og þéttbýli innan lögsagnarumdæmisins.

85. gr.

Hreppstjórar skulu, hver í sínum hreppi, hafa gætur á, að fyrirmælum samþykktar þessarar sé hlýtt, og ástunda að koma í veg fyrir brot á henni.

Komist hreppstjóri að því, að brot sé framið, skal hann jafnskjótt kynna sér málavöxtu, og senda lögreglustjóra skýrslu um málið án tafar.

XVII. KAFLI
Um hegningarákvæði, kostnað o. fl.

86. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

87. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum.

Hagnaður sá, er sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið. Nú hefur maður drýgt brot í fleirum en einum hreppi, sem refsað er fyrir í sama máli, og rennur þá sekt hans og upptækur hagnaður í sýslusjóð.

88. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkv. samþykkt þessari eða fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið framkvæma það. Kostnaður við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjóri gerir, eða lætur gera til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir sveitarsjóður þess hrepps, þar sem ráðstöfunin er framkvæmd, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

89. gr.

Kostnaður, sem leiðir af samþykkt þessari, og ekki verður krafizt af einstökum mönnum, greiðist úr sveitarsjóði þess hrepps, þar sem til hefur verið kostað.

Leiði kostnað af ráðstöfunum, er varða lögsagnarumdæmið í heild, greiðist hann úr sýslusjóði.

90. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi lögreglusamþykkt fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu nr. 127 8. júlí 1939.

91. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Lögreglusamþykkt þessi, sem sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 107 8. maí 1935 um lögreglusamþykktir utan kaupstaða, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 18. ágúst 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

YFIRLIT

um efnahag Búnaðarbanka Íslands, 30. júní 1965.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:			
	a. Sparisjóðsdeild	kr.	102 268 096.43	
	b. Veðdeild	—	110 309 995.67	
	c. Stofnlánadeild	—	675 386 830.94	
			kr.	887 964 923.04
2.	Verðbréf:			
	a. Sparisjóðsdeild	kr.	107 012 589.99	
	b. Stofnlánadeild	—	16 446 451.64	
			—	123 459 041.63
3.	Víxlar		—	268 536 527.41
4.	Lán í hlaupareikningi		—	142 007 255.32
5.	Ýmsir skuldunautar:			
	a. Sparisjóðsdeild	kr.	1 470 694.28	
	b. Veðdeild	—	4 516 999.50	
			—	5 987 693.78
6.	Tryggingar fyrir ábyrgðum		—	31 440 872.21
7.	Innanstokksmunir		—	4 888 159.43
8.	Fasteignir		—	1.00
9.	Innheimtur		—	28 976 200.74
10.	Útibú á Hellu		—	3 627 688.95
11.	Teiknistofa		—	342 545.48
12.	Sameiginlegur kostnaður		—	14 218 194.76
13.	Bankainnistæða og peningar í sjóði		—	251 389 113.85
			Kr.	1 762 838 217.60

Skuldir:

1.	Sparisjóður		kr.	515 008 215.49
2.	Skírteini		—	3 010 919.36
3.	Hlaupareikningur		—	71 917 310.71
4.	Reikningslán		—	3 356 880.64
5.	Ýmsir kröfuhafar:			
	a. Sparisjóðsdeild	kr.	31 485 423.25	
	b. Veðdeild	—	71 535.800.00	
	c. Stofnlánadeild	—	596 513 442.54	
			—	699 534 665.79
6.	Ábyrgðir		—	31 440 872.21
7.	Skuldaskilareikningur		—	5 991 537.00
8.	Útibú á Akureyri		—	2 079 286.99
9.	Útibú á Egilsstöðum		—	2 510 759.56
10.	Útibú á Blönduósi		—	2 630 382.66
11.	Útibú á Sauðárkróki		—	7 714 591.28
12.	Útibú í Stykkishólmi		—	8 108 896.90
13.	Austurbæjarútibú		—	118 331 136.13
14.	Miðbæjarútibú		—	23 456 751.29

15.	Vesturbæjarútibú		kr.	24 020 466.21
16.	Melaútibú		—	18 385 473.24
17.	Vextir og aðrar tekjur:			
	a. Sparisjóðsdeild	kr. 24 359 650.78		
	b. Veðdeild	— 4 063 991.00		
	c. Stofnlánadeild	— 19 400 036.86		
			—	47 823 678.64
18.	Seðlabankinn, afurðavíxlar		—	34 667 000.00
19.	Skyldusparnaður:			
	a. Veðdeild	kr. 15 229 922.67		
	b. Stofnlánadeild	— 15 561 921.21		
			—	30 791 843.88
20.	Ferðamálasjóður		—	10 808 000.00
21.	Fyrirfram greiddir vextir		—	3 097 736.00
22.	Skuldlaus eign:			
	a. Sparisjóður	kr. 30 556 493.61		
	b. Veðdeild	— 9 879 050.60		
	c. Stofnlánadeild	— 57 716 269.41		
			—	98 151 813.62
			Kr.	1 762 838 217.60

Reykjavík, 1. júlí 1965.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

Haukur Þorleifsson. **G. Thordarson.**

Nr. 181.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs Áttunda árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., bls. 220):			
	a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr. 29 052.56		
	b. Bankainnstæða	— 24 197.43		
			kr.	53 249.99
2.	Vextir:			
	a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 2 469.47		
	b. — bankainnstæðu	— 1 634.17		
			—	4 103.64
			Kr.	57 353.63

Gjöld:

1.	Sjóður til næsta árs:			
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 29 299.57		
	b. Innstæða í Búnaðarbankanum	— 28 054.06		
			Kr.	57 353.63

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. maí 1965.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs Níunda árið 1964.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., bls. 220):			
a. Innritunarskírteini	kr.	8 600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	13 928.95	
c. Bankainnstæða	—	38 106.95	
			kr. 60 635.90
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	1 870.41	
b. Söfnunarsjóðsinnstæða	—	1 193.81	
c. Bankainnstæða	—	2 507.51	
			— 5 571.73
			Kr. 66 207.63

Gjöld:

1. Sjóður til næsta árs:			
a. Heiðurslaun til Jónatans Líndal, Holtastöðum	kr.	2 500.00	
b. Innritunarskírteini	—	8 600.00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	14 330.40	
d. Bankainnstæða	—	40 777.23	
			kr. 66 207.63
			Kr. 66 207.63

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. maí 1965.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 183.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebe's árið 1964.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., bls. 222):	
Söfnunarsjóðsinnstæða	kr. 15 922.76
2. Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 1 353.43
	Kr. 17 276.19

Gjöld:

1. Greitt Búnaðarfélagi Íslands	kr. 1 218.06
2. Sjóður í árslok:	
Söfnunarsjóðsinnstæða	— 16 058.13
	Kr. 17 276.19

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. maí 1965.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsted og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsted árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., bls. 221)	kr. 13 358.78
2.	Óafhentir trjáræktarsjóðir	— 1 379.58
3.	Vextir árið 1964 af aðalsjóðnum	— 1 135.50
4.	Vextir árið 1964 af sparisjóðsinnstæðu trjáræktarsjóða	— 96.39
		Kr. 15 970.25

Gjöld:

	Í sjóði til næsta árs:	
1.	Í Söfnunarsjóði	kr. 14 494.28
2.	Í Landsbankanum:	
	a. Trjáræktarsjóður Úlfljótsvatnskirkjugarðs	— 388.08
	b. Trjáræktarsjóður Þingvallakirkjugarðs	— 381.38
	c. Trjáræktarsjóður Hlíðar í Grafningi	— 361.10
	d. Trjáræktarsjóður Keldnakots í Stokkseyrarhreppi	— 345.41
		Kr. 15 970.25

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. maí 1965.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 185.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs V. Giga's árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., bls. 223):	
	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 43 614.12
2.	Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 3 707.20
		Kr. 47 321.32

Gjöld:

	Sjóður til næsta árs:	
	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 47 321.32
		Kr. 47 321.32

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. maí 1965.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., bls. 222):		
	a. Í Söfnunarsjóði	kr. 23 830.78	
	b. Í Landsbankanum	— 7 549.71	
			kr. 31 380.49
2.	Vextir:		
	a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 2 025.62	
	b. — bankainnstæðu	— 492.94	
			— 2 518.56
			Kr. 33 899.05

Gjöld:

	Sjóður til næsta árs:		
	a. Í Söfnunarsjóði	kr. 24 506.00	
	b. Í Landsbankanum	— 9 393.05	
			kr. 33 899.05
			Kr. 33 899.05

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. maí 1965.

Gunnlaugur E. Briem.

Nr. 187.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., bls. 223):	
	Söfnunarsjóðsinnstæða	kr. 53 960.06
2.	Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 4 586.61
		Kr. 58 546.67

Gjöld:

	Sjóður til næsta árs:	
	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 58 546.67
		Kr. 58 546.67

Í atvinnumálaráðuneytinu, 14. maí 1965.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1964, B., 75, bls. 175):		
	a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr. 45 153.15	
	b. Innstæða í Búnaðarbanka	— 6 733.03	
			kr. 51 886.18
2.	Vextir:		
	a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 3 838.02	
	b. — bankainnstæðu	— 471.31	
			— 4 309.33
			Kr. 56 195.51

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	48 991.17
b. Innstæða í Búnaðarbanka	—	7 204.34
	Kr.	56 195.51

Í samgöngumálaráðuneytinu, 30. júní 1965.

Brynj. Ingólfsson.

Nr. 189.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., 77, bls. 175):		
	Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 92 632.25	
2.	Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 7 873.74	
			kr. 100 505.99
			Kr. 100 505.99

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	100 505.99
	Kr.	100 505.99

Í samgöngumálaráðuneytinu, 30. júní 1965.

Brynj. Ingólfsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar árið 1964.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1964, B., 76, bls. 175):		
	Innstæða í Landsbankanum	kr. 861.62	
2.	Vextir af bankainnstæðu	— 60.27	
			kr. 921.89
			Kr. 921.89

Gjöld:

Veittur styrkur	kr. 750.00
Sjóður til næsta árs í Landsbankanum	— 171.89
	Kr. 921.89

Í samgöngumálaráðuneytinu, 30. júní 1965.

Brynj. Ingólfsson.

Nr.191.

SAMVINNUBANKI ÍSLANDS HF.

með útibúum.

Efnahagur pr. 30. júní 1965.

Eignir:

Skuldabréf fyrir lánum	kr.	40 547 245.60
Innlend verðbréf	—	13 217 903.49
Víxlar	—	103 105 294.67
Lán í hlaupareikningi	—	123 285 083.87
Innstæða í Seðlabanka	—	56 550 299.97
Ógreitt hlutafé	—	4 852 250.00
Ábyrgðatryggingar	—	12 575 600.00
Húsbúnaður og innréttingar	—	5 671 187.80
Ýmislegt	—	18 569 140.03
Sjóður	—	7 577 241.57
	Kr.	385 951 247.00

Skuldir:

Hlutafé	kr.	10 201 000.00
Varasjóður	—	2 796 853.68
Innstæður í sparisjóði	—	313 067.894.60
Innstæður í hlaupareikningi	—	21 731 115.73
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	12 575 600.00
Ýmislegt	—	25 578 782.99
	Kr.	385 951 247.00

Reykjavík, 7. júlí 1965.

SAMVINNBANKI ÍSLANDS hf.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir dýralækna, nr. 114 20. september 1948.

1. gr.

8. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Fyrir að skoða og stimpla hvern skrokk:

Sauðfé, geitfé kr. 1.05.

Þegar slátrað er yfir 300 kindum á dag í sláturhúsi, er skoðunargjaldið kr. 0.70 fyrir hvern skrokk.

Naut, hross, svín kr. 16.00.

Kálfar, grísir kr. 8.00.

Á skoðunargjald samkvæmt 1. mgr. greiðist ekki verðlagsvísitöluuppbót áranna fyrir árið 1964.

Þurfi dýralæknir að annast kjötskoðun fjarri heimili sínu, ber sláturhúsi því, er hann skoðar kjötið fyrir, að sjá honum fyrir greiðum farkosti eða greiða honum fyrir farkost, ef hann leggur hann til sjálfur.

2. gr.

Gjöld samkvæmt öðrum greinum gjaldskrárinnar en 8. gr., skulu innheimt með 40% álagi.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt lögum nr. 124 22. desember 1947, um dýralækna, og öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 275 20. september 1964.

Landbúnaðarráðuneytið, 4. ágúst 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 193. 14. júní 1965.

AUGLÝSING

um umferð í Akraneskaupstað.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. greinar umferðarlaga, nr. 26/1958, og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Akraneskaupstaðar, skulu bifreiðastöður vera bannaðar á eftirtöldum stöðum:

1. Á Kirkjubraut frá Akurgerði að Merkigerði, austan megin götunnar.
2. Á Vesturgötu frá Skólabraut að Merkigerði, austan megin götunnar og vestan megin þar, sem gatan nær ekki fullri breidd.
3. Á Vesturgötu frá Deildartúni að Krókatúni vestan megin götunnar.

Stöðvunarmerki skal vera á Akurgerði við Kirkjubrautina beggja megin Kirkjubrautar. Stöðvunarskylda skal vera á horni Suðurgötu og Hafnarbrautar, neðan Hafnarbrautarinnar.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Akraneskaupstað, 14. júní 1965.

Þórhallur Sæmundsson.

AUGLÝSING

varðandi hreindýraveiðar.

Ráðuneytið hefur ákveðið að hreindýraveiðar skuli eigi fara fram árið 1965 og er því frestað um sinn framkvæmd reglna nr. 263/1960, um hreindýraveiðar í Múlasýslum. Þó getur ráðuneytið heimilað veiði nokkurra dýra til áframhaldandi vísindalega rannsókna á heilbrigði hreindýrastofnsins.

Menntamálaráðuneytið, 7. júlí 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

29. júlí 1965. Nr. 195.

AUGLÝSING

um umferðartakmarkanir í Neskaupstað.

Samkvæmt gerðum samþykktum bæjarstjórnar Neskaupstaðar og ákvörðun lögreglustjóra samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga, nr. 26 1958, eru þessar umferðartakmarkanir í gildi:

Aðalbrautir: Naustahvammur, Strandgata, Hafnarbraut, Egilsbraut og Nesgata. Biðskylda er á öllum götum, sem að þessum götum liggja, nema Kviabólsstíg, Stekkjargötu og Tröllavegi, en þar er stöðvunarskylda.

Bifreiðastöður eru bannaðar á suðurkanti Hafnarbrautar frá akbraut að hafnarbryggju (gamla bryggjan) og 20 m vestur fyrir húsið Hafnarbraut 1.

Merkt bifreiðastæði eru fyrir framan kaupfélagið Fram og félagsheimilið Egilsbúð við Hafnarbraut og fyrir framan pósthúsið við Egilsbraut.

Umferðarmerkjum hefur verið komið upp í samræmi við þessa auglýsingu.

Lögreglustjórinn í Neskaupstað, 29. júlí 1965.

Ófeigur Eiríksson.

22. marz 1965. Nr. 196.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 214 22. janúar 1958, um heilsuvernd í skólum.

1. gr.

Aftan við málsgrein f. í 2. lið 7. gr. reglugerðarinnar komi ný málsgrein, merkt g, og orðist svo:

g. Um sjónpróf á nemendum gilda þessi ákvæði sérstaklega: Sjónpróf skal gera eigi sjaldnar en 4 sinnum í barnaskólum, þ. e. á 7, 9, 11 og 12 ára börnum, en árlega í öllum framhaldsskólum.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 22. marz 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um breytingar nr. 5 á Lyfjaverðskrá II frá 15. febrúar 1963.

Frá og með 15. september 1965 ganga í gildi breytingar, útgefnar í dag, á Lyfjaverðskrá II frá 15. febrúar 1963.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 27. júlí 1965.

F. h. r.

Baldur Möller.

Jón Thors.

Nr. 198. 21. september 1965.

AUGLÝSING

um Lyfjaverðskrá III. Dýralyf.

Frá og með 15. október n. k. gengur í gildi Lyfjaverðskrá III, dýralyf, og skulu læknar, lyfsalar og dýralæknar selja dýralyf samkvæmt þeirri verðskrá frá þeim tíma.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 21. september 1965.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

Nr. 199. 30. september 1965.

AUGLÝSING

um útgáfu sérlyfjaskrár, innflutning sérlyfja og sölu birgða óskráðra sérlyfja.

Frá og með 1. janúar 1966 gengur í gildi sérlyfjaskrá, útgefin í dag, samkvæmt 53. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963.

Samkvæmt 54. gr. lyfsölulaga er einungis heimilt að flytja inn og selja hér á landi þau sérlyf, sem skráð eru í sérlyfjaskrá og einungis í þeim formum, sem þar eru skráð.

Jafnframt er með vísun til 66. gr. lyfsölulaga veitt undanþága til 1. janúar 1968 til að selja þær birgðir óskráðra sérlyfja, sem sannanlega eru tollafgreiddar fyrir 31. desember 1965, enda hafi sérlyfið verið tekið upp í Lyfjaverðskrá II, frá 15. febrúar 1963 ásamt breytingum og viðaukum nr. 1, 3, 4 og 5.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 30. september 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

REGLUGERÐ
um námsstjórn.

I. KAFLI
Um skipan námsstjórnar.

1. gr.

Landinu er skipt í sex eftirlitssvæði að því er barnafræðslu varðar, þannig:

1) *Reykjavík,*
2) *Reykjanessvæði,* er nær frá Krýsuvík að Botnsá í Hvalfirði,
3) *Vesturlandssvæði,* er nær frá Botnsá að Hrútafjarðará,
4) *Norðurlandssvæði,* er nær frá Hrútafjarðará til Raufarhafnar, að henni meðtalinni.
5) *Austurlandssvæði,* er nær frá Raufarhöfn að Skeiðará, og
6) *Suðurlandssvæði,* er nær frá Skeiðará að Krýsuvík, þar með taldar Vestmannaeyjar.

2. gr.

Menntamálaráðuneytið ræður einn námsstjóra fyrir hvert framangreindra svæða til allt að fimm ára í senn, að fengnum tillögum fræðslumálastjóra.

3. gr.

Heimilt er án sérstakrar þóknunar að fela námsstjórum barnafræðslunnar einnig eftirlit með fræðslu unglinga á skyldufræðslustigi, þar sem unglingafræðsla fer fram undir stjórn viðkomandi barnaskólastjóra.

4. gr.

Heimilt er að ráða námsstjóra fyrir skóla gagnfræðastigsins til allt að fimm ára í senn. Þeir námstjórar annast námsstjórn í bóklegum og verklegum greinum, eftir nánari ákvörðun menntamálaráðuneytisins.

Heimilt er án sérstakrar þóknunar að fela námsstjórum gagnfræðastigsins að annast námsstjórn í barnaskólum eftir því, sem ástæða þykir til, að fengnu samþykki stjórnar Sambands íslenzkra barnakennara.

5. gr.

Heimilt er að ráða einn námsstjóra til allt að fimm ára í senn, eða verja einum námsstjóralaunum árlega til þess að annast námsstjórn í hússtjórn og skyldum námsgreinum í þeim skólum, þar sem þær greinar eru kenndar, svo sem húsmæðraskólum og skólum gagnfræðastigsins.

6. gr.

Þeir, sem ráðnir eru til þess að annast námsstjórn, skulu fá launalaust leyfi frá þeim störfum, er þeir hafa á hendi, en taki þess í stað þau laun, sem námsstjórum eru ákveðin í kjarasamningi starfsmanna ríkisins og fái greiddan ferðakostnað eftir þeim reglum, er þar um gilda á hverjum tíma.

7. gr.

Námsstjórar eru starfsmenn ríkisins og hafa réttindi og skyldur samkvæmt því.

8. gr.

Námsstjórar heyra undir embætti fræðslumálastjóra og skulu vera embætti hans til aðstoðar við framkvæmd skólamála, hver í sínu umdæmi.

II. KAFLI
Um störf námsstjóra.

9. gr.

Námsstjórar skulu hafa náið samstarf við fræðslumálastjóra um ferðir sínar og allt, er varðar meginatriði starfs þeirra. Þeir geri fræðslumálastjóra aðvart, ef um vandamál er að ræða í uppeldis- og skólamálum í umdæmi þeirra, svo og sé um atriði að ræða, er öðrum geti orðið til leiðbeiningar og fyrirmyndar.

10. gr.

Aðalverkefni námsstjóra fyrir skyldufræðslustigið eru þessi:

(1) að athuga, hvort gildandi lögum, reglum, erindisbréfum og fyrirmælum fræðslumálastjórnar er framfylgt og gera fræðslumálastjóra aðvart, ef um vandkvæði í framkvæmd þeirra er að ræða.
(2) að kynna sér starfsskilyrði kennara, aðbúð þeirra og nemenda, aðstæður til náms og árangur kennslu,
(3) að kynna sér aga, stjórn og uppeldisáhrif skóla eftir föngum, samstarf skóla og heimila og félagsstörf skólanemenda,
(4) að leiðbeina kennurum, skólanefndum og forráðamönnum nemenda um réttindi þeirra og skyldur og um allt það, er verða má nemendum til aukins þroska og manngildis og góðs árangurs af skóladvölinni,
(5) að leysa eftir föngum úr ágreiningi, sem upp kann að koma milli þeirra aðila, er hlut eiga að skólastarfinu.
(6) að athuga og gera tillögur um stærð skólahverfa, hvetja til samstarfs skóla og vinna að hagkvæmum breytingum á skipun og framkvæmd skólahalds,
(7) að athuga dagbækur, prófbækur og nauðsynlegar skýrslur vegna skólahaldsins.

11. gr.

Námsstjórum skyldufræðslustigsins ber að athuga skólasókn og þá einkum eftirfarandi:

(1) hvort skólaskyldir nemendur í skólahverfinu sækja skóla, en ef svo er ekki, skal kanna, hvort skólanefnd og skólastjóri hafa veitt undanþágu samkvæmt 5. gr. laga nr. 34/1946, um fræðslu barna, og 15. gr. laga nr. 48/1946, um gagnfræðanám,
(2) hvort börn í þeim skólahverfum, þar sem skólaskylda hefst eigi fyrr en við 8, 9 eða 10 ára aldur, fá nægilega heimafræðslu til þess að geta fullnægt þeim námskröfum, sem gerðar eru til barna á því ári, er þau verða skólaskyld, en gera skal námsstjóri skólanefnd og fræðslumálastjóra aðvart, ef hann telur þörf úrbóta,
(3) hvort í skólahverfinu eru börn á fræðsluskyldualdri, sem ekki eiga samleið með öðrum börnum vegna:
    a) sjóndepru eða blindu,
    b) málhelti eða málleysis,
    c) tornæmi eða fávitaháttar,
    d) af öðrum ástæðum.

    Sé svo, ber að gera skrá yfir þessi börn, greina frá ástæðum og hlutast til um, að þau fái notið þeirrar aðstöðu í skóla sínum eða utan hans, sem lög og námsskrá gera ráð fyrir.
(4) hvort skólar starfi tilskilinn tíma.

12. gr.

Námsstjóri athugi eftir föngum, hvernig háttað er námi þeirra nemenda, sem hafa fengið undanþágu frá skólaskyldu lögum samkvæmt.

13. gr.

Varðandi skólahúsnæði ber námsstjóra að athuga:

(1) hvort rými skólahúss sé fullnægjandi og hvernig því sé við haldið utan og innan,

(2) hvernig til hefur tekizt um val kennslustaða, þar sem ekki er kennt í skólahúsi. Í því sambandi athugist, hvort kennslustaðir hafa verið valdir þannig, að ekki sé ástæða til breytinga, einkum þar sem um farkennslu er að ræða.

Telji námsstjóri kennslustaði þá, sem notaðir eru, ófullnægjandi eða óhagkvæma til skólahalds, skal hann gera skólanefnd eða fræðslumálastjóra aðvart um það og leggja fram tillögur sínar.

14. gr.

Námsstjóri kynni sér aðstöðu nemenda til útileikja í stundahléum og geri tillögur, ef breytinga er þörf.

15. gr.

Námsstjóra ber að líta eftir því, að aðbúð nemenda og kennara í skólanum fullnægi þeim kröfum, sem gera verður í þeim efnum.

16. gr.

Námsstjóri kynni sér, hvort skólinn hefur nauðsynleg kennslutæki, og líti eftir því, að til sé í skólanum skrá yfir nothæf áhöld, sem skólinn á.

17. gr.

Námsstjóri athugi, hvort nemendur hafa fengið þær námsbækur, sem þeir þurfa að nota, svo og önnur nauðsynleg gögn við námið.

Námsstjórar skulu á ferðum sínum um landið hyggja að rekstri, aðbúnaði og starfi bókasafna í barnaskólum og gefa bókafulltrúa skýrslu um ástand þeirra og starfrækslu, og þá einkum víkja að einstökum söfnum, ef sérstök ástæða þykir til umbóta eða rekstri og aðbúnaði þannig farið, að verða megi til fyrirmyndar.

18. gr.

Námsstjóri skal hlýða á kennslu í skólum eftir föngum og ræða við kennara um framkvæmd hennar, kynna þeim nýjungar í kennslustörfum og leiðbeina þeim eftir ástæðum við skólastarfið.

19. gr.

Varðandi námsefni skal námsstjóri athuga, hvort farið er eftir gildandi námsskrá eins og þar er ætlazt til í meginatriðum. Enn fremur athugi hann, hvort skipting kennslustunda milli námsgreina sé hagkvæm með tilliti til aldurs og þroska nemenda.

20. gr.

Til þess að komast að raun um, hvernig nemendur eru á vegi staddir í námi, getur námsstjóri haldið eða látið halda könnunarpróf. Einkum nái þessi próf til íslenzku og reiknings.

Á ferðum sínum athugi námsstjóri verkefni og úrlausnir nemanda á vorprófi, svo og hvort haldin hafa verið skyndipróf á skólatímanum og þá hvernig þeim var háttað. Telji námsstjóri ástæðu til, skal hann veita kennurum leiðbeiningar um próf og gerð prófverkefna.

21. gr.

Virðist námsstjóra, að aga eða stjórn skóla sé ábótavant, ber honum að kynna sér ástæður fyrir því og ræða við skólastjóra, kennara og skólanefnd og gera ráðstafanir til úrbóta, eftir því sem hann telur fært. Telji hann ástandið mjög alvarlegt, skal hann gera fræðslumálastjóra aðvart.

22. gr.

Námsstjóri efli samstarf heimila og skóla, m. a. með því að stofna til foreldrafunda í samráði við stjórn skólans, þar sem hann flytur erindi um skóla- og uppeldismál eða fær aðra til þess.

23. gr.

Námsstjóri skal kynna sér og leiðbeina um félagsstarfsemi nemenda innan skólans í nánum tengslum við sjálft skólastarfið, í því augnamiði að efla félagsþroska nemenda og temja þeim góða umgengnishætti.

Enn fremur skal námsstjóri leita upplýsinga um nám og félagsstörf nemenda utan skólans og gera skólastjórn aðvart, ef hann telur slík störf krefjast of mikillar starfsorku og nemendur þurfi að vanrækja skólastarfið þess vegna.

24. gr.

Komist námsstjóri að raun um, að ágreiningur sé um málefni skólans milli þeirra aðila, sem starfa í skólanum eða annarra, sem hlut eiga að máli, skal hann kynna sér málavöxtu og hlutast til um lausn á þeim vandamálum, er ágreiningi valda. Skal í þeim efnum gætt, að fylgt hafi verið ákvæðum erindisbréfa, ef til eru fyrir viðkomandi aðila. Verði ágreiningur ekki leystur, skal námsstjóri gera fræðslumálastjóra aðvart.

III. KAFLI

Ýmislegt.

25. gr.

Námsstjóri hefur rétt til setu á skólanefndar- og fræðsluráðsfundum. Einnig getur hann óskað eftir fundi með sömu aðilum, þegar hann telur ástæðu til.

26. gr.

Námsstjóri getur, er honum þykir henta, boðað skólastjóra og kennara til fundar til þess að ræða um skólastarfið. Námsstjórar í sérgreinum sæki þessa fundi, eftir því sem við verður komið.

27. gr.

Námsstjóri skal að jafnaði heimsækja hvern skóla á sínu svæði einu sinni á ári, meðan skólinn starfar. Þó skal hann láta sitja í fyrirrúmi að heimsækja þá skóla, sem hafa nýliðum á að skipa, hvort heldur er um kennara eða skólastjóra að ræða, svo og ef skóli þarf sérstakrar aðstoðar eða athugunar við.

28. gr.

Námsstjórar skulu athuga og veita leiðbeiningar, ef með þarf, um skýrslugerðir í skólum, svo sem dagbækur, nemendaskrár, prófskýrslur, skólahaldsskýrslur o. þ. h.

29. gr.

Námsstjóri lætur fræðslumálastjóra í té umsögn sína um störf skólastjóra og kennara, eftir því sem hann telur ástæður til vegna starfsemi viðkomandi skóla, svo og ef fræðslumálastjóri óskar þess.

Námsstjóri skal láta skólanefnd eða fræðslumálastjóra í té umsögn um umsækjendur um skólastjórastöður í sínu umdæmi.

30. gr.

Á þeim tíma, sem skólar ekki starfa, skulu námsstjórar m. a. starfa að skipulagningu og umsjá námsskeiða fyrir kennara, skýrslugerðum, áætlunum í þágu skólamála o. fl., er fræðslumálastjóri kann að fela þeim og samrýmist aðalstarfi þeirra.

31. gr.

Í lok hvers árs gerir námsstjóri heildarskýrslu til fræðslumálastjóra um ferðir sínar og helztu atriði, sem hann telur máli skipta fyrir viðkomandi skólahverfi. Skal þar getið m. a. um þau vandamál, er hann hefur leyst eða átt þátt í að leysa — í viðkomandi skólahverfi, svo og önnur mál, sem hann telur þörf á að taka til meðferðar.

32. gr.

Þeir, sem ráðnir eru til að gegna störfum námsstjóra á barnafræðslustigi skulu hafa lokið almennu kennaraprófi eða sérkennaraprófi, ef um námsstjóra í sérgrein er að ræða, og hlotið starfsreynslu sem kennarar eða skólastjórar. Þeir, sem ráðnir eru námsstjórar í einstökum greinum á gagnfræðastigi, skulu auk sérfræðiþekkingar í viðkomandi greinum, hafa hlotið starfsreynslu sem kennarar eða skólastjórar.

33. gr.

Námsstjórar í sérgreinum og einstökum bóklegum námsgreinum annast leiðbeiningar og eftirlit með kennslu og prófum og öðru, er varðar námsgrein þeirra, en eru undanþegnir þeim ákvæðum reglugerðar þessarar, er varða skólaskipan, skólasókn og störf skólanna almennt. Þeir skulu hafa samstarf við aðra námsstjóra eftir því, sem ástæður leyfa og hentar á hverjum tíma.

Menntamálaráðuneytið getur sett námsstjórum í einstökum námsgreinum erindisbréf, að fengnum tillögum fræðslumálastjóra.

34. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

Ákvæði um ráðningu námsstjóra taka ekki til þeirra námsstjóra, sem hafa veitingu fyrir störfum sínum við setningu þessarar reglugerðar.

Ákvæði 1. gr. um skiptingu þess svæðis, sem nú er Suðurlandssvæði, í tvö svæði, koma ekki til framkvæmda, meðan núverandi námsstjóri á Suðurlandssvæði gegnir starfi. Fræðslustjórinn í Reykjavík gegnir störfum námsstjóra á Reykjavíkursvæðinu, eftir því sem því verður við komið. Meðan þessi skipan er í gildi, er heimilt að verja launum námsstjóra í Reykjavík og á öðru Suðurlandssvæðinu til sérnámsstjórnar á barna- og gagnfræðastigi.

35. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 35/1930, um fræðslumálastjórn, lögum nr. 34/1946, um fræðslu barna, lögum nr. 48/1946, um gagnfræðanám og lögum nr. 49/1946, um húsmæðrafræðslu, og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 25. ágúst 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26 frá 2. maí 1958:

I. Aðalbrautir.
Ákveðinn hefur verið aðalbrautarréttur á eftirtöldum götum:
1. Bræðraborgarstíg, þó þannig, að umferð um hana víki fyrir umferð um Hringbraut og Vesturgötu.
2. Höfðatúni, þó þannig, að umferð um Höfðatún víki fyrir umferð um Laugaveg og Borgartún.
3. Ægisgötu, þó þannig, að umferð um hana víki fyrir umferð um Mýrargötu, Vesturgötu og Túngötu. Jafnframt er ákveðið, að umferð um Ægisgötu hafi stöðvunarskyldu gagnvart umferð um Vesturgötu.
4. Umferð austur Túngötu hafi biðskyldu gagnvart umferð um Hofsvallagötu.

II. Bifreiðastöður eru bannaðar á Öldugötu að norðanverðu frá Brekkustíg að Unnarstíg.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 5. október 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 202. 18. október 1965.

AUGLÝSING

um innheimtu umferðargjalds af bifreiðum og öðrum ökutækjum, sem aka um Reykjanesbraut.

1. gr.

Af hverju ökutæki, sem ekur um Reykjanesbraut, fram hjá gjaldstöð nálægt bænum Straumi sunnan við Hafnarfjörð, skal greiða umferðargjald, miðað við aðra leið, sem hér segir:

I. flokkur: Fólksbifreiðar undir 1100 kg eigin þunga og sendiferðabifreiðar undir 450 kg að burðarmagni	kr.	20.00
II. flokkur: Fólksbifreiðar yfir 1100 kg eigin þunga, sendiferðabifreiðar yfir 450 kg að burðarmagni og vörubifreiðar undir 1.5 tonn að burðarmagni	—	25.00
III. flokkur: Vörubifreiðar með burðarmagn 1.5—5 tonn, almenningsbifreiðir fyrir 8—20 farþega	—	50.00
IV. flokkur: Vörubifreiðar með yfir 5 tonna burðarmagn, kranabifreiðar og almenningsbifreiðar fyrir fleiri en 20 farþega	—	100.00

V. flokkur:
Vörubifreiðar með yfir 5 tonna burðarmagn, með tengivagn og dráttarbifreiðar með festivagni ..... kr. 150.00

Önnur ökutæki en bifreiðar greiði:
Eigin þungi 1—3 tonn, samkv. II. flokki.
Eigin þungi 3—6 tonn, samkv. III. flokki.
Eigin þungi yfir 6 tonn, samkv. IV. flokki.

2. gr.

Umferðargjald samkv. 1. gr. skal innheimt af Vegagerð ríkisins í gjaldstöð nálægt bænum Straumi sunnan við Hafnarfjörð. Skal gjaldið innheimt þar tvöfalt af öllum ökutækjum á suðurleið, en innheimtu gjaldsins sleppt af öllum ökutækjum á norðurleið.

3. gr.

Undanþegnar greiðslu umferðagjalds eru eftirlitsbifreiðar lögreglunnar, sjúkrabifreiðar og slökkvibifreiðar.

Heimilt er að veita afslátt á umferðargjaldi, samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra, ef keyptir eru 50 gjaldseðlar eða fleiri í einu.

4. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 100 þús. kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum.

5. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 95. gr. vegalaga nr. 71 30. desember 1963, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 18. október 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

1. nóvember 1965. Nr. 203.

AUGLÝSING

um komu- og brottfararstaði fyrir útlendinga hér á landi, sbr. 17. gr. reglugerðar um eftirlit með útlendingum, nr. 148 frá. 3. sept. 1965.

Ákveðið hefur verið, að útlendingum skuli heimil landganga eða för úr landi um eftirfarandi hafnir og flugvelli:

I. **Hafnir:**
Reykjavík,
Akranes,
Patreksfjörður,
Ísafjörður,
Sauðárkrókur,
Siglufjörður,
Akureyri,

Húsavík,
Seyðisfjörður,
Neskaupstaður,
Reyðarfjörður,
Fáskrúðsfjörður,
Vestmannaeyjar,
Keflavík,
Hafnarfjörður.

II. Flugvellir:
Reykjavíkurflugvöllur,
Sauðárkróksflugvöllur,
Akureyrarflugvöllur,
Egilsstaðaflugvöllur,
Hornafjarðarflugvöllur,
Keflavíkurflugvöllur.

Auglýsing þessi öðlast gildi 1. janúar 1966. Jafnframt er auglýsing nr. 149 frá 3. september 1965 um sama efni úr gildi felld.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 1. nóvember 1965.

F. h. r.
Baldur Möller.

Elías I. Eliasson.

Nr. 204. 18. nóvember 1965.

REGLUGERÐ

um notkun nafnskírteina við greiðslu starfslauna, skýrslugerðir til skattyfirvalda o. fl.

1. gr.

Sérhver móttakandi launa og annarra greiðslna, sem um ræðir í 3. gr., skal sýna greiðanda nafnskírteini sitt, til þess að greiðandi geti rækt skyldur þær, sem á honum hvíla skv. reglugerð þessari.

2. gr.

Þeir, sem hafa menn í þjónustu sinni, 12 ára gamla og eldri, er taka kaup fyrir starf sitt, skulu, um leið og þeir greiða móttakanda laun í fyrsta skipti eftir gildistöku reglugerðar þessarar, krefjast framvísunar nafnskírteinis hans og skrá hjá sér þær upplýsingar, sem um ræðir í 4. gr. Nú er kaup greitt fyrir milligöngu annars manns, og hvílir þá skyldan á milligöngumanni.

Greiðendur, sem sjálfir hafa í höndum öruggar upplýsingar um öll þau atriði, sem um ræðir í 2. mgr. 4. gr., þurfa þó ekki að krefjast framvísunar nafnskírteinis, er þeir inna af höndum greiðslur skv. 3. gr., en færa skulu þeir upplýsingar þessar á launaskýrslur á sama hátt og aðrir greiðendur skv. 4. og 5. gr.

Fyrirmæli þessarar greinar taka einnig til þess, þótt kaup eða þóknun sé ekki greitt út í peningum, heldur fært á reikning, greitt með skuldajöfnuði, í hlunnindum eða vörum o. s. frv.

3. gr.

Skylt er móttakanda að sýna þeim nafnskírteini sitt, sem innir af hendi eftirfarandi greiðslur:

1. Hvers konar kaup í hvaða formi, sem greitt er, þar með talin hlunnindi, svo sem húsnæði, fatnaður og fæði.
2. Eftirlaun.
3. Stjórnarlaun og endurskoðunarlaun.
4. Ágóðaþóknun.
5. Gjafir, sem teljast kaupuppbót.
6. Bifreiðastyrkir, dagpeningar og risnufé.

4. gr.

Nafnskírteinin eru gefin út af Hagstofu Íslands fyrir hönd Þjóðskrárinnar, skv. lögum nr. 25 21. apríl 1965, til einstaklinga 12 ára og eldri, sem skráðir eru hér á landi.

Greiðandi launa og annarra þóknana, sbr. 3. gr., skal skrá hjá sér þessi atriði eftir skírteininu.

1. Fullt nafn.
2. Nafnnúmer.
3. Fæðingardag og -ár.

5. gr.

Atriði þau, sem um ræðir í 2. mgr. 4. gr. færir greiðandi á fyrirskipaðar launaskýrslur (launamiða) til skattstjóra, skv. því er form skýrslnanna segir til um, en fjármálaráðherra ákveður formið.

Nú tilgreinir greiðandi ekki nafnnúmer á launaskýrslu (launamiða) til skattstjóra, og skal hann þá rita ástæður þess á launaskýrsluna, hafi móttakandi fengið greiðslu eftir gildistöku reglugerðar þessarar.

6. gr.

Ákvæði þessarar reglugerðar taka ekki til erlendra skipverja á íslenzkum fiskiskipum og farskipum, sem hafa ekki tilkynningarskylt aðsetur í landi, sbr. ákvæði laga nr. 73 25. nóvember 1952, um tilkynningar aðsetursskipta, með síðari breytingum. Sama gildir um útlendinga, sem nafnskírteini hefur ekki verið gefið út til, vegna heimildar í 5. málsgr. 1. gr. laga nr. 25 21. apríl 1965.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 90 7. október 1965, um tekjuskatt og eignarskatt og lögum nr. 25 21. apríl 1965, um útgáfu og notkun nafnskírteina, öðlast gildi 1. janúar 1966 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 18. nóvember 1965.

Magnús Jónsson.

Björn Hermannsson.

AUGLÝSING

um laun stundakennara.

1. gr.

Laun stundakennara miðast við þá launaflokka, sem kennararnir myndu taka laun samkvæmt, ef þeir væru fastir kennarar, og skulu vera fyrir hverja kennslustund sem hér segir:

I. Í barnaskólum:			
Miðað við	12. launaflokk	(kennarar án kennararéttinda)	kr. 75.55
—	— 15. —	.....	— 85.00
—	— 15. —	(söngkennarar með ⅘ kennsluskyldu) .	— 106.25
—	— 16. —	(kennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt, talkennarar, blindrakennarar og kennarar við heimavistarskóla)	— 88.40
—	— 16. —	(söngkennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt)	— 110.55
—	— 17. —	(vanvitaskólakennarar)	— 114.95
II. Í húsmæðraskólum:			
Miðað við	13. launaflokk	(kennarar án kennararéttinda)	— 97.25
—	— 16. —	.....	— 109.40
—	— 18. —	(kennarar með B.A.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 118.30
—	— 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.80
III. Í gagnfræðastigsskólum (unglingaskólum, miðskólum og gagnfræðaskólum):			
Miðað við	16. launaflokk	.....	— 109.40
—	— 16. —	(söngkennarar með ⅘ kennsluskyldu) .	— 136.75
—	— 18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 118.30
—	— 19. —	(kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum)	— 128.80
IV. Í iðnskólum:			
Miðað við	16. launaflokk	.....	— 109.40
—	— 18. —	(kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	— 118.30

Miðað við 19. launaflokk (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... kr. 128.80

V. Í Hjúkrunarskóla Íslands:

Miðað við 16. launaflokk ..... — 109.40
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 118.30
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 128.80

VI. Í Myndlista- og handíðaskóla Íslands:

Miðað við 16. launaflokk ..... — 109.40
— — 18. — ..... — 127.45

VII. Í Heyrnleysingjaskólanum:

Miðað við 16. launaflokk ..... — 109.40

VIII. Í Tónlistarskólanum í Reykjavík (kennaradeild):

Miðað við 18. launaflokk ..... — 127.45

IX. Í Vélskólanum í Reykjavík:

Miðað við 16. launaflokk ..... — 117.90
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 127.45
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 138.75

X. Í Íþróttakennaraskóla Íslands:

Miðað við 18. launaflokk ..... — 127.45
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 138.75

XI. Í Húsmæðrakennaraskóla Íslands:

Miðað við 18. launaflokk ..... — 127.45
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 138.75

XII. Í Kennaraskóla Íslands:

a) Íþróttakennarar:

Miðað við 18. launaflokk ..... kr. 127.45

b) Kennarar við handavinnudeild:

Miðað við 18. launaflokk ..... — 127.45

— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 138.75

c) Aðrir kennarar:

Miðað við 20. launaflokk ..... — 146.40

XIII. Í menntaskólum:

a) Íþróttakennarar:

Miðað við 18. launaflokk ..... — 127.45

b) Aðrir kennarar:

Miðað við 20. launaflokk ..... — 146.40

XIV. Í Stýrimannaskólanum:

Miðað við 16. launaflokk ..... — 117.90

— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 127.45

— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 138.75

XV. Í Matsveina- og veitingaþjónaskólanum:

Miðað við 16. launaflokk ..... — 117.90

— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 127.45

— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 138.75

XVI. Í búnaðarskólum:

Miðað við 16. launaflokk ..... — 117.90

— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 127.45

— — 19. — (kennarar með prófi frá búnaðarháskóla eða samsvarandi prófi í kennslugreinum sínum) ..... — 138.75

XVII. Í Garðyrkjuskóla ríkisins:

Miðað við 16. launaflokk ..... — 117.90

— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum) ..... — 127.45

Miðað við 19. launaflokk (kennarar með prófi frá búnaðarháskóla eða samsvarandi prófi í kennslugreinum sínum) ..... kr. 138.75

XVIII. Í Tækniskóla Íslands:

Miðað við 20. launaflokk ..... — 146.40

2. gr.

Í auglýsingu þessari eru framangreind laun stundakennara í barnaskólum miðuð við 40 mínútna kennslustund, en í öllum framhaldsskólum við 45 mínútna kennslustund. En sé hver kennslustund lengri eða skemmri, breytast launin í hlutfalli við það.

3. gr.

Orlofsfé er innifalið í launum þessum.

4. gr.

Stjórnskipaðir prófdómendur njóta sömu launa og stundakennarar skólanna, er þeir starfa við.

5. gr.

Stundakennsla greiðist af rekstrarfé skólanna hvers um sig.

6. gr.

Framangreint stundakennarakaup í auglýsingu þessari greiðist fyrir kennslu, sem fram fer á tímanum frá kl. 8 til kl. 17, þar með talinn matartími. Fyrir kennslu eftir kl. 17, svo og fyrir kennslu eftir kl. 13 á laugardögum, skal kaup stundakennara vera jafnhátt og eftirvinnukaup fastra kennara í viðkomandi launaflokkum, án tillits til lengdar kennslustundar, og vera sem hér segir:

Samkvæmt	12.	launaflokki	.....	kr. 99.53
—	13.	—	.....	— 103.57
—	15.	—	.....	— 112.02
—	16.	—	.....	— 116.43
—	18.	—	.....	— 125.95
—	19.	—	.....	— 138.81
—	20.	—	.....	— 146.44

7. gr.

Eigi skal greiða fyrir eyður, sem verða kunna í starfstíma stundakennara.

8. gr.

Auglýsing þessi er gefin út í samráði við önnur ráðuneyti, sem með skólamál fara, svo og fjármálaráðuneytið, og gilda ákvæði hennar frá 1. desember 1965 og þar til öðruvísi kann að verða ákveðið.

Í menntamálaráðuneytinu, 25. nóvember 1965.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Árni Gunnarsson.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fengnum tillögum borgarstjórnar Reykjavíkur hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26 frá 2. maí 1958:

I. **Aðalbraut:**
Ákveðinn hefur verið aðalbrautarréttur á **Barónsstíg**, þó þannig að umferð um hann víki fyrir umferð um Skúlagötu, Hverfisgötu, Laugaveg og Laufásveg.

II. **Bifreiðastöður bannaðar á eftirtöldum götum:**
1. **Álfheimum** vestan megin götunnar.
2. **Hamrahlíð** sunnan megin götunnar milli Háuhlíðar og Eskitorgs.
3. **Hellusundi** sunnan megin götunnar.

III. Hægri beygja bönnuð úr Lækjargötu frá norðri inn í Skólabrú.

IV. Stöðvunarskylda ákveðin á Skipholti beggja vegna Nóatúns.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 29. október 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 207. 8. nóvember 1965.

AUGLÝSING

um umferð í Kópavogi.

Samkvæmt heimild 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 26 1958 og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Kópavogs, er hér með ákveðið, að göturnar Kársnesbraut og Kópavogsbraut skuli njóta aðalbrautarréttar samkvæmt 2. og 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga. Umferð um Reykjanesbraut (Hafnarfjarðarveg) nýtur áfram aðalbrautarréttar gagnvart ofangreindum götum eins og verið hefur.

Bæjarfógetinn í Kópavogi, 8. nóvember 1965.

Sigurgeir Jónsson.

Stjórnartíðindi B, nr. 152—207. Útgáfudagur 18. desember 1965.

STJÓRNARTÍÐINDI B 7 — 1965

REGLUGERÐ

fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 19. flokki bankavaxtabréfa samkvæmt lögum nr. 73 frá 22. maí 1965.

1. gr.

Samkvæmt 1. gr. laganna er Veðdeild Landsbankans heimilt að gefa út bankavaxtabréf, allt að 100 milljónum króna. Vaxtabréfin skiptast í flokka og er 19. flokkur þeirra sá, sem fyrst kemur til framkvæmda. Samanlögð fjárhæð bankavaxtabréfa í þessum flokki má ekki fara fram úr 30 milljónum króna.

Heimilt er með samþykki fjármálaráðherra, að hafa fleiri en einn flokk með mismunandi vöxtum starfandi í senn. Ráðherra ákveður að höfðu samráði við Seðlabanka Íslands, hvenær flokknum skuli lokið..

2. gr.

Veðdeildin gefur út skuldabréf til handhafa, (bankavaxtabréf), en nafnskrá má þau í bókum bankans. Fjármálaráðherra og bankastjórn Landsbankans undirskrifa bankavaxtabréfin. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr reglugerð þessari. Fjárhæð þeirra skal vera 5000.00 og 10 000.00 krónur og skal hvert vaxtabréf vera tölusett og skulu bréfin samin eftir fyrirmynd, sem stjórn Landsbankans ákveður. Ásamt bankavaxtabréfunum skal afhenda vaxtamiða til 25 ára minnst. Aldrei má gefa meira út af bankavaxtabréfum en nemur fjárhæð þeirri, er veðdeildin á í veðskuldabréfum.

3. gr.

Auk veðskuldabréfa þeirra, sem veðdeildin fær frá lántakendum, skal trygging fyrir vaxtabréfum flokksins vera:

1. Varasjóður hvers flokks.
2. Sameiginleg (solidarisk) ábyrgð lántakenda, er nemi allt að 10% (sbr. 8. gr. laganna).
3. Einföld ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til tryggginganna 1.—3., skal gera það í þeirri röð, sem að ofan er greint.

4. gr.

Vextir af bankavaxtabréfum greiðast einu sinni á ári, 2. janúar gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga skulu innleystir í veðdeild Landsbankans. Stjórn veðdeildarinnar ákveður vextina og mega vextir af bankavaxtabréfum þessum aldrei vera hærri en Seðlabankinn ákveður vexti hæsta af sambærilegum skuldum.

5. gr.

Veðdeildin er undanþegin öllum tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum.

B 53

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Fé veðdeildarflokksins má lána gegn veði í jarðeignum, erfðafestulöndum, húseignum eða einstökum íbúðum með lóðarréttindum. Getur veðdeildin krafizt frumrita eða staðfestra afrita af þeim samningum, sem liggja til grundvallar viðkomandi lóðarréttindum. Veðið skal vátryggt í vátryggingastofnun, er bankastjórnin tekur góða og gilda. Lánsupphæðin má ekki fara fram úr ¾ af virðingarverði fasteignarinnar. Þegar veðdeildin tekur jarðir að veði, skal virða hús sér og jörðina sér í lagi, svo og skal virða allar húseignir sérstaklega, ef taka á veð í fasteigninni.

7. gr.

Eignir þær, er veðdeildarflokkurinn tekur að veði, skulu tveir óvilhallir menn virða á kostnað lántaka. Skulu þeir vera dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra og hafa nauðsynlega þekkingu til að bera. Þó getur veðdeildin, þegar henni eftir atvikum finnst ástæða til þess, sjálf nefnt til menn þá, er virða skulu. Enn fremur getur hún krafizt þess, að hreppsnefnd eða bæjarstjórn, er í hlut á, samþykki virðinguna. Eignir skal meta til þess verðs, sem þær eftir beztu vitund virðingarmanna hafa í kaupum og sölu, þó aldrei hærra en áætla má, að raunverulegur byggingarkostnaður þeirra hafi verið, og skal virða þær með þeim kvöðum, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða afgjöld. Í virðingargerðunum skal eignum ítarlega og greinilega lýst. Sé það jarðeign, skal tilgreina dýrleika hennar, hve mörg kúgildi henni fylgi, upphæð afgjaldsins, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla. Enn fremur skal taka fram allt það, er lýtur að ásigkomulagi jarðarinnar í heild sinni og ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sé varið og önnur sérstök atvik, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem, hvort hún liggur undir skemmdum af vatnagangi, sjávargangi, skriðum, sandfoki o. fl. Þegar virtar eru húseignir, skal nákvæmlega lýsa hverri einstakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi í henni eru, telja til allt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo sem: ofna, járneldstór, o. fl., efni það, er byggingarnar eru byggðar úr og að svo miklu leyti sem unnt er, gæði þess og enn fremur aldur bygginganna og viðhald. Að lokum skal í virðingargerðinni tekið fram, hve stór sú lóð sé, er húseigninni fylgir, og hvernig ásigkomulag hennar sé. — Hafi eignin gengið kaupum og sölum, skal kaupverðs hennar getið. Lántakandi skal að minnsta kosti á 5 ára fresti, meðan lánið stendur, sýna skírteini, sem bankastjórnin tekur gilt, fyrir því að veðið hafi ekki rýrnað í verði, svo að veðdeildarflokknum geti verið nein hætta búin. Láti lántakandi farast fyrir að senda veðdeildinni þetta skírteini, má hún láta skoðunargerð af innanhéraðsmönnum fara fram á kostnað lántakanda.

8. gr.

Lántakendur skulu, auk þess að bera ábyrgð á sínum eigin skuldum, ábyrgjast sameiginlega (in solidum) skuldbindingar veðdeildarflokksins, þó eigi meira en 10% af því, sem lán þeirra voru á síðasta gjalddaga, áður en taka þurfti til ábyrgðarinnar, en til hennar má taka, hvenær sem varasjóður flokksins nægir eigi til að standast áfallið tap. Áður en gripið er til ríkissjóðsábyrgðarinnar, skal jafna niður á alla lántakendur veðdeildarflokksins aukagjaldi til varasjóðs, svo sem þörf er á, allt að 10% til að bæta skaðann. Niðurjöfnun á aukagjaldi þessu skal vera í hlutfalli við upphæð lánanna. Eftir ákvörðun stjórnar Landsbankans má skipta greiðslu þessari niður á fleiri en eitt ár. — Verði þörf á að grípa til ábyrgðarinnar til að fullnægja skuldbindingum veðdeildarflokksins, skal endurborga það án vaxta, þegar hagur flokksins leyfir það.

9. gr.

Eigi má lána nema gegn 1. veðrétti. Minnsta lán, sem veðdeildarflokkurinn veitir, skal vera tíu þús. krónur og skulu lánin jafnan standa á hálfum eða heilum tug þúsunda. Lánstíminn má vera allt að 40 árum, sé veðið jarðeign, vandað steinsteypuhús eða steinhús, og allt að 30 árum, sé veðið vandað timburhús.

10. gr.

Lán þau, sem veðdeildarflokkurinn veitir, má hann greiða í bankavaxtabréfum sínum eftir nafnverði þeirra. Semja má um sölu bankavaxtabréfa flokksins fyrirfram í einu eða fleiru lagi, enda samþykki fjármálaráðherra söluverðið.

11. gr.

Til þess að menn geti fengið lán úr veðdeildarflokknum verða þeir að fullnægja þeim skilmálum, er nú skal greina:

a. Útvega virðingargerð samkvæmt því, sem segir í 7. gr.
b. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðmálabókum um, hvort nokkur veðskuld eða önnur eignabönd hvíla á eigninni og hver þau séu, svo það sjáist, að þau séu eigi því til fyrirstöðu, að eignin geti orðið veðsett veðdeildinni með 1. veðrétti.
c. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbókum hans um að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sé það eigi unnt, þá vottorð hans um, að eignin sé vitanleg eign hans.

12. gr.

Hver lántakandi skal greiða 1% af lánsfjárhæðinni í varasjóð flokksins, um leið og hann tekur lánið. — Verði eigendaskipti að fasteign, sem veðsett er veðdeildinni, skal kaupandi, þegar um leið og kaupin gerast, tilkynna veðdeildinni eigendaskiptin og skal hann sanna eignarrétt sinn með veðbókarvottorði eða þinglýstu afsali. Slík lánsyfirtaka er ekki stimpilskyld.

13. gr.

Lánum þeim, sem veðdeildin veitir, má hún ekki segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, sem hann hefur undirgengizt. — Bankastjórninni er heimilt að telja eftirstöðvar láns komnar í gjalddaga undir eins, án uppsagnar, ef eigi er fullnægt einhverju atriði lánsskilmálanna, svo sem:

a. Ef ákvæðisgjöld verða eigi greidd á réttum gjalddaga.
b. Ef veðið gengur svo úr sér, að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal.
c. Ef skuldunautur heldur ekki vátryggðum húseignum, sem að veði eru og talin eru með í matinu.
d. Ef á veðið falla eftirstöðvar af sköttum eða afgjöldum, er ganga fyrir kröfum veðdeildarinnar.
e. Ef nýr kaupandi vanrækir að taka að sér lán veðdeildarinnar.

14. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu 1. til 14. okt. ár hvert greiða vexti, afborganir og tillög til rekstrarkostnaðar við flokkinn og til varasjóðs í einu lagi með föstu árgjaldi. Árlegt tillag til að greiða rekstrarkostnað flokksins og til varasjóðs er ½% á ári af eftirstöðvum lánsins, eins og þær voru fyrir hvern gjalddaga. — Lántakendur mega á gjalddaga lánanna, án undangenginnar uppsagnar, greiða aukaafborganir af lánum sínum, þó svo, að ávallt standi á 100 krónum, eða endurgreiða lánin að fullu. Endurgreiðslur þessar mega þeir greiða með bankavaxtabréfum hlut-

aðeigandi flokka með nafnverði þeirra. Á öðrum tíma árs má greiða lán að fullu, ef bankastjórnin samþykkir, þó því aðeins, að það sé veðdeildarflokknum að skaðlausu.

15. gr.

Sérhver skuldunautur, sem eigi hefur greitt árleg gjöld sín á réttum gjalddaga, skal greiða dráttarvexti af afborgunum og vöxtum, sem reiknast 1% á mánuði eða brot úr mánuði af gjaldfallinni greiðslu, hafi greiðsla dregizt lengur en 15 daga frá gjalddaga. Þó skulu dráttarvextirnir aldrei vera hærri en Seðlabankinn ákveður þá hæsta fyrir sambærilegar skuldir.

16. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa bankavaxtabréf þau, er veðdeildarflokkurinn hefur gefið út, eftir hlutkesti, sem notarius publicus hefur umsjón með og fram fer í viðurvist tveggja manna; annan kveður ráðherra til þess, hinn bankastjórnin. Þá er hlutkesti hefur farið fram, skal auglýsa með 9 mánaða fyrirvara tölurnar á bankavaxtabréfum þeim, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Sérhverja auglýsingu skal birta þrisvar í Lögbirtingablaðinu. Bankinn má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa bankavaxtabréf í stærri stíl.

17. gr.

Eigendur bankavaxtabréfa þeirra, er innleysa skal, geta gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum, er þeim fylgja, fengið greiddan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga, og er eigi skylt að greiða vexti af höfuðstólnum upp frá því. Sama rétt hafa handhafar bréfanna, þótt eigi séu eigendur.

18. gr.

Höfuðstóll og vaxtafé, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í varasjóð hlutaðeigandi veðdeildarflokks, sé þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga. Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarflokksins.

19. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa bréfsins með 12 mánaða fyrirvara, með auglýsingu, er birt sé þrisvar sinnum samfleytt í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu fjárhæð og það, sem glataðist, án þess að nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur veðdeildinni. Um ógildingu annarra bankavaxtabréfa fer eftir almennum lögum.

20. gr.

Bankavaxtabréf þau, er innleyst hafa verið samkvæmt útdrætti eða sem aukaafborganir af lánum, skal jafnóðum ógilda ásamt vaxtamiðum þeirra og stofnum og leggja þau til geymslu í fjárhirzlu veðdeildarinnar og skal síðan við lok næsta reikningsárs eyðileggja þau í viðurvist endurskoðenda bankans, ásamt vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið á árinu.

21. gr.

Vaxtamiðar og bankavaxtabréf, sem gjaldfallin eru, greiðast í skrifstofu veðdeildarinnar í Reykjavík.

22. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga (sbr. 13. gr.), hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð, án undanfarandi dóms, sáttar eða fjárnáms, samkvæmt ákvæðum 39. gr. laga nr. 95 frá 1947, um lögræði, og lögum um nauðungaruppboð, nr. 57 frá 1949, eða láta leggja það veðdeildinni út til eignar, ef þörf er á. Veðdeildin hefur ábyrgð á því, að skuldin sé rétt og komin í gjalddaga, og skuldunaut er frjálst að höfða mál til endurgjalds á öllu því, er hann hefur skaðazt á uppboðinu, og öllum málskostnaði að skaðlausu. Veðdeildin getur löglega samið svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðsettum fasteignum megi fram fara í skrifstofu uppboðshaldara.

23. gr.

Fé ómyndugra manna og opinberra stofnana og sjóða má verja til kaupa á bankavaxtabréfum veðdeildarflokksins en þó eigi á hærra verði en skráðu gangverði þeirra hjá Landsbanka Íslands.

24. gr.

Þá er lokið er skuldbindingum veðdeildarflokksins, rennur varasjóður hans til næsta flokks, og svo áfram. Þegar lokið er skuldbindingum síðasta flokksins samkvæmt lögum nr. 73/1965, rennur varasjóðurinn til þess eða þeirra veðdeildarflokka eða veðlánastofnana, sem stofnsettar verða til að halda áfram veðlánastarfseminni. Verði slíkum nýjum flokkum eða veðlánastofnunum fengin aðgreind starfssvið, skiptist varasjóðurinn milli þeirra, svo að hvert starfssvið njóti réttrar ítölu þeirrar, er varasjóðnum hefur þaðan aflazt.

25. gr.

Veðdeildinni skal stjórnað af stjórn Landsbankans og reikningar hennar endurskoðaðir af endurskoðendum bankans.

26. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 73/1965 um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa, tekur þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 16. nóvember 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Þórhallur Ásgeirsson.

22/8 1964. Nr. 209.

REGLUGERÐ

um Tækniskóla Íslands.

1. gr.

Hlutverk.

Hlutverk Tækniskóla Íslands er að veita nemendum tæknilega almenna menntun, sem gerir þá hæfa til að takast sjálfstætt á hendur tæknileg störf og ábyrgðarstöður í þágu atvinnuvega þjóðarinnar. Höfuðáherzla skal lögð á að kenna nemendum að beita fræðilegum lögmálum í raunhæfu starfi, þjálfun til sjálfstæðra tæknifræðilegra vinnubragða og hæfni til að meta tæknivandamál frá hagrænu sjónarmiði.

Skólanum er ætlað að veita þá menntun, sem krafizt er til að menn hafi rétt til að kalla sig tæknifræðinga.

2. gr.

Skólastjóri og kennarar.

Menntamálaráðherra fer með yfirstjórn skólans. Hann skipar skólastjóra og kennara.

Skólastjóri hefur yfirumsjón með kennslu og annarri starfsemi skólans. Hann annast daglegan rekstur skólans, hefur á hendi reikningshald og umsjón með byggingum og öðrum eignum skólans. Enn fremur ræður hann, með samþykki ráðherra, starfsfólk skólans.

Skólastjóri og fastir kennarar skólans eru embættismenn ríkisins og taka laun samkvæmt lögum, er þar um gilda.

Skólastjóri og fastir kennarar skólans eru embættismenn ríkisins og taka laun samkvæmt lögum, er þar um gilda.

Þeir einir geta orðið fastir kennarar skólans, sem lokið hafa prófi frá viðurkenndum tækniskóla eða háskólaprófi í aðalkennslugrein sinni. Heimilt er ráðherra að skipa deildarstjóra (yfirkennara) við hverja sérgreinadeild skólans, að fengnum tillögum skólastjóra. Ráðherra setur skólastjóra og kennurum erindisbréf.

Skylt er fastráðnum kennara að kenna 24—27 kennslustundir á viku, og sé hver kennslustund 45 mínútur. Að jafnaði skal vera 10 mínútna hlé milli kennslustunda. Fækka má kennslustundum í 22, er kennari, sem starfað hefur a. m. k. tíu ár við skólann, verður 55 ára, og í 17 stundir, er slíkir kennarar verða 60 ára. Menntamálaráðherra ákveður kennsluskyldu skólastjóra.

Kennarar skulu starfa með nemendum utan kennslustunda í samráði við skólastjóra og vinna önnur störf í þágu skólans eftir því, sem ástæður leyfa og ákveðið er í erindisbréfi. Má þá fækka skyldustundum kennara, svo og vegna mikillar heimavinnu eða annarra nauðsynlegra aukastarfa, að fengnu samþykki menntamálaráðuneytis.

3. gr.

Inntökuskilyrði A. Próf.

Skilyrði til inntöku í skólann eru, að umsækjandi hafi staðizt lokapróf undirbúningsdeildar undir tækninám, *eða*

Að umsækjandi hafi lokið stúdentsprófi stærðfræðideildar menntaskóla, sem veitir aðgang að námi 2. missiris, sbr. 6. gr.

Skólinn getur sett skilyrði um lágmarkseinkunn í einstökum greinum eða greinaflokkum.

Próf eldri en þriggja ára eru ekki tekin gild, nema sannað sé, að kunnáttu hafi verið haldið við með frekari skólagöngu.

4. gr.

Inntökuskilyrði B. Starfsreynsla.

Skilyrði til inntöku er enn fremur, að umsækjandi hafi minnst 12 mánaða verklega þjálfun.

Við nám í einstökum sérgreinum tæknifræðinnar má setja skilyrði um allt að 12 mánaða viðbótarþjálfun við nánar tiltekin störf.

Verklegrar þjálfunar má afla með iðnnámi, *eða*

Með raunhæfu starfi í viðkomanri atvinnugrein.

Umsækjandi verður með virku starfi að hafa kynnzt þeirri atvinnugrein, sem hann hyggst leggja stund á. Þjálfunin skal vera alhliða og veita haldgóða þekkingu á venjulegum vinnumáta og vinnubrögðum.

Sé verklegrar þjálfunar aflað í áföngum, má enginn áfangi vera styttri en tveir mánuðir.

Skólinn viðurkennir starfsreynslu umsækjanda og setur reglur, sem ráðuneyti staðfestir, um, hvaða vinnustaðir komi til greina.

5. gr.

Innritun.

Skólinn skal auglýsa minnst þriggja vikna umsóknarfrest með upplýsingum um gögn, sem fylgja skulu umsókn.

Umsóknir skal skrifa á til þess gerð eyðublöð.

6. gr.

Námstími.

Námið er þriggja ára, 6 missira fyrir þá, sem fullnægja skilyrðum 3. gr. 1. mgr., en 5 missira fyrir þá, sem lokið hafa stúdentsprófi, sbr. 3. gr. 2. mgr.

Kennsluár skólans skiptist í tvö missiri hvort um sig um 120 kennsludagar að prófdögum meðtöldum. Fyrra missiri hefst 1. september.

Námið skiptist í fyrri- og síðarihluta. Fyrrihluta lýkur með öðru missiri.

Kennslustund er 45 mínútur og fjöldi þeirra 42—46 á viku að æfingastundum meðtöldum.

Milli kennslumissira í sumarfríum má hafa verklegar æfingar utan skólans, sbr. 7. gr.

7. gr.

Sérgreinir og námsefni.

Tækninámið skiptist í sérgreinir. Fyrrihluti skal þó vera samnám að svo miklu leyti, sem við verður komið.

Í hverri sérgrein mega ekki vera fleiri en 24 nemendur í bekk án samþykkis ráðuneytis.

Kennt skal í samræmi við námsskrár, sem ráðuneyti samþykkir. Kenndar eru almennar greinir og tæknilegar greinir ásamt verklegum æfingum.

Í námsskrám skal gera ýtarlega grein fyrir námsefni einstakra kennslugreina og hverrar sérgreinar í heild.

Í námsskrám skal tekið fram, í hvaða greinum verði æfingar í teikni- og rannsóknarstofum, svo og um fræðsluferðir og æfingar utan skólans, svo sem í landmælingum, vinnurannsóknum o. fl. Þá skal gerð grein fyrir efni æfinganna.

8. gr.

Einkunnir.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 0 til 10. Greini prófdómara og kennara á, hlýtur nemandi þá einkunn í heilli tölu, sem næst liggur meðaltali einkunna kennara og prófdómara.

Aðaleinkunn er vegið meðaltal prófeinkunna og skal reikna hana með einum tugstaf. Aðaleinkunn 5.0—5.9 er III. einkunn, 6.0—7.2, II. einkunn, 7.3—8.9, I. einkunn og 9.0—10 ágætiseinkunn.

9. gr.

Prófreglur sérgreina.

Í samræmi við eftirfarandi ákvæði um próf setur hver sérgreinadeild prófreglur, sem ráðuneyti samþykkir.

Í prófreglum sérgreinadeilda skal m. a. getið prófgreina og gerð nánari grein fyrir próffyrirkomulagi, einkunnum og vogtölum þeirra.

10. gr.

Þátttökuskilyrði.

Skráður nemandi, sem stundað hefur námið samkvæmt gildandi námsskrá og lokið hefur tilskildum fyrri prófum, hefur rétt til að ganga undir próf.

Nemendur, sem stundað hafa nám við aðra tækni- eða tækniháskóla, geta sótt um leyfi til að ganga undir próf og veitir stjórn skólans það í hverju einstöku tilviki. Þá metur stjórn skólans að fenginni umsögn viðkomandi sérgreinadeildar, hvort og að hve miklu leyti fyrri próf og æfingaverkefni slíkra nemenda skuli tekin gild.

Stjórn skólans getur neitað nemanda að ganga undir próf, hafi hann ekki sýnt fullnægjandi ástundun eða kunnáttu að dómi kennara.

11. gr.

Próffyrirkomulag.

Próf í hverri sérgrein skiptist í tvo hluta, fyrri- og síðarihluta, sbr. 6. gr.

Hver prófhluti skiptist í missirispróf, sem haldin eru í lok kennslumissira, en skólinn getur leyft próf á öðrum tímum vegna forfalla eða annarra sérstakra ástæðna.

Prófhlutum má skipta í tvo eða fleiri prófflokka og skal gerð grein fyrir því í prófreglum sérgreinadeilda, sbr. 9. gr.

Á missirisprófum skal að jafnaði prófað í þeim greinum eða greinarhlutum, sem lokið var kennslu í á undanfarandi missiri.

Próf geta verið munnleg, skrifleg eða verkleg, og skal þess getið í prófreglum sérgreinadeilda, sbr. 9. gr.

12. gr.

Prófkröfur.

Til að standast missirispróf þarf nemandinn að hafa hlotið minnst 5.0 í aðaleinkunn. Setja má skilyrði um lágmarkseinkunn 3.0 í einstökum greinum.

Til að standast fyrri- og síðarihluta próf, þarf nemandinn að hafa hlotið minnst 6.0 í aðaleinkunn. Setja má skilyrði um lágmarkseinkunn 6.0 í einstökum prófflokkum.

13. gr.

Endurtekning prófa.

Nemandi, sem ekki stenzt missirispróf, hefur rétt til að endurtaka það tvisvar á næstu reglulegu próftímum. Standist hann ekki prófið enn, hefur hann fyrirgert rétti sínum til frekari skólavistar í skólanum. Endurtaka skal allt missirisprófið að undanteknum verklegum prófum, sem nemandinn hefur hlotið lágmarkseinkunn í.

Nemandi, sem staðizt hefur missirispróf, en ekki hlutapróf, hefur rétt til að endurtaka einu sinni próf í einstökum greinum eða greinahlutum. Eigi má líða skemmri tími en sex vikur til endurtekins prófs.

Við endurtekið próf er prófað í gildandi námsefni viðkomandi námsgreinar á þeim tíma, sem próf er haldið, nema annað sé samþykkt af stjórn skólans.

Verði breytingar á prófreglum sérgreinadeildar milli prófa, ákveður stjórn skólans, hvort prófað skuli samkvæmt eldri eða nýrri reglum.

14. gr.

Prófstjórn, prófdómarar og prófverkefni.

Prófnefnd skipuð skólastjóra og tveim föstum kennurum skólans, sem skólastjóri tilnefnir, stýrir prófi og setur reglur um framkvæmd þess.

Stjórn skólans hefur úrskurðarvald í kærumálum vegna prófa og getur vikið nemanda frá prófi fyrir brot á prófreglum.

Ráðuneyti skipar prófdómara í hverri prófgrein og ákveður laun þeirra. Skólastjórn gerir tillögu um skipun prófdómara.

Einkunnir skal færa í prófbók, sem undirrituð er af prófdómara og kennara, en skriflegar úrlausnir skulu geymdar minnst eitt ár frá því að prófi lauk.

Ráðuneyti tiltekur prófverkefni í samráði við skólastjóra.

Allar úrlausnir prófa, þar með taldar teikningar og önnur gögn, sem fylgja kunna, verða eign skólans. Honum er frjálst að nota þau við kennslu og sýningar, en má ekki ráðstafa þeim í hagnaðarskyni, nema með samkomulagi við alla þá, sem hlut eiga að máli.

15. gr.
Flutningur milli missira og hámarksnámstími.

Skráður nemandi, sem staðizt hefur missirispróf, sbr. 12. gr., á rétt á að flytjast milli missira, þó ekki milli annars og þriðja missiris, nema hann hafi staðizt fyrrihluta próf.

Nemandi, sem ekki hefur staðizt fyrrihluta próf innan þriggja ára eða síðarihluta próf innan fimm ára frá innritun, hefur fyrirgert rétti sínum til frekari prófþátttöku, nema sannað sé, að veikindi eða aðrar óviðráðanlegar orsakir hafi hindrað nám hans.

16. gr.
Prófskírteini.

Að loknu síðarihluta prófi fær nemandinn prófskírteini, sem staðfestir, að með fengnu leyfi ráðuneytis, megi hann kalla sig tæknifræðing í viðkomandi sérgrein, sbr. l. nr. 44/1963, um rétt manna til að kalla sig verkfræðinga, húsameistara eða tæknifræðinga.

Á prófskírteini skal skrá aðaleinkunn samkvæmt prófreglum sérgreinadeildar, sbr. 9. gr., og allar prófreinkunnir.

17. gr.
Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í lögum nr. 25/1963, um Tækniskóla Íslands, og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 22. ágúst 1964.

Gylfi Þ. Gíslason.

Knútur Hallsson.

22/8 1964. Nr. 210.

REGLUGERÐ
um undirbúningsdeild undir tæknínám.

1. gr.
Hlutverk.

Hlutverk deildarinnar er að búa nemendur undir inntökupróf í íslenzka og erlenda tækniskóla.

2. gr.

Stjórn.

Skólastjórn Tækniskóla Íslands annast stjórn deildarinnar.

3. gr.

Inntökuskilyrði.

Skilyrði til inntöku í deildina eru, að umsækjandi hafi lokið fullgildu sveinsprófi *eða*

Að umsækjandi hafi lokið fullgildu gagnfræðaprófi eða öðru sambærilegu prófi og hafi í minnst eitt ár starfað við tækni-, iðnaðar- eða verksmiðjustörf á viðurkenndum vinnustað.

Deildin getur sett skilyrði um lágmarkseinkunn í einstökum greinum eða greinaflokkum og viðurkennir próf og starfsreynslu umsækjanda.

4. gr.

Kennsla.

Kennt er á tveimur missirum, og er hvort um sig 120 kennsludagar að prófum meðtöldum. Fyrra missiri hefst um 1. september.

Kennslustund er 45 mínútur og fjöldi þeirra 36—40 á viku.

Halda má námskeið í sérstökum greinum utan venjulegs skólatíma með frjálsri þátttöku nemenda.

5. gr.

Námsefni.

Kennt er samkvæmt eftirfarandi skrá, en deildin getur með samþykki menntamálaráðuneytis vikið þar frá, t. d. tekið upp nýjar greinir og fært til stundir milli kennslugreina innan þeirra marka, sem um getur í 4. gr.

Skrá yfir námsefni:

Kennslugrein	Heildarstundafjöldi
Fyrra missiri	
Íslenzka	40
Danska	120
Enska	100
Þýzka	100
Reikningur	80
Stærðfræði	260
Eðlisfræði	80
Alls:	780
Síðara missiri	
Íslenzka	40
Danska	80
Enska	40
Þýzka	40
Reikningur	60
Stærðfræði	200
Eðlisfræði	120
Efnafræði	80
Eðlis- og efnafræðiæfingar	120
Alls:	780

Gera skal ýtarlega greinargerð um námsefni og kröfur til nemenda í hinum einstöku kennslugreinum. Skal hún samþykkt af ráðuneyti og afhent nemendum í upphafi kennsluárs.

6. gr.

Einkunnir.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 0 til 10. Greini prófdómara og kennara á, hlýtur nemandi þá einkunn í heilli tölu, sem næst liggur meðaltali einkunna kennara og prófdómara.

Aðaleinkunn er meðaleinkunn, og skal reikna hana með einum tugstaf.

Aðaleinkunn 5.0—5.9 er III. einkunn, 6.0—7.2 II. einkunn, 7.3—8.9 I. einkunn og 9.0—10 ágætiseinkunn.

7. gr.

Missiris- og lokapróf.

Í lok fyrra missiris fer fram próf milli missira, en að loknu síðara missiri inntökupróf í tækniskóla, nefnt lokapróf. Deildin getur leyft próf á öðrum tíma vegna forfalla eða annarra sérstakra ástæðna.

Réttur til að ganga undir próf er bundinn við, að nemandinn hafi lokið tilskildum æfingum og skyndiprófum, sbr. 9. gr., og sýnt fullnægjandi kunnáttu og þroska í þeim námsgreinum, sem prófað er í. Sé svo ekki að dómi skólastjóra og kennara, má neita honum um prófþátttöku. Réttur til að ganga undir lokapróf er auk þess bundinn við, að nemandinn hafi staðizt missirispróf, sbr. 8. gr.

Halda skal námsferilsskrá, þar sem skráð er ástundun og hæfni nemandans í hinum einstöku námsgreinum á kennslumissirinu. Færslum í námsferilsbók skal lokið áður en próf hefjast.

Eigi má nemandi endurtaka próf oftar en tvisvar. Ráðuneyti getur þó veitt undanþágu, ef sérstaklega stendur á.

Við missirispróf tiltekur kennari prófverkefni og skólastjóri skipar prófdómara í hverri grein. Prófin eru munnleg eða skrifleg og prófað er samkvæmt eftirfarandi skrá. Úrlausnartími í skriflegum prófum er þrjár klukkustundir.

Prófgreinir:

Huggreinir:

Íslenzka	Enska
Danska	Þýzka

Raungreinir:

Reikningur	
Stærðfræði I	Stærðfræði III
Stærðfræði II	Eðlisfræði

Gefin er ein einkunn fyrir hvert próf.

Við lokapróf skipar ráðuneyti einn prófdómara í hverri grein. Kennari tiltekur verkefni í huggreinum, en ráðuneyti í raungreinum: Prófin eru munnleg eða skrifleg, og er úrlausnartími skriflegra prófa fjórar klukkustundir.

Prófgreinir:

Huggreinir:

Íslenzka	Enska
Danska	Þýzka

Raungreinir:

Reikningur	
Stærðfræði I	Eðlisfræði
Stærðfræði II	Efnafræði

Gefin er ein einkunn fyrir hvert próf.

Halda skal prófbók, þar sem skáðar eru allar einkunnir við missiris- og lokapróf.

8. gr.

Prófkröfur.

Til að standast missirispróf skal nemandinn hafa hlotið meðaleinkunn minnst 5.0 og auk þess minnst 5.0 að meðaltali í raungreinum.

Til að standast lokapróf þarf nemandinn að hafa hlotið minnst 6.0 að meðaltali í raungreinum, meðaleinkunn allra greina minnst 6.0 og enga einkunn í raungrein lægri en 3.0.

9. gr.

Skyndipróf.

Í öllum bóklegum kennslugreinum skal hafa skyndipróf þrisvar á hverju missiri. Þau skulu haldin í venjulegri kennslustund og ekki tilkynnt fyrirfram.

Skólastjóri setur nánari reglur um framkvæmd skyndiprófa og árangur þeirra skal skrá í námsferilsskrá, sbr. 7. gr.

Verklegar æfingar eru undanskildar skyndiprófum, en kennari skal skrá einkunn í námsferilsskrá í lok kennslumissiris.

10. gr.

Utanskólanemar.

Utanskólanemar geta sótt um leyfi til að ganga undir missiris- eða lokapróf. Umsóknin skal vera skrifleg. Henni skal fylgja greinargerð, sem sanni, að umsækjandinn hafi búið sig undir prófið á þann hátt, að líkur séu fyrir því, að hann standist það.

Hafi nemandi hlotið fyrri menntun, sem að dómi deildarinnar gerir setu á fyrra missiri óþarfa, má veita honum aðgang að námi síðara missiris án missirisprófs. Ekki má þó hafa liðið lengri tími en eitt ár frá því, að slíkrar menntunar var aflað.

11. gr.

Prófskírteini.

Prófskírteini fá þeir, sem staðizt hafa lokapróf. Á það skal skrá allar einkunnir, sem nemandinn hefur hlotið á lokaprófi.

12. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í l. nr. 25/1963, um Tækniskóla Íslands, og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 22. ágúst 1964.

Gylfi Þ. Gíslason.

Knútur Hallsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 60 28. maí 1962, um innheimtu gjalda til Stofnlánadeildar landbúnaðarins.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Greiða skal árlega gjald af þeim söluvörum landbúnaðarins sem hér segir:

a. Mjólk og mjólkurvörum, sem lagðar eru inn hjá mjólkursamlögum, rjómabúum og smjörsamlögum, svo og allri annarri mjólk, sem gjaldskyld er til Verðmiðlunarsjóðs, samkvæmt lögum nr. 59/1960, um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.
b. Kindakjöti, sem selt er frá sláturhúsum og öðrum viðurkenndum slátrunarstöðum, hvort sem það er selt á innlendum eða erlendum markaði, svo og slátri og kindainnyflum hvers konar.
c. Hrossa- og nautgripakjöti svo og húðum, sem selt er verzlunum af einstaklingum, sláturhúsum eða öðrum viðurkenndum slátrunarstöðum, samkvæmt lögum nr. 5 frá 22. febrúar 1949.
d. Grænmeti og gróðurhúsaframleiðslu hvers konar, sem seld er í verzlunum eða sölumiðstöðvum.
e. Garðávöxtum, er framleiðandi hefur selt eða lagt inn í verzlun eða til sölumiðstöðvar.
f. Eggjum, sem seld hafa verið verzlun eða sölumiðstöðvum, svo og fuglakjöti.
g. Líffé, sem selt er vegna fjárskipta, svo og sölu lifandi hrossa og nautgripa, er verzlanir eða sölumiðstöðvar verzla með.
h. Gærum og ull, sem tekið er á móti í verzlanir eða verksmiðjur.
i. Grávöru hvers konar, sem framleiðendur selja verzlunum eða verksmiðjum.
j. Svínakjöti, sem selt er verzlunum af einstaklingum eða sláturhúsum og öðrum viðurkenndum slátrunarstöðvum.
k. Æðardún, sem seldur er verzlunum hvort sem hann er seldur innanlands, eða fluttur úr landi.
l. Laxi, sem seldur er verzlunum eða sölumiðstöðvum.
m. Hótel og aðrir opinberir veitingastaðir, sem taka á móti gjaldskyldum vörum beint frá framleiðendum, skulu standa skil á gjaldinu eins og um verzlanir væri að ræða.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerðarbreyting þessi er gerð skv. lögum nr. 75 25. apríl 1962, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 4. október 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

SAMÞYKKT

um sýluvegasjóð í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

1. gr.

Í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu skal vera sýsluvegasjóður. Skal úr þeim sjóði greiða kostnað við viðhald og lagningu sýsluvega samkv. 2. gr. í samræmi við staðfesta sýsluvegaáætlun, samanber þó 52. gr. vegalaga nr. 71 frá 1963.

2. gr.

Í tölu sýsluvega má ekki taka vegi, sem styttri eru en 200 m, nema götur í þorpum með færri en 300 íbúa.

Sýsluvegur skal aldrei teljast ná nær býli en 200 m, ef hann endar þar.

Sýsluvegir eru:

Kolbeinsstaðahreppur:

1. Flesjustaðarvegur, af Stykkishólmsvegi vestan Brúarhrauns að Flesjustöðum.
2. Krossholtsvegur, af Hítarnesvegi að Krossholti.
3. Snorrastaðavegur, af Stykkishólmsvegi sunnan Kaldár að Snorrastöðum.
4. Hraunsmúlavegur, af Stykkishólmsvegi norðan Kaldár um Kaldárbakka að Hraunsmúla.
5. Haukatunguvegur, af Hnappadalsvegi hjá Kolbeinsstöðum að Haukatungubæjum.
6. Mýrdalsvegur, af Hnappadalsvegi norðan Fjósatjarnar að Mýrdal.
7. Stórahraunsvegur, af Stykkishólmsvegi niður með Haffjarðará að sunnan að Stórahrauni.
8. Syðri-Rauðamelsvegur af Hnappadalsvegi um Rauðhálsahraun að Syðri-Rauðamel.
9. Brúarhraunsvegur, af þjóðvegi vestan Hítarár heim að Brúarhrauni.
10. Mýrdalsréttarvegur, af Hnappadalsvegi.
11. Hafursstaðavegur.
12. Syðstugarðavegur.

Eyjahreppur:

13. Höfðavegur, af þjóðveginum vestan Rauðamels og Réttarskarðs um Sanda að Höfða.
14. Þverárvegur, af Stykkishólmsvegi austan við Þverá að Þverá.
15. Söðulsholtsvegur, af Stykkishólmsvegi vestan Núpár að Söðulsholti.
16. Hrútsholtsvegur, af Stykkishólmsvegi niður með Hrútsholsgili að Hrútsholti.
17. Hólslandsvegur, af Stykkishólmsvegi að Hólslandi.
18. Þverárréttarvegur, af Þverárvegi að Þverárrétt.
19. Hrossholtsvegur, af Kolviðarnesvegi að Hrossholti.

Miklaholtshreppur:

20. Laxárbakkavegur, af Skógarnesvegi hjá Litluþúfu að Laxárbakka.
21. Kleifárvallavegur, af Stykkishólmsvegi vestan við Gröf að Kleifárvöllum með álmu að Svarfhóli.
22. Borgarvegur, af Stykkishólmsvegi vestan Kleifár að Borg.
23. Miðhraunsvegur, af Stykkishólmsvegi að vestan við Fáskrúð um Lækjamót að Miðhrauni.
24. Hjarðarfellsvegur, af Stykishólmsvegi að Hjarðarfelli.

25. Straumfjarðartunguvegur, af Ólafsvíkurvegi austan Straumfjarðarár að Straumfjarðartungu.
26. Borgarholtsvegur, af Stakkhamarsvegi að Borgarholti.
27. Hrísdalsvegur, af Ólafsvíkurvegi vestan við Straumfjarðará að Hrísdal.
28. Lágafellsvegur, af Ólafsvíkurvegi austan við Leirskál um Syðra-Lágafell að Ytra-Lágafelli.
29. Hörgsholtsvegur, af Miðhraunsvegi með álmu að Lækjarmóti.
30. Dalsvegur, af Stykkishólmsvegi.

Staðarsveit:

31. Gaulárvegur, af Ólafsvíkurvegi hjá Leirskál að Gaul.
32. Traðavegur, af Ólafsvíkurvegi hjá Traðavörðu að Tröðum.
33. Ytri-Tuguvegur, af Ólafsvíkurvegi að Ytri-Tungu.
34. Hagavegur, frá Ólafsvíkurvegi hjá Hofgörðum að Haga.
35. Barðastaðavegur, af Ólafsvíkurvegi hjá Urriðaá vestur með sjó að Barðastöðum.
36. Bláfeldarvegur, af Ólafsvíkurvegi um Bláfeld að Bláfeldarrétt.
37. Böðvarsholtsvegur, af Ólafsvíkurvegi að Böðvarsholti.
38. Kálfárvallavegur, af Ólafsvíkurvegi að Kálfárvöllum.
39. Tjaldbúðavegur, af Ólafsvíkurvegi að Tjaldbúðum.

Breiðuvíkurhreppur:

40. Knarrarvegur, af Útnesvegi að Knerri.
41. Miðhúsavegur, af Útnesvegi vestan Knarrartungu um Húsanes að Miðhúsum.
42. Liltuhnausavegur, af Útnesvegi austan Hnausahrauns að Litluhnausum.
43. Arnarstapavegur, frá félagsheimili niður að höfn.
44. Skjaldartraðavegur, af Hellnavegi að Skjaldartröð.
45. Bárðarbúðarvegur, frá enda Hellnavegar um Laugabrekku, Gíslabæ og að Bárðarbúð.
46. Dagverðarárvegur, af Útnesvegi að Dagverðará.
47. Malarrifsvegur, af Útnesvegi hjá prestsvörðu að Malarrifi.
48. Grafarréttarvegur, af Útnesvegi að Grafarrétt.

Neshreppur utan Ennis.

49. Vaðstakksheiðarvegur, af Hellissandsvegi á Torfholti að Vaðstakksheiði.
50. Vegur að Hraunskarðsrétt, að Hellissandsvegi.

Ólafsvíkurhreppur:

51. Vegur af Ólafsvíkurvegi að Ólafsvíkurrétt.

Fróðárhreppur:

52. Brimilsvallaréttarvegur, af þjóðvegi að Brimilsvallarétt.

Eyrarsveit:

53. Kirkjufellsvegur, af Grundarfjarðarvegi vestan Kirkjufellsár.
54. Hálsvegur, af Kirkjufellsvegi að Hálsi.
55. Grundarréttar- og Grundarvegur af Grundafjarðarvegi austan Grundar að Grundarrétt.
56. Vatnabúðarvegur, af Framsveitarvegi um Móabúð að Vatnabúðum.
57. Garðsendavegur, af Framsveitarvegi að Garðsenda.
58. Kvíabryggjuvegur, af þjóðveginum við vestanverðan Hálsvaðal að Krossnesi, með álmu um Lárkot að Mýrarhúsum.

Stykkishólmur.

59. Ögurvegur, frá Stykkishólmsvegi í Nesvogsbotni um Ögur í Jónsnes.

Helgafellssveit:

60. Hraunhálsvegur, af Helgafellssveitarvegi að Hraunhálsi.
61. Staðarbakkavegur, af Helgafellssveitarvegi að Staðarbakka.
62. Grishólsvegur, af Stykkishólmsvegi að Grishóli.
63. Arnarstaðarvegur, af Stykkishólmsvegi sunnan Arnarstaðarvogs að Arnarstöðum.
64. Hofstaðavegur, af Stykkishólmsvegi norðan Helgafellsvegar að Hofstöðum.
65. Sauraskógarvegur, um Saura af Stykkishólmsvegi.
66. Hólavegur, af Skógarstrandarvegi að Hólum.
67. Hrísakotsvegur, af Skógarstrandarvegi að Hrísakoti.
68. Kársstaðavegur, af Skógarstrandarvegi í Álftafjarðarbotni að Kársstöðum.
69. Berserkjahraunsvegur, af Helgafellssveitarvegi að Berserkjahrauni.

Skógarstrandarhreppur:

70. Hólmlátursvegur, af Skógarstrandarvegi að Hólmlátri.
71. Borgavegur, af Skógarstrandarvegi um flugvöll að Borgum.
72. Innra-Leitisvegur, af Skógarstrandarvegi að Innra-Leiti.
73. Bílduhólsvegur, af Skógarstrandarvegi að Bílduhóli.
74. Vörðufellsvegur, af Skógarstrandarvegi að Vörðufelli.
75. Keisbakkavegur, af Skógarstrandarvegi að Keisbakka.
76. Valshamarsvegur, af Skógarstrandarvegi að Valshamri.
77. Ósvegur, af Skógarstrandarvegi að Ósi.
78. Klungurbrekkuvegur, af Skógarstrandarvegi að Klungurbrekku.
79. Haukabrekkuvegur, af Skógarstrandarvegi að Haukabrekku.
80. Stóra-Langadalsvegur, af Ytra-Leitisvegi að Stóra-Langadal.
81. Drangavegur, af Skógarstrandarvegi að Dröngum.

3. gr.

Vegagerð ríkisins er veghaldari sýsluvega.

4. gr.

Hvert hreppsfélag greiðir árlega í sýsluvegasjóð sem samsvarar andvirði þriggja dagvinnustunda fyrir hvern íbúa, miðað við kaupgjald í almennri verkamannavinnu hjá Vegagerð ríkisins 1. desember næsta ár áður en gjaldið er lagt á. Ákveður sýslumaður gjald hvers hrepps og tilkynnir oddvita fyrir 1. marz. Skal það greitt í einu lagi úr sveitarsjóði, eigi síðar en á næsta manntalsþingi.

5. gr.

Hreppsnefnd jafnar þeirri upphæð, sem hreppi ber að greiða í sýsluvegasjóð samkv. 21. gr. vegalaga niður eftir sömu reglum og öðrum útgjöldum hreppsins.

6. gr.

Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð, eða jarðarhluta, en er þó ekki útsvarsskyldur, eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir íbúar hreppsins, og skal hann þá greiða vegaskatt af eign sinni í sýsluvegasjóð.

Skattur þessi greiðist á manntalsþingi.

Vegaskattur skal nema 6 af þúsundi af virðingarverði mannvirkja en 12 af þúsundi af virðingarverði landa og lóða, hvort tveggja miðað við fasteignamat. Gjald, sem ekki nær samtals kr. 50.00, falli niður.

Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti samkv. 23. gr. vegalaga eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús, þinghús, félagsheimili og vitar. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar, að ákveða, að eyjar, sem eru sjálfstæð hreppsfélög, greiði ekki framlag til sýsluvegasjóðs, enda annast hreppsfélagið sjálft um vegakerfi sitt að öllu leyti.

8. gr.

Í kauptúnum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal helmingur sýsluvegasjóðsgjalda renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vega eða gatnagerðar innan hrepps á því ári a. m. k. jafnmiklu fé úr sveitarsjóði.

9. gr.

Gera skal sýsluvegaáætlun til fjögurra ára í senn og miða hana fyrir sama tímabil og vegaáætlun fyrir þjóðvegi. Vegamálastjóri semur frumdrög að slíkri áætlun í samráði við sýslunefnd, og skal hún tekin fyrir og afgreidd á sýslufundi til samþykktar. Öðlast áætlun þessi gildi, er samgöngumálaráðherra hefur staðfest hana. Sýsluvegaáætlun skal endurskoða, er hún hefur gilt í tvö ár.

10. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikninga sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur sem um sýslusjóðsreikninginn. Sýslunefnd semur einnig árlega áætlun um tekjur sýsluvegasjóðs yfirstandandi árs, svo og áætlun um gjöld sýsluvegasjóðs með hliðsjón af staðfestri sýsluvegaáætlun.

Framangreindar áætlanir skv. 9. og 10. gr., svo og reikning sýsluvegasjóðs, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að loknum sýslufundi.

11. gr.

Nú gerir sýsluvegaáætlun ekki ráð fyrir framkvæmdum eða innstæða í sýsluvegasjóði nægir til framkvæmda og viðhalds næsta ár að dómi sýslunefndar, og skulu þá tekjur sýsluvegasjóðs það ár renna til þjóðvega í viðkomandi sýslu, eftir ákvörðun sýslunefndar.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 þús. kr. nema þyngri hegning liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

13. gr.

Með samþykkt þessari er numin úr gildi samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Snæfellsness- og Hnappadalssýslu nr. 7 frá 9. janúar 1963.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 71 30. desember 1963, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. október 1965.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwh-mæli á 480 aura hverja kwh.
2. Um kwh-mæli á 240 aura hverja kwh auk fastagjalds, er nemi 650.00 kr. á ári fyrir allt að 25 m^2 gólffletarmáls í rúmi því, er lýsa skal og 13 kr. fyrir hvern m^2 umfram 25 m^2. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða 6 kr. á m^2 á ári.

   Séu notaðir flúrskinslampar, natríumlampar eða kvikasilfurslampar, með ófasviksjöfnuðum straumrásum, er heimilt að miða orkugjald skv. 1. og 2. tölulið við kilovoltamperstundir í stað kilowattstunda.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um einn kwh-mæli á 120 aura hverja kwh og auk þess fastagjald, kr. 120.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélanotkun.

1. Um kwh-mæli á 250 aura hverja kwh.
2. Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 5 kw:

   Aflgjald skv. kw-mæli á kr. 1290.00 hvert árs kw. Auk þess skal greitt orkuskv. kwh-mæli á 40 aura hverja kwh. Minnsta aflgjald er kr. 6450.00 á ári. Verði raunstuðullinn lægri en 9.8 er heimilt að miða aflgjaldið við 80% af mestu kwa notkun í stað, mestu kw-notkunar.

D. Hitun.

1. Um kwh-mæli á 120 aura hverja kwh.
2. Um kwh-mæli á 40 aura hverja kwh, enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags Rafveitunnar.
3. Um kwh-mæli á 20 aura hverja kwh, enda megi rjúfa strauminn í allt að 12 klst á sólarhring.

   Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

   a) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
   b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
   c) Að hitalagnir, þar með talið öll tæki séu gerð skv. fyrirmælum Rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, þegar þess er krafizt.
   d) Að húsnæðið fullnægi þeim lágmarkskröfum um einangrun, sem Rafveitan kann að setja.
   e) Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, þegar þess er krafizt og skal þá tekið fram, við hvaða minnsta útihita hitaþörfin er miðuð.

E. Stórnotkun.

Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 200 kw.
Aflgjald: 1600.00 kr. hvert árskw.
Orkugjald: 18 aura hverja kwh.
Sala skv. þessum lið er háð ákvörðun rafveitunefndar.

F. Önnur notkun.

1. Rafveitustjóra er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðunum A til D á orku, sem er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnoktun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, þannig:
   a) Um kw-mæli á 240 aura hverja kwh.
   b) Um mestastraumsrofa á 30 kr. hvert amper á mánuði. Rafveitustjóri ákveður hvort settur skuli upp kwh-mælir eða mestastraumsrofi.
3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu: 160 aurar hverja kwh. Þó ákveður bæjarstjórn gjald fyrir götulýsingu í Hafnarfirði skv. tillögu rafveitunefndar, sem gerð skal árlega við afgreiðslu fjárhagsáætlunar bæjarins.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki rafveitunefndar komi til.

II. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:
Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 40 m, skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir.

220 V kerfi.

	Jarðstrengur		Loftlína	
	Lágmark	Yfirlengd	Lágmark	Yfirlengd
Málstraumur stofnvara	kr.	kr./m	kr.	kr./stólpa
60 A 1-fasa	4 620	308	3 960	4 400
100 A 1-fasa	5 830	330	5 170	5 500
60 A 3-fasa	6 050	330	5 170	5 500
100 A 3-fasa	9 240	385	7 260	7 150
125 A 3-fasa	11 440	440	9 130	7 700
200 A 3-fasa	18 150	550	14 630	9 350
350 A 3-fasa	31 790	770		

380 V kerfi.

	Jarðstrengur		Loftlína	
	Lágmark	Yfirlengd	Lágmark	Yfirlengd
Málstraumur stofnvara	kr.	kr./m	kr.	kr./stólpa
60 A 1-fasa	4 620	308	3 960	4 400
60 A 2-fasa	6 710	330	6 380	5 500
60 A 3-fasa	9 790	330	9 130	5 940
100 A 3-fasa	15 840	385	12 650	8 140
125 A 3-fasa	19 690	440	15 730	8 800
200 A 3-fasa	31 680	550	25 520	10 780
350 A 3-fasa	53 020	770		

Fyrir heimtaugar með flutningsgetu 150 kva (hér kann að þurfa spennistöð), skal greitt heimtaugargjald er nemi kr. 220.00 á hvert kva. Skal þá aflið miðað við varastærðirnar 350, 430, 500 og 600 A. Yfirlengdargjald 350 amper skv. töflu.

Lengd jarðlínuheimtaugar, 600—200 A í 220 V kerfi og 60—125 A í 380 V kerfi, reiknast frá varkassa stytztu greiðfæra leið að lóðarmörkum. Lengd stærri jarðlínuheimtaugar reiknast frá varkassa að rofalínudreifistöð. Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá varkassa. Þurfi að leggja jarðlínuheimtaug út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá varkassa að loftlínustólpa. Þveri jarðlínuheimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með. Lengd loftlínuheimtaugar, 60—100 A í 220 og 380 V kerfi, reiknast frá næsta stólpa fyrir notendalínu við götu, stytztu greiðfæra leið að varkassa.

Þurfi að setja stólpa fyrir heimtaug nær húsi en 40 m svo hún nái löglegri hæð, skal greitt umframgjald kr. 2200.00 fyrir stólpana. Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, Rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

Óski húseigandi eftir, að heimtaug verði breytt úr 1-fasa heimtaug, eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytinguna samkvæmt kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi skv. gjaldskrá.

Þurfi að breyta loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, vegna breytinga á stofnlínu í götu, skal húseigandi greiða þann mismun, sem er á jarðstrengsheimtaug og loftlínuheimtaug skv. gildandi gjaldskrá, þegar breyting fer fram. Rafveitan skal hins vegar kosta breytingu á stofntaug innan húss, sem þessu verður samfara, en ekki málningu né annan kostnað er af þessu kynni að stafa. Sé mikill kostnaður við breytinguna, getur stjórn Rafveitunnar skyldað húseiganda til að taka þátt í kostnaði á breytingu stofntaugarinnar.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Hafnarfjarðar, Garðahrepps og Bessastaðahrepps. Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina skv. kostnaði, en gera skal honum aðvart um það fyrirfram.

III. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun, 100.00 kr.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur, fyrr en notandi hefur greitt 200 króna gjald á skrifstofu Rafveitunnar.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI

Hækki innkaupsverð á raforku, er rafveitunefnd heimilt að hækka raforkureikninga um allt að 40% af þeirri hækkun.

Fyrir hver full 5%, sem kaupgjald hjá Rafveitu Hafnarfjarðar hækkar eða lækkar, hvort heldur er sökum breytinga á grunnkaupi eða kaupgjaldsvísitölu eftir 1. sept. 1965, er rafveitunefnd heimilt að hækka eða lækka raforkureikninga um 4%.

Söluskattur samkvæmt lögum nr. 10/1960, um söluskatt, með síðari viðaukum og breytingum, er talinn með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar nr. 43 17. marz 1964.

Atvinnumálaráðuneytið, 14. október 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

26. október 1965. Nr. 214.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Ólafsfjarðarhöfn.

I. KAFLI
Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ólafsfjarðarhöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin frá Hrafnavogum að vestan í svonefnda Ófærugjá. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vegu meðfram ströndinni.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

3. gr.

Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs fyrir hönd bæjarins. Þó getur hafnarnefnd falið öðrum aðila að sjá um reikningshaldið. Bæjarsjóður ber ábyrgð á eignum og skuldbindingum hafnarsjóðs.

4. gr.

Bæjarstjórn ræður hafnarvörð og aðra starfsmenn hafnarinnar, að fengnum tillögum hafnarnefndar, setur þeim starfsreglur og ákveður laun þeirra.

Hafnarnefnd kýs sér formann, er boðar til funda og stýrir þeim, sér um bókanir á fundargerðum og ályktunum nefndarinnar og hefur umsjón og eftirlit með fjármálum hafnarinnar.

Hafnarnefnd heldur fundi svo oft sem þurfa þykir og er formanni hafnarnefndar skylt að boða til fundar, æski einn nefndarmaður þess.

5. gr.

Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar bæjarsjóðs.

Fyrir fyrsta nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Bæjarstjórn skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

6. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari renna í hafnarsjóð Ólafsfjarðarkaupstaðar, er varið skal til byggingar hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, svo og til annarra umbóta á hafnarsvæðinu.

Fé úr sjóðnum veitir bæjarstjórn, að fengnum tillögum hafnarnefndar.

7. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma og afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip, að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skipa við að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eigenda.

9. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða, hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus á lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti,, er tekið geti á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið, eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki né bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig koma fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þessa ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skipa og bólvirkis eða bryggju.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

IV. KAFLI
Um notkun bryggja og bólvirkja.

13. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu að öðru jöfnu, þau skip, sem sigla eftir fastri auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, er hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álíti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

15. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja vörur og muni á brott jafnskjótt og hún krefst þess. Óheimilt er að henda slógi, rusli, eða öðrum úrgangi í höfnina innan garða.

16. gr.

Við uppskipun og útskipun á sandi, kjölfestu og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis eða bryggju eða milli skipa, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið unz úr er bætt.

V. KAFLI
Um almenna reglu.

17. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra en skipunum hafnarnefndar og starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

18. gr.

Skylt er að gæta fyllstu varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldavélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu þeirra og affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álíti hafnarnefnd, að hætta geti stafað af affermingu eða fermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni, innan línu, sem hugast dregin úr Brimnesá í Gunnólfsá.

VI. KAFLI
Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

19. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera neina bryggju eða önnur mannvirki í sjó fram, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema bæjarstjórn hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði bæjarstjórnar til þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum allt að 10 þúsund krónum, og getur hafnarnefnd látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda. Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana, skal leita samþykkis ráðuneytisins.

20. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það, þó skulu skip, sem sigla eftir fastri auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

21. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, sem hafnarnefnd samþykkir. Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggjur eða bólvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

22. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, sem hafnarnefnd setur á hverjum tíma og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppfyllingar á hafnarsvæðinu.

VII. KAFLI
Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

23. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi í höfnina skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt sér í lægi og skal eigandi láta taka skipið upp, ef það sekkur, svo að það skemmi eigi höfnina og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufæri þess skuli vera og hvernig þeim skuli komið fyrir.

Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess, og skylt er einnig eigendum smábáta, sem ekki eru í notkun, þó um stuttan tíma sé að ræða, að setja þá ef hafnarvörður krefst þess, enda getur hann þá sjálfur látið setja þá á kostnað eiganda, ef þeir hlýða ekki fyrirmælum hans þetta varðandi. Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi í höfninni.

VIII. KAFLI
Um hafnargjöld.

24. gr.

Skip og bátar, sem eiga heima í Ólafsfirði, skulu greiða hafnar- og bryggjugjöld einu sinni á ári:

a) opnir vélbátar ..... kr. 250.00
b) allir þilfarsbátar ..... — 500.00

Strandferðaskip, sem að staðaldri sigla eftir fyrirfram gerðri áætlun, svo og flóabáturinn Drangur, skulu greiða kr. 0.40 af hverri brúttórúmlest í hvert sinn, sem þeir koma til hafnarinnar. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, björgunarskip og skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip og skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, skulu greiða kr. 0.80 í lestargjald af hverri brúttórúmlest.

Minnsta gjald í hvert sinn skal vera kr. 50.00.

Smábátar, eign manna búsettra á Kleifum, greiða ekkert fastagjald.

25. gr.
Um bryggjugjald.

Aðkomuskip, sem leggjast við bólverk eða bryggju, eða við skip, sem liggja við bólverk eða bryggju, skulu greiða bryggjugjald miðað við brúttórúmlest, kr. 0.25 á sólarhring, eða hluta úr sólarhring. Undanþegin bryggjugjaldi eru skip þau, sem undanþegin eru lestargjaldi skv. 24. gr.

26. gr.
Um ljósagjald.

Öll skip, sem til hafnarinnar koma á tímabilinu 1. ágúst til 1. maí og lestargjald greiða, skulu greiða í ljósagjald kr. 0.25 fyrir hverja brúttórúmlest, þó aldrei minna en kr. 25.00 í hvert skipti. Þó skulu strandferðaskip, sem um getur í 24. gr., svo og flóabátar, greiða kr. 0.25 af nettórúmlest.

Undanþegin ljósagjaldi eru sömu skip og undanþegin eru greiðslu lestargjalda skv. 24. gr.

Heimabátar greiði í ljósgjald kr. 100.00 á ári.

27. gr.
Vörugjald.

Aðfluttar og útfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald kr. 2.00 á 100 kg:
Kol, koks og salt.

2. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
Garðávextir, korn, mjölvara, kaffi, sykur og aðrar matvörur í sekkjum, fóðurblanda, hey, áburður, sement, kalk.

3. flokkur. Gjald kr. 4.00 hver 100 kg:
Olía, benzín og smurolía í tunnum, steypustyrktarjárn og smíðajárn alls konar, bárujárn, saumur, byggingarefni alls konar, sem reiknað er eftir þyngd, legsteinar, eldfastur leir, gólf- og veggflísar, eldfastir steinar, múrhúðunarefni, heyvinnuvélar, benzínvélar, bátavélar, dráttarvélar, bílar, varahlutir til bíla og véla, tjara, bik, kaðlar, pappi til húsagerðar, vatnsleiðslur og miðstöðvarvörur, rör, fittings og ofnar og til-

heyrandi vörur til raflagna, síma og girðingarefni, rafmagnsdælur, strigi, bindigarn, vélatvistur, önglar, línur, net, nætur, taumar, garnir, gærur, saltaðar húðir, mjólk og mjólkurafurðir, ull, pokar, kassaumbúðir, fiskumbúðir, kjöt.

4. flokkur. Gjald kr. 8.00 á 100 kg:
Málningarvörur og efni til málningar, kítti, lím, gips, veggfóður, korkvörur, brauðvörur, linoleum, gúmmí og gúmmívörur, pappír, bækur, blek, baðlyf, kerti, fatnaður, smjörlíki og jurtafeiti.

5. flokkur. Gjald kr. 15.00 fyrir 100 kg:
Blikkvörur, tin, zink, hjólhestar og varahlutir til þeirra, garðverkfæri, rekur, vörur úr kopar, eir, messing og bronsi, leirvörur, emeleraðar vörur, smávélar, prjónavélar, saumavélar, skilvindur, hreinlætisvörur, þvottaefni, skó- og húsgagnaáburður, ölgerðarvörur, þar í gosdrykkir og efni til þeirra, burstavörur, skrár, lamir, eldhúsáhöld, barnavagnar, dívanar og efni í þá, ávextir nýir og þurrkaðir, olíur í litlum pakkningum, ílátum og dósum.

6. flokkur. Gjald kr. 24.00 per 100 kg:
Leður og leðurvörur, skófatnaður, glervörur, bökunardropar, lyfjavörur, rafmagnsvörur, rafmagnstæki, kryddvörur, ljósmyndavélar, viðtæki, kvikmyndir, hljóðfæri skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, úr, klukkur, mælar, símar áttavitar, sportvörur, skotfæri, sprengiefni, sælgæti alls konar, súkkulaði, húsgögn, peningaskápar, jólatré, leikföng alls konar, sýnishorn, tóbaksvörur, eldspýtur, vín og spíritus, ilmvötn.

7. flokkur. Gjald kr. 0.50 á teningsfet:
Trjáviður reiknast eftir teningsfetum. Allar aðrar ótaldar vörur, sem reiknast eftir teningsfetum kr. 1.00 per teningsfet.

8. flokkur. Gjald fyrir tómar tunnur kr. 1.25 per stykki.
Gjald fyrir fullar síldartunnur kr. 2.50 per tunnu.
Gjald fyrir fulla salttunnu (innihaldið) kr. 2.00 per tunnu.
Gjald fyrir fulla sykurtunnu (innihaldið) kr. 3.00 per tunnu.
Gjald fyrir fiski- og síldarmjöl kr. 3.00 hver 100 kg.
Gjald fyrir þorsk- og síldarlýsi kr. 3.00 hver 100 kg.
Gjald fyrir saltaðan fisk og söltuð þunnildi kr. 3.60 hver 100 kg.
Gjald fyrir hraðfrystan fisk, skreið kr. 4.50 hver 100 kg.
Gjald fyrir freðsíld kr. 3.00 hver 100 kg.
Gjald fyrir ísaðan fisk í fiskkaupaskip kr. 1.00 á 100 kg.

9. flokkur. Gjald fyrir stórgripi kr. 20.00 per stykki og aðrar skepnur kr. 5.00.
Gjald fyrir aðrar vörur, ótaldar annars staðar, sem reiknast eftir þyngd, kr. 5.00 fyrir 100 kg, þó aldrei meira en kr. 2.00 per stykki.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

a) Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
b) Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

28. gr.

Bátar og skip, sem leggja upp afla sinn í Ólafsfirði, skulu greiða aflagjald miðað við óslægðan fisk kr. 8.00 per rúmlest og af saltfiski, sem landað er kr. 12.00 per rúmlest. Af hverju máli eða tunnu síldar greiðist kr. 0.50. Kaupandi eða/og hver sá, sem verkar aflann, innheimtir gjaldið og er ábyrgur fyrir greiðslu þess til Hafnarsjóðs Ólafsfjarðar, þó hann innheimti það ekki hjá innleggjanda. Gjaldið er kræft um leið og afla er landað eða vöru afskipað og/eða uppskipað.

IX. KAFLI
Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

29. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sér um innheimtu allra hafnargjalda.

30. gr.

Skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu lesta-, ljósa- og bryggjugjalds. Ef enginn skipstjóri er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipinu, unz gjöld þessi eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau, áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, er greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

31. gr.

Eigandi skips eða umboðsmaður hans á staðnum ber ábyrgð á greiðslu vörugjalds og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Vörugjald af aðfluttum vörum er gjaldkræft, er skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina og vörugjald af vörum, sem flytja á brott, er gjaldkræft, er vörurnar eru komnar í skip.

Ef margir eiga vörur í sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

32. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

X. KAFLI
Ýmis ákvæði.

33. gr.

Skaðabótaskyld fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum.

Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en mánuður er liðinn frá því, að matsgerð er lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, sem þess krafðist.

34. gr.

Seglfestu, sand möl eða annað efni til bygginga, er bannað að taka á hafnarsvæðinu, nema með leyfi bæjarstjórnar og hafnarnefndar.

Beitutaka er bönnuð á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar, sem ákveður gjaldið fyrir beitutökuna.

35. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu, fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

36. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gera skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipinu, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

37. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 10 þúsund krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Ólafsfjarðarkaupstaðar.

38. gr.

Með mál út af broti á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Ólafsfjarðarhöfn nr. 31 25. febrúar 1952 með síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 26. október 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 215. 26. október 1965.

SAMÞYKKT

um lokun sölubúða í Neskaupstað.

1. gr.

Sölubúðum í Neskaupstað skal lokað eftir því, sem ákveðið er í 2.—5. gr. þessarar samþykktar.

2. gr.

Alla virka daga ársins skal sölubúðum lokað kl. 18 og þær eigi opnaðar fyrr en kl. 9 næsta virkan dag. Þó skulu frá þessu þær undantekningar, sem nú skal greina:

Aðfangadag jóla og gamlársdag skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 13 og laugardag fyrir páska eigi síðar en kl. 15.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla er heimilt að hafa sölubúðir opnar til kl. 24 og þriðja virkan dag fyrir aðfangadag til kl. 22.

Á laugardögum skal sölubúðum lokað kl. 13.

Á föstudögum mega búðir vera opnar til kl. 19.

Fyrsta virkan dag eftir jól skulu sölubúðir ekki opnaðar fyrr en kl. 10.

3. gr.

Á helgidögum þjóðkirkjunnar, sumardaginn fyrsta, 17. júní, fyrsta mánudag í ágúst og 1. maí skulu engar sölubúðir vera opnar.

Fyrsta desember mega búðir ekki vera lengur opnar en til kl. 12.

4. gr.

Brauðsölubúðum og mjólkurbúðum má halda opnum eins og öðrum verzlunum, og auk þess til kl. 15 alla laugardaga og kl. 9—15 alla almenna helgidaga og frídaga, eingöngu til sölu á brauðvörum, mjólk og mjólkurvörum. Þó skal loka á jóladag, nýársdag og páskadag eins og öðrum búðum.

Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til lyfjabúða. Þeim er þó ekki heimilt að selja eftir lokunartíma sölubúða, nokkurn þann varning, sem ekki má selja, nema samkvæmt verzlunarleyfi.

5. gr.

Bæjarstjórn getur leyft starfrækslu söluturna (sælgætisbúða) til sölu blaða, tímarita, frímerkja, sælgætis, gosdrykkja, öls og tóbaksvara og má halda þeim opnum sem hér segir:

Á tímabilinu 1. maí—30. september kl. 9—23.30 alla daga.

Á tímabilinu 1. okt.—30. apríl kl. 9—22.

Þó skal loka föstudaginn langa, jóladag, páskadag, hvítasunnudag, aðfangadag jóla og gamlársdag eins og venjulegum sölubúðum.

Þeir, sem fá leyfi til að reka söluturna samkvæmt þessari grein, skulu greiða leyfisgjald í bæjarsjóð eftir ákvörðun bæjarstjórnar.

Bæjarstjórn getur bundið leyfi til verzlunarreksturs samkvæmt þessari grein öllum þeim skilyrðum, sem hún telur nauðsynleg.

Undanþegnir ákvæðum þessarar greinar eru matsölustaðir, enda sé sú starfsemi meginhluti rekstursins að dómi bæjarráðs.

6. gr.

Eftir lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja á torgum og strætum eða annars staðar utan sölubúa, nema úr sjálfsölum, sbr. þó ákvæði 5. gr., nokkurn varning, sem ekki má selja, nema samkvæmt verzlunarleyfi. Undanþegið þessu ákvæði eru þó vistir og aðrar nauðsynjar til skipa, sem eru að láta úr höfn.

7. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, þegar sérstaklega stendur á, að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga og til þess að sala megi fara fram í góðgerðarskyni eða til ágóða fyrir stofnanir og fyrirtæki, sem að dómi lögreglustjóra horfir til almenningsheilla.

8. gr.

Allir, sem komnir eru í sölubúð fyrir lokunartíma, eiga rétt á afgreiðslu.

9. gr.

Brot gegn ákvæðum samþykktar þessarar varða 20—500 króna sektum til Bæjarsjóðs Neskaupstaðar. Með mál út af brotum á samþykktinni skal farið sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Neskaupstaðar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum n. 17 1. febrúar 1936, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, með þeim takmörkunum þó, sem lög nr. 45 15. júní 1928, um almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar setja, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er felld úr gildi samþykkt nr. 85 20. maí 1940, um lokun sölubúða í Neskaupstað.

Félagsmálaráðuneytið, 26. október 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

AUGLÝSING

um laun ríkisstarfsmanna, reglur um vinnutíma, yfirvinnugreiðslur o. fl. samkvæmt dómi Kjaradóms 30. nóvember 1965.

Reglur þessar taka gildi 1. janúar 1966.

I.

Laun.

Ríkisstarfsmönnum skal skipað í launaflokka þannig:

1. flokkur.

Nýliðar á skrifstofum og teiknistofum (reynslutími 3 mánuðir).

2. flokkur.

Ósérhæfðir starfsmenn í iðnaði og iðju (reynslutími 3 mánuðir).

3. flokkur.

Afgreiðslumenn á skrifstofum (spjaldskrárröðun o. fl.).

Enginn sé lengur en 1 ár samtals í þrem fyrstu flokkunum.

4. flokkur.

Aðstoðarmenn við lyfjaafgreiðslu, aðstoðarmenn II við lyfjagerð, ritarar III (verði ritarar II eftir 1 ár, enda mæli forstöðumaður stofnunar með því), starfsmenn við iðjustörf.

5. flokkur.

Aðstoðarmenn í vörugeymslum, miðasölumenn Þjóðleikhúss, ræstingamaður Þjóðleikhúss, saumakonur Þjóðleikhúss, símaverðir á skrifstofum (lítil skiptiborð, án teljandi aukastarfa), starfsmenn við erfið eða óhreinleg störf í iðju og á rannsóknarstofum (t. d. tóbaksgerð, flöskuþvott, dauðhreinsun á umbúðum og áhöldum o. fl.), vinnumenn á ríkisbúum.

6. flokkur.

Aðstoðarmenn I við lyfjagerð, bifreiðastjórar II, dyraverðir Ríkisútvarps, dyraverðir Þjóðleikhúss, innheimtumenn, næturverðir, sendimenn.

7. flokkur.

Aðalátappari ÁTVR, aðstoðarmenn á sjúkrahúsum, blöndunarmaður ÁTVR, bréfberar, ritarar II (verzlunarskólapróf eða hliðstætt próf og þeir, sem nú eru ritarar II), sendimenn L. Í., símaverðir á skrifstofum og ríkisspítölum (stór skiptiborð), talsímakonur, teiknarar II, tækjagæzlumenn lóranstöðvar, Reynisfjalli, þvottamenn ríkisspítala.

8. flokkur.

Aðstoðarþvottaráðskonur Landspítala, bifreiðastjórar I (mannflutningar, þungavöruflutningar, langferðir, áfengis-, tóbaks- og lyfjaflutningar, póstflutningar og bílstjórar ríkisspítala), bókarar II, flokkstjórar verkamanna, gæzlumenn á sjúkrahúsum (fávita- og geðveikrahælum), hljómplötuverðir (útvarp), hraðboðabréfberi, húsverðir, línumenn L. Í., póstafgreiðslumenn II, talsímakonur við eftirlit með langlínuafgreiðslu, umsjónarmaður hjá Ríkisútvarpi, vélaverðir rafveitna, vélaverðir ríkisspítala, yfirbréfberar, yfirsendimenn L. Í., þvottaráðskona Kristnesi.

9. flokkur.

Aðstoðarflugumferðarstjórar (með bóklegt próf frá flugumferðarstjóra), eftirlitsmenn II á Löggildingarstofu, eftirlitsmaður vinnuvéla hjá flugmálastjórn, fjarritarar L. Í. og flugmálastjórnar, flokkstjóri línumanna, gjaldkerar III, ráðskona í matsal Landspítala, símavarðstjóri stjórnarráðs, sjókortasölumaður (vitamálastjórn), skeytaskrásetjarar,

sölumaður með fjárvörzlu, Viðtækjaverzlun ríkisins, sölumenn ÁTVR, talsímakonur við utanlandsafgreiðslu, tengingamenn L. Í. (línumenn með sérþekkingu), umsjónarmaður bókasafns Kleppspítala, umsjónarmaður köfunartækja (vitamálastjórn), varðstjórar langlínumiðstöð, verkstjórar II (verkamanna).

10. flokkur.

Aðstoðarmenn á Veðurstofu og rannsóknarstofum, aðstoðarráðskona Flókadeild, aðstoðarsýningarstjóri Þjóðleikhúss, afgreiðslumenn ÁTVR, afgreiðslumenn Fríhafnar, afgreiðslumenn minjagripaverzlana Ferðaskrifstofu ríkisins, bifreiðastjórar forsetaseturs og stjórnarráðs, birgðaverðir, flugvallarverðir, hárgreiðslumeistari Þjóðleikhúss, iðnaðarmenn, leiktjaldasmiðir og leiksviðsmenn Þjóðleikhúss, leikþulur Þjóðleikhúss (hvíslari), næturverðir L. Í. (talsímaafgreiðsla og sjálfvirk miðstöð), póstaðstoðarmenn, ritarar I (ritarar, sem lokið hafa ritaraprófi 1. stigs og þeir, sem nú eru ritarar I), teiknarar I, tækjaviðgerðarmenn L. Í., viðgerðarmenn lóranstöðva Reynisfjalli og Gufuskálum, viðgerðarmaður Veðurstofu, yfirsaumakona á Kleppspítala, yfirvélaverðir ríkisspítala.

11. flokkur.

Birgðavörður flugmálastjórnar með sérþekkingu, birgðavörður L. Í. með sérþekkingu, bókarar I, bókavörður Iðnaðarmálastofnunar, brunaverðir Reykjavíkurflugvallar, dóm- og skjalavörður Hæstaréttar, eftirlitsmenn I á Löggildingarstofu (iðnlærðir, svo og þeir, sem starfað hafa sem eftirlitsmenn í 6 ár), innheimtumenn Gjaldheimtu, loftskeytamenn, röntgenmyndarar, sakaskrárritari II, skjala- og bókaverðir á skrifstofum (með sérhæfingu), stöðvarverðir endurvarpsstöðva (Akureyri, Eiðar, Hornafjörður), stöðvarverðir Vatnsenda (útvarp), stöðvarstjórar II (Rafmagnsveitur ríkisins), tollritarar, varðstjórar Fríhafnar, verðgæzlumenn (eftirlitsmenn), yfirsaumakona þvottahúss Landspítala, þjóðgarðsvörður.

12. flokkur.

Aðstoðarráðskona í Kristnesi, bakarameistari Landspítala, birgðastjóri Lyfjaverzlunar, eftirlitsmaður II með filmum og segulböndum (sjónvarp), eftirlitsmenn með vínveitingahúsum, flokkstjórar á leiksviði Þjóðleikhúss, flugumferðarstjórar, forstöðukona saumastofu Þjóðleikhúss, framköllunarmaður sjónvarps, fulltrúar IV, gjaldkerar II, háloftaathugunarmenn, hárkollumeistari Þjóðleikhúss, hljóðtökumenn sjónvarps, iðnaðarmenn (sjálfstæð störf), leikmunasmiður Þjóðleikhúss, línuverkstjórar L. Í. og Rafmagnsveitna ríkisins, ljósamaður sjónvarps, ljósmyndarar, magnaraverðir, matráðskonur Arnarhvoli, Borgartún 7 og Tryggingastofnun ríkisins, myndatökumenn II hjá sjónvarpi, póstafgreiðslumenn I, radíóvirkjar flugmálastjórnar, sérhæfðir aðstoðarmenn II á rannsóknarstofum og við lyfjagerð, sérhæfðir aðstoðarmenn á Veðurstofu, símritarar, símvirkjar, sjókortagerðarmaður II, sjómælingamaður III, skattendurskoðendur II (endurskoðun almennra framtala), skipaeftirlitsmenn, skiptimyntargjaldkeri hjá ríkisféhirði, skógtæknar, stöðvarstjórar pósts og síma VI, sölustjórar Menningarsjóðs og minjagripaverzlana Ferðaskrifstofu ríkisins, tópógraf (Landmælingar Íslands), umsjónarmaður leikmuna Þjóðleikhúss, umsjónarmaður spjaldgötunar á Skattstofu Reykjavíkur, umsjónarmaður bifreiðavarahluta L. Í., umsjónarmaður húseigna Vífilsstaðahælis og Kópavogshælis, verkstjórar I (hafa ábyrgð á launagreiðslum og efni), yfirvarðstjórar langlínumiðstöð.

13. flokkur.

Aðstoðarmatráðskonur Vífilsstöðum og Kópavogi, aðstoðarslökkviliðsstjóri á Reykjavíkurflugvelli, barnakennarar án kennararéttinda, bifreiðaeftirlitsmenn, bifreiðaumsjónarmaður L. Í. (verkstjóri), bréfritarar (ritarar, sem lokið hafa ritaraprófi II. stigs, enda sé leyfi fyrir stöðu bréfritara hjá viðkomandi stofnun), fangaverðir og gæzlumenn á vinnuhælum, flokkstjórar iðnaðarmanna, flokkstjórar símvirkja (aðstoðarverkstjórar),

forstöðukona upptökuheimilis Kópavogi, fóstrur á fæðingardeild Landspítalans, gæzlumaður Úlfarsá, gæzlusystur á fávitahælum (með prófi), ljósamenn Þjóðleikhúss, ljósmæður, lögregluþjónar, matráðskona Flókadeild, mælitækjaprófari (Rafmagnsveitur ríkisins), ráðskonur Breiðavík og Gunnarsholti, ráðskona Sementsverksmiðju ríkisins), rafveitustjórar III (rafgæzlumenn), stöðvarstjórar pósts og síma V, tollverðir, umsjónarmaður vita, umsjónarmenn lóranstöðvar Gufuskálum, útlendingaeftirlitsmenn, varðstjórar háloftsathugunarmanna, varðstjórar loftskeytamanna á Veðurstofu, varðstjórar símritara, varðstjórar slökkviliðs, yfirteiknarar, yfirtópógraf.

14. flokkur.

Birgðavörður Raforkumálastjórnar, bókavörður og blaðafulltrúi Þjóðleikhúss, efnisvörður Vitamálaskrifstofu, eftirlitsmaður með sérleyfisferðum, endurskoðendur hjá vegamálastjóra, fulltrúar III, gjaldkerar I, hafnamælingamaður, hamskeri í Náttúrufræðistofnun, hjúkrunarkonur (-menn), húsmæðrakennarar án kennararéttinda, innkaupastjóri Skipaútgerðar ríkisins, lögregluþjónar með viðbótarprófi úr lögregluskóla, er dómsmálaráðherra metur gilt, miðasölustjóri Þjóðleikhúss, sakaskrárritari I, sérhæfðir aðstoðarmenn I á rannsóknarstofum og við lyfjagerð, símvirkjaverkstjórar, skattendurskoðendur I (endurskoðun fyrirtækja), skógarverðir, stöðvarstjórar endurvarpsstöðva (Akureyri, Eiðar, Hornafjörður), stöðvarstjórar pósts og síma IV, sýningarstjóri Þjóðleikhúss, sýsluskrifarar, umsjónarmaður myndagerðar Landsbókasafns, umsjónarmaður í radíódeild L. Í., umsjónarmenn húseigna Landspítala og Kleppspítala, umsjónarmenn með skýrslusöfnun og spjaldgötun (Hagstofa), umsjónarmenn símritunar í Reykjavík og Gufunesi, tollverðir með verzlunarskólaprófi eða hliðstæðri menntun, svo og þeir, sem staðizt hafa próf frá tollskóla, er fjármálaráðuneytið lætur halda, varðstjórar í talsambandi við útlönd, vatnamælingamaður (raforkumálastjórn), verkstjórar iðnaðarmanna, verzlunarstjóri minjagripaverzlana Ferðaskrifstofu ríkisins, yfirlínuverkstjórar L. Í., yfirvarðstjóri háloftaathugunarmanna.

15. flokkur.

Aðalverkstjórar raforkumála, flugmála, ÁTVR, Skipaútgerðar og vitamála, bústjórar á ríkisbúum, eftirlits- og viðgerðarmaður röntgentækja Landspítala, flugumferðarstjórar II V. F. R. (að lokinni 4 ára þjálfun og tilskildum prófum), forstöðumaður bókbandsstofu Landsbókasafns, forstöðumaður teiknistofu Rafmagnsveitna ríkisins, forstöðumaður þvottahúss Landspítala, iðnfræðingar, kartógraf, laborantar á Landspítala, leiktjaldamálarar Þjóðleikhúss, ljósameistari sjónvarps, ljósameistari Þjóðleikhúss, myndatökumaður I hjá sjónvarpi, rafmagnseftirlitsmenn (rafmagnsdeild Vélskóla), rafvirkjar (rafmagnsdeild Vélskóla), sjókortagerðarmaður I, sjómælingamaður II, skipaskráningarmaður, stöðvarstjórar pósts og síma III, stöðvarstjóri stuttbylgjustöðvar L. Í., Vatnsenda, teiknari sjónvarps, tækja- og áhaldasmiður Atvinnudeildar, umdæmisfulltrúar bifreiðaeftirlits, umsjónarmaður kirkjugarða, útsölustjórar ÁTVR utan Reykjavíkur, yfirumsjónarmaður í birgðageymslu pósts og síma, yfirumsjónarmaður lóranstöðvar Gufuskálum, yfirumsjónarmenn með línuáætlunum og framkvæmdum L. Í., yfirumsjónarmenn pósts á Akureyri, Ísafirði, Siglufirði, Hafnarfirði og Vestmannaeyjum.

16. flokkur.

Aðstoðarmatráðskonur Landspítala og Kleppi, aðstoðaryfirljósmóðir á fæðingardeild Landspítala, barnakennarar, bóluefnisstjóri að Keldum, byggingaeftirlitsmaður L. Í., byggingaeftirlitsmenn hjá húsameistara ríkisins, dagskrárstarfsmenn Ríkisútvarps, deildarstjóri loftskeytadeildar veðurstofu, deildarstjórar sýklarannsókna, meinafræða- og vefjarannsókna, félagsráðunautur, Flókadeild, forstöðumaður vinnuhælis á Kvíabryggju héraðsdýralæknar V, leikmyndateiknari

Þjóðleikhúss (leiktjaldamálari), leiksviðsstjórar Þjóðleikhúss, matráðskona Kristneshæli, póstvarðstjórar, ráðskona að Bessastöðum, radíóeftirlitsmaður flugmála, sérlærðar hjúkrunarkonur (sérnám eitt ár), skipaskoðunarmenn, skrifstofustjórar III, slökkviliðsstjóri á Reykjavíkurflugvelli, sjúkraþjálfarar, sjúkrakennarar, stöðvarstjórar pósts og síma II, stöðvarstjóri loftskeytastöðvar Reykjavík, stöðvarstjóri Vatnsenda (útvarp), sviðsstjóri sjónvarps, tækjafræðingur Veðurstofu, umsjónarmaður línuframkvæmda, trésmíðaverkstæðis og bifreiðaverkstæðis L. Í., varðstjórar lögreglu, varðstjórar tollvarða (staðgenglar yfirtollvarða og sérstakir eftirlitsmenn, formaður á tollbát), vélaeftirlitsmaður (skipaskoðun ríkisins), vélstjórar (rafmagnsdeild Vélskóla), yfirfangavörður hegningarhúss í Reykjavík, yfirfiskmatsmenn, yfirgæzlumaður á Litla-Hrauni, yfirmatsmaður garðávaxta, yfirsímvirkjaverkstjórar, yfirumsjónarmaður talsambands við útlönd og langlínustöðvar, yfirumsjónarmenn símritunar í Reykjavík og Gufunesi, öryggisskoðunarmenn, þulir.

17. flokkur.

Aðalgjaldkerar, aðalendurskoðandi vegamálastjórnar, aðstoðarmaður við heilaritun, auglýsingastjórar útvarps og sjónvarps, barnakennarar með a. m. k. árs framhaldsnámi við kennaraháskóla eða öðru sambærilegu framhaldsnámi, hvoru tveggja að mati menntamálaráðuneytisins, blindrakennarar, búnaðarskólakennarar, deildarhjúkrunarkonur, eftirlitsmaður dísilstöðva á Austurlandi, flugumferðarstjórnar I. F. R. (aðalflugstjórn, innanlandsflugstjórn, úthafsflugstjórn, upplýsingaþjónusta, að lokinni 6 ára þjálfun og með tilskildum réttindum), forstöðukona Flókadeildar, forstöðumaður hlustendaþjónustu Ríkisútvarps, forstöðumaður vistheimilis, Gunnarsholti, fulltrúar II, garðyrkjuskólakennarar, húsmæðrakennarar, kennarar við gagnfræðaskóla og iðnskóla, kennarar við heyrnleysingjaskóla, kennarar við Hjúkrunarskóla, kennarar við Matsveina- og veitingaþjónaskóla, kennarar við Vélskóla og Stýrimannaskóla, héraðsdýralæknar IV, héraðslæknar V, innheimtustjóri hjá sakadómaraembætti, innheimtustjóri útvarps, matráðskona Landspítala, matráðskonur Vífilsstöðum og fávitahæli Kópavogi, mjólkureftirlitsmaður, ráðningarstjóri varnarmáladeildar, radíóeftirlitsmaður L. Í., rafveitustjórar II (innanbæjarkerfi og/eða sveitaveitur), safnvörður Fræðslumyndasafns, sendiráðsritarar II og vararæðismenn, stöðvarstjórar I (Rafmagnsveitur ríkisins), stöðvarstjóri lóranstöðvar, Reynisfjalli, stöðvarstjóri, Rjúpnahæð, sölustjóri Landssmiðju, talkennarar, umdæmisverkstjórar vegagerðar (aðalverkstjórar), vélaeftirlitsmaður Landhelgisgæzlu, vélaeftirlitsmaður Skipaútgerðar ríkisins, vélaumsjónarmaður vegagerðar, yfirfiskmatsmenn með sérþekkingu á skreið, saltfiski og freðfiski, yfirleikmyndateiknari Þjóðleikhúss (leiktjaldamálari), yfirtollverðir, yfirvarðstjóri lögreglu á Keflavíkurflugvelli, yfirmaður áhaldahúss vitamála.

18. flokkur.

Aðalbókarar, aðstoðarforstöðukonur stærstu sjúkrahúsa (yfir 200 rúm), birgðastjóri aðalfrímerkjavörzlu, birgðastjóri vegagerðar, byggingafræðingar, deildarstjórar bögglapóststofu, tollpóststofu og söludeildar fyrir frímerkjasafnara, deildarstjórar L. Í. (radíótæknideild, símatæknideild, bæjarsíma, hagdeild og rekstrardeild), deildarstjórar tollgæzlu, deildarstjóri umferðamáladeildar pósts og síma, deildarstjóri radíóverkstæðis flugmála, eftirlitsmaður með prestsetrum, eftirlitsmaður með skólabyggingum, forstöðumaður Breiðavíkurhælis, forstöðumaður Löggildingarstofu, héraðsdýralæknar III, héraðslæknar IV, húsmæðrakennaraskólakennarar, innheimtugjaldkeri L. Í., íþróttakennarar menntaskóla og Kennaraskóla, íþróttakennaraskólakennarar, kennarar í tæknigreinum við Stýrimannaskóla og Vélskóla, kennarar við handavinnudeild Kennaraskóla, kennarar við Listiðnaðardeild Handíðaskóla, kennarar við kennaradeild Tón-

listarskóla, kennarar við gagnfræðaskóla, iðnskóla og aðra framhaldsskóla með BA prófi frá H. Í. eða öðru sambærilegu prófi, hvort tveggja að viðbættu prófi í uppeldisfræðum, er menntamálaráðuneytið metur gilt, svo og framhaldsskólakennarar, sem settir voru eða skipaðir fyrir 1. júní 1952, klippari sjónvarps, kvikmyndatökumaður sjónvarps, leikarar Þjóðleikhúss, læknakadidatar (námskandidatar), skólastjórar barnaskóla (færri en 2 kennarar), stöðvarstjórar pósts og síma I, stöðvarstjóri lóranstöðvar, Gufuskálum, tannlæknir Háskóla Íslands, upptökustjóri sjónvarps, vanvitaskólakennarar, varavarðstjórar flugumferðarstjóra, varðstjórar í aðflugstjórn, veiðistjóri, viðgerðarmaður handrita (Landsbókasafn), yfirhjúkrunarkonur á sérdeidum (röntgen, skurðstofu, blóðbanka o. fl.), yfirljósmóðir á fæðingardeild Landspítalans, yfirlögregluþjónn á Keflavíkurflugvelli.

19. flokkur.

Aðalgjaldkeri vegamálastjóra, skrifstofu ríkisspítala, Innkaupastofnunar ríkisins, ÁTVR og Landssmiðju, áfengisvarnarráðunautur ríkisins, afgreiðslustjóri Sjúkrasamlags Reykjavíkur, búnaðar- og garðyrkjuskólakennarar með prófi frá búnaðarháskóla eða samsvarandi prófi í aðalkennslugrein, birgðastjóri pósts og síma, bókaverðir án háskólaprófs, Landsbókasafninu, dagskrárfulltrúar útvarps, deildarstjóri upplýsingadeildar flugmálastjórnar, forstöðukonur (yfirhjúkrunarkonur) á sjúkrahúsum með innan við 200 rúm, forstöðumaður bifreiðaeftirlits, forstöðumaður byggingaeftirlits, forstöðumaður fræðslumyndasafns, forstöðumaður gisti- og veitingastaðaeftirlitsins, forstöðumaður tæknideildar útvarps (stúdíóstjóri), forstöðumaður vinnuhælis að Litla-Hrauni, framkvæmdastjóri ferðamálaráðs, framkvæmdastjóri sauðfjárveikivarna, frí hafnarstjóri, héraðslæknar III, héraðsdýralæknar II, kennarar gagnfræðaskóla, iðnskóla og annarra framhaldsskóla, með cand. mag. prófi frá H. Í. eða öðru sambærilegu prófi í aðalkennslugrein, kórstjóri og undirleikari Þjóðleikhúss, minjavörður án háskólaprófs, Þjóðminjasafn, símatæknifræðingar (3—4 ára tækninám), skólastjórar barnaskóla (2—5 kennarar), skólastjórar heimavistarbarnaskóla (færri en 2 kennarar), stöðvarstjóri pósts og síma, Hafnarfirði, tónlistarfulltrúi útvarps, tæknifræðingar (3—4 ára tækninám), umsjónarmenn sjálfvirkra stöðva L. Í. (2 menn), umsjónarmaður útvarpsstöðva, útsölustjórar ÁTVR í Reykjavík, varðstjórar í flugstjórnarmiðstöð, yfirdeildarstjóri hjá radíótæknideild L. Í., símatæknideild og bæjarsíma Reykjavíkur, yfirmatráðskonur Landspítala og Kleppi.

20. flokkur.

Aðalbókarar vegamálastjóra, vita- og hafnamálastjóra, ÁTVR, skrifstofu ríkisspítalanna, Skipaútgerðar ríkisins, Innkaupstofnunar ríkisins og Landssmiðju, aðstoðarlæknar II, afgreiðslustjórar Tryggingastofnunar ríkisins, arkitektar II, bókafulltrúi, bókaverðir Landsbókasafns (hafi háskólapróf og sérmenntun á viðkomandi starfssviði), deildarstjóri ICAO (flugmálastjórn), deildartæknifræðingar, forstöðumaður Kristneshælis, fulltrúar I, fulltrúi fréttastjóra ríkisútvarps, héraðsdýralæknar I, héraðslæknar II, innkaupafulltrúi ÁTVR, innkaupa- og sölustjóri Innkaupastofnunar ríkisins, lyfjafræðingur Sjúkrasamlags Reykjavíkur, kennarar Menntaskóla, Kennaraskóla og Tækniskóla, minjaverðir Þjóðminjasafns (hafi háskólapróf og sérmenntun á viðkomandi starfssviði), rafveitustjórar I, sendiráðsritarar I og ræðismenn, síldarmatsstjóri, sjómælingamaður I, skjalaverðir Þjóðskjalasafns (hafi háskólapróf og sérmenntun á viðkomandi starfssviði), skjalaþýðandi Menntamálaráðuneytisins, skólastjórar barnaskóla (6—10 kennarar), skólastjórar gagnfræðaskóla og iðnskóla (1—5 kennarar), skólastjórar heimavistarbarnaskóla (2 kennarar eða fleiri), skólastjórar húsmæðraskóla, skólastjóri Matsveina- og veitingaþjónaskólans, skrifstofustjórar II, undirdeildarstjóri Raforkumálaskrifstofunnar, æviskrárritari.

21. flokkur.

Aðalbókari tollstjórans í Reykjavík, aðalgjaldkeri tollstjórans í Reykjavík, aðalfulltrúi skipaskoðunarstjóra, tæknimenntaður, fimleikastjóri Háskóla Íslands, firmaskrárritari, forstöðumaður fávitahælis í Kópavogi, forstöðumaður handritadeildar Landsbókasafns, framkvæmdastjóri Iðnfræðsluráðs, háskólamenntaðir fulltrúar, héraðslæknar I, leikarar Þjóðleikhúss, löggiltur endurskoðandi (ríkisendurskoðun), náttúrufræðingur hjá rannsóknarstofnun landbúnaðarins, póstmeistari á Akureyri, sérfræðingur Handritastofnunar og Orðabókar Háskólans, skrifstofustjóri póststofunnar í Reykjavík, skólastjórar gagnfræðaskóla og iðnskóla (6—10 kennarar), sóknarprestar, stöðvarstjóri pósts og síma, Vestmannaeyjum, stöðvarstjóri Gufunesi, söngmálastjóri, tilraunastjórar í landbúnaði (með háskólaprófi), umdæmisstjórar L. Í. á Akureyri, Brú, Ísafirði, Seyðisfirði og Siglufirði, yfirflugumferðarstjóri Reykjavík (flugstjórnarmiðstöð), yfirflugumferðarstjóri á Keflavíkurflugvelli (aðflugsstjórn), yfirkennarar menntaskóla og Kennaraskóla, yfirmaður starfsmannadeildar pósts og síma, æskulýðsfulltrúi þjóðkirkju.

22. flokkur.

Aðalgjaldkerar pósts og síma og Tryggingastofnunar ríkisins, aðstoðarlæknar I, arkitektar I, biskupsritari, deildarstjóri birgðadeildar raforkumálastjóra, háskólamenntaðir fulltrúar, yfirborgardómara, yfirborgarfógeta, yfirsakadómara og saksóknara ríkisins, háskólamenntaðir sérfræðingar við rannsóknarstofnanir atvinnuveganna, skógrækt, Náttúrufræðistofnunina, Veðurstofu o. fl., íþróttafulltrúi, leiklistarstjóri útvarps, námsstjórar, póstmálafulltrúi, prófastar, skólastjórar barnaskóla (11—18 kennarar), skólastjóri Handíðaskólans (listiðnaðardeild), skólastjóri Húsmæðrakennaraskólans, skólastjóri Íþróttakennaraskólans, skólastjóri Tónlistarskólans (kennaradeild), tónlistarstjóri útvarps, verkfræðingar, yfirmaður skýrsludeildar pósts og síma, öryggiseftirlitsmaður (verkfræðingur).

23. flokkur.

Aðalbókarar pósts og síma og Tryggingastofnunar ríkisins, aðalendurskoðandi pósts og síma, aðalfulltrúar bæjarfógetanna á Akureyri, Hafnarfirði, Keflavík, Kópavogi og Vestmannaeyjum, lögreglustjóranna í Reykjavík og Keflavíkurflugvelli (einn við hvert embætti), dagskrárstjórar útvarps og sjónvarps, deildarstjórar Náttúrufræðistofnunar, deildarstjórar á skattstofum, deildarstjórar Tryggingastofnunar ríkisins, deildarstjórar Veðurstofu, deildarstjóri byggingadeildar raforkumálastjórnar, deildarstjóri rekstrardeildar Rafmagnsveitna ríkisins, flugvallarstjórar Keflavík og Reykjavík, forstjóri Viðtækjaverzlunar ríkisins, forstöðukonur (yfirhjúkrunarkonur) sjúkrahúsa með yfir 200 rúm, forstöðumaður Landmælinga Íslands, forstöðumaður vatnamælinga hjá raforkumálastjóra, framkvæmdastjóri flugvalla utan Reykjavíkur og Keflavíkur, framkvæmdastjóri Húsnæðismálastofnunar ríkisins, framkvæmdastjóri loftferðaeftirlits, framkvæmdastjóri Menningarsjóðs, framkvæmdastjóri Ríkisútgáfu námsbóka, fréttastjóri útvarps, leikarar Þjóðleikhúss, póstmeistarinn í Reykjavík, ritsímastjórinn í Reykjavík, sérmenntaðir efnafræðingar og lífeðlisfræðingar að Keldum, skólastjórar barnaskóla (19 kennarar o. fl.), skólastjórar búnaðarskóla og garðyrkjuskóla, skólastjórar gagnfræðaskóla og iðnskóla (11—18 kennarar), skólastjóri Heyrnleysingjaskólans, skólastjóri Hjúkrunarskólans, skrifstofustjórar I, skrifstofu- og sölustjóri ÁTVR, vígslubiskupar.

24. flokkur.

Aðstoðarlæknar berklavarna, aðstoðarlæknir tryggingayfirlæknis, bæjarsímastjóri í Reykjavík, deildarlæknar, deildarstjóri hjá ríkisskattstjóra og skattrannsóknarstjóra, deildarstjórar í Stjórnarráði, deildarstjórar hjá rannsóknarstofnunum atvinnuvega, deildarverkfræðingar, dósent í lyfjafræði lyfsala, forsetaritari, forstöðumaður Almannavarna, forstjóri Ferðaskrifstofu ríkisins, forstöðumaður

Listasafns ríkisins, framkvæmdastjóri Flugöryggisþjónustu, háskólaritari, landgræðslustjóri, landlæknisfulltrúi (læknir), ríkisféhirðir, sendiráðunautar, sérmenntaður dýralæknir að Keldum, sérmenntaðir læknar á rannsóknarstofum, skólastjórar héraðsgagnfræðaskóla, skólastjórar gagnfræðaskóla og iðnskóla (19 kennarar o. fl.), skólastjórar Stýrimannaskóla og Vélskóla, verðlagsstjóri.

25. flokkur.

Aðstoðaryfirlæknir ríkisspítala og rannsóknarstofu Háskólans, eftirlitsmaður með fjármálum skóla, fiskmatsstjóri, forstjóri Ríkisprentsmiðjunnar Gutenberg, framkvæmdastjóri sjónvarps, hæstaréttarritari, landnámsstjóri, leikarar Þjóðleikhússins (3 menn), skattstjórar utan Reykjavíkur, skrifstofustjórar Tryggingastofnunar ríkisins, ríkisskattstjóra, skattstjórans í Reykjavík, raforkumálastjóra og tollstjórans í Reykjavík, sýslumenn, bæjarfógetar og lögreglustjórar, trúnaðarlæknir Sjúkrasamlags Reykjavíkur, veiðimálastjóri, yfirverkfræðingar.

26. flokkur.

Aðalfulltrúi saksóknara ríkisins, berklayfirlæknir, borgardómarar, borgarfógetar, forstjórar hag-, rekstrar- og tæknideilda pósts og síma, forstjóri ÁTVR, forstjóri Innkaupastofnunar ríkisins, forstjóri Landhelgisgæzlu, forstjóri Landssmiðju, forstjóri Sementsverksmiðju ríkisins, forstjóri Skipaútgerðar ríkisins, forstjórar rannsóknarstofnana atvinnuveganna, forstöðumaður Blóðbanka, forstöðumaður Handritastofnunar, forstöðumaður Náttúrufræðistofnunarinnar, forstöðumaður Orðabókar Háskólans, forstöðumaður Tilraunastöðvar að Keldum, framkvæmdastjóri Iðnaðarmálastofnunar, framkvæmdastjóri Rannsóknarráðs, framkvæmdastjóri ríkisspítalanna, framkvæmdastjóri Sjúkrasamlags Reykjavíkur, Háskólabókavörður, héraðslæknir á Akureyri, landsbókavörður, lyfsölustjóri, prófessorar, rafmagnseftirlitsstjóri, rafmagnsveitustjóri, rannsóknarlæknir að Keldum, rektorar og skólameistarar menntaskóla, sakadómarar, ríkisbókari, skattrannsóknarstjóri, skattstjórinn í Reykjavík, skipaskoðunar- og skipaskráningarstjóri, skógræktarstjóri, skólastjóri Kennaraskóla Íslands, skólastjóri Tækniskólans, skólayfirlæknir, tollgæzlustjóri, tryggingayfirlæknir, yfirdýralæknir, yfirlæknar ríkisspítala og Rannsóknarstofu Háskólans, yfirlæknir fávitahælis í Kópavogi, þjóðminjavörður, þjóðskjalavörður, öryggismálastjóri.

27. flokkur.

Flugmálastjóri, forstjóri Tryggingastofnunar ríkisins, fræðslumálastjóri, húsameistari ríkisins, raforkumálastjóri, skipulagsstjóri ríkisins, tollstjórinn í Reykjavík, útvarpsstjóri, yfirborgarfógetinn í Reykjavík, veðurstofustjóri, vegamálastjóri, vita- og hafnamálastjóri, þjóðleikhússtjóri.

28. flokkur.

Biskup, hagstofustjóri, landlæknir, lögreglustjórinn í Reykjavík, póst- og símamálastjóri, ráðuneytisstjórar, rektor Háskólans, ríkisendurskoðandi, ríkisskattstjóri, sendiherrar, yfirborgardómari, yfirsakadómari.

Skólastjórar barnaskóla, sem hafa jafnframt gagnfræðadeildir, skulu taka sömu laun og skólastjórar gagnfræðaskóla miðað við samanlagðan kennarafjölda.

Mánaðarlaun (grunnlaun) í hverjum launaflokki skulu vera þessi:

	Byrjunarlaun kr.	Laun eftir 1 ár kr.	3 ár kr.	6 ár kr.	10 ár kr.	15 ár kr.
1. launaflokkur	5 695					
2. —	5 931					
3. —	6 193					
4. —	6 441	6 797	7 069	7 354	7 652	7 960
5. —	6 702	7 069	7 354	7 652	7 960	8 268
6. —	6 975	7 354	7 652	7 960	8 268	8 601
7. —	7 248	7 652	7 960	8 268	8 601	8 945
8. —	7 545	7 841	8 149	8 482	8 814	9 170
9. —	7 841	8 149	8 482	8 814	9 170	9 538
10. —	8 149	8 482	8 814	9 170	9 538	9 917
11. —	8 482	8 814	9 170	9 538	9 917	10 320
12. —	8 814	9 170	9 538	9 917	10 320	10 724
13. —	9 170	9 538	9 917	10 320	10 724	11 162
14. —	9 538	9 917	10 320	10 724	11 162	11 601
15. —	9 917	10 320	10 724	11 162	11 601	12 064
16. —	10 320	10 724	11 162	11 601	12 064	12 550
17. —	10 724	11 162	11 601	12 064	12 550	13 049
18. —	11 162	11 601	12 064	12 550	13 049	13 571
19. —	11 779	12 419	13 108	13 832	14 591	
20. —	12 419	13 108	13 832	14 591	15 397	
21. —	13 108	13 832	14 591	15 397	16 240	
22. —	14 591	15 397	16 240		17 130	
23. —	16 240		17 130		18 079	
24. —	17 130		18 079		19 063	
25. —	18 079		19 063		20 118	
26. —	20 118				21 222	
27. —	22 384					
28. —	23 618					

II.

Eftirfarandi reglur skulu gilda um vinnnutíma ríkisstarfsmanna, yfirvinnu, yfirvinnukaup og önnur kjör, er hér skipta máli.

1. gr.

Vikulegur starfstími starfsmanna ríkisins, sem hin föstu laun eru greidd fyrir, skal vera sem hér segir:

A. 44 stundir.

Verkstjórar og verkamenn, starfsmenn á ríkisbúum, ráðsmenn og ráðskonur, fólk við eldhússtörf, bifreiðastjórar, línumenn og línuverkstjórar, lögreglumenn, fangaverðir, tollverðir, slökkviliðsmenn, hjúkrunarfólk, aðstoðarfólk við hjúkrun, starfsmenn á verkstæðum, við birgðavörzlu, vöruafgreiðslu, iðnað og iðjustörf, vélgæzlu og önnur hliðstæð störf.

B. 38 stundir.

Starfsmenn á skrifstofum, teiknistofum, rannsóknarstofum, eftirlitsstofnunum, söfnum, lögregluþjónar og tollverðir, sem eingöngu vinna regluleg skrifstofustörf, svo og aðrir, sem hliðstæð störf stunda.

C. 36 stundir.

Sjúkrahúslæknar, sjúkraþjálfarar, starfsfólk við röntgen eða geislavirk efni. Enn fremur eftirtaldir starfsmenn, er vinna á reglubundnum vinnuvökum: Talsímamenn, símritarar, loftskeytamenn, veðurfræðingar, flugumferðarstjórar og aðrir, er hliðstæð störf stunda.

D. Kennarar:

1. Barnaskólakennarar: allt að 36 kennslustundir, er fækki í 30 stundir á því skólaári, sem kennari verður 55 ára og í 24 stundir, þegar hann verður sextugur. Lengd hverrar kennslustundar skal vera 40 mínútur.

2. Gagnfræðaskólakennarar, húsmæðraskólakennarar, iðnskólakennarar: allt að 30 kennslustundir, er fækki í 25 stundir, er kennari verður 55 ára og 20 stundir, þegar hann verður sextugur. Lengd kennslustundar skal vera 45 mínútur.

3. Menntaskólakennarar, tækniskólakennarar, kennaraskólakennarar, kennarar sérgreinaskóla fyrir kennaraefni, stýrimanna- og vélskólakennarar. 24—27 kennslustundir, er fækki í 22 stundir, er kennari verður 55 ára og 17 stundir, er kennari verður sextugur. Lengd hverrar kennslustundar skal vera 45 mínútur.

Kennsluskylda söngkennara og tónlistarkennara í barnaskólum og gagnfræðaskólum og kennara afbrigðilegra og vangefinna barna, sbr. 6. gr. laga nr. 34/1946, um fræðslu barna, skal vera ⅘ af kennsluskyldu almennra kennara.

Kennsluskylda annarra kennara, svo og skólastjóra, haldist óbreytt frá því, sem nú er.

Sé hver kennslustund lengri eða skemmri en hér er fram tekið, skal vikuleg kennsluskylda breytast í hlutfalli við það.

Kennurum er skylt að hafa umsjón með nemendum í stundahléum eftir nánari ákvörðun skólastjóra og kennarafundar.

2. gr.

Um daglegan vinnutíma skulu gilda þessi ákvæði:

1. 44 stunda vinnuvika skal unnin á tímanum frá kl. 8.00 til kl. 12.00 og kl. 13.00 til kl. 17.00 alla virka daga, nema laugardaga, þá kl. 8.00 til kl. 12.00.

2. 38 stunda vinnuvika skal unnin á tímanum frá kl. 9.00 til kl. 12.00 og kl. 13.00 til kl. 17.00 alla virka daga, nema laugardaga, þá kl. 9.00 til kl. 12.

3. 36 stunda vinnuvika og skemmri skal unnin á tímanum frá kl. 8.00 til kl. 12.00 og kl. 13.00 til kl. 17.00 alla virka daga, nema laugardaga, þá kl. 8.00 til kl. 12.00.

Um það, hvenær starfstími hefjist, skal ákveðið í samráði við starfsmennina með samþykki viðkomandi starfsmannafélags.

Heimilt er að haga vinnudegi með öðrum hætti en að framan greinir, ef allir eru um það sammála.

Á tímabilinu frá 15. maí til 30. september ár hvert er heimilt, með samkomulagi forstöðumanna hlutaðeigandi stofnana og starfsmanna, að fella vinnu niður á laugardögum, enda lengist þá vinnutími í staðinn um eina klst. á mánudögum allt árið.

3. gr.

Eigi skulu ákvæði þau, er að framan getur, valda því, að daglegur vinnutími nokkurs starfsmanns lengist frá því, sem nú er.

Þær starfsstéttir og starfsmenn, sem ákvæði 1. og 2. gr. taka ekki til, skulu halda þeim vinnutíma, sem verið hefur hingað til.

4. gr.

Vinnutími starfsmanna skal vera samfelldur eftir því, sem við verður komið vegna eðlis starfsins. Verði eyða í daglegum, samfelldum starfstíma kennara, skal

greiða fyrir hverja kennslustund í slíkri eyðu, laun, er nemi ¼ hluta dagvinnukaups samkv. 8. gr.

Breytingar og frávik frá þeim vinnutíma, sem hér er ákveðinn, skulu því aðeins gerð, að samþykki viðkomandi starfsmannafélags eða B.S.R.B. liggi fyrir.

5. gr.

Matartími skal, eftir því sem við verður komið, vera frá kl. 12.00 til kl. 13.00 og telst hann eigi til vinnutíma.

Sé unnin yfirvinna skulu vera matartímar kl. 19,00 til kl. 20.00 og kl. 3.00 til kl. 4.00, og teljast þeir til vinnutímans, enda sé vinnu haldið áfram eftir matartímann eða hluti af honum unninn.

Kaffitímar teljast til venjulegs vinnutíma, og skulu þeir hjá þeim, er hafa 44 stunda vinnuviku, vera tvisvar á dag miðað við venjulegan vinnutíma, 20 mínútur í hvert sinn, þó eigi nema einu sinni á laugardögum.

Hjá þeim, er skemmri vinnuviku hafa, er á hinum fasta daglega vinnutíma einn kaffitími, 20 mínútur, þó ekki á laugardögum.

Í næturvinnu og helgidagavinnu skulu kaffitímar vera í sama hlutfalli og á hinum daglega vinnutíma.

Þeir, sem vinna á reglubundnum vinnuvökum, skulu ekki fá sérstaka matar- eða kaffitíma, nema tíðkazt hafi til þessa.

Heimilt er að fella niður kaffitíma og breyta matartíma með samkomulagi fyrirsvarsmanns stofnunar og starfsmanna, enda sé slíkt samþykkt af viðkomandi starfsmannafélagi.

6. gr.

Frídagar eru allir helgidagar Þjóðkirkjunnar, sumardagurinn fyrsti og 17. júní. Enn fremur aðfangadagur jóla og gamlársdagur frá kl. 13.00 beri þá upp á virkan dag, svo og eftirtaldir dagar með sama hætti og tíðkazt hefur: 1. maí, fyrsti mánudagur í ágúst, 1. desember og laugardagur fyrir páska.

7. gr.

Yfirvinna telst hver sú vinna, sem fer fram yfir tilskilinn dagvinnutíma eða vinnuvöku. Skiptist hún í eftirvinnu, næturvinnu og helgidagavinnu.

Til eftirvinnu teljast tvær fyrstu klukkustundirnar, eftir að tilskildum dagvinnutíma eða vökutíma lýkur, þó ekki á tímabilinu frá kl. 19,00 til kl. 8.00 og auk þess vinna, sem innt er af hendi á dagvinnutíma umfram vikulega vinnutímaskyldu. Vinnuvökumenn skulu þó ekki vinna fleiri en 10 klst á viku hverri í eftirvinnu.

Næturvinna telst frá kl. 19.00 eða frá lokum eftirvinnutímabils, ef fyrr er, til byrjunar næsta dagvinnutímabils.

Helgidagavinna telst sú vinna, sem unnin er frá lokum eftirvinnutímabils á föstudegi sé felld niður vinna á laugardögum, sbr. síðustu málsgrein 2. gr. eða frá lokum dagvinnutímabils á laugardegi til upphafs vikulegs dagvinnutíma á mánudegi, svo og á öllum frídögum, sem um getur hér að framan (sbr. 6. gr.).

8. gr.

Yfirvinnu skal greiða með álagi á venjulegt dagvinnutímakaup.

Eftirvinnu svo og matartíma á tímabilinu frá kl. 8.00 til kl. 19.00, ef unnir eru, skal greiða með 50% álagi miðað við dagvinnukaup, en unnir nætur- og helgidagatímar með 90% álagi miðað við dagvinnukaup.

Dagvinnukaup hvers starfsmanns skal fundið með því að deila með tölunni 150 í föstu mánaðarlaun viðkomandi launaflokks miðað við 6 ára starfsaldur.

Öll yfirvinna skal greidd eftir á í einu lagi fyrir hvern mánuð.

Þegar starfsmaður er kallaður til vinnu, sem ekki er í beinu framhaldi af daglegri vinnu hans, skal greitt yfirvinnukaup í að minnsta kosti tvær klukkustundir, nema reglulegur vinnutími hans hefjist innan tveggja klukkustunda, frá því hann fór til vinnu.

Hafi maður unnið að minnsta kosti 6 klukkustundir í næturvinnu, og haldið áfram vinnu innan sex klukkustunda á föstum venjulegum vinnutíma sínum, ber honum næturvinnuálag fyrir þann tíma.

9. gr.

Skylt er starfsmanni að vinna yfirvinnu, sem yfirmaður hans telur nauðsynlega. Þó er engum starfsmanni, öðrum en þeim, sem gegnir öryggisþjónustu, skylt að vinna meiri yfirvinnu í viku hverri en nemur þriðjungi af tilskildum, vikulegum vinnutíma. Yfirvinnuskylda póstmanna haldist þó óbreytt frá því, sem nú er.

10. gr.

Þar, sem unnið er á reglubundnum vinnuvökum, skal varðskrá, er sýni vinnutíma hvers starfsmanns, samin fyrirfram fyrir a. m. k. einn mánuð í senn.

Við samningu varðskrár skal þess gætt, að helgidagavinna skiptist sem jafnast á starfsmenn.

11. gr.

Hámarkslengd hverrar vinnuvöku skal vera 9 klukkustundir, og skulu þá líða minnst 9 klukkustundir til næstu vinnuvöku. Núgildandi sérreglur um vinnuvökur skulu haldast óbreyttar.

Þeir, sem vinna á reglubundnum vinnuvökum, skulu fá 33% álag á þann hluta launa, sem greiddur er fyrir unnin störf á þeim tíma, er fellur utan venjulegs dagvinnutíma. Við útreikning á álagi þessu skal miða við föst mánaðarlaun í viðkomandi launaflokki miðað við 6 ára starfsaldur og deila í mánaðarlaunin með 150 til að finna dagvinnutímakaupið.

Þeir, sem vinna vinnuvökur á sunnudögum, eiga rétt á leyfi í sömu viku, þannig að næturfrí komi jafnan fyrir og eftir frídaginn eða eigi minna en 36 klukkustundir samfleytt.

Þeir, sem vinna á reglubundnum vinnuvökum skulu, miðað við árs starf, fá 12 samfellda frídaga og greiðslu er samsvari 6 daga dagvinnukaupi hlutaðeigandi starfsmanns. Umrædda aukafrídaga má, er þörf krefur, veita á öðrum tíma en hinum venjulega orlofstíma. Njóti starfsmenn nú betri kjara haldast þau.

12. gr.

Fyrir hverjar þrjár klukkustundir á gæzluvakt komi einnar klukkustundar frí eða greiðsla, er þeim tíma nemur, miðað við dagvinnukaup.

Sé starfsmaður á gæzluvakt kallaður til starfa, fær hann greitt yfirvinnukaup fyrir þann tíma.

13. gr.

Árslaun kennara skulu miðuð við 9 mánaða kennslutíma, en lækka um 1/12 heildarárslauna fyrir hvern mánuð, sem kennslutíminn er skemmri.

Laun skólastjóra og kennara við gagnfræðaskóla og aðra framhaldsskóla og skólastjóra barnaskóla, sem starfa í

8 mánuði, skal miða við 9 mánaða starf,

7 mánuði, skal miða við 8 mánaða starf, og

6 mánuði, skal miða við 7 mánaða starf.

Eigi skal þessi lenging tímans, sem laun eru miðuð við, hafa áhrif á daglega eða vikulega kennsluskyldu kennara frá því, sem nú er, en tilkall á skólinn til starfa kennara fyrir og eftir hinn árlega, reglulega kennslutíma, sem þessari lengingu tímans nemur, ef þörf krefur.

Sé árlegur starfstími skóla styttri en 6 mánuðir, skulu laun vera hlutfallslega miðuð við 6 mánaða skóla.

14. gr.

Menntamálaráðuneytið ákveður í samráði við fjármálaráðuneytið og Bandalag starfsmanna ríkis og bæja, sérstaka þóknun þeim skólastjórum, sem hafa á hendi stjórn í tví- eða þrískipuðum skólum.

15. gr.

Ríkisstarfsmenn, aðrir en þeir, sem um getur í 2. málgrein, eiga rétt til greiðslu þóknunar fyrir yfirvinnu, hafi hlutaðeigandi yfirmaður sérstaklega óskað þess, að sú vinna yrði af hendi leyst.

Forstöðumenn stofnana eiga ekki rétt á yfirvinnugreiðslu samkvæmt 1. málsgrein. Þurfi þeir þó að vinna verulega yfirvinnu vegna embættisanna, er heimilt að greiða þeim sérstaka þóknun til viðbótar mánaðarlaunum þeirra. Slíka greiðslu ákveður fjármálaráðuneytið með samkomulagi við viðkomandi starfsmenn og vitund Bandalags starfsmanna ríkis og bæja.

16. gr.

Við ákvörðun aldurshækkana skal starfsaldur hjá þeim, sem skipta um störf hjá ríkinu, reiknast þannig:

Þegar um er að ræða sams konar starf, skylt starf eða starf innan sömu ríkisstofnunar, telst starfsaldur frá þeim tíma, er hlutaðeigandi ríkisstarfsmaður hóf störf í hinni fyrri stöðu.

Fari ríkisstarfsmaður í starf, óskylt hinu fyrra, gildir fyrri starfsaldur hjá ríkinu í hinu nýja starfi allt að sex árum. Hafi maðurinn starfað hjá ríkinu lengur, þá taki hann laun í hinu nýja starfi miðað við sex ára starfsaldur. Fari starfsmaðurinn í betur launaða stöðu, skulu laun hans í nýju stöðunni aldrei vera lægri en í hinu eldra starfi.

Nú tekur maður verr launaða stöðu, en hann hafði áður, þá gildir fyrri starfsaldur, hvort sem um skylt eða óskylt starf er að ræða.

Framangreind ákvæði gildi einnig um þá, sem ráðast til starfa hjá ríkinu, en hafa áður starfað í þjónustu sveitarfélaga eða annarra opinberra stofnana.

Taka skal tillit til sambærilegra eða skyldra starfa hjá öðrum en ríkinu á þann hátt, að fyrri starfsaldur gildi að fullu allt að fimm árum, en að hálfu næstu 10 ár.

Fjármálaráðuneytið, 1. desember 1965.

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Þórleifar Kr. Sigurðardóttur, ljósmóður frá Kóngsbakka 1964.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	26 693.46
2. Vextir	—	2 268.94
3. Vaxtabætur Söfnunarsjóðs	—	156.40
	Kr.	29 118.80

Gjöld:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	29 118.80
	Kr.	29 118.80

Kóngsbakka, 2. ágúst 1965.

Haukur Sigurðsson. **Aðalheiður Bjarnadóttir** **Sigurborg Magnúsdóttir**

Nr. 218.

REIKNINGUR

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1964.

Rekstrarreikningur frá 1. janúar til 31. desember 1964.

Gjöld:

I. Vélbátaflotinn:				
Tjón		kr.	54 123 681.43	
÷ hluti endurtryggjenda		—	37 225 451.46	
		Kr.	16 898 229.97	
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir tjónum ..	kr. 33 367 584.47			
÷ hluti endurtryggjenda .	— 20 501 070.98			
		—	12 866 513.49	
				kr. 29 764 743.46
II. Skip landhelgisgæzlunnar:				
Tjón		kr.	6 550 332.22	
÷ hluti endurtryggjenda		—	6 526 216.55	
		Kr.	24 115.67	
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir tjónum ..	kr. 100 000.00			
÷ hluti endurtryggjenda .	— 98 000.00			
		—	2 000.00	
				— 26 115.67
III. Rekstrarkostnaður		kr.	2 599 202.96	
÷ hluti Bráðafúadeildar		—	389 880.44	
				— 2 209 322.52
Afskrifaðar skuldir				— 481 310.61
Gengismunur				— 1 382.52

IV. Afskriftir:					
Bifr., 20% af	kr.	283 664.40	kr.	56 732.80	
Skrifstofuáh. 12%	—	516 229.68	—	61 947.56	
				kr.	118 680.36
V. Umboðslaun til bátaábyrgðarfélaga				—	2 800 090.96
VI. Tekjuafgangur				—	1 778 953.69
				Kr.	37 180 599.79

Tekjur:

I. Vélbátaflotinn:					
1. Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum			kr.	28 094 560.79	
÷ hluti endurtryggjenda			—	16 856 736.47	
			Kr.	11 237 824.32	
2. Iðgj. ÷ ristorno	kr.	61 409 120.44			
÷ hluti endurtryggjenda	—	41 048 452.82			
			—	20 360 667.62	
			Kr.	31 598 491.94	
Yfirfært til vara fyrir ristorno	kr.	4 200 000.00			
÷ hluti endurtr.	—	2 520 000.00			
			—	1 680 000.00	
				kr.	29 918 491.94
3. Umboðslaun				—	5 932 632.46
II. Skip landhelgisgæzlunnar:					
1. Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum			kr.	7 866 235.00	
÷ hluti endurtryggjenda			—	7 669 561.12	
			Kr.	196 673.88	
2. Iðgjöld	kr.	3 315 872.31			
÷ hluti endurtr.	—	3 250 228.64			
			—	65 643.67	
				—	262 317.55
3. Umboðslaun				—	487 534.76
III. Vaxtatekjur				—	579 623.08
				Kr.	37 180 599.79

REIKNINGUR

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1964.

Eignir:

I. Sjóður	kr.	136 743.24	
Innstæða á hlaupareikningum	—	5 426 568.03	
Innstæða á sparisjóðsbókum	—	6 608 057.17	
			kr. 12 171 368.44
II. Útistandandi skuldir			— 59 028 731.46
III. Verðbréfaeign			— 275 000.00
IV. Bifreið	kr.	283 664.00	
÷ afskrifað 1964	—	56 732.80	
			— 226 931.20
V. Skrifstofuáhöld	kr.	516 229.68	
÷ Afskrifað pr. 31. 12. 1964	—	254 697.53	
			— 261 532.15
VI. Björgunaráhöld			— 114 613.14
			Kr. 72 078 176.39

Skuldir:

I. Stofnfé ríkissjóðs			kr. 2 000 000.00
II. Skuldheimtumenn			— 30 142 393.34
III. Ógreiddur söluskattur			— 133 853.54
IV. Ógreidd húsaleiga			— 8 198.95
V. Til vara fyrir tjónum og iðgjöldum:			
Vélbátaflotinn fyrir tjónum	kr.	33 367 584.47	
Vélbátaflotinn fyrir iðgjöldum	—	4 200 000.00	
Skip Landhelgisgæzlunnar	—	100 000.00	
	Kr.	37 667 584.47	
÷ hluti endurtryggjenda	—	23 119 070.98	
			— 14 548 513.49
VI. Höfuðstóll 31. 12. 1963	kr.	23 466 263.38	
Tekjuafgangur 1964	—	1 778 953.69	
			— 25 245 217.07
			Kr. 72 078 176.39

Reykjavík, 18. ágúst 1965.

Páll Sigurðsson.

Framanskráður rekstrar- og efnahagsreikningur hinn 31. 12. 1964 er saminn eftir bókum stofnunarinnar, sem við höfum endurskoðað.

Sjóðseign, sparisjóðs- og hlaupareikningsinnstæður og verðbréfaeign hafa verið sannreyndar.

Reykjavík, 20. sept. 1965.

Endurskoðunarskrifstofa Björns E. Árnasonar.

Árni Björnsson.

Kristján Sigtryggsson.

REIKNINGUR

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1964.

(Bráðafúadeild.)

Gjöld:

Uppgerð tjón á árinu	kr.	16 224 378.82	
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir óuppgerðum tjónum	—	27 174 500.00	
	Kr.	43 398 878.82	
Yfirfært frá fyrra ári til vara fyrir tjónum	—	11 581 367.00	
			kr. 31 817 511.82
Rekstrarkostnaður			— 756 093.33
Afskrifað af áhöldum 12% af kr. 95 322.30			— 11 438.68
			Kr. 32 585 043.83

Tekjur:

Iðgjöld	kr. 21 727 153.89
Vaxtatekjur	— 50 424.40
Rekstrarhalli	— 10 807 465.54
	Kr. 32 585 043.83

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1964.

Eignir:

Innstæða á sparisjóðsbók	kr.	94 737.58	
Innstæða á hlaupareikn. v/ Verzlunarb. Íslands	—	1 551 471.47	
Innstæða á hlaupareikn. v/ Landsbanka Íslands	—	21 841.41	
Sjóður	—	10 157.39	
			kr. 1 678 207.85
Víxileign			— 183 762.20
Útistandandi skuldir			— 26 829 073.20
Fúavarnarefni			— 80 820.15
Skrifstofuáhöld	kr.	95 322.30	
÷ afskr. til 31. 12. 1964	—	23 730.74	
			— 71 591.56
Skuldir umfram eignir:			
Rekstrarhalli 1964	kr.	10 807 465.54	
Hrein eign 31. des. 1963	—	6 611 523.94	
			— 4 195 941.60
			Kr. 33 039 396.56

Skuldir:

Skuldheimtumenn		kr. 12 398 999.00
Ógr. söluskattur		— 756 297.67
Yfirfært til næsta árs til vara fyrir óuppg. tjónum	kr. 27 174.500.00	
Greitt upp í óuppgerð tjón	— 7 290 400.11	
		— 19 884 099.89
		Kr. 33 039 396.56

Reykjavík, 18. ágúst 1965.

Páll Sigurðsson.

Framanskráður rekstrar- og efnahagsreikningur hinn 31. 12. 1964 er saminn eftir bókum stofnunarinnar, sem við höfum endurskoðað.
Sjóðseign og bankainnstæður hafa verið sannreyndar.

Reykjavík, 20. sept. 1965.

Endurskoðunarskrifstofa Björns E. Árnasonar.
Árni Björnsson.
Kristján Sigtryggsson.

Nr. 219. 16. nóvember 1965.

AUGLÝSING
um bifreiðastöður í Hafnarfirði.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Hafnarfjarðar og samkv. heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 24 frá 2. maí 1958 hafa bifreiðastöður verið bannaðar á Suðurgötu að vestanverðu meðfram girðingu við dagheimili St. Jósephssystra.
Þetta tilkynnist þeim, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Hafnarfirði, 16. nóvember 1965.

Björn Sveinbjörnsson,
settur.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Að fengnum tillögum borgarstjórnar hafa verið settar eftirfarandi reglur um hámarkshraða í lögsagnarumdæminu, samkvæmt heimild í 46. gr. lögreglusamþykktar fyrir Reykjavík, sbr. 50. gr. umferðarlaga nr. 26 1958:

A. 45 km á klst.:
1. Á Eiðsgranda.
2. Á Hringbraut.
3. Á Miklubraut frá Miklatorgi að Kringlumýrarbraut og frá Grensásvegi að Suðurlandsbraut.
4. Á Reykjanesbraut frá Miklatorgi að takmörkum lögsagnarumdæmisins.
5. Á Suðurlandsvegi frá Laugavegi að Rauðavatni.
6. Á Skúlagötu frá Ingólfsstræti að Skúlatorgi.

B. 60 km á klst.:
1. Á Miklubraut frá Kringlumýrarbraut að Grensásvegi.
2. Á Vesturlandsvegi frá vegamótum Vesturlandsvegar og Suðurlandsvegar að takmörkum lögsagnarumdæmisins að norðan.
3. Á Gufunesvegi frá Vesturlandsvegi að Áburðarverksmiðjunni.
4. Á Suðurlandsvegi frá Rauðavatni að takmörkum lögsagnarumdæmisins að austan.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 22. nóvember 1965.

Sigurjón Sigurðsson.

29. nóvember 1965. Nr. 221.

TILKYNNING

um bólusetningu gegn garnaveiki.

Landbúnaðarráðherra hefur samkvæmt 22. gr. sbr. 44. gr. laga nr. 23 10. marz 1956, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, staðfest ákvarðanir Sauðfjársjúkdómanefndar um bólusetningu gegn garnaveiki á lömbum og veturgömlu fé á Sauðárkróki og Staðarhreppi og Skarðshreppi í Skagafjarðarsýslu.

Ef einhverjir fjáreigendur á þessum svæðum vanrækja að láta bólusetja fé sitt, svo sem fyrir er mælt, ber hlutaðeigandi yfirvaldi að hlutast til um, að bólusetning fari fram samkvæmt gildandi fyrirmælum.

Landbúnaðarráðuneytið, 29. nóvember 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

um póstburðargjöld.

Samkvæmt 13. gr. póstlaga nr. 31 frá 12. febrúar 1940, er hér með sett eftirfarandi gjaldskrá um póstburðargjöld.

1. Burðargjöld.

TEGUND SENDINGAR Hámark stærðar og þyngdar	Þyngd-armörk g	Innanlands Burðargj. kr. staðar	Innanlands Burðargj. kr. ríkis	Norðurlönd Burðargj. kr.	Önnur lönd Þyngd-armörk g	Önnur lönd Burðargj. kr.
Bréf.	20	4.00	5.00	5.00	20	5.50
	100	6.00	9.00	9.00	40	9.00
Hámarksstærð:	300	8.00	13.00	13.00	60	12.50
Lengd + breidd + þykkt 90 cm. Mesta lengd 60 cm. Í ströngum: lengd + tvöfalt þvermál 104 cm. Mesta lengd 90 cm.	500	10.00	18.00	18.00	80	16.00
					100	19.50
					120	23.00
					140	26.50
Hámarksþyngd 2 kg.					160	29.00
Lágmarksstærð:					hver	
10 × 7 cm. Í ströngum: Lengd + tvöfalt þvermál 17 cm. Minnsta lengd 10 cm.	Fyrir bréf yfir 500 g sama burðargjald og fyrir „Önnur lönd“.				20 g þar yfir	3.50
Póstkort.						
Mest 15×10.7 cm.	einf.	2.50	3.00	3.00		3.50
Minnst 10×7 cm.	tvöf.	5.00	6.00	6.00		7.00

TEGUND SENDINGAR	Burðargj. kr.
Póstávísanir.	
a. Innanlands og til Norðurlanda:	
Hámarksupphæð innanlands: Kr. 50 000.00 (símapóstávísanir kr. 25 000.00).	
Burðargjald: Fyrir upphæð allt að 200 kr.	6.00
„ „ yfir 200 kr. „ „ 500 „	7.50
„ „ „ 500 „ „ „ 1000 „	10.00
fyrir hverjar 1000 kr. eða minna þar yfir	5.00
b. Til annarra landa:	
Burðargjald: Fyrir upphæð allt að 200 kr.	6.50
fyrir hverjar 200 kr. eða minna þar yfir	1.00
Um hámarksupphæð póstávísana til útlanda veita pósthúsin upplýsingar.	

Prent.						
Stærð sama og bréfa.	50	2.50	2.50	2.50	50	2.50
(Prentkort sama stærð og	hver				hver	
póstkort)	50 g				50 g	
Hámarksþyngd 3 kg.	þar				þar	
Bækur þó 5 kg.	yfir	1.20	1.20	1.20	yfir	1.20
Sýnishorn.	50	2.50	2.50	2.50	50	2.50
Stærð sama og bréfa.	hver				hver	
Hámarksþyngd 500 g.	50 g				50 g	
	þar				þar	
	yfir	1.20	1.20	1.20	yfir	1.20
Minnsta gjald		4.00	5.00	5.00		5.50
Smápakkar (aðeins til útlanda)						
Stærð sama og bréfa.	hver				hver	
Hámarksþyngd 1 kg.	5 0g			2.50	50 g	2.50
Minnsta gjald				11.00		11.00
Innrituð blöð og tímarit.						
Innritunargjald kr. 300,00.						
Árgjald kr. 75,00						
Stærð sama og bréfa.	hver					
a) Til umboðsm. (minnst 50 eint.	500 g	2.00	3.50			
til hvers í einu). Hámarksþ. 20 kg.						
b) Til áskrifenda. Hámarksþyngd	20	0.50	0.70			
500 g hvert eint.	100	0.80	1.00			
Sérstakar reglur gilda um afslátt	hver					
af burðargjaldi léttra blaða	100 g					
	þar					
	yfir	0.80	1.00			

Póstkröfur.

Hámarksupphæð sama og póstávísana.

Burðargjald sendingar eftir tegund.

a. Innanlands og til Norðurlanda:

Burðargjald eins og fyrir póstávísun.

Póstkröfugjald. 4.00

b. Til annarra landa,

Burðargjald: Fyrir upphæð allt að 100 kr. 9.50

fyrir hverjar 100 kr. eða minna þar yfir 0.50

Almennir bögglar (innanlands):

Hámark þyngdar og stærðar (lágmarksstærð 10×7 cm): Þyngd 20 kg mest. Stærð 1.25 m mest á einhvern veg eða að rúmmáli 60 dm^3 allt að 5 kg, 80 dm^3 yfir 5 kg allt að 10 kg, 100 dm^3 yfir 10 kg allt að 15 kg og 120 dm^3 yfir 15 kg.

Burðargjald (ríkistaxti): a. Fastagjald: á böggul. 10.00

b. Burðargj. eftir þyngd: fyrir hvert kg eða minna. 7.00

Staðartaxti: Hálfur ríkistaxti. Fyrir rúmfreka og brothætta böggla greiðist 50% viðbótargjald.

Um burðargjald fyrir böggla til útlanda fást upplýsingar á pósthúsunum.

Verðbréf og -bögglar.

Burðargjald sendingar eftir tegund.

Skrásetningargjald 6.00

Tryggingargjald.

Fyrir hverjar 3000 kr. eða minna þar yfir 7.00

Loftbréf: Söluverð kr. 7.00. Má senda flugleiðis til allra landa án viðbótargjalds.

Blindraprent: Nýtur frígengis innanl. og til útlanda, nema fluggjalds til útlanda. Hámarksþyngd 7 kg.

2. Ýmis önnur gjöld.

Ábyrgðargjald	6.00 kr.
Afturköllun sendingar, breyting á áritun, breyting á póstkröfuupphæð, fyrirspurn um sendingu	6.00 kr.
Hraðboðagjald: (Útburður bréfa og tilkynningar um böggla með sérstökum sendimanni, þegar eftir komu sendingar á ákvörðunarpósthús). Þar sem er daglegur útburður	13.00 kr.
Móttökukvittun	6.00 kr.

Talning í verðbréfi innanlands: Kr. 15.00 hver sending.
Alþjóða-svarmerki: Söluverð kr. 7.00. Skiptiverð í frímerkjum kr. 5.50.
Fyrirframgreiðsl.. eftir frankóseðli: Kr. 8.00.
Tollmeðferð bréfa, prents og smápakka: Kr. 8.00.
» meðferð böggla: Kr. 14.00.
Gjald fyrir að búa um böggla á ný: Kr. 7.00
Geymslugjald böggla: 5.00 kr. á dag, hámarksgjald kr. 140.00.
Afhending ábyrgðarsendinga með móttökukvittun í eigin hendur: Utanlands og innan kr. 5.00.
Afhendingargjald smápakka: Kr. 7.00

Greiðsla skaðabóta póststjórnarinnar fyrir ábyrgðarsendingar, verðsendingar og böggla innanlands er sem hér segir:

1. Verðbréf og -bögglar: Allt að upphæð hins tilgreinda verðs.
2. Ábyrgðarsendingar og almennir bögglar: a. allt að kr. 350.00 fyrir glataða ábyrgðarsendingu. b. allt að kr. 1000.00 fyrir böggul, sem glatast eða eyðileggst.

Bætur greiðast því aðeins, að sending hafi verið útbúin samkvæmt settum reglum, og að þeirra sé krafizt innan árs frá þeim degi að telja, er sendingunni var skilað til flutnings.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt 13. gr. póstlaga nr. 31/1940 og gengur í gildi 1. janúar 1966.
Samtímis fellur úr gildi fyrri gjaldskrá um póstburðargjöld frá 17. september 1963.

Póst- og símamálaráðherrann, 13. desember 1965.

Ingólfur Jónsson.

G. Briem.

AUGLÝSING

um umferð á Akureyri.

Samkvæmt samþykkt bæjarstjórnar Akureyrar eru eftirfarandi reglur settar:

A. Glerárgata: Á vestari akbraut er einstefnuakstur til norðurs, á þeirri austari til suðurs.
B. Gatnamót Glerárgötu—Eyrarvegur: Akstur inn á Glerárgötu bannaður.
C. Gatnamót Glerárgata—Fjólugata: Akstur inn á Glerárgötu bannaður, einstefna til austurs á Fjólugötu.
D. Glerárgata—Smáragata: Akstur inn á Glerárgötu bannaður, nema lögreglu og slökkviliði.
E. Glerárgata—Eiðsvallagata: Eiðsvallagata lokuð að vestan. Viðeigandi umferðamerki hafa verið sett.

Bæjarfógetinn á Akureyri, 3. desember 1965.

Sigurður M. Helgason,
settur.

8. desember 1965. Nr. 224.

AUGLÝSING

um löggildingu lyfseðlasafns danska lyfsalafélagsins DAK-præparater 1963 á Íslandi.

Frá og með 1. apríl 1966 skal lyfseðlasafn danska lyfsalafélagsins, DAK-præparater 1963, 8. útgáfa 1965, með viðbótum, vera gilt lyfseðlasafn á Íslandi, þó að undanteknum þeim leiðbeiningum og upplýsingum, sem fylgja sumum forskriftanna neðanmáls undir fyrirsögninni Kommentar.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 8. desember 1965.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

20. desember 1965. Nr. 225.

AUGLÝSING

um viðauka og breytingar nr. 1 við sérlyfjaskrá, útgefna 30. september 1965.

Frá og með 1. janúar 1966 gengur í gildi viðauki og breytingar nr. 1, útgefnar í dag, við sérlyfjaskrá útgefna 30. september 1965.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 20. desember 1965.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

AUGLÝSING

um innflutning og sölu sérlyfja handa dýrum.

Í framhaldi af auglýsingu um útgáfu sérlyfjaskrár, innflutning sérlyfja og sölu birgða óskráðra sérlyfja, nr. 199 30. september 1965, er hér með, með vísun til 66. gr. lyfsölulaga, nr. 30 29. apríl 1963, veitt undanþága frá ákvæðum framangreindrar auglýsingar um gildistöku sérlyfjaskrár, til að flytja inn til 1. júlí 1966 óskráð sérlyf handa dýrum, enda séu þau greind í Lyfjaverðskrá III, Dýralyf, kafla B, sérlyfjaskrá frá 15. október 1965, og jafnframt veitt undanþága til að selja til 1. janúar 1968 þær birgðir óskráðra sérlyfja, sem sannanlega eru tollafgreiddar fyrir 1. júlí 1966 og greind eru í nefndri Lyfjaverðskrá III.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 8. desember 1965.

Jóhann Hafstein.

Jón Thors.

Nr. 227. 27. desember 1965.

AUGLÝSING

um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka.

Ríkisstjórnin hefur ákveðið að nota heimild laga frá 22. desember 1965 og innheimta á árinu 1966 með viðauka eftirtalin gjöld til ríkissjóðs:

a. Með 100% viðauka stimpilgjald af afsölum fyrir fasteignum.
b. Með 140% viðauka stimpilgjald af öðru en afsölum fyrir fasteignum, og leyfisbréfagjöld, önnur en þau, er um ræðir í aukatekjulögum frá 22. desember 1965.
c. Með 560% álagi gjald af innlendum tollvörutegundum samkvæmt lögum nr. 60/1939, nema af gosdrykkjum samkvæmt 1. tölulið 4. kafla 2. gr. með 680% álagi, öli samkvæmt 3. tölulið sama kafla með 740% álagi og kaffibæti samkvæmt 1. tölulið 3. kafla með 50% álagi.

Álagið skal reiknað þannig, að hver gjaldeining hækki um þann hundraðshluta, sem um ræðir hér að framan, en broti úr eyri, sem myndast við viðbót þessa, skal sleppt.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1965.

Magnús Jónsson.

Björn Hermannsson.

AUGLÝSING

um innheimtu sérstaks gjalds af gjaldeyrissölu bankanna.

Í 10. gr. laga um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála o. fl. nr. 30 25. maí 1960, sbr. lög nr. 92 22. desember 1965, er heimiluð innheimta á allt að 0.5% gjaldi af allri gjaldeyrissölu bankanna. Með stoð í heimild þessari hefur viðskiptamálaráðuneytið ákveðið, að bankarnir skuli frá 1. janúar 1966 innheimta fyrir hönd ríkissjóðs 0.5% gjald af andvirði alls selds gjaldeyris að undanskildum námsgjaldeyri.

Viðskiptamálaráðuneytið, 31. desember 1965.

Þórhallur Ásgeirsson.

Halldór Jónatansson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 57 12. apríl 1960, um ökukennslu, próf ökumanna o. fl.

1. gr.

52. gr. orðist svo:
Gjöld samkvæmt reglugerð þessari skulu vera:

A. Prófgjöld.

1.	Almennt bifreiðastjórapróf	kr. 200.00
2.	Bifhjólapróf	— 150.00
3.	Próf skv. 38. gr. (reiðhjól með hjálparvél)	— 50.00
4.	Próf skv. 39. gr. (dráttarvél)	— 100.00
5.	Ökukennarapróf	— 750.00

B. Skírteinagjöld.

1.	Leyfisbréf til ökukennslu	kr. 200.00
2.	Ökuskírteini bifreiðastjóra	— 100.00
3.	Skírteini til aksturs bifhjóls	— 75.00
4.	Leyfi til að stýra reiðhjóli með hjálparvél	— 50.00
5.	Leyfi til að stýra dráttarvél	— 50.00

Um gjöld fyrir endurnýjun skírteina fer samkvæmt B-lið 1.—5.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 26 2. maí 1958, öðlast gildi 1. janúar 1966.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 31. desember 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

AUGLÝSING

um breyting á auglýsingu nr. 18 5. febr. 1964, um breyting á samþykkt Sjúkrasamlags Reykjavíkur, nr. 13 26. sept. 1958.

1. gr.

Breyting á 11. gr. samþykktarinnar, 3., 4. og 5. mgr. 7. tölulið 11. gr. orðist svo:

Dagpeningar nema eftirfarandi grunnupphæðum að viðbættri verðlagsuppbót samkv. lögum, þó þannig, að grunnupphæð með verðlagsuppbót skal jafnan hækkuð eða lækkuð í næstu heila krónu, þegar um fullorðina er að ræða, en í næstu hálfa krónu, þegar um börn er að ræða.

Fullir dagpeningar:

a.	Fyrir kvæntan mann, eða gifta konu sem er aðalfyrirvinna heimilis	kr.	105.00
b.	Fyrir aðra	—	93.00
c.	Fyrir hvert barn á framfæri, allt að þrem, þar með talin börn utan heimilis sem umsækjandi sannanlega greiðir með, bætist við	—	12.00
	Dagpeningar, þegar sá, er dagpeninga nýtur, dvelst í sjúkrahúsi á kostnað samlagsins, en hefur ekki á heimili sínu fyrr öðrum að sjá:		
d.	Fyrir einstakling	—	31.00
e.	Fyrir hvert barn, sbr. c-lið, bætast við	—	4.00
	Dagpeningar, þegar sá er dagpeninga nýtur, dvelst í sjúkrahúsi og hefur á heimili sínu fyrir öðrum að sjá:		
f.	Fyrir kvæntan mann eða gifta konu sbr. a-lið	—	70.00
g.	Fyrir aðra	—	62.00
h.	Fyrir hvert barn, allt að þrem, sbr. c-lið, bætast við	—	8.00

Framangreind breyting á samþykkt Sjúkrasamlags Reykjavíkur staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 40, 30. apríl 1963, um almannatryggingar til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing dags. 8. febr. 1962, um sama efni.

Félagsmálaráðuneytið, 23. desember 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 8 — 1965

GJALDSKRÁ

Rafveitu Selfoss.

I. RAFORKA

Rafveita Selfoss selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 4.60 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 1.40 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 23.00 á ári, af fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal reikna til gjalda aðeins þriðjung gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.00 hverja kwst., auk fastagjalds er nemi kr. 17.00 á mánuði, af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 8.50 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Mælisleiga er innifalin í fastagjaldinu.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélar.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.30 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 500.00 fyrir hvert kw. í málraun véla.

Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar og greiðist þá, auk orkugjaldsins, fastagjald er nemi kr. 16.00 á m² gólfflatar. Fastagjald skal reikna eftir sömu reglum sem gilda um lið A2.

2. Um afl og orkumæla þannig reiknað:

a. Grunngjald	kr. 1290.00 á ári.
b. Aflgjald af notuðu afli	— 1290.00 á kw á ári.
c. Orkugjald	— 0.35 á kwst.

Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram mánaðarlega og sem næst mánaðarmótum. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung.

Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.

3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

a. Grunngjald ..... kr. 1290.00 á ári.
b. Fastagjald á hvert kw. í málraun véla ..... — 984.00 á ári.
c. Orkugjald ..... — 0.35 á kwst.

Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.

Framangreint raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við, að fasviksstuðull tækja hjá notanda, t. d. rafsuðuspenna, sé eigi lægri en 0.8. Sé hann lægri, getur rafveitan krafizt þess, að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Rafveitustjóri getur bannað notkun rafsuðuspenna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 28 aura hverja kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 17 aura hverja kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gilda eftirfarandi ákvæði:

a. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækja.
b. Verðið breytist með útsöluverði á díselolíu á Selfossi, þannig að gjaldskrárverðið teljist jafngilda kr. 1930.00 verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D1 og 0.6 eyri hver kwst. á lið D2 fyrir hverjar fullar 70.00 kr., sem olíutonnið hækkar eða lækkar.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annast viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 1.00 hverja kwst., enda sé notkunin seld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.mæli á kr. 2.30 hverja kwst.
3. Til fasttengdra bökunarofna, vatns- og gufukatla í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, um kwst.mæli á 35 aura hverja kwst. í 10 klst. á sólarhring á tímanum frá kl. 22 til 9 eða um tvígjaldsmæli á 35 aura hverja kwst. í 10 klst. á sólarhring á tímanum frá kl. 22 til 9 og 70 aura hverja kwst. á tímanum frá kl. 9 til 22, enda megi rjúfa strauminn í allt að 4 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, þó eigi lengur en 2 klst. í senn.
4. Til súgþurrkunar á heyi um kwst.mæli á 90 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar um kwst.mæli á kr. 1.40 hverja kwst., og annast þá rafveitan rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn, en þó eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækinu sem hér segir:

1. Af einfasa kwst.mælum 30 A og minni ..... kr. 8.00 á mán.
2. Af þrífasa kwst.mælum 50 A og minni ..... — 13.00 – —
3. Af þrífasa kwst.mælum yfir 50 A og til 100 A ..... — 18.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

Grunngjald af loftlínuheimtaug ..... kr. 1400.00
Grunngjald af jarðlínuheimtaug ..... — 2100.00

Auk grunngjaldsins greiðist kr. 4.60 af hverjum rúmmetra húsa allt að 700 rúmmetrum og kr. 2.30 af hverjum rúmmetra þar yfir.

Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 20 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 30 m, skal húseigandi greiða kostnað af því sem fram yfir er.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu styztu greiðfæru leið að varkassa.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu styztu greiðfæru leið að varkassa.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga að heimtaugartengingu lokinni.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 50.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 50.00 á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins. Enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Selfosshrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Selfoss, nr. 146 6. ágúst 1963.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. nóvember 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Stokkseyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Stokkseyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 4.80 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 1.60 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 23 á ári, af fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal reikna til gjalda aðeins þriðjung gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.10 hverja kwst., auk fastagjalds er nemi kr. 18 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 9 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.
   Mælisleiga er innifalin í fastagjaldinu.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélar.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.40 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 500 fyrir hvert kw. í málraun véla.
   Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar og greiðist þá, auk orkugjaldsins, fastagjald er nemi kr. 16 á m² gólfflatar. Fastagjald skal reikna eftir sömu reglum sem gilda um lið A2.
2. Um afl og orkumæla þannig reiknað:
   a. Grunngjald ..... kr. 1290 á ári.
   b. Aflgjald af notuðu afli ..... — 1290 á kw. á ári.
   c. Orkugjald ..... — 0.35 á kwst.

   Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram mánaðarlega og sem næst mánaðamótum. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung. Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.
3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
   a. Grunngjald ..... kr. 1290 á ári.
   b. Fastagjald á hvert kw. í málraun véla ..... — 984 á ári.
   c. Orkugjald ..... — 0.35 á kwst.
   Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.

Framangreint raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við, að fasviksstuðull tækja hjá notanda, t. d. rafsuðuspenna, sé eigi lægri en 0.8. Sé hann lægri getur rafveitan krafizt þess, að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Rafveitustjóri getur bannað notkun rafsuðuspenna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

Hitun.

1. Um kwst.mæli á 28 aura hverja kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 17 aura hverja kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 9. Um framangreinda hitagjaldskrárliði gilda eftirfarandi ákvæði:

a Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækja.

b. Verðið breytist með útsöluverði á dísilolíu á Stokkseyri, þannig, að gjaldskrárverðið teljist jafngilda kr. 1930 verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D1 og 0.6 eyri hver kwst. á lið D2 fyrir hverjar fullar 70 kr., sem olíutonnið hækkar eða lækkar.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, kostar þá notandinn þá tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 1.10 hverja kwst., enda sé notkunin seld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 2.40 hverja kwst.
3. Til fasttengdra bökunarofna, vatns- og gufukatla í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, um kwst.mæli á 35 aura hverja kwst. í 10 klst. á sólarhring á tímanum frá kl. 22 til kl. 9 eða um tvígjaldsmæli á 35 aura hverja kwst. í 10 klst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 9 og 70 aura hverja kwst. á tímanum frá kl. 9 til kl. 22, enda megi rjúfa strauminn í allt að 4 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 2 klst. í senn.
4. Til súgþurrkunar á heyi um kwst.mæli á 90 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar um kwst.mæli á kr. 1.60 hverja kwst., og annast þá rafveitan rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst.mælum 30 A. og minni ..... kr. 8 á mán.
2. Af þrífasa kwst.mælum 50 A. og minni ..... — 13 á mán.
3. Af þrífasa kwst.mælum yfir 50 A. og til 100 A. ..... — 18 á mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1. Grunngjald af loftlínuheimtaug ..... kr. 1400.00
2. Grunngjald af jarðlínuheimtaug ..... — 2100.00

Auk grunngjaldsins greiðist kr. 4.60 af hverjum rúmmetra húsa allt að 700 rúmmetrum og kr. 2.30 af hverjum rúmmetra þar yfir.

Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 20 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 30 m., skal húseigandi greiða kostnað af því sem fram yfir er.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu styztu greiðfæra leið að varkassa.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu styztu greiðfæru leið að varkassa.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga að heimtaugartengingu lokinni.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 50.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg vör eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 50.00 á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins. Enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12. 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Stokkseyrar nr. 148 7. ágúst 1963.

Atvinnumálaráðuneytið, 1. desember 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Hveragerðis.

I. RAFORKA

Rafveita Hveragerðis selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 4.80 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 1.60 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 23 á ári af fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal reikna til gjalda aðeins þriðjung gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.10 hverja kwst., auk fastagjalds er nemi kr. 18 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 9 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.
   Mælisleiga er innifalin í fastagjaldinu.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélar.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.40 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 500 fyrir hvert kw. í málraun véla.
   Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar og greiðist þá, auk orkugjaldsins, fastagjald er nemi kr. 16 á m² gólfflatar. Fastagjald skal reikna eftir sömu reglum sem gilda um lið A2.
2. Um afl og orkumæla þannig reiknað:
   a. Grunngjald ..... kr. 1290 á ári.
   b. Aflgjald af notuðu afli ..... — 1290 á kw. á ári.
   c. Orkugjald ..... — 0.35 á kwst.

   Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram mánaðarlega og sem næst mánaðamótum. Aflnotkun mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung. Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.
3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
   a. Grunngjald ..... kr. 1290 á ári.
   b. Fastagjald á hvert kw. í málraun véla ..... — 984 á ári.
   c. Orkugjald ..... — 0.35 á kwst.

   Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.

Framangreint raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við, að fasviksstuðull tækja hjá notanda, t. d. rafsuðuspenna, sé eigi lægri en 0.8. Sé hann lægri getur rafveitan krafizt þess, að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Rafveitustjóri getur bannað notkun rafsuðuspenna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

Hitun.

1. Um kwst.mæli á 28 aura hverja kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 17 aura hverja kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 9.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gilda eftirfarandi ákvæði:

a Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækja.

b. Verðið breytist með útsöluverði á dísilolíu í Hveragerði, þannig, að gjaldskrárverðið teljist jafngilda kr. 1930 verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D1 og 0.6 eyri hver kwst. á lið D2 fyrir hverjar fullar 70 kr., sem olíutonnið hækkar eða lækkar.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, kostar þá notandinn þá tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 1.10 hverja kwst., enda sé notkunin seld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 2.40 hverja kwst.
3. Til fasttengdra bökunarofna, vatns- og gufukatla í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, um kwst.mæli á 35 aura hverja kwst. í 10 klst. á sólarhring á tímanum frá kl. 22 til kl. 9 eða um tvígjaldsmæli á 35 aura hverja kwst. í 10 klst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 9 og 70 aura hverja kwst. á tímanum frá kl. 9 til kl. 22, enda megi rjúfa strauminn í allt að 4 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 2 klst. í senn.
4. Til súgþurrkunar á heyi um kwst.mæli á 90 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar um kwst.mæli á kr. 1.60 hverja kwst., og annast þá rafveitan rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

Lægsta gjald fyrir rafmagnsnotkun um heimtaug skal vera kr. 1200 á ári. Skal mismunur á ársnotkun og lægsta gjaldi, ef einhver er, innheimtur í fyrsta mánuði næsta árs.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst.mælum 30 A. og minni ..... kr. 8 á mán.
2. Af þrífasa kwst.mælum 50 A. og minni ..... — 13 á mán.
3. Af þrífasa kwst.mælum yfir 50 A. og til 100 A. ..... — 18 á mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1. Grunngjald af loftlínuheimtaug ..... kr. 1400.00
2. Grunngjald af jarðlínuheimtaug ..... — 2100.00

Auk grunngjaldsins greiðist kr. 4.60 af hverjum rúmmetra húsa allt að 700 rúmmetrum og kr. 2.30 af hverjum rúmmetra þar yfir.

Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 20 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 30 m., skal húseigandi greiða kostnað af því sem fram yfir er.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu styztu greiðfæra leið að varkassa.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu styztu greiðfæru leið að varkassa.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga að heimtaugartengingu lokinni.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 50.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg vör eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 50.00 á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins. Enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Hveragerðishrepps hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin eldri gjaldskrá um sama efni, nr. 147 6. ágúst 1963.

Atvinnumálaráðuneytið, 4. desember 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Eyrarbakka.

I. RAFORKA

Rafveita Eyrarbakka selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 4.80 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 1.60 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 23.00 á ári, af fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal reikna til gjalda aðeins þriðjung gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.10 hverja kwst., auk fastagjalds er nemi kr. 18.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 9.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

   Mælisleiga er innifalin í fastagjaldinu.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m^2 skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2, má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélar.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.40 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 500.00 fyrir hvert kw. í málraun véla.

   Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar og greiðist þá auk orkugjaldsins, fastagjald er nemi kr. 16.00 á m^2 gólfflatar. Fastagjald skal reikna eftir sömu reglum sem gilda um lið A2.
2. Um afl og orkumæla þannig reiknað:
   a. Grunngjald ..... kr. 1290 á ári
   b. Aflgjald af notuðu afli ..... kr. 1290 á kw. á ári
   c. Orkugjald ..... kr. 0.35 á kwst.

   Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram mánaðarlega og sem næst mánaðarmótum. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung.

   Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.
3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
   a. Grunngjald ..... kr. 1290.00 á ári.
   b. Fastagjald á hvert kw. í málraun véla ..... kr. 984.00 á ári.
   c. Orkugjald ..... kr. 0.35 á kwst.

   Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.

Framangreint raforkuverð fyrir vélanotkun miðast við að fasviksstuðull tækja hjá notanda, t. d. rafsuðuspenna, sé eigi lægri en 0.8, Sé hann lægri, getur rafveitan krafizt, að hann sé hækkaður upp í það gildi.

Rafveitustjóri getur bannað notkun rafsuðuspenna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 28 aura hverja kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 17 aura hverja kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gilda eftirfarandi ákvæði:

a. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækja.
b. Verðið breytist með útsöluverði á dísilolíu á Eyrarbakka, þannig að gjaldskrárverðið teljist jafngilda kr. 1930.00 á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D1 og 0.6 eyri hver kwst. á lið D2 fyrir hverjar fullar 70.00 kr., sem olíutonnið hækkar eða lækkar.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, kostar notandinn þá tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 1.10 hverja kwst., enda sé notkunin seld á sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.mæli á kr. 2.40 hverja kwst.
3. Til fasttengdra bökunarofna, vatns- og gufukatla í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, um kwst.mæli á 35 aura hverja kwst. í 10 klst. á sólarhring á tímanum frá kl. 22 til 9, eða um tvígjaldsmæli á 35 aura hverja kwst. í 10 klst. á sólarhring á tímanum frá kl. 22 til 9 og 70 aura hverja kwst. á tímanum frá kl. 9 til 22, enda megi rjúfa strauminn í allt að 4 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, þó eigi lengur en 2 klst. í senn.
4. Til súgþurrkunar á heyi um kwst.mæli á 90 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar um kwst.mæli á kr. 1.60 hverja kwst., og annast þá rafveitan rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst.mælum 30 A og minni ..... kr. 8.00 á mán.
2. Af þrífasa kwst.mælum 50 A, og minni ..... kr. 13.00 á mán.
3. Af þrífasa kwst.mælum yfir 50 A og til 100 A ..... kr. 18.00 á mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leiga skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1. Grunngjald af loftlínuheimtaug ..... kr. 1400.00
2. Grunngjald af jarðlínuheimtaug ..... — 2100.00

Auk grunngjaldsins greiðist kr. 4.60 af hverjum rúmmetra húsa allt að 700 rúmmetrum og kr. 2.30 af hverjum rúmmetra þar yfir.

Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 20 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 30 metrum, skal húseigandi greiða kostnað af því sem fram yfir er.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu styztu greiðfæru leið að varkassa.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu styztu greiðfæru leið að varkassa.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga að heimtaugartenginu lokinni.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 50.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt 50.00 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins. Enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Eyrarbakkahrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir rafveitu Eyrarbakka nr. 153 16. ágúst 1963.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. desember 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ
um sjúkrahjálp.

1. gr.

Heimilt er að halda uppi námskeiðum í sjúkrahjálp í þeim sjúkrahúsum landsins, sem ráðherra veitir heimild til slíks námskeiðshalds, að fengnum meðmælum landlæknis. Leyfi þetta skal veitt samkvæmt tillögum landlæknis, þegar ríkissjúkrahús eiga í hlut, en samkvæmt umsókn hlutaðeigandi sjúkrahússtjórnar, þegar önnur sjúkrahús eiga í hlut.

Sjúkrahús, sem hefur hlotið leyfi til að halda námskeið í sjúkrahjálp, sér að öllu leyti um námskeiðsreksturinn og ber á honum ábyrgð gagnvart heilbrigðisstjórn. Forstöðukona (yfirhjúkrunarkona) hvers sjúkrahúss veitir forstöðu námskeiðum þeim, sem haldin eru á sjúkrahúsi hennar. Kennsluna annast hjúkrunarkonur og læknar.

2. gr.

Tilgangur náms í sjúkrahjálp er að þjálfa fólk til að vinna einföld hjúkrunarstörf undir stjórn hjúkrunarkvenna.

3. gr.

Halda má sem svarar einu námskeiði á ári í hverju sjúkrahúsi, sem námskeiðsleyfi hefur, og stendur hvert námskeið 8 mánuði. Námið er bæði bóklegt og verklegt. Námsefni og námstilhögun skal ákveðið í sérstakri námsskrá, sem ráðherra setur um slíkt nám, að fengnum tillögum landlæknis.

4. gr.

Inntökuskilyrði á námskeið skulu vera lokapróf skyldunámstigsins og að nemandi sé ekki yngri en 17 ára og ekki eldri en 50 ára, þegar námskeiðið hefst. Hann skal auk þess sýna heilbrigðisvottorð og siðferðisvottorð, sem sjúkrahúsið tekur gild.

5. gr.

Hverju námskeiði lýkur með prófi, og skulu einkunnir gefnar í orðum samkvæmt nánari ákvæðum um próf í námsskrá. Nemandi, sem stenzt próf, hlýtur starfsheitið sjúkraliði. Sjúkraliði hefur rétt til að vinna hjúkrunarstörf í samræmi við ákvæði námsskrár um námsefni, en ekki önnur störf. Honum er óheimilt að stunda sjálfstæð hjúkrunarstörf.

6. gr.

Ríkissjóður greiðir kostnað við námskeið á sjúkrahúsum, sem rekin eru af ríki. Við önnur sjúkrahús greiðir ríkissjóður laun fyrir kennslu, sem fram fer í reglulegum kennslustundum samkvæmt ákvæðum námsskrár, svo og styrk til kaupa á nauðsynlegum kennslutækjum eftir tillögum landlæknis. Ekki er þó skylt að greiða framangreindan kostnað, ef þátttakendur í námskeiði eru færri en 6.

7. gr.

Nemendum í sjúkrahjálp skulu á námstímanum greidd 60% af launum sjúkraliða og einnig skal sjúkrahús það, sem heldur námskeið, leggja nemendum til frían búning, er þeir skulu klæðast, svo og þvott á honum.

8. gr.

Sjúkraliðar, sem starfa í ríkissjúkrahúsum, skulu vera ríkisstarfsmenn og taka laun samkvæmt launakerfi starfsmanna ríkisins.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 8. gr. hjúkrunarlaga, nr. 42 12. maí 1965, öðlast þegar gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 12. nóvember 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Nr. 236. 25. nóvember 1965.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Menningarsetur Skagfirðinga í Varmahlíð, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 25. nóv. 1965.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Menningarsetur Skagfirðinga í Varmahlíð.

1. gr.

Menningarsetur Skagfirðinga í Varmahlíð er stofnað af Varmahlíðarfélaginu í Skagafjarðarsýslu.

2. gr.

Menningarsetur Skagfirðinga í Varmahlíð er sjálfseignarstofnun, sem rekin verður undir yfirstjórn og á ábyrgð sýslunefndar Skagafjarðarsýslu fyrir hönd sýslusjóðs.

3. gr.

Stofnuninni eru í upphafi lagðar til þessar eignir:

a. Jörðin Reykjarhóll í Seyluhreppi, ásamt nýbýlinu Varmahlíð með öllum húsum og mannvirkjum, gögnum og gæðum, þar með töldum jarðhita í Reykjarhólslandi, eins og Varmahlíðarfélagið hefur eignazt eignina samkvæmt afsali frá ríkisstjórninni, dags. 7. nóvember 1941, svo og með þeim húsum og öðrum mannvirkjum, sem síðan hafa verið reist og eru eign félagsins, en það er hluti félagsins á móti ríkissjóði í sundlaug með búningsklefum og veitingahúsi, eins og það var áður en endurbætur fóru fram 1957. Eign þessi afhendist í því ástandi, sem hún nú er í, og með áhvílandi veðskuldum og öðrum skuldbindingum, sem á eigninni hvíla.
b. Söngskólasjóður Varmahlíðar, gefinn af hjónunum Guðrúnu Björnsdóttur og Þormóði Eyjólfssyni, Siglufirði.
c. Innstæða Varmahlíðarfélagsins í Sparisjóði Sauðárkróks í bók nr. 2834, að fjárhæð kr. 24 387.86, auk vaxta frá 1. jan. 1958.

4. gr.

Tilgangur stofnunarinnar er að hafa forgöngu um og stuðla að aukinni menningar- og félagsmálastarfsemi í Skagafjarðarsýslu.

Tilgangi sínum hyggst stofnunin ná m. a. með eftirtöldu:

a. Að stuðla að stofnun héraðsskóla í Varmahlíð.
b. Að stuðla að því að reistur verði þar heimavistarbarnaskóli, sem rekinn verði fyrir sem flesta hreppa sýslunnar.
c. Að vinna að byggingu félagsheimilis í Varmahlíð og leita um það samvinnu við sveitarfélög og áhugafélög í sýslunni.
d. Að stuðla að sem beztri umferðaþjónustu með því að sjá um, að haldið verði uppi í Varmahlíð veitinga- og gistihúsi, ásamt sem beztri aðstöðu til síma- og póstþjónustu.
e. Að efla og styðja hvers konar aðra menningarstarfsemi, eftir því sem talið verður bezt henta á hverjum tíma, þar á meðal söngmálastarfsemi í samræmi við ákvæði gjafabréfs hjónanna frú Guðrúnar Björnsdóttur og Þormóðs Eyjólfssonar.

5. gr.

Stjórn stofnunarinnar skipa 5 menn og jafnmargir til vara, kosnir af sýslunefnd Skagafjarðarsýslu, á næsta sýslufundi eftir afstaðnar sýslunefndarkosningar, til 4 ára í senn.

Stjórnin skipar sjálf með sér verkum.

6. gr.

Stjórnin annast allan rekstur stofnunarinnar. Hún getur ráðið sér framkvæmdastjóra, einn eða fleiri, og getur falið þeim verkefni eftir því sem þurfa þykir.

Stjórnin skal gera grein fyrir störfum sínum og semja fyrir hvert almanaksár rekstrarreikning og efnahagsreikning fyrir stofnunina og leggja þá árlega fyrir aðalfund sýslunefndar, endurskoðaða af endurskoðendum, kjörnum af sýslunefnd.

Sýslunefnd úrskurðar síðan reikningana.

7. gr.

Stjórn stofnunarinnar semur árlega fjárhagsáætlun, sem skal lögð fyrir aðalfund sýslunefndar.

8. gr.

Reikningar stofnunarinnar skulu árlega birtir í sýslufundargerð með öðrum reikningum, sem tilheyra sýslusjóði.

9. gr.

Nú þykir nauðsyn til bera að breyta skipulagsskrá þessari, og fer þá um þá breytingu sem hér segir:

Tillaga um breytingu verður að vera borin fram á aðalfundi sýslunefndar af minnst 5 sýslunefndarmönnum, og fáist samþykki meiri hluta sýslunefndar á þeim fundi fyrir þeirri tillögu, skal sýslunefndin leita álits allra sveitarstjórna sýslunnar um málið.

Skal breytingartillagan síðan lögð fyrir aðalfund sýslunefndar næsta ár á eftir, og hljóti hún þá samþykki $\frac{2}{3}$ hluta sýslunefndarmanna, skal breytingin öðlast gildi.

Þó má aldrei breyta megintilgangi stofnunarinnar skv. 1. mgr. 4. gr.

10. gr.

Leita skal staðfestingar réttra stjórnarvalda á skipulagsskrá þessari og þeim breytingum, sem á henni kunna að verða gerðar síðar.

Skagafirði, júní 1958.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ólafs Þ. Ágústssonar, skátaforingja í Njarðvíkum, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 2. desember 1965.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Minningarsjóðs Ólafs Þ. Ágústssonar, skátaforingja í Njarðvíkum.

1. gr.
Sjóðurinn nefnist: Minningarsjóður Ólafs Þ. Ágústssonar skátaforingja.

2. gr.
Sjóðurinn er stofnaður af þátttakendum og leiðbeinendum á Gilwellnámskeiði fyrir skátaforingja, sem haldið var á Úlfljótsvatni í september 1964.

3. gr.
Tilgangur sjóðsins er að styrkja æðri foringja í Skátafélaginu Víkverjar í Njarðvíkum til að afla sér foringjaþjálfunar.

4. gr.
Stofnfé sjóðsins er kr. 5 000.00, sem stjórn sjóðsins er skylt að ávaxta á sem hagkvæmastan hátt, og skal þá hafa hliðsjón af breytilegu verðlagi.

5. gr.
Öllum er heimilt að styrkja sjóðinn með gjöfum.

6. gr.
Stofnfé sjóðsins má ekki skerða en heimilt skal stjórn sjóðsins að nota allt að ¾ vaxta samkvæmt 3. gr. ¼ vaxta ásamt gjöfum skulu leggjast við stofnfé sjóðsins, unz sjóðurinn hefur fimmfaldazt. Má þá nota vexti alla.

7. gr.
Stjórn sjóðsins skulu skipa 3 menn. Skulu það vera félagsforingi Víkverja og tveir aðrir, kosnir til 3 ára, annar af stofnendum, hinn af fjölskyldu hins látna. Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum.

8. gr.
Stjórnin skal halda gerðabók sem í skal skráð:
1. Skipulagsskrá sjóðsins.
2. Styrkveitingar.
3. Tekjur og gjöld.
4. Önnur mál er sjóðinn varða.

9. gr.
Stjórninni skal skylt að láta löggiltan endurskoðanda líta yfir reikninga á 2 ára fresti.

10. gr.
Skipulagsskrá þessi skal staðfest af Forseta Íslands (Verndara íslenzkra skáta) og öðlast hún þá gildi. Skal hún síðan birtast í B-deild Stjórnartíðinda.

ARÐSKRÁ

fyrir Veiðifélag Vatnsdalsár samkvæmt mati yfirmatsmanna hinn 4. desember 1965.

	Einingar.		Einingar.
Hjaltabakki	9	Grímstunga	67
Skinnastaðir	14	Haukagil	54
Akur	62	Saurbær	39
Stóra Giljá, Beinakelda I og Beinakelda II	9	Ás	34
Litla Giljá	4	Ásbrekka	19
Hnausar	67	Brúsastaðir	8
Bjarnastaðir	33	Snæringsstaðir	5
Másstaðir	10	Undirfell	11
Hjallaland	11	Nautabú	12
Hvammur	20	Kornsá	10
Eyjólfsstaðir	11	Gilsstaðir	10
Bakki	5	Flaga	10
Hof	33	Helgavatn	11
Kötlustaðir	9	Hnjúkur	8
Gilá	17	Breiðabólstaður	7
Marðarnúpur	6	Miðhús	5
Guðrúnarstaðir	2	Vatnsdalshólar	66
Kárdalstunga	2	Sveinsstaðir	74
Þórormstunga	28	Steinnes	27
Sunnuhlíð	31	Leysingjastaðir	8
Forsæludalur	32	Þingeyrar	100
		Samtals	1000

Arðskrá þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 9. desember 1965.

Ingólfur Jónsson.

Jón L. Arnalds.

6. desember 1965. Nr. 239.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um kjarasamninga starfsmanna sveitarfélaga nr. 159 20. sept. 1962.

Ákvæði til bráðabirgða.

Frestur Kjaradóms samkvæmt síðari málslið 14. gr. til að leggja dóm á ágreiningsefni framlengist til 29. desember 1965.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 55/1962, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felldur 4. töluliður ákvæða til bráðabirgða í reglugerð um breyting á reglugerð um kjarasamninga starfsmanna sveitarfélaga, nr. 107 13. maí 1965.

Félagsmálaráðuneytið, 6. desember 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Nr. 240. 10. desember 1965.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Varasjóð Sparisjóðs Húsavíkur, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 10. desember 1965.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Varasjóðs Sparisjóðs Húsavíkur, Húsavík.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Varasjóður Sparisjóðs Húsavíkur. Sparisjóður Húsavíkur var stofnaður 14. desember árið 1895 og starfaði til 31. desember 1962.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er varasjóður Sparisjóðs Húsavíkur, eins og hann var, þegar útibú Landsbanka Íslands yfirtók rekstur sparisjóðsins, eða um 2 milljónir króna.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita styrki til framfara og menningarmála í Húsavík og nærsveitum.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa eftirtaldir fimm menn: Bæjarfógetinn í Húsavík — sýslumaður Þingeyjarsýslu —, bæjarstjórinn í Húsavík, formaður Kvenfélagasambands Suður-Þingeyjarsýslu, prófasturinn í Suður-Þingeyjarsýsluprófastdæmi og útibússtjóri Landsbanka Íslands, Húsavík.

Fyrstu stjórn sjóðsins skal útibússtjóri kalla til fyrsta fundar og kýs stjórnin sér þá formann til fjögurra ára og skiptir með sér verkum til sama tíma.

5. gr.

Styrkveitingar úr sjóðnum fara fram, þegar stjórn sjóðsins telur ástæðu til, þó ekki oftar en einu sinni á ári.

Eigi má úthluta meiru en helmingi árstekna sjóðsins, þar til höfuðstóll hans er orðinn 3 milljónir króna, en þá má úthluta allt að tveim þriðju hlutum árstekna hans. Hinn hluti teknanna skal leggjast við höfuðstólinn, sem aldrei má skerða.

Nú telur sjóðsstjórnin eigi ástæðu til að ráðstafa þeim hluta árstekna, sem veita má til styrkja samkvæmt næstu málsgrein hér á undan, og getur hún þá annað hvort lagt tekjurnar við höfuðstólinn eða geymt þær til síðari úthlutunar, en þó eigi lengur en tvö ár.

6. gr.

Allt fé sjóðsins skal ávaxtað í útibúi Landsbanka Íslands, Húsavík, og skal útibúið annast reikningsfærslu fyrir sjóðinn, eftir fyrirmælum sjóðsstjórnar, enda náist samkomulag þar um.

7. gr.

Endurskoðendur sjóðsins skulu kosnir þannig: Bæjarstjórn Húsavíkur kýs einn mann og sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu einn mann. Skulu þeir kosnir af hverri nýkjörinni bæjarstjórn og sýslunefnd og skal kosning þeirra gilda jafn lengi og viðkomandi bæjarstjórn og sýslunefnd situr. Reikningar sjóðsins skulu sendir árlega til eftirlitsmanns opinberra sjóða.

8. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Þannig samþykkt á fundi stofnfjáreigenda Sparisjóðs Húsavíkur hinn 24. nóvember 1965.

13. desember 1965. Nr. 241.

GJALDSKRÁ OG REGLUR

fyrir Landssímann.

I. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við handvirkar stöðvar, sbr. þó III. kafla um notendasíma í sveitum.

A. Stofngjald.

1.	Fyrir 1 línu með 1 venjulegu talfæri	kr. 4000.00
2.	— hvert venjulegt aukatalfæri í sömu íbúð	— 1200.00
3.	— aukabjöllu (venjulega)	— 500.00
4.	— tengil (með rafvökum)	— 450.00

Stofngjöld fyrir miðstöðvarborð verða ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti eftir gerð borðanna og stærð. Svo er og um önnur tæki og aðrar gerðir símabúnaðar en hinar venjulegu, sem að framan greinir.

Ofannefnd gjöld eru lágmarksgjöld. Ef nýlagnir krefjast tiltölulega mikils kostnaðar að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, svo sem nýrra staura, nýrra jarðsíma, nýs skiptiborðs eða vegna rúmleysis á stauraröðum eða í stöðvarskiptiborðum, verða gjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Stofngjöld greiðist fyrirfram, að jafnaði helmingur, þegar símapöntun hefur verið tekin til greina og undirbúningsframkvæmdir eru hafnar, og afgangurinn þegar síminn er tengdur í samband, og er miðað við þá gjaldskrá, er þá gildir.

Ofanskráð stofngjöld fyrir aukatalfæri og annan aukabúnað gilda aðeins, þegar sami maður eða fyrirtæki hefur búnaðinn.

B. Afnotagjöld á ársfjórðungi (í kr.)

I. Fyrir hverja símalínu með venjulegu talfæri.

Stöðvar Afgreiðslutími símtala á virkum dögum	Sérlína	2—3 notendur á sömu línu	Yfir 3 notendur á sömu línu
2 std.	350	280	210
4 —	470	380	280
6 —	530	420	320
8 —	590	470	350
10 —	640	500	380
12 —	660	520	400
14 —	680	540	430
16 —	700	570	450
24 —	750	590	470

Ef afgreiðslutími stöðvar er lengdur frá því, sem að framan getur, bætast við ársfjórðungsgjaldið fyrir hverja ½ klukkustund til viðbótar, upphæð sem svarar fjórðungi af mismun milli flokka, fyrir sérlínu, en hlutfallslega lægra, ef fleiri eru á línu.

II. Fyrir aukabúnað.

1.	Fyrir hvert venjulegt aukatalfæri í sömu íbúð	kr. 180.00
2.	— — — — annars staðar í sama húsi	— 240.00
3.	— — — — í öðru húsi verður ákveðið í hverju tilfelli með hliðsjón af línulengd og kostnaði.	
4.	— hverja venjulega aukabjöllu í sama húsi	— 30.00
5.	— hvern tengil (með rafvökum)	— 40.00

Afnotagjöld þau, sem talin eru í 2., 3., 4. og 5. lið hér að framan, gilda því aðeins, að sami maður eða sama fyrirtæki hafi öll áhöldin.

III. Almenn ákvæði.

Ofannefnd afnotagjöld fyrir 1 línu með 1 talfæri og fyrir aukatalfæri hækka um 45% hjá hvers konar atvinnu- og verzlunarfyrirtækjum og hjá einstökum atvinnurekendum og öðrum mönnum, sem að áliti símstjóra nota símann sérstaklega mikið. Þessi hækkun gildir þó ekki á stöðvum með afgreiðslutíma undir 10 klst. á virkum degi.

Afnotagjald fyrir talsíma greiðist fyrirfram fyrir einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október. Þegar um nýtt samband er að ræða fer hæð gjaldsins í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungi þeim, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

Afnotagjald reiknast af símanum frá þeim tíma er landssíminn er reiðubúinn að tengja hann við, þótt notandinn af einhverjum ástæðum vilji ekki taka við honum strax.

Afnotagjöld fyrir miðstöðvarborð og tilheyrandi lagnir, svo og annan símabúnað en að framan greinir, eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni hverju sinni.

C. Gjald fyrir flutning á venjulegum talsímatækjum.

1. Milli húsa við sömu símstöð, fyrir hvert talfæri með línu ..... kr. 2000.00
2. Innanhúss, á aðaltalfæri, aukatalfæri, aukabjöllu eða tengli:
   a. Í sömu íbúð eða innan 20 m fjarl. á sömu hæð ..... — 400.00
   b. Annars staðar í sama húsi ..... — 700.00
3. Frá húsi á svæði annarrar símstöðvar ..... — 3000.00

Ofannefnd gjöld, sem nefnd eru undir B og C, eru lágmarksgjöld. Ef nýlagnir krefjast tiltölulega mikils kostnaðar að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, svo sem nýrra staura, nýrra jarðsíma, nýs skiptiborðs eða vegna rúmleysis á stauraröðum eða í stöðvarskiptiborðum, verða gjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Flutningsgjöld greiðist fyrir fram áður en verkið er hafið.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, og aðeins er um nýja innanhúslögn að ræða og ekki neinn óvenjulegan kostnað, má lækka flutningsgjaldið (milli húsa) niður í allt að kr. 1400.00.

D. Viðtökugjald.

Flytji einhver í hús og taki samtímis við síma af öðrum manni, sem hættir að vera símnotandi, og án breytinga á símalögn, greiðist sama gjald og fyrir flutning milli húsa, þó hvorki af tengli né aukabjöllu.

Viðtökugjald lækkar ofan í kr. 400.00 af heimilissíma, þegar barn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini.

Viðtöku- og flutningsgjald fyrir miðstöðvarborð og önnur áhöld, sem ekki eru nefnd hér að framan, verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

E. Tengigjald.

Fyrir hvert talsímaáhald á einkalínu, sem stendur í sambandi við landssímastöð, greiðist tengigjald, sem nemur 60% af afnotagjaldi fyrir sérlínu frá sömu stöð.

F. Leigutími og uppsögn.

1. Skemmsti leigutími talsímatækja er 12 mánuðir og telst frá byrjun næsta mánaðar frá þeim tíma, sem landssíminn er reiðubúinn að koma símasambandi á. Að skemmsta leigutíma liðnum má segja sambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.
2. Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja not af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilfelli af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna.

II. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við sjálfvirkar stöðvar.

A. Stofngjald.

1. Fyrir 1 línu með talfæri ..... kr. 5000.00
2. — 1 venjulegt aukatalfæri í sömu íbúð (ekki hægt að tala á milli) — 1200.00
3. — 1 venjulegt aukatalfæri annars staðar í sama húsi með snara (hægt að tala á milli) ..... — 1800.00
4. — venjulega aukabjöllu ..... — 500.00
5. — tengil ..... — 400.00

Stofngjöld fyrir aukatalfæri í öðrum húsum og fyrir miðstöðvarborð verða ákveðin af póst- og símamálasjórninni í hvert skipti. Svo er og um önnur tæki og aðrar gerðir símabúnaðar en að framan greinir með hliðsjón af línulengd og kostnaði.

Framangreind gjöld miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi símstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þó greiðist aukagjald þegar leggja á síma í hús, sem stendur meira en 50 metra frá aðalvegi, þar sem aðaljarðsímar liggja.

Utan þessara marka greiðist aukastofngjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda. Nefnd aukagjöld eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Hluti af stofngjaldi — að jafnaði helmingur — greiðist fyrir fram, þegar símapöntun hefur verið tekin til greina og undirbúningsframkvæmdir eru hafnar, og afgangurinn þegar síminn er tengdur í samband, og er miðað við þá gjaldskrá, er þá gildir.

Þegar handvirkum síma er breytt í sjálfvirkan síma, má krefjast aukastofnsgjalds, sem svarar hálfum mismun á stofngjaldi við sjálfvirkan og handvirkan síma.

Ofanskráð stofngjöld fyrir aukatalfæri og annan aukabúnað gilda aðeins, þegar sami maður eða fyrirtæki hefur búnaðinn.

Þegar símnotandi segir upp síma frá einni símstöð og óskar samtímis eftir nýjum síma við aðra símstöð (afnotagjaldsgreiðsla falli ekki niður á tímabilinu), eða með öðrum orðum flytur til annarrar símstöðvar, getur póst- og símamálastjórnin lækkað stofngjald hans á nýja staðnum eftir aðstæðum, þó ekki niður fyrir venjulegt flutningsgjald þar.

B. Afnotagjald.

Afnotagjöldin greiðist ársfjórðungslega fyrir fram, og miðast þau að jafnaði við notkun símans næsta eða næstsíðasta ársfjórðung á undan.

Þó má þegar sérstaklega stendur á, vegna tilfærslu á greiðslumánuði ársfjórðungsgjalda, krefjast afnotagjalda 1—2 mánuði fram í tímann, þegar tilfærsla fer fram.

Afnotagjald reiknast af símanum frá þeim tíma er landssíminn er reiðubúinn að tengja hann við, þótt notandinn af einhverjum ástæðum vilji ekki taka við honum strax.

1. Ársfjórðungsgjöldin fara eftir útförnum símtalafjölda (teljaraskrefum) og eru:
   a. Kr. 1.30 fyrir hvert teljaraskref á símtalateljara hlutaðeigandi símanúmers. Lágmarksgjald á ársfjórðungi kr. 750.00 en með samþykki ráðherra má þó lækka það á smástöðvum (undir 100 númerum).
   b. Fyrir verzlunar- og atvinnusíma greiðist aukalega kr. 300.00 á ársfjórðungi. Hjá notendum, sem hafa 2 eða fleiri línur í miðstöðvarborðsreit stöðvarinnar, er flokkunin miðuð við meðalsamtalafjölda á línunum. Þeir, sem hafa tvö eða fleiri samfelld númer í miðstöðvarborðsreit, en ekkert miðstöðvarborð, greiða aukagjald, sem póst- og símamálastjórnin ákveður.

   Framangreind gjöld miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi símstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar.

   Utan þessara marka greiðist fjarlægðargjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda.

   Póst- og símamálastjórninni er heimilt að synja þeim um síma eða að loka símum þeirra um stundarsakir eða að fullu, sem eftir athugun og að dómi hennar hafa verulega slæm áhrif á afgreiðslu sjálfvirku símstöðvarinnar, eða ef símí

þeirra er misnotaður svo sem með endurteknum gabbhringingum eða öðrum truflunum.

Sé lína einhvers notanda óhæfilega oft á tali að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, getur stofnunin krafizt þess, að notandinn fallist á lagfæringar eða greiði aukagjald.

Notendur mega ekki selja eða leigja afnot af símum þeim, er þeir hafa, án sérstaks leyfis frá póst- og símamálastjórninni, sem ákveður gjaldið.

2. Ársfjórðungsgjald.

Fyrir 1 venjulegt aukatalfæri í sömu íbúð (ekki hægt að tala á milli)	kr. 100.00
— 1 venjulegt aukatalfæri annars staðar í sama húsi með snara (hægt að tala á milli)	— 240.00
— 1 venjulegt aukatalfæri í öðru húsi innan 1 km fjarlægðar frá símstöð, en annars bætist línuleiga við skv. VIII kafla B	— 400.00
— 1 tengil	— 20.00
— venjulega aukabjöllu	— 25.00

3. Afnotagjöld fyrir þá notendur, sem hafa nú miðstöðvarborð, reiknast ársfjórðungslega þannig.
   a. Línugjald frá símstöð til miðstöðvarborðs eftir samtalsfjölda samkvæmt ákvæðum í 1. lið.
   b. Miðstöðvarborðsgjald fyrir hvert númer í borðinu:
      kr. 80.00 fyrir handvirk borð (CB).
      — 200.00 fyrir sjálfvirk borð (PABX).
      Gjöld þessi eru miðuð við venjulega gerð miðstöðvarborða.
   c. Talfæragjald: kr.210.00 fyrir hvert talfæri í sama húsi, annars bætast við línuleigur.
      Afnotagjöld þau, sem talin eru í B. 1., 2. og 3. lið hér að framan, gilda því aðeins, að sami maður eða sama fyrirtæki hafi öll áhöldin.
4. Fyrir ný skiptiborð, önnur tæki, línur eða sérbúnað, en að framan greinir, verða afnotagjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti

C. Flutningsgjald.

1. Milli húsa á svæði sömu símstöðva, fyrir hvert venjulegt talfæri (Flutningsgjald greiðist að fullu,, enda þótt sími sé fyrir í því húsi, sem flutt er í.)	kr. 2500.00
2. Innanhúss, á aðaltalfæri, aukatalfæri, aukabjöllu eða tengli:	
a. Milli herbergja í sömu íbúð eða innan 20 m fjarlægðar á sömu hæð	— 400.00
b. Annars staðar í sama húsi	— 700.00
3. Frá húsi á svæði annarrar símstöðvar	— 3750.00

Sé um óvenjulega kostnaðarsaman flutning að ræða, eða á öðrum áhöldum, sem ekki eru nefnd hér að framan, greiðist gjald, sem er ákveðið af póst- og símamálastjórninni.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, innan svæðis sömu símstöðvar, og aðeins er um nýja innanhúslögn að ræða og ekki neinn óvenjulegan kostnað, má lækka flutningsgjaldið (milli húsa) niður í allt að kr. 1400.00, ef flutt er innan 6 mánaða, en í allt að kr. 1800.00 ef 6—12 mánuðir líða á milli.

D. Viðtökugjald.

Flytji einhver í hús og taki samtímis við síma af öðrum manni, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn, greiðist sama gjald og fyrir flutning milli húsa, þó hvorki af tengli né aukabjöllu.

Viðtökugjald lækkar ofan í kr. 400.00 af heimilissíma, þegar barn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini.

Viðtöku- og flutningsgjald fyrir miðstöðvarborð og önnur áhöld, sem ekki eru nefnd hér að framan, verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

E. Leigutími og uppsögn.

1. Skemmsti leigutími talsímatækja er 12 mánuðir og telst frá byrjun næsta mánaðar frá þeim tíma, sem landssíminn er reiðubúinn að koma símasambandi á. Að skemmsta leigutíma liðnum má segja sambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.
2. Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja afnot af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilviki af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna.

III. KAFLI

Notendasímar landssímans í sveitum.

Um notendasíma landssímans á ábýlisjörðum í sveitum gilda eftirfarandi almennar reglur:

1. Stofngjald fyrir hvern handvirkan síma er kr. 2800.00. Sé um sérstaklega örðugar eða kostnaðarsamar lagnir að ræða, ákveðst stofngjaldið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti eða eftir samkomulagi.
2. Stofngjald fyrir sjálfvirka síma sama og í II. kafla A, en þó með 20% afslætti, ef 2—3 eru saman um línu, en 40% afslætti, ef þeir eru fleiri um línuna.
3. Landssíminn viðheldur og rekur símann, en símanotendur greiði til landssímans ársfjórðungslega sem hér segir:

a. Fyrir hvern handvirkan síma í sambandi við:

Stöðvar Afgreiðslutími á virkum dögum		
2 std.	kr.	170.00
4 —	—	220.00
6 —	—	270.00
8 —	—	310.00
10 —	—	330.00
12 —	—	340.00
14 —	—	360.00
16 —	—	380.00
24 —	—	400.00

b. Fyrir hvern sjálfvirkan síma greiðist sama gjald og um getur í II. kafla B.

4. Síminn fylgir jörðinni, og má ekki rifta því. Nýr ábúandi á jörðinni þarf ekkert viðtökugjald að greiða til landssímans.
5. Flutning á símanum, ef notandi óskar, greiði hann eftir reikningi. Þegar um flutning vegna nýbyggingar er að ræða, getur þó komið til mála, að landssíminn beri nokkurn hluta kostnaðarins.
6. Leggist jörð í eyði eða ef ábúandi vill ekki hafa símann, má taka hann burtu, Línuna skal þó ekki taka niður á fyrsta ári, ef líkur benda til, að jörðin verði aftur byggð eða ábúendaskipti verði.
7. Við nýlagningu annist hlutaðeigendur á sinn kostnað flutning efnis frá skipshlið á Eimskipafélagshöfn út á línustæðið, svo og dreifingu efnisins þar.

8. Símanotendur eru að sjálfsögðu háðir sömu reglum og venjum, sem almennt gilda um meðferð símatækja og starfrækslu notendasíma.
9. Landssíminn hefur að sjálfsögðu, hvenær sem er, heimild til að fjölga símum út frá notendasímalínum eða í framhaldi af þeim.
10. Stofngjöld greiðist fyrir fram og eigi síðar en þegar síminn er tengdur í samband. Afnotagjald greiðist fyrirfram fyrir einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október.

    Þegar um nýtt gjald er að ræða, fer hæð gjaldsins í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungnum, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.
11. Undir ákvæði þessa kafla gjaldskrárinnar falla símar bænda í sveitum almennt, nema þeirra, sem búa í hverfum, þorpum eða kauptúnum eða í nágrenni þeirra og hafa síma á sérstakri línu eða fáir saman á línu; en um síma þeirra fer eftir ákvæðum I. eða II. kafla eftir því, sem við á, allt samkvæmt ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þannig greiðist afnotagjald fyrir síma í sumarbústöðum, veiðiskálum, íþróttaskálum, héraðsskólum, gisti- og veitingastöðum, hjá iðnrekendum, atvinnurekendum eða verzlunum o. s. frv., samkvæmt I. eða II. kafla, en ekki samkvæmt þessum kafla. Um síma hjá öðrum aðilum eða stofnunum í sveit, eða þar sem sérstaklega stendur á, fer í hvert skipti eftir ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar eða eftir samkomulagi.

IV. KAFLI

Radíótæki.

A. Almenn ákvæði.

1. Hver sá, sem óskar að starfrækja radíótæki á landi, sjó eða í lofti, innan íslenzks lögsagnarumdæmis, skal senda póst- og símamálastjórninni skriflega umsókn um leyfi til þess, ásamt nauðsynlegum upplýsingum um tækin og tilgang notkunar. Þetta gildir þó ekki um viðtæki fyrir útvarp, sem er skráð hjá Ríkisútvarpinu. Verði slíkt leyfi veitt, er það gert með leyfisbréfi, þar sem tilgreind eru skilyrði fyrir leyfinu, leyfistími o. fl. Fyrir hvert leyfisbréf komi ákveðið gjald, samkvæmt IV. kafla A. 12., skal gjaldið greitt við afhendingu leyfisbréfs.
2. Póst- og símamálastjórnin sér um eftirlit með notkun sendistöðva og lætur skoða þær að jafnaði einu sinni á ári. Fyrir þetta greiðist árlegt eftirlitsgjald, samkvæmt IV. kafla A. 12. Ferðakostnað vegna eftirlits þessa ber leyfishafi.
3. Þegar framkvæma skal skoðun, skal viðkomandi stöðvarvörður sjá um, að nægilegt rafmagn sé fyrir hendi, svo prófa megi tækin. Enn fremur getur eftirlitsmaður krafizt þess, að stöðvarvörður sé viðstaddur skoðun og til aðstoðar eftirlitsmanni sé þess þörf, t. d. við skoðun lífbátasenda og þ. u. l. Sé stöðvarvörður eða fullgildur staðgengill, að dómi eftirlitsmanns, ekki viðlátinn, þrátt fyrir ósk eftirlitsmanns, er honum heimilt að taka sér aðstoðarmann og ber þá leyfishafi stöðvarinnar aukakostnað, er af því kann að leiða. Óski leyfishafi sendistöðvar aukaskoðunar, einhverra ástæðna vegna, ber honum að greiða fyrir framkvæmd hennar aukalega, í samræmi við IV. kafla A. 12.
4. Þeim, sem leyfi fær fyrir sendistöð, ber að sjá um, að enginn starfræki hana, nema sá, sem fengið hefur skírteini hjá póst- og símamálastjórninni, er heimili honum starfrækslu slíkrar stöðvar (skírteini loftskeytamanns eða talstöðvarvarðar). Stöðin er þó ávallt undir yfirumsjón leyfishafa eða fulltrúa hans og starfræksla hennar á ábyrgð þeirra.
5. Bæði stöðvarverði og leyfishafa eða fulltrúa hans er skylt að undirrita þagnarheit og haga starfrækslunni í einu og öllu samkvæmt fyrirmælum póst- og símamálastjórnarinnar og hlíta þeim ákvæðum og reglum, innlendum og alþjóðleg-

um, sem settar eru og settar kunna að verða um starfrækslu slíkra stöðva. Verði misbrestur á þessu, getur póst- og símamálastjórnin afturkallað leyfisbréf stöðvarinnar, innsiglað hana eða, sé hún í leigu frá póst- og símamálastjórninni, tekið hana í sína vörzlu.

6. Eftirlitsgjald og annar kostnaður, vegna tækjaskoðunar, greiðist í síðasta lagi einum mánuði eftir framvísun reiknings.
7. Reikningar, vegna viðgerða, skulu greiddir innan loka næsta mánaðar, eftir að verkið var framkvæmt.
8. Gjöld fyrir símtöl, símskeyti og annað það, sem gjaldskylt er og afgreitt er um kerfi póst- og símamálastjórnarinar, fyrir tilstuðlan stöðvar leyfishafa, eru á ábyrgð hans og greiðist innan 10 daga frá framvísun reiknings.
9. Hafi áfallin gjöld, vegna þessarar þjónustu, ekki verið greidd á tilsettum tíma, er póst- og símamálastjórninni heimilt að innsigla viðkomandi stöð. Um borð í skipum skal þetta þó gert þannig, að nota megi stöðina í neyðartilfelli. Enn fremur er póst- og símamálastjórninni heimilt að innheimta þessi gjöld með símareikningum hlutaðeigandi leyfishafa, að viðlagðri lokun símans.
10. Nú hefur stöð verið innsigluð vegna vanskila eða annarra brota. Skal þá leyfishafi greiða innsiglisgjald, áður en enduropnun fer fram. Ferðakostnað, vegna innsiglunar, ber leyfishafi.
11. Framangreindar reglur eiga ekki við um starfrækslu „amatör"-stöðva. Um þá starfsemi er fjallað í sérstakri reglugerð.
12. Gjöld fyrir leyfisbréf, eftirlit o. fl., eru sem hér segir á ári:

a.	Leyfisbréf, samanlögð sendiorka yfir 100 wött	kr. 400.00
b.	Leyfisbréf, samanlögð sendiorka 100 wött og minni	— 200.00
c.	Leyfisbréf, önnur radíótæki en sendar	— 60.00
d.	Eftirlitsgjald árlega, orka aðalsendis yfir 100 wött	— 800.00
e.	Eftirlitsgjald árlega, orka aðalsendis 100 wött eða minni	— 500.00
f.	Eftirlitsgjald árlega, fyrir hvern sendi umfram einn	— 30.00
g.	Eftirlitsgjald árlega, fyrir sendi í bifreið, enda sé komið með bifreiðina til eftirlitsmanns. Sama gjald er fyrir ferðastöðvar	— 250.00
h.	Innsiglisgjald (ferðakostnaður ekki innifalinn)	— 500.00
i.	Lágmarksgjald fyrir enduruppsetningu sendis	— 500.00

13. Öll gjöld til póst- og símamálastjórnarinnar, vegna starfrækslu radíótækja, sem ekki eru greidd á tilsettum tíma, eru lögtakskræf, samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 frá 16. des. 1885.

B. Radíótæki á leigu.

1. Óski einhver að taka á leigu loftskeytastöð eða talstöð og öllum skilyrðum er fullnægt, leggur póst- og símamálastjórnin til sendi- og viðtæki, af þeirri gerð tækja, sem eru til leigu á hverjum tíma, og umsækjandi óskar eftir. Tækin eru eign póst- og símamálastjórnarinnar, leigð starfrækjanda á þeim stað eða í því farartæki, sem ákveðið er í leyfisbréfinu. Póst- og símamálastjórnin annast uppsetningu tækjanna, sem leigutaki greiðir eftir reikningi. Leigutaki skal sjá um, að rafmagn með hæfilegri orku og spennu sé fyrir hendi og leitt að tækjunum, svo og um alla trésmíðavinnu og alla aðra vinnu en rafmagnsuppsetningu tækjanna. Einnig skal leigutaki sjá um kaup á rafhlöðum, rafgeymum og hleðslubúnaði fyrir þá, kosta uppsetningu hans og lögn frá honum að rafgeymum.
2. Póst- og símamálastjórnin annast viðhald og ber kostnað vegna eðlilegs slits sendi- og viðtækja, að undanskildu viðhaldi loftneta, rafgeyma, rafhlaðna, hleðslubúnaða, straumbreyta, lampa og transistora, en kostnað af því ber leigu-

taki. Leigutaka ber að sjá um, að tækin séu vel með farin, þeim haldið hreinum og þurrum, svo sem frekast er kostur. Kostnað vegna viðgerða og viðhalds tækjanna, er stafar af slæmri meðferð og vanhirðu þeirra, meðan þau eru í vörzlu leigutaka, ber honum að greiða.

3. Óski leigutaki, að viðgerð sé flýtt sérstaklega, ber honum að greiða ferðakostnað og annan aukakostnað, er af því hlýzt. Sömuleiðis ber leigutaki kostnað af því, ef viðgerð er framkvæmd eftir hans ósk, utan venjulegs dagvinnutíma.
4. Öll radíótæki á leigu frá póst- og símamálastjórninni skulu vera vátryggð, á kostnað leigutaka, gegn hvers konar tjóni og á póst- og símamálastjórnin beinan rétt til vátryggingarfjárins, ef tækin eyðileggjast og hlutfallslega fyrir skemmdir. Póst- og símamálastjórnin annast vátryggingu allra slíkra tækja, nema í varðskipum og farþega- og/eða vöruflutningaskipum, stærri en 500 rúmlestir, enda skal leigutaki sjálfur annast vátryggingu tækjanna í þeim skipum. Vátryggingariðgjöld fyrir tæki- sem póst- og símamálastjórnin annast vátryggingu á, skal leigutaki greiða póst- og símamálastjórninni samtímis með leigu og er lögtaksréttur á þeim eins og á leigunni.
5. Stofngjald fyrir radíótæki, skal leigutakinn greiða áður en uppsetningu þeirra er lokið, svo og leigu og vátryggingariðgjald, til næsta gjalddaga. Leiga og vátryggingariðgjald fyrir talstöðvar greiðist í einu lagi fyrir fram fyrir hvert almanaksár og reiknast brot úr ári sem heilt ár, nema fyrsta árið, þá skal brot úr ársfjórðungi reiknað sem einn ársfjórðungur. Leiga og vátryggingariðgjald fyrir loftskeytastöðvar greiðist ársfjórðungslega fyrirfram og reiknast brot úr ársfjórðungi sem heill ársfjórðungur. Minnsti leigutími er 2 ár samfleytt fyrir stöðvar 20 watta og minni en 3 ár fyrir stærri stöðvar.
6. Þó má stytta þennan minnsta leigutíma, ef sérstaklega stendur á, t.d. ef tækin eru ætluð til þjónustu fyrir ákveðið takmarkað verkefni, ferð eða þ. u. l. Nánar er að því vikið síðar. Sömuleiðis má stytta leigutímann, ef nýr eigandi verður að farartækinu eða fyrirtækinu, er rekur stöðina og hinn nýi eigandi óskar að tækin verði þar áfram, með honum sem leigutaka. Hinn nýi leigutaki fær þá helmings afslátt frá venjulegum stofngjöldum og nefnist gjaldið þá viðtökugjald.
7. Að lágmarks leigutíma liðnum, er uppsagnarfrestur 3 mánuðir og skal uppsögn vega skrifleg. Leigutaki ber ábyrgð á öllum gjöldum vegna stöðvarinnar, þar til uppsagnarfrestur er liðinn.
8. Sé ársleiga og vátryggingariðgjöld ekki greidd fyrir 1. apríl og ársfjórðungsleiga ekki fyrir 15. hvers fyrsta ársfjórðungsmánaðar, getur póst- og símamálastjórnin:
   a. Innsiglað senditækin, þó þannig að nota megi tækin í neyð, sé um lögboðin tæki að ræða. Séu áfallin gjöld ekki greidd innan eins mánaðar frá innsiglun, getur póst- og símamálastjórnin tekið hin leigðu tæki í sína vörzlu.
   b. Tekið tækin í sína vörzlu, án undangenginnar innsiglunar, sé um ólögboðin tæki að ræða.

Sama gildir ef reikningar fyrir uppsetningu og viðgerðir á radíóbúnaði, sem framkvæmdar eru af póst- og símamálastjórninni, eru ekki greiddir innan loka næsta mánaðar eftir að viðgerð fór fram.

Fyrir enduropnun innsiglis greiðist innsiglisgjald, og skal sú greiðsla fara fram áður en opnað er. Ferðakostnað vegna opnunar innsiglis greiði leigutaki, auk innsiglisgjaldsins. Fyrir að flytja stöð á notkunarstað og endurtengja hana, greiðist raunverulegur kostnaður, þó miðað við lágmarksgjald. Heimilt er að innheimta talstöðva- og loftskeytastöðvagjöld með símareikningum hlutaðeigandi aðila, að við lagðri lokun símans.

9. Nú óskar einstaklingur eða fyrirtæki að leigja og starfrækja firðtalstöð til viðviðskipta við eigin skip eða báta. Lætur þá póst- og símamálastjórnin, að uppfylltum öllum skilyrðum, í té sendi- og viðtæki og sér um uppsetningu á tækjunum. Leigutaki greiðir uppsetningu samkvæmt kostnaðarreikningi, er hann tekur við stöðinni. Notkunargjald greiðist eftirá mánaðarlega og miðast við dagtaxta, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi og þess vegna öðruvísi ákveðið. Uppsögn leigu skal vera skrifleg og með hæfilegum fyrirvara.
10. Póst- og símamálastjórnin selur á leigu talstöðvar fyrir smábáta (trillubáta). Er þar ýmist um ársleigu eða mánaðarleigu að ræða. Um uppsögn slíkrar leigu gilda sömu ákvæði og um dagleigu-stöðvarnar. Sömuleiðis hefur póst- og símamálastjórnin til leigu lítil senditæki (walkie-talkie), ætluð til viðskipta um stuttar vegalengdir. Tæki þessi eru leigð án rafhlöðu og er lágmarksleigutími 2 vikur, annars miðað við mánaðarleigu. Leigutími telst frá því, að leigutaki tekur við tækinu, þar til hann skilar því til póst- og símamálastjórnarinnar. Ber að skila tækinu í því ástandi, er það var í er leigutaki tók við því, enda ber hann kostnað af nauðsynlegum lagfæringum. Sömuleiðis ber leigutaka að sjá um vátryggingu tækjanna á sinn kostnað.
11. Póst- og símamálastjórnin gefur út sérstaka gjaldskrá yfir leigukjör radíótækja o. fl. Leigukjör fyrir radíótæki, sem ekki er getið um í þeirri gjaldskrá, ákveður póst- og símamálastjórnin hverju sinni.
12. Póst- og símamálastjórnin getur, undir sérstökum kringumstæðum, leyft starfrækslu firðtalstöðva á afskekktum bæjum og þá til viðskipta við ákveðnar símstöðvar. Í slíkum tilfellum fer um gjöld samkvæmt gjaldskrá um sveitasíma.

Reglur um starfrækslu talstöðva, sem annast viðskipti við bifreiðar eða önnur farartæki á landi.

1. gr.

Stöðvar þessar eru með tvennu móti:

A. Stöðvar, sem landssíminn starfrækir.
B. — — leigutaki —

2. gr.

Stöðvarnar eru opnar til takmarkaðra viðskipta á öldutíðnum, sem tilgreindar eru í leyfisbréfi.

3. gr.

Um talstöðvar leigutaka mega ekki fara fram önnur viðskipti en þau, er beinlínis varða atvinnurekstur hans, svo sem:

a. veðurfréttir og ástand vega,
b. tilkynningar um komu- og brottfarartíma,
c. tilkynningar um bilanir eða breytingar á áætlun,
d. tilkynningar um viðgerðir, áríðandi varahluti eða aðra þjónustu við farstöðvarnar,
e. tilkynningar varðandi breyttar þarfir farþega og ökumanna, er orsakast af óumflýjanlegum breytingum á áætlun.

Sendendur og viðtakendur skeyta um stöðvar þessar eru eingöngu leigutaki og umboðsmenn hans.

4. gr.

Skeyti og símtöl, sem ekki falla undir 3. gr., skulu afgreidd um stöðvar landssímans og hið almenna símakerfi.

5. gr.

Stöðvarnar skulu starfræktar af talstöðvarvörðum og skulu þeir hafa skírteini gefið út af póst- og símamálastjórninni. Talstöðvarverðir undirrita þagnarheit, en auk þess eru allir þeir, er ábyrgð bera á starfrækslu talstöðva, bundnir slíku þagnarheiti, enda þótt þeir hafi ekki undirritað það.

6. gr.

Skylt er að halda sérstaka radíó-dagbók um allt það, er varðar rekstur stöðvanna, svo sem innkomna og útfarna afgreiðslu.

7. gr.

Stöðvum þessum er skylt að sinna neyðarþjónustu og þjónustu vegna öryggis mannslífa, og má ekki í slíku tilfelli loka stöðvunum fyrr en neyðar- eða öryggisþjónustunni er lokið.

8. gr.

Leigutaki ber allan kostnað og alla ábyrgð af starfrækslu stöðvanna.

9. gr.

Gjöld fyrir viðskipti milli bifreiða (og annarra landfarstöðva) og framangreindra stöðva eru innifalin í leigu senditækja bifreiðinna (landfarstöðvanna), séu þau í eigu póst- og símamálastjórnarinnar. Sé sendistöð bifreiðarinnar (landfarstöðvarinnar) eign leyfishafa, greiðir hann viðskiptagjald, sem ákveðið er af póst- og símamálastjórninni hverju sinni.

Gjöld fyrir viðskipti um fjarskiptastöðvar póst- og símamálastjórnarinnar eru einnig innifalin í leigunni, ef þau eru innan sama innanbæjarsímakerfis og viðkomandi fjarskiptastöð, og efnislega samkvæmt 3. gr. þessara reglna.

Gjöld fyrir viðskipti út fyrir þetta innanbæjarsímakerfi greiðist samkvæmt gjaldskrá fyrir langlínuviðskipti.

V. KAFLI

Símtalagjöld.

A. Símtalagjöld innanlands

eru í höfuðatriðum sem hér segir fyrir hver 3 mínútna viðtalsbil. Hvert byrjað viðtalsbil telst sem heilt.

1. Venjuleg símtöl (handvirk afgreiðsla):

Um	0— 10 km	línulengd	.....	kr. 8.00
—	10— 25 —	—	.....	— 13.00
—	25—100 —	—	.....	— 19.00
—	100—225 —	—	.....	— 25.00
—	225—350 —	—	.....	— 30.00
	Yfir 350 —	—	.....	— 36.00

Þegar línulengd milli símstöðva er innan 6 km, getur póst- og símamálastjórnin þó, þegar línukerfið leyfir og aðstæður eru hagstæðar, sett sérstaka gjaldskrá með lægra viðtalsgjaldi en að ofan greinir fyrir símtöl milli þessara stöðva, eða látið vissan fjölda viðtalsbila milli stöðvanna vera fólginn í tilteknu fastagjaldi símanotenda.

Ofannefnd símtalagjöld gilda ekki, þegar um sjálfvirka afgreiðslu milli stöðva er að ræða, en þá er í hverju tilfelli ákveðið hvernig reikna skuli greiðslu fyrir millistöðva-símtöl.

2. Hraðsímtöl: þrefalt venjulegt símtalagjald.
3. Forgangshraðsímtöl: tífalt venjulegt símtalagjald.
4. Kvaðning: kr. 4.00 innan 100 km vegalengdar, kr. 8.00 þar yfir. Kvaðningsgjald greiðist hvort sem náðst hefur í umbeðinn mann eða ekki. Kvaðningsgjald reiknast ávallt við símtöl um leiðir, þar sem er sjálfvirkt langlínusamband fyrir.
5. Boðsending: kr. 13.00 fyrir hvern byrjaðan kílómetra út frá símstöðinni. Boðsendingargjaldið greiðist, hvort sem nokkuð verður úr símtalinu eða ekki.
6. Afturköllun símtals: kr. 3.00.

B. Símtalagjöld milli Íslands og annarra landa

fara eftir alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau, eins og þau eru á hverjum tíma.

C. Radíó-símtöl við skip og báta í hafi.

Gjald fyrir símtöl um íslenzkar strandarstöðvar milli íslenzkra skipa og lands, samanlagt fyrir hvert viðtalsbil:

a. Landlínugjald kr. 13.00.
b. Strandargjald kr. 25.00, ef skipið er ekki meira en 150 sjómílur frá landi, en annars kr. 50.00.
c. Skipsgjald, ef hlutaðeigandi skip tekur gjald fyrir slík símtöl, og getur það verið mismunandi fyrir hvert skip.

Gjöld fyrir símtöl við, erlend skip fara eftir alþjóðagjaldskrá.

VI. KAFLI

Símskeytagjöld.

A. Gjald fyrir innanlandsskeyti

er sem hér segir:

1. Venjuleg símskeyti: kr. 2.40 fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 24.00.
2. Innanbæjarskeyti: kr. 1.40 fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 14.00.
3. Blaðaskeyti: 50 aurar fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 15.00.
4. Hraðskeyti: Tvöfalt venjulegt skeytagjald. Minnsta gjald kr. 48.00.
5. Veðurskeyti: Sama og venjulegt skeytagjald. Minnsta gjald einnig hið sama. Veðurskeyti hafa þó forgang fyrir öðrum skeytum.
6. Símapóstávísanir: Gjald kr. 30.00 án tillits til orðafjölda.
7. Heillaskeyti: Sama gjald og fyrir venjulegt símskeyti, en auk þess greiðist aukagjald fyrir skrauteyðublöð, kr. 14.00 til kr. 20.00 eftir gerð.

   Jóla- og nýársskeyti með ákveðnum textum kosta kr. 30 milli stöðva, en innanbæjar kr. 24.00.
8. Samúðarskeyti: Ekkert gjald til landssímans. Sendanda er í sjálfsvald sett, hve mikið hann greiðir, og rennur upphæðin óskorin til Landspítalasjóðs.
9. Loftskeyti og talskeyti: Gjald fyrir loftskeyti og talskeyti um íslenzkar strandarstöðvar við íslenzk skip er samanlagt:
   a. Venjulegt símkeytagjald innanlands.
   b. Strandargjald kr. 1.80 fyrir orðið. (Strandargjald við erlend skip er 0.60 gullfrankar).
   c. Skipsgjald. Engin önnur íslenzk skip en farþegaskip taka skipsgjald, sem getur verið mismunandi fyrir hvert skip. Erlend skip taka yfirleitt 10 til 40 gullcentimes skipsgjald fyrir orðið.

   Fyrir loftskeyti er lágmarksgjald eins og fyrir 7 orða skeyti.

10. Móttaka símskeyta í talsíma frá talsímanotanda kostar kr. 5.00 fyrir hver 100 orð eða færri, þó nær þetta ákvæði ekki til einkasíma í sveitum.
11. Afturköllun á símskeyti kostar kr. 3.00 ef ekki er farið að senda það frá afhendingarstöðinni.
12. Sendiferðir með símskeyti: Símskeyti eru borin út endurgjaldslaust allt að einum kílómetra frá símstöð. Í bæjum og kauptúnum er útburðarsvæðið þó miðað við samfellda byggð. Ef senda þarf með skeyti út fyrir útburðarsvæðið, skal greiða 13 krónur fyrir hvern kílómetra. Þetta gildir um fjarlægð, er nemur allt að 10 kílómetrum og undir venjulegum kringumstæðum. Þegar vegalengdin er meiri, skal greiða gjald, sem ákveðið er eftir fyrirspurn í hvert skipti.

    Þótt ekki sé greitt fyrir sendiferð með símskeyti, sem afhenda skal utan útburðarsvæðis, ber símstöðinni að greiða fyrir því, að símskeytið komist til viðtakanda svo fljótt sem unnt er, t. d. með því að sæta tækifærisferðum eða næstu póstferð eða láta vita af því í síma eða á einhvern annan tiltækan hátt.
13. Fyrirfram greitt svar (RP): Ef sendandi óskar að greiða gjald fyrir svarskeyti, skal skrifa RP fyrir framan nafnkveðjuna og tiltaka jafnframt orðafjölda svarskeytisins. RP10 þýðir, að svar sé greitt fyrir 10 orða skeyti.
14. Margar nafnkveðjur (TM): Afritunargjald fyrir hverja utanáskrift fram yfir þá fyrstu, er kr. 8.00 fyrir hver 50 textaorð eða færri, en kr. 3.00 fyrir hver 50 orð eða færri þar fram yfir. Fleiri en eina nafnkveðju er aðeins hægt að nota til einnar og sömu símastöðvar.
15. Samanburður til tryggingar gegn missímun (TC): Aukagjald er helmingur venjulegs símskeytagjalds.
16. Viðtökuskírteini símleiðis (PC): Gjaldið er sama og fyrir 7 orða símskeyti í viðskiptum við útlönd og 10 orða símskeyti í innanlandsviðskiptum. Fyrir viðtökuskírteini, sem sendast á í pósti (PCP) er gjaldið sama og póstburðargjald undir einfalt bréf.

B. Símskeytagjöld til útlanda

ákveðast af alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

VII. KAFLI

Afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi.

1. Fyrir afnot landssímalína til skákkeppni greiðist ¼ venjulegs símtalagjalds á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl kl. 21.00—08.00. Lágmarksgjald miðast þó við þriggja stunda notkun á línunum. Hver byrjuð klukkustund telst sem heil.

    Á öllum öðrum tímum en þeim, sem að framan getur, reiknast fullt gjald, samkvæmt símtalagjaldskrá landssímans (sbr. V. kafla).
2. Umsóknir um afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi skulu koma frá Skáksambandi Íslands og sendar skriflega til ritsímastjórans í Reykjavík með minnst sólarhrings fyrirvara. Óskir um niðursett símagjöld til skákkeppni frá öðrum en Skáksambandi Íslands verða eigi teknar til greina.

VIII. KAFLI

Önnur tæki og línur.

A. Fjarritvélar.

I. Stofngjald.

a. Fyrir hverja venjulega fjarritvél án línu	kr.	12 000.00
b. Tengigjald við telexstöð	—	5 000.00
c. Bæjarlína	—	2 000.00

II. Afnotagjald á ársfjórðungi:
a. Fyrir hverja venjulega fjarritvél (viðhald innifalið án kostnaðar við utanbæjarferðir, án pappírs og leturborða) ..... kr. 4 000.00
b. Tengigjald við telexstöð ..... — 2 000.00
c. Línuleiga samkvæmt VIII. Kafla B.
III. Gjald fyrir flutning á venjulegri fjarritvél ..... — 2 500.00

Framangreind stofngjöld og afnotagjöld eru miðuð við venjulegustu gerð blaðfjarritvéla. Í afnotagjöldunum er fólgin vátrygging tækjanna. Hverri fjarritvél fylgja við uppsetningu 4 rúllur af pappír, en upp frá því kostar notandi pappírinn.

Stofngjald og afnotagjöld fyrir aðrar tegundir fjarritvéla eða aukabúnað eru ákveðin í hvert skipti.

Stofngjald greiðist fyrirfram, áður en uppsetning er hafin, og afnotagjöld ber að greiða ársfjórðungslega fyrirfram, og eru gjalddagar hinir sömu og fyrir afnotagjald fyrir síma. Hluti úr mánuði telst sem heill mánuður við fyrsta reikning.

Stytzti leigutími er eitt ár. Uppsagnarfrestur er 6 mánuðir og er hann gagnkvæmur.

Fyrir línur til fjarritvéla greiðast gjöld samkvæmt kafla B hér á eftir. Fyrir flutninga greiðist sama gjald og fyrir talfæri.

B. Línur.

Séu línur látnar á leigu, skal stofngjaldið ákveðið í hvert skipti, en ársfjórðungsleiga á hvern km vera þessi (minnsta gjald miðað við 100 m).

1. Fyrir 1 línu í innanbæjarjarðsíma 0.6—0.7 mm ..... kr. 300.00 pr. km
2. — 1 línu í langlínujarðsíma 0.9 mm ..... — 400.00 — —
3. — 1 línu í langlínujarðsíma 1.4—1.7 mm ..... — 450.00 — —
4. — loftlínu, sem strengd er á stauraröð, sem fyrir er ... — 450.00 — —

Skemmstur leigutími sé ákveðinn með samningum í hvert skipti, en uppsagnarfrestur sé 6 mánuðir, og er hann gagnkvæmur.

IX. KAFLI
Skrásetning símnefna.

Fyrir skrásetningu símnefna greiðist kr. 300.00 á ári. Sé sama símnefni skrásett á fleiri en 10 símstöðvum, greiðist þó aðeins kr. 60.00 fyrir hverja skrásetningu þar fram yfir. Gjaldið greiðist fyrirfram fyrir almanaksárið. Brot úr ári telst sem heilt ár. Uppsagnarfrestur er 3 mánuðir, og er hann gagnkvæmur.

X. KAFLI
Skrásetning í símaskrána.

Hver talsímanotandi fær nafn sitt skráð ókeypis í einni línu í stafrófsskránni.

Gjald fyrir hverja línu í stafrófsskránni fram yfir það, sem að ofan segir, er kr. 65.00. Sé auk aðalsímanotanda einn eða fleiri aukanotendur að sama síma, ber að greiða kr. 140.00 fyrir hvern aukanotanda. Aukasímanotendur geta ekki öðlazt aðalsímanotendarétt (t. d. rétt til að fá símann fluttan eða skráðan eingöngu á sitt nafn) án þess að greiða uppsetningargjald fyrir númerið að nýju eða viðtökugjald, enda hefur landssíminn einn umráðarétt símans. Breytir engu í þessu þó að aukasímanotandi hafi um lengri eða skemmri tíma haft nafn sitt í símaskránni eða greitt afnotagjaldið.

Óski símanotandi að símanúmer hans sé ekki prentað í símaskrá og ekki gefið upp í 03, getur póst- og símamálastjórnin heimilað það, gegn 100.00 króna gjaldi, sem greiðist einu sinni.

Póst- og símamálastjórnin ákveður tilhögun á símaskránni, og hún getur synjað mönnum um upptöku starfsheita, sem hún telur óeðlileg eða vafasamt, að hlutaðeigandi hafi rétt til að bera.

Skrásetning í stafrófsskrána.

1.	Breytt letur í skrá, hver lína	kr. 120.00
2.	Aukanafn í skrá	— 140.00
3.	Aukalínur í skrá, hver lína	— 65.00
4.	Aukanafn með breyttu letri (1 lína) kr. 120.00+140.00	— 260.00

Aukalínur eru taldar: Ef t. d. fyrirtæki lætur skrásetja nöfn starfsmanna sinna í skrána undir nafni fyrirtækisins. Sé starfsmaður fyrirtækis ekki aðalsímanotandi og ekki skráður í skránni sem aukasímanotandi annars staðar en undir nafni fyrirtækisins (en ekki undir sínu nafni), skal reiknað fyrir það kr. 140.00 sem aukanafn.

Skrásetning í atvinnuskrána.

A. Ókeypis skrásetning.

Hver símanotandi, sem rekur atvinnu- eða verzlunarfyrirtæki og óskar skriflega eftir skrásetningu í atvinnu- og viðskiptaskrána í samræmi við þá flokkun, er póst- og símamálastjórnin hefur ákveðið, fær ókeypis eina línu til skrásetningar á símanúmeri sínu, ásamt nafni og heimilisfangi, með venjulegu letri í einn flokk skrárinnar. Aukasímanotendur öðlast ekki rétt til ókeypis skráningar.

B. Skrásetning gegn borgun.

Ef símanotandi vill láta skrá sig í fleiri en einn flokk, kostar hver skrásetning fram yfir þá fyrstu kr. 50.00. Ef nafnið óskast skráð með breyttu letri, kostar það kr. 75.00. Auglýsingalína kostar kr. 60.00.

XI. KAFLI

Almennir skilmálar.

1. Sá, sem óskar að fá talsíma eða fá breytt tæki, sambandi eða aukið samband, er hann hefur áður fengið, tilkynni það hlutaðeigandi símstöðvarstjóra, og skal hann þá hlíta þeim kjörum og ákvæðum, sem sett eru eða sett kunna að vera um notkun símanna.
2. Landssíminn kemur venjulega ekki á símasambandi við nokkra húseign, nema húseigandi leyfi endurgjaldslaust að koma fyrir þráðum og öðrum símatækjum á húsi og lóð og ber þeim, er pantar sambandið, að sjá um, að slíkt leyfi húseiganda fáist. Landssíminn getur og krafizt, að talsímanotendur setji tryggingu fyrir greiðslu allra gjalda fyrir afnot símans.
3. Póst- og símamálastjórnin ákveður við hvaða símstöð talsímanotandi skuli tengjast og um númer hans og nánara fyrirkomulag, og getur síðar breytt um númer, ef það telst nauðsynlegt. Handvirk langlínusímtöl hafa forgangsrétt fram yfir innanbæjarsímtöl, og getur landssíminn því rofið innanbæjarsímtöl vegna afgreiðslu langlínusímtala, ef þörf krefur.

4. Enginn má gera eða láta gera breytingar á símasamböndum eða flytja símabúnað úr stað. Öll slík verk lætur landssíminn framkvæma eftir beiðni, en notandi greiði það gjald, sem ákveðið er. Allir nýir símar eða talsímasambönd í kaupstöðum eða kauptúnum eru eign landssímans, en notendur greiði stofngjald og afnotagjald. Starfsmenn landssímans hafa hvenær sem er aðgang að öllum símatækjum og símalögnum.
5. Talsímanotendum er skylt að fara vel og gætilega með öll símatæki og lagnir, er þeir hafa til afnota, og bera þeir ábyrgð á öllum skemmdum á tækjum, er ekki stafa af eðlilegu sliti svo og ef þau glatast. Brunatrygging venjulegs talfæris er fólgin í leigunni.

   Stranglega er bannað að setja nokkur tæki eða útbúnað í samband við tæki landssímans, t. d. talfærasnúrur o. þ. h., enda hefur landssíminn að sjálfsögðu rétt til að taka allan slíkan útbúnað burtu og láta viðkomandi sæta sektum eða missi símans, ef ástæða þykir til. Enn fremur er bannað án sérstaks leyfis frá landssímanum að láta aðra en landssímann annast sótthreinsun talfæra.
6. Ef eitthvað verður að talfærum, ber þegar í stað að tilkynna það símstjóranum, er sér um, að gallarnir verði lagfærðir svo fljótt sem unnt er. Landssíminn ber ekki ábyrgð á því, þótt sími slitni eða verði ónothæfur um stund, nema það sé beinlínis honum að kenna eða óþarfur dráttur verði á viðgerð símans. Má þá krefjast endurgreiðslu á afnotagjaldinu í hlutfalli við þann tíma, er síminn er ónothæfur, ef sambandsslitin eru meira en 10 sólarhringar á ári.
7. Póst- og símamálastjórnin tekur ekki á sig neina ábyrgð á afleiðingum þess, ef mistök kunna að eiga sér stað við afgreiðslu símskeyta eða símtala, hvort sem þau eru af völdum starfsmanna, línubilana eða annarra orsaka.
8. Enginn talsímanotandi má lána, leigja eða selja öðrum afnot talsímans, nema með leyfi landssímans. Sé það engu að síður gert, hefur notandi fyrirgert rétti sínum til símans, og getur landssíminn slitið sambandinu og tekið tækin burtu fyrirvaralaust, en notandi borgar samt afnotagjaldið til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt því upp.
9. Ef sími eða annar fjarskiptabúnaður, sem hefur verið tekinn á leigu, hefur staðið ónotaður í 6 mánuði eða lengur, er póst- og símamálastjórninni heimilt að taka hann til afnota fyrir aðra, jafnvel þótt leiguhafi vilji greiða áfram afnotagjald af hinum ónotaða síma eða búnaði. Gildir þetta einnig, þótt póst- og símamálastjórnin hafi ekki getað afgreitt beiðni um flutning símans á þeim tíma.
10. Þeir, sem af ásettu ráði eða gálauslega valda skemmdum á símum eða tækjum símans, sæta sektum samkvæmt 176. gr. hegningarlaganna, nema verknaðinum sé þannig farið, að þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

A. Greiðsluskilmálar.

1. Gjald fyrir símtöl í sambandi við langlínur landssímans greiðist landssímanum eftir reikningi, og ber talsímanotandi ábyrgð á greiðslunni fyrir hvert slíkt samtal, sem fram fer frá hans talfæri, hvort sem hann hefur sjálfur beðið um símtalið eða aðrir. Gjaldið greiðist í fyrsta skipti, er þess er krafizt.
2. Sé eitthvert gjald til símans ekki greitt í síðasta lagi 10 dögum eftir gjalddaga, má slíta talsímasambandinu við þá síma, er skuldunautur er skráður fyrir, en skuldunautur er samt skyldur til að greiða gjaldið til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt upp sambandinu, og er það þá þegar fallið í gjalddaga. Skuldunautur á því aðeins rétt til að fá aftur talsímasambandið, að hann greiði hið áfallna gjald innan þriggja daga eftir að sambandinu er slitið, svo og að

viðbættum kr. 50.00 fyrir lokun og enduropnun. Séu símagjöld eigi greidd á réttum tíma, má taka þau lögtaki samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 16. desember 1885.

B. Leigutími.

Engin símatæki verða leigð til skemmri tíma en eins árs, er telst frá byrjun næsta ársfjórðungs eftir að símasambandið er fullgert. Þegar um er að ræða samband fyrir utan kaupstaðarlóð eða samband með sérstöku fyrirkomulagi, getur landssíminn krafizt, að skemmstur leigutími sé lengri.

C. Uppsögn.

Að skemmstum leigutíma liðnum má segja sambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, nema þar, sem sérákvæði gilda, og skal uppsögn vera skrifleg.

D. Flutningur.

Ef talsímanotandi þarf að láta flytja símatæki þau, er hann hefur til afnota, skal hann skriflega tilkynna það símastjóranum, sem því næst lætur framkvæma flutninginn svo fljótt sem unnt er, en notandi greiðir hið ákveðna gjald. Gjaldið fyrir flutninginn greiðist fyrirfram.

E. Símaskráin.

Landssíminn leggur hverjum leigusíma til 1 eintak af hverri útgáfu símaskrárinnar. Landssíminn ber ekki ábyrgð á villum, sem kunna að vera í símaskránni.

Gjaldskrá þessi og reglur er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 1941 um fjarskipti og gengur í gildi 1. janúar 1966. Þó reiknast nýju gjöldin fyrir teljaraskref aðeins af símtölum, sem fara fram 1. janúar 1966 eða síðar. Jafnframt fellur þá úr gildi fyrri gjaldskrá og reglur útgefin 17. september. 1963.

Póst- og símamálaráðherra, 13. desember 1965.

Ingólfur Jónsson.

G. Briem.

14. desember 1965. Nr. 242.

REGLUR

um kaup tryggingafélaga á íbúðalánabréfum Húsnæðismálastofnunar ríkisins árið 1966.

1. gr.

Kaup á íbúðalánabréfum Húsnæðismálastofnunar ríkisins, sem tryggingafélögum ber að gera vegna tryggingasjóðs líftrygginga samkvæmt 1. málsgr. 4. gr. laga nr. 17/1964, skulu gerð ársfjórðungslega eigi síðar en mánuði eftir lok hvers ársfjórðungs. Við ákvörðun aukningar tryggingasjóðs skal stuðzt við aukningu samkvæmt síðasta ársreikningi, en leiðrétting, miðuð við endanlegt ársuppgjör fyrir 1966, gerð í lok 2. ársfjórðungs 1967.

Um leið og kaup eru gerð, skal tryggingafélag skila ársfjórðungsskýrslu um afborganir og útdregin bréf á eyðublaði, sem félagsmálaráðuneytið lætur í té.

2. gr.

Á árinu 1966 skulu öll tryggingafélög, sem lög nr. 17/1964 taka til, kaupa íbúðarlánabréf Húsnæðismálastofnunar ríkisins fyrir 25% af fé því, sem félög þessi verja til verðbréfa- og víxlakaupa, annarra en vegna tryggingasjóðs líftrygginga, sbr. þó 3. gr. reglna þessara. Skulu slík kaup gerð á sömu tímum og í 1. gr. segir. Um leið og kaup eru gerð, skal tryggingafélag skila ársfjórðungsskýrslu um verðbréfa- og víxlakaup á eyðublaði, er félagsmálaráðuneytið lætur í té.

3. gr.

Nú verður tryggingafélag að greiða vátryggingarupphæð hluta, sem orðið hafa fyrir skemmdum, en eignast í staðinn hina skemmdu hluti, og getur þá félagsmálaráðherra heimilað, að víxlar og verðbréf, sem tekin eru upp í greiðslu við sölu slíkra hluta, skuli ekki teljast með við ákvörðun fjárhæðar þeirrar, sem verja skal til kaupa á íbúðalánabréfum samkvæmt 2. gr. Það er skilyrði fyrir slíkri undanþágu, að lán sé ekki veitt til lengri tíma en 18 mánaða.

Tryggingafélög, sem óskar eftir undanþágu samkvæmt 1. málsgr. þessarar greinar, skulu þegar eftir lok ársfjórðungs, skila skrá um tjón þau, sem um er að ræða, tryggingaupphæðir, söluverð, lánsfjárhæðir og lánstíma.

4. gr.

Nú kemst tryggingafélag, sem hætt hefur útgáfu líftryggingaskírteina hér á landi, í greiðsluvandræði vegna þeirrar skuldbindingar, sem áður hafa verið lagðar á tryggingasjóð líftrygginga með lögum nr. 17/1964, og endurkaupir Húsnæðismálastofnun ríkisins þá íbúðalánabréf, sem tryggingarsjóður líftrygginga hefur orðið að kaupa, þó aldrei fyrir hærri fjárhæð en sem svarar lækkun tryggingasjóðs líftrygginga að frádregnum afborgunum og útdregnum bréfum.

Ákvæði 3. málsgr. 4. gr. laganna skulu, eftir því sem við getur átt, gilda um endurkaup bréfa samkvæmt þessari grein.

5. gr.

Veðdeild Landsbanka Íslands annast sölu íbúðalánabréfa til tryggingafélaga fyrir Húsnæðismálastofnun ríkisins.

Hafi Húsnæðismálastofnun ríkisins mismunandi tegundir verðbréfa á boðstólum, geta tryggingafélög valið þá tegund, er þau kjósa að kaupa.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt ákvæðum 5. gr. laga nr. 17 23. maí 1964, um ávöxtun fjár tryggingafélaga, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. janúar 1966.

Félagsmálaráðuneytið, 14. desember 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUGERÐ

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn nr. 233 29. desember 1961.

1. gr.

33.—41. greinar hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

33. gr.

a. Skip, sem heima eiga í Reykjavík og minni eru en 20 brúttórúmlestir, skulu greiða lestargjald tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, kr. 5.00 fyrir hverja brúttórúmlest. Sama gjald greiða og geymsluskip, þótt stærri séu en 20 brúttórúmlestir.

b. Öll skip önnur, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip þau, sem um getur í staflið c. þessarar greinar, skulu greiða 60 aura fyrir hverja brúttórúmlest.

Innlend fiskiskip skulu þó eigi greiða lestargjald þetta oftar en einu sinni í mánuði, en innlend skip, sem eingöngu sigla með ströndum landsins, eigi oftar en tvisvar í mánuði, þótt þau komi oftar til hafnar.

c. Skip, sem leita hafnar vegna illviðris, sjóskaða eða skemmda á skipi, greiða ekki lestargjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka menn eða látna.

2. Vitagjald.

34. gr.

Öll þau skip, sem greiða eiga lestargjald, skulu samtímis greiða vitagjald, 10 aura fyrir hverja brúttórúmlest, þó aldrei lægra en kr. 30.00.

3. Bryggjugjald.

35. gr.

Hvert skip, sem leggst við hafnarbakka eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmlest skipsins.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 30 aura af hverri rúmlest, þó aldrei minna en 30 krónur um sólarhringinn.

Ef skip liggur utan á öðru skipi, sem liggur við hafnarbakka eða bryggju, skal það greiða festargjald, er nemur hálfu bryggjugjaldi.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

36. gr.

Fiskiskip minni en 100 brútórúmlestir skulu greiða 20 krónur fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þau liggja við bryggju.

4. Fjörugjald.

37. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 30 aura af af hverri brúttórúmlest skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 30 krónur um sólarhringinn.

5. Vatnsgjald.

38. gr.

Fyrir vatn handa skipum skal greiða gjald það, sem hafnarstjórn ákveður,

6. Hafnsögugjald.

39. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 brúttórúmlestir, skulu hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald í fyrsta sinni á ári hverju, er þau koma frá útlöndum til hafnarinnar.

Komi skip oftar á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann.

Herskip, varðskip, skemmtiferðaskip og þau fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

40. gr.

Hvert það skip, sem notar hafnsögumann til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald.

Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina, þar á meðal inn í og út úr höfninni.

41. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 400 krónur fyrir hvert skip auk 1 krónu fyrir hverja brúttórúmlest allt að 10 000 rúmlestum og 30 aura fyrir hverja brúttórúmlest fram yfir 10 000.

b. Fyrir leiðsögu frá höfninni 300 krónur fyrir hvert skip auk 60 aura fyrir hverja brúttórúmlest allt að 10 000 rúmlestum og 20 aura fyrir hverja brúttórúmlest fram yfir 10 000.

Sama gjald skal og greiða fyrir leiðsögn frá ytri höfninni til eða frá Skerjafirði og Gufunesi.

c. Fyrir leiðsögu um höfnina, þar á meðal inn og út úr innri höfninni greiðast 200 krónur, auk 30 aura fyrir hverja brúttórúmlest.

d. Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald samkv. 39. gr., greiða 75 krónur í hafnsögusjóð.

e. Hafnarstjóra er heimilt að ákveða, að fiskiskip, sem minni eru en 300 brúttórúmlestir, skuli greiða fast hafnsögugjald, eftir a-lið 400 krónur, eftir b-lið 300 krónur og eftir c-lið 200 krónur.

2. gr.

47.—48. greinar hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

47. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tekur til, og greiða gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 5 krónur.

Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

48. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 1.30 fyrir hver 100 kg:
Kol, koks, kalk, leir, salt, sement, vikur, alls konar vörur úr ódýrum steintegundum.

2. flokkur. Gjald kr. 1.90 fyrir hver 100 kg:
Olíur til eldsneytis og hreyfla, benzín.

3. flokkur: Gjald kr. 2.60 fyrir hver 100 kg:
Áburður, alumíníum, asfalt, carbid, fiskur annar en niðursoðinn, fiskbein, fiskimjöl, fóðurvörur alls konar, garnir, girðingavír, gólfdúkur, gólfpappi, gærur, hrogn, jarðávextir, járn og stál til smíða, bygginga og skipa, kaðlar, keðjur, kítti, kjöt annað en niðursoðið, kornvörur, leður, málning og efni til hennar, mör, miðstöðvarofnar, pípur úr asbesti, járn eða alumíníum, pokar úr striga eða pappír, umbúða- og prentpappír, rúðugler (einfalt venjulegt), saumur, segldúkur, síld, síldarmjöl, smurningsolíur, strigi, tjara, tvistur, vír óeinangraður úr stáli, kopar eða alumíníum, vírnet, þakplötur úr asbest, alumíníum, járni eða kopar.

4. flokkur. Gjald kr. 3.20 fyrir hver 100 kg:
Ávextir, blöð, bækur, brauðvörur, brennisteinn, hráefni til efnagerðar, svo sem sýrur, olíur, essensar, kaffi, kalcíum, lofttegundir á stálflöskum, lýsi, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, sápugerðarvörur, sápur, smjör, smjörlíki, smjörlíkisolíur, sykur, te, ull, þvottaefni.

5. flokkur. Gjald kr. 0.70 aurar fyrir hver 10 kg:
Efni til rafmagnslagna, eldhúsáhöld, gólfplötur, gúmmídúkur, harðviður, hjólbarðar, hreinlætistæki, húsgagnaspónn, korkur, leirvörur, lím alls konar, lyf alls konar, tengihlutir til miðstöðvarlagna, vatnslagna og rafmagnslagna, þilplötur alls konar, tvöfalt gler (einangrunargler).

6. flokkur. Gjald kr. 1.20 fyrir hver 10 kg:
Borðbúnaður, dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, gúmmívörur, leðurvörur, leikföng, prjónavörur, skófatnaður, súkkulaði, súkkulaðikex, sælgætisvörur, vefnaðarvörur.

7. flokkur. Gjald kr. 1.50 fyrir hver 10 kg:
Heimilisvélar, landbúnaðarvélar, hreyflar, mælitæki, raf- og loftknúin verkfæri, sauma- og prjónavélar, skrifstofuvélar, þungavinnuvélar, varahlutir til bifreiða, hreyfla, landbúnaðarvéla og þungavinnuvéla.

8. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 10 kg:
Bátar, bifhjól, bifreiðar, ferðaútbúnaður, flugvélar, hjólhestar, húsgögn, hljóðfæri, klukkur, úr, útvarps- og sjónvarpstæki, firðsjár, myndavélar, sjónaukar, sportvörur.

9. flokkur. Gjald kr. 6.00 fyrir hver 10 kg:
Fegrunarmeðöl, glysvarningur, ilmvötn, smyrsl, tóbak, tóbaksvörur, vín, vínandi.

10. flokkur. Gjald kr. 13.00 hver rúmmetri:
Timbur, ýmis gerviefni, svampur, eggjaumbúðir og annað reiknað eftir rúmmáli.

11. flokkur. Gjald kr. 20.00 fyrir hvern grip:
Hestar, nautgripir, svín.
Gjald kr. 5.00 fyrir hvern grip:
Sauðfé:
Gjald kr. 1.00 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur.

12. flokkur. Gjald kr. 7.00 fyrir hver 100 kg:
Allt annað

Reglugerð þessi staðfestist hér með, samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, og samkvæmt lögum um hafnsögu í Reykjavík, nr. 27 22. nóvember 1918, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. desember 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 244. 23. desember 1965.

REGLUR

um radíó-leyfi áhugamanna.

Samkvæmt 4. gr. reglugerðar, dags. 9. maí 1942, um stjórn, rekstur og eftirlit fjarskiptamála, eru hér með settar eftirfarandi reglur um radíó-leyfi áhugamanna:

1. gr.

Umsókn um leyfi til að setja upp eða reka radíóstöð áhugamanna, skal senda póst- og símamálastjórninni, og skal taka fram fæðingardag, heimilisfang, ásamt vottorðum um próf, sbr. 4. gr. hér á eftir og umsögn frá Félagi íslenzkra radíó-áhugamanna.

2. gr.

Umsækjandi um radíó-leyfi áhugamanna skal:

1. vera íslenzkur ríkisborgari,
2. vera fullra 16 ára,
3. vera skráður útvarpsnotandi,
4. hafa lokið prófi, sbr. 4. gr., er póst- og símamálastjóri tekur gilt,
5. vera félagi í Félagi íslenzkra radíó-áhugamanna.

3. gr.

Radíóleyfi áhugamanna eru þrenns konar:

A. Leyfi til þess að setja saman og setja upp til eigin afnota radíóviðtæki og senditæki og loftnet til morse-viðskipta við aðra áhugamenn. Hámarks rakstraumsorka á plötu síðasta mögnunarstigs sé 50w, A1 útgeislun.

B. Hafa starfrækt áhugamannastöð samkvæmt A-leyfi í a. m. k. hálft ár, staðfest með viðhlítandi gögnum (radíó-dagbók) ásamt umsögn Félags íslenzkra radíó-áhugamanna og vera orðinn fullra 17 ára. Hámarks rakstraumsorka á plötu síðasta mögnunarstigs sé 150w, útgeislun A1 fyrstu sex mánuði, síðan einnig A3.

C. Hafa starfrækt áhugamannastöð samkvæmt B-leyfi í a. m. k. eitt ár, staðfest með viðhlítandi gögnum (radíó-dagbók) ásamt umsögn Félags íslenzkra radíóáhugamanna. Hámarksorka 250w, útgeislun A1 og A3. Auk þess leyfð útgeislun A3a og má þá orkan vera allt að 500w PEP.

4. gr.

Póst- og símamálastjórnin heldur próf fyrir radíó-áhugamenn tvisvar á ári, vor og haust, enda hafi borizt óskir um það frá Félagi íslenzkra radíó-áhugamanna hverju sinni og skulu slíkar óskir komnar í hendur póst- og símamálastjórninni a. m. k. einum mánuði áður en próf óskast haldið.

Prófkröfur eru þessar:

a. í helztu atriðum í lögum um fjarskipti og tilheyrandi reglum varðandi radíóviðskipti, svo og í þeim greinum alþjóðaradíóreglugerðarinnar, er snerta stöðvar áhugamanna og neyðarviðskipti, svo og gildandi reglum um raforkuvirki,
b. í viðtöku og sendingum morse-merkja (60 bókstafir/mín.), í leikni í viðskiptum og notkun algengustu Q-skammstafana,
c. í undirstöðuatriðum raffræði og radíótækni, leikni í stillingu senditækja, bylgjumælingu o. þ. l. (Bóklega verður krafizt svipaðrar þekkingar og felst t. d. í hinum bandarísku radíó-handbókum fyrir áhugamenn). Verklega verður krafizt leikni í meðferð mælitækja, vönduðum frágangi, öryggi í stillingu tækjanna o. þ. l. Hafi umsækjandi áður tekið fullnægjandi próf í einhverju framangreindu, að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, þarf hann ekki að ganga undir próf í því, en prófast hins vegar í öðrum greinum.

5. gr.

1. Sendirinn skal vera stöðugur á öldutíðninni og eins laus við aukasveiflur og alþjóðareglur mæla fyrir um.
2. Öflun radíóefnis, svo og uppsetning á vélum og tækjum (og loftnetum) skal vera í samræmi við gildandi reglur, bæði um radíóstöðvar og um raforkuvirki. Áður en vélar eða tæki eru tekin í notkun eða tengd við rafveitukerfið, skulu þau skoðuð af eftirlitsmönnum frá póst- og símamálastjórninni og frá rafmagnseftirliti ríkisins. Slík skoðun verður og að fara fram, hvenær sem breytt er gerð tækjanna eða hlutum í því, ef það getur haft nokkur áhrif á öryggi eða truflanahættu eða aðra eiginleika tækisins frá því, er getið er um í skýrslu skoðunarmanna.
3. Á stöðinni verður að vera til nákvæmur öldutíðnimælir, sem er réttur á þeim öldutíðnum, sem sendirinn notar. Ef sendirinn er ekki krystalstýrður, verður stöðin einnig að hafa nægilega góðan bylgjumæli með sveifluvaka, sem er aðskilinn frá sjálfum sendinum.
4. Handhafi leyfisbréfs er skyldur til að fara eftir þeim reglum, innlendum og alþjóðlegum, sem gilda á hverjum tíma um búnað og notkun sendisins.
5. Stöðinni er úthlutað kallmerki, sem byrjar á TF, síðan kemur tölustafur, sem ákveðst með tilliti til þess landshluta, sem stöðin er staðsett í, og síðan tveir eða þrír bókstafir. Kallmerkið skal nota reglulega alltaf, þegar sent er og við lengri sendingar skal nota það með stuttu millibili.
6. Sending má aðeins fara fram á þeim öldutíðnum, sem ákveðnar eru í leyfisbréfinu.

Tíðnir stöðvanna, útgeislun og orka verða fyrst um sinn ákveðnar innan eftirfarandi bylgjusviða; þannig:

	A-leyfi	B-leyfi	C-leyfi
3500— 3550 Krð/s. 3775— 3800 —	A1	A1 A3 A3	A1 A3 A3 A3a
7000— 7040 Krð/s. 7040— 7100 —	A1	A1 A1 A3	A1 A1 A3 A3a
14000—14100 Krð/s. 14100—14350 —	A1	A1 A1 A3	A1 A1 A3 A3a
21000—21150 Krð/s. 21150—21450 —	A1	A1 A1 A3	A1 A1 A3 A3a
28000—28200 Krð/s. 28200—29700 —	A1	A1 A1 A3	A1 A1 A3 A3a
144.0—146.0 Mrð/s.		A1 A2 A3	A1 A2 A3 A3a F1 60F3
Leyft hámark rakstraums-orku á plötu síðasta mögnunarstigs:	50w	150w	250w: A1, A2, A3 F1, 60F3 500w PEP: A3a

6. gr.

1. Einungis þau viðskipti eru leyfð, er fjalla um tilraunirnar sjálfar, svo og þýðingarlítil persónuleg mál o. þ. l., sem annars eru ekki send í skeytum eða símtölum.
2. Stöðina má ekki nota til að koma á framfæri eða taka á móti, beint eða óbeint, tilkynningum, fréttum, auglýsingum eða verzlunartilkynningum, eða á nokkurn hátt, sem orðið gæti til tjóns fyrir hið opinbera eða aðra aðila. Ef tekið er óviljandi á móti slíku, má hvorki skrifa það, segja það, né notfæra sér það á nokkurn hátt, heldur skal halda því stranglega leyndu.
3. Öll sending efnis, til skemmtunar, fræðslu, auglýsingar eða áróðurs eða því um líkt, er bannað, hvort heldur það á upptök sín á stöðinni sjálfri eða er móttekið frá öðrum stöðum.
4. Handhafi leyfisbréfs ber ábyrgð á, að sending eða útbreiðsla gabb-neyðarmerkja, neyðarkalla, eða annarra tilkynninga í blekkingarskyni eigi sér ekki stað um tæki hans.
5. Það er bannað að hafa eða reyna að hafa viðskipti við stöðvar í löndum, þar sem slík viðskipti eða slíkar stöðvar eru ekki leyfðar.
6. Stöðin má ekki trufla önnur radíó-viðskipti eða starfsemi opinberra stofnana. Kostnað við að losna við slíkar truflanir skal eigandi sendisins greiða, hvort heldur sem um er að ræða nauðsynlegar breytingar á sendinum eða stöðinni, sem trufluð er.

7. gr.

Við stöðina skal halda dagbók, þar sem skrifað er, hvenær sending byrjar og hvenær hún hættir og við hvaða stöðvar skipt er á morse og á tali og yfirleitt allt, sem gildi hefur til að dæma um notkun sendisins.

Leyfishafi er einnig skyldur til, hvenær sem er, að gefa þær upplýsingar, sem póst- og símamálastjórnin kynni að æskja, varðandi rekstur stöðvarinnar.

8. gr.

Ef radíóáhugamaður fær einhvern grun um, að stöð, sem hann hlustar á, hafi ólögleg viðskipti, ber honum skylda til að tilkynna póst- og símamálastjórninni og félagsskap sínum það tafarlaust og eftir því, sem hægt er, að staðsetja hinn ólöglega sendi og tilkynna póst- og símamálastjórninni árangur af rannsókn sinni.

9. gr.

Sendinn má aðeins nota, þar sem tilgreint er í leyfisbréfinu. Eftirlitsmenn póst- og símamálastjórnarinnar geta hvenær sem er skoðað stöðina og radíóefni það, sem áhugamaður hefur undir höndum.

10. gr.

Póst- og símamálastjórnin getur leyft hreyfanlegar stöðvar (portable), þó aðeins handhöfum B- og C-leyfa. Skal slíkt tilgreint í leyfisbréfi viðkomandi.

Hverju sinni sem notkun slíkrar hreyfanlegrar stöðvar er fyrirhuguð, skal um það sótt skriflega til radíóeftirlits Landssímans og þá tilgreint væntanlegt notkunarsvæði og tímabil. Slíkt verður aðeins leyft um takmarkað tímabil hverju sinni og að jafnaði ekki í þéttbýli.

Við notkun hinnar hreyfanlegu stöðvar skal leyfishafi bæta aftan við kallmerki sitt /P, t. d. TF3AA/P. Þá skal leyfishafi gæta þess, að notkun hreyfanlegu stöðvarinnar sé í fullu samræmi við leyfisbréf hans, svo sem tíðni, útgeislun og orka.

11. gr.

Leyfisgjald er kr. 300.00, sem greiðist við útgáfu leyfisbréfs, þar í innifalið skoðunargjald póst- og símamálastjórnarinnar. Fyrir 1. apríl hvers árs, greiðist kr. 100.00 til framlengingar leyfisins fyrir yfirstandandi almanaksár.

Leyfið er bundið við ákveðinn stað. Flytji leyfishafi með starfsemina frá þeim stað, sem leyfið er bundið við, skal skoðun fara fram á nýja staðnum, leyfisbréfið endurnýjað með tilliti til flutningsins og bætist þá skoðunargjald, kr. 200.00 við framlengingargjald þess árs. Sömuleiðis, ef skoðun fer fram vegna breytinga, sbr. 5. gr. 2.

Leyfisbréf er því aðeins í gildi, að því fylgi kvittun fyrir greiðslu framlengingargjalds yfirstandandi almanaksárs.

12. gr.

Þegar póst- og símamálastjórnin telur það nauðsynlegt, getur hún lokað stöðinni, eða takmarkað notkun hennar, og einnig getur hún afturkallað leyfið. Greidd leyfisgjöld endurgreiðast ekki.

13. gr.

Leyfið fellur fyrirvaralaust niður, ef:

a. um brot á reglunum er að ræða,
b. handhafi leyfisins hættir að vera íslenzkur ríkisborgari,
c. leyfisgjald er ekki greitt á réttum tíma,
d. leyfishafi greiðir ekki útvarpsnotendagjald sitt.

14. gr.

Póst- og símamálastjórnin getur um stundarsakir veitt undanþágu frá framangreindum ákvæðum til erlendra manna, er starfa á vegum ríkisstjórnarinnar og setur þá sérstakar reglur í leyfisbréfi þeirra.

15. gr.

Leyfið gildir aðeins á friðartímum. Leyfishafi er á ófriðartímum skyldur til, ef þess er krafizt, að afhenda ríkinu umráð yfir radíóefni sínu eða láta innsigla það.

16. gr.

Að öðru leyti en því, er tilgreint er hér að framan, ber leyfishafa að haga sér samkvæmt lögum og reglugerðum varðandi fjarskiptatæki og raforkuvirki, gildandi á hverjum tíma.

17. gr.

Brot gegn reglum þessum varða viðurlögum samkvæmt lögum nr. 30 27. júní 1941, um fjarskipti, sbr. 4. gr. reglugerðar frá 9. maí 1942 um stjórn, rekstur og eftirlit fjarskiptamála.

18. gr.

Reglur þessar ganga í gildi 1. jan. 1966. Frá sama tíma falla úr gildi reglur um radíóviðskipti áhugamanna frá 1. ágúst 1963.

Póst- og símamálastjórnin, 23. desember 1965.

Gunnl. Briem.

Sig. Þorkelsson.

Nr. 245. 23. desember 1965.

FJALLSKILASAMÞYKKT

fyrir Vestur-Skaftafellssýslu.

I. KAFLI

Stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Samkvæmt sveitarstjórnarlögum hefur sýslunefndin yfirstjórn allra fjallskilamála innan sýslunnar.

2. gr.

Hreppsnefndir hafa á hendi stjórn og framkvæmdir á fjallskilamálum hver í sínum hreppi og geta gert nánari ákvarðanir í einstökum atriðum, sem raski þó ekki ákvæðum samþykktar þessarar, t. d. á hvern hátt menn skuli inna af hendi fjallskil, hvort heldur í vinnuframlögum eða greiðslu í peningum. Enn fremur hve mikil framlög miðað við jarðarafnot eða fénaðarfjölda.

3. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að fela einum eða fleirum úr sínum hópi framkvæmd þeirra mála, sem nefndin hefur á hendi samkvæmt samþykkt þessari, er nefnist fjallskilastjóri eða fjallskilanefnd, eftir því sem við á.

4. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að stofna sjóð, er nefnist fjallskilasjóður og skal hlutverk hans aðeins vera að standast fjallskilakostnað, sem ekki verður inntur af hendi með vinnuframlögum.

Tekjur hans væru þá t. d. þessar:
1. Andvirði óskilafjár.
2. Greiðsla í peningum samkv. 2. gr.
3. Sektir vegna brota eða vanrækslu á fyrirmælum samþykktar þessarar.
4. Aðrar tekjur, sem hreppsnefnd eða almennur sveitarfundur samþykkir að skuli renna í sjóðinn.

Reikning sjóðs þessa gerir hreppsnefnd samtímis reikningum sveitarsjóðs og lætur fylgja þeim til sýslunefndar.

II. KAFLI
Notkun afrétta og annars beitilands.

5. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir alla afrétti og önnur sumarbeitilönd, sem afréttarpeningur gengur óhindrað um. Hreppsnefnd getur með samþykki landeigenda og sýslunefndar tekið upp nýja afrétti, lagt til þeirra hluta einstakra jarða og breytt þannig afréttarmörkum, eftir því sem hagkvæmt þykir og um semst við landeigendur.

Ekki má þó skilja heimalönd þannig frá jörðum, sem í byggð eru, nema takmarkaðan tíma í senn.

6. gr.

Ef þess þykir þörf, getur hreppsnefnd beitt sér fyrir því, að afréttur og annað sumargönguland hreppsins sé metið til ítölu samkv. lögum þar um. Komi fram við það mat, að einhverja fjáreigendur vanti land fyrir sitt fé, skal nefndin hafa forgöngu um að útvega það hjá þeim, er kynnu að hafa það umfram eigin þarfir gegn hæfilegu gjaldi, sem fjáreigendur gætu samið um sjálfir við landeiganda, ef þeir vildu heldur. Einnig getur hreppsnefnd krafizt ítölu, telji hún að of mörgu fé sé sleppt í lönd þau, er að hreppsmörkum liggja.

7. gr.

Öllum fjáreigendum er heimilt að reka fé sitt í afréttarland hreppsins og skylt er þeim að gera það, ef fénaður þeirra veldur ágangi í löndum annarra. Rétt er þeim, er fyrir slíkum ágangi verður, að gera kröfu á hendur fjáreiganda, að hann reki fé sitt til afréttar eða taki það í örugga vörzlu. Verði ekki úr bætt, sker hreppsnefnd úr um réttmæti kröfunnar, og skal sjá um rekstur fjárins á kostnað eiganda, ef krafan er að hennar dómi réttmæt.

Engum er heimilt að sleppa fé sínu í lönd annarra leyfislaust, og þegar rekið er til afréttar um lönd annarra, skal það gert þannig, að sem minnstu ónæði valdi þeim fénaði, sem þar er fyrir.

8. gr.

Ef afréttar- eða önnur sumarbeitilönd tveggja eða fleiri hreppa liggja saman og einn eða fleiri verða öðrum fremur fyrir ágangi frá hinum, á sá eða þeir, sem fyrir ágangi verða, rétt til þess að krefjast bóta fyrir áganginn. Takist ekki samkomulag um þetta, skal sýslumaður skipa þrjá óvilhalla menn til að meta bæturnar.

Matsmönnum skal greiða þóknun frá þeim hreppi, sem krafðist matsins.

9. gr.

Ekki má hreppsnefnd eða einstaklingar taka utanhreppsfénað til hagagöngu í afréttarland né annað sumarbeitiland hreppsins, nema fyrir liggi samþykki þess eða þeirra hreppa og annarra landeiganda er aðliggjandi afréttarlönd eða önnur beitilönd eiga, sem afréttarfénaður getur gengið um.

Þetta gildir þó ekki um land í einkaeign, sé það girt öruggri girðingu, en fulla ábyrgð ber sá, er slíkan fénað tekur, á því, ef fénaðurinn veldur samt sem áður ágangi eða skemmdum í löndum annarra.

10. gr.

Ef ábúendur jarða, er næst liggja afrétti, verða fyrir ágangi afréttarfénaðar, er þeim rétt að krefjast girðingar, er varni áganginum. Um kostnað við girðinguna og viðhald hennar fer eftir gildandi girðingarlögum. Sama máli gegnir um girðingar, sem fyrir eru, ef til samninga kemur um lönd í einkaeign samkv. 5. gr.

11. gr.

Eftir að vorsmölun er lokið og fénaður rekinn á afrétt, má enginn smala né valda afréttarpeningi ónæði á neinn hátt, nema leyfi viðkomandi hreppsnefndar komi til.

III. KAFLI

Um fjallskil og smölun heimalands.

12. gr.

Hreppsnefnd skipar fyrir um smölun afréttar hver í sínum hreppi. Skulu leitir vera þrennar á hverju hausti, og skal þeim lokið í síðustu viku sumars í síðasta lagi. Skal hreppsnefnd hafa lokið niðurjöfnun fjallskila 2 vikum fyrir fyrstu leit.

Í gönguseðlum skal tilgreint, hverjir leggja skuli menn á hvort afréttarsvæði fyrir sig, nefna til leitarstjóra, svo og þá, er sækja fé í utanhreppsréttir.

13. gr.

Fjallskilaskyldur er hver eigandi eða umráðamaður lögbýlis eftir nánari fyrirmælum hreppsnefnda, án tillits til hvers það er nytjað, enn fremur eigendur eða umráðamenn sauðfjár eða annars búfjár, sem fjallskilaframkvæmd tekur til.

Sveitarstjórn getur krafið um fjallskilin hvort heldur í vinnuframlögum eða peningagreiðslum eða hvorttveggja. Hver húsbóndi skal inna af hendi fjallskilin fyrir allt sitt heimafólk, nema hreppsnefnd leggi á það sérstaklega.

14. gr.

Skyldur er hver að inna þau fjallskil af hendi, sem á hann eru lögð og eru í samræmi við þau, sem öðrum hreppsbúum er gert skylt að leysa af hendi. Sá er órétti þykist beittur, á rétt á að kæra málið fyrir hreppsnefnd og sýslunefnd, en enginn getur með áfrýjun skotið sér undan hlýðni við þá fyrirskipun, sem hann kærir yfir. Ef úrskurður gengur honum í vil, skal endurgreiða honum fjallskilin samkv. úrskurðinum.

Hafi fjallskilaskyldur maður engan hæfan mann til gangna og getur ekki útvegað hann sjálfur, skal hann tilkynna það hreppsnefndinni með minnst viku fyrirvara, og annast þá nefndin útvegun safnsmanns á kostnað hans, svo og annað, sem til þarf, svo sem hesta og fæði, ef með þarf.

15. gr.

Hverjum sem ekki framkvæmir fjallskilin samkv. fyrirskipun hreppsnefndarinnar, skal skylt að greiða andvirði fjallskilanna til fjallskilasjóðs, ef til er, með 50% álagi, annars sem því svarar samkv. fyrirskipun hreppsnefndar. Sama máli gegnir, ef einhver sendir þann mann í göngurnar, sem leitarforingi og meiri hluti gangnamanna álíta ekki liðgengan eða svo illa útbúinn á einhvern hátt, að hann sé óhæfur í göngurnar.

16. gr.

Gangnaforingi skal skipa fyrir, hvernig haga skuli göngunum í samræmi við fyrirskipanir hreppsnefndar. Hann skal sjá um, að söfnin séu rekin til réttar í góðri reglu. Gangnamenn eru skyldir að hlýða gangnaforingjanum, meðan á leitinni stendur og til þess að safnið er afhent réttarstjóra eða öðrum ábyrgum aðila. Óhlýðni varðar sektum.

Geri gangnastjóri sig sekan um hirðuleysi eða óreglu, skal hann sæta sektum.

17. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um, að til séu góð skýli fyrir gangnamenn, þar sem þeirra er þörf. Kostnaður við byggingu þeirra og viðhald greiðist úr fjallskilasjóði eða sveitarsjóði.

18. gr.

Hver eigandi eða umráðamaður lands er skyldur til að smala heimaland sitt, bæði að hausti og vori, og getur hreppsnefnd krafizt þess, ef hún telur þess þörf, og það eins þó að landeigandi eða umráðamaður eigi þar ekki fjárvon sjálfur.

Vanræki nokkur að smala heimaland sitt, getur hreppsnefnd látið smala það á hans kostnað, og greiðir hann að auki sekt samkv. ákv. 15. gr.

19. gr.

Þeir, sem víðáttumikil heimalönd hafa að smala, sem notast að sumrinu sem beitiland fyrir afréttarpening, eiga rétt á að sú smölun sé metin til fjallskila, enda framkvæmi landeigandi smölunina á sinn kostnað í sambandi við smölun afréttarins og eftir fyrirmælum hreppsnefndar eða fjallskilastjórnar.

20. gr.

Enginn fjáreigandi er undanþeginn fjallskilum, þó að hann hafi sleppt fé sínu í heimaland, en sé afréttur talinn of þröngur fyrir allt fé, sem þar má vera, samkv. 7. gr., getur hreppsnefndin samið við þá hreppsbúa, sem þess óska og rúmgóð heimalönd eiga, að þeir láti sitt fé ganga þar gegn niðurfellingu fjallskila, sem lögð eru á eftirfjártölu, að meira eða minna leyti, enda sé slík heimalönd girt þannig, að öruggt megi telja að fénaður renni ekki þaðan í afrétt eða í lönd annarra, eða lega þeirra þannig, að dómi hreppsnefndar, að ekki sé um slíkt að ræða, enda verði þannig í reynd.

21. gr.

Þeir eigendur eða umráðamenn jarða, sem búsettir eru utan þess hrepps eða fjallskiladeildar, sem jörðin liggur í eru fjallskilaskyldir þar, sem jörðin á tilkall til afréttarnota samkv. ákvörðun hreppsnefndar þess hrepps eða fjallskilastjórnar.

Noti eigandi eða umráðamaður slíka sem upprekstrarland, skulu lögð á hann full fjallskil, sem aðra búendur í hreppnum.

Skyldur er hann að framkvæma smölun heimalands jarðarinnar, sem aðrir jarðeigendur í hreppnum og það eins, þótt hann nytji ekki jörðina né eigi þar fjárvon sjálfur.

Notendur afmarkaðra upprekstrarlanda, sem búsettir eru utan þess hrepps, sem landið liggur í, skulu einnig skyldir til að gera full fjallskil í því upprekstrarlandi eftir ákvörðun viðkomandi hreppsnefndar.

Ef um vanrækslu er að ræða um smölun, gilda ákvæði 18. gr. samþykktar þessarar um smölunina eins og um aðra landeigendur í hreppnum. Heimilt er hreppsnefnd heimilissveitar að leggja á allt að helming fjallskila, sé þess þörf vegna smölunar heimilissveitar.

22. gr.

Þar sem heimalönd eru víðáttumikil og líkur til að margir eigi þar fjárvon, mega hreppsnefndir, sem hlut eiga að máli, skipa svo fyrir í sambandi við vorsmölun, að þeir, sem þar eiga fjárvon, hjálpi til við smölunina, eftir því sem sanngjarnt þykir.

23. gr.

Enginn má reka fé á afrétt án leyfis hreppsnefndar eða fjallskilastjórnar fyrr en smölun hefur farið þar fram, sé hún fyrirhuguð. Enda er hreppsnefnd skylt að láta smölunina fara fram svo fljótt sem ástæður leyfa.

24. gr.

Hvar sem ókunnar kindur koma fram við smölun, skulu menn leitast við að rýja ullarfé og marka lömb.

25. gr.

Nú er jörð í eyði og enginn ákveðinn notandi að henni, ber þá hreppsnefndinni að hlutast til um, að landið sé smalað til rúnings, ef þörf krefur.

26. gr.

Skyldur er hver búandi að hirða fé það, er finnst í landi hans, eftir að almennum smölunum er lokið og tilkynna fjáreigendum.

IV. KAFLI

Um mörk og markaskrár.

27. gr.

Fjármörk eru: Eyrnamörk, brennimörk og hornamörk.

Skyldur er hver fjáreigandi að hafa glöggt eyrnamark á öllu fé sínu, en ef mark er af einhverjum ástæðum óskýrt, skal hyrnt fé brennimerkt á hægri horn, en kollótt með málmplötu í hægra eyra.

28. gr.

Heimilt er sýslunefnd að skipa fyrir um að merkja allt sauðfé veturgamalt og eldra, hreppsbrennimerki í vinstra horn eða málmplötu í vinstra eyra þess, er kollótt er, og ákveður, hvernig merkin skuli vera.

29. gr.

Sauðfjármörk geta menn erft, keypt og eignast að gjöf.

Enn fremur má taka upp nýtt mark, enda hafi enginn annar í því héraði eða svo nærri, að hætt sé á samgangi fjárins, sams konar mark eða svo líkt, að hætt sé við misdrætti.

30. gr.

Mark helgar eiganda kind, nema sönnur komi fyrir, að annar eigi. Óheimilt er manni að helga sér kind, sem ekki ber hans rétta mark, hversu lítið sem umfram er eða vantar.

Ef kind er með hornamarki eða brennimarki annars manns en þess, er á eyrnamarkið, skal sá talinn eigandi, sem á brennimarkið eða hornamarkið. Sé kind mörkuð bæði hornamarki og brennimarki, skal brennimarkið ráða. Sönnur skal eigandi horna- og brennimarks færa fyrir eignarrétti sínum, ef eigandi eyrnamarks krefst þess.

Nú vill maður eigna sér kind ómarkaða, afeyrða eða með óþekkjanlegu eða vafasömu marki, og skal þá hreppstjóri kveðja til tvo óvilhalla menn til að meta með

sér ástæður þær, sem hlutaðeigandi hefur máli sínu til stuðnings. Komi þeim öllum saman um að mestar líkur séu til að hann eigi kindina, má hann hirða hana sem sína eign, annars telst hún óskil.

Frjálst er honum að leita réttar síns með málssókn, sé hann óánægður með úrslitin.

31. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá eigi sjaldnar en tíunda hvert ár, og kýs hún markavörð til að annast útgáfu markaskrárinnar í hvert sinn, er skrána á að gefa út.

Skal hann með aðstoð hreppsnefnda safna mörkum, og er hver markeigandi skyldur að koma marki sínu í skrána gegn gjaldi, sem sýslumaður ákveður.

Markavörður og þeir, sem safna mörkum, skulu eftir megni sjá um, að ekki eigi sér stað sammerkingar eða svo lík mörk, að hætta sé á misdrætti af þeim sökum, svo mjög mikil særingamörk og mörk, sem erfitt er að marka, svo að greinileg séu.

Ef fleiri en einn tilkynnir sama mark til prentunar skulu þau mörk ganga fyrir, sem gengið hafa að erfðum, og þá keypt eða gefin. Sé um tvö mörk eða fleiri erfðamörk að ræða, skal það standa, sem lengur hefur gengið að erfðum. Sá sem flytur inn í sveit með mark, sem að dómi hreppsnefndar eða markavarðar, er of líkt öðru í nágrenninu, skal breyta því, enda þótt erfðamark sé.

32. gr.

Vilji einhver taka upp nýtt mark eða nota aðflutt mark milli þess að markaskrá er gefin út, verður hann að fá til þess samþykki markavarðar, og að því fengnu auglýsa það í Lögbirtingablaðinu, er það þá heimilt til notkunar, en fyrr ekki.

33. gr.

Markaskrána skal prenta í það mörgum eintökum, að allir markeigendur geti fengið eitt, og auk þess nokkur til vara.

V. KAFLI

Fjárréttir og réttarhöld.

34. gr.

Skylt er hverri fjallskiladeild að annast byggingu og viðhald nauðsynlegra rétta á sínu svæði. Kostar deildin byggingu sjálfrar réttarinnar og geymsluhólfs fyrir safnið, en fjáreigendur, sem sókn eiga til réttar sjá sér þar fyrir nægu dilkrúmi á sinn kostnað. Sama gildir um aðrar fjallskiladeildir, sem fjárvon eiga í réttinni. Skulu dilkar vera það rúmir, að ekki þurfi að tæma þá, meðan á drætti stendur.

Skyldur er hver landeigandi að leggja til land undir rétt, þó ekki tún eða engi, né heldur land, sem líkur eru til að verði tekið til ræktunar.

Valdi réttarbygging spjöllum á nytjalandi, skal bæta það landeiganda, ef krafizt er, eftir mati tveggja manna, er dómkvaddir séu af sýslumanni.

Telst allur slíkur kostnaður með byggingarkostnaði réttarinnar.

Rétt á landeigandi á árlegu uslagjaldi fyrir átroðning vegna réttarhaldsins.

35. gr.

Hreppsnefndir skulu skipa réttarstjóra við hverja aðalrétt, er skipi fyrir um, hvernig fjárdrætti skuli haga og heldur mönnum til starfs. Óhlýðni við skipunum hans varðar sektum.

Ber að ákveða honum þóknun fyrir starf sitt.

Enginn má hleypa fé úr dilk, nema réttarstjóri leyfi og fjáreigendur ekki fara úr rétt, fyrr en fjárdrætti er lokið.

Réttarstjóri skal gæta þess vandlega, að allir ómerkingar og vafalömb, sem koma fyrir í réttinni, séu dregnir í sérstakan dilk, þar sem ekki er annað fé fyrir, og mönnum gefinn kostur á að láta lambsmæður helga sér lömbin undir eftirliti réttarstjóra eða þess, er hann setur í sinn stað. Að afloknu réttarhaldi má hreppstjóri selja ómerkinga þá, sem ekki hafa fundið mæður, sé sala leyfð að lögum, ella skulu þeir fluttir til slátrunarhúss og lagðir inn sem eign sveitarsjóðs eða fjallskilasjóðs, ef til er. Sama máli gegnir um annað óskilafé, sem ekki finnast eigendur að, eða ekki kemst til eigenda að lögmætum ástæðum.

36. gr.

Enginn má marka kind í réttinni eða breyta marki, nema leyfi réttarstjóra eða hreppstjóra komi til. Sé um breytingu á marki að ræða, skal hreppstjóri eða réttarstjóri samstundis rita hjá sér nafn hins fyrri eiganda kindarinnar, sé hann ekki nærstaddur, og mark hennar áður en því var breytt. Einnig nafn þess, er markar og undir hvers mark markað er.

VI. KAFLI

Um meðferð ómerkinga og óskilafjár.

37. gr.

Við smölun afrétta eða annarra sumarbeitilanda skulu menn leitast við að handsama, svo fljótt sem unnt er, ómerkinga, sem fylgja móður og auðkenna þá.

Um ómerkinga og annað óskilafé, sem kemur til skilarétta, fer eftir því sem fyrir er mælt í þeim kafla samþykktar þessarar, sem fjallar um réttir og réttarhöld.

38. gr.

Óskilafé, sem kemur fram eftir réttir og ekki finnst eigandi að, eða kemst ekki til eiganda af lögmætum ástæðum, skal hreppstjóri selja á opinberu uppboði, sem auglýst er með hæfilegum fyrirvara sé sala leyfileg, annars slátrað skv. 35. gr.

Fyrir lok janúarmánaðar ár hvert, skal hreppstjóri semja skrá um mörk, lit og önnur einkenni á seldum óskilafénaði á síðast liðnu ári, og láta birta hana í Lögbirtingablaðinu fyrir lok febrúarmánaðar næst á eftir. Næstu 6 mánuði hefur svo sá, er sannað getur eignarrétt sinn á seldri kind, rétt á endurgreiðslu andvirðisins að frádregnum lögmætum kostnaði.

VII. KAFLI

Um sveltistöku, eftirleitir og öræfaleitir.

39. gr.

Verði gangnamenn eða aðrir varir við fé í ógöngum eða svelti, skal svo fljótt sem unnt er, gerð tilraun að handsama það og færa til skila og er hreppsnefndinni í þeim hreppi, þar sem landið liggur, skylt að sjá um framkvæmdina.

Heimilt er hreppsnefnd að fela landeiganda heimalands og fjáreiganda, ef kunnur er, sveltistöku.

Ef mjög örðugt er talið að ná fé úr svelti er hreppsnefnd heimilt að láta skjóta það.

Kostnað við sveltistöku greiðir eigandi fjárins á meðan andvirði þess hrekkur til. Verði kostnaður meiri, ber sveitarsjóður viðkomandi lands eða afréttar þann kostnað.

40. gr.

Þegar fjallskilum er að fullu lokið, má hreppsnefnd leyfa eftirleit á afrétti, annað hvort fyrir umsamda borgun eða á kostnað leitarmanns sjálfs.

Fundarlaun fyrir fé, sem finnst í eftirleit, má vera ⅓ hluti verðs fullorðins fjár, en ½ verðs lambs.

Fyrir óaðkomið fé, sem finnst í heimalöndum eða við smölun annarra sumarbeitilanda, eftir að fjallskilum er lokið, er ekki skylt að greiða fundarlaun.

41. gr.

Fjárleitir á öræfum, sem ekki teljast til afrétta, skulu ákveðnar og kostaðar af sýslunefnd.

Hreppsnefnd þess hrepps, sem bezta aðstöðu hefur, er skylt að framkvæma smölunina.

Heimilt er að krefja eigendur fjár, er finnst, um allt andvirði hins fundna fjár. Heimilt er sýslunefnd að ákveða, að fé, sem finnst við öræfaleit, skuli lógað sama haust.

42. gr.

Komi fram ágreiningur um verðmæti fjár, sem um ræðir í 39., 40. og 41. grein, skulu úttektarmenn viðkomandi hrepps meta það.

43. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 200.00—5000.00 kr., þar sem ekki er annað tekið fram, og renni í fjallskilasjóð eða hreppssjóð, þar sem brotið er framið.

44. gr.

Mál, sem rísa kann út af brotum á samþykkt þessari, skal farið með að hætti opinberra mála.

Með samþykkt þessari er úr gildi felld almenn reglugerð um fjallskil fyrir V.-Skaftafellssýslu frá 1. september 1899, ásamt þeim breytingum, sem síðar hafa verið gerðar á henni.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Skaftafellssýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 107. gr., sbr. 92. gr. c. sveitarstjórnarlaganna nr. 58 1961, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 23. desember 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

31. desember 1965. Nr. 246.

AUGLÝSING

um skiptingu Hafnarfjarðarprestakalls í Kjalarnessprófastsdæmi í tvö prestaköll.

Með heimild í 3. grein laga nr. 31 4. febrúar 1952, um skipun prestakalla, er hér með ákveðið, að Hafnarfjarðarprestakalli í Kjalarnessprófastsdæmi skuli skipt í eftirtalin tvö prestaköll:

1. **Hafnarfjarðarprestakall:** Hafnarfjarðarsókn.
2. **Garðaprestakall:** Garða-, Bessastaða- og Kálfatjarnarsóknir.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 31. desember 1965.

Jóhann Hafstein.

Ólafur Björnsson.

REGLUGERÐ

um notkun rotvarnarefna til geymslu á síld, loðnu og öðrum bræðslufiski.

1. gr.

Verksmiðjur mega ekki nota rotvarnarefni (hrein efni eða blöndur) við geymslu á síld, loðnu eða öðrum bræðslufiski, nema að fengnu leyfi Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins. Rannsóknastofnunin getur afturkallað slík leyfi fyrirvaralaust, ef notkunarreglum er ekki fylgt.

2. gr.

Leyfi til notkunar nitritefna verður því aðeins veitt, að verksmiðjan hafi í þjónustu sinni kunnáttumann, sem kann skil á notkun rotvarnarefna og getur auk þess framkvæmt nitrit-ákvarðanir á hráefni og mjöli. Þá verður verksmiðjan einnig að hafa umráð yfir nauðsynlegum tækjum og áhöldum, sem nota þarf við skömmtun og efnagreiningar.

3. gr.

Hráefni (síld, loðna og annar bræðslufiskur), sem tekið er til vinnslu, má aldrei innihalda meira en 0.2‰ af nitrit (reiknað sem $NaNO_2$) þegar það er unnið.

Skylt er vinnslustjóra (verksmiðjustjóra) að sjá svo um, að gerðar séu vikulega að minnsta kosti tvær nitrit-ákvarðanir á rotvörðu hráefni í hverju geymslurúmi (þró, tanki o. s. frv.) og skulu niðurstöður bókfærðar.

Meðan á vinnslu stendur skulu gerðar nitrit-ákvarðanir á soði a. m. k. einu sinni á sólarhring og niðurstöður bókfærðar.

4. gr.

Í nýframleiddu mjöli má aldrei vera meira en 0.2‰ natriumnitrit.

Ef efnagreining leiðir í ljós, að ákveðið mjölmagn innihaldi meira en 0.2‰ natriumnitrit á framleiðsludegi, ber vinnslustjóra (verksmiðjustjóra) tafarlaust að tilkynna það Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins með símskeyti.

Mjöl, sem inniheldur meira en 0.2‰ natriumnitrit verður að aðgreina sérstaklega í mjölhúsum og er bannað að ráðstafa því, nema með leyfi Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins.

5. gr.

Ekki má nota aðrar rotvarnarefnablöndur og ekki meira magn af þeim en Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins leyfir. Rannsóknastofnunin gefur út fyrirmæli a. m. k. árlega um efnahlutföll í leyfilegum rotvarnarefnablöndum.

6. gr.

Öllum verksmiðjum, sem nota rotvarnarefni, er skylt að halda dagbók eftir reglum, sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins setur.

7. gr.

Verksmiðjum, sem hafa óuppleyst natriumnitrit í vörzlum sínum, ber að geyma það í sérstökum læstum geymslum. Ef því verður við komið, skulu geymslur þessar vera eldtraustar. Ekki mega óviðkomandi menn hafa aðgang að þeim.

8. gr.

Atriði, sem varða meðferð og notkun rotvarnarefna og ekki eru ákvæði um í reglugerð þessari eða fyrirmælum, sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins setur samkvæmt henni, skal bera undir úrskurð Rannsóknastofnunarinnar.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari eða fyrirmælum, sem sett kunna að verða samkvæmt henni varða sektum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 92 3. maí 1935, um meðferð, verkun og útflutning á sjávarvörum, til þess að öðlast gildi 1. febrúar 1966, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 30. desember 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.

30. desember 1965. Nr. 248.

REGLUGERÐ

um iðgjöld hinna tryggðu og atvinnurekenda til lífeyrisdeildar almannatrygginga árið 1966.

Árið 1966 skulu iðgjöld samkvæmt 26. og 28. gr. almannatryggingalaga nr. 40/1963 vera sem hér segir:

1. Iðgjöld hinna tryggðu samkvæmt 26. gr. l. nr. 40/1963:
   a. Hjón ..... kr. 3 850.00
   b. Karlar ..... — 3 500.00
   c. Konur ..... — 2 625.00

2. Iðgjöld atvinnurekenda samkvæmt 28. gr. l. nr. 40/1963:
   Fyrir hverja vinnuviku ..... — 28.00

3. Í janúar 1966 skal greiða upp í iðgjöld samkv. 26. gr. sem hér segir:
   a. Hjón og karlar ..... — 2 000.00
   b. Konur ..... — 1 400.00

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 40 30. apríl 1963, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 30. desember 1965.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

AUGLÝSING

um breyting á fjallskilareglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu, nr. 90 12. júlí 1956.

Fyrir „tíu krónur" í 11. gr. reglugerðarinnar komi: Tuttugu og fimm krónur.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 58/1961.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. desember 1965.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Nr. 250. 31. desember 1965.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Hríseyjar.

1. gr.

Hreppsnefnd Hríseyjarhrepps hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt og einnig til hafnarinnar í Hrísey.

2. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunefndar.

3. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varðar, annast vatnsveitunefnd í samráði við hreppsnefnd. Vatnsveitunefnd annast um viðhald vatnsveitunnar, endurbætur og umsjón alla. Hreppsnefnd skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annast önnur þau störf vatnsveitunnar, er henta þykir. Vatnsveitunefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna í samráði við hreppsnefnd, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er vatnsveitunefnd setur þar um.

4. gr.

Hreppsnefnd hefur á hendi reikningshald vatnsveitunnar og innheimtu gegn hæfilegu gjaldi. Reikningsárið er almanaksárið og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninga og fylgja hreppsreikningum ár hvert.

5. gr.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæðar úr aðalæð í hús sín, og annast viðhald þeirra á sinn kostnað.

Skylt er hverjum húseiganda að halda vatnsæðum sínum frá aðalæð vel við og láta tafarlaust gera við þær, er leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu. Enginn má setja aflvélar við vatnsveituna nema með leyfi vatnsveitunefndar eða umsjónarmanns.

6. gr.

Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, er sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bæta úr því á kostnað eiganda.

7. gr.

Heimilt er vatnsveitunefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á gjalddaga.

Ágreiningi út af þessum atriðum má skjóta undir dóm hreppsnefndar. Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað.

8. gr.

Af öllum húsum á vatnsveitusvæðinu, sem vatn er lagt að, skal greiða vatnsskatt 1% fasteignamatsverðs árlega, þó þannig, að lægsta gjald af íbúð skal vera kr. 300.00 Af gripahúsum, beitingaskúrum og slíkum húsum skal lægsta gjald vera kr. 100.00.

9. gr.

Af hraðfrystihúsum skal greiða 3% af fasteignamatsverði.

Af öðrum, sem nota mikið vatn, svo sem sjóhús og öðrum sambærilegum, skal greiða 2% af fasteignamatsverði árlega, þar til vatnsmælir hefur verið fenginn og greiðist þá eftir honum þannig: kr. 1.50 fyrir hverja smálest upp að 500 smálestum og kr. 1.00 fyrir næstu 500 smálestir og þar eftir kr. 0.50.

10. gr.

Auk vatnsskatts, sem um getur í 8. og 9. gr., skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir vatn til skipa kr. 15.00 fyrir smálestina, þó sé aldrei greitt minna fyrir vatn til fiskiskipa en kr. 50.00 og annarra skipa kr. 100.00.
2. Af hverri tunnu saltaðrar síldar kr. 0.75.
3. Trillubátar greiði kr. 50.00.
4. Heimilt skal hreppsnefnd að semja um fast árgjald fyrir neyzluvatn til báta, sem gerðir eru út frá Hrísey, og einnig að ákveða lágmarksgjald fyrir bíla.

11. gr.

Hreppsnefnd getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt þennan allt að 50% og einnig að ákveða lágmarkstengigjald allt að kr. 500.00.

12. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts húsa er 1. júní ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir liðið ár. Vatnsskattur samkvæmt 10. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings.

Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eignum næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

13. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja hreyfivélar í samband við hana, nema með leyfi vatnsveitunefndar

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum, allt að 1000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Valdi nokkur skemmdum á vatnsveitunni, skal hann bæta það eftir mati þar til kvaddra manna. Með mál út af brotum á reglugerð þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Hríseyjarhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð fyrir vatnsveitu Hríseyjarkauptúns nr. 88 18. júní 1942 með síðari breytingu nr. 170 2. ágúst 1950.

Félagsmálaráðuneytið, 31. desember 1965.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 251. 31. desember 1965.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Kópavogskaupstaðar, nr. 183 12. desember 1958.

1. gr.

8. grein reglugerðarinnar orðist svo:

Fyrir hvert íbúðarhús, sem fær vatn frá vatnsveitu bæjarins, skal greiða tengigjald kr. 1000.00 fyrir einbýlishús, kr. 400.00 fyrir aðra íbúð í húsi og kr. 200.00 fyrir hverja íbúð úr því.

Fyrir útihús, tilheyrandi íbúðarhúsi, svo sem gripahús, gróðurhús, smáverkstæði o. s. frv., sem vatnslögn er lögð í frá einni og sömu heimtaug, greiðist eigi sérstaklega.

Fyrir hús, önnur en íbúðarhús, sem sérstök heimtaug er lögð til, skal greiða tengigjald kr. 1000.00 til 2000.00 eftir mati bæjarráðs að fenginni umsögn vatnsveitunefndar.

Tengigjald skal greiðast að fullu áður en tenging fer fram.

2. gr.

Fyrsta málsgr. 10. greinar orðist svo:

Af hverju íbúðarhúsi, sem aðstöðu hefur til að nota vatnsveitu kaupstaðarins, skal greiða árlega vatnsskatt til vatnsveitunnar 1.5% af fasteignamatsverði, en þó er lágmarksupphæð skattsins kr. 375.00 af hverri íbúð.

Greinin óbreytt að öðru leyti.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 31. desember 1965.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

um merki Kópavogskaupstaðar.

Bæjarstjórn Kópavogs hefur á fundi sínum 26. marz 1965 samþykkt að taka upp merki fyrir Kópavogskaupstað.

Merkið er hvítur bogi með stílfærðum kóp fyrir neðan, en hvítum láréttum og lóðréttum strikum á milli á grænum grunni.

Hvers konar notkun merkisins án leyfis bæjarstjórnar Kópavogs er óheimil.

Bæjarstjórinn í Kópavogi, 30. desember 1965.

Hjálmar Ólafsson.

Nr. 253. 31. desember 1965.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Stokkseyrar.

1. gr.

Hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á því svæði, er hún nær yfir.

2. gr.

Hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps hefur á hendi yfirstjórn vatnsveitunnar og sér um fjárreiður og bókhald.

3. gr.

Vatnsveitunefnd, sem kosin er af hreppsnefnd til 4 ára í senn, skipuð 3 aðalmönnum og jafnmörgum til vara, búsettum á Stokkseyri, annast öll framkvæmdastörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, í samráði við oddvita og hreppsnefnd, sem ákveður þóknun vatnsveitunefndar.

Að einróma tillögu vatnsveitunefndar getur hreppsnefnd ákveðið að ráða sérstakan umsjónarmann til að annast framangreind störf í þágu veitunnar, ásamt öðrum, sem honum kunna að verða falin.

4. gr.

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveituna, sæki um það skriflega til vatnsveitunefndar eða oddvita.

5. gr.

Enginn má án leyfis leggja vatnsæðar frá aðalvatnsæðum veitunnar. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu heimæðar í hús sitt frá aðalæð og annast viðhald þeirra.

Skylt er hverjum húseiganda að láta tafarlaust gera við vatnsæðar sínar, ef leki kemur að þeim eða útbúnaði er ábótavant.

Enginn má eyða vatni að óþörfu, né setja aflvélar í samband við vatnsveitukerfið án leyfis. Óheimilt er að taka vatn úr brunahönum veitunnar.

6. gr.

Skylt er þeim, sem nota vill vatn frá vatnsveitunni, að fara eftir fyrirmælum ráðamanna veitunnar um efni, lagningu og viðhald vatnsæða sinna, og annað það, sem lýtur að vatnslögnum í og við hús þeirra.

Heimilt er umsjónarmanni vatnsveitunnar að fara um hús og lóðir vatnsnotenda til þess að athuga vatnslagnir og gera þær ráðstafanir í þágu veitunnar, sem hann telur nauðsynlegar. Loka má fyrir vatn meðan hreinsun eða viðgerð fer fram á geymum eða æðum veitunnar, enda skal slíkt tilkynnt fyrir fram, ef þess er kostur.

7. gr.

Heimilt er að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við bilanir á pípum eða tækjum, eða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt eða stofngjald á réttum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðar eru lokaðar.

8. gr.

Skylt er hverjum manni að láta af hendi land og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmarkanir á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

9. gr.

Hver sá, sem veldur skaða eða skemmdum á vatni eða veitukerfi, greiðir fullar fébætur, auk sekta, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

10. gr.

Af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem sérmetnar eru til fasteignamats og vatni er veitt í eða úr næst til vatnsæða, skal greiða vatnsskatt, sem nemur 1% — einn af hundraði — af fasteignamatsverði árlega. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 300.00 af hverri húseign. Séu fleiri en ein íbúð í sama húsi, greiðist árlega kr. 300.00 af hverri íbúð, sem fram yfir er.

11. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða sem hér segir:

Fyrir vatn í steypu, af hverri notaðri sementstunnu	kr. 0.50
Fyrir gripi, þar sem vatn er leitt í hús:	
a. Fyrir hvern nautgrip, sem inni er að vetri	— 30.00
b. Fyrir hvert hross, sem inni er að vetri	— 20.00
c. Fyrir hverja sauðkind, sem inni er að vetri	— 1.00

Heimilt er að leggja vatnsskatt á hverja skrásetta bifreið á Stokkseyri, ef aðstaða er til þvottar.

Fyrir önnur vatnsnot, svo sem til veitingareksturs, þvottastöðva bifreiða, skipa eða hvers annars, skal greiða eftir samkomulagi við yfirstjórn vatnsveitunnar.

12. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að breyta vatnsgjöldum samkvæmt reglugerð þessari um allt að 50% til hækkunar eða lækkunar, bæði í heild og einstökum liðum, fyrir eitt ár í senn.

13. gr.

Heimilt er að krefja hvern þann aðila, sem leyfi fær til að leggja heimæð frá aðalveitu, um allt að kr. 1000.00 í stofngjald.

Eindagi stofngjalds er sá dagur, þegar tenging er framkvæmd.

14. gr.

Hreppsnefnd getur krafizt þess, að tillögu vatnsveitunefndar, að fyrirtæki og aðrir vatnsnotendur greiði vatnsskatt eftir mæli. Ber þá hverjum vatnsnotanda að greiða andvirði vatnsmælis, uppsetningu og viðhald, svo og vatnsskattinn sjálfan, eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar.

15. gr.

Gjalddagi vatnsskatts skal vera 1. janúar ár hvert og greiðist skatturinn í einu lagi fyrir liðið ár. Greiðist vatnsskattur ekki á réttum gjalddaga, falla á hann dráttarvextir.

Vatnsskattinn má einnig taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði eða aðfararveði.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið, og skulu reikningar hennar endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsins árlega, og skulu fylgja hreppsreikningum ár hvert.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 1000.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skulu sæta meðferð opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júlí 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 31. desember 1965.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um veitingu lögreglustarfs, lögregluskóla o. fl.

I. KAFLI

Um veitingu starfs í lögregluliði.

1. gr.

Þeir, sem sækja um lögreglumannsstöðu, skulu fullnægja eftirfarandi almennum skilyrðum:

1. Umsækjandi skal vera íslenzkur ríkisborgari, 21—30 ára, fjár síns ráðandi og má ekki standa fjárhagslega höllum fæti. Hann skal hafa gott mannorð og vera kunnur að reglusemi og háttvísi.
2. Umsækjandi skal vera vel vaxinn, a. m. k. 176 cm hár, með góða líkamsburði, heilbrigður andlega og líkamlega og laus við líkamslýti. Hann skal hafa góða sjón á báðum augum, góða heyrn og rétta litarskynjun. Ákjósanlegt er, að umsækjandi hafi stundað einhverjar íþróttir og sé a. m. k. allvel syndur.

   Ganga skal umsækjandi undir læknisskoðun hjá lækni þeim, er lögreglustjóri ákveður.
3. Umsækjandi skal hafa lokið a. m. k. gagnfræðaprófi með góðri meðaleinkunn eða öðru sambærilegu prófi. Sérstök áherzla skal lögð á góða einkunn í íslenzku. Æskilegt er, að hann hafi nokkurt vald á einhverju Norðurlandamálanna, ensku eða þýzku. Umsækjandi skal hafa almenn réttindi til að stjórna bifreið.

Víkja má frá einstökum skilyrðum hér að framan, ef um lausráðningu í lögreglumannsstarf er að ræða, eða sérstakar ástæður mæli með því að mati lögreglustjóra.

2. gr.

Umsækjandi er skylt að ganga undir hæfnispróf, ef þess er krafizt, áður en endanleg ákvörðun er tekin um umsókn hans.

3. gr.

Nú hefur umsækjandi verið ráðinn í lögreglumannsstarf, og skal þá líta á fyrstu 2 starfsár hans sem reynslu- og námstíma.

Ef í ljós kemur á reynslutíma, að lögreglumannsefni fullnægir ekki þeim kröfum, sem gerðar eru til lögreglumanna, hvað snertir námshæfileika, ástundun, reglusemi, framkomu eða heilsufar, ber lögreglustjóra eða yfirlögregluþjóni að semja rökstudda greinargerð um það, sem áfátt þykir. Skýra skal nemanda frá efni greinargerðar, áður en lögreglustjóri tekur ákvörðun um, hvernig með mál skuli fara.

Eigi skal skipa í fasta lögreglumannsstöðu aðra en þá, er lokið hafa reynslutíma og prófi í lögregluskóla. Víkja má frá þessu ákvæði, er sérstaklega stendur á.

4. gr.

Eigi skal ráða aðra í héraðslögreglustörf en þá, sem eru íslenzkir ríkisborgarar, hafa gott mannorð og eru kunnir að reglusemi og háttvísi, enda séu þeir heilbrigðir andlega og líkamlega og hafi þá almennu menntun, sem nauðsynleg er að dómi viðkomandi lögreglustjóra til þess að geta rækt starfið óaðfinnanlega.

II. KAFLI
Um lögregluskóla og starfsnám.

5. gr.

Við embætti lögreglustjórans í Reykjavík skal starfræktur lögregluskóli, er veiti lögreglumönnum almenna menntun í lögreglufræðum, sbr. 6. og 9. gr., svo og sérmenntun í hinum ýmsu greinum löggæzlunnar.

Lögreglustjórinn í Reykjavík veitir skólanum forstöðu og ræður stundakennara til hans. Sakadómari hefur umsjón með kennslu og prófun lögreglumanna í öllu, er lítur að rannsókn brota.

6. gr.

Lögreglumenn, sem ráðnir hafa verið til reynslu, skulu kvaddir til náms í lögregluskólanum svo fljótt sem því verður við komið, að mati lögreglustjóra. Námskeið þetta standi yfir í 4—6 vikur og fari kennsla fram í eftirtöldum námsgreinum:

1. Íslenzku.
2. Skýrslugerð.
3. Lögreglufræðum.
4. Samþykktum.
5. Umferðarlögum og reglum.
6. Ýmsum lögum.
7. Vélritun.
8. Vettvangsuppdráttum.
9. Hjálp í viðlögum.
10. Lögregluæfingum, sundi, leikfimi, sjálfsvörn, meðferð lögreglutækja o. fl.

Auk þess verði fyrirlestrar haldnir um ýmis efni, er varða löggæzlu.

7. gr.

Kennsla á námskeiði samkv. 6. gr. skal miða að því að veita nýliðum nauðsynlega undirstöðuþekkingu í lögreglustarfi. Skal námsefni vera í höfuðatriðum sem hér segir:

Íslenzka, 24 stundir:

Áherzla verði lögð á að æfa nemendur í réttritun, setningu greinarmerkja og liðlegri setningaskipun.

Skýrslugerð, 24 stundir:

Grundvallaratriði um skýrslugerð, meginreglur um niðurröðun efnis, málfar og þau efnisatriði, sem koma þurfa fram í frumskýrslum. Sýnishorn af skýrslum úr helztu málaflokkum notaðar við kennsluna.

Lögreglufræði, 15 stundir:

a. Skipulagning lögreglunnar, starfssvið hinna ýmsu lögregludeilda og samvinna þeirra.
b. Skyldur lögreglumanna samkvæmt ákvæðum stjórnarskrár, laga um opinbera starfsmenn, laga um meðferð opinberra mála og reglna um lögreglumenn.

c. Heimild lögrelgumanna til valdbeitingar. Farið í ákvæði hegningarlaga um neyðarvörn, reglur um notkun kylfu og reglur laga um meðferð opinberra mála um handtöku.
d. Reglur laga um meðferð opinberra mála um leit, sérstaklega um leit á mönnum og leit í húsum að mönnum, sem ber að handtaka.
e. Framkvæmd löggæzlu, hvers lögreglumanni beri að gæta á varðgöngu, framkoma lögreglumanns, leiðbeiningaskylda, áminningar, kærur.

Samþykktir, 8 stundir:

Munur á lögum og reglugerðum. Skýrð ákvæði lögreglusamþykkta um óspektir á almannafæri, ölvun á almannafæri, reglu á veitingastöðum og friðun almenningseigna.

Umferðarlög og reglur, 14 stundir:

Farið yfir meginefni umferðarlaga og reglna samkvæmt þeim. Slysarannsóknir.

Ýmis lög, 8 stundir:

Skýrð nokkur atriði í friðunarlöggjöf, skotvopnalöggjöf, áfengislöggjöf, veitingalöggjöf og reglum um lokunartíma sölubúða og sölustaða. Lög um nafnskírteini.

Vélritun, 20 stundir:

Kennsla verði miðuð við byrjunarnámskeið í vélritun.

Vettvangsuppdrættir, 8 stundir:

Nokkur undirstöðuatriði í mælingatækni, einfaldir uppdrættir af vettvangi, skýrð þýðing nákvæmra uppdrátta í sambandi við rannsókn máls.

Hjálp í viðlögum, 8 stundir:

Lífgun úr dauðadái, frumaðstoð og flutningur slasaðra.

Lögregluæfingar, 44 stundir:

Sundkennsla miði að því að gera nemanda færan um að bjarga manni frá drukknun. Leikfimikennsla miði að því að æfa nemanda í liðlegum hreyfingum og viðeigandi göngulagi. Kennd undirstöðuatriði við handtöku, leysiaðferðir og kylfunotkun. Æfingar í umferðarstjórn.

Fyrirlestrar, 6 stundir:

Efni, er snertir lögreglustörfin, m. a. um blóðrannsókn, umgengnishætti o. fl.

8. gr.

Nú hefur lögreglumaður sótt námskeið samkvæmt 6. gr. og staðizt próf að því loknu og hefst þá starfsnám hans í lögregluliði, þar sem hann hefur verið ráðinn. Starfsnámið fer fram undir daglegu eftirliti viðkomandi lögreglustjóra, yfirlögregluþjóns eða annars yfirmanns, er lögreglustjóri tilnefnir, og skal hagað þannig, að lögreglumaðurinn fái nákvæma leiðbeiningu um, hvernig leysa ber þau verkefni, sem honum eru falin hverju sinni í daglegu starfi. Gæta skal þess eftir því sem við verður komið, að verkefni séu við hæfi lögreglumannsins, miðað við starfsaldur, nám og reynslu. Sérstakar kennslustundir skulu að jafnaði vera tvisvar í viku, þar sem yfirmaður ræðir við lögreglumanninn um dagleg störf hans, svarar fyrirspurnum og veitir ábendingar um það, sem betur hefði mátt fara. Á þriggja mánaða fresti skal yfirmaður gera skýrslu um nám lögreglumannsins, framfarir

og annað, er máli kann að skipta um starfshæfni hans. Starfsnám skal standa yfir í a. m. k. 8 mánuði af reynslutímanum.

9. gr.

Lögreglumenn skulu kvaddir á framhaldsnámskeið að jafnaði eigi síðar en 12 mánuðum eftir að starfsnámi samkv. 8. gr. lýkur, enda sé talið líklegt, að lögreglumaðurinn verði hæfur til þess að fá skipun í starfið.

Framhaldsnámskeið skal standa yfir í 14—18 vikur. Námsgreinar skulu vera sem hér segir:

1. Íslenzka.
2. Skýrslugerð.
3. Lögreglufræði.
4. Samþykktir.
5. Umferðarlög og reglur.
6. Ýmis lög og reglugerðir.
7. Hegningarlög.
8. Þjóðfélagsfræði.
9. Persónu- og sifjaréttur.
10. Ríkisborgaralög og útlendingalög.
11. Rannsókn afbrota.
12. Mannlýsingar, fingraför o. fl.
13. Vettvangsuppdrættir.
14. Nokkur atriði um aflvélar og rafmagnstækni.
15. Sálfræði.
16. Hjálp í viðlögum.
17. Lögregluæfingar, leikfimi, sund, sjálfsvörn, meðferð lögreglutækja o. fl.
18. Fyrirlestrar um ýmis efni, er snerta löggæzlustörf.

10. gr.

Kennsla á framhaldsnámskeiði samkv. 9. gr. miði að því, að veita nemendum haldgóða fræðslu í almennu lögreglustarfi. Skal haga kennslu í lögum, reglugerðum og öðrum námsgreinum þannig, að hæfi því menntunarstigi, sem krafizt er til inngöngu í lögreglulið.

Námsefni í einstökum námsgreinum skal vera í höfuðatriðum sem hér segir:

Íslenzka, 54 stundir:

Kennsla beinist einkum að skýrslugerð með vönduðu málfari og greinilegri framsetningu. Áherzlu ber að leggja á réttritun og setningu greinarmerkja.

Skýrslugerð, 48 stundir:

Farið yfir reglur um skýrslugerð. Nemendum kennt, hvernig taka á skýrslur af mönnum, færa þær skilmerkilega í letur og rita greinargóðar frásagnir af atburðum í starfinu. Yfirheyrsluaðferðir gagnvart sakaraðiljum og vitnum. Gerðar skýrslur um fjölbreytt efni, er snertir hinar ýmsu námsgreinar, sem kenndar eru á námskeiðinu.

Lögreglufræði, 48 stundir:

Skipulagning lögreglumála, starfssvið lögreglunnar, saksókn í opinberum málum, hald á munum, leit og handtaka (ákvæði laga um meðferð opinberra mála og framkvæmd þeirra), valdbeiting (notkun kylfu og annarra rögreglutækja), meðferð mála vaðandi sjúka menn, hjálparvana eða slasaða, líkfundur, sjálfsmorðsmál, stöðvarþjónusta, starf á varðsvæðum, varðgæzla, ákvæði um störf lögreglu-

manna og skyldur (stjórnarskrá, lög um meðferð opinberra mála, lög um opinbera starfsmenn, reglur fyrir lögreglumenn, fyrirmæli lögreglustjóra o. fl.), meðferð fundinna fjármuna, löggæzla á brunastað, óspektir, lokanir á götum eða svæðum, verndun ummerkja á mönnum, munum eða vettvangi, þannig að sakargögn fari ekki forgörðum.

Samþykktir, 24 stundir:

Farið yfir lögreglusamþykkt Reykjavíkur. Ábendingar um sérreglur í öðrum lögreglusamþykktum vegna nemenda utan Reykjavíkur.

Helztu reglur heilbrigðissamþykkta um almennar heilbrigðisráðstafanir. Nokkur atriði úr byggingasamþykktum. Nokkur atriði úr brunamálasamþykktum. Eldvarnir.

Umferðarlög og reglur, 50 stundir:

Farið vandlega yfir umferðarlög og reglugerðir samkvæmt þeim, gildissvið laganna, tillitssemi og varúð, ábyrgð ökumanns og eiganda, umferðarreglur, skyldu til að víkja, hraðareglur, ljósbúnað og ljósatíma, stöðvun ökutækja og stöðu, farm og hleðslu, merkjagjöf, ökukennslu og ökuréttindi, gerð og búnað ökutækja, umferðarmerkingar, skráningu og skoðun ökutækja, sérákvæði um ákveðnar gerðir ökutækja, umferðarfræðslu í skólum.

Slysarannsóknir.

Ýmis lög og reglugerðir, 30 stundir:

Helgidagalöggjöf og reglur um lokunartíma sölubúða og sölustaða.
Veitingalöggjöf.
Áfengislöggjöf og reglugerðir.
Lög um skotvopn.
Friðunarlöggjöf.
Lög um vernd barna og ungmenna.
Lög um nafnskírteini.

Hegningarlög, 24 stundir:

Farið yfir nokkur atriði úr almennum hluta refsiréttar, svo og helztu flokka afbrota.

Þjóðfélagsfræði, 24 stundir:

Rakin nokkur atriði úr réttarsögu, síðan farið yfir greinar stjórnarskrárinnar.

Persónu- og sifjaréttur, 9 stundir:

Rétthæfi, lögræði, lögræðissvipting, lögráðamenn, stofnun og slit hjúskapar, afstaða foreldra til skilgetinna barna, óskilgetinna barna og kjörbarna.

Ríkisborgaralög og útlendingalög, 9 stundir:

Lög um ríkisborgararétt, lög um útlendinga, eftirlit með þeim og vegabréf.

Rannsókn afbrota, 30 stundir:

Raktar meginreglur um rannsókn afbrota.

Mannlýsingar, fingraför, ljósmyndun o. fl., 18 stundir:

Æfingar í mannlýsingum, verndun ummerkja á afbrotastað, upptaka fingrafara, frumatriði í ljósmyndagerð o. fl.

Vettvangsuppdrættir, 18 stundir:

Mælingatækni. Nemendum kennt að gera flóknari uppdrætti en þá, sem um ræðir á námskeiði samkv. 6. gr., bæði á götum, viðavangi og innanhúss.

Aflvéla- og rafmagnstækni, 9 stundir:

Kennd undirstöðuatriði um gerð og búnað vélknúinna ökutækja, þar á meðal stýrisbúnað og hemla. Í rafmagnstækni ber að leggja áherzlu á aðstæður, sem valdið geta eldsvoða, og hvernig unnt sé að rjúfa rafmagnsleiðslur án þess að hætta stafi af.

Sálfræði, 9 stundir:

Nokkur atriði úr hagnýtri sálfræði, er snerta lögreglustarfið.

Fyrirlestrar, samtals 14 stundir verði haldnir um tollgæzlustörf, bifreiðaeftirlitsstörf, heilbrigðiseftirlit, notkun slökkvitækja, fjarskiptatækni, almannavarnir, o. fl.

Hjálp í viðlögum, 18 stundir:

Fullkomið námskeið í skyndihjálp vegna slasaðs fólks, lífgunaraðferðir, meðferð tækja.

Lögregluæfingar o. fl., 150 stundir:

Sund, leikfimi, gangfylkingar, umferðarstjórn, handtaka, sjálfsvörn, meðferð og beiting lögreglutækja. Æfingar í framkvæmd ýmissa lögregluaðgerða.

11. gr.

Í lok námskeiða samkv. 6. og 9. gr., skulu nemendur prófaðir í námsgreinum og þeim gefnar einkunnir. Í lok námskeiðs samkv. 9. gr., skulu nemendur þó aðeins prófaðir í námsgreinum þeim, sem taldar eru í 1.—8. og 16.—17. tölulið. Til þess að standast próf, þarf nemendi að fá einkunnina 5 í íslenzku, lögreglufræðum og lögregluæfingum, svo og 5 í meðaleinkunn í námsgreinum samkv. 1.—8. tölulið 9. gr.

Gefa skal einkunnir frá 1—10.

Tveir prófdómendur, sem lögreglustjóri tilnefnir, dæma próf ásamt kennara.

III. KAFLI

Um sérstök lögreglunámskeið o. fl.

12. gr.

Hlutast skal til um, eftir því sem við verður komið, að lögreglumenn komist á upprifjunarnámskeið innan 5 ára frá því, að þeir voru skipaðir í starf og síðan á 10 ára fresti. Á námskeiðinu skal rifjað upp námsefni frá fyrri námskeiðum og farið yfir lagabreytingar, sem orðið hafa, svo og dóma, er gengið hafa í málum, er snerta starfið.

13. gr.

Í lögregluskólanum skulu haldin námskeið fyrir lögregluyfirmenn, svo og námskeið í ýmsum sérgreinum á sviði löggæzlu, er aðstæður leyfa, og samkvæmt nánari fyrirmælum dómsmálaráðuneytisins.

14. gr.

Heimilt er að efna til námskeiða fyrir héraðslögreglumenn og annarra lögrelgunámskeiða í umdæmum utan Reykjavíkur. Um námsefni og kennslu skal hafa hliðsjón af 6. og 7. gr. eftir því sem við á og námstími leyfir.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 9. gr. laga um lögreglumenn, nr. 56 20. apríl 1963 og 33. gr. laga um meðferð opinberra mála, nr. 82 21. ágúst 1961 og öðlast gildi þegar í stað.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 31. desember 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

B 67[1]

REIKNINGUR

Hins almenna kirkjusjóðs árið 1964.

A. Rekstrarreikningur.

Tekjur:

1.	Vextir af lánum kirkna	kr. 289 344.76
2.	— — skuldabréfum	— 38 451.53
3.	— — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 89 405.72
		Kr. 417 202.01

Gjöld:

1.	Rekstrarkostnaður	kr. 25 500.00
2.	Tekjuafgangur	— 391 702.01
		Kr. 417 202.01

B. Efnahagsreikningur.

Eignir:

1.	Í lánum kirkna	kr. 6 151 539.55
2.	Skuldabréf	— 658 833.36
3.	Innstæða í Landsbanka Íslands	— 1 802 115.10
		Kr. 8 612 488.01

Skuldir:

1.	Eignir kirkna 1. jan. 1964		kr. 7 433 007.84
	Innlög á árinu	kr. 1 006 726.04	
	Vextir	— 429 718.23	
		Kr. 1 436 444.27	
	÷Úttekið innstæðufé	— 271 883.93	
			— 1 164 560.34
	Eignir kirkna 31. des. 1964		Kr. 8 597 568.18
2.	Tekjuafgangur frá f. árum	kr. 52 936.05	
	÷ Ráðstafað sem vaxtagreiðslu til kirkna	— 38 016.22	
			— 14 919.83
			Kr. 8 612 488.01

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

SKÝRSLA

um eignir kirkna í Hinum almenna kirkjusjóði árið 1964.

Kirkjur	Eign í árslok 1963 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1964 kr.
N.-Múlaprófastsdæmi:					
Skeggjastaðakirkja	4354.20	—	—	239.48	4593.68
Hofskirkja í Vopnafirði ..	5845.59	—	—	321.50	6167.09
Vopnafjarðarkirkja	294.48	—	—	16.19	310.67
Hofteigskirkja	7289.63	—	—	400.92	7690.55
Eiríksstaðakirkja	474.55	—	—	26.10	500.65
Sleðbrjótskirkja	2872.40	—	—	157.97	3030.37
Möðrudalskirkja	4157.99	—	—	228.69	4386.68
Kirkjubæjarkirkja	16936.64	—	—	931.51	17868.15
Eiðakirkja	2678.54	—	—	147.32	2825.86
Hjaltastaðakirkja	7092.40	—	—	390.08	7482.48
Valþjóðsstaðarkirkja	607.64	—	—	33.41	641.05
Ásskirkja	86751.84	—	—	4771.34	91523.18
Bakkagerðiskirkja	47.20	—	—	2.59	49.79
Njarðvíkurkirkja	1400.79	—	—	77.04	1477.83
Húsavíkurkirkja	2326.63	—	—	127.96	2454.59
Seyðisfjarðarkirkja	171.80	—	—	9.44	181.24
Klyppsstaðakirkja	3403.73	—	—	187.20	3590.93
	146706.05	—	—	8068.74	154774.79
S.-Múlaprófastsdæmi:					
Vallanesskirkja	17.89	—	—	0.96	18.85
Þingmúlakirkja	1903.19	—	—	104.67	2007.86
Hallormsstaðarkapella ...	181.55	—	—	9.98	191.53
Neskirkja í Norðfirði	670.68	—	—	36.88	707.56
Brekkukirkja, Mjóafirði ..	4.29	—	—	0.23	4.52
Kolfreyjustaðarkirkja	56.53	—	—	3.11	59.64
Fáskrúðsfjarðarkirkja	760.76	—	—	41.84	802.60
Stöðvarkirkja	40.37	—	—	2.22	42.59
Djúpavogskirkja	347.88	—	—	19.12	367.00
Berunesskirkja	240.67	—	—	13.23	253.90
Berufjarðarkirkja	240.67	—	—	13.23	253.90
Hofskirkja	247.70	—	—	13.61	261.31
	4712.18	—	—	259.08	4971.26
A.-Skaftafellsprófastsdæmi:					
Kirkjubygg.sj., Höfn	2043.02	—	—	112.36	2155.38
Bjarnanesskirkja	2378.68	—	—	130.82	2509.50
Stafafellskirkja	1232.78	—	—	67.80	1300.58
Einholtskirkja	2.17	—	—	0.12	2.29

Kirkjur	Eign í árslok 1963 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1964 kr.
Kálfafellsstaðarkirkja	169.30	—	—	9.30	178.60
Hofskirkja í Öræfum	16658.01	—	—	916.19	17574.20
	22483.96	—	—	1236.59	23720.55
V.-Skaftafellsprófastsdæmi:					
Prestsbakkakirkja	1204.58	—	—	66.25	1270.83
Kálfafellskirkja	1835.78	—	—	100.96	1936.74
Byggsj. kirkju að Kirkjubkl.	—	—	2000.00	27.50	2027.50
Grafarkirkja	8829.20	—	—	485.60	9314.80
Þykkvabæjarkl.kirkja	5569.38	—	—	306.31	5875.69
Langholtskirkja	9555.17	—	—	525.53	10080.70
Víkurkirkja	316.38	—	—	17.40	333.78
Skeiðflatarkirkja	5281.63	—	—	290.48	5572.11
Reyniskirkja	375.25	—	—	20.63	395.88
Sólheimakapella	12376.43	1500.00	—	648.62	11525.05
	45343.80	1500.00	2000.00	2489.28	48333.08
Rangárvallaprófastsdæmi:					
Eyvindarhólakirkja	1215.47	1200.00	—	53.64	69.11
Ásólfsskálakirkja	487.93	—	—	26.80	514.73
Stóradalskirkja	1268.03	—	—	69.74	1337.77
Byggsj. Stóradalskirkju ..	116394.03	127000.00	11386.92	3596.94	4377.89
Krosskirkja	9127.39	—	—	502.00	9629.39
Akureyjarkirkja	840.87	—	—	46.24	887.11
Vaðmúlastaðakapella	118841.91	—	125.00	6541.23	125508.14
Breiðabólsstaðarkirkja ...	1648.00	—	—	90.64	1738.64
Hlíðarendakirkja	3576.96	—	—	196.72	3773.68
Oddakirkja	21614.04	—	—	1188.77	22802.81
Stórólfshvolskirkja	19559.08	660.00	—	1052.55	19951.63
Bygg.sj. Keldnakirkju	23598.48	—	—	1297.91	24896.39
Kálfholtskirkja	6967.62	—	2000.00	419.88	9387.50
Hábæjarkirkja	152.52	—	—	8.39	160.91
Árbæjarkirkja	201.86	—	—	11.09	212.95
Skarðskirkja	33345.22	—	2000.00	1870.35	37215.57
Hagakirkja	6.54	—	—	0.36	6.90
Marteinstungukirkja	660.60	500.00	—	27.16	187.76
— Menningarsj. G. G.	—	—	68419.27	2151.59	70570.86
	359506.55	129360.00	83931.19	19152.00	333229.74
Árnesprófastsdæmi:					
Stóra-Núpskirkja	480.88	—	—	26.44	507.32
Ólafsvallakirkja	3343.57	—	—	183.89	3527.46
Hrepphólakirkja	480.88	—	—	26.44	507.32
Hrunakirkja	2599.77	—	—	142.98	2742.75
Tungufellskirkja	9615.72	—	—	528.85	10144.57

Kirkjur	Eign í árslok 1963 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1964 kr.
Skálholtskirkja	67071.41	19695.00	16967.34	3949.68	68293.43
Torfastaðakirkja	1010.95	—	—	55.60	1066.55
Haukadalskirkja	1373.91	—	—	75.55	1449.46
Bræðratungukirkja	1397.42	—	—	76.85	1474.27
Úthlíðarkirkja	14014.03	—	—	770.77	14784.80
Mosfellskirkja	310.58	—	—	17.08	327.66
Miðdalskirkja	13228.72	—	500.00	734.91	14463.63
Stóru-Borgarkirkja	2931.35	—	—	161.22	3092.57
Búrfellskirkja	361.04	—	—	19.85	380.89
Þingvallakirkja	4793.38	—	2000.00	327.78	7121.16
Ný Þingvallakirkja	1816.65	—	—	99.91	1916.56
Úlfljótsvatnskirkja	1155.41	—	—	63.54	1218.95
Hraungerðiskirkja	3786.52	—	—	208.26	3994.78
Villingaholtskirkja	11648.68	—	12000.00	943.17	24591.85
Selfosskirkja	1921.32	—	—	105.67	2026.99
Eyrarbakkakirkja	1127.38	—	—	62.00	1189.38
Stokkseyrarkirkja	1840.93	—	—	101.24	1942.17
Gaulverjabæjarkirkja	916.88	—	—	50.42	967.30
Kotstrandarkirkja	36822.00	—	—	2025.21	38847.21
Hjallakirkja	52.15	—	—	2.86	55.01
Strandarkirkja	5864003.68	7950.00	547564.26	334618.79	6738236.73
	6048105.21	27645.00	579031.60	345378.96	6944870.77
Kjalarnessprófastsdæmi:					
Grindavíkurkirkja	2722.38	—	—	149.73	2872.11
Útskálakirkja	545.07	—	—	29.97	575.04
Hvalsnesskirkja	82725.65	18877.28	62000.00	4681.90	130530.27
Keflavíkurkirkja	467.52	—	—	25.71	493.23
Hafnarfjarðarkirkja	3573.73	1051.65	—	155.26	2677.34
Kálfatjarnarkirkja	815.74	—	—	44.86	860.60
Garðakirkja	575.94	—	1500.00	47.71	2123.65
Bessastaðakirkja	179.89	—	—	9.88	189.77
Mosfellskirkja	848.57	—	—	46.67	895.24
Ytri-Njarðvíkurk. (bygg.sj.)	212.75	—	—	11.70	224.45
Lágafellskirkja	981.15	—	—	53.95	1035.10
Viðeyjarkirkja	13417.32	—	35.00	739.07	14191.39
Reynivallakirkja	12830.02	—	—	705.65	13535.67
Saurbæjarkirkja	215.49	—	—	11.84	227.33
Brautarholtskirkja	2474.71	—	—	136.11	2610.82
Landakirkja	724.39	—	—	39.84	764.23
	123310.32	19928.93	63535.00	6889.85	173806.24
Reykjavíkurprófastsdæmi:					
Dómkirkjan	53893.36	—	—	2964.13	56857.49
Langholtskirkja	1597.55	—	—	87.86	1685.41

Kirkjur	Eign í árslok 1963 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1964 kr.
Kópavogskirkja	113.53	—	—	6.24	119.77
Hallgrímskirkja	34368.15	60750.00	43148.25	1542.01	18308.41
Laugarnesskirkja	1267.19	—	—	69.69	1336.88
Nesskirkja	151.38	—	—	8.32	159.70
Háteigskirkja	—	—	250.00	0.46	250.46
Bústaðakirkja	—	—	200000.00	8525.00	208525.00
	91391.16	60750.00	243398.25	13203.71	287243.12
Borgarfjarðarprófastsdæmi:					
Saurbæjarkirkja	6809.04	—	—	374.49	7183.53
Hallgrímskirkja	13578.09	—	2690.00	860.51	17128.60
Leirárkirkja	962.85	—	600.00	52.95	1615.80
Hvanneyrarkirkja	614.24	—	—	33.78	648.02
Bæjarkirkja	152.00	—	—	8.36	160.36
Fitjakirkja	1762.84	—	—	96.95	1859.79
Reykholtskirkja	331.89	—	—	18.24	350.13
Stóra-Ásskirkja	8823.85	—	—	485.30	9309.15
Gilsbakkakirkja	7678.10	5300.00	—	395.57	2773.67
Síðumúlakirkja	150.24	—	—	8.26	158.50
Húsafellskapella	2278.18	—	—	129.26	2407.44
	43141.32	5300.00	3290.00	2463.67	43594.99
Mýraprófastsdæmi:					
Stafholtskirkja	181.27	—	—	9.96	191.23
Hjarðarholtskirkja	11.56	—	—	0.63	12.19
Hvammskirkja	18163.50	—	—	998.98	19162.48
Norðurtungukirkja	1054.13	—	—	57.98	1112.11
Borgarkirkja	332.58	—	—	18.29	350.87
Borgarnesskirkja	236.35	—	—	13.00	249.35
Álftanesskirkja	3289.55	—	—	180.92	3470.47
Akrakirkja	4083.32	4000.00	—	206.25	289.57
Álftártungukirkja	2513.20	—	—	138.22	2651.42
	29865.46	4000.00	—	1624.23	27489.69
Snæfellsnessprófastsdæmi:					
Miklaholtskirkja	4212.59	—	—	231.69	4444.28
— (viðhaldssjóður)	1925.72	—	—	105.91	2031.63
Fáskrúðarbakkakirkja	148.24	—	—	8.15	156.39
Rauðamelskirkja	10364.65	—	—	570.05	10934.70
Kolbeinsstaðakirkja	458.91	—	—	25.24	484.15
— (raflýsingarsjóður)	9818.97	—	—	540.04	10359.01
Staðastaðarkirkja	1733.16	—	—	95.32	1828.48
Búðakirkja	302.71	—	—	16.65	319.36
Ólafsvíkurkirkja	1733.16	—	—	95.32	1828.48
Ingjaldshólskirkja	78.58	—	—	4.32	82.90

Kirkjur	Eign í árslok 1963 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1964 kr.
Brimilsvallakirkja	1733.16	—	—	95.32	1828.48
Setbergskirkja	24441.21	—	—	1344.26	25785.47
Grafarnesskirkja	19046.76	19000.00	—	359.62	406.38
Stykkishólmskirkja	320.90	—	—	17.64	338.54
Helgafellskirkja	3883.01	—	—	213.56	4096.57
Bjarnarhafnarkirkja	320.89	—	—	17.64	338.53
Breiðabólsstaðarkirkja ...	12327.09	—	2000.00	677.98	15005.07
Narfeyrarkirkja	10827.10	—	—	595.48	11422.58
	103676.81	19000.00	2000.00	5014.19	91691.00
Dalaprófastsdæmi:					
Kvennabrekkukirkja	458.99	—	—	25.24	484.23
Stóra-Vatnshornskirkja ..	20402.90	—	20000.00	2130.49	42533.39
Snóksdalskirkja	14184.43	—	—	780.14	14964.57
Hvammskirkja	2795.80	—	—	153.76	2949.56
Hjarðarholtskirkja	3703.56	—	—	203.69	3907.25
Staðarfellskirkja	37759.77	—	—	2076.78	39836.55
Staðarhólskirkja	361.90	—	—	19.90	381.80
Skarðskirkja	6355.06	—	—	349.52	6704.58
Dagverðarnesskirkja	2696.05	—	—	148.28	2844.33
	88718.46	—	20000.00	5887.80	114606.26
Barðastrandarprófastsdæmi:					
Flateyjarkirkja	1797.96	—	—	98.88	1896.84
Reykhólakirkja	2121.93	—	—	116.70	2238.63
Garpsdalskirkja	1615.29	—	—	88.83	1704.12
Staðarkirkja	7876.84	—	—	433.22	8310.06
Brjánslækjarkirkja	1707.19	—	—	93.89	1801.08
Hagakirkja	1695.60	—	—	93.25	1788.85
Sauðlauksdalskirkja	2350.58	—	1500.00	156.78	4007.36
Saurbæjarkirkja	3376.49	—	—	185.70	3562.19
Breiðavíkurkirkja	3376.49	—	—	185.70	3562.19
Patreksfjarðarkirkja	1080.14	—	—	59.40	1139.54
Stóra-Laugardalskirkja ..	3096.25	—	3000.00	170.29	6266.54
Bíldudalskirkja	939.83	—	—	51.68	991.51
Selárdalskirkja	67675.90	—	—	3722.17	71398.07
	98710.49	—	4500.00	5456.49	108666.98
V.-Ísafjarðarprófastsdæmi:					
Hrafnseyrarkirkja	116.89	—	—	6.42	123.31
Álftamýrarkirkja	72.94	—	—	4.01	76.95
Þingeyrarkirkja	720.25	—	—	39.61	759.86
Hraunskirkja	12810.90	—	3140.00	819.74	16770.64
Núpskirkja	2930.63	—	—	161.18	3091.81
Mýrakirkja	108.87	—	—	5.98	114.85

Kirkjur	Eign í árslok 1963 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1964 kr.
Sæbólskirkja	375.12	—	—	20.62	395.74
Holtskirkja	470.57	—	—	25.88	496.45
Flateyrarkirkja	539.18	—	—	29.65	568.83
Kirkjubólskirkja	539.18	—	—	29.65	568.83
Staðarkirkja	241.92	—	—	13.30	255.22
	18926.45	—	3140.00	1156.04	23222.49
N.-Ísafjarðarprófastsdæmi:					
Hólskirkja í Bolungarvík	2214.67	—	—	121.80	2336.47
Ísafjarðarkirkja	10505.15	—	—	577.78	11082.93
Ögurkirkja	6072.41	—	—	333.98	6406.39
Eyrarkirkja í Seyðisfirði	5950.63	—	—	327.28	6277.91
Súðavíkurkirkja	335.31	—	—	18.44	353.75
Vatnsfjarðarkirkja	637.68	—	—	35.06	672.74
Nauteyrarkirkja	4509.54	—	—	248.02	4757.56
Melgraseyrarbænhús	1625.83	—	—	89.41	1715.24
Hesteyrarkirkja	2002.17	—	—	110.12	2112.29
Staðarkirkja í Aðalvík	3280.52	—	—	180.43	3460.95
	37133.91	—	—	2042.32	39176.23
Strandaprófastsdæmi:					
Árnesskirkja	12284.33	—	—	675.64	12959.97
Staðarkirkja í Steingr.f.	878.47	—	—	48.31	926.78
Kollafjarðarnesskirkja	51.83	—	—	2.84	54.67
Prestsbakkakirkja	325.99	—	—	17.92	343.91
Staðarkirkja í Hrútaf.	3477.67	1900.00	—	115.50	1693.17
	17018.29	1900.00	—	860.21	15978.50
Húnavatnsprófastsdæmi:					
Melstaðarkirkja	106.37	—	—	5.85	112.22
Kirkjuhvammskirkja	240.65	—	—	13.23	253.88
Staðarbakkakirkja	402.86	—	—	22.15	425.01
Efra-Núpskirkja	305.81	—	—	16.81	322.62
Tjarnarkirkja	7.50	—	—	0.40	7.90
Breiðabólsstaðarkirkja	914.43	—	—	50.29	964.72
Víðidalstungukirkja	914.43	—	—	50.29	964.72
Þingeyrakirkja	513.53	—	—	28.24	541.77
Undirfellskirkja	564.60	—	—	31.05	595.65
Blönduósskirkja	3109.58	—	—	171.02	3280.60
Holtastaðakirkja	2355.84	—	—	129.56	2485.40
Bólstaðarhlíðarkirkja	2355.84	—	—	129.56	2485.40
Bergsstaðakirkja	271.36	—	—	14.92	286.28
Auðkúlukirkja	6820.67	—	—	375.13	7195.80
Svínavatnskirkja	1925.74	—	—	105.91	2031.65
Höskuldsstaðakirkja	316.48	—	—	17.40	333.88

Kirkjur	Eign í árslok 1963 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1964 kr.
Höfðakirkja	44.84	—	—	2.46	47.30
Hofskirkja	3106.44	—	—	170.85	3277.29
	24276.97	—	—	1335.12	25612.09
Skagafjarðarprófastsdæmi:					
Hvammskirkja	1318.87	—	1000.00	86.28	2405.15
Ketukirkja	2553.18	—	—	140.42	2693.60
Sauðárkrókskirkja	2440.88	—	—	134.24	2575.12
Rípurkirkja	508.90	—	—	27.98	536.88
Glaumbæjarkirkja	852.22	—	—	46.87	899.09
Reynisstaðarkirkja	1206.98	—	—	66.38	1273.36
Víðimýrarkirkja	1116.61	—	—	61.41	1178.02
Mælifellskirkja	559.23	—	—	30.75	589.98
Reykjakirkja	1077.42	—	—	59.25	1136.67
Ábæjarkirkja	1077.42	—	—	59.25	1136.67
Miklabæjarkirkja	598.79	—	—	32.93	631.72
Silfrastaðakirkja	1219.59	—	—	67.07	1286.66
Flugumýrarkirkja	1286.35	—	—	70.75	1357.10
Hólakirkja	1926.33	—	300.00	116.95	2343.28
Viðvíkurkirkja	2837.95	2500.00	—	156.08	494.03
Hofsstaðakirkja	481.40	—	—	26.47	507.87
Hofskirkja	722.13	—	—	39.72	761.85
Fellskirkja	42.59	—	—	2.34	44.93
Barðskirkja	7431.69	—	—	407.24	7838.93
Knappsstaðakirkja	2744.42	—	—	150.94	2895 36
	32002.95	2500.00	1300.00	1783.32	32586.27
Eyjafjarðarprófastsdæmi:					
Miðgarðakirkja	297.04	—	500.00	41.54	838.58
Siglufjarðarkirkja	65.85	—	—	3.61	69.46
Vallakirkja	310.04	—	—	17.05	327.09
Urðakirkja	357.21	—	—	19.64	376.85
Upsakirkja	2599.76	—	—	142.98	2742.74
Hríseyjarkirkja	2727.73	—	—	150.02	2877.75
Stærri-Árskógskirkja	146.50	—	—	8.05	154.55
Möðruvallaklausturskirkja	10831.15	—	—	595.70	11426.85
Bakkakirkja	1372.09	—	—	75.46	1447.55
Bægisárkirkja	655.56	—	—	36.05	691.61
Akureyrarkirkja	1747.19	—	—	96.09	1843.28
Lögmannshlíðarkirkja	2883.72	—	—	158.60	3042.32
Munkaþverárkirkja	292.44	—	—	16.08	308.52
Kaupangskirkja	385.04	—	—	23.65	408.69
Grundarkirkja	361.04	—	—	19.85	380.89
Möðruvallakirkja	361.04	—	—	19.85	380.89
Saurbæjarkirkja	17771.19	—	—	977.41	18748.60
Hólakirkja	361.04	—	—	19.85	380.89
	43525.63	—	500.00	2421.48	46447.11

Kirkjur	Eign í árslok 1963 kr.	Tekið út kr.	Lagt inn kr.	Vextir kr.	Eign í árslok 1964 kr.
S.-Þingeyjarprófastsdæmi:					
Laufásskirkja	367.19	—	—	20.19	387.38
Svalbarðskirkja	291.18	—	—	16.01	307.19
Grenivíkurkirkja	2919.50	—	—	160.56	3080.06
Hálskirkja	3963.14	—	—	217.96	4181.10
Illugastaðakirkja	32.86	—	—	1.80	34.66
Ljósavatnskirkja	2581.09	—	—	141.95	2723.04
Þóroddsstaðakirkja	3256.86	—	—	179.12	3435.98
Lundarbrekkukirkja	2580.49	—	—	141.92	2722.41
Skútustaðakirkja	162.48	—	—	8.93	171.41
Reykjahlíðarkirkja	578.19	—	—	31.80	609.99
Grenjaðarstaðarkirkja	9555.97	—	—	525.57	10081.54
Þverárkirkja	1238.89	—	—	68.13	1307.02
Einarsstaðakirkja	1238.89	—	—	68.13	1307.02
Nesskirkja	2723.72	—	—	149.80	2873.52
Þönglabakkakirkja	10720.45	—	—	589.62	11310.07
Flateyjarkirkja	—	—	100.00	0.46	100.46
	42210.90	—	100.00	2321.95	44632.85
N.-Þingeyjarprófastsdæmi:					
Víðihólskirkja	69.89	—	—	3.83	73.72
Skinnastaðarkirkja	167.03	—	—	9.18	176.21
Raufarhafnarkirkja	11221.03	—	—	617.15	11838.18
Sauðanesskirkja	527.51	—	—	29.00	556.51
Svalbarðskirkja	255.51	—	—	14.04	269.55
	12240.97	—	—	673.20	12914.17
	7433007.84	271883.93	1006726.04	429718.23	8597568.18

Sé tekjuafgangi, kr. 14919.83, bætt við ofangreinda upphæð, kr. 8597568.18, verður eign sjóðsins í árslok, eins og segir í aðalreikningi, kr. 8612488.01.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 30. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1964.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:	
	Innstæða í Landsbanka Íslands	kr. 7 275.08
2.	Vextir af bankainnstæðu	— 509.25
		Kr. 7 784.33

Gjöld:

1.	Sjóðseign til næsta árs	kr. 7 784.33
		Kr. 7 784.33

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

Nr. 258.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Guttormslegats árið 1964.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:		
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr. 53 166.40	
	b. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 13 898.82	
			kr. 67 065.22
2.	Vextir á árinu:		
	a. Í Söfnunarsjóði	kr. 4 519.14	
	b. Í Landsbanka Íslands	— 1 111.84	
			— 5 630.98
			Kr. 72 696.20

Gjöld:

1.	Sjóðseign til næsta árs:		
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr. 57 685.54	
	b. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 15 010.66	
			kr. 72 696.20
			Kr. 72 696.20

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Dalhoffslegats árið 1964.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:	
	Innstæða í Landsbanka Íslands	kr. 18 991.07
2.	Vextir af bankainnstæðu	— 1 519.28
		Kr. 20 510.35

Gjöld:

1.	Sjóður til næsta árs	kr. 20 510.35
		Kr. 20 510.35

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

Nr. 260.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:		
	a. Verðbréf	kr. 15 000.00	
	b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 39 720.42	
	c. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 45 805.92	
			kr. 100 526.34
2.	Vextir á árinu:		
	a. Af verðbréfum	kr. 1 050.00	
	b. — innstæðu í Söfnunarsjóði Íslands	— 3 376.24	
	c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 3 260.25	
			— 7 686.49
			Kr. 108 212.83

Gjöld:

1.	Sjóðseign til næsta árs:		
	a. Verðbréf	kr. 15 000.00	
	b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 43 096.66	
	c. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 50 116.17	
			— 108 212.83
			Kr. 108 212.83

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

HJÁLPARSJÓÐUR ÆSKUFÓLKS

Ársreikningur 1964.

Tekjur:

Kvikmyndasýningar, gjafir o. fl.		kr. 457 000.00
Vextir af bankainnstæðum		— 15 140.71
		Kr. 472 140.71

Gjöld:

Greiddir styrkir		kr. 27 030.50
Eignir 31/12 1964:		
Skuldabréf	kr. 100 000.00	
Innstæða í Landsbanka Íslands	— 126 550.05	
Innstæða í Sparisjóði Kópavogs	— 213 588.31	
Innstæða í Sparisjóðnum Pundið	— 2 971.85	
Innstæða í Sparisjóðnum Pundið	— 2 000.00	
		— 445 110.21
		Kr. 472 140.71

Nr. 262.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Kirkjubyggingasjóðs árið 1964.

Tekjur:

1.	Frá fyrra ári:		
	a. Í lánum kirkna	kr. 6 266 255.00	
	b. Innstæða í bönkum	— 101 408.48	
			kr. 6 367 663.48
2.	Framlag ríkissjóðs		— 1 000 000.00
3.	Afborgun lána		— 162 965.00
4.	Vextir af bankainnstæðu		— 27 702.93
5.	Til jafnaðar við gjaldalið 1		— 1 139 000.00
			Kr. 8 697 331.41

Gjöld:

1.	Lán veitt á árinu		kr. 1 139 000.00
2.	Greiddir vextir fyrir kirkjur		— 10 749.40
3.	Kostnaður		— 11 500.00
4.	Til jafnaðar við tekjulið 3		— 162 965.00
5.	Eftirstöðvar:		
	a. Í lánum kirkna	kr. 7 242 290.00	
	b. Innstæða í bönkum	— 130 827.01	
			— 7 373 117.01
			Kr. 8 697 331.41

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavik, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Ljósavatnssjóðs árið 1964.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun: Innstæða í Landsbanka Íslands	kr. 10 408.33
2.	Minningargjöf frá Friðriku Jónsdóttur ljósm. frá Fremstafelli um 5 systkini hennar	— 5 000 00
3.	Gjafir	— 500.00
4.	Vextir af bankainnstæðum	— 745.48
		Kr. 16 653.81

Gjöld:

1.	Sjóðseign til næsta árs	kr. 16 653.81
		Kr. 16 653.81

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavik, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

Nr. 264.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Flekkudalshjóna árið 1964.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:		
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr. 81 510.33	
	b. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 1 640.17	
			kr. 83 150.50
2.	Vextir af bankainnstæðu		— 6 778.63
			Kr. 89 929.13

Gjöld:

1.	Veittur styrkur		kr. 1 600.00
2.	Sjóðseign til næsta árs:		
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr. 88 238.70	
	b. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 90.43	
			— 88 329.13
			Kr. 89 929.13

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavik, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Ingunnar Knútsdóttur og Sigríðar Kristjánsdóttur árið 1964.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	80 920.88	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	870.76	
			kr. 81 791.64
2. Vextir á árinu:			
b. Af innstæðu í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	6 878.27	
b. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	60.90	
			— 6 939.17
			Kr. 88 730.81

Gjöld:

1. Sjóðseign til næsta árs:			
a. Í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	87 799.15	
b. Í Landsbanka Íslands	—	931.66	
			kr. 88 730.81
			Kr. 88 730.81

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

Nr. 266.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Sigurðar Melsteds árið 1964.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:		
Innstæða í Landsbanka Íslands	kr.	12 057.86
2. Vextir af bankainnstæðu	—	964.56
		Kr. 13 022.42

Gjöld:

1. Sjóðseign til næsta árs	kr.	13 022.42
		Kr. 13 022.42

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðs árið 1964.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:			
	a. Verðbréf	kr.	79 000.00	
	b. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	—	228 320.01	
	c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	113 475.29	
				kr. 420 795.30
2.	Gjafir			— 4 695.00
3.	Seldar bækur			— 1 600.00
4.	Framlag ríkissjóðs skv. 15. gr. fjárlaga			— 165 000.00
5.	Útdregin verðbréf			— 5 000.00
6.	Til jafnaðar við gjaldalið 2			— 105 000.00
7.	Vextir:			
	a. Af verðbréfum	kr.	8 285.00	
	b. — innstæðu í Söfnunarsjóði Íslands	—	19 407.20	
	c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	6 044.86	
				— 33 937.06
				Kr. 735 827.36

Gjöld:

1.	Veittir styrkir			kr. 177 500.00
2.	Veitt lán			— 105 000.00
3.	Til jafnaðar við tekjulið 5			— 5 000.00
4.	Sjóðseign til næsta árs:			
	a. Verðbréf	kr.	179 000.00	
	b. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	—	247 727.21	
	c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	21 600.15	
				— 448 327.36
				Kr. 735 827.36

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavik, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hjálmars Jónssonar árið 1964.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Vísitölubréf	kr. 13 000.00		
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 36 698.06		
		kr.	49 698.06
2. Útdregið skuldabréf		—	1 000.00
3. Vextir á árinu:			
a. Af verðbréfum	kr. 910.00		
b. — bankainnstæðum	— 2 649.56		
		—	3 559.56
		Kr.	54 257.62

Gjöld:

1. Til jafnaðar við tekjulið 2		kr.	1 000.00
2. Sjóðseign til næsta árs:			
a. Vísitölubréf	kr. 12 000.00		
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 41 257.62		
		—	53 257.62
		Kr.	54 257.62

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats árið 1964.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:		
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr. 16 318.07	
	b. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 8 382.29	
	c. Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks	— 3 804.99	
	d. Jörðin Ytra-Vallholt	— 7 100.00	
			kr. 35 605.35
2.	Landsskuld af Ytra-Vallholti		— 414.00
3.	Vextir af bankainnstæðum		— 2 256.72
			Kr. 38 276.07

Gjöld:

1.	Sjóðseign til næsta árs:		
	a. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr. 17 705.11	
	b. Instæða í Landsbanka Íslands	— 8 969.03	
	c. Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks	— 4 501.93	
	d. Jörðin Ytra-Vallholt	— 7 100.00	
			kr. 38 276.07
			Kr. 38 276.07

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1965.

Sigurbjörn Einarsson.

SKRÁ

um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1965.

Aðalgeir & Viðar hf., Akureyri 23
Agnar Ludvigsson hf., Reykjavík 41
Alföt hf., Vestmannaeyjum 75
Ármannsfell hf., Reykjavík 69
Arnar hf., Reykjavík 76
Ásgeir hf., Garði, Gullbringusýslu 2
Atli hf., Sandgerði, Gullbringusýslu 21
Auðbjörg hf., Reykjavík 48
Báran hf., Keflavík 52
Ben hf., Gerðahreppi, Gullbringusýslu 60
Berg hf., Patreksfirði, Barð. 59
Bílaleiga Grindavíkur hf., Gullbringusýslu 19
Bílarafmagn hf., Reykjavík 50
Bílaverkstæðið Vesturás hf., Reykjavík 65
Björg hf., Stykkishólmi, Snæf. 23
Björgunarfélagið hf., Reykjavík 9
Björk hf., Akureyri 23
Bliki hf., Reykjavík 65
Blikksmiðjan Glófaxi hf., Reykjavík 9
Borgarblikksmiðjan hf., Reykjavík 28
Burstagerðin hf., Kópavogi 46
Byggingarfélagið Berg hf., Siglufirði 29
Byggingarfélagið Ursus, Reykjavík 46
Byggingarfélagið Virki hf., Reykjavík 39
Byggingarverkstæðið Grundargata 1, hf., Siglufirði 44
Dagstjarnan hf., Bolungarvík 41
Danís hf., Reykjavík 74
Digranes hf., Kópavogi 70
Drangafell hf., Reykjavík 39
Dropi hf., Reykjavík 65
Efnagerðin Valur hf., Kópavogi 48
Einar Jóhannsson & Co. hf., Siglufirði 33
Eyvör hf., Reykjavík 65
F. Adolfsson hf., Akranesi 72
Fáfnir hf., Vestmannaeyjum 11
FIS hf., Keflavík 23
Fiskanes hf., Grindavík, Gullbringusýslu 75
Fiskvinnslustöðin hf., Grímsey, Eyjafj. 44

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Fiskvinnslustöðin Fjölnir hf., Vestmannaeyjum 59
Fljóthreinsun hf., Reykjavík 35
Flugstöðin hf., Reykjavík 59
Flugtækni hf., Reykjavík 46
Flugþjónustan hf., Reykjavík 62
Fóður hf., Hvítárbakka, Mýra- og Borgarfjarðars. 11
Foma hf., Reykjavík 50
Fossver hf., Selfossi, Árnessýslu 60
Friðrik Jörgensen hf., Reykjavík 35
Frystigeymslan hf., Reykjavík 13
G. Bergmann hf., Reykjavík 73
Gissur Sigurðsson hf., Reykjavík 41
Glaður hf., Keflavík 52
Goðaland hf., Reykjavík 44, 49
Gos hf., Reykjavík 59
Gylfaver hf., Ísafirði 68
Hafbjörg hf., Keflavík 19
Hafbjörg hf., Reykjavík 48
Hafbjörg hf., Akranesi 68
Hafglit hf., Siglufirði 46
Hafsíld hf., Seyðisfirði 17
Hagtrygging hf., Reykjavík 59
Haki hf., Reykjavík 48
Halldór Guðmundsson hf., Hafnarfirði 3
Herrahúsið hf., Reykjavík 60
Hið almenna fiskveiðahlutafélag HAF, Reykjavík 76
Hitatæki hf., Reykjavík 70
Hjólbarðinn hf., Vestmannaeyjum 11
Hlað hf., Hveragerði, Árnessýslu 25
Hlaðbær hf., Reykjavík 76
Hnitberg hf., Reykjavík 49
Hólmi hf., Stykkishólmi, Snæf. 52
Hópsnes hf., Grindavík, Gullbr. 29
Hraunbær hf., Reykjavík 48
Hrúðurnes hf., Gerðahreppi, Gullbr. 68
Hrönn hf., Seyðisfirði 33
Húnaflug hf., Blönduósi, Hún. 68
Hús og innréttingar, Sandgerði, Gullbr. 75
Hvesta hf., Reykjavík 34
Hylur hf., Reykjavík 34
Höfðaver hf., Höfðakaupstað, Hún. 52
Iðngarðar hf., Reykjavík 9
Iðnplast hf., Reykjavík 56
Iðnver hf., Kópavogi 48
Insula hf., Gullbr.- og Kjósars. 38
Ísleifur Jónsson hf., Reykjavík 65
Íslenzka matvælastöðin hf., Reykjavík 35
Jarlinn hf., Grindavík, Gullbr. 28
Japanska bifreiðasalan hf., Reykjavík 48
Jón Eiríksson hf., Höfn í Hornafirði, A.-Skaft. 46
Júlíus Sólnes hf., Reykjavík 72
Jörfi hf., Reykjavík 53

Kjörviður hf., Hafnarfirði 38
Kjötbúrið hf., Reykjavík 65
Kofri hf., Ísafjarðarsýslu 46
Kópanes hf., Hafnarfirði 34
Landvélar h.f, Reykjavík 65
Leifur hf., Reykjavík 28
Léttsteypan hf., Reykjahlíð, Þing. 75
Litrún hf., Reykjavík 34
Loðmundur hf., Reykjavík 49
Lokatindur hf., Neskaupstað 49
Miðfell hf., Reykjavík 9
Mjölnir hf., Þorlákshöfn, Árn. 68
Naustaver hf., Neskaupstað 49
Netagerð Guðmundar Sveinssonar hf., Seyðisfirði 48
Neyzluvörur hf., Reykjavík 44
Norræna Sjónvarpsfélagið á Íslandi hf. 34
Ok hf., Reykjavík 28
Patreksfjarðarbíó hf., Barðastrandarsýslu 38
Plastgerð Suðurnesja hf., Njarðvíkurhr., Gullbringusýslu 38
Plastprent hf., Reykjavík 76
Radíónaust hf., Reykjavík 28
Rafiðjan hf., Reykjavík 50
Rafplast hf., Selfossi, Árn. 26
Raftækja- og sjónvarpsbúðin Ratsjá hf., Reykjavík 22
Reykiðjan hf., Mosfellshr., Kjósars. 75
S. Sigurlinnason hf., Garðhr., Gullbr. 29
Seláskjör hf., Reykjavík 25
Síðumúli 8 hf., Reykjavík 50
Siglingafélagið hf., Kópavogi 41
Síldarverksmiðjan Þórshöfn hf., N.-Þing. 73
Sjóli hf., Reykjavík 70
Sjóver hf., Reykjavík 60
Skarð hf., Seltjarnarnesi 19
Skipaleiðir hf., Reykjavík 22
Smári hf., Akureyri 33
Sólbrekka hf., Mjóafirði, Suður-Múl. 46
Steypusalan hf., Neskaupstað 65
Sporður hf., Hafnarfirði 68
Stöðull hf., Hafnarfirði 62
Surtsey hf., Selfossi, Árn. 46
Sútunarstöðin hf., Hverageröi, Árn. 46
Sveinabakaríið hf., Reykjavík 9
Sæbjörg hf., Vestmannaeyjum 28
Sæborg hf., Grindavík, Gullbr. 70
The International Life Insurance Company Ltd., Reykjavík 22
Tjaldur hf., Siglufirði 60
Trésmiðja Guðmundar Sveinssonar hf., Selfossi, Árn. 60
Trésmiðjan Björk hf., Akranesi 34
Trésmiðjan Björk hf., Siglufirði 75
Trévirki hf., Reykjavík 38
Uppsalir hf., Ísafirði 72
Útgerðarfélagið Jódís hf., Hnífsdal, Ísafjarðars. 44

Útgerðarfélagið Máni hf., Keflavík 28
Valberg hf., Selfossi, Árn. 9
Vefstofa Guðrúnar Vigfúsdóttur hf., Ísafirði 23
Vélaverkstæðið Þór hf., Vestmannaeyjum 11
Vélsmiðja Heiðars hf., Reykjavík 22
Vélsmiðjan Sindri hf., Ólafsvík, Snæf. 62
Ver hf., Hafnarfirði 41
Verzlunin Óli og Gísli hf., Kópavogi 2
Verzlunin Persía hf., Reykjavík 68
Vesturplast hf., Ísafirði 23
Vinnutæki hf., Reykjavík 74
Ygdrasill hf., Reykjavík 59
Þinghólsver hf., Kópavogi 65
Þór hf., Búðkauptúni, S.-Múl. 46
Þórir hf., Gullbr. 21
Öxi hf., Egilsstöðum, S.-Múl. 60

Nr. 271.

SKRÁ

um ný samvinnufélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1965.

Pöntunarfélag Gufuskála, Snæf. 53
Pöntunarfélagið Lundur, Gullbr. 68
Pöntunarfélag Vogaskóla, Reykjavík 72

Nr. 272.

SKRÁ

um firmatilkynningar, sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaði 1965.

Reykjavík.

Á. Einarsson & Funk hf. 25
Addo-verkstæðið 39
Aðalstræti 4. hf. 76
Akraflug 78
Alifuglabú bakarameistara 76
Alumíniðjan 65
Arinco 23
Árvakur hf. 75
Ásbúð 25
Ásgarðskjötbúðin sf. 44, 48 73
Auglýsingamiðlun sf. 66
Auglýsingamiðstöðin hf. 32
Aurora, umboðs- og heildverzlun 5
B. Thorvaldsson, umboðs- og heildverzlun 41
Balletbúðin 39
Bátanaust hf. 9
Baugur sf. 68
Bella 68
Bergsteinn Jónsson sf. 74
Bifreiðar og Landbúnaðarvélar hf. 69

Bifreiðaverkstæðið Kambás 66
Bifreiðaverkstæðið Múli 23
Bifreiðaverkstæðið Stimpill 53, 66
Bílaleigan Vakur sf. 32
Bílamálarinn sf. 32
Bílamiðstöðin Vagn 5
Bílanaust hf. 5
Birkiturninn sf. 75
Björgvin Frederiksen 44
Björgvin Schram, umboðs- og heildverzlun 23
Björn Weistad, umboðs- og heildverzlun 56
Blikk hf. 64
Blikksmiðjan Glófaxi sef. 9
Blómabúðin Gleymmérei 32
Bókabúðin Hlíðar 35
Bókaútgáfan Setberg sf. 24
Bókaútgáfan Stapafell 48
Bókfell hf. 74
Bókhlaðan hf. 64
Bólstrun Kristjáns Sigurjónssonar 34
Borgarblaðið 73
Borgarey hf. 34
Borgarleikhúsið 69
Borgarstöðin 73
Brauðbær 11
Brauðhúsið 25
Brauðskálinn 74
Brunavarnir sf. 10
Byggingarfélagið Atli hf. 23
Byggingarvörur 75
Byggingarver hf. 74
Cudogler hf. 73
Dalland sf. 56
Dentalía hf. 73
Dimmalimm hf. 14
Doris 75
Edda hf. 5
Efnagerð Reykjavíkur hf. 53
Efnagerðin Valur hf. 41
Egilskjör hf. 39
Eimskipafélag Íslands hf. 48
Eimskipafélag Reykjavíkur hf. 23
Einar H. Zoëga & Company 60
Einar Jósefsson, umboðs- og heildverzlun 68
Eldborg, umboðs- og heildverzlun 24
Eldhúsbókin sf. 24
Everest Trading Company 49
Eyðublaðatækni sf. 59
Fáfnir hf. 26
Fasteignalánafélag samvinnumanna 34
Fatapressan Háifoss hf. 34
Fatapressan Úðafoss 34

Ferðahandbækur sf. 75
Feykishólar 50
Fínpússningagerðin sf. 75
Firðsjá sf 9
Fiskval 79
Fjöltækni 76
Flóki sf. 34
Flugsýn hf. 49 59
FORD bifreiða- og varahlutaverzlun sf. 23
Ford landbúnaðarvélar 28
Form sf. 11
Friðrik Jörgensen 28
G. Skúlason & Hlíðberg hf. 48
G. Þorsteinsson & Jónsson hf. 48
Gjafa- og snyrtivörubúðin sf. 49
Gleraugnabúðin 49
Gleymmérei 32
Góa sf., sælgætis- og efnagerð 64
Grávara sf. 28
Grímsey 56
Guðmundur Jónsson 9
Gúmmíbátaþjónustan 25
Gunnarskjör 73
Gunnsteinn Sigurðsson & Co. 76
Gyðjan 13
Hábær 13
Hafskip hf. 60
Hagbygging sf. 68
Hagsmíði sf. 74
Hallarmúli 44
Hallveigarstígur 10 sf. 52
Hámúli, veitingastofa 59
Handbókaútgáfan 41 44
Hannes Þorsteinsson & Co. 34 44
Hárgreiðslustofan Arna 37
Hárgreiðslustofan Dís 11
Hárgreiðslustofan Lísa 49
Hárgreiðslustofan Sirrý 62
Hárgreiðslustofan Tinna 34
Harpa hf. 76
Heildverzlun Andrésar Guðnasonar 44
Heildverzlunin Þórhallur Sigurjónsson hf. 59
Heimaljósið sf. 39
Helgi Guðmundsson, úrsmiður 59
Helluver sf. 74
Hervald Eiríksson sf. 69
Hjalli sf. 59
Hlíðarkjör 13
Hljóðfærahús Reykjavíkur hf. 65
Hoffell, umboðs- og heildverzlun 74
Holtsbúð 44
Huginn hf. 9

Hús og híbýli 68
Húsaskjól sf. 73
Húsbygging hf. 75
Húsgagnatízkan 13
Hvannfell sf. 5
Hygea hf. 37
Hýsir hf. 5
Hörgar sf. 52
IBM á Íslandi 37
I. H. Herbert sf. 37
I. Pálmason hf. 56
Iðnver sf. 69
Ilmbjörk 32
Íslenzka matvælastöðin hf. 76
Ístorg hf. 75
J. M. Grafan sf. 76
J. Ó. Möller, umboðs- og heildverzlun 68
J. Þorláksson & Norðmann 44
Járnlagnir sf. 44
Járniðjan sf. 56
Jazzballetskólinn 48
Jens Árnason hf. 76
Jöklar hf. 50
Kj. Kjartansson, sf. 34
KR-húsgögn 75
Kaffibrennsla O. Johnson & Kaaber 48 53
Kaffibætisverksmiðja O. Johnson & Kaaber hf. 48 53
Kassagerð Reykjavíkur hf. 75
Kirkjumunir 60
Kjörbúð Laugarness hf. 13
Kjörbúrið sf. 44 64
Kjötver hf. 9
Klúbburinn hf. 75
Kr. Kristjánsson hf. 23
Kristinn Jónsson, vagna- og bílasmiðja 68
Kristinn M. Guðmundsson sf. 39
Lakkrísgerðin Kólus sf. 66
Lampagerðin Bast 11
Leðurvöruverzlunin Laugavegi 58 39
Leifsgata 10 sf. 65
Leik- og föndurskólinn sf. 13
Líftryggingafélagið Andvaka gt. 5
Linduumboðið hf. 39
Listmálarinn 68
Litahöllin 56
Litla bílaleigan 56
Litróf 62
Ljósprentunin Ármúla 6 sf. 49
Lóubúð 44
Ludvig Storr & Co. 34 65
Lúðvík Guðmundsson 44
Löve-handriðið 75

M. Oddsson hf. 65
Magnús Jensson hf. 44
Málmiðjan sf. 65
Mánacafé 21
Móberg sf. 53
Mosaik hf. 34
Myndprent sf. 41 74
Netagerðin Höfðavík hf. 48
Nóatún sf. 49
Númi sf. 34
Nýja fasteignasalan sf. 64
Nýja ljósmyndastofan sf. 37
Nýr-Stormur 48
Nýja Sælgætisgerðin hf. 5
O. Johnson & Kaaber hf. 48
Oculus hf. 76
Ólafsson & Lorange, umboðs- og heildverzlun 73
Olíufélagið Skeljungur hf. 5 13
Olíuverzlun Íslands hf. 13
Orri hf. 43
Ósgerði sf. 48
Otislyftur sf. 34
Páll Ólafsson & Co. 44
Pianoflutningar — þungaflutningar 25
Plastprent sf. 76
Prentmyndastofan Litróf 74
Pylsugerðin Búi sf. 75
Pylsuskálinn 23
R. Jónsson sf. 53
Radíónaust hf. 73
Radíóþjónustan 13
Rafagnatækni 5
Rafljós hf. 68
Rafteikning sf. 75
Ragnar H. B. Kristinsson 68
Ritverk sf. 34
Rolf Johansen & Company 53
S. Óskarsson & Co. hf. 37
Samband ísl. byggingafélaga 69
Sameignarfélagið Faxi 56
Sameignarfélagið Miðstræti 10 59
Samvinnutryggingar 5
Sandur og Möl hf. 28 66
Sedrus sf. 28
Sf. Tjarnargata 26 56
Sindrahúsgögn 74
Sindri hf. 73
Sjálfvirkinn sf. 59
Sjóvátryggingarfélag Íslands hf. 5
Skóhornið 25
Skókaup 53

Skóver sf. 73
Skrifstofuáhöld 44
Skyndimyndir sf. 60
Smíðastofan Valviður sf. 50
Smith & Norland hf. 25
Snyrtiáhöld sf. 75
Snyrtistofan Maja 53
Snyrtistofan Víva 44
Sólgarðar sef. 62
Sólheimar hf. 66
Sportvörugerðin sf. 68
Stálstoð sf. 5
Stefán Thorarensen hf. 53
Steinefni sf. 23, 49 59
Steinhúðun hf. 32
Steinverk hf. 48
Steypudælan sf. 34
Steypustöðin hf. 23
Stigaleigan sf. 56
Stjörnuprent sf. 69
Stjörnuútgáfan 5 48
Stórholtsbúð 49
Strengir 60
Stöðull sf. 44
Sumarferðir sf. 41
Sunnutorg sf. 11
Sveinabakarfið 9
Tengill 11
Terra Trading hf. 48
Timburverzlun Árna Jónssonar & Co. hf. 22
Tízkuhúsgögn 13
Tóbak og sælgæti 44
Tóbaksverzlunin Havana 23
Tónar 39
Trausti hf. 59
Tré sf. 37
Tréver hf. 37
Tréverk hf. 34
Teygjan sf 23
Tryggingamiðstöðin hf. 56
Tún sf. 73
Umboðs- og heildverzlun Kn. Þórhallssonar 66
Uppsalir hf. 5 13
Útgerðarfélagið Páll Jónasson sf. 56
Útivirkinn sf. 44
Valhöll hf. 13
Valkaup sf. 65
Vefnaðarvöruverzlun R. Ó. 48
Vegaleiðir 23
Veitingastofa Sveins og Jóhanns 56
Vélaleigan 69

Vélar og Verkfæri hf. 10
Vélasalan hf. 44
Vélsmiðja Einars Guðbrandssonar sf. 76
Vélsmiðjan Járn hf. 73
Vélsmiðjan Trausti sf. 59
Verkfræðistofan Hönnun 9
Verksmiðjan Hvönn 23
Verzlunarskólahúsið hf. 69
Verzlunin Bambi 13
Verzlunin Brynja 48
Verzlunin Ciro 69
Verzlunin Dyljá 48
Verzlunin Erla 52
Verzlunin Fífa 23 73
Verzlunin Guðjón Guðmundsson 69
Verzlunin Holtsbúð 44
Verzlunin Kristín sf. 69
Verzlunin Litaver sf. 28
Verzlunin Réttarholt 32
Verzlunin Selás 69
Verzlunin Sólver 69
Verzlunin Vík 41
Verzlunin Örnólfur 23
Verzlun Páls Hallbjörns 41
Vikublaðið Fálkinn 25
Vitastígsbúðin 14
Voganaust hf. 41
Vouge hf. 73
Vökull hf. 62
Vörunaust sf. 23
Veruþjónustan 34
Þ. Jónsson & Co. 5
Þórisver 69
Þórscafé hf. 56
Þrastarbúðin 37
Þurrhreinsun 73
Þvottaþjónustan 13
Ægisgata 10 hf. 47, 13
Ö. Valdimarsson & Hirst hf. 69
Ölgerðin Egill Skallagrímsson hf. 50

Akranes.

Bílasala Akraness sf. 9, 39
Fólksbílastöðin hf. 18, 56
Guðmundur Magnússon & Co. hf. 47
Hannyrðabúðin Akranesi sf. 3
Helgi & Björgvin sf. 26
Málmiðjan hf. 18
Matver sf. 34
Pöntunarfélagið Björg sf. 9, 71
Sigurður Hallbjarnarson hf. 70
Sokkagerðin Adam 13

Steinagerðin sf. 34
Sútun hf. 49
Traðarbakki sf. 64
Verzlunin Jaðar sf. 34
Verzlunin Máninn 39
Vörubifreiðastöðin Þjótur 9

Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.
Skorri hf. 76
Trésmiðja Borgarfjarðar hf. 34
Verzlunarfélag Borgarfjarðar 34, 68
Þungavinnuvélar Borgarfjarðar sf. 3

Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.
Flóabáturinn Baldur hf. 34
Kaupfélag Stykkishólms 48
Vélsmiðjan Ás, Hellissandi 64
Ösp hf. 48

Barðastrandarsýsla.
Breiðafjarðarbáturinn Norðri hf., Flatey 39
Hafbjörg hf., Flatey 39
Kaupfélag Arnfirðinga 64, 71
Kaupfélag Patreksfjarðar 39
Matvælaiðjan hf. 71
Mjólkursamlag V.-Barð. 59
Stangaveiðifélagið Hrafnaflóki 59

Ísafjörður og Ísafjarðarsýslur.
Bifreiðaleigan Ísafirði 68
Byr hf., Flateyri 37
Gísli og Úlfar sf. 48
Hraðfrystistöðin hf. 47
Kaupfélag Súgfirðinga 68
Pöntunarfélag Bolungarvíkur 75
Sandfell hf. 34, 49
Steiniðjan hf. 37
Trésmiðjan Askur, Flateyri 48
Vélsmiðja Bolungarvíkur hf. 49
Vélsmiðjan Blossi, Flateyri 34
Vélsmiðjan Hektor, Ísafirði 9
Verzlun Jón Í. Magnússon 56
Verzlun Örnólfs Hálfdánarsonar 16
Verzlunarfélag Dýrafjarðar hf. 68

Húnavatnssýsla.
Kaupfélag Skagstrendinga 18, 73
Verzlun Sig. Tryggvasonar, Hvammstanga 59

Skagafjarðarsýsla og Sauðárkrókur.
Garðarshólmi 34
Sláturfélag Skagfirðinga hf. 64

Siglufjörður.
Erlend viðskipti, heildverzlun 39
Selvík hf. 60

Siglfirðingur hf. 48
Tunnuverksmiðjur ríkisins 34
Æskan hf. 9

Ólafsfjörður.
Kaupfélag Ólafsfjarðar 64

Akureyri og Eyjafjarðarsýsla.
Bifreiðastöð Dalvíkur sf. 19
Bifreiðastöð Oddeyrar hf. 42
Byggingarvöruverzlun Akureyrar hf. 49
Filmuhúsið 52
Garður hf. 19
Gleraugnaverzlunin 60
Heba 49
Hópferðir sf. 14
Hótel Akureyri hf. 48
Kortagerð Dúdda og Valda, Dalvík 34
Lúðvík Jónsson & Co. 49
Norðurver sf., Dalvík 49
Prinz-leigan sf. 69
Sana hf. 75
Sælgætisgerðin Lída 42
Tóbaksbúðin sf. 19
Trésmíðavinnustofa Eggerts Guðmundssonar 49
Trésmíðavinnustofa Gríms Valdimarssonar hf. 3
Verzl. Höfn 74

Þingeyjarsýslur.
Fiskiðjusamlag Þórshafnar 49
Hafsilfur hf., Raufarhöfn 26
Hrannblik hf., Raufarhöfn 26
Jakob Þorsteinsson sf., Raufarhöfn 42
Kaupfélag Raufarhafnar 26
Möl sf., Raufarhöfn 38
Óðinn hf., Raufarhöfn 49
Signar og Helgi 72

Húsavík.
Hlynur sf. 42
Trésmiðja Jóns Ármanns 42
Trésmiðja Jóns og Haraldar sf. 47

Múlasýslur.
Berg hf., Reyðarfirði 37, 52
Einir hf., Eskifirði 49
Hraðfrystihús Eskifjarðar hf. 18
Markús E. Jensen hf., Eiskifirði 70
Pípugerð Eskifjarðar 44
Sandvík hf., Bakkafirði 28, 52
Steingrímur hf. 49
Söltunarstöðin Hilmir sf., Fáskrúðsfirði 52
Söltunarstöðin Kögur sf. 22

Seyðisfjörður.
Fisksölufélag Seyðisfjarðar 43
Kaupfélag Austfjarða 52, 64
Netagerð Guðmundar Sveinssonar hf. 56
Netagerð Seyðisfjarðar hf. 64
Verzlun Heiðu og Höllu 44

Neskaupstaður.
Fiskvinnslustöð SÚN 42
Samvinnufélag útgerðarmanna 34
Síldarvinnslan hf. 34
Straumur sf. 9

Rangárvallasýsla.
Kaupfélag Rangæinga, Hvolsvelli 44
Skálaberg sf. 34
Suðurlandsleiðir 51
Trésmiðja Jóns Braga Gunnarssonar, Hellu 29
Vélsmiðjan Faxi sf 43
Verzlun Friðriks Friðrikssonar 43

Vestmannaeyjar.
Bifreiðastöð Vestmannaeyja hf. 70
Blómaverzlunin Alda Björnsdóttir 11
Eyjabúð 68
Fáfnir hf. 26
Fiskvinnslan 3
Gjafabúðin 39, 60
Heildverzlun H. Sigurmundsson 49
Kaupfélag Vestmannaeyja 60
Ólafur og Símon hf. 26
Seglagerð Halldórs 34
Sæbjörg hf. 53
Tómstundaverzlunin 25
Veiðarfæragerð Vestmannaeyja hf. 64

Árnessýsla.
Ásþór hf., Eyrarbakka 9
Fiskiver sf., Eyrarbakka 21
Gullbrá, Selfossi 53
Hafnarvík sf. 71
Hlutafélagið Bergval 34
Kjörhúsgögn, Selfossi 43
Pípu- og steinagerð Stokkseyrar hf. 43
Radíó- og sjónvarpsstofan, Selfossi 43
Raflagnir sf., Selfossi 39, 60
Reynir sf., Hveragerði 52
Siggabúð, Selfossi 21
Skurðgrafan sf., Selfossi 5
Valberg hf. 34

Gullbringu- og Kjósarsýsla.
Áhaldaleigan 70
Apóteksbúðin, Hafnarfirði 56

Arnarvík, Grindavík 70
Bókaverzlun Grindavíkur sf. 21
Byggingarfélagið Óðinn sf., Garðahreppi 49
Eyland hf. 9, 53
Fiskimjöl, Njarðvík hf. 39
Fiskverkunarstöðin Varir, Grindavík 28
Garðakjör, Garðahreppi 28
Hellir sf. 56
Hellugerðin sf. 70
Hraunsvík, Grindavík 70
Hringver hf. 34
Húsgagnaverzlun Suðurnesja sf. 70
Insula hf., Garðahreppi 5
Kristinn Árnason & Co. hf., Gerðum 39
Loftþjappan sf. 42
Sandnám Suðurnesja hf. 25
Síldarflutningar sf., Njarðvík 34, 56
Stálvík hf. 34
Stanz hf. 25
Steinvör sf., Ytri-Njarðvík 28
Steypuefni hf. 70
Vogabúðin sf. 42
Ægir hf. 39

Keflavík.

Ásaþór sf. 25
Bifreiðastöð Keflavíkur hf. 52
Bílaverkstæðið Ágúst 56
Bókabúð Keflavíkur 25
Brautarnesti 49
Brekkubúðin 11
Bræðslufélag Keflavíkur hf. 75
Efnalaug Suðurnesja hf. 25
Eigna- og verðbréfasalan 25
Fiskiðjan sf. 34
Kassagerð Suðurnesja hf. 25
Kyndill hf. 25
Loftleiðir, Keflavík hf. 34
Norðurvör sf. 47
Rammi sf. 34
Stapafell hf. 26
Vélaverkstæði Sverre Stengrimsen 14
Ægir hf. 11

Hafnarfjörður.

Bjarki sf. 11
Fiskveiðahlutafélagið Venus 3
Hellu- og steinsteypa Jóns Björnssonar 66
Hraunsteypan hf. 56
Iðjuverið hf. 64
Mar hf. 14
Möndull sf. 70

Norðurstjarnan hf. 14, 49
Radíóval 73
Rafgeymir hf. 59
Trésmiðjan Víðistöðum 18
Vélsmiðjan Spænir 28
Verzlunin Sportval 28
Öskjugerð Kömmu 14

Kópavogur.
Bílastilling sef. 70
Drift sf. 75
Efnagerðin Valur 49
Félagshvammur sf. 34
Hjallabrekka 10 sf. 70
Hraðfrystihúsið Ís hf. 47
Humar hf. 49
Ís hf. 47
Íslenzkir frímerkjaminjagripir 70
Judokan sf. 52
Kársnesprent 75
Lakkrísgerðin Kólus 52
Rafnýting sf. 70
Raftækjavinnustofan Geisli 52
Raftækjavinnustofan Rafgeisli sf. 52
Rörsteypan hf. 41
Skóverzlun Kópavogs 47
Sælgætisgerðin Bára hf. 39
Sælgætisgerðin Póló 56
Sælgætis- og lakkríkisgerðin Póló 60, 75
Trésmiðja Hákonar og Kristjánsson sf. 75
Trésmiðjan Grein sf. 70
Vélgrafan sf. 69
Verzlunin Kópavogur sf. 37

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

Forseti Íslands hefur á árinu 1965 sæmt þessa menn heiðursmerki hinnar íslenzku fálkaorku:

I. Íslendingar.

1. janúar:
Kjartan Thors, framkvæmdastjóri, stjörnu stórriddara.
Egill Vilhjálmsson, forstjóri, riddarakross.
Ingvar Vilhjálmsson, útgerðarmaður, riddarakross.
Jóhannes Gunnarsson, kaþólskur biskup, riddarakross.
Jónas Jónsson, bóndi, Hrauni, Öxnadal, riddarakross.
Sigríður Eiríksdóttir, hjúkrunarkona, riddarakross.
Sigurður B. Sigurðsson, ræðismaður, riddarakross.
Sigurjón Sigurðsson, bóndi, Raftholti, riddarakross.

Sveinbjörn Oddsson, bókavörður, Akranesi, riddarakross.
Sveinn B. Valfells, iðnrekandi, riddarakross.
Þórarinn Sveinsson, kennari, Eiðum, riddarakross.
Þórður Þorbjarnarson, dr. phil., riddarakross.

22. Janúar:
Jónas Þorbergsson, fyrrv. útvarpsstjóri, riddarakross.

1. apríl:
Jóhann Hafstein, dómsmálaráðherra, stórriddarakross.
Guðmundur Karl Pétursson, yfirlæknir, Akureyri, stórriddarakross.
Kristinn Ármannsson, rektor, riddarakross.
Jón Jónsson, fiskifræðingur, riddarakross.
Jakob Jakobsson, fiskifræðingur, riddarakross.

15. maí:
Skúli Skúlason, Nesbyen, riddarakross.

17. júní:
Valdimar Stefánsson, saksóknari ríkisins, stórriddarakros.
Einar Magnússon, rektor, riddarakross.
Frú Halldóra Guðmundsdóttir, Miðengi, Grímsnesi, riddarakross.
Sr. Jón M. Guðjónsson, Akranesi, riddarakross.
Jónas Snæbjörnsson, fv. kennari, riddarakross.
Kjartan Ólafsson frá Hafnarfirði, riddarakross.
Magnús Jónsson, fv. sparisjóðsstjóri, Borgarnesi, riddarakross.

6. september:
Ingibjörg Magnússon, aðalræðismannsfrú, Edinborg, riddarakross.

19. nóvember:
Frú Anna Johnsen, riddarakross.

15. desember:
Elías Halldórsson, forstjóri, stórridarakross.
Kristinn Indriðason, hreppstjóri, Skarði, riddarakross.
Kristjón Kristjánsson, ráðsmaður, Bessastöðum, riddarakross.

II. Erlendir ríkisborgarar.

12. janúar:
Paul D. Buie, flotaforingi, fyrrv. yfirmaður varnarliðsins, stórriddarakross með stjörnu.

26. febrúar:
Johan Zeier Cappelen, fyrrv. ambassador Noregs á Íslandi, stórkross.

18. marz:
Max Kremer, forstjóri, Elmshorn, riddarakross.
Hermann Kremer, forstjóri, Elmshorn, riddarakross.

27. apríl:
The Honourable Richard Mark Watson, London, stórriddarakross með stjörnu.
Jahn Halvorsen, ráðuneytisstjóri, Oslo, stjarna stórriddara.
Gunnar Rogstad, ráðuneytisstjóri, Oslo, stjarna stórriddara.
J. C. Green, bankastjóri, Kaupmannahöfn, stórriddarakross.
Thorleif Hanssen, forstjóri, Oslo, riddarakross.

15. maí:
Dietlef Knudsen, protokollsjef, Oslo, stjarna stórriddara.
Halvard Mageröy, dosent, dr. phil., Oslo, riddarakross.
Frú Jónína Sæborg, Oslo, riddarakross.

31. maí:
Sigvald M. Krag, aðalforstjóri, Aalborg, riddarakross.
4. júní:
E. Propper de Callejón, fv. sendiherra Spánar, stórkross.
12. júní:
Séra Harald Hope, Ytre Arna pr. Bergen, stórriddarakross.
24. júní:
Stavros Costopoulos, utanríkisráðherra Grikklands, stórkross.
Dr. Gerhard Meseck, deildarstjóri, Bonn, stjarna stórriddara.
6. júlí:
Bjarne W. Paulson, danskur ambassador, stórkross.
16. júlí:
August von Hartmansdorff, sænskur ambassador, stórkross.
6. ágúst:
Dr. med. Nils Göran Nordenson, yfirlæknir, Stokkhólmi, stórriddarakross.
27. ágúst:
Frú Tyyne Leivo-Larsson, finnskur ambassador, stórkross.
Heinrich Hempel, dr., Giessen, riddarakross.
31. ágúst:
Louis G. Dreyfus, fv. sendiherra Bandaríkjanna, stórkross.
11. október:
H. Grant, flugmálastjóri Bandaríkjanna, stórriddarkross með stjörnu.
G. E. Goudie, flugmálaráðunautur, Washington, stórriddarakross.
Samivel, franskur rithöfundur, riddarakross.
26. október:
Gustaf Petrén, hvorättsråd, Stokkhólmi, stórriddarakross.

SENDIHERRAR OG RÆÐISMENN

1. febrúar 1965 afhenti Henning Thomsen handhöfum forsetavalds trúnaðarbréf sitt sem ambassador Sambandslýðveldisins Þýzkalands á Íslandi.

5. marz 1965 afhenti Adalberto Figarolo di Gropello forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Ítalíu á Íslandi, með aðsetri í Osló.

Sendiherra Noregs, Johan Cappelen, ambassador, lét af embætti 3. marz 1965 og hélt af landi brott. Unz nýr sendiherra tekur við embætti, veitir Harald Lone, sendiráðinu forstöðu sem chargé d'affaires a. i.

31. marz 1965 afhenti Nathan Bar-Yaacov forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Ísraels á Íslandi, með aðsetri í Osló.

8. apríl 1965 afhenti Tor Myklebost forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Noregs á Íslandi.

12. maí 1965 afhenti Eduard Tschöp forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Austurríkis á Íslandi, sem búsetu í Kaupmannahöfn.

22. maí 1965 afhenti Laliou Vassilev Gantchev forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Búlgaríu á Íslandi, með búsetu í Stokkhólmi.

25. maí 1965 afhenti dr. Antonio Pinto de Mesquita forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Portúgal á Íslandi.

26. júní 1965 afhenti Raul Primelles Xenes forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Kúbu á Íslandi, með búsetu í Osló.

25. ágúst var Jóni Kjartanssyni, forstjóra, veitt bráðabirgðaviðurkenning til þess að vera aðalræðismaður Finnlands á Íslandi.

Jafnframt hefur Eggert Kristjánsson, samkvæmt eigin ósk, fengið lausn sem aðalræðismaður Finnlands á Íslandi.

Á fundi ríkisráðs í Reykjavík 22. október 1965 var Jóni Kjartanssyni forstjóra, veitt viðurkenning til þess að vera aðalræðismaður Finnlands í Reykjavík.

Jafnframt var Haraldi Björnssyni, framkvæmdastjóra, veitt viðurkenning til þess að vera ræðismaður Finnlands í Reykjavík.

29. október 1965 veitti forseti Íslands Thor R. Thors viðurkenningu til þess að vera ræðismaður fyrir Ítalíu í Reykjavík.

Sama dag veitti forseti Íslands Karli Þorsteins viðurkenningu til þess að vera ræðismaður fyrir Portúgal í Reykjavík.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

(Settir embættismenn ekki meðtaldir.)

1964:

21. maí var Þórður Örn Sigurðsson skipaður kennari við Menntaskólann í Reykjavík frá 1. maí 1964 að telja.

23. maí voru Jón Sætran, Helgi Hallgrímsson og Sigurður Kristjánsson skipaðir yfirkennarar við Iðnskólann í Reykjavík frá 1. september 1963 að telja.

4. júní var Bjarni Ansnes skipaður skólastjóri og Steinunn Jóhannsdóttir skipuð kennari við Barna- og unglingaskóla Hellissands frá 1. september 1964 að telja.

8. júní var Bragi Árnason, efnafræðingur, skipaður sérfræðingur við Eðlisfræðistofnun Háskólans frá 1. júní 1964 að telja.

11. júní voru Helgi Hólm Friðbjörnsson, Brynja Árnadóttir og Óla Björk Halldórsdóttir skipuð kennarar við Barnaskóla Keflavíkur frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Jón R. Jóhannsson skipaður kennari við Barna- og unglingaskóla Keflavíkur frá 1. september 1964 að telja.

18. júní voru Bragi Melax og Gísli Kr. Valdimarsson skipaðir kennarar við barnaskólann í Silfurtúni frá 1. september 1964 að telja.

S. d. voru Ágústa Guðjónsdóttir og Hálfdán Helgason skipaðir kennarar við Barnaskóla Seltjarnarnesskólahverfis, Mýrarhúsaskólann, frá 1. sept. 1964 að telja.

S. d. var Emil R. Hjartarson skipaður kennari við Barna- og unglingaskóla Flateyrar frá 1. september 1964 að telja.

24. júní var Hörður Ólafsson skipaður kennari við Barnaskóla Ólafsfjarðar frá 1. september 1964 að telja.

13. júlí var Björn Magnússon skipaður skólastjóri við heimavistarbarnaskólann á Eiðum frá 1. september 1964 að telja.

S. d. voru Guðný Matthíasdóttir og Jóhann Daníelsson skipuð kennarar við Barnaskóla Akureyrar frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Garðar Sigurðsson skipaður kennari við Gagnfræðaskólann í Vestmannaeyjum frá 1. september 1964 að telja.

15. júlí var Daníel Jónasson skipaður kennari við barnaskóla Reykjavíkur frá 1. september 1964 að telja.

16. júlí var Sigríður Lára Árnadóttir skipuð kennari við Barnaskóla Siglufjarðar frá 1. september 1964 að telja.

17. júlí voru eftirtaldir skipaðir kennarar við barnaskóla Reykjavíkur frá 1. september 1964 að telja: Arnfríður Richardsdóttir, Arnþrúður Björnsdóttir, Guðríður Margrét Jónsdóttir, Guðrún Þórðardóttir, Gunnar M. Magnússon, Halldóra Árnadóttir, Helga Haraldsdóttir, Helga G. Pálsdóttir, Herdís Heiðdal, Hreiðar Stefánsson, Jóhanna Traustadóttir, Jónína Gústafsdóttir, Karl Guðjónsson, Kristín Gísladóttir, Margrét P. Guðmundsdóttir, Margrét Jónsdóttir, Margrét Kristjánsdóttir, Ólafur Unnsteinsson, Pétur Vilhjálmsson, Steindór Guðjónsson og Theodóra Emilsdóttir.

27. júlí var Erlingur Jónsson skipaður kennari við Gagnfræðaskóla Keflavíkur frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Jens Sumarliðason skipaður kennari við Gagnfræðaskóla Akureyrar frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Þórey Guðmundsdóttir skipuð kennari við Gagnfræðaskóla Vestmannaeyja frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Gizur I. Helgason skipaður kennari við Barnaskóla Njarðvíkur frá 1. september 1964 að telja.

S. d. voru Helga Einarsdóttir og Kjartan Sigurjónssson skipuð kennarar við Barnaskóla Kópavogs frá 1. september 1964 að telja.

13. ágúst voru Ásthildur Kjartansdóttir, Guðríður Hjördís Guðbjörnsdóttir og Jóhannes Jónsson skipuð kennarar við Barnaskóla Hafnarfjarðar frá 1. september 1964 að telja.

14. ágúst voru eftirtaldir skipaðir kennarar við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. september 1964 að telja: Flosi Sigurbjörnsson, Gísli Gunnarsson, Guðmundur Þorsteinsson, Gíslrún Sigurbjörnsdóttir, Hörður Guðmundsson og Soffía Þórarinsdóttir.

17. ágúst voru Magnús H. Ólafsson og Bjarni Aðalsteinsson skipaðir kennarar við Héraðsskólann að Reykjum í Hrútafirði frá 1. september 1964 að telja.

21. ágúst var Ingibjörg Magnúsdóttir skipuð kennari við Gagfræðaskóla Ísafjarðar frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Angantýr Einarsson skipaður kennari við barna- og unglingaskólann á Þórshöfn frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Leifur Eiríksson skipaður kennari við unglingadeild barnaskólans í Silfurtúni frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Bryndís Steinþórsdóttir skipuð kennari við skóla gagnfræðastigsins í Reykjavík frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Jökull Sigurðsson skipaður kennari við Alþýðuskólann á Eiðum frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Elísabet Hannesdóttir skipuð kennari við Barnaskólann í Hafnarfirði frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Skúli Ágústsson skipaður kennari við Iðnskóla Selfoss frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Aðalgeir Pálsson skipaður kennari við Iðnskóla Akureyrar frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Gunnar Ragnarsson skipaður skólastjóri við barna- og unglingaskólann í Bolungarvík frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Óskar Ólafsson skipaður kennari við Héraðsskólann að Laugarvatni frá 1. september 1964 að telja.

S. d. voru Aðalsteinn Thorarensen, Karl Th. Sæmundsson, Óli Vestmann Einarsson, Steinn Guðmundsson og Eggert Guðmundsson skipaðir kennarar við Iðnskóla Reykjavíkur frá 1. september 1964 að telja.

26. ágúst var Björgvin Sighvatsson skipaður skólastjóri Barnaskóla Ísafjarðar frá 1. september 1964 að telja.

28. ágúst var Steinar Lúðvíksson skipaður íþróttakennari við barna- og gagnfræðaskólann í Kópavogi frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Björgvin Haraldsson skipaður kennari við Gagnfræðaskóla Kópavogs frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Sigurbjörg H. Jóhannesdóttir skipuð kennari við miðskólann í Stykkishólmi frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Jón Þórir Jónsson skipaður skólastjóri og Björn Daníelsson kennari við heimavistarbarnaskólann að Húsabakka í Svarfaðardal frá 1. september 1964 að telja.

S. d. voru Þórarinn Andrewsson, Björn Bjarman og Yngvi Rafn Baldvinsson skipaðir kennarar við Flensborgarskólann í Hafnarfirði frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Kristinn Jóhannsson skipaður kennari við Gagnfræðskóla Neskaupstaðar frá 1. september 1964 að telja.

31. ágúst var Aðalbjörg Guðmundsdóttir skipuð kennari við Barnaskóla Keflavíkur frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Eiríkur Kristinsson skipaður kennari við Miðskóla Höfðakaupstaðar frá 1. september 1964 að telja.

1. september var Ingibjörg Þorkelsdóttir skipuð matreiðslukennari við Gagnfræðaskóla Akraness frá 1. september 1964 að telja.

9. september var Þórólfur Friðgeirsson skipaður skólastjóri við barna- og unglingaskólann á Búðum, Fáskrúðsfirði, frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Björgvin Salómonsson skipaður skólastjóri við barnaskólann í Reynis-, Deildár- og Dyrhólaskólahverfi í Mýrdal frá 1. september 1964 að telja.

S. d. voru Ari Gíslason, Guðbjartur Andrésson og Unnur Rögnvaldsdóttir skipuð kennarar við Barnaskóla Akraness frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Drífa Sigurbjarnardóttir skipuð kennari við Barnaskóla Njarðvíkur frá 1. september 1964 að telja.

11. september var Hulda Árnadóttir skipuð kennari við Barnaskóla Akureyrar frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Jón Ólafsson skipaður skólastjóri við barna- og unglingaskólann í Gerðum frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Hallur Gunnlaugsson skipaður kennari við gagnfræða- og barnaskólann á Akranesi frá 1. september 1964 að telja.

17. september var Örn Snorrason skipaður kennari við Barnaskóla Akureyrar frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Eyjólfur Pálsson skipaður skólastjóri Gagnfræðaskóla Vestmannaeyja frá 1. september 1964 að telja.

21. september var Sverrir Pálsson skipaður skólastjóri við Gagnfræðaskóla Akureyrar frá 1. september 1964 að telja.

22. september var Árni Magnús Emilsson skipaður kennari við Barnaskóla Eyrarsveitarskólahverfis í Grafarnesi frá 1. september 1964 að telja.

29. september var Þórgnýr Guðmundsson skipaður skólastjóri við Barnaskóla Aðaldælaskólahverfis frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Kristinn G. Jóhannsson skipaður skólastjóri Miðskóla Ólafsfjarðar frá 1. september 1964 að telja.

S. d. var Helgi Seljan skipaður skólastjóri barna- og unglingaskólans á Reyðarfirði frá 1. september 1964 að telja.

14. október var Bogi G. Hallgrímsson skipaður kennari við barna- og unglingaskólann í Grenivík frá 1. september 1964 að telja.

16. október var Anna Sigurkarlsdóttir skipuð kennari við barna- og unglingaskólann í Eyrarbakkaskólahverfi frá 1. september 1964 að telja.

21. október var Auður Karlsdóttir skipuð kennari við barna- og unglingaskólann í Grindavík frá 1. september 1964 að telja.

5. nóvember var Oddur Sveinbjarnarson skipaður kennari við barna- og unglingaskólann í Njarðvíkum frá 1. september 1964 að telja.

22. desember var Jón Jóhannesson, læknir, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Búðardalshéraði frá 1. janúar 1965 að telja.

S. d. var Guðmundur Tómas Magnússon, læknir, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Kleppjárnsreykjahéraði frá 1. janúar 1965 að telja.

Birgir Kjaran, hagfræðingur, hefur verið skipaður formaður bankaráðs Seðlabanka Íslands, Baldvin Jónsson, hæstaréttarlögmaður, formaður bankaráðs Landsbanka Íslands og Guðmundur Í. Guðmundsson, utanríkisráðherra, formaður bankaráðs Útvegsbanka Íslands allir frá 1. janúar 1965 að telja.

Jafnframt hefur Emil Jónsson, félagsmálaráðherra, verið skipaður varaformaður bankaráðs Seðlabanka Íslands á meðan Jón Axel Pétursson, bankastjóri, getur ekki sinnt störfum í ráðinu, Gunnar Thoroddsen, fjármálaráðherra, varaformaður bankaráðs Landsbanka Íslands og Björn Ólafsson, fyrrv. ráðherra, varaformaður bankaráðs Útvegsbanka Íslands, allir frá 1. janúar 1965 að telja.

Björgvin Guðmundsson, viðskiptafræðingur, hefur verið skipaður fulltrúi 1. stigs í viðskiptamálaráðuneytinu frá 1. janúar 1965 að telja.

31. desember var gefið út leyfisbréf handa Magnúsi Óskarssyni, héraðdómslögmanni, til málflutnings fyrir Hæstarétti.

1965:

11. janúar var staðfest ráðning Sverris Bergmann, cand. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Vestamannaeyjum frá 15. þ. m. til 15. apríl 1965.

14. janúar var Þorgeiri Jónssyni, héraðslækni í Þingeyrarhéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. apríl 1965 að telja.

Hannesi Kjartanssyni, aðalræðismanni Íslands í New York, sem um mörg undanfarin ár hefur átti sæti í sendinefnd Íslands hjá Sameinuðu þjóðunum, hefur verið falið að vera fyrst um sinn formaður sendinefndarinnar.

21. janúar var gefið út leyfisbréf handa Jónasi Hallgrímssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

28. janúar var staðfest ráðning Hreggviðs Hermannssonar, cand. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Ólafsfjarðarhéraði frá 1. jan. til febrúarloka.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Ernu Jakobsdóttur til þess að mega kalla sig aðstoðarlyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

S. d. var staðfest ráðning Arnar Bjarnasonar, cand. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Hvammstangahéraði frá 16. janúar til 16. febrúar 1965.

2. febrúar var gefið út leyfisbréf handa Ómari Konráðssyni, cand. odont., til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var Kári Sigurbergsson, cand. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Súðavíkurhéraði í þrjá mánuði frá febrúar 1965 að telja.

12. febrúar var gefið út leyfisbréf handa Guðjóni Sævari Jóhannessyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

15. febrúar var staðfest ráðning Bjarna Arngrímssonar, cand. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Ólafsvík frá 13. febrúar 1965 til 7. apríl 1965.

17. febrúar var Hreggviður Hermannsson, cand. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Ólafsfjarðarhéraði frá 1. marz 1965 að telja og þar til öðruvísi verður ákveðið.

18. febrúar var gefið út leyfisbréf handa Kristínu Einarsdóttur til þess að mega kalla sig aðstoðarlyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

1. marz var Gunnar J. Friðriksson skipaður til þess að vera fulltrúi Íslands

(Commissioner General) og framkvæmdastjóri í sýningarráði, sem ætlað er að vinna að undirbúningi að þátttöku Íslands í heimssýningu, sem haldin verður í Montreal árið 1967.

2. marz var gefið út leyfisbréf handa Ágústi N. Jónssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

8. marz var gefið út leyfisbréf handa Erni Þór, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

9. marz var Eggert Einarsson, fyrrv. héraðslæknir, settur til þess að vera héraðslæknir í Kirkjubæjarhéraði frá 1. marz 1965 og þar til öðruvísi verður ákveðið.

Frá sama tíma hættir Vigfús Magnússon, settur héraðslæknir í Víkurhéraði, störfum í Kirkjubæjarhéraði.

22. marz var gefið út leyfisbréf handa Kristjáni Pétri Guðmundssyni til þess að mega kalla sig sig lyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

27. marz var dr. Kristinn Guðmundsson skipaður til þess að vera ambassador Íslands í Búlgaríu, með búsetu í Moskvu.

S. d. var Francisco Sainz Trueba skipaður til þess að vera ræðismaður Íslands í Bilbao.

S. d. var Don Jaime Urquijo skipaður til þess að vera ræðismaður Íslands í Madrid.

29. marz var staðfest ráðning Sigurgeirs Kjartanssonar, cand. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Blönduóshéraði frá 26. marz til 31. júlí 1965.

S. d. var staðfest ráðning Ingimars S. Hjálmarssonar, cand. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins á Húsavík frá 26. marz til 31. júlí 1965.

31. marz var Loga Guðbrandssyni, cand. jur., veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Jóhanni Hinriki Níelssyni, cand. jur., veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

1. apríl var Hallvarði Einvarðssyni, cand. jur., veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

2. apríl var eftirtöldum lögfræðingum veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi: Birni Tryggvasyni, Vilhjálmi Lúðvíkssyni, Jóhannesi Guðfinnssyni og Ólafi Stefánssyni.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Axel Einarssyni, hdl., til málflutnings við Hæstarétt.

S. d. var Ólafi St. Sigurðssyni, cand. jur., veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

3. apríl var Stefáni M. Stefánssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

5. apríl var Haukur S. Magnússon, héraðslæknir í Austur-Egilsstaðahéraði, settur til þess frá 1. apríl 1965 og þar til öðruvísi verður ákveðið að gegna Bakkagerðishéraði ásamt sínu eigin héraði.

27. apríl var Aðalsteinn Pétursson, héraðslæknir í Flateyrarhéraði, settur til þess frá 1. apríl og þar til öðruvísi verður ákveðið að gegna héraðslæknisembættinu í Þingeyrarhéraði ásamt sínu eigin héraði.

28. apríl var gefið út leyfisbréf handa Friðþjófi Björnssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

30. apríl var Bertrand Georges Balguerie skipaður til þess að vera vararæðismaður Íslands í Bordeaux.

1. maí var Hannes Jónsson skipaður til þess að vera deildarstjóri í utanríkisráðuneytinu.

3. maí var Ásdís Þorsteinsdóttir skipuð ritari og bókari í fræðslumálaskrifstofunni frá 1. maí 1965 að telja.

S. d. var Sigurður Þorkelsson, viðskiptafræðingur, skipaður fulltrúi í fræðslumálaskrifstofunni frá 1. maí 1965 að telja.

S. d. var setning Kára Sigurbergssonar, setts héraðslæknis í Súðavíkurhéraði, framlengd til 31. maí 1965..

5. maí var gefið út leyfisbréfa handa Stefáni Péturssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

6. maí var Gunnar Sveinsson, mag. art., skipaður skjalavörður við Þjóðskjalasafn Íslands frá 1. maí 1965 að telja.

7. maí var Guðmundi Ólafs veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

8. maí var Gunnari Thoroddsen, fjármálaráðherra, veitt lausn frá ráðherraembætti og Magnús Jónsson, alþingismaður, jafnframt skipaður fjármálaráðherra.

S. d. var Friðjón Þórðarson skipaður til þess að vera sýslumaður í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu frá 1. ágúst 1965 að telja.

15. maí var gefið út leyfisbréf handa Ólafi Björgúlfssyni, cand. odont., til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Sigurgeiri Steingrímssyni, cand. odont., til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

17. maí var Hannes Kjartansson, aðalræðismaður Íslands í New York, skipaður til þess að vera ambassador Íslands hjá Sameinuðu þjóðunum.

21. maí var Don Jaime Urquijo veitt viðurkenning til þess að vera ræðismaður Íslands í Madrid, og mun hann frá sama tíma veita forstöðu aðalræðismannsskrifstofu Íslands þar í borg.

25. maí var Jóni Arasyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Ásgeir Jónsson, stud. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Súðavíkurhéraði frá 1. júní 1965 að telja og þar til öðruvísi verður ákveðið.

Hannes Hafstein, cand. jur., hefur frá 1. júní 1965 að telja verið ráðinn til þess að vera fulltrúi í utanríkisráðuneytinu.

3. júní var Erlendi Sigmundssyni, prófasti, veitt lausn frá prests- og prófastsstörfum frá 1. september 1965 að telja.

10. júní var Þorgeiri Gestssyni, héraðslækni í Hvolshéraði, veitt lausn frá embætti frá 31. ágúst að telja.

14. júní var staðfest ráðning cand. med. & chir., Magnúsar L. Stefánssonar, sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins á Akureyri frá 20. maí til 19. júlí 1965.

15. júní var Eyjólfur Þ. Haraldsson, stud. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Neshéraði frá 1. til 30. júní 1965.

18. júní var staðfest ráðning Sigurðar Björnssonar, cand. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslækisins á Hvammstanga frá 15. apríl 1965 til 15. júlí 1965.

S. d. var Bragi Guðmundsson, cand. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Þingeyrarhéraði frá 1. júlí 1965 til 31. maí 1966.

21. júní var gefið út leyfisbréf handa Axel Kristjánssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

S. d. var Þórir Arinbjarnarson, cand. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Neshéraði frá 1. júlí 1965 og fyrst um sinn til 31. október 1965.

22. júní var gefið út leyfisbréf handa Magnúsi Karli Péturssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

24. júní var gefið út leyfisbréf handa Ragnari Steinbergssyni, héraðsdómslögmanni til málflutnings við Hæstarétt.

25. júní var gefið út leyfisbréf handa Hafsteini Sigurðssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

30. júní var David Charles Ryeland skipaður til þess að vera vararæðismaður

Íslands í Dover. Samkvæmt tilkynningu sendiráðs Íslands í London hafa brezk yfirvöld viðurkennt skipun vararæðismannsins.

2. júlí var staðfest ráðning Hannesar Blöndal, cand. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Blönduóshéraði frá 1. júlí til 31. ágúst 1965.

S. d. var ráðning Þorvarðar Brynjólfssonar, stud. med. & chir., sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Ólafsvík, framlengd frá 1. júlí til 31. júlí 1965.

7. júlí var Yngvi Ólafsson, deildarstjóri, skipaður til þess að vera sýslumaður í Dalasýslu frá 1. ágúst 1965 að telja.

9. júlí var séra Bernharð Guðmundsson skipaður til þess að vera sóknarprestur í Stóra-Núpsprestakalli í Árnesprófastsdæmi frá 1. ágúst 1965 að telja.

15. júlí var Kristni Ármannssyni veitt lausn frá rektorsembætti við Menntaskólann í Reykjavík frá 1. september 1965 að telja.

19. júlí afhenti Árni Tryggvason forseta Austurríkis trúnaðarbréf sitt sem ambassador Íslands í Austurríki, með aðsetri í Stokkhólmi.

21. júlí var Braga Björnssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

26. júlí var séra Óskar H. Finnbogason skipaður til þess að vera sóknarprestur í Stafholtsprestakalli í Mýraprófastsdæmi frá 15. júlí 1965 að telja.

S. d. var séra Bjarni Guðjónsson skipaður til þess að vera sóknarprestur í Valþjófsstaðaprestakalli í Norður-Múlaprófastsdæmi frá 15. júlí 1965 að telja.

30. júlí var Einar Magnússon, yfirkennari, skipaður rektor Menntaskólans við Lækjargötu og Guðmundur Arnlaugsson rektor menntaskólans við Hamrahlíð í Reykjavík, báðir frá 1. september 1965 að telja.

S. d. var Johann-Hinrich Kremer veitt viðurkenning til þess að vera ræðismaður Íslands í Elmshorn. Ræðismannsumdæmi hans nær yfir landið Schleswig-Holstein, að undantekinni borginni Lübeck.

4. ágúst var Ísleifur Halldórsson, læknir, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Hvolshéraði frá 1. september 1965 að telja.

Séra Páli Pálssyni, Vík í Mýrdal, hefur samkvæmt umsókn verið veitt lausn frá embætti frá 1. september 1965 að telja.

6. ágúst var staðfest ráðning Hauks Þórðarsonar, læknis, sem aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Álafosshéraði frá 4. júlí 1965 til 12. ágúst 1965.

13. ágúst var Sigurði Ó. Lárussyni, Stykkishólmi, veitt lausn frá embætti frá 1. október 1965 að telja.

17. ágúst var séra Sigurði Stefánssyni, vígslubiskupi, Möðruvallaprestakalli í Eyjafjarðarprófastsdæmi, veitt lausn frá embætti frá 15. júlí 1965 að telja.

S. d. var gefin út löggilding fyrir Kjartan Rúnar Gíslason til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á þýzku.

S. d. afhenti Pétur Thorsteinsson Johnson Bandaríkjaforseta trúnaðarbréf sitt til þess að vera ambassador Íslands í Bandaríkjunum.

20. ágúst var Guðsteinn Þengilsson, læknir, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Suðureyrarlæknishéraði frá 1. október 1965 að telja.

26. ágúst var Valdemar Hansen, cand. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Súðavíkurhéraði frá 25. ágúst til 30. september 1965.

Á ríkisráðsfundi hinn 31. ágúst féllust handhafar valds forseta Íslands á lausnarbeiðni Guðmundar Í. Guðmundssonar frá embætti utanríkisráðherra og skipuðu jafnframt Emil Jónsson til þess að vera utanríkisráðherra og Eggert G. Þorsteinsson til þess að vera ráðherra í ráðuneyti Íslands.

30. ágúst var Franz Siemsen veitt viðurkenning þýzkra stjórnvalda sem ólaunaður ræðismaður Íslands í Lübeck.

1. september var setning Friðþjófs Björnssonar, setts héraðslæknis í Vopnafjarðarhéraði, framlengd til 15. október 1965.

S. d. var Magnús Lyngdal Stefánsson, cand. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Vopnafjarðarhéraði frá 16. október 1965 að telja og þar til öðruvísi verður ákveðið.

7. september var Skúla Pálmasyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

8. september var gefið út leyfisbréf handa Sigurði Rafni Bjarnasyni til þess að mega kalla sig lyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

18. september afhenti Henrik Sv. Björnsson Frakklandsforseta trúnaðarbréf sitt til þess að vera ambassador Íslands í Frakklandi.

24. september var gefið út leyfisbréf handa Víglundi Þór Þorsteinssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

25. september afhenti Gunnar Thoroddsen Tyrklandsforseta trúnaðarbréf sitt til þess að vera ambassador Íslands í Tyrklandi, með búsetu í Kaupmannahöfn.

29. september var séra Sigurður Pálsson, sóknarprestur á Selfossi, skipaður til þess að vera prófastur í Árnesprófastsdæmi frá 1. september 1965 að telja.

30. september var gefið út leyfisbréf handa Þórði Eydal Magnússyni, tannlækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í tannréttingum (orthodonti) hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Herði Þorleifssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í augnlækningum.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Jóni Hilmari Alfreðssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

6. október var Helgi Þ. Valdimarsson, cand. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Hvammstangahéraði frá 7. október 1965 til 30. september 1966.

S. d. var Ingólfur Sveinsson, stud. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Hólmavíkurhéraði frá 5. október 1965 að telja til 4. nóvember 1965.

Enn fremur hefur honum verið falið að gegna Djúpavíkurhéraði ásamt Hólmavíkurhéraði sama tíma.

8. október var gefið út leyfisbréf handa Magnúsi Sigurðssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

11. október var setning Þóris Arinbjarnarsonar, setts héraðslæknis í Neshéraði, framlengd frá 1. nóvember og þangað til öðruvísi verður ákveðið.

20. október var Braga Steinarssyni, löfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

Björn Ólafsson, stórkaupmaður, hefur verið skipaður formaður bankaráðs Útvegsbanka Íslands frá 22. september 1965 í stað Guðmundar Í. Guðmundssonar, sendiherra.

Jafnframt hefur Hálfdán Sveinsson, kennari, verið skipaður varaformaður bankaráðs Útvegsbankans einnig frá 22. september 1965 að telja.

29. október var Þorsteinn S. Sigurðsson, héraðslæknir í Norður-Egilsstaðahéraði, settur til þess frá 1. nóvember 1965, fyrst um sinn unz öðruvísi verður ákveðið, að gegna héraðslæknisembættinu í Bakkagerðishéraði ásamt sínu eigin héraði.

S. d. var Henrik Sv. Björnssyni veitt lausn frá embætti sem sendiherra Íslands í Portúgal frá 1. nóvember 1965 að telja.

1. nóvember var Guðmundur Í. Guðmundsson skipaður til þess að vera sendiherra Íslands í Portúgal frá þeim degi að telja.

3. nóvember var Unnsteinn Beck skipaður til þess að vera borgarfógeti í Reykjavík frá 1. desember 1965 að telja.

S. d. afhenti Guðmundur Í. Guðmundsson Bretlandsdrottningu embættisskilríki sín sem sendiherra Íslands í Stóra-Bretlandi.

S. d. var Þórði Eyjólfssyni, hæstaréttardómara, veitt lausn frá embætti frá 1. janúar 1966 að telja.

6. nóvember var Benedikt Sveinssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Einar Ingimundarson skipaður til þess að vera bæjarfógeti í Hafnarfirði og sýslumaður í Gullbringu- og Kjósarsýslu frá 1. janúar 1966 að telja.

S. d. var séra Ingimar Ingimarsson skipaður til þess að vera sóknarprestur í Víkurprestakalli í V.-Skaftafellsprófastsdæmi frá 1. nóvember 1965 að telja.

8. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Vilhjálmi Þórhallssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

9. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Birni Hermannssyni, héraðsdómslögmanni, til málfutnings við Hæstarétt.

11. nóvember var Ragnari Tómassyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var séra Hjalti Guðmundsson skipaður til þess að vera sóknarprestur í Stykkishólmsprestakalli í Snæfellsnessprófastdæmi frá 1. desember 1965 að telja.

17. desember var gefið út leyfisbréf handa Arnari Þorgeirssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Valdemar Hansen, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

25. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Gísla Á. Þorsteinssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Sigurði Þ. Guðmundssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lyflækningum með efnaskipti- og hormónasjúkdóma sem undirgrein.

S. d. afhenti Pétur Thorsteinsson landstjóra Kanada trúnaðarbréf sitt sem ambassador Íslands í Kanada, með búsetu í Washington.

Ingvi Ingvarsson hefur verið skipaður deildarstjóri í utanríkisráðuneyti Íslands frá 1. janúar 1966 að telja. Hann gegnir fyrst um sinn störfum sem sendiráðunautur við sendiráð Íslands í Washington.

2. desember var setning Ingólfs Sveinssonar, stud. med. & chir., til að vera héraðslæknir í Hólmavíkurhéraði framlengd frá 5. til 15. nóvember 1965. Einnig er honum falið að gegna Djúpavíkurhéraði ásamt Hólmavíkurhéraði sama tíma.

3. desember var Hrafnkeli Ásgeirssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

4. desember var Konráð Sigurðsson, cand. med. & chir., settur til þess að gegna Hólmavíkurhéraði frá 1. desember 1965 og þangað til öðruvísi verður ákveðið.

5. desember var Arinbjörn Kolbeinsson ráðinn lektor í sýklafræði í læknadeild Háskóla Íslands til tveggja ára frá 1. október 1964 að telja.

13. desember var Ragnhildi Helgadóttur, löfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

16. desember var gefið út leyfisbréf handa Erni Bjarnasyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

18. desember var staðfest ráðning Höllu Þorbjörnsdóttur, læknis, sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins í Kirkjubæjarhéraði frá 4. desember 1965 og þangað til öðruvísi verður ákveðið.

20. desember var gefið út leyfisbréf handa Magnúsi Lyngdal Stefánssyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

22. desember var gefið út leyfisbréf handa Jóni Finnssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Birni Sveinbjörnssyni, héraðsdómslögmanni, til málflutnings við Hæstarétt.

EINKALEYFI

Hinn 20. janúar 1965 var Kelvin & Hughes Limited, Kelvin Works, Kelvin Avenue, Hillington, Glasgow, Skotlandi, veitt einkaleyfi nr. 553 á endurbótum á og varðandi bergmálsmælingatæki og svipuð kerfi.

Sama dag var Badische Anilin & Soda-Fabrik Aktiengesellschaft, Ludwigshafen am Rhein, Þýzkalandi, veitt einkaleyfi nr. 554 á torveldlega íkveikjanlegri blöndu af íkveikjanlegum lífrænum formefnum og einu eða fleiru lífrænum polybromsamböndum og á aðferð til framleiðslu á blöndunni.

Sama dag var N. V. Handelsvereeniging v/h W. Drielst, Museumpark 1, Rotterdam, Hollandi, veitt einkaleyfi nr. 555 á þvottavél.

Sama dag var Bert Light, 4 Bath Street, City Road, London E.C, 1, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 556 á endurbótum á eða varðandi flibba fyrir skyrtur.

Sama dag var AB Åtvidabergs Inredningar, Kungsträdgaardsgatan 20, Stockholm, Svíþjóð, veitt einkaleyfi nr. 557 á fyrirkomulagi á gluggakistum.

Sama dag var Hovercraft Development Limited, 7 Tilney Street, London W. 1, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 558 á endurbótum á eða í sambandi við farartæki á landi og/eða vatni.

Sama dag var Hovercraft Development Limited, 7 Tilney Street, London W. 1, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 560 á endurbótum á eða í sambandi við farartæki á landi og/eða vatni.

Sama dag var Hovercraft Development Limited, 7 Tilney Street, London W. 1, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 559 á endurbótum á eða í sambandi við farartæki á landi og/eða vatni.

Sama dag var Hovercraft Development Limited, 7 Tilney Street, London W. 1, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 561, á endurbótum á eða í sambandi við farartæki á landi og/eða vatni.

Hinn 28. apríl 1965 var Imperial Chemical Industries Limited, Imperial Chemical House, Millbank, London, S.W.1, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 562 á aðferð til varnar gegn hellumyndun í venjulegu salti.

Sama dag var Hydroconic Limited, 41st Mary Axe, London, E.C.3, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 563 á endurbótum á skipskrana.

Hinn 20. maí 1965 var Magnúsi Andréssyni, Bjarnarstíg 7, Reykjavík, veitt einkaleyfi nr. 564 á nýrri eða endurbættri aðferð við framleiðslu fiskafurða til manneldis.

Hinn 20. júlí 1965 var K. I. Zhdanov, L. M. Nogtjev, P.I.Somow N.P. Kuzmichov, A.G. Tomilin, I.L. Alexeey, og B.L. Iaktuts, Sovétríkjunum veitt einkaleyfi nr. 565, á skrúfu, sem breytir hraða sjálfkrafa á flugi.

Sama dag var J.R. Geigy A.G., 215 Schwarzwaldallee, Basel, Sviss, veitt einkaleyfi nr. 566, á samsetningu til að hafa áhrif á jurtagróður.

Sama dag var Kåre Stokke, Spjelkavik, Álasundi, Noregi veitt einkaleyfi nr. 567 á sérstöku fyrirkomulagi á stól.

Sama dag var Trio Fabrikker A/S forenede norske Laase- og Beslagsfabrikker, Stavanger, Noregi veitt einkaleyfi nr. 568 á fiskeinsréttara.

Sama dag var Aluminium Laboratorium Limited, 1, Place Ville Marie, Montreal, Quebec, Kanada, veitt einkaleyfi nr. 569 á endurbótum á eða í sambandi við subhalid eimingu við vinnslu aluminiums.

Sama dag var Deutsche Tafelglas Aktiengesellschaft Detag, Fürth/Bayern, Þýzkalandi veitt einkaleyfi nr. 570 á margfaldri, þó sérstaklega tvöfaldri rúðu.

Sama dag var A/S Årdal og Sunndal Verk, Sörkedalsveien 6, Oslo, Noregi,

veitt einkaleyfi nr. 571 á tæki til að brjóta yfirborðshúð af málmum í rafgreiningarofnum.

Sama dag var Aktiebolaget Berglöfs Verkstäder, Kopparberg, Svíþjóð, veitt einkaleyfi nr. 572 á aðferð til þess að framleiða opna flutningakassa, sem hægt er að stafla upp, og enn fremur flutningakössum framleiddum á þennan hátt.

Sama dag var Aluminium Laboratories I, Place Ville Marie, Montreal, Quebec, Kanada, veitt einkaleyfi nr. 573, á tæki til að hreinsa aluminium.

Sama dag var Aluminium Laboratories, Montreal, Quebec, Kanada, veitt einkaleyfi nr. 574 á endurbótum á hreinsun á aluminium.

Hinn 25. október 1965 var Laitram International Inc., 619 South Peters Street, New Orleans, Louisiana, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi nr. 575 á nýrri eða endurbættri aðferð og tæki til meðferðar á ætum krabbadýrum.

Sama dag ver Laitram International Inc., 619 South Peters Street, New Orleans, Louisiana, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi nr. 576 á nýrri eða endurbættri aðferð og tæki til meðferðar á ætum krabbadýrum.

Sama dag var Agnari Guðmundssyni Breiðfjörð, Laugateig 27, Reykjavík, veitt einkaleyfi nr. 577 á aðferð við að slá upp steinsteypumótum ásamt útbúnaði til þess.

Sama dag var Johannes Krüss, Bremerhaven — I, Süderwürden 11, Þýzkalandi, veitt einkaleyfi nr. 578 á aðferð til framleiðslu á fjörefnaauðugum listaukandi fóðurvörum.

Sama dag var dr. Antonio Baricordi, Via Cantonale 20, Lucano, Sviss, veitt einkaleyfi nr. 579 á aðferð og tæki til fíndreifingar, jöfnunar, blöndunar og samsetningar á fyrirfram fíndeildum föstum efnum, vökvum og lofttegundum.

Sama dag var Lövens Kemiske Fabrik Produktionsaktieselskab, 11, Ballerup Byvej, Ballerup, veitt einkaleyfi nr. 580 á aðferð til þess að framleiða dihydrofusidic acid.

Sama dag var Aluminium Laboratories Limited, 1, Place Ville Marie, Montreal, Quebec, Kanada, veitt einkaleyfi nr. 581 á endurbótum á eða í sambandi við subhalid eimingu við vinnslu aluminiums.

Sama dag var Aluminium Laboratories Limited, 1, Place Ville Marie, Montreal, Quebec, Kanada, veitt einkaleyfi nr. 582 á aðferð til þess að eima aluminium trihalides.

Sama dag var Aluminium Laboratories Limited, 1, Place Ville Marie, Montreal, Quebec, Kanada, veitt einkaleyfi nr. 583 á úttakskeilu, sem snýst til notkunar í háum ofni.

Sama dag var Aluminium Laboratories Limited, 1, Place Ville Marie, Montreal, Quebec, Kanada, veitt einkaleyfi nr. 584 á aðferð til þess að eima aluminium trihalide.

AUGLÝSING

frá vörumerkjaskráritara, Reykjavík.

I. Vörumerki skrásett árið 1965.

Skrás. 1965, nr. 1. Tilkynnt 16. apríl 1962, kl. 11.00 árdegis, af J. R. Geigy A. G., iðjurekstur, Schwarzwaldalle 215, Basel, Sviss, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið:

NEOCID

Samkvæmt tilkynningu 30. nóv. 1961 er merkið skrásett í Bern 12. febrúar 1962 fyrir skordýraútrýmingarefni.

Skrás. 1965, nr. 2. Tilkynnt 16. apríl 1962, kl. 11.00 árdegis, af sama og skrásett 9. febrúar 1965.

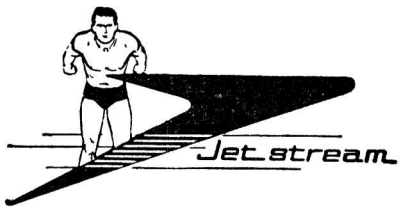
Orðið:

TWIN

Samkvæmt tilkynningu 23. apríl 1963 er merkið skrásett í Bern 18. júní 1963 fyrir skordýraútrýmingarefni.

Skrás. 1965, nr. 3. Tilkynnt 8. sept. 1964, kl. 12.00 á hádegi, af Speedo Knitting Mills Pty. Limited, iðjurekstur, 269 Pacific Highway, Artarmon, New South Wales, Ástralíu, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðin: SPEEDO Jet stream ásamt mynd af manni í sundskýlu.

Merkið er skrásett í Canberra 14. des. 1959, í 25. flokki, fyrir sportfatnað og sundfatnað.

Skrás. 1965, nr. 4. Tilkynnt 8. sept. 1964, kl. 12.00 á hádegi, af sama, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið:

SPEEDO

Merkið er skrásett í Canberra 22. febrúar 1961, í 25. flokki, fyrir sportfatnað og sundfatnað.

Skrás. 1965, nr. 5. Tilkynnt 9. des. 1964, kl. 11.00 árdegis, af Knoll A.—G., Chemische Fabriken, iðjurekstur, Knollstrasse 50, Ludwigshafen am Rhein, Þýzkalandi, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið: ISOPTIN

Samkvæmt tilkynningu 1. des. 1942 er merkið skrásett í München 27. júlí 1944, í 2. flokki, fyrir læknislyf, efnafræðilegar vörur til heilbrigðismarkmiða og til heilsuvendar, lyffræðileg lyfjaefni, plástra, sáraumbúðarefni, efni til útrýmingar dýra og jurta, kímeyðingar-, sveppaeyðingar- og rotvarnandi efni (sóttvarnarefni), efni til að viðhalda fæðuefnum ferskum og haldgóðum.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 1. des. 1962.

Skrás. 1965, nr. 6. Tilkynnt 2. sept. 1964, kl. 14.30, af VEB Greika, Kammgarnwebereien Greiz., iðjurekstur, Zeulenrodaer Strasse 42/44, Greiz, Þýzkalandi, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið: GREISYN innan umgerðar.

GREISYN

Samkvæmt tilkynningu 15. nóv. 1962 er merkið skrásett í Berlín 24. jan. 1963, í 41. flokki, fyrir vefnað úr polyamid-blendingsgarni í utanhafnarföt.

Skrás. 1965, nr. 7. Tilkynnt 29. des. 1964, kl. 15.30, af Schering A. G., iðjurekstur og verzlun, Berlín 65, Müllerstrasse 170—172, Þýzkalandi, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið: Gynotonin

Samkvæmt tilkynningu 9. des. 1927 er merkið skrásett í München 7. apríl 1928, í 2. flokki, fyrir lyf og lyfjaefnavörur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjað 9. des. 1957.

Skrás. 1965, nr. 8. Tilkynnt 29. des. 1964, kl. 15.30, af sama, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið: FORTABOL

Samkvæmt tilkynningu 31. marz 1960 er merkið skrásett í München 11. ágúst 1961, í 2. flokki, fyrir lyf og lyfjaefnavörur.

Skrás. 1965, nr. 9. Tilkynnt 6. des. 1963, kl. 11.15 árdegis, af Kristjáni Siggeirssyni hf, iðjurekstur og verzlun, Laugavegi 13, Reykjavík og skrásett 9. febrúar 1965.

Stafirnir: k s standa innan í hring, sem að nokkru leyti myndast af borða, en á honum stendur: KRISTJÁN SIGGEIRSSSON H/F, og á neðri helming miðans myndar orðið: HÚSGÖGN.

Merkið er skrásett fyrir alls konar húsgögn.

Skrás. 1965, nr. 10. Tilkynnt 30. nóv. 1964, kl. 14.30, af Outboard Marine Corporation, iðjurekstur og verzlun, 200 Pershing Road, Waukegan, Illiones, Bandaríkjunum, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið:

JOHNSON

Samkvæmt tilkynningu 9. des. 1947 er merkið skrásett í Washington D. C. 17. jan. 1950, í 23. flokki, fyrir utanborðsmótara.

Skrás. 1965, nr. 11. Tilkynnt 13. okt. 1964, kl. 14.45, af M & T Chemicals Inc., iðjurekstur og verzlun, 100 Park Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið: THERMOLITE með sérstöku letri.

THERMOLITE

Samkvæmt tilkynningu 11. júní 1953 er merkið skrásett í Washington D. C. 30. marz 1954, í 6. flokki, fyrir stabilisator fyrir klórmengaða plastkvoðu.

Skrás. 1965, nr. 12. Tilkynnt 10. sept. 1964, kl. 11.00 árdegis, af Danske Oliemöller og Sæbefabrikker Aktieselskab, iðjurekstur og verzlun, Lyngbyvej 11, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: GENSING

Samkvæmt tilkynningu 22. janúar 1964 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 11. apríl 1964, í 3. flokki, fyrir sápu, ilmefnavörur, fegrunar efnablöndur, hárvatn og tannhirðingameðöl.

Skrás. 1965, nr. 13. Tilkynnt 30. des. 1964, kl. 12.00 á hádegi, af Telefonaktiebolaget L M. Ericsson, iðjurekstur, Stockholm 32, Svíþjóð, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið: Dialog með sérstöku letri.

Dialog

Samkvæmt tilkynningu 7. marz 1962 er merkið skrásett í Stokkhólmi 28. september 1962, í 9. flokki, fyrir símatæki.

Skrás. 1965, nr. 14. Tilkynnt 30. des. 1964, kl. 12.00 á hádegi, af sama, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið:

DIRIVOX

Samkvæmt tilkynningu 28. júní 1963 er merkið skrásett í Stokkhólmi 11. okt. 1963, í 9. flokki, fyrir kallkerfi.

Skrás. 1965, nr. 15. Tilkynnt 30. des. 1964, kl. 12.00 á hádegi, af sama, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið:

Ericodebar

Samkvæmt tilkynningu 30. jan. 1962 er merkið skrásett í Stokkhólmi 11. maí 1962, í 9. flokki, fyrir sjálfvirkar símstöðvar.

Skrás 1965, nr. 16. Tilkynnt 30. des. 1964, kl. 12.00 á hádegi, af sama, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið:

Ericode

Samkvæmt tilkynningu 30. jan. 1962 er merkið skrásett í Stokkhólmi 11. maí 1962, í 9. flokki, fyrir sjálfvirkar símstöðvar.

Skrás. 1965, nr. 17. Tilkynnt 5. jan. 1964, kl. 10.15 árdegis, af Globus hf., verzlun, Vatnsstíg 3, Reykjavík, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: HEYTÆTLA

Merkið er skrásett fyrir sérstaka gerð af snúningsvél til að tæta úr heyi og snúa því.

Skrás. 1965, nr. 18. Tilkynnt 6. jan. 1965, kl. 14.30, af Nutrexpa, S. A., iðjurekstur, Calle Menéndez Pelayo, 204, Barcelona, Spáni, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðið:

Cola-Cao

Merkið er skrásett í Madrid 27. febr. 1964, fyrir sykur, súkkulaði, kókó, te, kaffi og efni, sem unnin eru úr nefndum vörum; næringarvörur úr sykri og súkkulaði; vanilla, kjarna og konfekt alls konar, sætindi, bakaravörur og efni til þeirra; framleiðslu á og efni til að búa til búðinga og kökur; ís (til átu), karamellur og brjóstsykur; tyggigúmmí, skipakex, möndlu-olíu og sýróp.

Skrás. 1965, nr. 19. Tilkynnt 11. jan. 1965, kl. 9.00 árdegis, af Denkavit N. V., iðjurekstur, 65 Tolnegenweg, Woorthuizen, Hollandi, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: DENKAVIT

Samkvæmt tilkynningu 18. febr. 1964 var merkið skrásett í Amsterdam 23. marz 1964, í 5. og 31. flokki, fyrir dýrafæðu, svo og efni til blöndunar í dýrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 20. Tilkynnt 11. jan. 1965, kl. 13.00, af Vestfold Flatbrödfabrik, iðjurekstur og verzlun, Baráker, Noregi, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: KORNI

Samkvæmt tilkynningu 20. nóv. 1946 er merkið skrásett í Oslo 2. okt. 1947, í 5. flokki, fyrir flatbrauð og hrökkbrauð.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 20. nóv. 1956.

Skrás. 1965, nr. 21. Tilkynnt 24. nóv. 1964, kl. 14.30, af VEB Fahrradwerk Elite-Diamant, iðjurekstur, Strasse der Freundschaft 6, Karl-Marx-Stadt 30, Þýzkalandi, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið:

DIAMANT

Samkvæmt tilkynningu 15. nóv. 1895 og 17. jan. 1911 er merkið skrásett í Berlín 24. apríl 1896 og 6. ágúst 1912, í 10. og 23. flokki, fyrir reiðhjól og prjónavélar.

Skrásetning var síðast endurnýjuð 21. ágúst 1955 og 17. janúar 1961.

Skrás. 1965, nr. 22. Tilkynnt 13. jan. 1965, kl. 15.00, af Mack Trucks, Inc., iðjurekstur, 1000 South Second Street, Plainfield, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: BROCKWAY á aflöngum dökkum fleti með bogadregnum endum.

Samkvæmt tilkynningu 20. apríl 1929 er merkið skrásett í Washington D. C. 18. júní 1929, í 19. flokki, fyrir vörubifreiðar og almenningsvagna alls konar.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 18. júní 1949.

Skrás. 1965, nr. 23. Tilkynnt 13. jan. 1965, kl. 16.00, af Ballograf-Verken Aktiebolag, iðjurekstur, Göteborg 14, Svíþjóð, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið:

BALLOGRAF

Samkvæmt tilkynningu 3. febrúar 1947 er merkið skrásett í Stokkhólmi 10. okt. 1947 fyrir kúlupenna og blekhylki fyrir kúlupenna; enn fremur skrúfblýanta.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 11. okt. 1957.

Skrás. 1965, nr. 24. Tilkynnt 21. febr. 1964, kl. 14.30, af The American Tobacco Company, iðjurekstur, 150 East 42nd Street, New York, N. Y. Bandaríkjunum, og skrásett 9. febrúar 1965.

Innan hringlaga ramma er á dökkum fleti mynd af Indíána með pípu í munninum, sem reyk leggur úr.

Samkvæmt tilkynningu 3. jan. 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 17. nóv. 1964, í 17. flokki, fyrir sígarettur.

Skrás. 1965, nr. 25. Tilkynnt 18. jan. 1965, kl. 15.30, af Turmac Tobacco Company N. V., iðjurekstur og verzlun, Frederiksplein 52, Amsterdam-C, Hollandi, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: CONCORD

Samkvæmt tilkynningu 19. jan. 1959 er merkið skrásett í Haag 9. febrúar 1959 fyrir sígarettur, vindla og aðrar tóbaksvörur.

Skrás. 1965, nr. 26. Tilkynnt 15. des. 1964, kl. 10.00 árdegis, af Karlsruher Parfümerie- und Toiletteseifenfabrik F. Wollf & Sohn G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Karlsruhe, Þýzkalandi, og skrásett 9. febrúar 1965.

Orðin:

VOGUE

F. WOLFF & SOHN

Samkvæmt tilkynningu 17. nóv. 1961 er merkið skrásett í München 24. jan. 1963, í 34. flokki, fyrir kölnarvatn, ilmvörur í fljótandi eða föstu ástandi (ilmtöflur), andlits- og hárduft, höfuð- og snyrtingavökva, snyrtinga- og ilmedik, lykteyðandi efni sem snyrtiefni, tannduft, tannkrem, tanndeig, tann- og munnvatn, hárolíur, smyrsl og tilbúin efni til hirðingar húðarinnar, hársins og fingranagla, snyrtingasápur í fljótandi, hálfföstu, föstu og duftformi, raksápuduft og raksápukrem.

Skrás. 1965, nr. 27. Tilkynnt 15. des. 1964, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: EXCLUSIV, en þar fyrir neðan er svartur hringflötur með bókstafnum W og kórónu.

EXCLUSIV

Samkvæmt tilkynningu 20. maí 1961 er merkið skrásett í München 7. marz 1962, í 34. flokki, fyrir ilmvörur í fljótandi eða föstu ástandi, (ilmtöflur), andlits- og hárduft, höfuð- og snyrtivökva, snyrtinga- og ilmedik, tannduft, tannkrem, tanndeig, tann- og munnvatn, rakvatn, hárolíur, smyrsl og tilbúin efni til hirðingar húðarinnar, hársins og fingranagla, snyrtingasápur í fljótandi, hálfföstu, föstu og duftformi, raksápur, raksápuduft og raksápukrem, lyktareyðandi efni sem snyrtiefni.

Skrás. 1965, nr. 28. Tilkynnt 15. des. 1964, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: EXTRAVAGANT, en þar fyrir neðan er ferhyrndur flötur með stafnum W og kórónu.

EXTRAVAGANT

Samkvæmt tilkynningu 15. des. 1962 er merkið skrásett í München 14. jan. 1964, í 34. flokki, fyrir kölnarvatn, ilmvörur í fljótandi eða föstu ástandi (ilmtöflur), andlits- og hárduft, höfuð- og snyrtivökva, snyrtinga- og ilmedik, tannduft, tannkrem, tanndeig, tann- og munnvatn, hárolíur, smyrsl og tilbúin efni til hirðingar húðarinnar, hársins og fingranagla, snyrtingasápur í fljótandi, hálffóstu, föstu og duftformi, raksápuduft og raksápukrem.

Skrás. 1965, nr. 29. Tilkynnt 15. des. 1964, kl. 10.00 árdegis, af sama, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: PRESTIGE

Samkvæmt tilkynningu 22. nóv. 1924 er merkið skrásett í München 21. jan. 1925, í 34. flokki, fyrir sápur, ilmvörur og snyrtiefni.

Skrás. 1965, nr. 30. Tilkynnt 22. jan. 1965, kl. 10.00 árdegis, af Tokoz, národní podnik, iðjurekstur og verzlun, Zdár nod Sázavou, Prag, Tékkóslóvakíu, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: TOKOZ með mynd af fisklíkani.

TOKOZ

Samkvæmt tilkynningu 12. sept. 1964 er merkið skrásett í Prag 10. október 1964, í 28. flokki, fyrir hluti til íþróttaiðkana, einkum veiðarfæri, veiðistengur, veiðihjól, dragnet og venjuleg net, haldara fyrir stengur, tjaldhæla og tjaldsúlur.

Skrás. 1965, nr. 31. Tilkynnt 9. des. 1964, kl. 11.00 árdegis, af Knoll A.-G. Chemische Fabriken, iðjurekstur, Knollstrasse 50, Ludwigshafen am Rhein, Þýzkalandi, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: Talusin.

Samkvæmt tilkynningu 1. okt. 1948 er merkið skrásett í München 12. maí 1951, í 2. flokki, fyrir læknislyf, efnafræðilegar vörur til heilbrigðis markmiða og til heilsuverndar, lyffræðileg lyfjaefni, plástra, sáraumbúðaefni, efni til útrýmingar dýra og jurta, kímeyðingar-, sveppaeyðingar- og rotvarnandi efni, efni til að viðhalda fæðuefnum ferskum og haldgóðum.

Skrás. 1965, nr. 32. Tilkynnt 18. jan. 1965, kl. 14.30, af American-Cigarette Company (Overseas) Limited, iðjurekstur, Weinbergstrasse 79, Zürich 6, Sviss, og skrásett 9. febr. 1965.

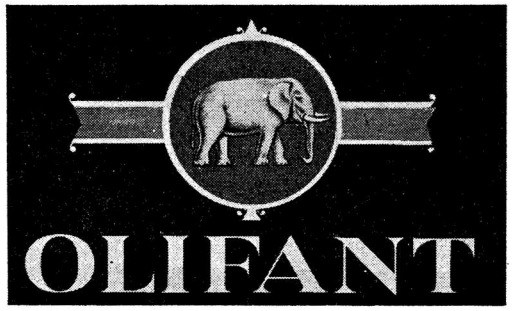
Orðin:

ABEL TASMAN

Samkvæmt tilkynningu 25. maí 1962 er merkið skrásett 27. júní 1962 fyrir sígarettur og tóbaksvörur.

Skrás. 1965, nr. 33. Tilkynnt 25. jan. 1965, kl. 10.00 árdegis, ef N. V. Distilleerderij van J. J. Melchers WZ., iðjurekstur og verzlun, Burg. Honnerlage Gretelaan 7, at Schiedam, Hollandi, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: OLIFANT á svörtum, ferhyrndum grunni, en fyrir ofan orðið á grunninum er mynd af fíl.

Samkvæmt tilkynningu 24. sept. 1964 er merkið skrásett í Haag 14. des. 1964, í 21., 32. og 33. flokki, fyrir áfengi, létt vín, óáfenga drykki, sýróp og kjarna til þess að búa til drykki, glös, flöskur, krukkur, flöskutappa (einnig til skrauts), spil, eldspýtur, pappír, skrifpappír, pappa, prentað mál og myndir.

Skrás. 1965, nr. 34. Tilkynnt 23. jan. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Clairol Incorporated, iðjurekstur, 1290 Avenue of the Americas, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðin:

LOVING CARE

Samkvæmt tilkynningu 11. marz 1960 er merkið skrásett í Washington D. C. 15. nóv. 1960, í 51. flokki, fyrir efnasamsetningar til að lita og blæfegra hár.

Skrás. 1965, nr. 35. Tilkynnt 8. jan. 1965, kl. 11.30 árdegis, af A/S Dale Fabrikker, iðjurekstur, Strandgaten 209, Bergen, Noregi, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: **FINK**

Samkvæmt tilkynningu 25. sept. 1953 er merkið skrásett í Oslo 15. des. 1953, í 23. og 25. flokki, fyrir garn og þráð, fatnaðarvörur, þar á meðal stígvél, skó og inniskó (töfler).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. sept. 1963.

Skrás. 1965, nr. 36. Tilkynnt 8. jan. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: **STORK**

Samkvæmt tilkynningu 2. maí 1949 er merkið skrásett í Oslo 12. okt. 1950, í 6. og 30. flokki, fyrir garn og þráð, fatnaðarvörur, þar á meðal stígvél, skó og inniskó (töfler).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 2. maí 1959.

Skrás. 1965, nr. 37. Tilkynnt 8. jan. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: **HEILO**

Samkvæmt tilkynningu 2. maí 1949 er merkið skrásett í Oslo 21. júní 1950, í 6. og 30. flokki, fyrir garn og þráð, fatnaðarvörur, þar á meðal stígvél, skó og inniskó (töfler).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 2. maí 1959.

Skrás. 1965, nr. 38. Tilkynnt 8. jan. 1965, kl. 11.30 árdegis, ag sama, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: **FASAN**

Samkvæmt tilkynningu 2. maí 1949 er merkið skrásett í Oslo 21. júní 1950, í 6. og 30. flokki, fyrir garn og þráð, fatnaðarvörur þar á meðal stígvél, skó og inniskó (töfler).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 2. maí 1959.

Skrás. 1965, nr. 39. Tilkynnt 27. jan. 1965, kl. 14.30, af Sandoz S. A., iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Bale, Sviss, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: SANDOLAC

Samkvæmt tilkynningu 6. maí 1963 er merkið skrásett í Bern fyrir lyfjaframleiðslu.

Skrás. 1965, nr. 40. Tilkynnt 27. jan. 1965, kl. 14.30, af sama, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðið: LIDANOR

Samkvæmt tilkynningu 27. okt. 1964 er merkið skrásett í Bern fyrir lyfjaframleiðslu.

Skrás. 1965, nr. 41. Tilkynnt 26. jan. 1965, kl. 16.30, af Clairol Incorporated, iðjurekstur, 1290 Avenue of the Americas, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðin: ULTRA BLUE

Samkvæmt tilkynningu 25. maí 1960 er merkið skrásett í Washington D. C. 22. maí 1962, í 51. flokki, fyrir efnasamsetningu til að bleikja hár.

Skrás. 1965, nr. 42. Tilkynnt 7. jan. 1965, kl. 9.15 árdegis, af K. Jónsson & Co. hf, iðjurekstur, Sjávargötu, Akureyri, og skrásett 9. febr. 1965.

Orðin: LEIFUR EIRÍKSSON

Merkið er skrásett fyrir hvers konar niðursoðnar og niðurlagðar framleiðsluvörur.

Skrás. 1965, nr. 43. Tilkynnt 14. des. 1962, kl. 11 árdegis, af Florida International Fruchtsaft Getränke G. m. b. H., iðjurekstur, Frankfurt/Main, Hainerweg 85, Þýzkalandi, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið:

Floridaboy

Samkvæmt tilkynningu 3. des. 1956 er merkið skrásett í München 6. febrúar 1957, í 16. flokki, fyrir óáfenga drykki.

Skrás. 1965, nr. 44. Tilkynnt 5. júní 1963, kl. 10 árdegis, af sama, og skrásett 3. maí 1965.

Merkið sýnir áfyllta venjulega flösku í höndum negradrengs með stráhattsskýldu höfuðfati. Af negradrengnum sést aðeins höfuð og efri líkamshluti.

Samkvæmt tilkynningu 8. maí 1963 er merkið skrásett í München 10. júlí 1963, í 16. flokki, fyrir óáfenga drykki, ávaxtasaftir og ávaxtasaftdrykki.

Skrás. 1965, nr. 45. Tilkynnt 15. júlí 1963, kl. 10.40 árdegis, af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið:

Dralon

Samkvæmt tilkynningum 21. apríl 1951 og 12. janúar 1956 er merkið skrásett í München 20. apríl 1955 og 16. október 1957, í 3. og 42. flokki, fyrir höfuðföt, hárliðunarvörur, skófatnað, lífstykki, bursta, burstavörur, pensla til líkams- og fegrunarumhirðu, efnafræðilegar vörur til iðju, vísinda og ljósmyndamarkmiða, þéttiefni og pakningar, hitaverndar- og einangrunarefni, nálar, fiskiöngla, garnir, garn, kaðlaravörur, net, spunaþinur, bólstrunarefni, pökkunarefni, jólatrésskraut, gúmmístaðgengilsefni og vörur úr því til iðjumarkmiða, regn- og sólhlífar, farbúnað, fléttivörur, skurðlækningasaumaefni, hátalara, drifreimar, slöngur, heimilis- og eldhúsáhöld, bólstrunarvörur, áhöld til veggfóðrunar, hljóðfæri og strengi þeirra, óunnin og hálfunnin efni til pappírsgerðar, veggfóður og gólfdúka, kögurvefnað, bönd, leggingarvörur, söðlasmíða-, aktýgja- og töskugerðarvörur og leðurvörur, leikfangavörur, leikfimi- og íþróttavörur, tennisstrengi, reyrvefnað, mottur, forhengi, poka, vefnaðar- og vefjarefni, sokkavörur, ofinn og prjónaðan fatnað, fatnað, línfatnað, borðdúka og rúmfatnað, hálsbindi, sokkabönd, hanzka, gólfteppi, ábreiður, fána, segl.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 21. apríl 1961.

Skrás. 1965, nr. 46. Tilkynnt 12. febrúar 1964, kl. 14.30, af R. J. Reynolds Tobacco Company, iðjurekstur, Main & Fourth Stretts, Winston-Salem, North Carolina, Bandaríkjunum, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið:

CITATION

Samkvæmt tilkynningu 19. ágúst 1963 er merkið skrásett í Washington D. C. 28. apríl 1964 fyrir sígarettur.

Skrás. 1965, nr. 47. Tilkynnt 15. febrúar 1964, kl. 11.30 árdegis, af Fabrique de Montres Zila S. A. iðjurekstur, La Heutte, Bern, Sviss, og skrásett 3. maí 1965.
Orðið:

HISLON

Samkvæmt tilkynningu 18. febrúar 1953 er merkið skrásett í Bern 2. febrúar 1960 fyrir úr og önnur tímamælitæki, úrhluta, merki og auglýsingavarning.

Skrás. 1965, nr. 48. Tilkynnt 27. febrúar 1964, kl. 10.45 árdegis, af Dansk Moler Industri A/S, iðjurekstur, Raadhuspladsen 16, Köbenhavn K, Danmörku, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: D I A M O L

Samkvæmt tilkynningu 22. febrúar 1964 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 31. okt. 1964, í 1. flokki, fyrir náttúruleg og tilbúin áburðarefni, svo og kemisk efni til notkunar í skógræktar- og garðræktarskyni og enn fremur barnamold.

Skrás. 1965, nr. 49. Tilkynnt 18. júní 1964, kl. 11 árdegis, af Opti-Werk G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Altendorfer Str. 97, Essen, Þýzkalandi, og skrásett 3. maí 1965.
Orðið:

Opti-Lon

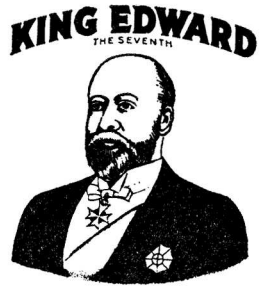
Samkvæmt tilkynningu 11. október 1955 er merkið skrásett í München 14. júlí 1956, í 30. flokki, fyrir rennilása.

Skrás. 1965, nr. 50. Tilkynnt 18. júní 1964, kl. 11 árdegis, af sama, og skrásett 3. maí 1965.
Orðið:

Opti

Samkvæmt tilkynningu 31. okt. 1952 er merkið skrásett í München 9. okt. 1953, í 23. flokki, fyrir rennilása, hnappa, smellur, brennslumótora og hluta af þeim, mótorknúnar keðjusagir.

Skrás. 1965, nr. 51. Tilkynnt 29. júní 1964, kl. 16.15, af Jno. H. Swisher & Son, Inc., iðjurekstur og verzlun, 459 East 16th Street, Jacksonville, Florida, Bandaríkjunum, og skrásett 3. maí 1965.
Orðin: KING EDWARD, en þar fyrir neðan er brjóstmynd af manni klæddum samkvæmisfötum og með heiðursmerki.

Samkvæmt tilkynningu 28. júlí 1953 er merkið skrásett í Washington D. C. 19. apríl 1955, í 17. flokki, fyrir vindla.

Skrás. 1965, nr. 52. Tilkynnt 29. júní 1964, kl. 16.15, af sama, og skrásett 3. maí 1965.

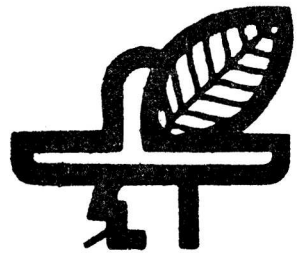
Orðin: KING EDWARD á svörtum, ferhyrndum grunni og þar fyrir neðan standa orðin: THE SEVENTH.

Samkvæmt tilkynningu 28. júlí 1953 er merkið skrásett í Washington D. C. 19. apríl 1955, í 17. flokki, fyrir vindla.

Skrás. 1965, nr. 53. Tilkynnt 24. júlí 1964, kl. 16.00, af The American Tobacco Company, iðjurekstur, 150 East 42nd Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 3. maí 1965.

Hliðmynd af mannsandliti, sem ber hatt á höfðinu skreyttan blaði.

Samkvæmt tilkynningu 21. apríl 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 26. janúar 1965, í 17. flokki, fyrir sígarettur.

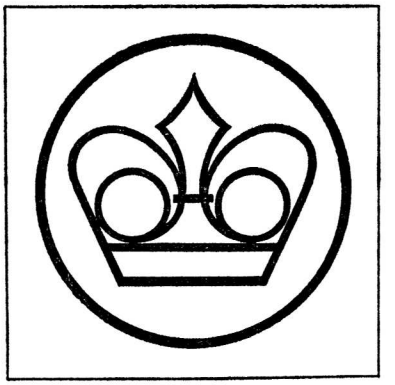
Skrás. 1965, nr. 54. Tilkynnt 25. janúar 1965, kl. 10 árdegis, af Cilag-Chemie Aktiengesellschaft (Cilag-Chemie Société Anonym) (Cilag-Chemie Limited), iðjurekstur og verzlun, Schaffhausen, Sviss, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: RATICATE

Samkvæmt tilkynningu 27. febrúar 1964 er merkið skrásett í Bern 15. október 1964 fyrir rottueitur.

Skrás. 1965, nr. 55. Tilkynnt 2. febrúar 1965, kl. 14.30, af Carreras Limited, iðjurekstur og verzlun, Christopher Martin Road, Basildon, Essex, Englandi, og skrásett 3. maí 1965.

Mynd af kórónu innan hrings.

Merkið er skrásett í London 22. júlí 1876, í 45. flokki, fyrir tóbak.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 22. júlí 1960.

Skrás. 1965, nr. 56. Tilkynnt 4. febrúar 1965, kl. 16.00, af Keldur sf., iðjurekstur og verzlun, Hverfisgötu 50, Reykjavík, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: DAMESS

Merkið er skrásett fyrir prjónles og skyldan iðnað.

Skrás. 1965, nr. 57. Tilkynnt 5. febrúar 1965, kl. 15.00, af Trilux-Lenze K. G., iðjurekstur og verzlun, Neheim-Hüsten 2, Heidestrasse 2, Þýzkalandi, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: TRILUX með sérstöku letri innan svartrar umgerðar.

TRILUX

Samkvæmt tilkynningu 21. janúar 1959 er merkið skrásett í München 14. apríl 1959, í 4. flokki, fyrir ljósaútbúnað, þó ekki rafmagnslampa.

Skrás. 1965, nr. 58. Tilkynnt 9. febrúar 1965, kl. 11 árdegis, af P. Beiersdorf & Co. A. G., iðjurekstur og verzlun, Hamburg 20, Unnastrasse 48, Þýzkalandi, og skrásett 3. maí 1965.

Á hringlaga bláum fleti er hvítur hringur. Innan í hringnum standa orðin: NIVEA Creme.

Samkvæmt tilkynningu 16. febrúar 1963 er merkið skrásett í München 28. janúar 1964, í 34. flokki, fyrir hörunds- og fegrunarmeðöl, einkum hörundskrem.

Skrás. 1965, nr. 59. Tilkynnt 9. febrúar 1965, kl. 14.00, af VEB Flachglaskombinat Torgau, iðjurekstur, Torgau/Elbe, Þýzkalandi, og skrásett 3. maí 1965.

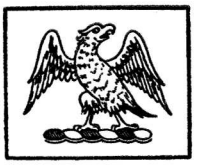
Orðið: FLAKO á hvítum grunni á samsettum fimmhyrningi, og bókstafurinn t.

Samkvæmt tilkynningu 19. ágúst 1964 er merkið skrásett í Berlín 4. des. 1964, í 29. flokki, fyrir flatt gler, einkum ljósmynda-, þunnt-, glugga-, þykkt- og skrautgler og afurðir gerðar úr því, svo sem öryggisgler og tvöfaldar einangrandi glerrúður (Thermoscheiben).

Skrás. 1965, nr. 60. Tilkynnt 9. febrúar 1965, kl. 16.45, af J. & P. Coats Limited, iðjurekstur og verzlun, 155 St. Vincent Street, Glasgow, Skotlandi, og skrásett 3. maí 1965.

Mynd af erni á hvítum fleti standandi á sex kringlóttum plötum.

Merkið er skrásett í Manchester 4. des. 1954, í 23. flokki, fyrir tvinna almennt og einkum sem spunninn er úr gerviefnum.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 4. des. 1961.

Skrás. 1965, nr. 61. Tilkynnt 12. febrúar 1965, kl. 11 árdegis, af Deutsche Linoleum-Werke Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, 712 Bietigheim/Württ., Þýzkalandi, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: Plastino

Samkvæmt tilkynningu 27. okt. 1962 er merkið skrásett í München 2. janúar 1963, í 39. flokki, fyrir gólf-, veggja- og borðþekjur úr línoleum, efnum álíka línoleum, gerviefnum og gerviefnagljáblöðum með eða án vefnaðar, pappír og gæðapappa.

Skrás. 1965, nr. 62. Tilkynnt 12. febrúar 1965, kl. 11 árdegis, af sama, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: Deliflex

Samkvæmt tilkynningu 8. ágúst 1958 er merkið skrásett í München 20. júní 1960, í 39. flokki, fyrir gólfþekjur úr línoleum eða úr efnum álíkum línoleum, sömuleiðis úr gerviefnum eða gljáblöðum eða úr pappír eða gæðapappa.

Skrás. 1965, nr. 63. Tilkynnt 12. febrúar 1965, kl. 11 árdegis, af sama, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: DELIPLAST

Samkvæmt tilkynningu 5. sept. 1958 er merkið skrásett í München 11. ágúst 1959, í 39. flokki, fyrir gólf-, veggja- og borðþekjur úr línoleum eða úr efnum álíkum línoleum, sömuleiðis úr gerviefni, eða gljáblöðum með eða án vefnaðar eða úr pappír eða gæðapappa.

Skrás. 1965, nr. 64. Tilkynnt 15. febrúar 1965, kl. 15.00, af Monsanto Company, iðjurekstur, 800 North Lindbergh Boulevard, Saint Louis, Missouri, Bandaríkjunum, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: SKYDROL

Samkvæmt tilkynningu 3. nóv. 1948 er merkið skrásett í Washington D. C. 7. júní 1949, í 6. flokki, fyrir fljótandi efni, sem notuð eru til vissra verka, þ. e. þrýstivökvi til að nota í þrýstiaflsgírkerfi og til almennra nota í iðnaði.

Skrás. 1965, nr. 65. Tilkynnt 15. febrúar 1965, kl. 15.00 af sama, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: SKYLUBE

Samkvæmt tilkynningu 8. nóv. 1948 er merkið skrásett í Washington D. C. 15. ágúst 1950, í 6. flokki, fyrir fljótandi efni, sem notuð eru til vissra verka, þ. e. þrýstivökvi til að nota í þrýstiaflsgírkerfi og til almennra nota í iðnaði.

Skrás. 1965, nr. 66. Tilkynnt 15. febrúar 1965, kl. 14.30, af Þormóði Hjörvar, iðnrekanda, Mávahlíð 35, Reykjavík, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: BELLA-TRIX

Merkið er skrásett fyrir hvers konar kvenundirföt, undirpils, undirkjóla, náttkjóla og undirbuxur.

Skrás. 1965, nr. 67. Tilkynnt 19. febrúar 1965, kl. 11 árdegis, af Martin Brinkmann A. G., iðjurekstur og verzlun, Dötlingerstrasse 4, Bremen, Þýzkalandi, og skrásett 3. maí 1965.

Orðin: Lord Extra im Rauch Nikotinarm, en þar fyrir ofan er mynd af skjaldarmerki og undir því orðið: KRISTINUS.

Samkvæmt tilkynningu 11. maí 1962 er merkið skrásett í München 20. sept. 1963, í 38. flokki, fyrir sígarettur.

Skrás. 1965, nr. 68. Tilkynnt 20. febrúar 1965, kl. 12 á hádegi, af Mead Johnson & Company, iðjurekstur, 2404 Pennsylvania St., Evansville 21, Indiana, Bandaríkjunum, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: MUCOMYST

Samkvæmt tilkynningu 25. febrúar 1963 og 20. jan. 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 7. janúar og 25. ágúst 1964, í 18. flokki, fyrir bólgueyðandi lyf fyrir slímhimnu í nefi og bólgueyðandi lyf til meðferðar á sjúkdómum í öndunarfærum.

Skrás. 1965, nr. 69. Tilkynnt 23. febrúar 1965, kl. 14.30, af Richardson-Merrell Inc., iðjurekstur, 122 East 42nd Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið:

Clearasil

Samkvæmt tilkynningum 14. marz 1950 og 4. okt. 1954 er merkið skrásett í Washington D. C. 17. ágúst 1954 og 31. janúar 1956, í 52. flokki, fyrir lyfjaefnasamsetningar, þ. e. fitulaus lyf til útvortis notkunar gegn bólum og nöbbum; græðandi hand- og baðsápu.

Skrás. 1965, nr. 70. Tilkynnt 23. febrúar 1965, kl. 14.30, af sama, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið:

VICK

Samkvæmt tilkynningu 17. sept. 1934 er merkið skrásett í Washington D. C. 8. janúar 1935, í 6. flokki, fyrir hægðalyf (töflur), lyfjasmyrsl til að nota við veikindi eins og barnaveiki, kvefi, lungnabólgu, nefrennsli, hálskirtlaveiki, lungnakvefi, koksærindi, kíghósta, andateppu, brunasár, mar, tognun, sting, taugaverk, húðsjúkdóm, kláða, gyllinæð, kýlapest og gigtarveiki; lyf notað við lækningu eða til að koma í veg fyrir kvef og bólgu í hálsi og nefgöngum; hóstatöflur, rotvarnarlyf, kverkaskolvatn, munnskolvatn, munnsótthreinsanir og hörundsáburð.

Skrás. 1965, nr. 71. Tilkynnt 23. febrúar 1965, kl. 14.30, af sama, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið:

"VAPORUB"

Samkvæmt tilkynningu 18. júlí 1913 er merkið skrásett í Washington D. C. 6. apríl 1915, í 6. flokki, fyrir smyrsl.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 6. apríl 1955.

Skrás. 1965, nr. 72. Tilkynnt 24. febrúar 1965, kl. 15.00, af Merck & Co., Inc., iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 3. maí 1965.

Orðið: BENEMID

Samkvæmt tilkynningu 17. des. 1951 er merkið skrásett í Washington D. C. 25. nóv. 1952, í 18. flokki, fyrir lyfjaefnasamsetning til að vinna gegn sundrunaráhrifum í líkamanum (anticatabolite) og/eða sem hjálparlyf við meðferð á sýklasjúkdómum og/eða sem þvagsýruleysandi efni við meðferð á langvinnri þvagsýruliðagigt og til að nota milli kasta í þvagsýrugigt.

Skrás. 1965, nr. 73. Tilkynnt 23. júní 1962, kl. 11.00 árdegis, af Rammagerðinni hf., iðjurekstur og verzlun, Hafnarstræti 17, Reykjavík, og skrásett 4. maí 1965.

Orðin: VIKING WOOL á rauðum hringmynduðum ferli með svartri umgjörð. Stílfærð mynd af víkingshöfði og spjóti er þar fyrir ofan, en efst stendur orðið: RAMMAGERÐIN á rauðum borða.

Merkið er skrásett fyrir allar vörur unnar úr íslenzkri ull aðrar en handunnar peysur.

Skrás. 1965, nr. 74. Tilkynnt 23. júní 1962, kl. 11.00 árdegis, af sama, og skrásett 4. maí 1965.

Á rauðum fleti er stílfærð mynd af kind og orðunum: ICELAND SWEATERS. Til hliðar stendur orðið : RAMMAGERÐIN.

Merkið er skrásett fyrir handunnar peysur.

Skrás. 1965, nr. 75. Tilkynnt 11. febrúar 1965, kl. 14.30, af Osram Gesellschaft mit beschränkter Haftung, iðjurekstur, Berlín og Müchen, Þýzkalandi, og skrásett 4. maí 1965.

Orðin:

Bilux-As

Samkvæmt tilkynningu 20. apríl 1956 er merkið skrásett í München 23. janúar 1957, í 4. flokki, fyrir lýsingar-, hitunar-, suðu- og þurrkunartæki og -áhöld, rafmagnslampa og rafmagnsljósaperur, kastljós, jólatrésskraut, lækninga- og heilsubætandi tæki, verkfæri og áhöld; elektroteknisk-, sjónar-, ljósmynda- og eðlisfræðileg tæki, áhöld og verkfæri.

Skrás. 1965, nr. 76. Tilkynnt 15. maí 1964, kl. 14.30, af Rieber & Sön A/S, iðjurekstur, Nöstegaten 58, Bergen, Noregi, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið: TORO

Samkvæmt tilkynningum 19. nóv. 1945 og 22. febrúar 1958 er merkið skrásett í Oslo 22. des. 1945 og 24. maí 1963, í 1.—30. flokki, fyrir matvæli, einnig niðursoðin tilreidd úr kjöti og fiski, pökkuð í poka, pakka og dósir (boxer), kjötseyði (buljonger), sósur, súpur og grænmeti einnig í geymsluhæfu formi.

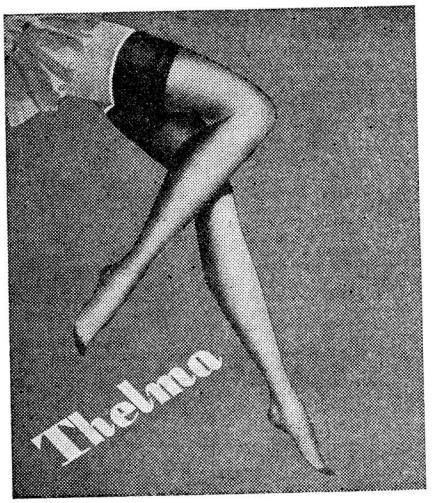
Skrás. 1965, nr. 77. Tilkynnt 4. marz 1965, kl. 15.00, af Cussons (international Limited, iðjurekstur og verzlun, Kersal Vale Works, Moor Lane, Kersal Vale, Manchester 7, Englandi, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið:

LEATHER

Merkið er skrásett í London 17. des. 1962, í 3. flokki, fyrir ilmvötn, snyrtivörur, sem innihalda ekki lyf, fegrunarvörur, tannhreinsilyf, efni til að fjarlægja hár, snyrtivörur, vökvategundir til að nota við hárliðun, hársápulög, sápur og essensaolíur.

Skrás. 1965, nr. 78. Tilkynnt 8. marz 1965, kl. 15.30, af Þórði Sveinssyni & Co. h/f, heildverzlun, umboðssala, Reykjavík, og skrásett 4. maí 1965.
Mynd, er sýnir kvenfætur og undir stendur orðið: Thelma.

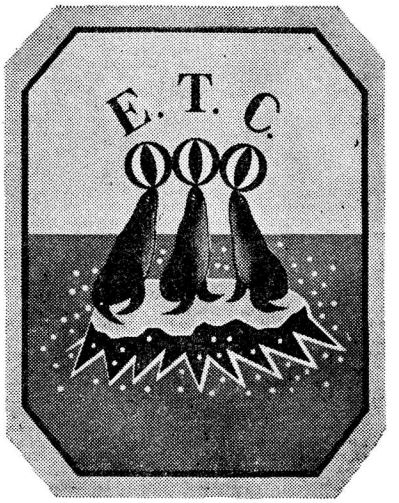

Merkið er skrásett fyrir kvensokka og nærfatnað kvenna.

Skrás. 1965, nr. 79. Tilkynnt 8. marz 1965, kl. 15.30, af sama, og skrásett 4. maí 1965.
Orðið: **DONNA**

Merkið er skrásett fyrir kvensokka og nærfatnað kvenna.

Skrás. 1965, nr. 80. Tilkynnt 9. marz 1965, kl. 10.00 árdegis, af Eurafric Trading Company Limited, iðjurekstur og verzlun, India House, 75, Whitworth Street, Manchester, 1, Englandi, og skrásett 4. maí 1965.
Innan svartrar umgerðar standa stafirnir E. T. C. á hvítum fleti. Þar fyrir neðan er mynd af eyju á svörtum fleti ásamt þrem selum. Á milli selanna og stafanna E. T. C. eru þrír hnettir.

Merki er skrásett í London 3. júní 1964, í 22. flokki, fyrir kaðla, strengi net, tjöld, sóltjöld, yfirbreiðslur, segl, poka, trefja- og fatnaðarefni, (hár, hettur, fjaðrir, þang), og hrá trefjakennd ofin efni.

Skrás. 1965, nr. 81. Tilkynnt 15. marz 1965, kl. 16.30, af Castle & Cooke, Inc., iðjurekstur og verzlun, 130 Merchant Street, Honolulu, Hawaii, Bandaríkjunum, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið: DOLE

Samkvæmt tilkynningu 29. maí 1956 er merkið skrásett í Washington D. C. 19. febrúar 1957, í 46. flokki, fyrir niðursoðna ávexti, niðursoðinn ávaxtasafa, niðursoðnar ávaxtaveigar, niðursoðna blandaða ávexti, niðursoðið grænmeti, niðursoðinn grænmetissafa, niðursoðin brauðkollufylli, frysta ferska ávexti og niðursoðinn frystan, samþjappaðan ávaxtasafa.

Skrás. 1965, nr. 82. Tilkynnt 16. marz 1965, kl. 11.30 árdegis, af Imperial Chemical House, Millbank, London S. W. 1, Englandi, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið:

GENKLENE

Merkið er skrésett í London 7. des. 1959, í 1. flokki, fyrir efnafræðileg efnasambönd til notkunar í iðnaði.

Skrás. 1965, nr. 83. Tilkynnt 18. marz 1965, kr. 14.30, af The American Tobacco Company, iðjurekstur, 150 East 42nd Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið

PINNACLE

Samkvæmt tilkynningu 1. nóv. 1963 er merkið skrásett í Washington D. C. 7. júlí 1964, í 17. flokki, fyrir sígarettur.

Skrás. 1965, nr. 84. Tilkynnt 18. marz 1965, kl. 14.30, af Chr. Bjelland & Co. A/S, iðjurekstur, Stavanger, Noregi, og skrásett 4. maí 1965.

Orðin:

THE KING BRAND

Samkvæmt tilkynningu 23. apríl 1906 er merkið skrásett í Oslo, í 5. og 23. flokki, fyrir hvers konar niðursoðin og niðurlögð matvæli.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 23. apríl 1956.

Skrás. 1965, nr. 85. Tilkynnt 18. marz 1965, kl. 14.30, af sama, og skrásett 4. maí 1965.

Mynd af konungi og er yfir myndinni kóróna, en undir myndinni stendur: King Oscar.

King Oscar

Samkvæmt tilkynningu 29. okt. 1963 er merkið skrásett í Oslo 29. okt. 1964, í 29. flokki, fyrir kjöt, fisk, alifugla og veiðidýr, kjötseyði, niðursoðna, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti, sætsultu og hlaup; egg, mjólk og aðrar mjólkurafurðir; ætar olíur og æta feiti, niðursoðin matvæli og pickles.

Skrás. 1965, nr. 86. Tilkynnt 18. marz 1965, kl. 15.30, af Halldórsson & Henckell h/f, umboðs- og heildverzlun, Reykjavík, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið: Elegant

Merkið er skrásett fyrir kvensokka alls konar, herra- og barnasokka alls konar.

Skrás. 1965, nr. 87. Tilkynnt 22. marz 1965, kl. 9.30 árdegis, af Efnagerðinni Flóru, gosdrykkja- og efnagerð, Akureyri, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið: FRISKÓ

Merkið er skrásett fyrir gosdrykki og efnagerðarvörur alls konar, t. d. ávaxtasafa, sælgæti alls konar, sultur, saftir, marmelaði, búðingsduft, tómatsósu, fisksósur, sinnep, edikssýru, borðedik, sósulit, matarlit, alls konar krydd o. fl.; þó ekki fyrir kaffi eða kaffibæti eða blöndu úr því.

Skrás. 1965, nr. 88. Tilkynnt 13. apríl 1965, kl. 11.00 árdegis, af Ceskoslovenské hudebrú nástroje, nárdoní podnik, iðjurekstur og verzlun, Hradec Králové, Tékkóslóvakíu, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið: PETROF

Samkvæmt tilkynningu 26. maí 1942 er merkið skrásett í Prag 26. maí 1942, í 15. flokki, fyrir slaghörpur, flygla og orgel og hluti til þeirra, einkum lok á nótnaborð og steypujárnsramma.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjað 26. maí 1962.

Skrás. 1965, nr. 89. Tilkynnt 22. marz 1965, kl. 10.30 árdegis, af Bridport Gundry Limited, iðjurekstur og verzlun, The Court, West Street, Bridport Dorsetshire, Englandi, og skrásett 4. maí 1965.

Mynd af Sánta Pétri. Öðru megin við myndina stendur orðið: Saint, en hinum megin orðið: Peter. Fyrir neðan myndina á borða eru letruð orðin: Per Mare Bridport Per Terra.

Merkið er skrásett í London 30. nóv. 1938, í 22. flokki, fyrir fiskinet, net til notkunar við landbúnað og garðyrkju, net til notkunar við þvotta, net til veiða með kanínur, net fyrir farangursgrindur, net fyrir hengirúm og barnavagna, netpoka, línur fyrir byggingariðnaðinn og vegagerðir (ekki til mælingar), dragreipi fyrir kappsiglingaskip og báta, garðlínur, línur til notkunar í sambandi við fatnað, kaðla og garn, allt vörur úr vefnaði og net til notkunar við veiðar og veiðiútbúnað.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 30. nóv. 1959.

Skrás. 1965, nr. 90. Tilkynnt 22. marz 1965, kl. 10.30 árdegis, af Rank Xerox Limited, iðjurekstur og verzlun, 37/41 Mortimer Street, London W. 1., Englandi, og skrásett 4. maí 1965.

Orðin: RANK XEROX

Merkið er skrásett í London 11. nóv. 1963, í 9. flokki, fyrir afritunarvélar, sýningarvélar og tæki og áhöld til myndasýninga, vélar, til að taka upp myndir með rafhleðslu, myndavélar og optisk tæki og hluti og varahluti til allra þessara vara.

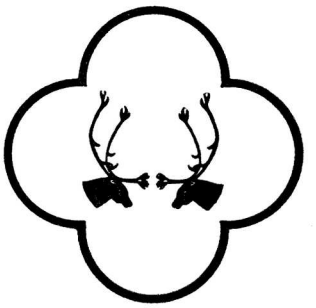
Skrás. 1965, nr. 91. Tilkynnt 2. apríl 1965, kl. 13.00, af Menley & James Laboratories, Ltd., iðjurekstur og verzlun, 1500 Spring Garden Street, Philadelphia, Pennsylvania, Bandaríkjunum, og skrásett 4. maí 1965.

Orðið: CONTAC

Samkvæmt tilkynningu 15. febrúar 1961 er merkið skrásett í Washington D. C. 21. nóv. 1961, í 18. flokki, fyrir lyf til að eyða bólgu í munni og nefi.

Skrás. 1965, nr. 92. Tilkynnt 8. marz 1965, kl. 15.00, af Úlfari Jacobsen, ferðaskrifstofa, ferðaþjónusta, Austurstræti 9, Reykjavík og skrásett 4. maí 1965.

Fjórir hálfhringir, er koma saman á hornunum, og myndast ferhyrningur á milli hornanna. Innan þessa ramma eru tvö hreindýrshöfuð hvort á móti öðru.

Skrás. 1965, nr. 93. Tilkynnt 8. marz 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 4. maí 1965.

Hreindýrshöfuð á hlið.

Skrás. 1965, nr. 94. Tilkynnt 10. apríl 1965, kl. 11.30 árdegis, af American Cyanamid Company, iðjurekstur, Wayne, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 4. maí 1965..

Orðið:

LEDERMIX

Samkvæmt tilkynningu 26. des. 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. ágúst 1963, í 18. flokki fyrir steroid-fúkalyfssamsetningu.

Skrás. 1965, nr. 95. Tilkynnt 14. apríl 1965, kl. 15.00, af Justerini & Brooks Limited, vín og áfengisverzlun, 153 New Bond Street, London W. 1., Englandi, og skrásett 4. maí 1965.

Á ferstrendum, afmörkuðum fleti, sem er að nokkru leyti bogadreginn að ofan, stendur efst nafnið: Justerini, en þar undir er áttstrendur, dökkur flötur, og undir honum standa orðin: WINE MERCHANTS. Þar fyrir neðan standa á miðjum fletinum stafirnir: J & B. Einnig standa á miðjum fletinum orðin: RARE BLENDED SCOTCH WHISKY 100% SCOTCH WHISKIES BOTTLED AND BLENDED BY JUSTERINI & BROOKS LTD., New Bond Street, Eng. Neðst er strik þvert yfir flötinn, en undir því standa orðin: PRODUCT OF SCOTLAND.

Merkið er skrásett í London 8. marz 1963, í 33. flokki, fyrir skozkt whisky.

Skrás. 1965, nr. 96. Tilkynnt 25. ágúst 1963, kl. 11.30 árdegis, af Merck & Co., Inc., iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: MINTEZOL

Samkvæmt tilkynningu 26. ágúst 1963 er merkið skrásett í Washington D. C., í 18. flokki, fyrir ormalyfjasamsetningu.

Skrás. 1965, nr. 97. Tilkynnt 24. febrúar 1964, kl. 16.30, af Manufacture des Montres Rolex S. A. Bienne, iðjurekstur, Haute-Route 82, Bienne Sviss, og skrásett 24. júní 1965.

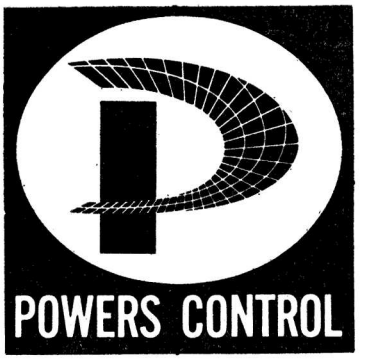
Orðið:

ROLEX

Samkvæmt tilkynningu 4. marz 1953 er merkið skrásett í Bern 16. apríl 1953 fyrir úr og úrhluta, kassa og umbúðir um þá.

Skrás. 1965, nr. 98. Tilkynnt 27. ágúst 1964, kl. 17.00, af The Powers Regulator Company, iðjurekstur, 3400 Oakton Street, Skokie, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 24. júní 1965.

Bókstafurinn P, ritaður með þeim hætti, er myndin sýnir, innan í hring á ferhyrndum fleti, en undir hringnum innan í fletinum eru rituð orðin: POWERS CONTROL.

Samkvæmt tilkynningu 10. júní 1963 er merkið skrásett í Washington D. C. 16. marz 1965, í 34. flokki, fyrir byggingarefni — þ. e. rörhengi og tilheyrandi, kassalagað; vökvablöndunarloka, loftblöndunarloka, þrýstistýringar og lækkunarloka, sjálfhreinsandi vökvasigti, gufugildrur til að nota við gufuþrýsting og þrýstijöfnunarloka; rafmagnsstjórnrofa, rafmagnsmælirofa og tæki, svo og rafmagnsefnishluta; sjálfritandi hitamæla, hitastilla, þrýstikúlu- og vökvahitastilla til að stýra lokum og deyfa til að stjórna hitarennsli svo og kælistigi, hitastilla fyrir herbergi, þrýstihitastilla, gufugildrur, sem stjórnað er með hitastillum og vökvastilla; hand- og afldrifna deyfa til að stjórna loft- og eða gasrennsli, þ. á m. tegundir eins og Louver, deyfa fyrir stöðugan hraða, handkvaðrant, einblaða og rúnna deyfa, hitatækjadeyfa og rakatæki.

Skrás. 1965, nr. 99. Tilkynnt 4. sept. 1964, kl. 15.30, af American Cianamid Company, iðjurekstur og verzlun, Berdan Avenue, Wayne, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: AMICAR

Samkvæmt tilkynningu 28. júlí 1961 er merkið skrásett í Washington D. C. 10. apríl 1962, í 18. flokki, fyrir plasmin hemil (plasmin inhibitor).

Skrás. 1965, nr. 100. Tilkynnt 26. jan. 1965, kl. 16.30, af The Diners' Club Inc., iðjurekstur, 10 Columbus Circle, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 24. júní 1965.

Orðin:

Samkvæmt tilkynningu 5. júlí 1956 er merkið skrásett í Washington D. C. 6. apríl 1957, í 38. flokki, fyrir tímarit.

Skrás. 1965, nr. 101. Tilkynnt 23. febrúar 1965, kl. 14.30, af Riggio Tobacco Corporation Limited, iðjurekstur, Weinbergerstrasse 79, Zürich 8035, Sviss, og skrásett 24. júní 1965.

Á dökkum, ferstrendum, ílöngum fleti stendur til vinstri RIGGIO UNIQUE CHARCOAL FILTERS. Þar undir á hvítum fleti er mynd af sígarettu. Undir hvíta fletinum stendur: Charcoal mellowed puff by puff these famous cigarettes are rich in taste and smooth in smoking. A product of scientific research. Þá stendur orðið: RIGGIO þversum. Til hægri er mynd af kórónu. Þar undir stendur orðið: RIGGIO á afmörkuðum fleti. Undir þessum fleti stendur: KING SIZE og neðst orðið RIGGIO. Lengst til hægri stendur orðið RIGGIO þversum.

Samkvæmt tilkynningu 16. júlí 1964 er merkið skrásett í Bern í 34. flokki, fyrir óunnið og unnið tóbak, reykingamannavörur; eldspýtur.

Skrás. 1965, nr. 102. Tilkynnt 21. marz 1962, kl. 16.30, af Sindicato Nacional de Frutos y Productos Horticolas, iðjurekstur, Madrid, Princesa 24, Spáni, og skrásett 24. júní 1965.

Bókstafurinn S ásamt strikum í kringum stafinn.

Samkvæmt tilkynningu 15. janúar 1962 er merkið skrásett í Madrid 31. júlí 1963 fyrir ný aldin.

Skrás. 1965, nr. 103. Tilkynnt 19. maí 1965, kl. 11.00 árdegis, af Firma O. C. Balle, iðjurekstur og verzlun, Schleswiger Str. 107, Flensburg, Þýzkalandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: BALLE

Samkvæmt tilkynningu 8. febrúar 1954 er merkið skrásett 28. apríl 1955, í 16. flokki, fyrir vín, áfengi, sérstaklega brennivín og líkör, romm og rommblöndur.

Skrás. 1965, nr. 104. Tilkynnt 4. marz 1965, kl. 15.00 af British-American Tobacco Company Limited, iðjurekstur, Westminster House, 7, Millbank, London S. W., 1, Englandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið:

SPRITE

Merkið er skrásett í London 17. marz 1964, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

Skrás. 1965, nr. 105. Tilkynnt 10. marz 1965, kl. 13.30, af Firmaet Nivea v/E. O. Brunn, iðjurekstur og verzlun, Skodsborgvej 174, Holte, Danmörku, og skrásett 24. júní 1965.

Orðin: SPEED SHAVE

Samkvæmt tilkynningu 26. sept. 1965 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 17. marz 1965 fyrir raksápu einnig í froðuformi.

Skrás. 1965, nr. 106. Tilkynnt 16. marz 1965, kl. 10.00 árdegis, af Eric Schumm G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Murrhardt (Württ.), Þýzkalandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið Esbit innan gæsalappa, ritað með sérstöku letri.

Esbit

Samkvæmt tilkynningu 16. marz 1936 er merkið skrásett í München 10. júlí 1936, í 9. flokki, fyrir vélfræðilega unna og formaða málmhluti og eldsneyti úr föstum, kemiskum efnum til hitunar.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 16. marz 1956.

Skrás. 1965, nr. 107. Tilkynnt 20. marz 1965, kl. 9.30 árdegis, af Langebergs Kooperasie Beperk, iðjurekstur, Sanlam Centre, Rue Vasco da Gama, Cape Town, Suður-Afríku, og skrásett 24. júní 1965.

Orðin:

PEARL REEF

Merkið er skrásett í Pretoria 15. marz 1954, í 42. flokki, fyrir efni notuð sem fæða eða í fæðu, þó ekki mjöl, hveitimjöl og vörur framleiddar úr maís og kornvörum, sælgæti, súkkulaði og konfekt .

Skrás. 1965, nr. 108. Tilkynnt 20. marz 1965, kl. 9.30 árdegis, af sama, og skrásett 24. júní 1965.
Orðið:

HUGO' S

Merkið er skrásett í Pretoria 5. sept. 1938, í 42. flokki, fyrir aldinmauk, niðursoðna ávexti, „konfyt", ýmsar niðursuðuvörur, niðursoðið grænmeti, niðursoðið svínaflesk og baunir, súpur í dósum, niðursoðnar pylsur, spaghetti og tómata.

Skrás. 1965, nr. 109. Tilkynnt 20. marz 1965, kl. 9.30 árdegis, af sama, og skrásett 24. júní 1965.
Orðið:

KOO

Merkið er skrásett í Pretoria 2. nóv. 1953, í 42. flokki, fyrir matvælaframleiðslu.

Skrás. 1965, nr. 110. Tilkynnt 20. marz 1965, kl. 9.30 árdegis, af sama, og skrásett 24. júní 1965.
Orðin:

GOLD REEF

eða sem fæða, þó ekki súkkulaði, sælgæti og konfekt.
Merkið er skrásett í Pretoria 6. nóv. 1950, í 42. flokki, fyrir efni notuð í fæðu

Skrás. 1965, nr. 111. Tilkynnt 24. marz 1965, kl. 16.00, af Ljósmyndastofu Guðmundar Hannessonar, ljósmyndavinnustofa, Laugateigi 35, Reykjavík, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: EDDAFOTO

Merkið er skrásett fyrir myndir, kort, filmur, litskuggamyndir (slides), myndalengjur, bækur búnar til með ljósmyndaaðferð eða prentaðferð.

Skrás. 1965, nr. 112. Tilkynnt 5. apríl 1965, kl. 14.30, af Tefal S. A., iðjurekstur og verzlun, 3 rue de Garges, Larcelles (Sine-et-Oise), Frakklandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: TEFAL

Samkvæmt tilkynningu 27. apríl 1964 er merkið skrásett í París, í 8., 11., 12., 21., 22. og 28. flokki, fyrir eldhúsáhöld, suðutæki, skaftpotta, pönnur, steikarpönnur, eggjapönnur, aðallega úr aluminium, húðuð með polytetrafluorethylene að innanverðu, lítil, beranleg áhöld og ílát fyrir heimili og eldhús; áhöld húðuð að innanverðu með polytetra fluorethylene; glervörur, postulín og gljáhúðaðar leirvörur, greiður og svampa, bursta, efni til burstagerðar, áhöld og efni til hreingerninga, stálull, handverkfæri og handáhöld, hnífa, gaffla og skeiðar, bitvopn, ljósaútbúnað og hitunartæki, tæki til að framleiða gufu, tæki til suðu, til kælingar, til þurrkunar,

til loftræstingar, til vatnsdreifingar, hreinlætistæki; kaðla, snæri, net, tjöld, yfirbreiðslur, segl, poka; bólstrunarefni (hrosshár, kapok, fiður, þari o. s. frv.), óunna vefnaðarvöru, leikáhöld, leikföng, útbúnað fyrir leikfimi, íþróttir og íþróttaiðkanir (nema föt), fyrir útilegur; jólatrésskraut og almennt allar vörur, sem falla undir umbeðna flokka.

Skrás. 1965, nr. 113. Tilkynnt 7. apríl 1965, kl. 11.30. árdegis, af Verksmiðjunni Hvönn, iðjurekstur, Álfheimum 52, Reykjavík, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: TONIKA

Merkið er skrásett fyrir snyrtivörur alls konar.

Skrás. 1965, nr. 114. Tilkynnt 9. apríl 1965, kl. 17.00, af The „Masta" Patent Pipe Company, Limited, iðjurekstur, 201, Holland Park Avenue, London, W. 11, Englandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: MASTA

Merkið er skrásett í London 20. febrúar 1896, í 50. flokki, fyrir reykjarpípur. Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 20. febrúar 1952.

Skrás. 1965, nr. 115. Tilkynnt 10. apríl 1965, kl. 11.30 árdegis, af F. Hoffmann — La Roche & Co.. Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Greuzackerstrasse 124—184, Basel, Sviss, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: ROCHE

Samkvæmt tilkynningu 22. maí 1957 er merkið skrásett í Bern fyrir lyf, plástra, sáarumbúðir, efnasamsetningar til að eyða dýrum og jurtum, sóthreinsunarefni, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, eterolíur, ilmvötn, sápur, imefni, heisubætandi samsetningar, kjötseyði, niðursoðin matvæli, æta feiti, fæðu og fæðuefni, þar á meðal akuryrkju-, skógræktar- og garðyrkjuafurðir, litarefni í matvæli, fóðurefni.

Skrás. 1965, nr. 116. Tilkynnt 12. apríl 1965, kl. 11.10 árdegis, af The Wolseley Fruit Canning Company (Proprietory) Limited, iðjurekstur, Molteno Street, Wolseley, Cape Province, Suður-Afríku, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: SUMMIT

Merkið er skrásett í Pretoria 23. jan. 1937, í 42. flokki, fyrir niðursoðna, frysta, varðveitta, þurrkaða og soðna ávexti, grænmeti, hlaup, ávaxtamauk, appelsínumauk, niðursuðuvörur, pikkles, ávaxtasafa.

Skrás. 1965, nr. 117. Tilkynnt 12. apríl 1965, kl. 13.30, af Adhesive Tapes Limited, iðjurekstur og verzlun, 1, Redcliffe Street, Bristol, Englandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: SELLOTAPE

Merkið er skrásett í London 25. maí 1955 og 1. nóv. 1961, í 16. flokki fyrir límbönd (pappírsvörur), bönd gerð eingöngu eða aðallega úr cellulosuplasti, í pappírs-

líki, til notkunar við skreytingu súkkulaðikassa og svipaðra íláta og til bindingar böggla og áhalda, sem eru pappírsvörur, til geymslu og dreifingar banda, límbönd til pappírsvara og bókbandsþarfa, pappírslímbönd (önnur en til einangrunar og loftþéttrar lokunar), og dulargervisbönd.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. maí 1962.

Skrás. 1965, nr. 118. Tilkynnt 12. apríl 1965, kl. 14.00, af British-American Tobacco Company Limited, iðjurekstur, Westminster House, 7, Millbank, London, S. W. 1, Englandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið:

AMBASSADOR

Merkið er skrásett í London 22. febrúar 1963, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

Skrás. 1965, nr. 119. Tilkynnt 21. apríl 1965, kl. 11.45 árdegis, af Nitrox S. A., iðjurekstur og verzlun, Via Nassa 17, Lugano, Sviss, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: NITROX

Samkvæmt tilkynningu 30. nóv. 1964 er merkið skrásett í Bern, í 1. og 29. flokki, fyrir köfnunarefnis og súrefnissamband og hvers konar matvæli, sem geymd eru að hluta eða að öllu leyti í köfnunarefnis- og súrefnissambandi.

Skrás. 1965, nr. 120. Tilkynnt 21. apríl 1965, kl. 12.00 á hádegi, af Schering A. G., iðjurekstur og verzlun, Berlín 65, Müllerstrasse 170—172, Þýzkalandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið:

Gynovlar

Samkvæmt tilkynningu 3. júlí 1964 er merkið skrásett í München 18. ágúst 18. ágúst 1964, í 2. flokki, fyrir lyf og lyfjaefnavörur.

Skrás. 1965, nr. 121. Tilkynnt 27. apríl 1965, kl. 10.30 árdegis, af May & Baker Limited, iðjurekstur, Dagenham, Essex, Englandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: SURMONTIL

Merkið er skrásett í London 29. ágúst 1961, í 5. flokki, fyrir lyf, dýralækningalyf og hreinlætisefni, matvæli fyrir smábörn og sjúklinga, plástra, sáraumbúðaefni, efni í tróð fyrir tennur, tannlækningavax, sótthreinsunarefni, efni til að drepa illgresi og eyða skaðlegum smákvikindum.

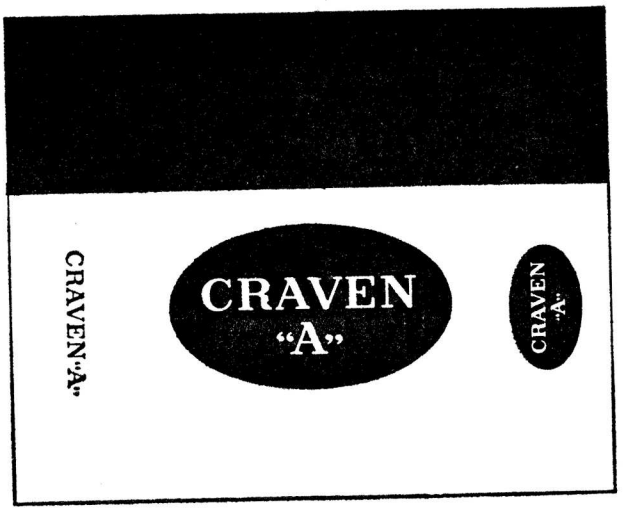
Skrás. 1965, nr. 122. Tilkynnt 29. apríl 1965, kl. 15.00, af VEB Pentacon Dresden Kamera- und Kinowerke, iðjurekstur og verzlun, Schandauer Strasse 76, Dresden A. 21, Þýzkalandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: PRAKTICAMAT

Samkvæmt tilkynningu 11. ágúst 1964 er merkið skrásett í Berlín 21. sept. 1964, í 22. flokki, fyrir sjóntæki, ljósmynda- og kvikmyndatæki, tæki til upptöku og endurtöku, stýri- og stjórntæki.

Skrás. 1965, nr. 123. Tilkynnt 30. apríl 1965, kl. 15.30, af Carreras Limited, iðjurekstur og verzlun, Christopher Martin Road, Basidon, Essex, Englandi, og skrásett 24. júní 1965.

Á ferstrendum einkennismiða er efst rauður flötur og undir honum gyllt rönd. Þar fyrir neðan á hvítum grunni er rauður sporöskjulagaður flötur með gylltri umgerð. Á fletinum stendur: CRAVEN „A“.. Vinstra megin við sporöskjulagaða flötinn stendur: CRAVEN „A“ með rauðu letri, en hægramegin er sporöskjulagaður, rauður flötur með gylltri umgerð og stendur á honum: CRAVEN „A“.

Merkið er skrásett í London 25. sept. 1961, í 34. flokki, fyrir tóbak og eldspýtur.

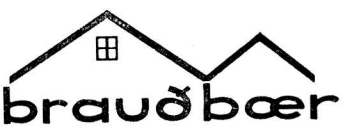
Skrás. 1965, nr. 124. Tilkynnt 3. maí 1965, kl. 11.00 árdegis, af Sjörlíkisgerð K. E. A., smjörlíkisgerð, Akureyri, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: A L F A

Merkið er skrásett fyrir smjörlíki og smjörlíkisgerðarvörur.

Skrás. 1965, nr. 125. Tilkynnt 4. maí 1965, kl. 10.30 árdegis, af Brauðbær sf., smurbrauðstofa, Þórsgötu 1, Reykjavík, og skrásett 24. júní 1965.

Bæjarburstir tvær, hlið við hlið. Sú fyrri er hærri með glugga í stafni. Orðið: Brauðbær er ritað undir.

Skrás. 1965, nr. 126. Tilkynnt 6. maí 1965, kl. 14.30, af Snyrtivörur h/f, heildsala, Laugavegi 20, Pósthólf 834, Reykjavík, og skrásett 24. júní 1965.

Orðin: ATLAS AEROSOLS

Merkið er skrásett fyrir hreinlætisvörur og skyldar vörur í sprayformi (úðunarformi).

Skrás. 1965, nr. 127. Tilkynnt 6. maí 1965, kl. 14.30, af sama, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: ATLAS

Merkið er skrásett fyrir hreinlætisvörur.

Skrás. 1965, nr. 128. Tilkynnt 6. maí 1965, kl. 14.30, af sama, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: TOULON

Merkið er skrásett fyrir snyrtivörur.

Skrás. 1965, nr. 129. Tilkynnt 10. maí 1965, kl. 14.00, af A/S Teknoglass, iðjurekstur og verzlun, Moss, Noregi og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: EMALUM

Samkvæmt tilkynningu 30. nóv. 1963 er merkið skrásett í Oslo 9. apríl 1964, í 16. flokki, fyrir pappír og pappírsvörur, pappa og pappavörur, prentað mál, blöð og tímarit; bækur; bókbandsefni; ljósmyndir, pappírssöluvörur, límefni fyrir pappírsvörur, varning til nota fyrir listamenn; pensla; ritvélar og skrifstofuáhöld (þó ekki húsgögn); leiðbeiningar- og kennsluefni (þó ekki tæki), spil, letur, mót; glerjaðar alumskólatöflur.

Skrás. 1965, nr. 130. Tilkynnt 10. maí 1965, kl. 15.00, af Sandoz A/G, iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Bále, Sviss, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: CEDIGOCIN

Samkvæmt tilkynningu 4. febrúar 1965 er merkið skrásett í Bern, í 1., 3. og 5. flokki, fyrir lyf.

Skrás. 1965, nr. 131. Tilkynnt 12. maí 1965, kl. 11.00 árdegis, af Canada Dry Corporation, iðjurekstur, 100, Park Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 24. júní 1965.

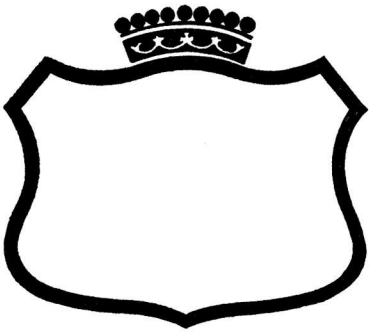
Orðin: CANADA DRY rituð upphafsstöfum í prentletri.

CANADA DRY

Samkvæmt tilkynningu 12. febr. 1948 er merkið skrásett í Washington D. C. 2. ágúst 1949, í 45. flokki, fyrir drykkjarvörur án áfengis, svo og kjarna, seyði og sýróp til að gjöra slíka drykki af.

Skrás. 1965, nr. 132. Tilkynnt 12. maí 1965, kl. 11.00 árdegis, af sama, og skrásett 24. júní 1965.

Krýndur skjöldur.

Samkvæmt tilkynningu 5. okt. 1942 er merkið skrásett í Washington D. C. 23. febr. 1943, í 45. flokki, fyrir drykkjarvörur án áfengis.

Skrás. 1965, nr. 133. Tilkynnt 15. maí 1965, kl. 10.00 árdegis, af Tuxan Limited, iðjurekstur og verzlun, 218 Homesdale Road, Bromley, Englandi, og skrásett 24. júní 1965.

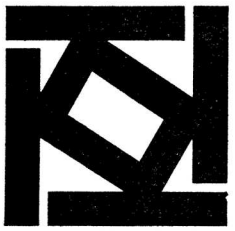
Orðið:

TUXAN

Merkið er skrásett í London 5. júlí 1960, í 3. flokki, fyrir hreinsi- og fægiefni.

Skrás. 1965, nr. 134. Tilkynnt 20. maí 1965, kl. 13.30, af Kristjáni Kristjánssyni, teiknara, Skólastíg 11, Akureyri, og skrásett 24. júní 1965.

Fjögur k sams konar, er mynda ferhyrning.

Skrás. 1965, nr. 135. Tilkynnt 28. apríl 1965, kl. 11.30 árdegis, af Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, iðjurekstur og verzlun, 6230 Frankfurt (M)-Hoechst, Þýzkalandi, og skrásett 24. júní 1965.

Orðið: OZALID

Samkvæmt tilkynningu 21. febrúar 1930 er merkið skrásett í München 19. júní 1930 fyrir ljósnæman eftirmyndunar- og ljósmyndapappír, full- og hálfsjálfvirkar ljósprentvélar.

Skrás. 1965, nr. 136. Tilkynnt 3. júní 1965, kl. 15.00, af American-Cigarette Company (Overseas) Limited, iðjurekstur, Weinbergstrasse 79, Zürich, Sviss, og skrásett 24. júní 1965.

Ferstrendur einkennismiði, sem skipt er í þrjá fleti. Á miðfletinum stendur til vinstri: Peter Stuyvesant FILTER TRIPPED RICH CHOICE TOBACCOS. Þá er mynd af sígarettu, en þar fyrir neðan stendur: The Peter Stuyvesant Filter has 20000 filtfibres made of material specially straight laid to give you — Easy draw. More flavour. More satisfaction. Lóðrétt yfir miðann stendur: Peter Stuyvesant The man who founded New York in 1653. Til hægri á miðanum stendur: Peter Stuyvesant 20. Þar fyrir neðan er skjaldarmerki og stendur vinstra megin við það: 1952, en hægra megin 1672. Undir skjaldarmerkinu stendur: RICH CHOICE TOBACCOS KING SIZE. Lengst til hægri stendur lóðrétt: AMERICAN CIGARETTE CO S. A. LTD. 43 JUTA STREET, JOHANNESBURG. Þar fyrir neðan mynda hring orðin: FILTER TIPPED CIGARETTES. Innan hringsins stendur talan: 20.

STUYVESANT

Samkvæmt tilkynningu 28. febrúar 1955 er merkið skrásett í Bern fyrir tóbak, sígarettur og vindla.

Skrás. 1965, nr. 137. Tilkynnt 29. júní 1965, kl. 13.30, af Leirbrennslunni Glit h/f, iðjurekstur, Óðinsgötu 13 b, Reykjavík, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið:

GLIT

Merkið er skrásett fyrir alla framleiðslu á munum til skrauts og gagns úr hraunkeramiki.

Skrás. 1965, nr. 138. Tilkynnt 29. júní 1965, kl. 13.30, af sama, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið:

VOLCANIC

Merkið er skrásett fyrir alla framleiðslu á munum til skrauts og gagns úr hraunkeramiki.

Skrás. 1965, nr. 139. Tilkynnt 29. júní 1965, kl. 13.30, af sama, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið:

HRAUN

Merkið er skrásett fyrir alla framleiðslu á munum til skrauts og gagns úr hraunkeramiki.

Skrás. 1965, nr. 140: Tilkynnt 29. júní 1965, kl. 13.30, af sama, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið:

LAVA

Merkið er skrásett fyrir alla framleiðslu á munum til skrauts og gagns úr hraunkeramiki.

Skrás. 1965, nr. 141. Tilkynnt 25. okt. 1962, kl. 11.00 árdegis, af Sælgætis- & lakkrísgerðinni Kólus, sælgætisgerð, Hlíðarvegi 20, Kópavogi, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: KÓLÓ

Merkið er skrásett fyrir hvers konar sælgætis- og efnagerðarvörur.

Skrás. 1965, nr. 142. Tilkynnt 26. okt. 1962, kl. 11.00 árdegis, af sama, og skrásett 3. ágúst 1965.

Teiknimynd af negrastrák o. fl. með áprentuðu nafninu Sambó.

Merkið er skrásett fyrir hvers konar sælgætis- og efnagerðarvörur.

Skrás 1965, nr. 143. Tilkynnt 21. des. 1964, kl. 10.30 árdegis, af Matrand Skaftefabrikk A/S, iðjurekstur og verzlun, Matrand, Noregi, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: FÉME-NAL

Samkvæmt tilkynningu 5. júlí 1963 er merkið skrásett í Osló, Noregi, 4. febr. 1965, í 21. flokki, fyrir sköfur.

Skrás. 1965, nr. 144. Tilkynnt 24. maí 1965, kl. 11.45 árdegis, af A/S Fyens Strömpefabrik, iðjurekstur, Munkebergsvej 130, Odense, Danmörku, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: Knitwell

Samkvæmt tilkynningu 24. nóv. 1964 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 13. marz 1965, í 23., 24. og 25. flokki, fyrir þráð og garn, ofin efni, rúm- og borðteppi, vefnaðarvörur, fatnað, þar með talin stígvél, skór og inniskór.

Skrás. 1965, nr. 145. Tilkynnt 14. apríl 1965, kl. 15.00, af Stürmann & Co., iðjurekstur, Bilker Strasse 23 A, 4, Düsseldorf, Þýzkalandi, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: PIERSON

Samkvæmt tilkynningu 16. maí 1964 er merkið skrásett í München 22. júlí 1964, í 9. flokki, fyrir glugga og gluggajárn.

Skrás. 1965, nr. 146. Tilkynnt 10. júní 1965, kl. 16.30, af Silon, národní podnik, iðjurekstur og verzlun, Planá nad Luznicí, Tékkóslóvakíu, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið SILON á svörtum grunni ásamt mynd af fiskhaus.

Samkvæmt tilkynningu 19. nóv. 1964 er merkið skrásett í Prag 27. nóv. 1964, í 28. flokki, fyrir fiskilínur.

Skrás. 1965, nr. 147. Tilkynnt 16. okt. 1964, kl. 15.00, af Merck & Co., Incorporated, iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: EÐECRIN

Samkvæmt tilkynningu 17. ágúst 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 18. flokki, fyrir þvagaukandi lyf.

Skrás. 1965, nr. 148. Tilkynnt 8. júlí 1965, kl. 17.00, af Ford Motor Company, iðjurekstur og verzlun, The American Road, Dearborn, State of Michigan, Bandaríkjunum, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: BRONCO

Samkvæmt tilkynningu 6. júlí 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. ágúst 1965, í 19. flokki, fyrir vörubifreiðar.

Skrás. 1965, nr. 149. Tilkynnt 24. júlí 1964, kl. 4.30 e. h., af P. Lorillard Company, iðjurekstur og verzlun, 200 East 42 nd Street, New York 17, New York, Bandaríkjunum og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: ERIK

Samkvæmt tilkynningu 25. júní 1964, er merkið skrásett í Washington D. C. 2. febr. 1965, í 17. flokki, fyrir vindla.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignarréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 25. júní 1964.

Skrás. 1965, nr. 150. Tilkynnt 4. júní 1965, kl. 15.30, af Slimma Limited, iðjurekstur, 25 Bruto Street, Berkeley Square, London W. I., Englandi, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: Slimma

Merkið er skrásett í London 25. júlí 1946, í 25. flokki, fyrir treyjur, fatnað, buxur, allt vörur til ytri klæðnaðar.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjað 25. júlí 1958.

Skrás. 1965, nr. 151. Tilkynnt 21. júní 1965, kl. 11.30 árdegis, af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Leverkusen-Bayerwerk, Sambandslýðveldinu Þýzkalandi, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: STABALUX

Samkvæmt tilkynningu 20. sept. 1962 er merkið skrásett í München 13. nóv. 1964, í 6. flokki, fyrir ljósvarnarefni fyrir lökk og gerviefni.

Skrás. 1965, nr. 152. Tilkynnt 2. febrúar 1965, kl. 14.30, af VEB Vereinigte Werkzeug-Fabriken Geringswalde, iðjurekstur, Geringswalde, Sa. Kreis Rochlitz, Þýzkalandi og skrásett 3. ágúst 1965.

Á tveim hjólmyndum er sporöskjulagaður reitur og standa á honum stafirnir V. W. F.

Samkvæmt tilkynningu 1. júlí 1955 er merkið skrásett í Berlín 18. nóv. 1955, í 9. flokki, fyrir vélknúin sérverkfæri og tæki til að nota við trésmíðar; vélhnífa til að nota við vinnslu trjáviðar, pappírs, leðurs, glers, vefnaðar, gúmmís, tóbaks, trefja, kjöts og grænmetis.

Skrás. 1965, nr. 153. Tilkynnt 21. júní 1965, kl. 9.30 árdegis, af S. A. Vautier Freres & Cie, iðjurekstur og verzlun, Yverton, Sviss, og skrásett 3. ágúst 1965.

Mynd af bjöllu og er kóróna ofan á bjöllunni. Fyrir neðan bjölluna stendur orðið: VAUTIER.

Samkvæmt tilkynningu 15. júlí 1964 er merkið skrásett í Berne, í 34. flokki, fyrir hvers konar framleiðslu unna úr tóbaki.

Skrás. 1965, nr. 154: Tilkynnt 30. júní 1965, kl. 10.30 árdegis, af E. I. Du Pont De Nemours and Company, iðjurekstur, 1007 Market Street, Wilmington 98, Delaware, Bandaríkjunum, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið:

KLOBEN

Samkvæmt tilkynningu 6. júní 1958 er merkið skrásett í Washington D. C. 5. maí 1959, í 6. flokki, fyrir efnablöndur til eyðingar illgresi.

Skrás. 1965, nr. 155. Tilkynnt 30. apríl 1965, kl. 15.30, af Goya Limited, iðjurekstur og verzlun, 161 New Bond Street, London W. I., Englandi, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: WILD-SILK

Merkið er skrásett í London 18. febrúar 1964, í 3. flokki, fyrir vellyktandi og hreinlætisvörur, sem ekki innihalda lyf, en þó ekki fegrunarvörur.

Skrás. 1965, nr. 156. Tilkynnt 5. júní 1964, kl. 14.00, af Grundfoss Bjerringbro Pumpefabrik A/S, iðjurekstur og verzlun, Bjerringbro, Danmörku, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: GRUNDFOSS

Samkvæmt tilkynningu 8. nóv. 1946 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 14. des. 1946, í 7. og 11. flokki, fyrir jarðvatns- og djúpvatnsdælur ásamt dælum til notkunar í hitaveitum, vatnsveitum og gufuframleiðsluvélum ásamt vélasamstæðum til steypuvélanotkunar, innlagnir og útbúnað til upphitunar, vatnsleiðslu og gufuframleiðslu.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 14. des. 1956.

Skrás. 1965, nr. 157. Tilkynnt 16. júní 1965, kl. 11.00 árdegis, af American-Cigarette Company (Overseas) Limited, iðjurekstur, Weinbergstrasse 79, Zürich, Sviss, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: Amtel.

Samkvæmt tilkynningu 1. apríl 1963 er merkið skrásett í Zürich, í 34. flokki, fyrir sígarettur og tóbak.

Skrás. 1965, nr. 158. Tilkynnt 9. júní 1965, kl. 11.30 árdegis, af Canada Dry Corporation, iðjurekstur, 100, Park Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið:

WINK

Samkvæmt tilkynningu 14. febrúar 1947 er merkið skrásett í Washington D. C. 25. janúar 1949, í 45. flokki, fyrir drykkjarvörur, sem seldar eru sem léttir svaladrykkir, hreinar kolsýrðar, óáfengar, og án malts, svo og fyrir sýróp og kjarnaseyði til að gjöra slíkar drykkjarvörur af.

Skrás. 1965, nr. 159. Tilkynnt 27. maí 1963, kl. 15.00, af Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, iðjurekstur og verzlun, Frankfurt/Main, Þýzkalandi, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið:

Trevira

Samkvæmt tilkynningum 28. janúar 1956 og 17. ágúst 1960 er merkið skrásett í München 21. marz 1956 og 12. des. 1960, í 6. og 2. flokki, fyrir ullarvörur, ofinn og prjónaðan fatnað, fatnað, nærfatnað, borðdúka og sængurfatnað, hálsbindi, bursta, burstavörur, pensla, svampa, efnafræðilegar vörur til iðnaðar, vísinda og ljósmyndamarkmiða, hitaverndar- og einangrunarefni, band, kaðlaravörur, net spunaþinur, spunnið og óspunnið band, kögurvefnað, borða, leggingar, gólfábreiður, mottur, ábreiður, forhengi, fána, tjöld, segl, poka, vefja- og spunaefni, flóka, plástra, sáraumbúðaefni, höfuðföt, skófatnað, skerma, ferðabúnað, bindi og bönd til heilbrigðismarkmiða (sáraumbúðir), rekólar, pípur.

Skrás. 1965, nr. 160. Tilkynnt 27. maí 1963, kl. 15.00, af sama, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðið: TREVIRA, innan ramma með bogadregnum hornum og miðstafnum V af stærri leturgerð.

TREVIRA

Samkvæmt tilkynningum 1. sept. 1956 og 17. ágúst 1960, er merkið skrásett í München 2. ágúst 1957 og 13. des. 1960, í 6. og 2. flokki, fyrir ullarvörur, ofinn og prjónaðan fatnað, fatnað, nærfatnað, borðdúka og sængurfatnað, hálsbindi, bursta, burstavörur, pensla, svampa, efnafræðilegar vörur til iðnaðar, vísinda og ljósmyndamarkmiða, hitaverndar- og einangrunarefni, band, kaðlaravörur, net, spunaþinur, spunnið og óspunnið band, kögurvefnað, borða, leggingar, gólfábreiður, mottur, ábreiður, forhengi, fána, tjöld, segl, poka, vefja- og spunaefni, flóka, plástra, sáraumbúðaefni, höfuðföt, skófatnað, skerma, ferðabúnað, bindi og bönd til heilbrigðismarkmiða (sáraumbúðir), rekólar og pípur.

Skrás. 1965, nr. 161. Tilkynnt 2. nóv. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Sinalco Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Detmold, Bahnhofstrasse 3—4, Þýzkalandi, og skrásett 3. ágúst 1965.

Orðin: S I N A L C O K O L A og mynd af staupi á tveim samtengdum, svörtum hringflötum.

Samkvæmt tilkynningu 3. apríl 1937 er merkið skrásett í München 12. ágúst 1937, (í 16. flokki, fyrir tilbúin ölkelduvötn, gosdrykki, óáfenga drykki, ávaxtaseyði og ávaxtasafa.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 3. apríl 1957.

Skrás. 1965, nr. 162. Tilkynnt 10. maí 1965, kl. 15.00, af VEB Sachsenring Automobilwerke Zwickau, iðjurekstur, Schlachthofstrasse, Zwickau, A.-Þýzkalandi, og skrásett 3. ágúst 1965.

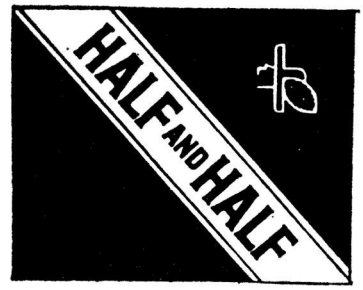
Orðið: H Y C O M A T, með stílfærðu letri.

Hycomat

Samkvæmt tilkynningu 25. nóv. 1964 er merkið skrásett í Berlín 25. febrúar 1965, í 7. og 12. flokki, fyrir gírtengsli.

Skrás. 1965, nr. 163. Tilkynnt 4. sept. 1964, kl. 15.30, af The American Tobacco Company, iðjurekstur, 150 East 42nd Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 3. ágúst 1965.

Ferhyrndur einkennismiði. Efst til vinstri er mynd af mannshöfði með hatt og er blað á hattinum. Á ská þvert yfir miðann frá vinstra horni neðst og til efra hægra horns er breitt afmarkað band og stendur á því H A L F A N D H A L F.

Samkvæmt tilkynningu 15. júlí 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 2. marz 1965, í 17. flokki, fyrir sígarettur.

Skrás. 1965, nr. 164. Tilkynnt 10. júní 1965, kl. 16.30, af Silon, národní podnik, iðjurekstur og verzlun, Planá ned Luznicí, Tékkóslóvakíu, og skrásett 3. ágúst 1965.
Orðið: TESIL

Samkvæmt tilkynningu 18. maí 1960, er merkið skrásett í Prag 30. sept. 1960, í 1., 17., 21. og 26. flokki, fyrir gervitrefjar, garn, spunaefni, þráð og ofnar vörur og prjónaðar vörur gerðar úr áðurgreindum efnum, einkum karlmannafatnað, kvenfatnað og barnafatnað, föt, yfirhafnir og undirföt, vefnaðarvörur, prjónavörur, sokka og glysvarning, einnig hrosshár, silfurpappír, pökkunarefni, gerviefni til einangrunar og stoppunar og vörur búnar til úr þessum efnum, einkum bursta, ábreiður, svefnpoka, hlífðarföt og bendla.

Skrás. 1965, nr. 165. Tilkynnt 3. júní 1965, kl. 15.00, af Mercury Record Productions, Incorporated, iðjurekstur, 35 East Wacker Drive, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 3. ágúst 1965.
Orðið: **LIMELIGHT**

Samkvæmt tilkynningu 1. nóv. 1957 er merkið skrásett í Washington D. C. 9. sept. 1958, í 36. flokki, fyrir hljóðritaplötur.

Skrás. 1965, nr. 166. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af Unilever Limited, iðjurekstur, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, og skrásett 20. ágúst 1965.
Orðið: OLVA

Merkið er skrásett í London 2. des. 1922 og 1. ágúst 1950, í 48. og 3. flokki, fyrir ilmsápur og snyrtivörur (ekki til lækninga), þó ekki hárvötn.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 2. des. 1950.

Skrás. 1965, nr. 167. Tilkynnt 20. maí 1965, kl. 11.00 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.
Orðið: RINSO

Merkið er skrásett í London 19. sept. 1908, í 47. flokki, fyrir sápur, þvottaefni, einnig úr gerviefnum (detergents), og önnur efni til þvotta.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. sept. 1964.

Skrás. 1965, nr. 168. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: EXTRAL

Merkið er skrásett í London 11. janúar 1961, í 3. flokki, fyrir sápur og þvottaefni úr gerviefnum (detergents), (ekki til notkunar í iðnaði eða framleiðslu).

Skrás. 1965, nr. 169. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: LIFEBUOY

Merkið er skrásett í London 26. ágúst 1957, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta; efni til að hreinsa, þvo, fægja og skúra með; sápur, ilmvörur, hreinsaðar olíur, snyrtivörur, hárvötn; tannhreinsunarefni.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 26. ágúst 1964.

Skrás. 1965, nr. 170. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: LEVER

Merkið er skrásett í London 21. nóv. 1889, og 21. des. 1953, í 47. og 3. flokki, fyrir sápur og þvottaefni úr gerviefnum (detergents).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 21. nóv. 1959.

Skrás. 1965, nr. 171. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: PRESTO

Merkið er skrásett í London 9. júní 1961, í 3. flokki, fyrir sápur og þvottaefni og sápur úr gerviefnum (detergents), (ekki til notkunar í iðnaði eða framleiðslu).

Skrás. 1965, nr. 172. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: QUIX

Merkið er skrásett í London 23. nóv. 1951, í 3. flokki, fyrir þvottaefni og sápur úr gerviefnum (detergents).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 23. nóv. 1958.

Skrás. 1965, nr. 173. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: RADION

Merkið er skrásett í London 17. sept. 1959, í 3. flokki, fyrir þvottaefni og sápur úr gerviefnum, (non sopenaceous detergents), (Ekki til notkunar í iðnaði eða framleiðslu).

Skrás. 1965, nr. 174. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst. 1965.

Orðið: SUNIL

Merkið er skrásett í London 10. nóv. 1959, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta, efni til að hreinsa, fægja, þvo og skúra með, sápur, ilmvötn, hreinsaðar olíur, snyrtivörur, hárvötn og tannhreinsiefni.

Skrás. 1965, nr. 175. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 1.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: SURF

Merkið er skrásett í London 9. febrúar 1948, í 3. flokki, fyrir bleikiefni, þvottaefni til alls konar þvotta og fyrir þvottaefni og sápur úr gerviefnum (detergents) og sápur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 9. febrúar 1955.

Skrás. 1965, nr. 176. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: GLITTO

Merkið er skrásett í London 9. des. 1911 og 24. júlí 1915, í 50. og 47. flokki, fyrir sápur og önnur efni til hreinsunar og efni til þess að fægja með auk málmfægiefna; venjulegar sápur, þvottaefni og sápur úr gerviefnum (detergents) og smur- og ljósolíur (lubcricating and illuminating oils).

Skársetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 9. des. 1953 og 24. júlí 1957.

Skrás. 1965, nr. 177. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: SKIP

Merkið er skrásett í London 8. marz 1961, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta, efni til að hreinsa, fægja, þvo og skúra með, sápur, ilmvörur, snyrtivörur, hárvatn og tannhreinsunarefni.

Skrás. 1965, nr. 178. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af Domestos Limited, iðjurekstur, College Works, Albion Row, Newcastle-upon-Tyne, Englandi, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: DOMESTOS

Merkið er skrásett í London 1. sept. 1958, í 3. og 5. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta; efni notað til að hreinsa, þvo, fægja og skúra; sápur, ilmvötn, hreinsaðar olíur; snyrtivörur, hárvötn, tannhreinsunarefni, efni til lyfjaframleiðslu, dýralækninga og heilbrigðis; sóttvarnarefni, efni til að eyða illgresi, skordýrum, sníkjudýrum og bakteríum, þó ekki barna- og sjúklingafæðu.

Skrás. 1965, nr. 179. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðin: Mr. SQEZY

Merkið er skrásett í London 7. janúar 1957, í 3. flokki, fyrir þvotta- og hreinsiefni (detargents), (þó ekki fyrir efni, esm notuð eru til iðnaðar og framleiðslu); hreinsunar- og fægiefni.

Skrás. 1965, nr. 180. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: STERGENE

Merkið er skrásett í London 1. febrúar 1946, í 3. flokki, fyrir hreinsiefni til heimilishalds og þvotta.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 1. febrúar 1953.

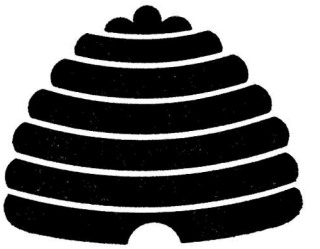
Skrás. 1965, nr. 181. Tilkynnt 2. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af E. R. Holloway Limited, iðjurekstur, 17. Bessemer Road, Welwyn Garden City, Hertfordshire, Englandi, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: SABRE

Merkið er skrásett í London 19. ágúst 1960, í 3. flokki, fyrir ilmvötn, fegrunarvörur, snyrtivörur og hárvötn.

Skrás. 1965, nr. 182. Tilkynnt 6. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af Patros & Baldwins Limited, iðjurekstur, Lingfield Lane, Darlington, County Durham, Englandi, og skrásett 20. ágúst 1965.

Svartur snælduhaus á hvítum grunni.

Merkið er skrásett í Manchester 4. ágúst 1964, í 23. flokki, fyrir garn, band og þráð úr vefnaði, gerviefnum eða úr blöndu af vefnaði og gerviefnum, þó ekki fyrir tvinna til að sauma með.

Skrás. 1965, nr. 183. Tilkynnt 6. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af Unilever Limited, iðjurekstur, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: HARMONY

Merkið er skrásett í London 1. apríl 1954, í 3. flokki, fyrir sápur, snyrtiefni, ilmvötn, hreinsaðar olíur, snyrtivörnur, efni fyrir hárið og til tannhreinsunar.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 1. apríl 1961.

Skrás. 1965, nr. 184. Tilkynnt 6. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: COMFY

Merkið er skrásett í London 1. september 1961, í 3. flokki, fyrir efni til þvotta, sápur, þvottaefni og sápur úr gerviefnum (detergents), (ekki til notkunar í iðnaði og framleiðslu), og hreinsunar- og þvottaefni til heimilishalds.

Skrás. 1965, nr. 185. Tilkynnt 6. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: ICILMA

Merkið er skrásett í London 23. ágúst 1949, í 3. flokki, fyrir efni til þvotta; efni til að hreinsa, þvo, fægja og skúra með; þvottaefni og sápur úr gerviefnum (detergents), sápur, snyrtiefni, snyrtivörur, efni fyrir hárið og til tannhreinsunar.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjað 23. ágúst 1956.

Skrás. 1965, nr. 186. Tilkynnt 6. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðin Handy andy (og mynd af vinnuklæddum manni).

Merkið er skrásett í London 6. maí 1939, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta; efni til að hreinsa, þvo, fægja og skúra með; sápur, ilmvörur, hreinsaðar olíur, snyrtivörur, hárvötn, tannhreinsunarefni, þó ekki sandpappír eða aðrar vörur sem telja má sandpappír.

Skrás. 1965, nr. 187. Tilkynnt 9. júlí 1965, kl. 11.00 árdegis, af Inglo N. V., iðjurekstur, Nijenoord la, Utrecht, Hollandi, og skrásett 20. ágúst 1965.

Orðið: IGLO á gaffli yfir spínatblöðum með orðunum PASSIERTE SPINAT undir.

Samkvæmt tilkynningu 16. jan. 1964 er merkið skrásett í Gravenhage, Hollandi, 19. marz 1964, í 29. og 32. flokki, fyrir matvæli, fryst eða hraðfryst; kjöt og kjötafurðir, fisk og fiskafurðir; villibráð og fugla; grænmetis- og ávaxtasafa, grænmeti og ávexti, tilbúinn mat, egg og mjólkurafurðir; hveiti, korn og hveitiafurðir, brauð, kex, kökur og sætindi, sælgæti og ís.

Skrás. 1965, nr. 188. Tilkynnt 17. ágúst 1965, kl. 14.00, af Johns-Manville Corporation, iðjurekstur, 23 Eest 40th Street, New York, N. Y., Bandríkjunum, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: **CELITE**

Samkvæmt tilkynningu 24. marz 1915 er merkið skrásett í Los Angeles 3. ágúst 1915, í 1. flokki, fyrir hráan kísilgúr og mulinn, brotinn, skorinn eða malaðan kísilgúr; mulda og malaða botnsfallsmold eins og hún kemur fyrir, þurrkaða eða kalkaða, duftkennd efni, sem innihalda botnsfallsmold og efnasambönd úr botnsfallsmold eins og hún kemur fyrir, þurrkuð og kölkuð eða sem innihalda hana, til afnota með vökvasementi, gipsi, jarðbiki og öðrum bindiefnum eða í sambandi við þau til að gera þilplötur, veggi, steinlögn og aðra smíð.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 3. ágúst 1955.

Skrás. 1965, nr. 189. Tilkynnt 14. ágúst 1965, kl. 14.00, af Johns-Manville Corporation, iðjurekstur, 22 East 40th Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðin: **FILTER-CEL**

Samkvæmt tilkynningu 26. apríl 1921 og 9. febrúar 1914, er merkið skrásett í Washington D. C. 17. júlí 1923 og 12. okt. 1915, í 31. og 6. flokki, fyrir hvata til að mynda botnfall óhreininda í sykri; efni til að binda og skilja óhreinindi og annað úr vökva.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjað 17. júlí 1963 og 12. október 1955.

Skrás. 1965, nr. 190. Tilkynnt 26. júlí 1965, kl. 15.30, af Pento Cosmetic N. V., iðjurekstur, Gieterstraat 5—7, Amsterdam, Hollandi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið:

INVITÉ

Samkvæmt tilkynningu 27. júní 1953 er merkið skrásett í Amsterdam 3. ágúst 1953 fyrir hvers konar ilm- og snyrtivörur.

Skrás. 1965, nr. 191. Tilkynnt 26. júlí 1965, kl. 15.30, af sama, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið:

BÉLAIR

Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1953, er merkið skrásett í Amsterdam 27. júní 1953 fyrir hvers konar ilm- og snyrtivörur.

Skrás. 1965, nr. 192. Tilkynnt 16. júlí 1965, kl. 13.45, af Brauð hf., brauðgerð, Auðbrekku 32, Kópavogi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: S A F A

Merkið er skrásett fyrir brauðgerðarvörur.

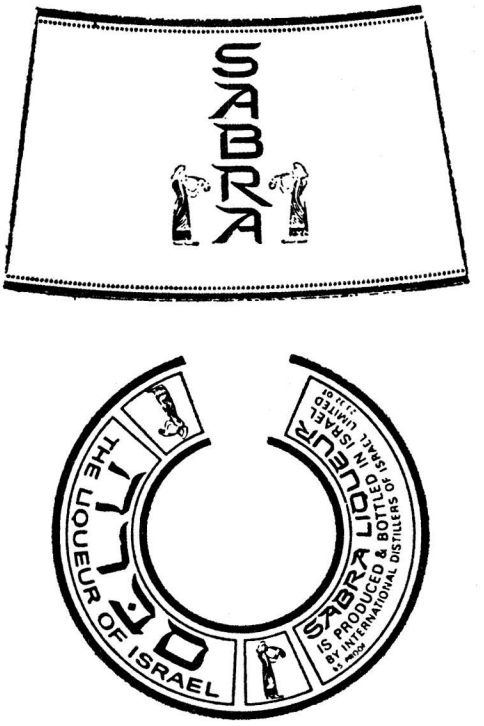
Skrás. 1965, nr. 193. Tilkynnt 6. ágúst 1963, kl. 11.00 árdegis, af Blue Bell Inc., iðjurekstur og verzlun, 335 Church Street, Greensboro, North Carolina, Bandaríkjunum, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: C O T E S B U R Y

Samkvæmt tilkynningu 26. júlí 1963, er merkið skrásett í Washington D. C. 23. júní 1964, í 39. flokki, fyrir sportskyrtur, buxur (slacks), Bermuda stuttbuxur, jakka og regnfatnað, allt fyrir karlmenn og drengi, og blússur, buxur (slacks), stuttbuxur, jakka og regnfatnað, allt fyrir stúlkur.

Skrás. 1965, nr. 194. Tilkynnt 28. maí 1965, kl. 14.15, af International Distillers of Israel Ltd., áfengisgerð og verzlun, 37 Jabotinsky Street, Jerúsalem, Ísrael, og skrásett 15. sept. 1965.

Innan ferhyndrar umgerðar stendur lóðrétt orðið: SABRA. Sitt hvorum megin við það er mynd af manni. Þar fyrir neðan innan hringlaga umgerðar, sem þó er opin af ofan, er efst til vinstri mynd af manni, þá hebreskt letur, en þar undir stendur: THE LIQUEUR OF ISRAEL. Neðst er mannsmynd. Til hægri innan umgerðarinnar stendur: SABRA LIQUEUR IS PRODUCED & BOTTLED IN ISRAEL BY INTERNATIONAL DISTILLERS OF ISRAEL LIMITED.

Merkið er skrásett í Jerúsalem 22. janúar 1963, í 33. flokki, fyrir líköra framleidda í Ísrael, úr cactus ávexti, ætlaðan til útflutnings frá Ísrael.

Skrás. 1965, nr. 195. Tilkynnt 4. júní 1964, kl. 16.00, af Merck & Co. Inc., iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: RAPIQUA

Samkvæmt tilkynningu 31. marz 1964, er merkið skrásett í Washington D. C. 29. júní 1965, í 18. flokki, fyrir þvagaukandi efnasamsetningu.

Skrás. 1965, nr. 196. Tilkynnt 14. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af Bio-Kur International v/Jörgen J. Soldschmidt, iðjurekstur og verzlun, Hjalmar Brantings Plads 4, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: BIO-KUR

Samkvæmt tilkynningu 27. ágúst 1963, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 2. nóv. 1963, í 3. og 5. flokki, fyrir bleikiefni og aðrar vörur til þvotta og hreinsunar á fatnaði, samsetningar til hreingerninga, fágunar og til að ná burt blettum, svo og slípunarefni, sápu, ilmvörur, eteriskar olíur, fegrunarmeðul, hárvötn, tannhirðingarmeðul, lyfja- og dýralækninga samsetningar, svo og samsetningar til heilsugæzlu, fæðusamsetningar handa börnum og sjúklingum, plástra og umbúðir, efni í tannfyllingar og í eftirmyndun tanna, sótthreinsunarefni, samsetningar til útrýmingar á illgresi og meindýrum.

Skrás. 1965, nr. 197. Tilkynnt 13. júlí 1965, kl. 9.45 árdegis, af Unifranck Lebensmittelwerke G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Ludwigsburg (Württ.), Franckstr. 8, Þýzkalandi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: UNIFRANK

Samkvæmt tilkynningu 13. marz 1964 er merkið skrásett í München 26. júni 1964, í 26. flokki, fyrir bjór, vín og áfengi drykki, ölkelduvatn, óáfenga drykki, brunnsölt, kjöt og fiskmeti, kjötkjarna, ávexti, grænmeti, niðursoðið kjöt, fisk, ávexti og grænmeti, kjöt-, fisk-, ávaxta- og grænmetishlaup, ávaxtasaft, tómatakjöt, tómatasafa; egg, mjólk, smjör, ost, smjörlíki, matarolíu og matarfeiti; kaffi, kaffilíki, te, sykur, sýróp, hunang, mjöl, hrísgrjón, mylnuframleiðslu úr korni til átu, sterkju og sterkjublöndur til matar, deigvörur, krydd, kryddkjarna, sósur, sósukjarna, edik, sinnep, mayonese, matarsalt, kakó, súkkulaði, sykurvörur, bökunar- og sætabrauðsvörur, ís til átu, ger, bökunarpúlver, sjúkrafæðu og fæðu til styrkingar, barnamat, malt og maltkraft til matar, fóðurefni, kartöflframleiðslu til matar, einkum kartöfluflygsur, kartöflusneiðar og ristaðar kartöflusneiðar, kartöflumjöl til framleiðslu á kartöflusnúðum, kartöflulummum, kartöflumósi og aðra kartöfluframleiðslu til fóðurs.

Skrás. 1965, nr. 198. Tilkynnt 12. júlí 1965, kl. 16.00, af Berkshire International Corporation, iðjurekstur, Wyomissing, Berks, Pennsylvania, Bandaríkjunum, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: BERKSHIRE, með stækkuðum stafnum B fyrir aftan.

BERKSHIRE B

Samkvæmt tilkynningu 9. sept. 1963, er merkið skrásett í Washington D. C. 4. ágúst 1964, í 39. flokki, fyrir sokka og líkar prjónavörur.

Skrás. 1965, nr. 199. Tilkynnt 28. júlí 1965, kl. 11.15 árdegis, af American Cyanamid Company, iðjurekstur, Wayne, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið:

DIAMOX

Samkvæmt tilkynningu 23. marz 1950, er merkið skrásett í Washington D. C. 18. marz 1952, í 18. flokki, fyrir búkhreinsandi lyf.

Skrás. 1965, nr. 200. Tilkynnt 19. júlí 1965, kl. 11.00 árdegis, af Company des Lampes, iðjurekstur, 29 Rue de Lisbone, París, Frakklandi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið:

MAZDA

Samkvæmt tilkynningu 30. marz 1961, er merkið skrásett í París, í 9. og 11. flokki, fyrir öll rafmagnstæki og sérstaklega glólampa og flúrskinsljósalampa og svipuð ljósatæki, lampa og rör notuð í útvarp, sjónvarp og til svipaðra markmiða, öll ljósatæki, fylgihluti og tengihluti til þeirra.

Skrás. 1965, nr. 201. Tilkynnt 29. júlí 1965, kl. 9.55 árdegis, af Compagnie Industrielle des Piles Electriques, iðjurekstur og verzlun, 125 rue du Président-Wilson Levallois-Perset (Seine), Frakklandi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið:

Samkvæmt tilkynningu 7. maí 1965, er merkið skrásett í París, í 9. og 11. flokki, fyrir öll rafskaut og allar rafhlöður sem og hluta, búta og fylgitæki téðra rafskauta og rafhlaðna.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignarétt á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 7. maí 1965.

Skrás. 1965, nr. 202. Tilkynnt 11. ágúst 1965, kl. 11.50 árdegis, af Unox N. V., iðjurekstur, Gasstraat 10, Oss, Hollandi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: S M A G

Merkið er skrásett í Amsterdam fyrir niðursoðnar fisk- og kjötafurðir eða varðar skemmdum á annan hátt, villibráð og alifugla, súpur, kjötextrakt, feiti (aðra en smjör).

Skrás. 1965, nr. 203. Tilkynnt 11 ágúst 1965, kl. 11.50 árdegis, af sama, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: S M I C'S

Samkvæmt tilkynningu 10. maí 1963 er merkið skrásett í Amsterdam 17. júní 1963, í 29. og 30. flokki, fyrir kjöt og kjötafurðir, fisk og fiskafurðir, villibráð og alifugla, kjötextrakt, bragðefni, sætabrauð og kökur, tilbúnar máltíðir, allt bæði nýtt, niðursoðið og varið skemmdum á annan hátt (þó ekki fæðu úr korntegundum).

Skrás. 1965, nr. 204. Tilkynnt 11. ágúst 1965, kl. 11.50 árdegis, ef Van Den Bergh & Jurgens N. V., iðjurekstur, Museumpark 1, Rotterdam Hollandi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: U n o x

Samkvæmt tilkynningu 9. okt. 1950 er merkið skrásett í Amsterdam 29. sept. 1952 fyrir niðursoðnar kjötafurðir (með eða án grænmetis), kjötafurðir varðar skemmdum á annan hátt, nýtt kjöt og afurðir úr nýju kjöti, nýjar, reyktar og saltaðar pylsur, kjötkökur, kjötbúðinga, svínakjöt og reykt svínaflesk; grænmeti, ávexti, fisk og súpur, sem er niðursoðið eða varið skemmdum á annan hátt.

Skrásetnig vörumerkisins var síðast endurnýjuð 29. janúar 1957.

Skrás. 1965, nr. 205. Tilkynnt 11. ágúst 1965, kl. 11.50 árdegis, af Unilever Limited, iðjurekstur, Port Sunligt, Cheshire, Englandi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: R I N

Merkið er skrásett í London 14. marz 1958, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þvotta, efni til þess að hreinsa, skúra og fægja með; sápur, ilmvörur, olíur, snyrtivörur, hárvötn, efni til tannhreinsunar.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 14. marz 1965.

Skrás. 1965, nr. 206. Tilkynnt 11. ágúst 1965, kl. 11.50 árdegis, af sama, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: E R A S M I C

Merkið er skrásett í London 6. des. 1897, í 3. flokki, fyrir sápur, þvottaefni og sápur úr gerviefnum (detergents), efni til þvotta, ilmvötn, snyrtivörur, snyrtiefni fyrir tennur og hár, munnskolvötn, ilmpoka og snyrtiefni til þess að fjarlægja hár.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 6. des. 1953.

Skrás. 1965, nr. 207. Tilkynnt 11. ágúst 1965, kl. 11.50 árdegis, af sama, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: G I B B S og stafirnar S. R. á hvítum grunni.

Merkið er skrásett í London 18. febrúar 1946, í 3. flokki, fyrir tannkrem.

Skrásetning vörmerkisins var síðast endurnýjuð 18. febrúar 1953.

Skrás. 1965, nr. 208. Tilkynnt 11. ágúst 1965, kl. 16.50, af Herrahúsinu hf., verzlun, Aðalstræti 4, Reykjavík, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: H E R R A H Ú S I Ð, innan sporöskjulagaðs hrings, með stílfærðu letri.

Merkið er skrásett fyrir herrafatnað.

Skrás. 1965, nr. 209. Tilkynnt 13. ágúst 1965, kl. 16.00, af Sandoz A. G., iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Basel, Sviss, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið,: CALSIOLAN

Merkið er skrásett í Berne 6. nóv. 1964, í 1., 3. og 5. flokki, fyrir lyfjavörur.

Skrás. 1965, nr. 210. Tilkynnt 30. júlí 1965, kl. 16.20, af Algemene Kustzijde Unie N. V., iðjurekstur og verzlun, Velperweg No. 76, Arnhem, Hollandi, og skrásett 15. sept. 1965.

Orðið: AKULON

Samkvæmt tilkynningu 19. sept. 1950 er merkið skrásett í Amsterdam 11. okt. 1950 fyrir vörur mótaðar úr gerviharpix, sem þolir hita, og vörur búnar til úr því.

Skrás. 1965, nr. 211. Tilkynnt 30. ágúst 1965, kl. 10.30 árdegis, af Firma Nivea v. E. O. Bruun, iðjurekstur og verzlun, Skodsborgvej 174, Holte, Danmörku, og skrásett 24. sept. 1965.

Tölustafurinn 9 og bókstafirnar V og A samanfléttaðir, en kross á milli. Þar fyrir neðan standa orðin HÅR SPRAY

Samkvæmt tilkynningu 4. febrúar 1964 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 18. apríl 1964, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þess að þvo og hreinsa fatnað, hreingerningarefni, efni til póleringar og til að ná burtu blettum, fægingarefni, sápu, ilmvörur, eteríska olíur, fegrunarvörur, hárvatn, tannsnyrtivörur.

Skrás. 1965, nr. 212. Tilkynnt 23. jan. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Clairol Incorporated, iðjurekstur, 1290 Avenue of the Americas, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 20. október 1965.

Orðin

miss
CLAIROL

Samkvæmt tilkynningu 15. apríl 1950 er merkið skrásett í Washington D. C. 26. febrúar 1952, í 51. flokki, fyrir efnasamsetningar til að lita og blæfegra hár.

Skrás. 1965, nr. 213. Tilkynnt 23. jan. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðin:

Lady
Clairol

Samkvæmt tilkynningu 2. nóv. 1951 er merkið skrásett í Washington D. C. 17. nóv. 1953, í 51. flokki, fyrir efnasamsetningar til að gera hár ljóst á litinn.

Skrás. 1965, nr. 214. Tilkynnt 2. sept. 1964, kl. 16.30, af Merck & Co., Inc., iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: PROTRIPTIL

Samkvæmt tilkynningu 1. júlí 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 10. ágúst 1965, í 18. flokki, fyrir lyfjasamsetningu til að nota við geðlækningar.

Skrás. 1965, nr. 215. Tilkynnt 2. sept. 1964, kl. 16.30, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: CONCORDIN

Samkvæmt tilkynningu 1. júlí 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 10. ágúst 1965, í 18. flokki, fyrir lyfjasamsetningu til að nota við geðlækningar.

Skrás. 1965, nr. 216. Tilkynnt 2. sept. 1965, kl. 16.30, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: FERDURALTA

Samkvæmt tilkynningu 1. júlí 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 12. janúar 1965, í 18. flokki, fyrir vítamín, steinefnasamsetningu til varnar og meðferðar á hörgulsjúkdómum.

Skrás. 1965, nr. 217. Tilkynnt 16. nóv. 1964, kl. 15.00, ef Sementsverksmiðju ríkisins, iðjurekstur, Akranesi og skrásett 20. okt. 1965.
Bókstafirnir S R stílfærðir.

Merkið er skrásett fyrir sement og aðrar skyldar vörur.

Skrás. 1965, nr. 218. Tilkynnt 12. apríl 1965, kl. 11.30 árdegis, af Nivea v/E. O. Bruun, iðjurekstur og verzlun, Skodsborgvej 174, Holte, Danmörku, og skrásett 20. okt. 1965.
Orðið: 9VA

Samkvæmt tilkynningu 11. jan. 1963 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 31. júlí 1965, í 3. flokki, fyrir bleikiefni og önnur efni til þess að þvo og hreinsa fatnað, hreingerningarefni, efni til póleringar og til að ná burtu blettum, fægingarefni, sápu, ilmvörur, eteriskar olíur, fegrunarvörur, hárvatn, tannsnyrtivörur.

Skrás. 1965, nr. 219. Tilkynnt 27. apríl 1965, kl. 10.30 árdegis, af May & Baker Limited, iðjurekstur, Dagenham, Essex, Englandi, og skrásett 20. okt. 1965.
Orðið: NEULACTIL

Merkið er skrásett í London 14. júní 1962, í 5. flokki, fyrir taugalyf, þ. e. lyf til að nota við lækningu óreglu á miðtaugakerfinu; svefnlyf; deyfilyf; öll til afnota fyrir menn og dýr.

Skrás. 1965, nr. 220. Tilkynnt 20. maí 1965, kl. 13.30, af Prentverki Odds Björnssonar h/f, iðjurekstur, Hafnarstræti 88, Akureyri, og skrásett 20. okt. 1965.
Dökkur sporöskjulagaður grunnur með ljósum stöfum: p o b

Merkið er skrásett fyrir pappaöskjur, teikningar, ljósmyndir, myndamót, alls konar fullunnar vörur úr bókbandi, umbúðir og hvers konar annað prentverk.

Skrás. 1965, nr. 221. Tilkynnt 24. júní 1965, kl. 15.00, af Helsingborgs Gummifabriks Aktiebolag Tretorn, iðjurekstur, Helsingborg, Svíþjóð, og skrásett 20. okt. 1965.

Innan hálfhrings og afmarkaðs ferstrends flatar eru í hálfhringnum þrír vígturnar, en yfir þeim stendur talan 1891. Á ferstrenda fletinum stendur
Orðið: TRETORN

Samkvæmt tilkynningu 11. júní 1943 er merkið skrásett í Stokkhólmi 8. des. 1944, í 1.—3., 5., 7.—12., 16.—22. og 24.—28. flokki fyrir beinamjöl, keramisk efni, fljótandi gúmmí, gúmmílausn, samþjappaðar gastegundir, sölt, sem finnast í náttúrunni, sýrur og basa, eggjahvítuefni, náttúrleg áburðarefni; blaðmálm til málunar og skreytingar; slípunarskífur (sveigjanlegar úr ofnu efni eða pappír); eggjahvítuefni, plástur, flugnaveiðara, gúmmímótunarmassa til notkunar við tannviðgerðir; vélknúnar dælur, sprautur, tæki til að framleiða raforku, olíuhreinsunartæki, búðarvélar og aðrar tegundir af vinnu-, verkfæra- og orkuvélum, tæki til gasframleiðslu, slípunarskífur, drifreimar úr gúmmí, garðsláttuvélar, þreskivélar; verkfæri að öllu eða aðallega úr tré eða gúmmí, slípunarskífur, tæki til permanenthárliðunar; gasgrímur, rafmagnstæki til permanenthárliðunar, flotefni og önnur björgunaráhöld í formi dufla og fleka, vísindaáhöld úr bakelít og gleri í rannsóknastofu, sjóntæki og áhöld, svo sem kíkja og gleraugu, röntgen- og gegnumlýsingartæki, áhöld til notkunar í eldsvoða, slökkvidælur, slökkvitæki, tæki til að geyma og breyta raforku, rafgeyma, raftæknileg hleðslutæki, landmælinga-, sjómælinga-, og stórskotaliðs- og flugtæknileg áhöld, vogir og þungamælandi áhöld og tæki, merkja- og mælitæki og áhöld, viðvörunartæki, rafmagnsöryggisbúnað vegna umferðar, ritsíma- og talsímaefni, rafmagnsleiðslur, myndavélar og kvikmyndahúsa-, kvikmynda- og útvarpsáhöld og raftækja- og sjóntækjabúnað til þeirra, gjallarhorn, skrifstofuvélar, einkum reikni-, vörureiknings-, töflu-, bókfærslu-, gata-, spjalda-, reikniheila-, talhljóðrita-, frímerkja-, peningatalningar- og sundurgreiningarvélar, tímaeftirlits-

tæki, sjálfvirkar spilavélar, farmiðasjálfsala, sjálfsala, ryksugur, gólfbónvélar og önnur sérstök áhöld til ræstingar og umhirðu á heimilum, einkum fægiáhöld og straujárn, grammófóna, kafarabúninga, kafarahjálma; gúmmíhanzka, gúmmísængurdýnur, gúmmíkodda, gúmmídýnur, nuddkefli og nuddáhöld, áhöld úr gleri og bakelít til læknisfræðinota, röntgen-, gegnumlýsingar- og rafmagnslæknisfræðileg áhöld, gervilimi og aðra gervilíkamshluta; glóðarnet, ljósabúnað, lampa, suðuskúffur, kæliskápa, þurrkur, þerriskápa, loftræstingaráhöld, loftbætiáhöld, kola-, koks- og olíuhitunarkerfi, olíuhreinsunartæki, gasframleiðslutæki; gasframleiðslutæki fyrir ökutæki, reiðhjól, mótorhjól, bíla, kerrur, vagna, dráttarvélar, hjólastóla, flugvélar, báta, pramma og skip, svo og hluta úr og búnað á vagna, gerða úr vulkanfiber, pegamoid, balata, bakelít, kátsjúk og gúmmí, einkum hemlaklossa, hjólaklæðningu, gúmmí á reiðhjólsstig, gúmmíhringa, svo sem reiðhjóla- og vagnhjólagúmmíhringa, gagnþétta gúmmíhringa á bifreiðir, hjólbarða og slöngur fyrir bifreiðir, reiðhjól og mótorhjól, olíuhreinsunartæki fyrir ökutæki; prentað mál, dekalkomanier, bókstafi og myndamót, strokleður efni til kennslunota í formi skrif- og teikniefnis, blýanta, lindarpenna, skriffærasamstæður, gúmmí-, bakelít- og tréáhöld til skrifstofunota, skrifstofuvélar, fjölritunar-, afritunar- og frímerkingartæki, dýrabúr, tunglgönguvélar, jarðlíkan, veggmyndir, ljósmyndaramma, grasa- og líffræðisfræðisneiðar, pensla, gúmmíbönd; gúmmí og kátsjúk og vörur úr því, þar á meðal gúmmíhringa, gúmmíreimar, gúmmíbönd, gúmmípoka, gúmmípípur, gúmmíoddbjargir, höftunguhlífar og knattborðsbrúnir úr gúmmí, þétta rafmagnseinangrunarefni úr gúmmí, gúmmídúk ebónít og bakelít, gúmmíloka, gúmmísamsetning, balata, umbúðir og innpökkunarefni úr bakelít og gúmmí; loðskinnsvörur, bakpoka, ferðaáhöld, stafi og regnhlífar, hylki, söðlasmíðavörur, töskugerðarvinnu úr leðri, skinni, gúmmí, gúmbornum vefnaði og gerviefni, skjalatöskuvinnu; náttúrlegt asfalt, stein, steintau, tígulsteina, brenndar leirflögur, keramisk efni, óunnin við og staura, sagaðan, höggvinn og heflaðan við; loftlista og veggtjaldshringa, gúmmísængurdýnur, gúmmípoka, gúmmíkodda, gúmmídýnur, svefnpoka úr gúmmí eða gúmmíbornu efni, bakelítleggingar á húsgögn, vörur úr beini, korki, horni, skjaldbökuskel, fílabeini, perlumóður, rafi, sæfrauði og tréningi, smíðavörur úr tré, tágafléttur, myndaramma, fatabrúður handa verzlunum, tréskilti, landabréfagrindur, skólabekki, skólaborð, húsgögn úr tré, einnig samsett húsgögn, hvíldarhúsgögn og stoppuð hvíldarhúsgögn, sófa og rúm, bólstur, regnhlífagrindur, burstahengi, spegla, umbúðir og innpökkunarefni úr tré og trjáull; flugnaveiðara, greiður úr hörðu gúmmí, þvotta- og andlitssvampa, burstavörur, bursta og pensla til heimilisnota og iðnaðar, eldhúsáhöld úr tré, bakelít og alúmíníum, postulíni, steinungi, keramik, gleri, glerskilti og aðrar glervörur; fiður, hrosshár, dún, þurrkuð dvergpálmablöð í dýnustopp, spunaefni, svo sem bómull, ull, silki, júti og hamp, segl og tjöld, efni í kaðla; gúmmítjöld, gúmmírúmábreiður, rúmundirlag úr gúmmí, gúmborinn vefnað; loðskinnsvörur, baðföt úr gúmmí eða gúmbornum vefnaði, gúmmíkápur, til klæðnaðarnota andlits-, hnjá- og fótleggjahlífar úr gúmmí eða gúmmíbornum dúk, baðhúfur úr gúmmí, skó og utanyfirskó af alls konar tagi, svo sem skóhlífar, hálfskóhlífar, inniskó, hálfinniskó, snowboots (snjóskó), háar skóhlífar, helboots, halvboots, stígvél, hálfstígvél, gönguskó, gúmmísóla án bols eða með bol úr leðri eða öðru efni, gúmmísóla og hæla, gúmmískástykki (gummisnedbitar), leikfimiskó, seglskó, tennisskó, morgunskó og baðskó, svo og annars konar skófatnað og hluta í hann, þar sem efnið er gúmmí, leður, skinn, dúkur, tré, gerviefni eða annað efni, svo og samsetning af efnum, prjónavörur og sokkavörur að því leyti sem þær eru hluti úr skófatnaði og utanyfirskófatnaði, brjósthlífar úr gúmmí; gúmmíbönd, hárliðunarspólur úr gúmmí, hárkolluvinna, félags- og húfumerki úr hörðu gúmmí, korkmottur, gúmmímottur, leðurmottur; spil úr tré, bakelít og gúmmí, leikfangavörur úr tré, reyr, bambus,

bakelít og gúmmí, sérstaklega gúmmíknettir, bolta og áhöld fyrir tennis, badminton og aðra knattleiki, svo og önnur leikfimi-, sport- og íþróttaáhöld, sem gerð eru að öllu eða aðallega úr tré, reyr, bambus, bakelít, leðri og gúmmí, andlits-, hnjá- og fótleggjahlífar úr gúmmí eða gúmbornum dúk; vöruskráningin tekur ekki til stálvöru og járnvöru eða neins sem er þeirrar tegundar.

Skrás. 1965, nr. 222: Tilkynnt 28. júlí 1965, kl. 11.15 árdegis, af VEB Oberlansitzer Glaswerke, iðjurekstur, Weisswasser O.L., Strasse der Befreiung 30—32, Austur-Þýzkalandi, og skrásett 20. okt. 1965.

Stafirnir: O L G innan samtengdra tígulreita.

Samkvæmt tilkynningu 12. apríl 1954 er merkið skrásett í Berlín 17. maí 1955, í 29. flokki, fyrir gler og blýgler, munnblásið og fullgert.

Skrás. 1965, nr. 223: Tilkynnt 17. ágúst 1965, kl. 14.00, af St. Regis Tobacco Corporation Limited, iðjurekstur, Weinbergstrasse 79, Zürich 6, Sviss og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: COURTLEIGH

Samkvæmt tilkynningu 22. febrúar 1962 er merkið skrásett í Bern fyrir sígarettur, tóbak og vindla.

Skrás. 1965, nr. 224. Tilkynnt 1. sept. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Lövens kemiska Fabriks Handelsaktieselskab, iðjurekstur og verzlun, Ballerup, Danmörku, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: HUMANTEX

Samkvæmt tilkynningu 24. janúar 1961 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 8. apríl 1961 í 5. flokki, fyrir lyffræðilegar og dýralækningafræðilegar efnablöndur til heilsuverndar, sérfæðu efnablöndur fyrir börn og sjúka, plástra og sáraumbúðaefni, efni til tannfyllinga og tannmótunar, sótthreinsunarefni, efnablöndur til útrýmingar illgresis og meindýra.

Skrás. 1965, nr. 225. Tilkynnt 12. febrúar 1965, kl. 10.30 árdegis, af Cockburn Smithes & Co., Limitada, vínverzlun, Rua Das Coradas 13, Villa Nova de Gaia, Portúgal, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: COCKBURN'S

Samkvæmt tilkynningu 17. apríl 1964 er merkið skrásett í Lissabon 8. febrúar 1965, í 33. flokki, fyrir portvín.

Skrás. 1965, nr. 226. Tilkynnt 6. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Mineral Waters Distributors Limited, iðjurekstur og verzlun, Nassau Place, Dublin, Írlandi, og skrásett 20. okt. 1965.

C &C

Merkið er skrásett í Dublin 23. júlí 1909, í 32. flokki, fyrir ölkelduvatn og gosdrykki, ekta og gervi, þar á meðal engifer og bjór.

Skrás. 1965, nr. 227. Tilkynnt 6. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðin: CANTRELL & COCHRANE

Merkið er skrásett í Dublin 16. okt. 1888, í 32. flokki, fyrir ölkelduvatn og gosdrykki, ekta og gervi.

Skrás. 1965, nr. 228. Tilkynnt 7. sept. 1965, kl. 13.55, af Sea & Ski Corporation, iðjurekstur og verzlun, 975 Timber Way, Reno, Nevada, Bandaríkjunum, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðin:

SEA & SKI

Samkvæmt tilkynningum 16. sept. 1957 og 2. marz 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 3. marz 1959 og 12. marz 1963, í 26. og 51. flokki, fyrir sólgleraugu, hörundsvökva, sem notaður er sem húðkrem, en einnig má nota sem rakvatn, sem hárvatn og gegn útbrotum og kvillum í húð og til verndar húð ungbarna.

Skrás. 1965, nr. 229. Tilkynnt 15. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: DESMODUR

Samkvæmt tilkynningu 8. sept. 1941 er merkið skrásett í München 11. marz 1943, í 6. flokki, fyrir efnafræðilegar vörur til atvinnurekstrar markmiða.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 8. sept. 1961.

Skrás. 1965, nr. 230. Tilkynnt 15. sept. 1965, kr. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: ALKYDAL

Samkvæmt tilkynningu 15. sept. 1930 er merkið skrásett í München 22. nóv. 1930, í 6. flokki, fyrir efnafræðilegar vörur til iðju, vísinda og ljósmynda markmiða, herzlu- og lóðningarefni, mótunarefni til tannlækninga markmiða, málmgrýtis hrávörur, fernis, lökk, bæs, harpix, límefni, þurrkur, leðurfágunar- og leðurvarðveizluefni, gljáunar- og sútunarefni, bónefni.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 15. sept. 1960.

Skrás. 1965, nr. 231. Tilkynnt 15. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: DESMOPHEN

Samkvæmt tilkynningu 24. nóv. 1941 er merkið skrásett í München 25. febr. 1943, í 6. flokki, fyrir efnafræðilegar vörur til atvinnulegra, vísindalegra, markmiða, gerviharpix innihaldandi efnafræðilegar vörur, fernis, lökk, bæs, harpix, efni til fægingar og til viðhalds leðurs, sútunarefni, bónefni, gúm, gúmstaðgengilsefni og vörur úr því til tæknilegra markmiða, plötur, stangir, blakkir, sniðhluti, sprautusteypta hluti úr efnum með gerviharpixinnihaldi, gólfteppi, mottur, linoleum, vaxdúka, ábreiður, forhengi, fána, tjöld, segl, poka.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 24. nóv. 1961.

Skrás. 1965, nr. 232. Tilkynnt 15. sept. 1965, kl. 16.00, af Fataverksmiðjunni Heklu, iðjurekstur, Akureyri, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: NORPOLE

Merkið er skrásett fyrir kuldaúlpur á börn og fullorðna.

Skrás. 1965, nr. 233. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Van Den Berghs & Jurgens Limited, iðjurekstur, Unilever House, Blackfriars, London, E. C. 4, Englandi, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: STORK

Merkið er skrásett í London 22. marz 1954, í 29. flokki, fyrir olíur og feiti til manneldis.

Skrás. 1965, nr. 234. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: CALVE

Merkið er skrásett í London 24. maí 1962, í 30. flokki, fyrir kaffi, te, kakaó, sykur, hrísgrjón, tapiocagrjón, sagógrjón, kaffilíki, hveiti og efni úr korni, brauð, kex, kökur, sætabrauð og sælgæti, ís, hunang, sýróp, gerpúlver, salt, sinnep, pipar, edik, sósur, krydd.

Skrás. 1965, nr. 235. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: PLANTA

Merkið er skrásett í London 4. des. 1958, í 29. flokki, fyrir olíur og feiti til manneldis.

Skrás. 1965, nr. 236. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: DELIPLAN

Merkið er skrásett í London 27. nóv. 1953, í 29. flokki, fyrir kjöt, fisk, alifugla og villibráð, kjötkraft, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti, varið skemmdum á annan hátt; sultu og ávaxtamauk; egg, mjólk og aðrar mjólkurafurðir; olíur og feiti til manneldis; niðursuðuvörur eða vörur varðar skemmdum á annan hátt, pickles.

Skrás. 1965, nr. 237. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: LIVIO

Merkið er skrásett í London 17. sept. 1964, í 29. flokki, fyrir kjöt, fisk, alifugla og villbráð, kjötkraft, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti varið skemmdum á annan hátt; sultu og ávaxtamauk; egg, mjólk og aðrar mjólkurafurðir; olíur og feiti til manneldis; niðursuðuvörur eða vörur varðar skemmdum á annan hátt; pickles; þó ekki fyrir lifur úr fiski eða matvörur framleiddar úr lifur úr fiski.

Skrás. 1965, nr. 238. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Craigmillar & British Creameries, Limited, iðjurekstur, Unilever House, Blackfriars, London E. C 4, Englandi, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: LOTUS

Merkið er skrásett í London 20. apríl 1964, í 29. flokki, fyrir olíur til manneldis, smjörlíki og feiti til matargerðar.

Skrás. 1965, nr. 239. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: DEB

Merkið er skrásett í London 16. des. 1959, í 29. flokki, fyrir fisk, (þó ekki lifandi fisk), þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti varið skemmdum á annan hátt; egg mjólk og mjólkurafurðir; olíur feiti til manneldis; og pickles.

Skrás. 1965, nr. 240. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af T. Wall & Sons Limited, iðjurekstur, „The Friary", Friar's Place Lane, Acton, London, W. 3, Englandi, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið:

Merkið er skrásett í London 26. febrúar og 16. sept. 1957, í 30. flokki, fyrir pylsur, bjúgu, búðinga, niðursoðið kjöt og varið skemmdum á annan hátt, niðursoðnar súpur, fisk og kjötpasta, svínafeiti og feiti til þess að steikja með, kjötkökur og niðursoðna kjötbúðinga; ís.

Skrás. 1965, nr. 241. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Van Den Berghs & Jurgens Limited, iðjurekstur, Unilever House, Blackfriars, London E. C. 4, Englandi, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: FLORA

Merkið er skrásett í London 7. nóv. 1963, í 29. flokki, fyrir smjörlíki.

Skrás. 1965, nr. 242. Tilkynnt 17. sept. 1965, kr. 11.30 árdegis af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: BECEL

Merkið er skrásett í London 8. apríl 1960, í 29. flokki, fyrir kjöt, fisk alifugla og villibráð, kjötkraft, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti, varið skemmdum á annan hátt; sultu og ávextamauk; egg, mjólk og aðrar mjólkurafurðir; olíur og feiti til manneldis; niðursuðuvörur eða vörur varðar skemmdum á annan hátt, pickles.

Skrás. 1965, nr. 243. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðin: TREE TOP

Merkið er skrásett í London 7. apríl 1927, í 42. flokki, fyrir matarkjarna, ávaxtasafa, sýróp og ávaxtadrykki (án áfengis).

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 7. apríl 1955.

Skrás. 1965, nr. 244. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00, af Wm. Wrigley Jr. Company, iðjurekstur og verzlun, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 20. okt 1965.

Orðið:

WRIGLEY'S

Samkvæmt tilkynningu 11. júní 1924 er merkið skrásett í Washington D. C. 9. des. 1924, í 46. flokki, fyrir tyggigúm.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 9. des. 1964.

Skrás. 1965, nr. 245. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 20. okt 1965.

Orðið: DOUBLEMINT

Samkvæmt tilkynningu 3. ágúst 1914 er merkið skrásett í Washington D. C. 19. janúar 1915, í 46. flokki, fyrir tyggigúm.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. jan. 1955.

Skrás. 1965, nr. 246. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00 af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Stafirnir: P.K

Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1922 er merkið skrásett í Washington D. C. 24. apríl 1923, í 46. flokki, fyrir tyggigúm.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 24. apríl 1963.

Skrás. 1965, nr. 247. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Mynd af spjóti með oddum í báða enda.

Samkvæmt tilkynningu 3. ágúst 1914 er merkið skrásett í Washington D. C. 19. jan. 1915, í 46. flokki, fyrir tyggigúm.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. jan. 1955.

Skrás. 1965, nr. 248. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðin: JUICY FRUIT

Samkvæmt tilkynningu 26. febr. 1915 er merkið skrásett í Washington D. C. 29. júní 1915, í 46. flokki fyrir tyggigúm.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 29. júní 1955.

Skrás. 1965, nr. 249. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Mynd af spjóti.

Samkvæmt tilkynningu 8. apríl 1907 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. ágúst 1907, í 46. flokki, fyrir tyggigúm.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 20. ágúst 1947.

Skrás. 1965, nr. 250. Tilkynnt 23. sept. 1965, kl. 14.00, af Ford Motor Company Limited, iðjurekstur, 88 Regent Street, London, W. 1, Englandi, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: CORTINA

Merkið er skrásett í London 15. okt. 1963, í 12. flokki, fyrir bifreiðar og hluta af þeim.

Skrás. 1965, nr. 251. Tilkynnt 23. sept. 1965, kl. 14.00, af ACF Industries, Incorporated, iðjurekstur, 2840 N. Spring Avenue, St. Louis, Missouri, Bandaríkjunum, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: CARTER

Samkvæmt tilkynningu 10. okt. 1951 er merkið skrásett í Washington D. C. 12. ágúst 1952, í 31. flokki, fyrir vökvaeldsneytissíur og hluta af þeim.

Skrás. 1965, nr. 252. Tilkynnt 23. sept. 1965, kl. 14.00, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Orðið: CARTER

Samkvæmt tilkynningu 13. sept. 1950 er merkið skrásett í Washington D. C. 8. sept. 1953, í 23. flokki, fyrir blöndunga og eldsneytisdælur, sérstaklega skrúflykla, skrúfjárn, loftpressubora og höggbora til þeirra og hluta af þeim.

Skrás. 1965, nr. 253. Tilkynnt 23. sept. 1965, kl. 16.00, af Blanické strojírny, národní podnik, iðjurekstur og verzlun, Vlasim, Tékkóslóvakíu, og skrásett 20. okt. 1965.

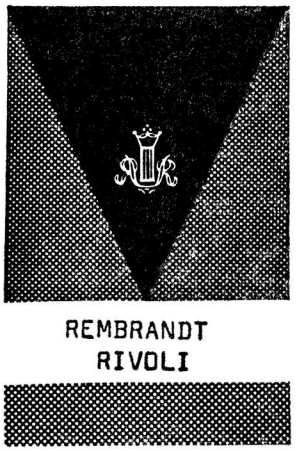
Sellier & Bellot með hring fyrir aftan og inni í hringnum ritaðir stafirnar: S B, með þeim hætti er merkið sýnir.

Sellier & Bellot

Samkvæmt tilkynningu 17. ágúst 1965 er merkið skrásett í Prag 10. ágúst 1965, í 7. og 13. flokki, fyrir veiði- og íþróttaskotfæri fyrir haglabyssur og riffla með hvellhettur í miðju, veiði- og íþróttaskotfæri með hvellhettu til hliðar, þ. á m. Flaubert-kerfið, skammbyssuskothylki með hvellhettu í miðju, kveikjur (hvellhettur) og sprengiefni; vélar og tæki til að framleiða skotfæri, sprengiefni, kveikjur, legur og framleiðslu umbúðaiðnaðarins.

Skrás. 1965, nr. 254. Tilkynnt 9. sept. 1965, kl. 14.20, af Rembrandt Tobacco Corporation (Overseas) Limited, iðjurekstur og verzlun, Weinbergstrasse 79, Zürich 8035, Sviss, og skrásett 20. okt. 1965.

Ferstrendur, dökkur einkennismiði. Efst á miðanum er þríhyrningur, sem snýr horninu niður. Í þrýhyrningnum er myndmerki. Þar fyrir neðan er hvítur flötur þvert yfir miðann, og standa í honum orðin: REMBRANDT RIVOLI

Samkvæmt tilkynningu 18. júlí 1963 er merkið skrásett í Bern, í 34. flokki, fyrir tóbaksvörur hverrar tegundar sem er.

Skrás. 1965, nr. 255. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Batchelors Foods Limited, iðjurekstur, Limestone Cottage Lane, Wadsley Bridge, Sheffield 6, Yorkshire, Englandi, og skrásett 20. okt. 1965.

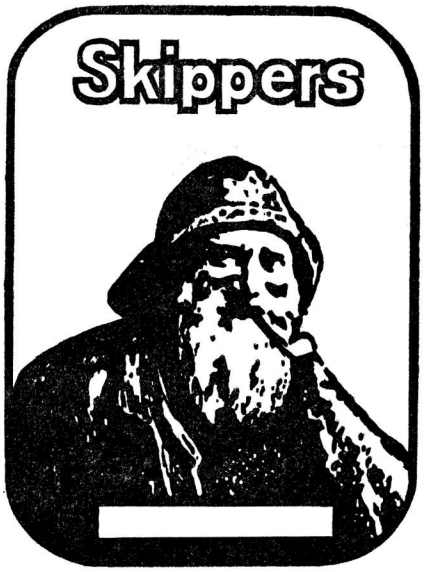
Orðið: VESTA

Merkið er skrásett í London 17. maí 1905, í 42. flokki, fyrir efni, sem notað er sem fæða eða í fæðu, þó ekki fyrir hveiti, skepnufóður, te, salt, þurrkaðar kúrenur, sælgæti og súkkulaði, og ekki fyrir vörur sem kunna að líkjast þessum vörum.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 17. maí 1961.

Skrás. 1965, nr. 256. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af John West Foods Limited, iðjurekstur, 54, Stanley Street, Liverpool, 1, Englandi, og skrásett 20. okt. 1965.

Innan ramma er orðið: SKIPPERS og undir því er mynd af gömlum manni í sjóklæðum.

Merkið er skrásett í London 6. apríl 1955, í 29. og 30. flokki, fyrir kjöt, fisk, alifugla, villibráð, kjötkraft, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti varið skemmdum á annan hátt; sultu, ávaxtamauk; egg, mjólk og aðrar mjólkurafurðir; olíur og feiti til manneldis; niðursuðuvörur og vörur varðar skemmdum á annan hátt; kaffi, te, kókó, sykur, hrísgrjón, tapiocagrjón, sagógrjón, kaffilíki, hveiti og vörur úr korni, brauð, kex, kökur, sætabrauð og sælgæti, ís, hunang, sýróp, ger, lyftiduft, salt, sinnep, pipar, elik, kryddvörur, ís, þó ekki fyrir hnetusmjör, pickles eða sósur eða aðrar vörur, sem lýsa má sem hnetusmjöri, pickles eða sósum.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 6. apríl 1962.

Skrás. 1965, nr. 257. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00, af Wm. Wrigley Jr. Company, iðjurekstur og verzlun, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 20. okt. 1965.

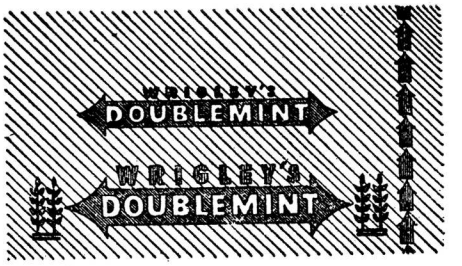
Mynd af tveimur svörtum spjótum og stendur á hvoru þeirra orðið: SPEARMINT. Fyrir ofan hvort spjótið stendur með rauðu letri orðið: WRIGLEY'S. Til vinstri er dökk blaðmynd. Til hægri eru rauð spjót.

Samkvæmt tilkynningu 21. ágúst 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 7. apríl 1964, í 46. flokki, fyrir tyggigúm.

Skrás. 1965, nr. 258. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

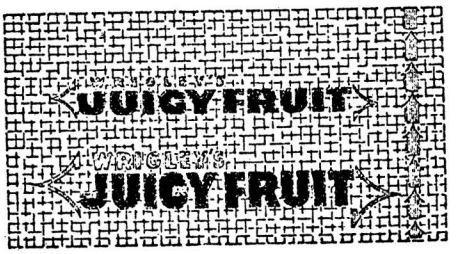
Mynd á grænum grunni af tveimur spjótum, sem hafa odd í báða enda, og stendur á hvoru þeirra orðið DOUBLEMINT. Fyrir ofan hvort spjótið stendur í rauðum lit orðið: WRIGLEY'S. Til vinstri er blaðmynd, en til hægri eru blaðmynd og rauð spjót.

Samkvæmt tilkynningu 21. ágúst 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 14. jan. 1964, í 46. flokki, fyrir tyggigúm.

Skrás. 1965, nr. 259. Tilkynnt 22. sept. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 20. okt. 1965.

Á gulum grunni standa tvisvar orðin: JUICY FRUIT. Fyrir ofan hvort orðið stendur í rauðum lit orðið: WRIGLEY'S. Báðum megin við orðin eru rauðar oddmyndir. Til hægri eru einnig myndir af spjótum í rauðum lit.

Samkvæmt tilkynningu 21. ágúst 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 14. janúar 1964, fyrir tyggigúm.

Skrás. 1965, nr. 260. Tilkynnt 9. febr. 1963, kl. 11.50 árdegis, af Sami S. Svendsen, Inc., verzlun, 407 South Dearborn Street, Chicago, Cook Country, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: PREE

Samkvæmt tilkynningu 5. júlí 1963 er merkið skrásett í Washington D. C. 15. sept. 1964, í 2. flokki, fyrir beygjanleg rör, sem notuð eru til að geyma í hýði utan um bjúgu áður en bjúgun eru fyllt.

Skrás. 1965, nr. 261. Tilkynnt 19. marz 1964, kl. 16.30, af Gerhardt Kirk Christiansen, iðjurekstur og verzlun, Strandvejen 14, Kolding, Danmörku, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: BILOFIX

Samkvæmt tilkynningu 19. apríl 1963 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 25. apríl 1964, í 28. flokki, fyrir spil og leikföng, leikfimi- og íþróttaáhöld (þó ekki klæði), jólaskraut.

Skrás. 1965, nr. 262. Tilkynnt 23. maí 1964, kl. 11.00 árdegis, af Electrotstar G. m. b. H., iðjurekstur, 7313 Reichenbach (Fils), Þýzkalandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: STAR

Samkvæmt tilkynningu 22. febrúar 1956 er merkið skrásett í München 17. apríl 1958, í 4. flokki, fyrir ljósatæki önnur en til ljósmyndunar markmiða, hitunar-, suðu-, kæli-, þurrkunar- og loftræstitæki, rafmagnslofthitara, þvottaskilvindur og kæliskápa, rafbúnaðarbrýnslutæki, rafmagnsmótora, rafmagnsverkfæri, lofthreinsara, blásara, eldavélur, heimilis- og eldhúsáhöld, áhaldahreinsitæki, þvottavélar, ryksugur, bónvélar, rafknúnar vélar, -áhöld og -ílát til blöndunar, skurðar, fíndeilingar, þeytingar, hræri, pressunar, safapressunar, hreinsunar, fægingar, flysjunar og matarísgerðar til heimilisnotkunar og iðjureksturs, peningshúsa-, garðyrkju- og landbúnaðartæki, rafbúnaðardriftæki fyrir ofangreind tæki og vélar, þó ekki fyrir skápa, skápainnréttingar, vinnuborð og bekki í eldhús, húsgögn og húsgagnahluti, leikföng úr tré, hnífa- og verkfærasköft, kefli og spólur, þvotta- og straubretti.

Skrás. 1965, nr. 263. Tilkynnt 28. ágúst 1964, kl. 11.30 árdegis, af Toyo Rayon Co. Limited (Toyo Rayon Kabushiki Kaisha), iðjurekstur og verzlun, No. 2, 2-chome, Nihonbashi-Muromachi, Chuo-ku, Tokyo, Japan, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: Toray innan umgerðar.

Merkið er skrásett í Tokyo 27. des. 1957, 15. maí, 17. júní og 16. okt. 1958, 13. jan. og 31. okt. 1959 og 22. okt. 1960, í 16., 25., 26., 30., 35., 59, 65. og 70 flokki, fyrir gerviharpeis og gerviharpeisplast í plötum, þynnum, slöngum, rörum, blokkum og stöngum, plastþynnur í umvaf og umbúðir; trefjar, garn og þráð; vefnaðarvörur; fiskinet og fiskilínu; seglgarn og kaðla; segldúk og girni í spaða.

Skrás. 1965, nr. 264. Tilkynnt 20. maí 1965, kl. 11.30 árdegis, af International Process and Product Development Corporation, verzlun, Ferndale 12734, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: TUSH

Samkvæmt tilkynningu 26. febr. 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 27. ágúst 1963, í 29. flokki, fyrir tannbursta búna til úr frauðgúmmí eða plasti innihaldandi tannkrem og sem fleygja má að notkun lokinni.

Skrás. 1965, nr. 265. Tilkynnt 10. júní 1965, kl. 11.00 árdegis, af Steinike & Weinlig, iðjurekstur og verzlun, Hamburg-Harburg, Seehafenstr. 17, Þýzkalandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: Frisco.

Samkvæmt tilkynningu 27. júní 1955 er merkið skrásett í München 28. maí 1956, í 16. flokki, fyrir ávaxtafreyðivín, ölkelduvatn, óáfenga drykki, aldinlög og óáfenga ávaxtadrykki.

Skrás. 1965, nr. 266. Tilkynnt 29. júní 1965, kl. 11.30 árdegis, af Liggett & Myers Tobacco Company, iðjurekstur, 630 Fifth Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

MASTERPIECE

Samkvæmt tilkynningum 26. apríl 1960 og 8. jan. 1965 er merkið skrásett í Washington D. C. 3. sept. 1963 og 12. okt. 1965, í 17. flokki, fyrir sígarettur, reyk- og munntóbak.

Skrás. 1965, nr. 267. Tilkynnt 29. júní 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

VELVET

Samkvæmt tilkynningum 18. febr. 1918 og 8. jan. 1965 er merkið skrásett í Washington D. C. 2. nóv. 1920 og 28. sept. 1965, í 17. flokki, fyrir sígarettur, reyk- og munntóbak.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 2. nóv. 1960.

Skrás. 1965, nr. 268. Tilkynnt 5. júlí 1965, kl. 14.30, af Ingva Guðmundssyni & Co., verzlun, Álftamýri 40, Reykjavík, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: POLYCELLA

Merkið er skrásett fyrir gluggaprófíla.

Skrás. 1965, nr. 269. Tilkynnt 30. júlí 1965, kl. 11.00 árdegis, af Ríkisútgáfu námsbóka, útgáfa, Tjarnargötu 10, pósthólf 1274 Reykjavík, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: Barnagaman

Merkið er skrásett fyrir bækur og alls konar uppeldisfræðileg hjálpargögn, m. a. leikföng og onnað þess háttar.

Skrás. 1965, nr. 270. Tilkynnt 17. ágúst 1965, kl. 14.00, af Johns-Manville Corporation, iðjurekstur, 22 East 40th Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 29. des. 1965.

Orðin:

SUPER-CEL

Samkvæmt tilkynningu 26. okt. 1923 er merkið skrásett í Washington D. C. 18. marz 1924, í 6. flokki, fyrir fínskilið fast efni, sem hefur sérstaka eiginleika til að innbyrða og sem notað er til að flýta síun og þynningu vökva.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 18. marz 1964.

Skrás. 1965, nr. 271. Tilkynnt 17. ágúst 1965, kl. 14.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Orðin:

SIL-O-CEL

Samkvæmt tilkynningu 9. júní 1905 er merkið skráð í Washington D. C. 21. ágúst 1906, í 12. flokki, fyrir eldtrausta einangrun á gólf og veggi.

Skrásetning vörumerksins var síðast endurnýjuð 21. ágúst 1946.

Skrás. 1965, nr. 272. Tilkynnt 6. sept. 1965, kl. 11.25 árdegis, af Imperial Chemical Industries Limited, iðjurekstur og verzlun, Imperial Chemical House, Millbank, London S. W. 1, Englandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

ARCTON

Merkið er skrásett í London 13. marz 1946, 11. júní 1959, 14. ágúst 1962 og 22. marz 1963, í 1., 4. og 17. flokki, fyrir efnafræðileg efni til notkunar í iðjurekstri, efnafræðileg efni til notkunar sem kæliefni, uppleysandi efni, flugvélaeldsneyti og efni til framleiðslu á slökkviefnablöndum, blástursefni til notkunar við framleiðslu á frauðefnum, gas í vökvaásigkomulagi og einangrunarefni.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 13. marz 1953.

Skrás. 1965, nr. 273. Tilkynnt 6. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Mineral Waters Distributorsi Limited, iðjurekstur og verzlun, Nassau Place, Dublin, Írlandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: CLUB

Merkið er skrásett í Dublin 27. febrúar 1940, í 32. flokki, fyrir ölkelduvatn og gosdrykki og aðra óáfenga drykki og ávaxtadrykki.

Skrás 1965, nr. 274. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Van Den Berghs & Jurgens Limited, iðjurekstur, Unilever House, Blackfriars, London E. C. 4, Englandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: SOLO

Merkið er skrásett í London 25. apríl 1904, í 42. flokki, fyrir smjörlíki.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. apríl 1960.

Skrás 1965, nr. 275. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

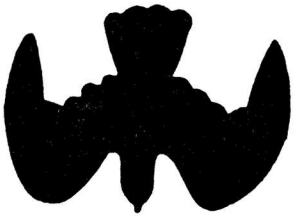
Orðið: R A M A

Merkið er skrásett í London 8. des. 1954, í 29. flokki, fyrir olíur og feiti til manneldis.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 8. des. 1961.

Skrás. 1965, nr. 276. Tilkynnt 17. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Unilever Limited, iðjurekstur, Port Sunlight, Chishire, Englandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: D O V E með svartri dúfu á flugi á hvítum grunni.

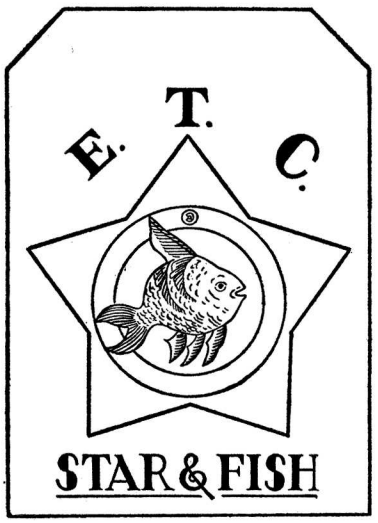
Dove

Merkið er skrásett í London 17. sept. 1957, í 3. flokki, fyrir sápur og þvottaduft úr gerviefnum (detergents) í töfluformi til snyrtingar.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 17. sept. 1964.

Skrás. 1965, nr. 277. Tilkynnt 14. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Eurafric Trading Company, iðjurekstur og verzlun, India House, 75, Whitworth Street, Manchester, 1, Englandi, og skrásett 29. des. 1965.

Innan svartrar umgerðar standa stafirnir E. T. C. á hvítum fleti. Fyrir neðan stafina er stjarna. Inni í stjörnunni eru tveir hringir, en inni í þeim er mynd af fiski. Fyrir neðan stjörnuna standa orðin: STAR & FISH og er strikað undir orðin.

Merkið er skrásett í Manchester 22. febrúar 1965, í 22. flokki, fyrir kaðla, strengi, net, tjöld, sóltjöld, yfirbreiðslur, segl, poka, trefja- og fatnaðarefni (hár, hettur, fjaðrir o. s. frv.) og hrá trefjakennd ofin efni.

Skrás. 1965, nr. 278. Tilkynnt 2. nóv. 1965, kl. 16.30, af Kali-Chemie Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Postfach 220, Hans-Böckler-Alle, 20, 3 Hannover, Þýzkalandi, og skrásett 29. des. 1965.

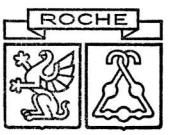
Orðin: KALI-CHEMIE A. G. skrifuð hvítum stöfum á svörtum fleti.

KALI-CHEMIE A.G.

Samkvæmt tilkynningu 7. apríl 1965 er merkið skrásett í München 25. júní 1965, í 6. flokki, fyrir lyf, efnafræðilegar afurðir til heilsufræðilegra og heilbrigðismarkmiða, lyfjafræðileg efni, dýra- og plöntueyðingarefni, gerilsneyðingar- og útrýmingarefni (sótthreinsandi efni); efnafræðilega framleiðslu til iðnaðar-, vísinda- og ljósmyndamarkmiða, eldslökkviefni, herzlu- og lóðningarefni, málmhráefni, áburðarefni, þurr eða rök (deigkennd) litarefni, vax, efni til ljósa, tekniskar olíur og feiti, smyrsl, benzín, næringarefni til matar, ís, einkum þurrís, ilmvörur, loftkenndar olíur, sápur, þvotta- og bleikiefni, sterkju og sterkjuafurðir til lækninga, fegrunar, tæknilegra markmiða og þvotta, litarefni til þvotta, efni til að fjarlægja bletti, ryðvarnarefni, efni til að fægja og fága með (leður undanskilið) og efni til að halda við endingargóðum.

Skrás. 1965, nr. 279. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af T. Hoffmann-La Roche & Co. Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss, og skrásett 29. des. 1965.

Innan tveggja ferhyrndra umgerða eru myndir af gammi og þríhyrningi. Yfir umgerðunum er band og stendur á því orðið: ROCHE

Samkvæmt tilkynningu 30. júní 1952 er merkið skrásett í Bern 30. okt. 1952, fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 280. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

GANTRISIN

Samkvæmt tilkynningu 14. júlí 1948 er merkið skrásett í Bern 30. apríl 1949 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf

og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 281. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

VALIUM

Samkvæmt tilkynningu 20. okt. 1961 er merkið skrásett í Bern 20. des. 1961 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 282. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

SARIDON

Samkvæmt tilkynningu 14. júní 1926 er merkið skrásett í Bern fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu iðnaðar, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur og sjúkrafæðu.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 4. maí 1946.

Skrás. 1965, nr. 283. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

LIBRAX

Samkvæmt tilkynningu 30. jan 1961 er merkið skrásett í Bern 27. marz 1961 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, eterolíur, sápur og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 284. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

LIBRIUM

Samkvæmt tilkynningu 30. júlí 1959 er merkið skrásett í Bern 14. sept. 1959 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 285. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið:

MADRIBON

Samkvæmt tilkynningu 4. ágúst 1920 er merkið skrásett í Bern fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu tækni, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, ilmvörur og sjúkrafæðu.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 31. maí 1960.

Skrás. 1965, nr. 286. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið:

MARPLAN

Samkvæmt tilkynningu 15. des. 1954 er merkið skrásett í Bern 21. des. 1959 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 287. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið:

RONICOL

Samkvæmt tilkynningu 8. apríl 1948 er merkið skrásett í Bern 5. júlí 1948 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 288. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið: Roche innan sexhyrndrar ílangrar umgerðar.

ROCHE

Samkvæmt tilkynningu 29. apríl 1964 er merkið skrásett í Bern 23. júlí 1964, í 1., 2., 3., 5., 16., 29., 30. og 31. flokki, fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, dýralækningalyf, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, ilmvörur, eterolíur, bragð- og kryddefni, sápur, sjúkrafæðu, fóðurefni, viðbætur í fóðurefni, kjötseyði, niðursoðna fæðu, æta feiti, fæðu og fæðuinnihald, þar á meðal akuryrkju-, garðyrkju- og skógræktarafurðir, matarliti, prentaðar auglýsingar og vísindalegar á sviði lyfjaframleiðslu.

Skrás. 1965, nr. 289. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Stafurinn R innan sexhyrnings.

Samkvæmt tilkynningu 11. maí 1964 er merkið skrásett í Bern 26. ágúst 1964, í 1., 2., 3., 5., 16., 29., 30. og 31. flokki, fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, dýralækningalyf, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, ilmvörur, eterolíur, bragð- og kryddefni, sápur, sjúkrafæðu, fóðurefni, viðbætur í fóðurefni, kjötseyði, niðursoðna fæðu, æta feiti, fæðu og fæðuinnihald, þar á meðal akuryrkju-, garð-yrkju- og skógræktarafurðir, matarliti, prentaðar upplýsingar og vísindalegar á sviði lyfjaframleiðslu.

Skrás. 1965, nr. 290. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið:

REDOXON

Samkvæmt tilkynningu 19. jan. 1934 er merkið skrásett í Bern fyrir læknislyf og kemiskar afurðir í þágu vísinda.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 6. nóv. 1953.

Skrás. 1965, nr. 291. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið:

PANTYL

Samkvæmt tilkynningu 6. nóv. 1961 er merkið skrásett í Bern 16. jan. 1962 fyrir fegrunarmeðul, eterolíur og sápur.

Skrás. 1965, nr. 292. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið:

TARACTAN

Samkvæmt tilkynningu 8. okt. 1959 er merkið skrásett í Bern 21. des. 1959 fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunar-meðul, eterolíur, sápur og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 293. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið:

PANTENE

Samkvæmt tilkynningu 11. des. 1946 er merkið skrásett í Bern 11. júní 1947 fyrir ilmvörur, fegrunarmeðul, eterolíur og sápur.

Skrás. 1965, nr. 294. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af Panteen A. G., iðjurekstur og verzlun, Grenzacherstrasse 187, 4000 Basel, Sviss og skrásett 29. des. 1965.
Hárlokkur innan ferstrendrar rétthyrndrar umgerðar.

Samkvæmt tilkynningu 28. nóv. 1962 er merkið skrásett í Bern, í 1., 3. og 5. flokki, fyrir læknislyf, kemiskar afurðir í þágu lækninga, heilsuverndar og vísinda, lyf og lyfjavarning, plástra, sáraumbúðir, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, efnasambönd til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarefni, fegrunarmeðul, eterolíur, sápur, ilmvörur og sjúkrafæðu.

Skrás. 1965, nr. 295. Tilkynnt 5. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið:

Hárlokkur á svörtum, ferhyrndum fleti.
Samkvæmt tilkynningu 2. júlí 1947 er merkið skrásett í Bern 12. jan. 1952 fyrir ilmvörur, fegrunarmeðul, eterolíur og sápur.

Skrás. 1965, nr. 296. Tilkynnt 18. okt. 1965, kl. 14.00, af Vélsmiðjunni Héðni h/f, iðjurekstur og verzlun, Seljavegi 2, Reykjavík, og skrásett 29. des. 1965.
Orðið: HÉÐINN með þremur láréttum strikum við það.

HÉÐINN

Skrás. 1965, nr. 297. Tilkynnt 4. nóv. 1965, kr. 16.00, af American Home Products Corporation, iðjurekstur og verzlun, 685 Third Avenue, New York 17, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 29. des. 1965.

Stafirnir: S–26 á sporöskjulaga fleti.

Samkvæmt tilkynningu 31. des. 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 4. febrúar 1964, í 46. flokki, fyrir duft og vökva uppskriftar mjólkur, tegund sérstaklega tilbúna handa börnum.

Skrás. 1965, nr. 298. Tilkynnt 12. nóv. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Gunnari Ásgeirssyni h/f, verzlun, Suðurlandsbraut 16, Reykjavík, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: SPARIKAUP

Merkið er skrásett fyrir heimilisraftæki hvers konar, sjónvarpstæki, útvarpstæki, saumavélar, bifreiðir, báta, bátavélar og húsgögn.

Skrás. 1965, nr. 299. Tilkynnt 7. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Schering Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, 1 Berlin 65, Muellerstrasse 170—172, Þýzkalandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

DACOMID

Samkvæmt tilkynningu 5. nóv. 1960 er merkið skrásett í München 15. jan. 1962, í 2. flokki, fyrir lyf, efnavörur í lyf og til heilsuverndar, lyfjaefnavörur, plástra, sáraumbúðir, efni til að halda ferskum matvælum og auka geymsluþol þeirra.

Skrás. 1965, nr. 300. Tilkynnt 10. nóv. 1965, kl. 16.00, af Heildverzluninni Heklu hf., iðjurekstur og verzlun, pósthólf 512, Laugavegi 170—172, Reykjavík, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið:

HEKLA

Merkið er skrásett fyrir alla hluti sem smíðaðir eru úr járni, stáli alúmín og öðrum málmblöndum, vörur framleiddar úr ull, bómull, nylon, ryon og öðrum efnum, sem að einhverju leyti innihalda ofangreind efni, blönduð eða óblönduð, svo og önnur gerviefni, þar með talinn tilbúinn fatnaður, svo og tilsniðna hluti úr þessum efnum, svo og vörur framleiddar úr plasti eða skyldum gerviefnum, vörur

framleiddar úr leðri eða leðurlíki, veiðarfæri úr hvers konar efnum, þar með talið allar gerðir af veiðitækjum, húsgögn úr hvers konar efni, fiskafurðir hverju nafni sem nefnast, svo og aðrar niðursuðuvörur, öl og gosdrykki, súkkulaði, brjóstsykur og annað sælgæti.

Skrás. 1965, nr. 301. Tilkynnt 13. des. 1965, kl. 10.00 árdegis, af Societe Danone, société anonyme, iðjurekstur og verzlun, 2 á 8, rue Louis Rouquier, Levallois-Perret, (Seine), Frakklandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: DANONE

Samkvæmt tilkynningu 21. sept. 1956 er merkið skrásett í París, í 1., 5., 29., 30., 31., 32. og 33. flokki, fyrir alls konar fæðuframleiðslu, þurrmjólk og mjólkurafurðir eða vörur framleiddar úr mjólk, sérstaklega þurrmjólk.

Skrás. 1965, nr. 302. Tilkynnt 23. apríl 1965, kl. 15.00, af Emser Werke A. G. iðjurekstur og verzlun, Domat/Ems, Sviss, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: GRILAMID

Samkvæmt tilkynningu 20. ágúst 1964 er merkið skrásett 11. des. 1964, í 1., 17., 21. og 27. flokki, fyrir kemisk undirstöðuefni fyrir vefnaðarvöru iðnað, notuð sem hráefni, í formi polyamids, sem verið getur brætt, í kögglum, stöngum, upplausnum eða öðrum jafngildum formum, til framleiðslu hálfunninna vara, svo sem skornum trefjum, einþáttungum, stuttum þráðum, margþættum þráðum, böndum, kembdum þráðum, heilum þráðum, garni spunnu og óspunnu, prjónagarni blönduðu öðrum hálfunnum efnum jafngildum, svo og fullunnar vörur framleiddar eða gerðar úr áðurtöldum hráefnum eða hálfunnum vörum, svo sem ofin, prjónuð og óofin efni og önnur jafngild fullunnin efni, enn fremur allar vörur taldar hér að framan; kemisk undirstöðuefni fyrir plastiðnað, notuð sem hráefni í formi polyamids, sem getur verið brætt, í kögglum, stöngum, dufti, í upplausn eða öðrum jafngildum formum, til framleiðslu á hálfunnum vörum, svo sem einþáttungum, profilum, blokkum, þynnum, filmum, plötum, uppþeytingum, upphræringum, dreyfilausnum, þráðum, burstum, bendlum, mýkiefnum, límefnum og öðrum jafngildum hálfunnum vörum, svo og vörum framleiddum með innsprautun í mót eða útsprautun gegnum mót, húðuð efni, og önnur jafngild fullunnin efni, svo og allar vörur taldar hér að framan.

Skrás. 1965, nr. 303. Tilkynnt 26. júlí 1965, kl. 10.45 árdegis, af Borg-Warner Corporation, iðjurekstur og verzlun, 200 S. Michigan Ave., Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 29. des. 1965.

Orðin: BORG WARNER fléttuð saman með borðum.

Samkvæmt tilkynningu 15. júní 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 30. marz 1965, í 1., 5., 12., 13., 14., 16., 19., 21., 23., 24., 26., 31., 32., 34., 35. og 44. flokki,

fyrir gerviharpixefni og efnasambönd úr gerviharpixefnum til notkunar í iðnrekstri, lím til límingar gúmmí við gúmmí og önnur efni, mottur úr fjaðrandi gerviefnum, ætlaðar til að taka við þenslu stálbita eða steinsteypubita í brúarbyggingum, einangrandi efni, teina til styrktar steinsteypu, afsláttarventla, öruggisventla, ventla til að tempra þrýsting stefnu og magn streymis af gasi eða vökva, svo og varahluta og hluta til endurnýjunar slíkra ventla; hreinlætistæki, þvottalaugar, baðker, tæki til baðherbergja, rörlagnaefni, kör til steypubaða og umgjörðir fyrir þau, girðingarstólpa og stólpa fyrir auglýsingaspjöld, málmsteypublokkir, þykkar og þunnar stálplötur, stál með gljábrenndri húð, vagnaefni úr mótuðu eða dregnu stáli, þar með talið sæti fyrir áhöld og kringlur fyrir vagnhjól, lengjur til sölu, með sívölu, ferhyrndu, flötu, vinkilmynduðu eða öðru sérstöku þversniði, svo og stálrör til bygginga; gerviharpixefni til málningar, gljábrennslu, í lökk og húðunarefni til að vatnsverja vefi eða pappírsvörur; vélhemla og handhemla til ökutækja, kæla fyrir ökutæki, útbúnað til að draga til baka öryggisbelti í ökutækjum og spennur á þau, hjólkringlur fyrir ökutæki, fjaðrir fyrir ökutæki, stýrisvélar, ökutækjatengsli, stuðarakerfi, hemla og hemlakerfi fyrir ökutæki; rafmótora, rafmagnsvörur, spennubreyta, tíðnisbreyta, rafala, þrýstirofa, rafmagnsvatnshitara, rafmagnseldavélar, rofa, málmhylki fyrir rafeindatæki, kveikjukerfi og rafkerfi fyrir ökutæki, svo og hluta til viðhalds og endurnýjunar þeirra, stjórntæki fyrir rafmótora; tengsl til ökutækja, eða iðnaðarnota, aflúrtakskerfi, útbúnað til að tempra snúningsafl, hraðabreytisdrif, kerfi til aflflutnings í ökutækjum, alhliða liðamót, drifskaftskerfi, reimar fyrir samtímadrif, sveigjanleg tengsli, skrúfuöxla, orkubreyta, legur, gírkassa, tannhjóladrif, tengsladiska, tengslafóðringar, keðju og keðjuhjóladrif, tengslagorma, hádrifs og samtímisútbúnað fyrir gangskipta og til iðnaðarnota, aflflutningskerfi, mismunadrif, vélræna aflbreyta fyrir ökutæki og vélar, stjórntæki fyrir aflbreyta, vökvadrifkerfi, hemla og hemlakerfi fyrir iðnaðarvélar, blöndunga og hluta til þeirra, yfirþrýstiblásara, loftþjöppur, samtímadrifútbúnað og keðjur til þeirra, sylinderlok, snúningstitringsdeyfa, ventilstils olíubeinara, landbúnaðartæki og vélar, skóflur, spaða, handstýrða grabba, diska í landbúnaðartæki og vélar, þar með taldir diskar fyrir plóga, herfi, sáðvélar og tætara, hjól og kringlur úr pressuðu stáli fyrir tæki, keilulaga kringlur fyrir hjól, plóga og plógblöð, tætara, herfi, hréfur, sáðvélar, hlújárn, handsagir, vélsagir, keðjusagir, sagarblöð, þjalir, grófþjalir, smíðaáhöld, þvottatæki fyrir vagna, vélaþéttingar, fínslípivélar, gorma, vökvadrifskerfi, vökvadrifshreyfla, vökvaþrýstistrokka, vökvadrifs- og loftþrýstitæki fyrir flugvélar og stjórnanleg flugskeyti, vökvatengsli og vökvadrifhjól fyrir vökvadrif, þrýstivökvageyma, dælur, lofttæmidælur, miðflótta og hverfidælur til notkunar í landbúnaði, vatnsveitukerfi borga, almennra nota, olíuiðnaðar, djúpfrystingar í efnaiðnaði, kjarnorkuverum og iðnaði almennt, tæki og áhöld fyrir olíulindir, svo sem króka, hlekki, gasskiljur, lyftutengur, umgjarðatengur, útbúnað til að múra upp borholur og útbúnað til sýringar; beina loftblásara, ruslakvarnir, uppþvottavélar, olíukæla, ökusæti fyrir landbúnaðarvélar, vatnssmurðar legur úr gúmmí til skipa, þurrkur fyrir olíuborholurör og hlífar til þeirra; útbúnað til þvottahúsa, sérstaklega þvottavélar, þurrkvélar, stjórnað með innkasti myntar, og útbúnað fyrir almenn þvottahús og fatahreinsanir, það er þvottavélar, þurrkvélar, vélar til fatahreinsunar, efnaúrvinnsluvélar, slamsíur og endurvinnslutæki, tæki til endurvinnslu uppleysiefna, pressur og hluta til viðhalds og endurnýjunar þeirra; spennu- og mótstöðurafmagnsmæla, rafspennumæla, umbreyta til mælingar á þrýstingi og annarra vísindalegra nota; kerfi til úrvinnslu upplýsinga, það er segulbandstæki og spilarar; segulbandsprentarar og gatarar og fotoelektrisk upptökutæki kveikjuprófunartæki, segulbandsupptökutæki til vísindalegra nota, hraðaukningarmælar og hlutar til viðhalds og endurnýjunar þeirra; drifbúnaður fyrir stjórnteina kjarnorkuofna; tæki til að prófa optiska fleti og mæla til að sýna

afdrift; kælitæki til heimils- og iðnaðarnota, svo sem ísframleiðsluvélar, frystitæki og ísskápa; skápa og hluta til þeirra, sérstaklega skápagrindur, panela, skúffur, dyr og hliðargrindur, borð, stóla, barstóla, utanhússhúsgögn, sjúkrahúsaherbergjaskápa, fataskápa, stóla og borð; hitaskipta, eldavélar, vatnshitara, loftkæla (hvort sem er fyrir hús í heild eða einstök herbergi), tæki til að auka eða minnka rakastig lofts, katla, gas- og olíubrennara, hitaskiptislöngur fyrir vélaþéttingar; olíuþéttingar og vatnsdæluþéttingar; sjúkrarúm og útbúnað fyrir sjúkrahús til að tempra andrúmsloft fyrir ákveðin sjúkaherbergi.

Skrás. 1965, nr. 304. Tilkynnt 27. júlí 1965, kl. 15.00, af Societe St. Raphael, société anonyme, iðjurekstur og verzlun, 8, rue du Parc Roayl, París, Frakklandi, og skrásett 29. des. 1965.

Framhlið og bakhlið af flösku í litum, svörtum, rauðum og gulum með áletruninni Raphael og APERITIF DE FRANCE, vörumiðum á framhlið og mynd á svörtum hringfleti á ljósum borða á bakhlið.

Samkvæmt tilkynningu 30. ágúst 1962 er merkið skrásett í París, í 32. og 33. flokki, fyrir vín, freyðivín, eplavín, lystaukandi drykki, vínanda og brennivín, kryddvín og ýmislegt áfengi; ölkelduvatn og gosdrykki, öl, aldinvatn, síróp, aldinsafa og alla aðra drykki.

Skrás. 1965, nr. 305. Tilkynnt 30. júlí 1965, kl. 16.20, af Allgemene Kunstzijde Unie N. V., iðjurekstur og verzlun, Velperweg 76, Arnhem, Hollandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: aku í stílfærðri mynd af verksmiðjuhúsi.

Samkvæmt tilkynningu 4. jan. 1949 er merkið skrásett í Haag 14. jan. 1949, fyrir trénisaukaafurðir, plastefni, gerviviðarkvoðu og sambland af henni, púður, sem hægt er að móta, blöndur og framleiðslu úr þeim til tækni, iðnaðar, læknisfræði, vísinda, ljósmyndunar, rafmagnstækni, heimilisnota, snyrtingar, auglýsinga og pökkunar, járnvörur, pípulagningavörur og hreinlætisvörur, alls konar tengihluti og festingar fyrir húsgögn, skreytingar og listmuni, efni til steypu, efni til smurnings og fágunar, hreinsiefni, efni til að gegndreypa með, húða með og loka með, kemisk efni til hreinlætis, heimilisnota, vísinda, raftækni, rafefnafræði, iðnaðar og viðhalds (að undanskildum kemiskum efnum til þess að fylla með eldslökkvitæki), lýsandi efni, lakk og málningu.

Skrás. 1965, nr. 306. Tilkynnt 5. ágúst 1965, kl. 14.15, af Merck & Co., Inc., iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: LYOVAC

Samkvæmt tilkynningu 6. marz 1940 er merkið skrásett í Washington D. C. 20. ágúst 1940, í 6. flokki, fyrir lífeðlisfræðilega virk efni úr dýra- og jurtaríkinu til lækninga manna og dýra í líkingu við gerlagróður, bóluefni, blóðvatn, veirur, kirtlaefni og efni sem unnin eru úr þeim, eggjahvítuefnisupplausnir, líffæri dýra og efni unnin úr líffærum dýra og önnur efni af skyldum uppruna, einnig óstöðug lyf í fljótþurrkuðu formi að aflokinni hraðfrystingu, og einnig lækningalyf og efni í fljótþurrkuðu formi að aflokinni hraðfrystingu; áðurnefnd lífeðlisfræðilega virk efni, óstöðug lyf og óstöðug lækningaefni og efnasambönd til inntöku og einnig til útvortis afnota og til að sýra efni, gera þau basisk, breyta þeim og sem deyfilyf, svæfingalyf, verkjastillandi lyf, sýrueyðandi lyf, ormalyf, asthmalyf, uppsölulyf, sárasóttarlyf, malaríulyf, lyf við taugabólgu og taugagigt, pellagralyf, lyf, sem kemur í veg fyrir endurtekin köst vegna sjúkdóma, kláðastillandi lyf, hitastillandi lyf, lyf við beinkröm, gigtarlyf, lyf við kláðamaur, lyf við skyrbjúg, sótthreinsandi lyf, krampalyf, sárasóttarlyf, herpandi lyf, hjartastyrkjandi lyf, hægðalyf, efni til lyflækninga, gallörvandi lyf, blóðrásarlyf, húðertandi lyf, svitaörvandi lyf, bætiefni, meltingarlyf, þvagörvandi lyf, hríðaörvandi lyf, sem valda samdráttum í legi, tíðaörvandi lyf, mýkjandi lyf, efni unnin úr innri kirtlum, hóstalyf, sveppaeyðandi lyf, sýklaeyðandi lyf, kirtlaörvandi lyf, lekandalyf, blóðaukandi lyf, blóðmyndandi lyf, gylliniæðalyf, blóðstöðvandi lyf, lyf til að örva lyfjastarfsemi, svæfingalyf, lyf gegn þvaglosi, þarmasótthreinsandi lyf, lyf til að leysa upp hornhúð, hægðalyf, mjólkurbætandi efni, lyf við nefsjúkdómum, næringarlyf, augnlyf, lyf unnin úr líffærum, hríðaörvandi lyf, skordýraeyðandi lyf, lyf til að framkalla roða, herðandi

lyf, róandi lyf, meltingarlyf, styrkjandi lyf, sótthreinsandi lyf fyrir þvagfæri, þvagsýrandi lyf, lyf til að gera þvag basiskt, lyf, sem draga úr samdrætti í legi, æðaherpandi lyf, æðavíkkandi lyf og fjörefni.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 20. ágúst 1960.

Skrás. 1965, nr. 307. Tilkynnt 7. sept. 1964, kl. 16.00, af Norsk Sprængstofindustri A/S, iðjurekstur og verzlun. Tollbugaten 22, Oslo, Noregi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: DYNORIT

Samkvæmt tilkynningu 31. ágúst 1964 er merkið skrásett í Oslo 22. apríl 1965, í 1. flokki, fyrir límefni og gerviharpix til notkunar í iðnaði.

Skrás. 1965, nr. 308. Tilkynnt 24 ágúst 1965, kl. 11.55 árdegis, af Richelieu et Cie (Exporters) Limited, iðjurekstur og verzlun, Distillers Corporation Building, Stellenbosch, Cape Province, Lýðveldi Suður-Afríku, og skrásett 29. des. 1965.

Á ferstrendum einkennismiða stendur efst orðið: RICHELIEU. Þar undir er hringur innan umgerða. Á hringnum stendur: RICHELIEU ET CIE (EXPORTERS) LTD. Innan hringsins er mynd af Richelieu og ártalið 1622.

Merkið er skrásett í Pretoria 3. sept. 1963, í 43. flokki, fyrir ólgandi drykki og áfenga drykki.

Skrás. 1965, nr. 309. Tilkynnt 24. ágúst 1965, kl. 11.55 árdegis, af Distillers Corporation (S. A.) Limited, iðjurekstur og verzlun, Distillers Corporation Buildings, Stellenbosch, Cape Province, Lýðveldi Suður-Afríku, og skrásett 29. des. 1965.

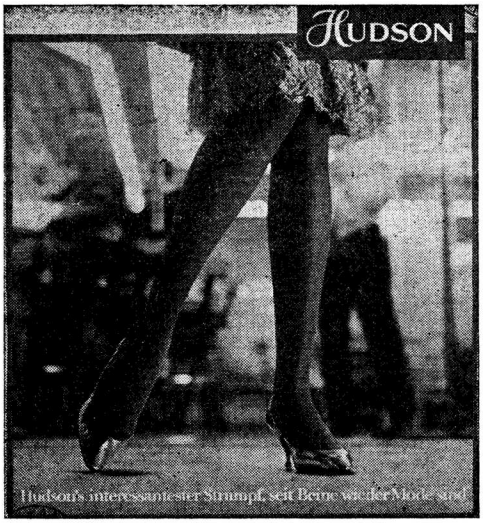
Á ferstrendum einkennismiða er brjóstmynd af manni, en undir brjóstmyndinni stendur: OUDE MEESTER

Merkið er skrásett í Pretoria 22. jan. 1963, í 43. flokki, fyrir ólgandi drykki og áfenga drykki.

Skrás. 1965, nr. 310. Tilkynnt 13. sept. 1965, kl. 10.30 árdegis, af Hudson Strumpffabrik G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Stuttgart-Vaihingen, Am Wallgraben 142, Þýzkalandi, og skrásett 29. des. 1965.

Mynd af kvenfótum, en efst í hægra horni myndarinnar stendur orðið: HUDSON

Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1965 er merkið skrásett í München 15. sept. 1965, í 3. flokki, fyrir kvensokka.

Merkið er skrásett í litum.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 19. júní 1965.

Skrás. 1965, nr. 311. Tilkynnt 13. sept. 1965, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Mynd af kvenfótum, en efst í hægra horni myndarinnar stendur orðið: HUDSON, en neðst á myndinni orðin: Extra schlank für schlanke Beine.

Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1965 er merkið skrásett í München 15. sept. 1965, í 3. flokki, fyrir kvensokka.

Merkið er skrásett í litum.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 19. júní 1965.

Skrás. 1965, nr. 312. Tilkynnt 13. sept. 1965, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Mynd af kvenfótum, en efst í hægra horni myndarinnar stendur orðið: HUDSON, en neðst á myndinni orðin: Jung, kapriziös und romantisch.

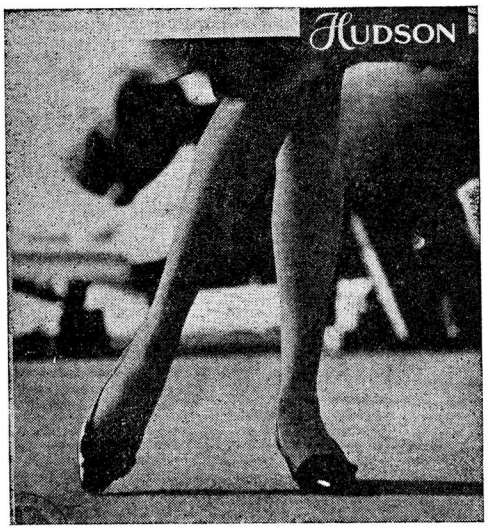
Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1965 er merkið skrásett í München 15. sept. 1965, í 3. flokki, fyrir kvensokka.

Merkið er skrásett í litum.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 19. júní 1965.

Skrás. 1965, nr. 313. Tilkynnt 13. sept. 1965, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Mynd af kvenfótum, en efst í hægra horni myndarinnar stendur orðið: HUDSON

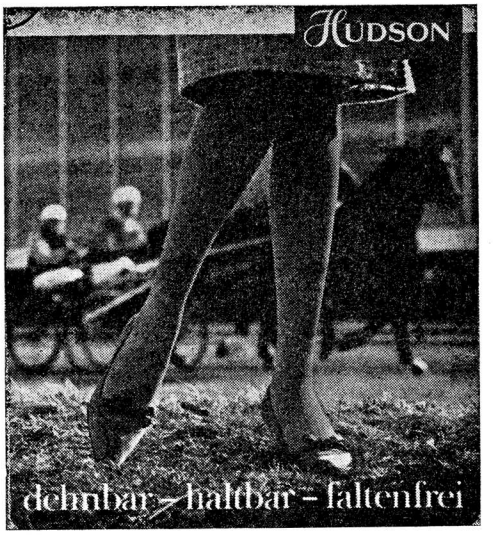
Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1965 er merkið skrásett í München 15. sept. 1965, í 3. flokki. fyrir kvensokka.

Merkið er skrásett í litum.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 19. júní 1965.

Skrás. 1965, nr. 314. Tilkynnt 13. sept. 1965, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Mynd af kvenfótum, en efst í hægra horni myndarinnar stendur orðið: HUDSON, en neðst á myndinni orðin: dehnbar — haltbar — faltenfrei.

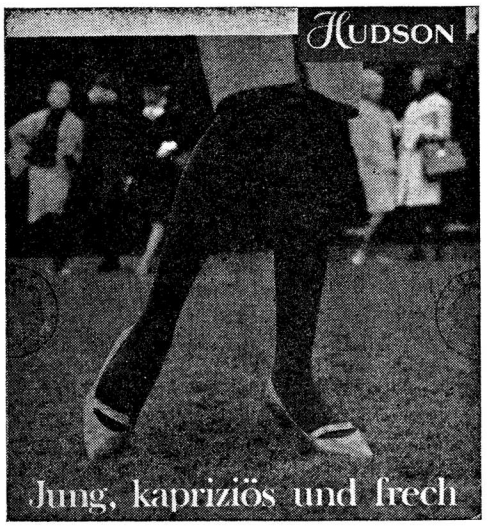
Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1965 er merkið skrásett í München 15. sept. 1965, í 3. flokki, fyrir kvensokka.

Merkið er skrásett í litum.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 19. júní 1965.

Skrás. 1965, nr. 315. Tilkynnt 13. sept. 1965, kl. 10.30 árdegis, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Mynd af kvenfótum, en efst í hægra horni myndarinnar stendur orðið: HUDSON, en neðst á myndinni orðin: Jung, kapriziös und frech

Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1965 er merkið skrásett í München 15. sept. 1965, í 3. flokki, fyrir kvensokka.

Merkið er skrásett í litum.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 19. júní 1965.

Skrás. 1965, nr. 316. Tilkynnt 15. sept. 1965, kl. 15.00, af M. & C. Schiffer, iðjurekstur, Neustadt-Wied, Þýzkalandi, og skrásett 29. des 1965.

Orðið: ship innan ferhyrndrar umgerðar.

Samkvæmt tilkynningu 21. des. 1956 er merkið skrásett í München 12. sept. 1957, í 5. flokki, fyrir tannbursta.

Skrás. 1965, nr. 317. Tilkynnt 6. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur, 509 Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: BASILEUM

Samkvæmt tilkynningu 19. febr. 1949 er merkið skrásett í München 11. ágúst 1950, í 13. flokki, fyrir skógyrkjuafurðir, læknislyf, efnafræðilegar afurðir til heilbrigðismarkmiða og heilbrigðisumhirðu, lyffræðileg lyfjaefni, plástra, sáraumbúðaefni, dýra- og plantna útrýmingarefni, affrjóvgunar- og sóttkveikjuútrýmingarefni, (sótthreinsunarefni), efni til að viðhalda fæðuefnum ferskum og haldgóðum, efnafræðilegar afurðir til atvinnulegra, vísindalegra og ljósmyndamarkmiða, eldslökkviefni, herzlu- og lóðningarefni, mótunarefni til tannlækningamarkmiða, tannfyllingarefni, steinafræðileg hráefni, fernis, lökk, bæsefni, harpix, límefni, skósvertu, efni til gljáunar og viðhalds leðurs, steiningu, sútunarefni, bónefni, steina, gervisteina, sement, kalk, mjöl gips, bik, asfalt, tjöru, efni til viðhalds viðar, reyrvefnað, þakpappa, tilflytjanleg hús, reykháfa og byggingarefni.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. febrúar 1959.

Skrás. 1965, nr. 318. Tilkynnt 9. okt. 1965, kl. 11.00 árdegis, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: CELLIDOR

Samkvæmt tilkynningu 24. febr. 1951 er merkið skrásett í München 5. okt. 1951, í 6. flokki, fyrir efnafræðilegar vörur til iðnrekstrarmarkmiða, nefnilega termoplastisk gerviefni grundvölluð á cellulose-acetati og cellulose-acetobutyrati til framleiðslu á formhlutum og vörum gerðum úr þessum gerviefnum, nefnilega greiðum burstum, körfum, hluta af björgunar- og slökkvitækjum, -verkfærum og -áhöldum, tilbúna limi, eðlisfræðileg, efnafræðileg, sjónfræðileg, landmælinga, siglingafræðileg, rafmagnstæknileg vogar-, merkja-, vöktunar- og ljósmyndavélar, -tæki og áhöld og mælitæki.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 24. febrúar 1961.

Skrás. 1965, nr. 319. Tilkynnt 11. okt. 1965, kl. 15.00, af Dr. Carl Hahn K. G., iðjurekstur og verzlun, Heinrich-Heine-Allee 53, Düsseldorf, (Wilhelm-Max-Haus), Þýzkalandi, og skrásett 29. des. 1965.

Orðið: Kosili

Samkvæmt tilkynningu 27. júlí 1961 er merkið skrásett í München 24. ágúst 1961, í 34. flokki, fyrir meðul til líkamshirðingar, einkum baðblöndur, sem ekki innihalda sápu, ætlaðar fyrir ungbörn og unglinga.

Skrás. 1965, nr. 320. Tilkynnt 11. okt. 1965, kl. 15.00, af sama, og skrásett 29. des. 1965.

Bókstafirnir: o. b.

Samkvæmt tilkynningu 6. ágúst 1954 er merkið skrásett í München 22. júní 1955, í 22. flokki, fyrir tíðakera.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 6. ágúst 1964.

Skrás. 1965, nr. 321. Tilkynnt 12. okt. 1965, kl. 15.00, af A/S Odense Kamgarnspinderi, iðjurekstur, Munkebergsvej 130, Odense, Danmörku, og skrásett 30. des. 1965.

Mynd af hjarta með gráum grunni. Þvert yfir hjartað standa orðin: HJERTE GARN, en undir því orðin: nøglet til moderne strik.

Samkvæmt tilkynningu 13. júlí 1965 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 18. sept. 1965, í 35. flokki, fyrir þráð og gagrn.

Skrás. 1965, nr. 322. Tilkynnt 15. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Sandoz A. G., iðjurekstur og verzlun, Lichtstrasse 35, Basel, Sviss, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: M A C A L - F E R

Samkvæmt tilkynningu 9. júní 1964 er merkið skrásett í Bern, í 1., 3. og 5. flokki, fyrir lyf, er innihalda járn og járnsambönd.

Skrás. 1965, nr. 323. Tilkynnt 16. okt. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Karlsruher Parfümerie- und Toiletteseifenfabrik F. Wolff & Sohn G. m. b. H., iðjurekstur og verzlun, Durlacher Allee 31—33, 75 Karlsruhe, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: Auxol

Samkvæmt tilkynningu 6. jan. 1937 er merkið skrásett í München 27. sept. 1937, í 34. flokki, fyrir ilmefnavörur alls konar í fljótandi eða föstu ásigkomulagi (ilmtöflur), andlits- og hárduft, höfuð- og snyrtingarvökva, snyrtingar- og ilmedik, ilmduft, tannduft, tannkrem, tann- og munnvatn, hárolíur, smyrsl og efnablöndur til hirðingar hörunds, hárs og fingurnagla, snytringarsápur alls konar í fljótandi, hálfföstu, föstu ástandi og duftlögun, raksápur, raksápuduft og raksápukrem.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 6. jan. 1957.

Skrás. 1965, nr. 324. Tilkynnt 18. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Parke, Davis & Company, iðjurekstur og verzlun, Joseph Campan Avenue at the river, Detroit, Michigan, Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: ARLEF

Samkvæmt tilkynningu 9. okt. 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 30. júlí 1963, í 18. flokki, fyrir lyfjablöndur gegn liðabólgu.

Skrás. 1965, nr. 325. Tilkynnt 18. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Skandinavisk Tobakskompani A/S, iðjurekstur og verzlun, Sönderlundvej 212, Herlev, Danmörku, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: ADVOKAT

Samkvæmt tilkynningu 10. des. 1962 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 25. apríl 1953, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak og vörur, sem koma í stað þessara vara, svo og reykingavörur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. apríl 1963.

Skrás. 1965, nr. 326. Tilkynnt 18. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: SONATA

Samkvæmt tilkynningu 1. nóv. 1962 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 27. júlí 1963, í 34. flokki, fyrir hrátt og unnið tóbak, vörur, er koma í stað tóbaks, vindlaskæri, steina í kveikjara, pípuhreinsara, sæfrauðspípur og stuttar tóbakspípur (briar-pípur).

Skrás. 1965, nr. 327. Tilkynnt 18. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: DIPLOMAT

Samkvæmt tilkynningu 20. sept. 1962 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 17. ágúst 1962, í 34. flokki, fyrir tóbak hrátt og unnið, vörur fyrir reykingamenn, eldspýtur.

Skrás. 1965, nr. 328. Tilkynnt 18. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af sama, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: TRIBUTO

Samkvæmt tilkynningu 10. des 1962 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 18. apríl 1953, í 53. flokki, fyrir tóbak, hrátt og unnið, vörur fyrir reykingamenn og eldspýtur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 18. apríl 1963.

Skrás. 1965, nr. 329. Tilkynnt 20. okt. 1965, kl. 10.45 árdegis, af Efnaverksmiðjunni Sjöfn, efnaverksmiðja, Akureyri, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: KOLORIT

Merkið er skrásett fyrir málningar- og hreinlætisvörur og aðra kemisk tekniska framleiðslu.

Skrás. 1965, nr. 330. Tilkynnt 21. okt. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Lechler Bautenschutzchemie K G., iðjurekstur, Kronenstrasse 50, Stuttgart, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: Inertol

Samkvæmt tilkynningu 5. febr. 1915 er merkið skrásett í München 7. júní 1915, í 7. flokki, fyrir málningar-, einangrunar- og glerungsefni fyrir veggi, málm, tré, stein og þakpappa.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 11. des. 1964.

Skrás. 1965, nr. 331. Tilkynnt 21. okt 1965, kl. 11.00 árdegis, af Skandinavisk Tobakskompagni A/S, iðjurekstur og verzlun, Sönderlundvej 212, Herlev, Danmörku, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: CÆSAR

Samkvæmt tilkynningu 7. júlí 1958 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 13. sept. 1958 fyrir alls konar tóbaksvörur.

Skrás. 1965, nr. 332. Tilkynnt 26. okt. 1965, kl. 14.30, af Carreras Limited, iðjurekstur og verzlun, Christopher Martin Road, Basildon, Essex, Englandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: WESBURY

Merkið er skrásett í London 23. des. 1964, í 34. flokki, fyrir tóbak, unnið eða óunnið, reykingavörur; eldspýtur.

Skrás. 1965, nr. 333. Tilkynnt 26. okt. 1965, kl. 14.30, af Larus & Brother, Company, iðjurekstur, 21st & Main Streets, Richmond, Virginia, Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: HOLIDAY

Samkvæmt tilkynningu 30. júní 1953 er merkið skrásett í Washington D. C. 13. apríl 1954, í 17. flokki, fyrir reyktóbak og sígarettur.

Skrás. 1965, nr. 334. Tilkynnt 26. okt. 1965, kl. 14.30, af Humble Oil & Refining Company, iðjurekstur, Wilmington, Delaware, og 60 West 49th Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: WATCHDOG

Samkvæmt tilkynningu 10. ágúst 1960 er merkið skrásett í Washington D. C. 28. marz 1961, í 34. flokki, fyrir olíubrennara.

Skrás. 1965, nr. 335. Tilkynnt 27. okt. 1965, kl. 14.00, af Schering Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, 1 Berlin 65, Muellerstr. 170—172, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Radiografin

Samkvæmt tilkynningu 8. jan. 1959 er merkið skrásett í München 23. okt. 1959, í 2. flokki, fyrir röntgenkontrastefni.

Skrás. 1965, nr. 336. Tilkynnt 2. nóv. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur, 509 Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: DESMALKYD

Samkvæmt tilkynningu 8. sept. 1941 er merkið skrásett í München 15. okt. 1942, í 6. flokki, fyrir efnafræðilegar vörur til iðnaðarmarkmiða.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 8. sept. 1961.

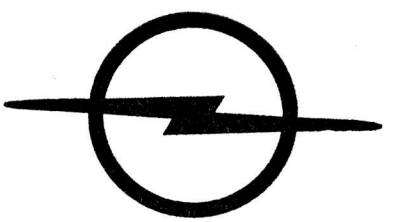
Skrás. 1965, nr. 337. Tilkynnt 6. nóv. 1965, kl. 10.00 árdegis, af Fa. Herm. G. Dethleffsen, iðjurekstur og verzlun, Schleswigerstr. 107, Flensburg, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: Bommerlunder

Samkvæmt tilkynningu 27. apríl 1965 er merkið skrásett í München 21. júlí 1965, í 16. flokki, fyrir áfengi.

Skrás. 1965, nr. 338. Tilkynnt 9. nóv. 1965, kl. 10.30 árdegis, af Adam Opel Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Rüsselsheim a. Main, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Hringur, en þvert yfir hann er stílfærð mynd af eldingu.

Samkvæmt tilkynningu 5. maí 1964 er merkið skrásett í München 3. júní 1965, í 10. flokki, fyrir farartæki til nota á landi, legi og í lofti, bifreiðir, reiðhjól, farar-

tækjahluta, svo sem skrokka farartækja og hluta til þeirra, sérstaklega vélahlífar, málmþök, bretti, farangursgeymslulok, opnanleg þök á bifreiðir, farartækjayfirbreiðslur, rammar, hjól, svo og hemlar, hreyflar, tengsli, drif, stýrisútbúnaður, fram- og afturöxlar, höggdeyfar, eldsneytisdælur, ræsihreyflar, straumdreyfar, ljósker, afturábak- og stoppljós, stigbretti og höggvarar fyrir farartæki; hluta til bifreiða og reiðhjóla, svo sem útvarpstæki og hátalara, hitakerfi, hjólbarðahlífar úr gervileðri eða öðru gerviefni, farangursgrindur, tvítónahorn, kæligardínur, bifreiðaúr, skrauthjólakappa, naglavara fyrir bifreiðir, þokuhettur á ljósker, hlífðarskeiðar fyrir bifreiðafjaðrir, verkfæratöskur með innihaldi, sólhlífar, vindlingakveikjara, benzíngeymislok, hemlavökva, uppþeytt grafit, ljósaperur, gólfmottur, stýrishjólsöryggi, númeraskiltisstyrkingar, geymsluhólf, hljóðdeyfa, hjólaskrauthringa, utanspegla, varaeldsneytisgeyma; öryggisbelti, merkjahringa, skíðagrindur, sáraumbúðakassa með innihaldi, viðvörunarþríhyrninga, hand- og öryggislampa, öryggisblys, lýsingar-, hitunar-, kæli, þurrkunar- og loftræstikerfi; verndarefni fyrir króm og lakk, hreinsi-, fægi- og gljáfægiefni fyrir vélknúin farartæki, svo og bletthreinsiefni fyrir vefnaðarvörur, eldslökkviefni, efni til harðlóðunar og kveikingar; eggjárn, svo sem skæri til sáraumbúðakassa; verkfæri, smávörur úr járni, lása- og smíðavörur, lása, hengsli, vörur úr stálþræði, svo sem gorma og gormahluta til bifreiðasæta, hluta úr málmþynnum, ankeri, keðjur, stálkúlur, króka og augu, málmkassa, unnin formuð málmstykki, bæði hand- og vélunnin, steypuhluta til véla, eðlisfræðileg, ljósfræðileg og raffræðileg tæki, mælitæki, siglingatæki, vigtunartæki, tæki til að gefa merki, mælitæki og tæki til að fylgjast með ákveðnum hlutum, drifreimar, slöngur, ryðvarnarefni, slípiefni, teppi, mottur, yfirbreiðslur, fána, segl og sekki.

Skrás. 1965, nr. 339. Tilkynnt 9. nóv, 1965, kl. 14.30, af Merck & Co., Inc., iðjurekstur, 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: LACRIBASE

Samkvæmt tilkynningu 24. sept. 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 16. júlí 1963, í 18. flokki, fyrir augnasmyrsl.

Skrás. 1965, nr. 340. Tilkynnt 13. nóv. 1965, kl. 11.30 árdegis, af F. Hoffmann-La Roche & Co. Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Basel, Sviss, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið:

PONDINIL

Samkvæmt tilkynningu 28. jan. 1963 er merkið skrásett í Bern í 1., 3. og 5. flokki, fyrir lyf gegn offitu.

Skrás. 1965, nr. 341. Tilkynnt 16. nóv. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Aktiebolaget Felix, iðjurekstur, Eslöv, Svíþjóð, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: Felix

Samkvæmt tilkynningu 2. marz 1965 er merkið skrásett í Stokkhólmi 29. okt. 1965, í 29., 30., 31. og 32. flokki, fyrir kjöt, fisk, fiðurfé og villibráð, kjötkjarna, niðurlagða, þurrkaða og niðursoðna ávexti og grænmeti, sultur og hlaup, egg, mjólk

og aðrar mjólkurbúsafurðir, ætar olíur og feiti, niðursuðuvörur, grænsúrs, kaffi, te, kakaó, sykur, hrísgrjón, tapioka, sago, kaffilíki, mjöl og næringablöndur úr korni, brauð, kex, kökur, bökunarvörur og bakaríisvörur, matarís, hunang, sýróp, ger, bökunarpúlver, salt, sinnep, pipar, edik, vineger-edik, sósur, krydd, landbúnaðar-, skógar- og matgarðaframleiðsluvörur, svo og fræ, lifandi dýr, nýja ávexti og grænmeti, fræ og útsæði, lifandi jurtir og náttúrleg blóm, dýrafæðu, malt, öl og portöl, ölkelduvatn, kolsýrudrykki og aðra óáfenga drykki, saft og aðrar blöndur til framleiðslu á drykk.

Skrás. 1965, nr. 342. Tilkynnt 19. nóv. 1965, kl. 15.15, af American Cyanamid Company, iðjurekstur, Wayne, New Jersey, Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: **NEO-LEDERCORT**

Samkvæmt tilkynningu 13. maí 1959 er merkið skrásett í Washington D. C. 19. jan. 1960 í 18. flokki, fyrir steroid efnasamsetningu til staðbundinnar notkunar.

Skrás 1965, nr. 343. Tilkynnt 22. nóv. 1965, kl. 14.30, af Einari Ásmundssyni, forstjóra, Háuhlíð 20, Reykjavík, og skrásett 30. des. 1965.

Á miðjum, ferstrendum fleti er afmörkuð þríhyrnd mynd af smið að hamra járn á steðja. Upp og til hliðar frá þríhyrnda fletinum ganga geislar, en í geislunum stendur: SINDRA og neðan við flötinn stendur: HÚSGÖGN.

Merkið er skrásett fyrir húsgagnaframleiðslu úr stáli, plasti og trjáviði.

Skrás. 1965, nr. 344. Tilkynnt 22. nóv. 1965, kl. 14.30, af sama, og skrásett 30. des. 1965.

Á miðjum, ferstrendum fleti er afmörkuð þríhyrnd mynd af smið að hamra járn á steðja. Upp og til hliðar frá þríhyrnda fletinum ganga geislar, en í geislunum stendur: SINDRA og neðan við flötinn stendur: SMIÐJAN.

Merkið er skrásett fyrir járn- og vélsmíði og annan skyldan iðnað.

Skrás 1965, nr. 345. Tilkynnt 22. nóv. 1965, kl. 14.30, af sama, og skrásett 30. des. 1965.

Á miðjum, ferstrendum fleti er afmörkuð þríhyrnd mynd af smið að hamra

járn á steðja. Upp og til hliðar frá þríhyrnda fletinum ganga geislar, en í geislunum stendur: SINDRA og neðan við flötinn stendur: STÁL.

Merkið er skrásett fyrir hluti og efni frá stálherzlu- og stálbirgðastöð.

Skrás. 1965, nr. 346. Tilkynnt 30. nóv. 1965, kl. 14.30, af Schering Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Berlin N 65, Müllerstr. 170/172, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.
Orðið:

Vaspit

Samkvæmt tilkynningu 19. nóv. 1953 er merkið skrásett í München 15. júlí 1957, í 2. flokki, fyrir lyf og lyfjaefnavörur.
Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 19. nóv. 1963.

Skrás. 1965, nr. 347. Tilkynnt 4. des. 1965, kl. 11.30 árdegis, af R. J. Reynolds Tobacco Company, iðjurekstur, Main & Fourth Streets, Winston-Salem, North Carolina, Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1965.
Orðið:

MADEIRA

Samkvæmt tilkynningu 13. nóv. 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 27. júlí 1965, í 17. flokki, fyrir reyktóbak.

Skrás. 1965, nr. 348. Tilkynnt 2. des. 1965, kl. 10.00 árdegis, af L'Oreal Société Anonyme, iðjurekstur, 14, Rue Royale, París, Frakklandi, og skrásett 30. des 1965.
Orðið:

L'ORÉAL

Samkvæmt tilkynningu 30. jan. 1958 er merkið skrásett í París, í 3. flokki, fyrir sápur, fegurðarvörur, andlitsfarða, tannpasta, lit, litarefni, litabland og vökva fyrir hár og skegg, hárlitunarblöndur, shampó, blöndur til hirðingar og fegrunar á hári.

Skrás. 1965, nr. 349. Tilkynnt 11. des. 1964, kl. 15.30, af Wilkinson Sword Limited, verzlun, 16, Pall Mall, London, S. W. 1, Englandi, og skrásett 30. des. 1965.
Orðin: WILKINSON SWORD og mynd af tveim sverðum, krosslögðum.

Merkið er skrásett í London 13. febrúar 1952, í 8. flokki, fyrir rakvélar, rakvélablöð, sverð, slíður (um sverð), naglaklippur; garðyrkjuverkfæri með skurðarblöðum, allt handverkfæri; veiðihnífa, skæri (önnur en til skurðlækninga) og tengur til augnlækninga.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 13. febr. 1959.

Skrás. 1965, nr. 350. Tilkynnt 27. júlí 1965, kl. 15.00, af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, 509 Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið:

Bayer

Samkvæmt tilkynningu 25. júlí 1953 er merkið skrásett í München 6. sept. 1954, í 42. flokki, fyrir akuryrkju-, skógræktar, garðyrkju- og búfjárræktarafurðir, afurðir af fiskveiðum og veiðiskap, læknislyf, efnafræðilegar vörur til heilbrigðismarkmiða og heilsuverndar, lyffræðileg lyfjaefni, plástra, sáraumbúðaefni, dýra- og plöntuútrýmingarefni, affrjóvgunar og útrýmingarefni (sótthreinsunarefni), efni til að viðhalda fæðuefnum ferskum og haldgóðum, höfuðfatnað, hárlögunarvinnu, skraut, gerviblóm, skófatnað, sokkavörur, ofinn og prjónaðan fatnað, nærfata-, borð- og sængurlín, lífstykki, hálslín, sokkabönd, hanzka, ljósa-, hitunar-, suðu-, kæli-, þurrkunar- og loftræstingartæki, vatnsleiðslu-, bað- og salernislagnir, bursta, burstavörur, pensla, greiður, svampa, áhöld til líkams- og fegrunarumhirðu, fægiefni, stálspæni, efnafræðilegar vörur til atvinnulegra, vísindalegra og ljósmyndunarmarkmiða, slökkviefni, herzlu- og lóðningarefni, mótunarefni til tannlækningamarkmiða, tannfyllingarefni, steinafræðileg hráefni, þétti- og pökkunarefni, hitavarnar- og einangrunarefni, efni til áburðar, óunna og sumpart unna óeðla málma, hnífasmíðavörur, verkfæri, ljái, kornsigðir, högg- og lagvopn, nálar, fiskiöngla, glerjaðar og tinhúðaðar vörur, járnbrautar-ofanjarðar-byggingarhluta, lásasmíðavörur, lása- og smíðavörur, læsingar, málmleggingar, vírvörur, blikkvörur, akkeri, keðjur, stálkúlur, reiðtygja- og aktygja málmleggingar, herklæði, klukkur, skauta, króka og lykkjur, peningaskápa og málmkassa, vélsmíðaða eða handunna sniðmálmhluti, valtaða og steypta byggingarhluti, vélsteypuvörur, land-, loft- og lagarfarartæki, bifreiðar, reiðhjól, bifreiða- og reiðhjólafylgihluti, sérstaklega hljólbarða, farartækjahluta, litarefni, liti, blaðmálma, skinn, húðir, garnir, leður, loðskinnavörur, fernis, lökk, bæs, viðarkvoðu, límefni, skósvertu, efni til fægingar og viðhalds leðri, gljáefni- og sútunarefni, fægiefni, garn, kaðlaravörur, net, spunaþinur, bólstrunarefni, pökkunarefni, ölkelduvatn, óáfenga drykki, brunna- og baðsölt, góðmálma, gull-, nikkel- og silfurvörur, alumínvörur, sérstaklega ampúllur og umbúðaefni úr alumíni, vörur úr nýsilfri og svipuðum málmblöndum, ekta og óekta skartgripi, leoniskar vörur, jólatrésskraut, togleður, togleðursstaðgengilsefni og vörur úr því til tæknilegra markmiða, skerma, göngustafi, ferðaáhöld, eldsneyti úr föstum efnum, vax, ljósmeti, iðnfræðilegar olíur og feiti, smurningsefni, benzín, kerti, næturljós, kveiki, vörur úr tré, sérstaklega kistur, tunnur og innpökkunarefni, úr beini, korki, horni, skelplötu, fiskbeini, fílabeini, skelplötu, rafi, merskúm, rennismíða-, útskurðar- og fléttuvörur, myndaramma, brúður og brjóstlíkön til klæðnaðar- og hársnyrtingarmarkmiðalækninga, heilbrigðis, björgunar- og slökkvitæki og áhöld, bindi og bönd til heilbrigðismarkmiða (sáraumbúðir), tilbúin liðamót, augu, tennur, eðlisfræðileg, efnafræðileg, sjónfræðileg og rafmagnsfræðileg tæki, mælinga-, siglinga-, vogar-, merkja-, mæli- og vöktunartæki, ljósmynda-, kvikmynda- og útvarpstæki, hátalara, grammófóna, reiknivélar, ritunar- og talningspeningakassa,

vélar, sérstaklega innpökkunar- og tæmingarvélar, skilvindur, sigti, þurrkara, eimhreinsunartæki, blöndunar- og hreinsivélar, pressur, herklæði, loftræstitæki og vefnaðarvélar og hluti til þeirra, drifreimar, slöngur, sjálfsala, sérstaklega sjálfvinnandi verkfæravélar, heimilis- og eldhúsbúsgögn, peningshúsa-, garð- og landbúnaðarverkfæri, húsgögn, spegla, bólstrunarvörur, áhöld til veggfóðrunar, rúm, hljóðfæri og hluta af þeim, sérfæðunæringarefni, malt, fóðurefni, ís, sérstaklega kæliís, pappír, pappa, valpappa, pappírs- og pappavörur, hrá- og hálfunnin efni til pappírsframleiðslu, veggfóður, ljósmynda- og prentsmiðjuvörur, spil, skilti, letur, prentmyndamót, listmuni, postulín, leir, gler, skjástein, kögurvefnað, bönd, leggingavörur, hnappa, knipplinga, prjónavörur, söðla-, ólar-, söðlasmíða- og leðurvörur, skrift-ar-, teikni-, merkja- og mótunarvörur, knattborðs- og merkjakrít, skrifborð og skrifstofuáhöld (að frátöldum húsgögnum), kennsluefni, skotvopn, ilmvötn, efni til líkams- og fegrunarumhirðu, loftnæmar olíur, sápur, þvotta- og bleikjuefni, bleikjuefni, línsterkju og sterkjuvörur til þvottamarkmiða, litaríblöndun í þvotta, blettatökuefni, ryðvarnarefni, fægi- og gljáunarefni (að frátöldu fyrir leður), brýnsluefni, leikföng, leikfimi- og íþróttaáhöld, sprengiefni, kveikivörur, eldspýtur, flugelda, skot, skotfæri, steina, tilbúna steina, sement, kalk, möl, gips, tjöru, asfalt, tjöru, efni til viðhalds timbri, reyrvefnað, þakpappa, tilflytjanleg hús, reykháfa, byggingarefni, hrátóbak, tóbaksvörur, sígarettupappír, gólfábreiður, mottur, gljádúka, vaxdúka, ábreiður, forhengi, tjöld, seglpoka, úr og klukkur og hluta af úrum og klukkum, vefnað og vefnaðarefni, flóka.

Skrás. 1965, nr. 351. Tilkynnt 20. ágúst 1965, kl. 14.30, af Aktiobolaget Svenska Kullagerfabriken, iðjurekstur, Artillerigatan 17, Göteborg, Svíþjóð, og skrásett 30. des. 1965.

Stafirnir: SKF og kúlulega á bláu og hvítu einkennismerki.

Samkvæmt tilkynningu 23. febrúar 1965 er merkið skrásett í Stokkhólmi 6. ágúst 1965, í 4., 6., 7., 8., 9., 12. og 16. flokki, fyrir olíur og feitir til iðjumarkmiða (þó ekki ætar olíur og feitir eða loftnæmar olíur), smurningsefni, rykbindiefni, eldsneyti (að meðtöldu mótoreldsneyti) og ljósmeti, kerti, náttkerti og kveiki, óunna

og sumpart unna ódýra málma og málmblöndur úr þeim, akkeri, steðja, bjöllur, valtað og steypt byggingarefni, járnbrautarteina og annað járnbrautarlagningarefni úr málmi, keðjur (þó ekki drifkeðjur til ökutækja), málmstrengi og málmþráð ekki rafmagns, lásavörur, málmrör, peningaskápa og peningakassa, stálkúlur, hestajárn, nagla og skrúfur, vörur úr ódýrum málmum til annarra markmiða, málmgrýti, vélar og vélaverkfæri, mótora (þó ekki til ökutækja), tengsl og rekólar (þó ekki til landfarartækja), meiri háttar landbúnaðarverkfæri, útungunarvélar, handverkfæri og áhöld, hnífasmíðavörur, gaffla og skeiðar, högg- og lagvopn, vísindaleg, siglingafræðileg, landmælinga, rafmagns (að meðtöldum útvarpstæknilegum), ljósmyndunar, kvikmyndunar og sjónfræðilegum áhöldum og tækjum og áhöld og tæki til vigtunar, mælinga, merkjasendinga, vöktunar, björgunar og kennslu, mynt- og spilapeninga, sjálfsala, talvélar, sjóðsskráningarvélar og reiknivélar, slökkvitæki, ökutæki, farartæki til flutninga á landi, í lofti og á legi, pappír og pappírsvörur, pappa og pappavörur, prentmál, blöð og tímarit, bækur, bókbindingarefni, ljósmyndir, pappírssöluvörur, límefni fyrir pappírsvörur, vörur til notkunar fyrir listamenn, pensla, ritvélar og skrifstofunauðsynjar (þó ekki húsgögn), leiðarvísis- og kennsluefni (þó ekki áhöld), spil, prentletur, myndamót.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 23. febrúar 1965.

Skrás. 1965, nr. 352. Tilkynnt 12. okt. 1965, kl. 15.00, af Tetley Tea Co., Limited, verzlun, 89 Worship Street, London E. C. 2, Englandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: TETLEY

Merkið er skrásett í London 28. marz 1956, í 30. flokki, fyrir te, kaffi, kakaó og brenndan kaffibæti og kjarna.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 28. marz 1963.

Skrás. 1965, nr. 353. Tilkynnt 21. okt. 1965, kl. 10.00 árdegis, af Hiram Walker & Son Limited, iðjurekstur og verzlun, Walkerville, County of Essex, Province of Ontario, Kanada, og skrásett 30. des. 1965.

Orðin:

CANADIAN CLUB

Merkið er skrásett í Ottawa 17. marz 1894 fyrir whisky.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 17. marz 1944.

Skrás. 1965, nr. 354. Tilkynnt 21. okt. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Skandinavisk Tobakskompagni A/S, iðjurekstur og verzlun, Sönderlundvej 212, Herlev, Danmörku, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: PARAGANA

Samkvæmt tilkynningu 28. ágúst 1930 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 4. okt. 1930 fyrir unnar og óunnar tóbaksvörur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 4. okt. 1960.

Skrás. 1965, nr. 355. Tilkynnt 25. okt 1965, kl. 11.15, árdegis, af Sandoz A. G. (Sandoz S. A.) (Sandoz Ltd.), iðjurekstur og verzlun, Basel, Sviss og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: ANTHIO

Samkvæmt tilkynningu 1. nóv. 1961 er merkið skrásett í Bern fyrir skordýraeitur.

Skrás. 1965, nr. 356. Tilkynnt 29. okt 1965, kl. 16.30, af Douwe Egberts Koninklijke Tabaksfabriek-Koffiebranderijen-Theehandel N. V., iðjurekstur og verzlun, 16—19 Slachtedijk, Joure, Hollandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: AMPHORA

Samkvæmt tilkynningu 13. febr. 1948 er merkið skrásett í Amsterdam 25. febr. 1948 fyrir kaffi, te, tóbak og vörur unnar úr tóbaki.

Skrás. 1965, nr. 357. Tilkynnt 2. nóv. 1965, kl. 16.00, af Alberto-Culver Company iðjurekstur og verzlun, 2525 Armitage Ave., Melrose Park., Ill., Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1965.

Orðin: MIGHTY WHITE

Samkvæmt tilkynningum 13. des 1962 og 16. des. 1963 er merkið skrásett í Washington D. C. 25. febr. 1964, í 51. flokki, fyrir tannpasta.

Skrás. 1965, nr. 358. Tilkynnt 12. nóv. 1965, kl. 15.30, af Reichold Chemie Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Hamburg-Wandsbek, Iverstrasse 57, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: BECKOPOX

Samkvæmt tilkynningu 19. júní 1965 er merkið skrásett í München 27. ágúst 1965, í 6. flokki, fyrir epoxydharpis, herðara fyrir epoxydharpis og annan gerviharpis.

Skrás. 1965, nr. 359. Tilkynnt 30 nóv. 1965, kl. 14.00, af Rolf Johansen & Company, verzlun, Laugavegi 178, Reykjavík, og skrásett 30. des 1965.

Orðið: ICEBERG

Merkið er skrásett fyrir bjór.

Skrás. 1965, nr. 360. Tilkynnt 3. des. 1965, kl. 11.00 árdegis, af H. L. Savory & Company, Limited, iðjurekstur og verzlun, 178 New Bond Street, London, W. 1., Englandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: SAVORY'S

Merkið er skrásett í London 25. febrúar 1930, í 45. flokki, fyrir sígarettur og unnið tóbak.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 25. febr. 1958.

Skrás. 1965, nr. 361. Tilkynnt 13. des. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Aktiebolaget Malmö Strumpfabrik, iðjurekstur, Fack, Malmö, Svíþjóð, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: VOGUE með skrifstöfum.

Samkvæmt tilkynningu 18. ágúst 1934 er merkið skrásett í Stokkhólmi 27. ágúst 1934, í 25. flokki, fyrir kvensokka og kvenfatnað, prjónaðan og tilbúinn á annan hátt.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 6. nóv. 1964.

Skrás. 1965, nr. 362. Tilkynnt 13. des. 1965, kl. 14.30, af Fuji Shashin Film Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, No. 210, Nakanuma, Minamiashigaramachi, Ashigarakamigun, Kanagawa, Japan, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: FUJI

Merkið er skrásett í Tokyo 21. maí 1953, í 18. flokki fyrir eðlisfræðileg og efnafræðileg lækninga-, landmælinga-, ljósmynda- og uppfræðslutæki og verkfæri, reikningstæki og hluta þeirra.

Skrás. 1965, nr. 363. Tilkynnt 18. des. 1965, kl. 11.30 árdegis, af British-American Tobacco Company Limited, iðjurekstur, Westminster House, 7 Millbank, London S. W. 1, Englandi, og skrásett 30. des. 1965.

Ferstrendur einkennismiði. Yfir miðann neðanverðan er breiður, svartur flötur. Annar svartur flötur gengur inn í miðann að ofanverðu, og á þeim fleti er bókstafurinn B fyrir ofan laufsveig. Á hvíta hluta miðans er skráð orðið: elmont.

Merkið er skrásett í London 27. jan. 1964, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

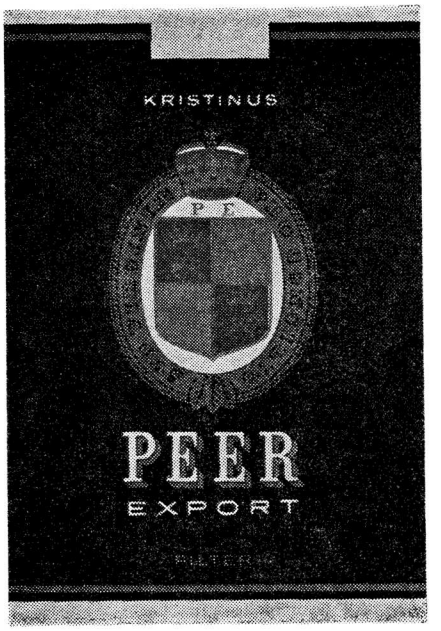
Skrás. 1965, nr. 364. Tilkynnt 20. des. 1965, kl. 15.00, af Carreras Limited, iðjurekstur og verzlun, Christopher Martin Road, Basildon, Essex, Englandi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: SENTRY

Merkið er skrásett í London 23. apríl 1965, í 34. flokki, fyrir tóbak, hvort heldur unnið eða óunnið.

Skrás. 1965, nr. 365. Tilkynnt 5. apríl 1965,, kl. 14.30, af Kristinus K. G., iðjurekstur og verzlun, 10 Karlstrasse, München 2, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Á rauðum fleti er mynd af skjaldarmerki, en fyrir ofan það stendur orðið: KRISTINUS, en fyrir neðan orðin: PEER EXPORT FILTER

Samkvæmt tilkynningu 27. marz 1965 er merkið skrásett í München 20. maí 1965, í 38. flokki, fyrir filtersígarettur úr Virginíutóbaki eða sem Virginíutóbak er notað í.

Skrás. 1965, nr. 366. Tilkynnt 14. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af Humble Oil & Refining Company, iðjurekstur, Wilmington, Delaware og 60 West 49th Street, New York, N. Y., Bandaríkjunum, og skrásett 30. des. 1965.

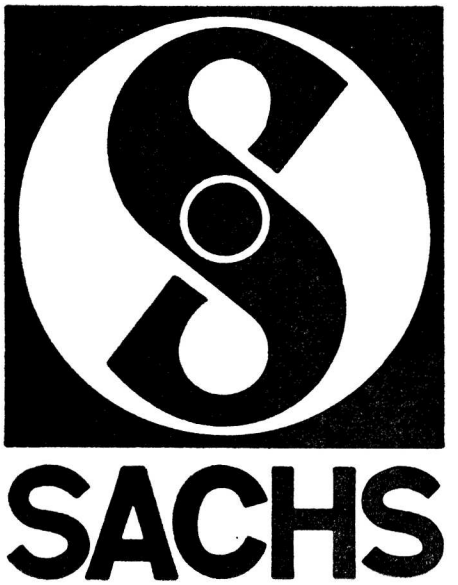
Mynd af varðhundi.

Samkvæmt tilkynningu 27. apríl 1956 er merkið skrásett í Washington D. C. 2. júlí 1957, í 15. flokki, fyrir fljótandi eldsneyti til hitunar og lofthreinsunartæki.

Skrás. 1965, nr. 367. Tilkynnt 17. ágúst 1965, kl. 10.00 árdegis, af Fischtel & Sachs A. G., iðjurekstur, Schweinfurt am Main, Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Stafurinn S á hvítum hringfleti inni í svörtum, ferhyrndum fleti og þar undir orðið: SACHS

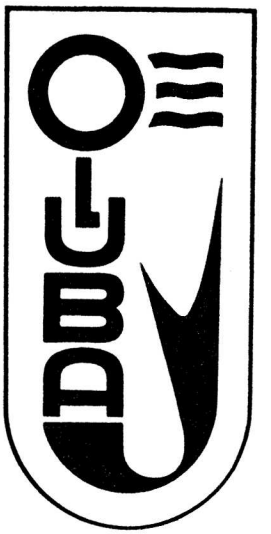

Samkvæmt tilkynningu 17. febr. 1965 er merkið skrásett í München 24. júní 1965, í 10. flokki, fyrir reiðhjól, mótorhjól, hjólanöf, fríhjólanöf, hemlanöf, nöf með fleiri gangskiptum, tannhjól, keðjuhjól, keðjur, hemla fyrir fót-, hönd- eða hjálparaflsnotkun, pedallegur, tengingar- og víxldrif til allra notkunarmiða, sérstaklega fyrir búsáhaldavélar, vatnsþrýstings-sveifluaflspenna, rafmagns-, gufu-, vind-, vatnsafls og aðra mótora, gangstilla, reimskífur, tengsl, fjaðra- og sveifluhemla til allra notkunarmarkmiða, jarð-, skógræktar- og heimilisvélar og -áhöld, rafeinda, eðlisfræðileg og siglingafræðileg tæki, járniðnaðarvörur, lása og smíðavörur, vírvörur, blikkvörur, vélsmíðaða sniðmálmhluti, verkfæravélahluti úr stáli og öðrum málmum, hluta af öllum fyrrnefndum vörum.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignarréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 17. febrúar 1965.

Skrás. 1965, nr. 368. Tilkynnt 6. okt. 1965, kl. 15.00, af VEB Strickund Wirkwarenfabriken Goldfisch, iðjurekstur, Hofer Strasse 166, 9273 Oberlungwitz/Sa., Þýzkalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Innan umgerðar, sem er rétthyrnd að ofan en bogadregin að neðan er stílfærð mynd af fiski, sem myndast af orðinu OLUBA og sporði. Efst til hægri eru þrjú lárétt strik.

Samkvæmt tilkynningu 29. júlí 1965 er merkið skrásett í Berlín 13. sept. 1965, í 24. og 25. flokki, fyrir sokkavörur, ofinn og prjónaðan fatnað, fatnað, nærfatnað, borðdúka, lök, lífstykki, hálsknýti, axlabönd, glófa, vefnaðar- og prjónavörur, flóka.

Skrás. 1965, nr. 369. Tilkynnt 18. okt. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Skandinavisk Tobakskompagni A/S, iðjurekstur og verzlun, Sönderlundvej 212, Herlev, Danmörku, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: GOLF

Samkvæmt tilkynningu 10. des. 1952 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 25. apríl 1953, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak og vörur, er koma í stað þessara vara.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjað 25. apríl 1963.

Skrás. 1965, nr. 370. Tilkynnt 20. okt. 1965, kl. 16.30, af Texaco UK Limited, iðjurekstur og verzlun, 29 og 30 Old Burlington Street, London W. 1, Englandi, og skásett 30. des. 1965.

Orðið: REGENT

Merkið er skrásett í London 14. sept. og 23. okt. 1950, í 1., 4. og 19. flokki, fyrir frostvarnar efnablöndur, efnafræðileg efni til blöndunar í benzínvörur, efnafræðileg upplausnarefni unnin úr benzíni til iðjumarkmiða (ekki að meðtöldum upplausnarefnum notuðum við framleiðslu málningar), og efnafræðilegar efnablöndur til aukningar á vexti plantna, iðnaðarolíur og feiti (aðrar en ætar olíur og feiti og loftnæmar olíur), smurningsefni, rykbindiefni og uppsogsefnablöndur, eldsneyti, mótorspritt og ljósmeti, asfalt, þekjuefni ekki úr málmi af plötu eða ræmulögun, spónþekjur ekki úr málmi og asfaltvörur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 14. september og 23. október 1957.

Skrás. 1965, nr. 371. Tilkynnt 21. okt. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Skandinavisk Tobakskompagni A/S, iðjurekstur og verzlun, Sönderlundvej 212, Herlev, Danmörku, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: FONTANA

Samkvæmt tilkynningu 10. marz 1947 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 7. júní 1947 fyrir alls konar tóbaksvörur.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 7. júní 1957.

Skrás. 1965, nr. 372. Tilkynnt 2. nóv. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Agfa-Gevaert Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, 509 Leverkusen-Bayerwerk, Þýzalandi, og skrásett 30. des. 1965.

Mynd af mannshönd, hnetti og orðinu: rapid

Samkvæmt tilkynningu 20. marz 1965 er merkið skrásett í München 26. apríl 1965, í 22. flokki, fyrir ljósmyndahylki og ólýstar ljósmyndafilmur.

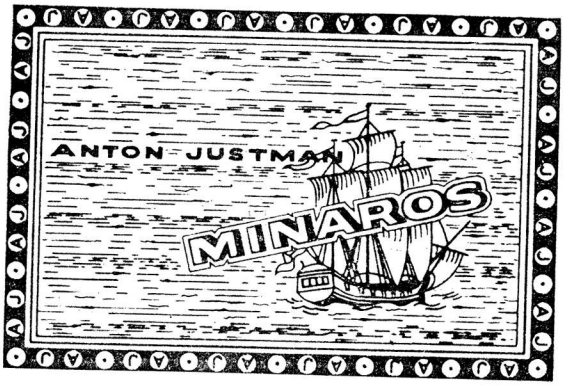
Skrás. 1965, nr. 373. Tilkynnt 12. nóv. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Chr. Bjelland & Co. A/S, iðjurekstur og verzlun, Stavanger, Noregi, og skrásett 30. des. 1965.

Orðin: KING OSCAR

Samkvæmt tilkynningu 8. marz 1965 er merkið skrásett í Oslo 23. sept. 1965, í 29. flokki, fyrir kjöt, fisk, alifugla, villibráð, kjötkjarna, niðursoðna, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti, sultutau og hlaup, egg, mjólk og aðrar mjólkurbúsafurðir, ætar olíur og matarfeiti, niðursuðuvörur og grænsúrs.

Skrás. 1965, nr. 374. Tilkynnt 13. des. 1965, kl. 10.00 árdegis, af Anton Justman (Amsterdam & London) Limited, iðjurekstur, Dean Stanley Street 2, London S. W. 1, Englandi, og skrásett 30. des. 1965.

Ferstrendur einkennismiði. Á miðanum er mynd af seglskipi á siglingu. Þvert yfir skipið er skráð orðið: MINAROS, en fyrir ofan miðju einkennismiðans eru skráð orðin: ANTON JUSTMAN. Umgjörð miðans er svört og á umgjörðina eru skráðir bókstafirnir A J með reglulegu millibili. Enn fremur eru á umgjörðinni hvítir hringir með svörtum depli í miðju, einnig með reglulegu millibili.

Merkið er skrásett í London 5. okt. 1964, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

Skrás. 1965, nr. 375. Tilkynnt 2. des. 1965, kl. 10.00 árdegis, af Sportvöruhúsi Reykjavíkur, verzlun, Reykjavík, og skrásett 30. des. 1965.

Orðin: Sportvöruhús Reykjavíkur, en fyrir framan þau er mynd af hreindýrshöfði innan í hring.

Merkið er skrásett fyrir alls konar sportvörur, skotfæri, byssur, íþróttavörur og alls konar vörur til ferðalaga og útilífs.

Skrás. 1965, nr. 376. Tilkynnt 2. des. 1965, kl. 10.00 árdegis, af Hrein h/f, iðjurekstur og verzlun, Barónsstíg 2, Reykjavík, og skrásett 30. des. 1965.

Mynd af hreindýri (þ. e. fremri hluta þess), en þar undir stendur: H F HREINN

Merkið er skrásett fyrir kerti, hreinlætisvörur og efnagerðarvörur alls konar.

Skrás. 1965, nr. 377. Tilkynnt 2. des. 1965, kl. 10.00 árdegis, af Skandinavisk Tobakskompagni A/S, iðjurekstur, Sönderlundvej 212, Herlev, Danmörku, og skrásett 30. des. 1965.

Á einkennismiða er mynd af seglskipi og í kringum myndina standa orðin: SKANDINAVISK TOBAKSKOMPAGNI A/S og þar fyrir neðan orðin: Party modern mild cigarillos

Samkvæmt tilkynningu 31. ágúst 1965 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 6. nóv. 1965, í 34. flokki, fyrir tóbak (hrátt og unnið), vörur fyrir reykingamenn, eldspýtur.

Samkvæmt forgangsréttarákvæði Parísarsamþykktarinnar, um eignaréttindi á sviði iðnaðar, nýtur vörumerkið verndar hér á landi frá 31. ágúst 1965.

Skrás. 1965, nr. 378. Tilkynnt 13. des. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Aktiebolaget Malmö Strumpfabrik, iðjurekstur, Fach, Malmö, Svíþjóð, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið:

Nivella

Samkvæmt tilkynningu 27. ágúst 1932 er merkið skrásett í Stokkhólmi 19. sept. 1932, í 25. flokki, fyrir sokka og prjónaðan fatnað.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 10. ágúst 1962.

Skrás. 1965, nr. 379. Tilkynnt 15. des. 1965, kl. 11.00 árdegis, af Mjöll h/f, sápugerð, Þjórsárgötu 9, Reykjavík, og skrásett 30. des. 1965.

Stafirnir: C-11

C-11

Merkið er skrásett fyrir þvottaefni.

Skrás. 1965, nr. 380. Tilkynnt 10. júlí 1963, kl. 11.50 árdegis, af Societa Rhodiatoce S. p. A., iðjurekstur og verzlun, Piazza Erculea 15, Milano, Ítalíu, og skrásett 30. des. 1965.

Orðið: TERITAL

Samkvæmt tilkynningu 5. ágúst 1954, er merkið skrásett í Róm 16. marz 1955, í 21., 22., 24. og 25. flokki, fyrir óunnið trefjaefni til vefnaðar (sérstaklega hnoðraf og einfaldan eða margfaldan spunaþráð úr syntetisku efni, sérstaklega mjög fjölhliða metilentereftalat), þræði (sérstaklega úr syntetiskum trefjum, einkum fjölliða metilentereftalat), rúmábreiður og borðdúka, vefnaðarvörur svo sem: skúfa, borðdúka, serviettur, borðlín, lög, ábreiður, rúmfatnað, eldhúslín, handklæði, vasaklúta, gluggatjöld og önnur tjöld, vefnað úr hári, möskvavefnað, gúmborinn dúk, gúmborinn vefnað, vatnshelda dúka, síunardúka, fána, flóka (úr ull, hári, bómull, öðrum vefnaðartrefjum), fatnað þar með talin stígvél, skó, inniskó, blúndur og útsaum, borða og reimar, hnappa, patenthnappa, króka og smellur, títuprjóna og nálar.

Skrás. 1965, nr. 381. Tilkynnt 4. febr. 1964, kl. 11.10 árdegis, af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: MARETIN

Samkvæmt tilkynningu 24. júlí 1903 er merkið skrásett í München 20. nóv. 1903, í 2. flokki, fyrir læknislyf fyrir dýr.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 4. okt. 1952.

Skrás. 1965, nr. 382. Tilkynnt 16. marz 1964, kl. 15.15, af Spoco (Skandinavisk Sports Compagni) ved Helge Fischer & Co., verzlun, Rönne Allé 18, Korsör, Danmörku, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: SPOCO, þannig að mynd af stjörnu er yfir miðju orðinu.

SPOCO

Samkvæmt tilkynningu 3. maí 1963 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 28. des. 1963, í 8., 9., 12., 13., 18., 20., 21., 22., 24., 25. og 28. flokki, fyrir hnífa, rýtinga, axir til notkunar í sumabúðum og sporti, útvarpstæki, sjónauka, myndavélar, ökutæki, flutningatæki til nota á landi, lofti eða vatni, vopn, sjónauka fyrir skotvopn, skotfæri, belti fyrir skot, bakpoka og -töskur, töskur og koffort til notkunar við veiðar og sport, svefnpoka, vindsængur og sængur til notkunar í sumarbúðum, lítil heimilis- og eldhústæki (ekki úr ekta málmum eða húðuð með þeim), net til fiskveiða, presseningar, segl og tjöld, vefnaðarvörur, fatnaðarvörur, þar á meðal skó og stígvél, spil og leikföng, leikfimis- og sportvörur (ekki klæðnað), fiskveiðiáhöld (þó ekki net).

Skrás. 1965, nr. 383. Tilkynnt 16. júlí 1964, kl. 13.30, af Warenzeichenverband Pharmazeutischer und Chemischer Erzeugnisse e. V., iðjurekstur og verzlun, Ottomer-Geschke-Strasse 2/22, Berlin- Koepenich, Þýzkalandi, og skrásett 31. desember 1965.

Á hringmynduðum, dökkum fleti stendur bókstafurinn C. Þvert yfir myndina á hvítum fleti stendur orðið: GERMED

Samkvæmt tilkynningu 28. febr. 1964 er merkið skrásett í Berlín 14. apríl 1964, í 2. flokki, fyrir kemiskar afurðir til lækninga og heilsuverndar, læknislyf, lyfjaefni, plástra, sáraumbúðir, efni til að útrýma dýrum og jurtum, kímeyðingar- og sótthreinsunarlyf, efni til að halda næringarefnum ferskum og gera þau haldgóð, áhöld til líkams- og fegrunarumhirðu, kemiskar afurðir til iðnaðar, vísindarannsókna og ljósmyndagerðar, hreinsunarefni fyrir vefnaðarefni, litaefni, liti, límefni, lím, pappírsbætandi efni, vatnsverjandi efni fyrir pappírs- og vefnaðartrefjar, efni til að fága leður og gera það haldgott, tekniskar olíur og feiti, smurningsefni, matarhlaup, fóðurefni, ilmefni, efni til líkams- og fegrunarumhirðu, efni til hársnyrtingar, eterolíur, þvotta- og bleikjunarefni, sterkju- og sterkjuafurðir til tekniskra nota, blettaeyðandi efni, ryðvarnarefni, efni til að gera við haldgóðan.

Skrás. 1965, nr. 384. Tilkynnt 16. febr. 1965, kl. 11.30 árdegis, af E. I. du Pont de Nemours and Company, iðjurekstur og verzlun, 1007 Market Street, Wilmington, Delaware, Bandaríkjunum, og skrásett 31. des. 1965.

Tölustafurinn: 7

Samkvæmt tilkynningu 28. ágúst 1956, 5. júní 1961 og 25. maí 1962 er merkið skrásett í Washington D. C. 11. júní og 2. og 9. júlí 1957, 13. marz og 8. maí 1962 og 25. júní 1963, í 4., 6., 15., 16., 29. og 52. flokki, fyrir lagaða málningu og lökk, tilbúin hreinsiefni í deig eða vökvaformi til notkunar á gler, málm, tré, leður, plast, hreinsiefni og ryðvarnarefni fyrir bifreiðamiðstöðvar og kælikerfi, vax og fægiefni í vökva- og deigformi til notkunar á málm, tré, gler, leður, plast, og önnur yfirborð, máluð eða ómáluð, hreinsiefni fyrir bólstraðar vörur, hreinsiefni, fyrir hjólbarða með hvítri rönd, hreinsiefni handa, gúmklæðnað, kælikerfisloka, kælikerfislekavarnarefni, hemlavökva, gegnbrjótanleg smurningsefni fyrir gúmmí og undirvagnslegur, íblöndunarefni í benzín og mótorolíur, uppsogunarefni trefja-hreinsiefni, nefnilega trénis -svampa og svampklúta.

Skrás. 1965, nr. 385. iTlkynnt 23. apríl 1965, kl. 15.00, af Knorr-Nährmittel Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Thayngen, Sviss, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið:

Knorr

Samkvæmt tilkynningu 5. sept. 1962 er merkið skrásett í Bern 5. apríl 1963, í 1., 3., 5., 29.—33. flokki, fyrir matvæli meðhöndluð á mismunandi hátt í því skyni að halda þeim ferskum.

Skrás. 1965, nr. 386. Tilkynnt 28. maí 1965, kl. 14.15, af Chrysler Corporation, iðjurekstur, 341 Massachusetts Avenue, Highland Park, Michigan, Bandaríkjunum, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið:

CHRYSLER

Samkvæmt tilkynningu 16. marz 1951 er merkið skrásett í Washington D. C. 10. febr. 1953, í 19. flokki, fyrir bifreiðar og byggingarhluta þeirra.

Skrás. 1965, nr. 387. Tilkynnt 14. júlí 1965, kl. 11.30 árdegis, af Carreras Limited, iðjurekstur og verzlun, Christopher Martin Road, Basildon, Essex, Englandi, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: OXBRIDGE

Merkið er skrásett í London 15. okt. 1964, í 34. flokki, fyrir tóbak, óunnið og unnið, reykingavörur, eldspýtur.

Skrás. 1965, nr. 388. Tilkynnt 10. ágúst 1965, kl. 16.55, af sama, og skrásett 31. des 1965.

Orðið: HENELEIGH

Merkið er skrásett í London 31. júlí 1964, í 34. flokki, fyrir tóbak, hvort heldur unnið eða óunnið, reykingavörur, eldspýtur.

Skrás. 1965, nr. 389. Tilkynnt 24. ágúst 1965, kl. 11.55 árdegis, af sama, og skrásett 31. des. 1965.

Orðin: BUCKING DAM

Merkið er skrásett í London 19. ágúst 1964, í 34. flokki, fyrir tóbak, hvort heldur unnið eða óunnið, reykingavörur og eldspýtur.

Skrás. 1965, nr. 390. Tilkynnt 15. sept. 1965, kl. 15.00, af Wm. Wrigley Jr. Company, iðjurekstur og verzlun, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið:

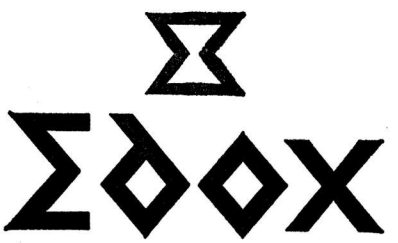
ORBIT

Samkvæmt tilkynningu 31. marz 1923 er merkið skrásett í Washington D. C. 2. okt. 1923, í 46. flokki, fyrir tyggigúm.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 2. okt. 1963.

Skrás. 1965, nr. 391. Tilkynnt 10. des. 1965, kl. 14.15, af Era Watch Co. Limited C. Rüefli-Flury & Co., iðjurekstur og verzlun, 44, rue de l'Avenir, Bienne, Sviss, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: Edox (með sérstakri stafagerð), en þar fyrir ofan er táknmynd.

Samkvæmt tilkynningu 10. sept. 1958 er merkið skrásett í Bern 4. júlí 1964, fyrir úr og hluta þeirra.

Skrás. 1965, nr. 392. Tilkynnt 22. des. 1965 kl. 11.30 árdegis, af Margarine-Union G. m. b. H., iðjurekstur, 15 Dammtorwall, Hamburg 36, Þýzkalandi, og skrásett 31. des. 1965.

Orðin: Edelweiss Fleur de Neige undir mynd af snjóblómi á hvítum grunni.

Edelweiss

Fleur de Neige

Samkvæmt tilkynningu 15. des. 1913 er merkið skrásett í Berlín 12. des. 1916, í 26. flokki, fyrir kjötafurðir, kjötseyði, mjólk, smjör, ost, edik, sinnep, matarsalt, sjúkrafæðu og ís.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 15. nóv. 1963.

Skrás. 1965, nr. 393. Tilkynnt 22. des. 1965, kl. 11.30 árdegis, af **Clynol Limited**, iðjurekstur, 22 Old Bond Street, London, W. 1, Englandi, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: CLYNOLA

Merkið er skrásett í London 25. maí 1960, í 3. flokki, fyrir snyrtivörur, sjampó og efni til hársnyrtingar.

Skrás. 1965, nr. 394. Tilkynnt 28. des. 1965, kl. 13.30, af Rolscreen, Company, iðjurekstur, 105 Main Street, Pella, Iowa, Bandaríkjunum, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: PELLA

Samkvæmt tilkynningu 20. nóv. 1950 er merkið skrásett í Washington D. C. 2. sept. 1952, í 12. flokki, fyrir glugga og hvers konar skýli og hlífar fyrir þá.

Skrás. 1965, nr. 395. Tilkynnt 3. des. 1965, kl. 15.30, af VEB Nähmaschinenwerke Altenburg, iðjurekstur, Altenburg Bez. Leipzig, Käthe-Kollwitz-Strasse 44—46, Þýzkalandi, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið:

Samkvæmt tilkynningu 10. maí 1918 er merkið skrásett í Berlín 28. marz 1919, í 23. flokki, fyrir saumavélar og hluta þeirra.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 10. maí 1958.

Skrás. 1965, nr. 396. Tilkynnt 3. des. 1965, kl. 15.30, af sama, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið:

Samkvæmt tilkynningu 7. febr. 1955 er merkið skrásett í Berlín 20. apríl 1955, í 23. flokki, fyrir saumavélar og hluta til þeirra.

Skrásetning vörumerkisins var síðast endurnýjuð 7. febr. 1965.

Skrás. 1965, nr. 397. Tilkynnt 23. marz 1965, kl. 15.00, af R. S. Bacon Veneer Company, iðjurekstur og verzlun, 4702, Augusta Boulevard, Chicago 51, Illinois, Bandaríkjunum, og skrásett 31. des. 1965.

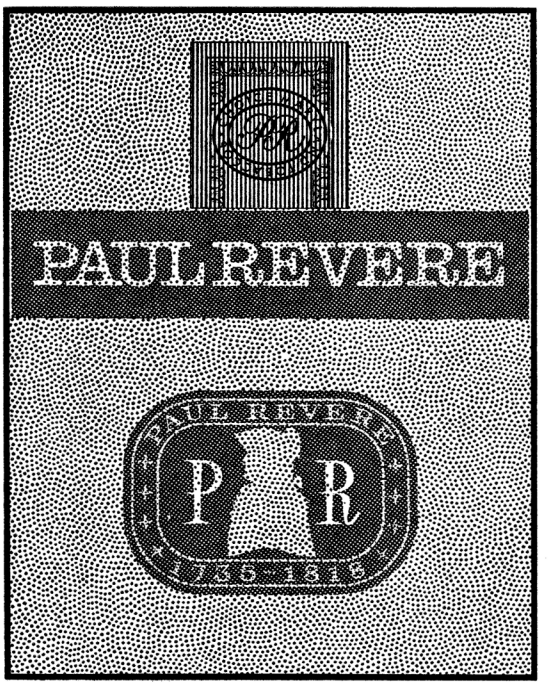
Orðið:

PANAWALL

Samkvæmt tilkynningu 12. febr. 1953 er merkið skrásett í Washington D. C. 2. marz 1954, í 12. flokki, fyrir timbur og krossviðarplötur.

Skrás. 1965, nr. 398. Tilkynnt 28. okt. 1965, kl. 16.30, af American-Cigarette Company (Overseas) Limited, iðjurekstur og verzlun, Weinbergsstrasse 79, Zürich 8035, Sviss, og skrásett 31. des. 1965.

Á ferstrendum, rétthyrndum, gylltum fleti er efst blár, ferhyrndur flötur og á honum í svörtum lit skrautrammi og sporöskjulagaður hringur, en í honum standa stafirnir: P R. Þar fyrir neðan er brúnn, ílangur flötur þvert yfir gyllta flötinn og standa á honum með gylltu letri orðin: PAUL REVERE. Á neðsta helmingi gyllta flatarins er brúnn, sporöskjulagaður flötur og standa á honum í gylltum lit innan tveggja umgerða orðin: PAUL REVERE 1735—1818. Á miðjum fletinum er brjóstmynd af manni og stendur vinstra megin við hana stafurinn P, en hægra megin stafurinn R. Þetta í gylltum lit.

Samkvæmt tilkynningu 2. júlí 1965 er merkið skrásett í Bern, í 34. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak, reykingamannavörur, eldspýtur.

Skrás. 1965, nr. 399. Tilkynnt 13. des. 1965, kl. 14.30, af Fuji Shashin Film Kabushiki Kaisha, iðjurekstur og verzlun, No. 210, Nakanuma, Minamiashigaramachi, Ashigarakamigun, Kanagawa, Japan, og skrásett 31. des. 1965.

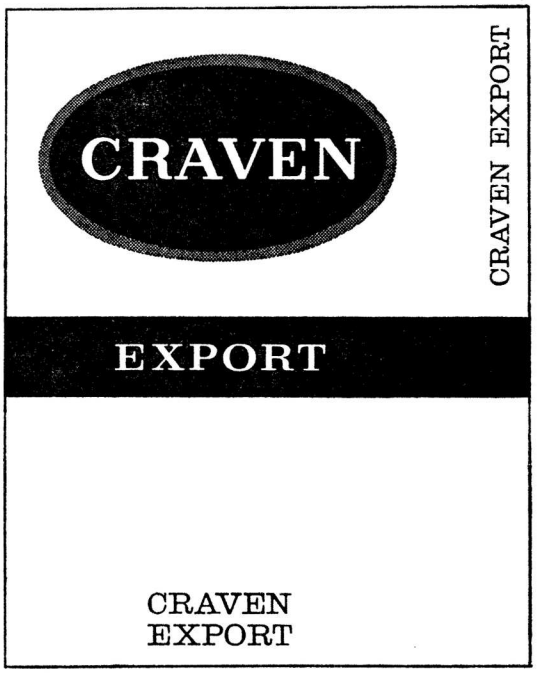
Innan hrings er mynd af fjalli og orðið: Fuji

Merkið er skrásett í Tokyo 11. marz 1936, í 18. flokki, fyrir ljósmyndavélar og áhöld, kvikmyndavélar og áhöld, ljósmyndaefni, þar á meðal filmur, þurrar plötur, prentpappír, næmar samsetningar og framköllunarsamsetningar.

Skrás. 1965, nr. 400. Tilkynnt 30. des. 1965, kl. 15.30, af Carreras Limited, iðjurekstur og verzlun, Christopher Martin Road, Basildon, Essex, Englandi, og skrásett 31. des. 1965.

Innan ferstrendrar umgerðar er efst sporöskjulagaður flötur og stendur á honum orðið: CRAVEN. Til hægri standa orðin: CRAVEN EXPORT. Þar fyrir neðan er band og stendur á því orðið: EXPORT. Neðst á merkinu standa orðin: CRAVEN EXPORT

Merkið er skrásett í London 20. jan. 1965, í 34. flokki, fyrir unnið tóbak.

Skrás. 1965, nr. 401. Tilkynnt 9. júní 1965, kl. 16.30, af Hassenfeld Bros., Inc., iðjurekstur og verzlun, 1027 Newport Avenue, Pawtucket, Rhode Island, Bandaríkjunum, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: GIJOE en yfir bókstafnum J er mynd af mannshöfði.

Samkvæmt tilkynningu 23. marz 1964 er merkið skrásett í Washington D. C. 23. marz 1965, í 22. flokki, fyrir leikbrúður og varahluti til þeirra.

Skrás. 1965, nr. 402. Tilkynnt 28. sept. 1965, kl. 11.30 árdegis, af Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, iðjurekstur, 6230 Frankfurt (M)-Hoechst, Þýzkalandi, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: TRULEX

Samkvæmt tilkynningu 21. marz 1964 er merkið skrásett í München 17. ágúst 1965, í 5. flokki, fyrir svampdúka úr endurbættu cellulose eða gerviefni.

Skrás. 1965, nr. 403. Tilkynnt 16. ágúst 1965, kl. 14.45, af Verksmiðjunni Kísill, iðjurekstur, Lækjargötu 6 b, Reykjavík, og skrásett 31. des. 1965.

Orðið: VATNVERJA, en þar fyrir neðan standa orðin: í lífrænni upplausn og er mynd af steini þar undir með vatnsdropa á öðrum enda og vatnsblettum á hinum. Orðin: án og með standa sitt hvorum megin við steininn, en þar undir stendur: Vatnshrindir Silicone Kísill Lækjargötu 6 B — Sími 15960. Öll er myndin í svörtum ramma.

Merkið er skrásett fyrir silicone vatnshrindandi efni í lífrænni upplausn.

II.

Skv. 10. gr. laga nr. 43 13. nóv. 1903, um vörumerki, hefur skráning eftirgreindra vörumerkja verið endurnýjuð á árinu 1965:

Skrás. 1915, nr. 2. A & F. Pears Limited, London, Englandi, frá 2. júlí 1965.

Skrás. 1925, nr. 1. AGA Aktiebolag, Stokkhólmi, Svíþjóð, frá 10. febrúar 1965.

Skrás 1925, nr. 8. O. Mustad & Sön, Oslo, Noregi, frá 25. janúar 1965.

Skrás. 1925, nr. 11. Socony Mobil Oil Company, Inc., New York, N. Y., Bandaríkjunum, frá 21. marz 1965.

Skrás. 1925, nr. 13. Aktieselskabet H. E. Gosch & Co. s. Tændstikfabriker, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 15. júlí 1965.

Skrás. 1925, nr. 22. Wilhelm Benger Söhne, Stuttgart, Þýzkalandi, frá 12. apríl 1965.

Skrás. 1925, nr. 23. Helsingborgs Gummifabriks Aktiebolag, Helsingborg, Svíþjóð, frá 24. júní 1965.

Skrás. 1925, nr. 28. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware, og Houston, Texas, U. S. A., frá 12. ágúst 1965.

Skrás. 1925, nr. 30. Wilhelm Benger Söhne, Stuttgart, Þýzkalandi, frá 24. maí 1965.

Skrás. 1925, nr. 39. A/S Dalen Portland-Cementfabrik, Brevik, Noregi, frá 13. maí 1965.

Skrás. 1935, nr. 1. Unilever Limited, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, frá 1. marz 1965.

Skrás. 1935, nr. 3. Unilever Limited, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, frá 1. marz 1965.

Skrás. 1935, nr. 8. Aktiebolaget Bacho, Stokkhólmi, Svíþjóð, frá 10. febrúar 1965.

Skrás. 1935, nr. 13. John Walker & Sons, Limited, London, Englandi, frá 5. janúar 1965.

Skrás. 1935, nr. 14. John Walker & Sons, Limited, London, Englandi, frá 5. janúar 1965.

Skrás. 1935, nr. 15. John Walker & Sons, Limited, London, Englandi, frá 5. janúar 1965.

Skrás. 1935, nr. 21. The Marconiphone Company Limited, Hayes, Middlesex, Englandi, frá 25. apríl 1965.

Skrás. 1935, nr. 24. Henkel & Cie, G. m. b. H., Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, frá 28. desember 1965.

Skrás. 1935, nr. 25. Henkel & Cie, G. m. b. H., Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, frá 28. desember 1964.

Skrás. 1935, nr. 26. Henkel & Cie, G. m. b. H., Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, frá 28. desember 1964.

Skrás. 1935, nr. 27. Henkel & Cie, G. m. b. H., Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, frá 28. desember 1964.

Skrás. 1935, nr. 28. Henkel & Cie, G. m. b. H., Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, frá 28. desember 1964.

Skrás. 1935, nr. 32. Geo. G. Sandeman, Sons & Co., Ltd., London, Englandi, frá 24. apríl 1965.

Skrás. 1935, nr. 35. Aktiebolaget Jönköpings Motorfabrik, Jönköping, Svíþjóð, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1935, nr. 37. Simonsen & Nielsen, A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 5. október 1965.

Skrás. 1935, nr. 40. Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen- Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 22. janúar 1965.

Skrás. 1935, nr. 42. C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim (Rhein), Þýzkalandi, frá 20. desember 1965.

Skrás. 1935, nr. 43. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware, og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 1. Geo. E. Keith Company, Delaware, U. S. A., frá 23. febrúar 1965.

Skrás. 1945, nr. 2. The Hallicrafters Co., Delaware, U. S. A., frá 18. desember 1964.

Skrás. 1945, nr. 5. Reckitt & Colman (Overseas) Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 11. febrúar 1965.

Skrás. 1945, nr. 7. Reckitt & Colman (Overseas) Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 11. febrúar 1965.

Skrás. 1945, nr. 14. Philip Morris Incorporated, Virginia, U. S. A., frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1945, nr. 19. Beech-Nut Life Savers, Inc., Canajoharic, N. Y., U. S. A., frá 6. ágúst 1964.

Skrás. 1945, nr. 20. Thomas Kerfoot & Co. Limited, Bardsley, Lancashire, Englandi frá 2. marz 1965.

Skrás. 1945, nr. 22. Bulova Watch Company, Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 3. apríl 1965.

Skrás. 1945, nr. 25. Allied Paper Corporation, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 10. maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 27. Beech-Nut Life Savers, Inc., Canajoharic, N. Y., U. S. A., frá 17. september 1964.

Skrás. 1945, nr. 28. Canada Dry Corporation, New York, N. Y., U. S. A., frá 22. febrúar 1965.

Skrás. 1945, nr. 31. Canada Dry Corporation, New York, N. Y., U. S. A., frá 22. febrúar 1965.

Skrás. 1945, nr. 34. Otis Elevator Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 24. maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 35. Otis Elevator Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 24. maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 40. Stewart-Warner-Corporation, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 24. apríl 1965.

Skrás. 1945, nr. 41. Sterling Drug Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1945, nr. 43. Hepburn & Ross, Limited, Glasgow, Skotlandi, frá 24. apríl 1965.

Skrás. 1945, nr. 44. Cruch International Inc., Evanston, Illinois, U. S. A., frá 30. desember 1965.

Skrás. 1945, nr. 45. Cruch International Inc., Evanston, Illinois, U. S. A., frá 30. desember 1965.

Skrás. 1945, nr. 46. Cruch International Inc., Evanston, Illinois, U. S. A., frá 30. desember 1965.

Skrás. 1945, nr. 47. Cruch International Inc., Evanston, Illinois, U. S. A., frá 30. desember 1965.

Skrás. 1945, nr. 48. Cruch International Inc., Evanston, Illinois, U. S. A., frá 30. desember 1965.

Skrás. 1945, nr. 52. Goya Limited, London, Englandi, frá 10. maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 55. Reckitt & Colman (Overseas) Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 2. ágúst 1965.

Skrás. 1945, nr. 56. E. I. du Pont de Nemours and Company, Wilmington, Delaware, U. S. A., frá 30. júní 1965.

Skrás. 1945, nr. 57. E. I. du Pont de Nemours and Company, Wilmington, Delaware, U. S. A., frá 30. júní 1965.

Skrás. 1945, nr. 58. E. I. du Pont de Nemours and Company, Wilmington, Delaware, U. S. A., frá 30. júní 1965.

Skrás. 1945, nr. 66. Scott Paper Company, Chester, Pennsylvania, U. S. A., frá 16. júlí 1965.

Skrás. 1945, nr. 67. Avon Products Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 10. apríl 1965.

Skrás. 1945, nr. 68. Pye Limited, Cambridge, Englandi, frá 25. september 1965.

Skrás. 1945, nr. 69. Meggeson & Company Limited, London, Englandi, frá 25. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 72. Linguaphone Institute Limited, London, Englandi, frá 25. september 1965.

Skrás. 1945, nr. 74. Weston Foods Limited, London og Slough, Buckinghamshire, Englandi, frá 14. júlí 1965.

Skrás. 1945. nr. 75. McGregor-Doniger, Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 11. febrúar 1965.

Skrás. 1945, nr. 78. Master Lock Company, Milwaukee, Wisconsin, U. S. A., frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1945, nr. 81. English Sewing Cotton Company Ltd., Manchester, Englandi, frá 25. marz 1965.

Skrás. 1945, nr. 83. Schenley Industries, Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 12. maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 84. Joseph S. Finch and Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 12. maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 85. Old Charter Distillery Co., Wilmington. Delaware, U. S. A., frá 12. maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 86. Weston Foods Limited, London og Slough, Buckinghamshire, Englandi, frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 87. Almänna Svenska Elektriska Aktiebolaget, Vesterås, Svíþjóð, frá 25. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 90. Schenley Distillers, Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 12 maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 91. Schenley Industries, Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 12. maí 1965.

Skrás. 1945, nr. 94. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 95. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 96. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 97. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 98. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 99. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 100. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 101. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 102. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 103. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 103. Humble Oil & Refining Company, Wilmington, Delaware og Houston, Texas, U. S. A., frá 5. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 113. United Aircraft Corporation, East Hartford, Connecticut. U. S. A., frá 6. marz 1965.

Skrás. 1945, nr. 117. Schenley Distillers, Inc., New York, N. Y.. U. S. A., frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1945, nr. 119. The Coca-Cola Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 18. marz 1965.

Skrás. 1945, nr. 120. Swift & Company, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 13. janúar 1965.

Skrás. 1945, nr. 121. Scripto, Inc., Atlanta, Georgia, U. S. A., frá 25 nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 122. Scripto, Inc., Atlanta, Georgia, U. S. A., frá 25. nóvember 1965.

Skrás. 1945, nr. 129. Swift & Company, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 13. janúar 1965.

Skrás. 1945, nr. 132. Radio Corporation of America, New York, N. Y., U. S. A., frá 22. október 1964.

Skrás. 1945, nr. 134. United Aircraft Corporation, East Hartford, Connecticut, U. S. A., frá 6. marz 1965.

Skrás. 1945, nr. 135. Swift & Company, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 13. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 1. Deutsche Solvay-Werke G. m. b. H., Solingen-Ohligs, Þýzkalandi frá 3. desember 1964.

Skrás. 1955, nr. 2. Deutsche Solvay-Werke G. m. b. H., Solingen-Ohlige, Þýzkalandi frá 3. desember 1964.

Skrás. 1955, nr. 3. Deutsche Solvay-Werke G. m. b. H., Solingen-Ohlige, Þýzkalandi frá 3. desember 1964.

Skrás. 1955, nr. 5. British Glues & Chemicals Limited, London, Englandi, frá 4. sept. 1964.

Skrás. 1955, nr. 7. Carreras Limited, London, Englandi, frá 5. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 9. Rollei-Werke Franke & Heidecke, Braunschweig, Þýzkalandi, frá 10. febrúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 10. Rollei-Werke Franke & Heidecke, Braunschweig, Þýzkalandi. frá 10. febrúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 11. Rollei-Werke Franke & Heidecke, Braunschweig, Þýzkalandi, frá 10. febrúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 12. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 28. des. 1964.

Skrás. 1955, nr. 13. Radio Corporation of America, New York, N. Y., U. S. A., frá 18. nóvember 1964.

Skrás. 1955, nr. 14. Taylorix Organisation Stiegler, Hausser & Co., Stuttgart, Þýzkalandi, frá 8. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 15. Brown-Forman Distillers Corporation, Louisville, Kentucky, U. S. A., frá 9. des. 1964.

Skrás. 1955, nr. 16. Verksmiðjan Fram h/f., Reykjavík, frá 25. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 18. American Home Products Corporation, New York, N. Y., U. S. A., frá 16. nóvember 1964.

Skrás. 1955, nr. 19. Procter & Gamble Limited, Gosforth, Newcastle upon Tyne, Englandi, frá 4. nóvember 1964.

Skrás. 1955, nr. 20. Procter & Gamble Limited, Gosforth, Newcastle upon Tyne, Englandi, frá 4. nóvember 1964.

Skrás. 1955, nr. 21. Koninklijke Verkade Fabrieken N. V., Zaandam, Hollandi, frá 13. ágúst 1964.

Skrás. 1955, nr. 22. Jurid Werke G. m. b. H., Glinde bei Hamburg, Þýzkalandi, frá 22. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 23. Unilever Limited, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, frá 1. marz 1965.

Skrás. 1965, nr. 24. Mido G. Schaeren & Co. SA (Mido G. Schaeren & Co. AG) (Mido G. Schaeren & Co. Ld.), Bienne, Sviss, frá 22. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 26. Agrostroj Prostejov, národni podnik, Prostejov, Tékkóslóvakíu, frá 21. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 27. Centrotex podnik zahranicníko obchodu pro dovoz a vývoz textilniko a kozeníko zbozí, Prag, Tékkóslóvakíu, frá 9. nóv. 1964.

Skrás. 1955, nr. 28. Centrotex podnik zahranicníko obchodu pro dovoz a vývoz textilniko a kozeníko zbozí, Prag, Tékkóslóvakíu, frá 9. nóv. 1964.

Skrás. 1955, nr. 30. Aladdin Industries Limited, Greenford, Middlesex, Englandi, frá 8. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 31. Mileta, bavlnárské závody, národni podnik, Horice v. Podkrkonosí, Tékkóslóvakíu, frá 10. febr. 1965.

Skrás. 1955, nr. 32. „Ronette" Piëzo-electrische Industrie (Ronette p. e. i) N. V., Amsterdam, Hollandi, frá 27. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 33. Société Anonyme ETERNIT, Kapelle- opden-Bos, Belgíu, frá 26. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 34. The Murine Company, Inc., Chicago, Illinois, U. S. A., frá 7. des. 1964.

Skrás. 1955, nr. 35. Aktiengesellschaft für Feinmechanik vormals Jetter & Scheerer, Tuttlingen, Baden- Würtemberg, Þýzkalandi, frá 25. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 36. E. I. du Pont de Nemours and Company, Wilmington, Delaware, U. S. A., frá 27. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 37. Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi. frá 22. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 38. General Mills, Inc., Minneapolis, Minnesota, U. S. A., frá 30. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 39. General Mills,Ins., Minneapolis, Minnesota, U. S. A., frá 30. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 40. General Mills, Ins., Minneapolis, Minnesota, U. S. A., frá 30. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 41. General Mills,Ins., Minneapolis, Minnesota, U. S. A., frá 30. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 44. The Linen Thread Company Limited, Glasgow, Skotlandi, frá 28. des. 1964.

Skrás. 1955, nr. 45. Capitol Records, Inc., Los Angeles, California, U. S. A., frá 20. ágúst 1964.

Skrás. 1955, nr. 46. Nigrin-Werke Carl Geutner, Göppingen, Þýzkalandi, frá 12. des. 1964.

Skrás. 1955, nr. 47. Eau de Cologne- & Parfümerie-Fabrik Glockengasse No. 4711 gegenüber der Pferdepost von Ferd. Mühlens, Köln-Ehrenfeld, Þýzkalandi, frá 29. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 48. Eau de Cologne- & Parfümerie-Fabrik Glockengasse No. 4711

gegenüber der Pferdepost von Ferd. Mühlens, Köln-Ehrenfeld, Þýzkalandi, frá 29. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 49. Eau de Cologne- & Parfümerie-Fabrik Glockengasse No. 4711 gegenüber der Pferdepost von Ferd. Mühlens, Köln-Ehrenfeld, Þýzkalandi, frá 29. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 50. Eau de Cologne- & Parfümerie-Fabrik Glockengasse No. 4711 gegenüber der Pferdepost von Ferd. Mühlens, Köln-Ehrenfeld, Þýzkalandi, frá 29. okt. 1964.

Skrás. 1955, nr. 53. Kellogg Company, Battle Creek, Michigan, U. S. A., frá 6. ágúst 1964.

Skrás. 1955, nr. 54. Geo. A. Hormel & Company, Austin, Minnesota, U. S. A., frá 4. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 55. Kellogg Company, Battle Creek, Michigan, U. S. A., frá 6. ágúst 1964.

Skrás. 1955, nr. 56. Société á Responsabilité Limiteé Etablissements Cousin Fréres, P, Ferrant, J. & P. Cousin & Files, Wervicq-Sud (Nord), Frakklandi, frá 5. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 58. Reckitt & Colman (Overseas) Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 3. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 59. C. Schous Fabriker A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 22. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 69. C. Schous Fabriker A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 22. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 70. Ota A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 22. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 71. The Manhattan Shirt Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 4. maí 1965.

Skrás. 1955, nr. 72. Jenaer Glaswerk Schott & Gen., Mainz, Þýzkalandi, frá 20. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 73. Jenaer Glaswerk Schott & Gen., Mainz, Þýzkalandi, frá 20. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 75. James Buchanan & Company Limited, London, Englandi, frá 18. nóv. 1964.

Skrás. 1955 nr. 76. Laporte Titanium Limited, London, Englandi, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955 nr. 77. Laporte Titanium Limited, London, Englandi, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 78. The Coca-Cola Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 17. sept. 1964.

Skrás. 1955, nr. 79. Paulaner-Salvator-Thomasbräu A. G., München, Þýzkalandi. frá 19. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 80. Paulaner-Salvator-Thomasbräu A. G., München, Þýzkalandi. frá 19. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 81. Capitol Records, Inc., Los Angeles, California, U. S. A., frá 17. sept. 1964.

Skrás. 1955, nr. 84. Deutsche Maizena Werke G. m. b. H., Hamburg, Þýzkalandi, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 85. Unilever Limited, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, frá 1. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 86. The Flintkote Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 22. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 87. British-American Tobacco Company Limited, London, Englandi, frá 13. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 88. John Dewar & Sons Limited, London, Englandi, frá 13. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 89. William Grant & Sons Limited, The Glenfiddich Distillery, Dufftown, Skotlandi, frá 23. sept. 1964.

Skrás. 1955, nr. 90. (American-Cigarett Company (Overseas) Limited, Zürich, Sviss, frá 12. des. 1964.

Skrás. 1955, nr. 91. J. P. Bemberg Aktiengesellschaft, Wuppental-Oberbarmen, Þýzkalandi, frá 20. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 93. A/S Cufaden, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 3. febrúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 96. Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 22. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 98. Þorvarður Árnason & Co., Reykjavík, frá 2. maí 1965.

Skrás. 1955, nr. 99. Catalina, Inc., Los Angeles, California, U. S. A., frá 24. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 101. Þórður Sveinsson & Co. h/f., Reykjavík, frá 16. febrúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 102. Rembrandt Tobacco Corporotion (Overseas) Limited, Zürich, Sviss, frá 12. janúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 104. The Dow Chemical Company, Midland, Michigan, U. S. A., frá 10. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 106. Aktiebolaget Bofors, Svíþjóð, frá 20. maí 1965.

Skrás. 1955, nr. 107. Ligner-Werke Gesellschaft G. m. b. H., Düsseldorf, Þýzkalandi, frá 21. júní 1965.

Skrás. 1955. nr. 110. Aktiebolaget Överums Bruk, Överum, Svíþjóð, frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 113. Aktiebolaget Volvo, Göteborg, Svíþjóð, frá 24. maí 1965.

Skrás. 1955, nr. 114. Aktiebolaget Volvo, Göteborg, Svíþjóð, frá 24. maí 1965.

Skrás. 1955, nr. 115. Compagnie Francaise Des Petroles, Societe Anonyme, París, Frakklandi, frá 20. júlí 1964.

Skrás. 1955, nr. 116. Wessanen's Koninklijke Fabrieken N. V., Wormerveer, Hollandi, frá 19. marz 1964.

Skrás. 1955, nr. 117. Henkel & Cie G. m. b. H., Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, frá 29. des. 1964.

Skrás. 1955, nr. 118. Lewis-Howe Company, St. Louis, Missouri, U. S. A., frá 24. nóv. 1964.

Skrás. 1955, nr. 119. Vent-Axia Limited, Crawley, Sussex, Englandi, frá 24. maí 1965.

Skrás. 1955, nr. 120. Lewis-Howe Company, St. Louis, Missouri, U. S. A., frá 24. nóv. 1964.

Skrás. 1955, nr. 121. Socony Mobil Oil Company, Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 6. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 122. Abbott Laboratories, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 123. Abbott Laboratories, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 124. Abbott Laboratories, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 125. Abbott Laboratories, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 127. Chemische Werke Albert, Wiesbaden-Kastel, (Amöneburg), Þýzkulandi, frá 29. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 128. A/S Kosangas International, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 129. A/S Kosangas International, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 130. A/S Kosangas International, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 131. Tatra, národni podnik, Koprivnice, Tékkóslóvakíu, frá 12. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 133. Norsk Hydro-Elektrisk Kvælstofaktieselskap, Oslo, Noregi, frá 13. maí 1965.

Skrás. 1955, nr. 134. P. Beiersdorf & Co. A. G., Hamburg, Þýzkalandi, frá 12. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 135. P. Beiersdorf & Co. A. G., Hamburg, Þýzkalandi, frá 12. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 136. P. Beiersdorf & Co. A. G., Hamburg, Þýzkalandi, frá 12. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 137. P. Beiersdorf & Co. A. G., Hamburg, Þýzkalandi, frá 12. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 140. Unifranck Lebensmittelwerke G. m. b. H., Ludwigsburg, Þýzkalandi, frá 12. okt. 1965.

Skrás. 1955, nr. 143. Arthur Bell & Sons Limited, Perth, Skotlandi, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 144. Arthur Bell & Sons Limited, Perth, Skotlandi, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 145. Tavaro S. A., Genf, Sviss frá 5. sept. 1965.

Skrás. 1955, nr. 146. Patons & Baldwins Limited, Darlington, Durham, Englandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 147. Patons & Baldwins Limited, Darlington, Durham, Englandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 148. Patons & Baldwins Limited, Darlington, Durham, Englandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 151. P. Beiersdorf & Co. A. G., Hamborg, Þýzkalandi, frá 27. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 152. P. Beiersdorf & Co. A. G., Hamborg, Þýzkalandi, frá 27. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 153. Beecham Proprietary Medicines Limited, St. Helens, Lancashire, Englandi, frá 14. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 154. Liggett & Myers Tobacco Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 23. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 156. Tesla národni podnik, Praha, Tékkóslóvakíu, frá 21. sept. 1965.

Skrás. 1955, nr. 157. Tesla národni podnik, Praha, Tékkóslóvakíu, frá 21. sept. 1965.

Skrás. 1955, nr. 158. Tesla národni podnik, Praha, Tékkóslóvakíu, frá 21. sept. 1965.

Skrás. 1955, nr. 159. Square D. Company, Park Ridge, Illinois, U. S. A., frá 24. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 160. P. Beiersdorf & Co. A. G., Hamborg, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 161. Eau de Cologne- & Parfümerie-Fabrik Glockengasse No. 4711 gegenüber der Pferdepost von Ferd. Mühlens, Köln-Ehrenfeld, Þýzkalandi, frá 29. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 163. Warner-Lambert Pharmaceutical Company, Morris Plains, New Jersey, U. S. A., frá 7. ágúst 1965.

Skrás. 1955, nr. 166. Aktiebolaget Leo, Hälsingborg, Svíþjóð, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 167. Aktiebolaget Leo, Hälsingborg, Svíþjóð, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 168. Aktiebolaget Leo, Hälsingborg, Svíþjóð, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 169. W. Hartmann & Co., Hamborg, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 172. Excelsior Accordions, Inc., New York, N. Y., U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 173. Reckitt Colman (Overseas) Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 5. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 178. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 179. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 180. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 181. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 182. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 183. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 184. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 185. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 186. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 187. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 188. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 189. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 190. Agfa Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 191. The Singer Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 193. The Singer Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 194. The Singer Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 195. The Singer Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 196. The Singer Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 197. The Singer Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 198. National Dairy Products Corporation, New York, N. Y., U. S. A., frá 1. febrúar 1965.

Skrás. 1955, nr. 200. Benedictine Distillerie de la Liqueur de l'Ancienne Abbaye de Fecamp, Société anonyme, Fecamp. (Seine-Martime), Frakklandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 201. Sanka-Brücke Aktiengesellschaft, Zürich, Sviss, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 202. Sanka-Brücke Aktiengesellschaft, Zürich, Sviss, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 203. Williams & Humbert Limited, London, Englandi, frá 24. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 204. Williams & Humbert Limited, London, Englandi, frá 24. apríl 1965.

Skrás. 1955, nr. 205. Twentieth Century-Fox Film Corporation, New York, N. Y., U. S. A., frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 206. Wella A. G., Darmstadt, Þýzkalandi, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 208. Koninklijke Verkade Fabrieken N. V., Zaandam, Hollandi, frá 5. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 209. Koninklijke Verkade Fabrieken N. V., Zaandam, Hollandi, frá 5. marz 1965.

Skrás. 1955, nr. 211. The Ohio Brass Company, Mansfield, Ohio, U. S. A., frá 30. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 213. H. Sandoz et Cie, Bezzola et Kocher successeurs, La Chaux-de-Fonds, Sviss, frá 7. júlí 1965.

Skrás. 1955, nr. 214. Aktieselskabet Engelsk-Dansk Biscuits Fabrik, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 30. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 215. Kazeto národni podnik, Prerov, Tékkóslóvakíu, frá 9. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 216. The United States Time Corporation, Middleburg, Connecticut, U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 218. Bristol-Myers Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 14. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 219. Bristol-Myers Company, New York, N. Y., U. S. A., frá 14. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 222. Fa. Hans Schwarzkopf, Hamburg-Altona, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 223. The Procter & Gamble Company Cincinnati, Ohio, U. S. A., frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 224. Minimax Aktiengesellschaft, Stuttgart, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

Skrás. 1955, nr. 228. May & Baker Limited, Dagenham, Essex, Englandi, frá 30. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 229. Benger Laboratories Limited, Holmes Chapel, Cheshire, Englandi, frá 20. des. 1965.

Skrás. 1955, nr. 230. P. Beiersdorf & Co. Aktiengesellschaft, Hamburg, Þýzkalandi, frá 25. nóv. 1965.

III.

Enn fremur hafa eftirgreind merki verið afmáð úr vörumerkjaskránni samkvæmt 10. og 12. gr. sömu laga:

Skrás. 1945, nr. 114. United Aircraft Corporation, East Hartford, Connecticut, U. S. A., frá 7. janúar 1955.

Skrás. 1955, nr. 8. Hlutafélagið „Shell“ á Íslandi, Reykjavík, frá 2. desember 1958.

Skrás. 1955, nr. 108. Hlutafélagið „Shell“ á Íslandi, Reykjavík, frá 8. marz 1958.

Skrás. 1955, nr. 126. Hlutafélagið „Shell“ á Íslandi, Reykjavík, frá 5. desember 1958.

Skrás. 1955, nr. 155. Efnagerð Reykjavíkur h/f., Reykjavík, frá 12. desember 1958.

Skrás. 1955, nr. 162. Kaffibætisverksmiðja O. Johnson & Kaaber h/f., Reykjavík, frá 26. maí 1961.

Skrás. 1955, nr. 207. Böhme Fettchemie G. m. b. H., Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, frá 7. júlí 1965.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðinda 1965.

Lög um tekjuskatt og eignarskatt, undirskrifuð af handhöfum valds forseta Íslands 7. október 1965, nr. 90.

Tilskipun um reglur um sérstök ljósmerki fyrir fiskiskip að veiðum með herpinót og kraftblökk, undirskrifuð af forsetanum 12. nóvember 1965, nr. 91.

Lög um breyting á lögum um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála o. fl. nr. 30 25. maí 1960, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 92.

Lög um breyting á lögum nr. 50 24. apríl 1954, um brunatryggingar utan Reykjavíkur, undirskrifuð af forsetanum 17. desember 1965, nr. 93.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að leyfa hf. Hval innflutning á hvalveiðiskipi, undirskrifuð af forsetanum 19. nóvember 1965, nr. 94.

Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1966, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 95.

Lög um ráðstafanir til að bæta fjárhag rafmagnsveitna ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 96.

Lög um breyting á lögum nr. 19 10. maí 1965, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 97.

Lög um breyting á lögum nr. 40 30. apríl 1963, um almannatryggingar, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 98.

Lög um breyting á lögum nr. 78 7. maí 1936, um ríkisframfærslu sjúkra manna og örkumla, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 99.

Lög um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 100.

Lög um breyting á vegalögum, nr. 71 30. desember 1963, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1963, nr. 101.

Lög um breyting á lögum nr. 7 29. apríl 1963, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 102.

Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum, undirskrifuð af dómsmálaráðherra 29. október 1965, nr. 103.

Lög um aukatekjur ríkissjóðs, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 104.

Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis, undirskrifuð af forsetanum 15. desember 1965, nr. 105.

Fjárlög fyrir árið 1966, undirskrifuð af forsetanum 22. desember 1965, nr. 106